UTSAK

12TH INTERNATIONAL MEDICINE AND HEALTH SCIENCES RESEARCHES CONGRESS

18 - 19 MARCH 2023 UTSAK

CONFERENCE ABSTRACTS

ÖZET KİTAPÇIĞI

ANKARA BİLİM ÜNİVERSİTESİ

www.utsakcongress.com

12th International
Medicine and Heath Sciences Researches Congress

12. Uluslararası

Tıp ve Sağlık Bilimleri Araştırmaları Kongresi

UTSAK

18 - 19 MARCH 2023

Ankara

Medicine And Health Sciences

Tıp ve Sağlık Bilimleri

Abstracts Book

Özet Kitabı

ISBN
978-625-8190-76-2

Editor
Prof. Dr. Zahide DOĞANAY

Ankara 2023

Publishing Director / Yayın Yönetmeni

Muhammet ÖZCAN

Editor/ Editör

Prof. Dr. Zahide DOĞANAY

Cover Design / Kapak Tasarımı

Bülent POLAT

Interior Design / İç Tasarım

Mahmut Sami TEMİZ

ISBN

978-625-8190-76-2

Asos Yayınevi

1st Edition / 1. Baskı : 30 March/2023

Address / Adres: Çaydaçıra Mah. Hacı Ömer Bilginoğlu Cad. No: 67/2-4/Merkez/Elazığ

E-Mail: asos@asosyayinlari.com

Web: www.asosyayinlari.com

İnstagram: https://www.instagram.com/asosyayinevi/

Facebook: https://www.facebook.com/asosyayinevi/

Twitter: https://twitter.com/Asosyayinevi

B O A R D S / K U R U L L A R

Supporting Institutions / Destekleyen Kurumlar
Ankara Bilim Üniversitesi

Honor Board / Onur Kurulu
Prof. Dr. Yavuz DEMİR, Ankara bilim Üniversitesi Rektörü

Chairman of the Organizing Committee / Düzenleme Kurulu Başkanı
Prof. Dr. Zahide DOĞANAY, Kastamonu Üniversitesi

Congress Organizing Committee / Düzenleme Kurulu
Prof. Dr. Zahide DOĞANAY, Kastamonu Üniversitesi
Prof. Dr. Berkan REŞORLU, Ankara
Doç. Dr. Münire BABAYİĞİT, Atatürk Sanatoryum Eğitim ve Araştırma Hastanesi
Doç. Dr. Selda ÇELİK, Sağlık Bilimleri Üniversitesi
Doç. Dr. İsmail NALBANTOĞLU, Lokman Hekim Üniversitesi
Dr. Ayşe YILMAZ, Kastamonu Üniversitesi
Dr. Gizem KURADA, Kastamonu Üniversitesi
Dr. Büşra TANYILDIZI, Kastamonu Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Ufuk DEMİR, Kastamonu Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Özgür TAŞKIN, Kastamonu Üniversitesi

Bilim ve Hakem Kurulu
Dr. Öğretim Üyesi Ertan AKBAY, Başkent Üniversitesi
Dr. Mertcan AKÇAY, Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesi
Prof. Dr. Sibel AKYOL, İstanbul Üniversitesi – Cerrahpaşa
Doç. Dr. Çiğdem ARABACI, Prof. Dr. Cemil Taşçıoğlu Şehir Hastanesi
Dr. Öğretim Üyesi Pelin ATALAY, Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi
Doç. Dr. Cihan AYDIN, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi
Prof. Dr. Ghassan AZİZ, Uniersity of Damascus, Damascus, Syria
Dr. Münire BABAYİĞİT Keçiören Eğitim Araştırma Hastanesi
Dr. Farah BAKHİSHLİ, Azerbaijan Medical University
Prof. Dr. Sandor BENİCZKY, Aarhus Üniversitesi, Aarhus, Danimarka
Doç. Dr. Mustafa Suat BOLAT, Samsun Gazi Devlet Hastanesi
Doç. Dr. Mensure ÇAKIRGÖZ, İzmir Katip Çelebi Üniversitesi
Doç. Dr. Selda ÇELİK, Sağlık Bilimleri Üniversitesi
Prof. Dr. Hülya ÇİÇEK, Gaziantep Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Meltem DEMİR, Antalya Bilim Üniversitesi
Doç. Dr. Necla DERELİ, Keçiören Eğitim ve Araştırma Hastanesi
Dr. Öğretim Üyesi Demet DİNCEL, Bezmialem Vakıf Üniversitesi
Prof. Dr. Zahide DOĞANAY, Kastamonu Üniversitesi
Doç. Dr. Sevinj FATULLAYEVA, Azerbaijan Medical University
Assoc. Prof. Dr. Daniela GEORGİEVA, University Clinic for Orthopedic Surgery,Skopje,
Dr. Öğretim Üyesi Serpil GONCA, Mersin Üniversitesi
Doç. Dr. İlknur GÖL, Çankırı Karatekin Üniversitesi
Doç. Dr. Vahit Onur GÜL, Özel Koru Hastanesi, Ankara
Dr. Öğetim Üyesi Fatih Mehmet GÜR, Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi
Prof. Dr. Handan GÜLEÇ, Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi
Doç. Dr. Aysel GÜVEN, Beykent Üniversitesi
Doç. Dr. Seyran KILINÇ, Sivas Cumhuriyet Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Hafize KIZILKAYA, Yozgat Bozok Üniversitesi
Prof. Dr. İsmail KORAMAZ, Şişli Etfal Hamidiye Araştırma ve Eğitim Hastanesi
Dr. Natalia KOROLOVA, National Pirogov Memorial Medical University
Dr. Mustafa Aykut KURAL, Aarhus Üniversitesi, Aarhus, Danimarka

Dr. Öğretim Üyesi Leyla KUTLUCAN,
Prof. Dr. Snežana MARKOVİĆ, Univerzitet U Prištini, Republika Kosova
Dr. Olena MATSENİUS Kherson Bölgesel Onkoloji Merkezi, Ukrayna
Doç. Dr. Tülay Elal MUŞ, Bursa Uludağ Üniversitesi
Doç. Dr. İsmail NALBANTOĞLU, Lokman Hekim Üniversitesi
Prof. Dr. Besim Ben NISSAN, University of Technology Sydney
Dr. Öğretim Üyesi Ufuk OK, İstanbul Gelişim Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Selin ÖZALTIN, Acıbadem Maslak Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Nilgün ÖZDAŞ, Yozgat Bozok Üniversitesi
Dr. Ioannis PAPASOTİRİOU - Reserach Genetic Cancer Center, Switzerland
Dr. Öğretim Üyesi Şahin PAŞALI, Kastamonu Üniversitesi
Prof. Dr. Minoo RASSOULZADEGAN, Erciyes Üniversitesi
Prof. Dr. Skender SAİDİ, University Clinic for Urology, Skopje
Dr. Öğretim Üyesi Gülçün Türkmen SARIYILDIZ, Ankara Medicana International Hastanesi
Dr. Öğretim Üyesi Osman Anıl SAVAŞ, İstanbul Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Tuna ŞAHİN, Adnan Menderes Üniversitesi
Prof. Dr. Gryna SOKUR - Kherson Regional Oncologic Dispensary, Ukrayna
Doç. Dr. Ramida ŞADLİNSKAYA, Azerbaijan Medical University
Prof. Dr. Muamer SULJİĆ, Int. Univerzitet U Goraždu,bosna i Herecgovina
Doç. Dr. Mutlu ŞAHİN, Özel Koru Hastanesi Hastanesi
Doç. Dr. Sevinç ŞAHİN, Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi
Doç. Dr. Ahmet ŞEKER, Sağlık Bilimleri Üniversitesi
Doç. Dr. Ayşe Pınar TİTİZ, Ankara Bilkent Şehir Hastanesi
Prof. Dr. Roza Dzoleva TOLEVSKA, University Clinic for Orthopedic Surgeryi, Skopje
Doç. Dr. Kamil Gökçe TULACI, Balıkesir Üniversitesi
Doç. Dr. Faruk TURGAY, Ege Üniversitesi
Dr. Veysel Barış TURHAN, Hitit Üniversitesi Erol Olçok Eğitim Araştırma Hastanesi
Dr. Tuba UYANIK, Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesi
Dr. Öğretim Üyesi Ayşe Tunçer VURAL, Başkent Üniversitesi
Doç. Dr. Fatih YILDIRIM, Atatürk Üniversitesi
Prof. Dr. Tülin Yıldız, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Yasin Alper YILDIZ, Kastamonu Üniversitesi
Dr. Ayşe YILMAZ, Kastamonu Üniversitesi
Doç. Dr. Şebnem YOSUNKAYA, Necmettin Erbakan Üniversitesi
Prof. Dr. Burak YULUĞ, Alanya Alaaddin Keykubat Universitesi
Dr. Elkhan ZARGAROV, Armed Forces Main Clinical Hospital Baku, Azerbaycan
Doç. Dr. Sinan ZEHİR, Hitit Üniversitesi

SEKRETER
Zuhal KOÇ

ÖZETLER
ABSTRACTS

CONTENTS / İÇİNDEKİLER

Büyük Bir Depremden Sonra Afete Bağlı Karbonmonoksit Zehirlenmesi 18

Ameloblastoma Benzeri Büyük Dentigeröz Kistin Marsüpyalizasyon İle Tedavisi 19

Antimicrobial Activity of Herbal Mixtures of Rhus Coriaria and Propolis Ethanolic Extract On Streptococcus Mutans 20

Bimaksiller Ortognatik Cerrahide Mandibula Öncelikli Yaklaşım 22

Bir Tükürük Bezi Taşının CBCT Sialografi Bulguları 24

COVİD-19 Pandemisi Döneminde Periodontal Hastalık Risk Faktörleri ile Klinik Parametreler Arasındaki İlişkilerin Değerlendirilmesi 26

Damakta Skuamöz Hücreli Papilloma: İki Olgunun Klinik ve Histopatolojik Özellikleri 28

Diş Hekimliği Öğrencileri ve Hastalarda Probiyotikler Hakkında Bilgi Düzeyi ve Farkındalık 29

Endo-Perio Lezyonlu Dişlerin Kök Amputasyonuyla Korunması: Vaka Serisi 30

Fiber ile Güçlendirilmiş Köprü Uygulamalarında Bilgi Kaynağı Olarak Youtube Videolarının Değerlendirilmesi 32

Genç Erişkin Bireylerde Yumuşak Dokuların Yüz Çekiciliğine Etkisi 33

İnferior Alveolar Sinir İle İlişkili Keratokistin Enikleasyon İle Tedavisi: Vaka Sunumu 34

İnferior Alveolar Sinir ile İlişkili Radiküler Kistin Marsupyalizasyon ve Enükleasyon ile Tedavisi 35

İnternal Kök Rezorpsiyonu Gözlenen Sol Üst Lateral Kesici Dişin Endodontik Tedavisi: Vaka Sunumu 36

İskeletsel Sınıf 3 Maloklüzyonun Midme Apareyi ve Zigomatik Ankraj ile Tedavisi 38

Isparta ve Bölgesinde İlaç Kullanımına Bağlı Çene Kemiği Nekrozu (MRONJ) Görülen Hastaların Tanı ve Tedavi Açısından Retrospektif Olarak Değerlendirilmesi 40

Juvenil Hyalin Fibromatosisli Gingival Fibroblastlarda Resveratrolün Antiproliferatif Etkisinin Hücre Kültüründe Değerlendirilmesi 42

Klinisyen Kaynaklı Türkçe Ortodontik Tedavi Videoları Yeterli Bilgi İçeriyor Mu' 44

Lokalize Dişeti Çekilmesinde Multidisipliner Tedavi Yaklaşımı: 20 Yıl Takipli Vaka Raporu 46

Maksilla Anterior Bölgedeki Radiküler Kistin Marsupializasyon ile Tedavisinde Alternatif Bir Yöntem 48

Periodontal Kemik İçi Defektlerin Tedavisinde Mine Matriks Proteinleri İle Beraber Sığır Kaynaklı Kemik Grefti Kullanımın Klinik ve Radyografik Değerlendirilmesi 49

Submandibular Tükürük Bezinde Asemptomatik Siyalolit: Bir Olgu Sunumu 50

Travmatik Okluzyon Kaynaklı Endodontik-Periodontal Lezyonun Multidisipliner Tedavisi: Bir Olgu Sunumu 51

Ankiloglossi (Dil Bağı) 53

Hiperestezi Bulunan Atrofik Mandibulada Mental Sinir Transpozisyonu ile Birlikte Gerçekleştirilen Dental İmplant Uygulaması 54

İskeletesel Sınıf Iıı Malokluzyona Sahip Bir Hastanın Yüz Maskesi Kullanılarak Tedavisi: Olgu Sunumu 56

Periferal Dev Hücreli Granülom: Bir Olgu Raporu 57

Periferal Ossifiye Fibroma 58

Postadölesan Hastada Palatal Mini Vida Destekli Hızlı Maksiller Genişletme: Olgu Sunumu 59

Pyojenik Granülom: Bir Olgu Raporu 60
Sendromik Olmayan Bir Hastada Görülen Multipl Radiküler Kistler; Nadir Bir Vaka Raporu 61
Travmatik Doğum Algısının Emzirme Öz-Yeterliliğine Etkisi.....63
Sambucus Nigra L. Türünün Yaprak, Çiçek ve Gövde Kabuğu Ekstre/fraksiyonlarının in Vıtro Proliferatif Etkilerinin Değerlendirilmesi 65
COVID-19 Olan ve Olmayan Hastaların Hepatik Parametrelerinin İncelenmesi 69
Doksorubisin İle İndüklenen Senesent Hela Hücrelerinde Parekoksibin Senomorfik Etkinliğinin Değerlendirilmesi 71
Kannabidivarinin(CBDV) İn Siliko Yöntemlerle Toksisite Tahmini.....72
Ortopedik Cerrahi Sonrası İlaç Kaynaklı Ateş 73
Probiyotik Tablet Formülasyonlarında Kullanılan Yardımcı Maddelerin Bakteri Sağ Kalımına Etkisinin Değerlendirilmesi 74
Spermatogenez Tedavisinde Güncel Yaklaşımlar 76
TYK2 Enziminin Tahmini Allosterik İnhibitörünün Sanal Yüksek Verimli Tarama ve Moleküler Dinamik Simülasyonları İle Belirlenmesi 77
Yara İyileşmesi Uygulaması İçin 3B Ekstrüzyon Biyobasımı İçin Hidrojel Biyomürekkeplerin Optimizasyonu.....79
Yaşlılarda Çoklu İlaç Kullanımı.....81
Investigation of the Relationship Between Pelvic Floor Dysfunction and Respiratory Symptoms and Health- Related Qualıty of Life in Elderly Obese Women 82
Multipl Skleroz'lu Bireylerde L Testinin Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması 83
Crush Sendromu Yönetiminde Hiperbarik Oksijen Tedavisinin Rolü.....85
Doğal Afetlerde Geriatri Hemşireliği 87
Hemşirelerde Algılanan Örgütsel Adaletin Ruh Sağlığı Üzerine Etkisinin Belirlenmesi.....89
Hemşirelerin ve Hemşirelik Öğrencilerinin Yaşam Bulgularına Yönelik Tutumları: Karşılaştırmalı Bir Çalışma 90
Hipertansiyonda Tedaviye Uyum ve Etkileyen Faktörler 92
Evaluation of Senior Nursing Students' Nutritional Knowledge in Baghdad City, Iraq 94
Madde Kullanım Bozukluğu Olan Hastalarda İçselleştirilmiş Damgalanma ve İçselleştirilmiş Damgalanmayı Azaltmada Psikiyatri Hemşiresinin Rolü.....96
Madde Kullanım Bozukluk Tanısı Almış Bireylerde Stresle Baş Etme Tarzları İle Dürtüselliğin İncelenmesi.....98
Meme Kanserli Yaşlı Kadınlarda Depresyon Riski ve Etkileyen Faktörler.....100
Sedasyon Komplikasyonlarını Yönetmede Hemşirelik Güven Ölçeğinin Güvenirlik ve Geçerlilik Çalışması.....101
Yoğun Bakım Hemşirelerinin Yaşam Sonu Bakıma Yönelik Tutum ve Davranışları İle Bakım Sürecindeki Etik Tutumları Arasındaki İlişki.....103
İlköğretim Öğrencilerinin Engelli Çocuklara Yönelik Tutumlarını Geliştirmede Hemşirelik Eğitiminin Etkisi 105
D Vitamini Eksikliği Nedeniyle Tedavi Alan Polikistik Over Sendromlu Hastaların Klinik, Metabolik ve Ultrasonografik Parametrelerinin Değerlendirilmesi 106
Perceived Stress and Related Factors Among Nurses Working In Hospitals in Kirkuk, Iraq.....107

Yetişkin Bireylerde Psikolojik Esneklik İle Algılanan Stres Arasındaki İlişkide Öz Duyarlığın Aracı Rolü.....109

Epigallokateşin Gallatın Meme Kanserindeki Apoptotik ve Anti-Karsinojenik Aktivitesi 111

İşitme Kayıplı Bireylerde Antioksidan Alım Miktarları ve Akdeniz Diyetine Uyum, Ön Çalıma Sonuçları 113

Spastik Diplejik Serebral Palsili Çocuklarda Canlı Eylem Gözlem Eğitiminin; Motor Fonksiyon ve Aktivite Katılım Üzerine Etkisi.....115

Spastik Diplejik Serebral Palsili Çocuklarda Video Tabanlı Eylem Gözlem Eğitiminin Denge, Fonksiyonel Mobilite, Fonksiyonel Kas Gücü ve Yürüme Becerisi Üzerine Etkisi.....117

Sürdürülebilir Besin Seçimi: Üniversite Öğrencileri Üzerine Kesitsel Bir Çalışma 119

Üniversite Öğrencilerinde Akıllı Telefon Bağımlılığı Durumunun Ortoreksiya Nervoza Eğilimi Üzerine Etkileri.....121

Yetişkin Bireylerde Çocukluk Çağı Travmaları ile Aleksitimi ve Duygusal Yeme Arasındaki İlişkinin İncelenmesi.....122

Yetişkin Koklear İmplant Kullanıcılarında Yönlü Mikrofonun Maskelemeden Konumsal Ayrışma Üzerine Etkileri- Ön Çalışma Bulguları.....124

Histological Evaluation of the Effect of Baicalin On Cyclophosphamide Induced Testicular Damage in Rats 126

Enkruste Olmuş D-J Üreteral Kateterlerde Eswl İle Tedavi Sonuçları.....127

Trus Eşliğinde Yapılan Prostat Bıyopsılerınde Yaşın Hissedilen Ağrı Düzeyine Etkisi Var mıdır'....128

Orta ve İleri Evre Glokomlu Gözlerde Optik Koherens Tomografi Bulgularının Görme Alanı Global Endeksleriyle Karşılaştırılması.....129

Komorbid Hastalıkları Buluna Obez Bireylerin İzlem Süreci – Deskriptif Vaka Serisi.....130

The Role of Troponin T in the Differential Diagnosis of Chest Pain in Children 132

Travmatik Beyin Hasarı Olan Yoğun Bakım Hastalarında Psoas Kas Alanının Mortaliteye Etkisi ...133

46 Xy İnv(9)(P11q13) Mutasyonu: Başarısız İnvitro Fertilizasyon Denemelerinin Sebebi Olabilir Mi' 135

6 Haftalık Yüksek Yoğunluklu Direnç Antrenmanı İle Düşük Yoğunluklu Direnç Antrenmanının ve Kan Akışını Kısıtlamanın Genç Kadınlarda Kemik Belirteçleri Üzerine Etkilerinin Karşılaştırılmas.136

6-OHDA Parkınson Modeli Sıçanlarda Büyüme Hormonunun Bulbus Olfactorıus'ta Yer Alan Kalsiyum Bağlayıcı Proteinlere Etkisi.....137

8-12 Yaş Arası Koklear İmplantlı İşitme Kayıplı Çocuklarda Kıd-Kındl Anketi Kullanarak Yaşam Kalitesinin Değerlendirilmesi.....139

Acil Servise İlk Nöbet İle Başvuran Hastalarda Bilgisayarlı Beyin Tomografi ve Manyetik Rezonans Görüntüleme Bulguları 141

Adenoid Hiperplazi Cerrahisi Sonrası Enürezis Nokturna Olgularında İyileşme 142

Adölesan İdiyopatik Skolyoz Ameliyatlarından Sonra Korse Kullanımının Erken Rehabilitasyona Etkisi 144

Advantages and Disadvantages of Intraoperative Na-Fluorescein Staining Used in Glial Tumor Surgery 145

Afazi'de Dil ve Nörobilişsel Bozukluklar: Retrospektif Bir Çalışma.....146

Ağır Astımda Biyolojik Ajanların Kullanımı Üçüncü Basamak, Tek Merkez Deneyimi.....147

Ağrılı Topuk Dikeni Olgusunda Yüksek Voltaj Radyofrekans Tedavisi Uygulaması 148

Akciğer Kanseri Hücre Hatlarında (A549) Demir Yüklü Eksozomlarla Ferroptoz Oluşturulması; Kanser İçin Yeni Bir Terapötik Yaklaşım 149
Akciğer Kanseri Mi Covıd-19 Pnömonisi Mi ? İki Vakanın Hikayesi 151
Akciğerde Gözlenen Kist Hidatik Tanı ve İzlemi – Deskriptif Vaka Serisi 153
Akne Vulgarisli Adolesan Hastalarda Kuru Göz Sendromu 155
Akut Lenfoblastik Lösemide (ALL) Asparajinaz Kullanan Kemoterapötik İlaç Rejimlerinin Etkinliğinin Minimal Rezidüel Hastalık (MRD) Ölçümü İle Değerlendirilmesi 157
Akut Metamfetamin Zehirlenmesine Bağlı Kardiyomiyopati – Olgu Sunumu 158
Aletli Pilatesin Uyku Kalitesi İle İlişkisi 160
Alt Ekstremite Periferik Arter Hastalıklarında Güncel Tartışmalar 161
Ambulatuar Pediatrik Cerrahide Kaudal Blok ve Supozituar İle Sağlanan Postoperatif Analjezinin Karşılaştırılması 162
Anal Striktür Tedavisinde Dilatasyon ve Stent Uygulamasının Kombinasyonu. Vaka Takdimi 164
Anjioimmünoblastik T-Hücreli Lenfoma İle İlişkili Hipereozinofili: Nüks/progresyonun Bir Belirteci Mi' 166
Annona Murıcata (Graviola) Yaprağı Ekstresinin Spinal Korda Radyoprotektif Etkileri 168
Aquafilling Jel Enjeksiyonu Yoluyla Meme Augmentasyonu İşleminin Radyolojik Bulguları 169
Astım Hastalarında Solunum Fonksiyon Testi Parametreleri ile Depresyon İlişkisi 171
Ateşli Silah Yaralanması Sonrası Kısalıkla İyileşen Femur Kırıklarının Uzayabilen İntrameduller Çiviler İle Uzatılması 172
Atipik Akut Aort Diseksiyon Olgusunda Bakım Noktası Ultrasonunun Rolü: Bir İskemik İnme Hastası 174
Ayakkabı İçi Mikrobiyal Yük ve Küf Çeşitliliğinin Belirlenmesi 175
Başarıyla Tedavi Edilmiş Bppv Olgularında Erken Dönemde Otolit Organ Fonksiyonlarının İncelenmesi 177
Bebeklerin Yalancı Kabızlık Semptomlarının Önlenmesinde Annelerin Doğum Sonrası Beslenme ve Emzirme Eğitiminin Önemi 179
Benign İntraduktal Papillomların Yönetiminde Karar Vermeyi Etkileyen Klinik-Radyolojik Bir Faktör Var mi' 180
Besin Proteini İlişkili Enterokolit Sendromu Olan Çocukların Değerlendirilmesi 182
Beşinci Metatars Proksimal Kırıklarının Sınıflandırılması Klinik ve Radyolojik Sonuçlarının Retrospektif Olarak Değerlendirilmesi 183
Bifazik Malign Plevral Mezotelyoma: Genel Özellikler ve Sistemik İnflamasyon 184
Bilinç Değişikliği İle Başvuran Olguda Kronik Valproik Asit İntoksikasyonu 186
Bipolar Bozukluk-i Hastalarında Çocukluk Çağı Travmasının Uyku Kalitesi ve İşlevselliğe Etkisi 187
Bir Myastenia Gravis Hastasında Postpartum Solunum Krizi 189
Bır Toplum Ruh Sağlığı Merkezinden İstenen Konsultasyonların Analızı 191
Biyokimyasal Parametreler Spesi İle Belirlenen Pulmoner Emboli Prognozuna Katkıda Bulunabilir Mi' 192
Böbrek Biyopsilerinin Histopatolojik Olarak Değerlendirlimesi: Tek Merkez Deneyimi 194
Böbrek Nakli Alıcısında Olası Rekürarizasyon ve Artan Sugammadeks Gereksinimi 195
Buried Bumper Sendromu 197
Cantrell Pentalojisi: Olgu Sunumu ve Literatür Taraması 199

Castleman Syndrome Presenting With Unisentric Perihepatic Mass 200

Çocuk Acile Senkop İle Başvuran 3 Olgu; Göz Kapağı Miyoklonili Absans Epilepsisi, Ortostatik Hipotansiyon, Kafa Travması 201

Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşirelerinin Anaflaksi Tanı ve Tedavisine Yaklaşımlarının Değerlendirilmesi 202

Çocuk Yoğun Bakımda Plazmaferez Yapılan Hastaların Klinik Endikasyonları ve Sonuçları: Tek Merkez Deneyimi 203

Çocuklarda Dispne ve Disfajinin Nadir Bir Nedeni: Vasküler Halka 204

Çocukluk Çağı Mastositoz Olguları: Tek Merkez Deneyimi 206

Çocukluk Çağı Migren Tanısında Elektroensefalografinin Klinik Önemi 207

Çok Nadir Bir Durumun Tanı ve Tedavisi – Ektopik Diş 208

Comparison of Influenza Vaccination Rates Among Copd Patients During Pre and Post-Covıd-19 Pandemics 209

COVİD 19 Nedeniyle Spor Organizasyonlarına Verilen Ara Türkiyedeki Elit Futbolcularda Spor Yaralanmaları İnsidansını Artırmadı 210

COVID-19 Dönemi ve Sonrası Serum Il-6 Düzeylerindeki Değişimin Araştırılması 212

COVID-19 Salgını Önlemlerinin Rotator Manşet Açık Cerrahisi Sonrası Rehabilitasyona Etkisi ve Klinik Sonuçları. 214

Crossiella sp. SN42'nin Genomik Analizi ve Kanser Hücrelerindeki Sitotoksik Potansiyeli 218

Crush Sendromlu Hastanın Transfüzyon Reaksiyonlarının Değerlendirilmesi 217

D Vitamin Düşüklüğü Gestasyonel Diyabet İçin Bir Risk Mi ? 218

Dahiliye Kliniklerine Acilden İnterne Edilen Hastaların Tanılarının ve Takip Sürelerinin, Altta Yatan Etiyolojilerinin Değerlendirilmesi 219

Delayed Onset of Diffuse Axonal Injury 220

Dens Meme Yapısı Olan Kadınlarda Meme Mr'ın Faydası: İki Olgu Örneği 221

Deprem Sonrası Gelişen Crush Sendromu: Olgu Sunumu 223

Dexamethasone As Adjuvant in Supraclavicular Brachial Plexus Regional Anesthesia in Pediatric Patients 225

Dezenfektan ve Antiseptik Maddelerin Düşük Konsantrasyonlarının S. Aureus, E. Coli ve P. Aeruginosa Suşlarına Etkisi 226

Dikkat Eksikliği ve Hiperaktivite Bozukluğu Tanısı Alan ve Almayan Çocukların Beslenme Durumunun Değerlendirilmesi 228

Diyabetik Bir Hastada Görülen İlk Candida Parapsilosis Epididimo-Orşiti 230

Diyabetik Hastalarda Metabolik Parametrelerin Erken Retinal Nörodejenerasyon Üzerine Etkisinin Belirlenmesi: Vaka-Kontrol Çalışması 232

Diyet Kalitesi ve Sağlıklı Yaşam Faktörlerinin Açlık Kan Glukozu Üzerindeki Etkisi 233

Doğuştan Kalça Çıkığında Ultrasonografi İle Erken Tanı 235

Doppler Ultrasonografinin Gebelikte Hipertansif Hastalıklardaki Yeri 236

Düşük Kalibreli Silah Atışı Sonucu Oluşan Büyük Arter Yaralanmasının Eşlik Ettiği Femur Kırıklarının Eksternal Fiksatör İle Tedavi Sonuçları 238

Effect of Gum Arabic in Healing of Cardiovascular İnjury İnduced by Diclofenac: A Stereological and Histological Study in a Rat Model. 240

Elin Primer Yumuşak Doku ve Kemik Tümörleri: Retrospektif Çalışma 241

Endoskopik Perkütan Nefrolitotripsi Kolon Yaralanmasında Öngörü Modeli 112 Vakalık Deneyimimiz 243
Epileptik Nöbet Sonrası Görülen Nadir Bir Kırığın Literatür Taraması ile Birlikte Tartışılması 245
Erişkin Çölyak Hastalarında Nutrisyonel Anemi 246
Erken Bizans Dönemi İnsan Kemiklerindeki Ağır Metaller- Türkiye Örneği 248
Eş Zamanlı Koroner Arter Bypass Cerrahisi İle Karotis Arter Hastalığının Tedavisinde Hangisi Daha İyi: Karotis Endarterektomi, Karotis Bypass' 250
Esansiyel Hipertansiyonda Tafı (Thrombin-Activatable Fibrinolysis Inhibitor) Düzeylerinin İncelenmesi 251
Evde Bakım Alan Demans Hastalarında Deliryum ve Risk Faktörlerinin İncelenmesi 253
Farklı Glokom Tiplerinde Ex-Press İmplantasyonu Sonuçları 255
Fetal Posterior Üretral Valv Olgusunda Kötü Prognozla İlişkili Nadir Bir Ultrasonografi Bulgusu: Ürinoma 257
Fossa Cranii Posterior İlişkili Anatomik Yapıların Kuru Kemik ve Kadavra Üzerinde Yapılan Ölçümlerle Morfometrik Olarak Değerlendirilmesi 258
Gastroenterostomı Sonrası Gelişen İnce Bağırsak Obstruksiyonu: İnce Bağırsak Bezoarı 260
Gebelik Kayıplarında 54 Genin Array CGH Methoduyla Yapılan Tanısal Sonuçları – İki Yıllık Bir Retrospektif Çalışma 261
Gebelikte Refraksiyon ve Keratometri Değerlerinin Değişimi 263
Geriatrik Kardiopulmoner Vakalarda Ozon Terapinin Etkinliği 265
Glutamat Eksitotoksisitesi Oluşturulan C6 Glioma Hücrelerinde Diklofenak Sodyumun Etkisi 267
Grisel Sendromu; Non Travmatik Atlanto-Aksiyel Subluksasyon 269
Halluks Rijidus Tedavisinde Artrodez Uygulamasının Sonuçları 270
Hastaneye Başvuran Çocuklarda Alerjik Hastalık Sıklığı 271
Healing of the Surgical Wounds in Oral Cavity and Facial Skin. Comparative Characteristics of the Mesenchymal-Epithelial Transition On Models of Surgical Wounds in Experimental Domestic Pigs. Light and Electron Microscopic Studies. 272
Hedefe Yönelik Sıvı Tedavisi Açık Radikal Sistektomide Hayat Kurtarıcı midır' 273
Helmintlerin Konakçı Bağışıklık Tepkilerini Modüle Etme Kapasiteleri 274
Hemifasiyal Anhidrozis; Torasik Cerrahi Sonrası Göğüs Tüpüne Bağlı Görülen Nadir Bir Komplikasyon 276
Hemoglobin Varyantlarının Hemoglobin A1c Ölçümü Üzerine Etkisi 278
Hipoksi İle İndüklenen Apoptozda Çinko ve Selenyum Rolü 280
HIV Pozitif Bireylerde COVİD-19 Pandemisi Döneminde Mortalitenin İrdelenmesi 282
HPV DNA Pozitifliği İle Vajinal Akıntı İlişkisi 283
HT-22 Fare Hipokampal Nöronal Hücre Hattı ve C6 Glioma Hücre Hattında Troglitazon'un Hidrojen Peroksit ile Oluşturulan Oksidatif Hasara Karşı Etkisi 284
Human Papilloma Virüs Hakkında Türkçe İnternet Sitelerindeki Bilgi Kalitesi ve Okunabilirliğinin Değerlendirilmesi 286
İki Serözit Olgusu Sunumu 288
İlaç Kesimi Yapılan Epilepsi Hastalarında Relaps Risk Faktörlerinin Araştırılması 289
İleostomi Kapatılması Sonrası Hastanede Kalış Süresini Etkileyen Risk Faktörleri 290

İmmünohistokimya ve Transmisyon Elektron Mikroskobu Kullanılarak Sıçan Uterusunda ve Overlerinde Telositlerin İncelenmesi 292
İmperfore Hymen'i Taklit Eden Ohvira Sendromu 294
In Vitro Hipoksik Oral Skuamöz Hücreli Karsinom Modelinde Sisplatinin Hücre Canlılığının İncelenmesi 296
İnsan Dna Onarım Enzimi 8-Oksoguanin Dna Glikozilaz-1'in Analizi İçin Yüksek Çözünürlüklü Lc-Ms Hedefli Yöntemi 298
İnsidental Pulmoner Tromboemboli Klinik Önemi ve Mortalitesi 300
İnstabil Torakolomber Kırıkların Cerrahi Tedavisinde 4 Seviye Posterior Enstrümentasyonun Uzun Dönem Klinik ve Radyolojik Sonuçları 302
Intraoperative Anesthetic Management Tips for Heart Failure Patients 304
İnvaziv Duktal Meme Kanseri Hastalarında Preoperatif 18f-Florodeoksiglukoz Pozitron Emisyon Tomografi İncelemesinde Kemik Metastazı Varlığı ve Histopatolojik ve İmmunohistokimyasal Parametreler ile Korelasyonu 305
İş Kazaları ve Yaralanmalar: Üçüncü Basamak Bir Hastanenin Klinik Deneyimleri 306
İskemik İnme Hastalarında Trombektomi Sonrası Ölçülen Optik Sinir Kılıf Çapının Hastane İçi Mortalite ile İlişkisi 308
İskemik Ventriküler Taşikardi Hastalarında Yeniden Ablasyon Sonuçlarının Değerlendirilmesi: Tek Merkez Deneyimi 309
İzoproterenol ve L-Arginin Uygulamalarının Ratlarda Akciğer Dokusu Üzerine Etkileri 310
Kadın Doğum Hastalıkları ve Aromaterapi 312
Kadınlarda Pelvik Kitlenin Nadir Bir Nedeni: Retroperitoneal Lipom 314
Kannabinoid Kullanım Bozukluğu Olanlarda COVİD-19 Pandemisinde Madde Aşerme, Belirsizliğe Tahammülsüzlük ve COVİD-19 Korkusu 315
Kanser Hastalarında Katarakt Gelişiminin Değerlendirilmesi 317
Kansere Bağlı Üst Gastrointestinal Sistem Kanaması Sonuçlarının Etyolojide Yer Alan Diğer Hastalıklarla Karşılaştırılması 318
Kardiyovasküler Hastalık Risk Değerlendirmesinde Yüksek Duyarlı C-Reaktif Protein Düzeylerinin Diğer Biyobelirteçlerle Karşılaştırılması 320
Karotis Arter Endarterektomi Sonrası Restenoz Gelişimi ve Risk Faktörlerinin Analizi 322
Karotis Arter Stenozlu Hastalarda Optik Koherens Tomografi Anjiyografi İle Ölçülen Retina ve Optik Sinir Başı Mikrovasküler Yapısındaki Değişiklikler 324
Karpal Tünel Sendromu Nedeniyle Ameliyat Olan Geriatrik Hastaların Preoperatif Elektromiyografi Sonuçlarının Retrospektif Değerlendirilmesi 326
Kemoterapi ile İndüklenen Periferal Nöropati Tedavisinde Bir Seçenek: Magnezyum 327
Kırım Kongo Kanamalı Ateş Vakalarının Retrospektif Olarak Değerlendirmesi 328
Kırk Yıllık Gossypiboma 329
Klinik Kimya Laboratuvarı İçin Süreç Yetenek Analizi 330
Koagülaz Negatif Stafilokoklar (Cons): Kan Dolaşımı Enfeksiyonlarında Kontaminant mi Etken Mi' 331
Kolon Tümörüne Bağlı İntestinal Obstrüksiyon Hastalarındaki Artışı Önlemek İçin Ne Yapmalıyız' 333
Kranial Manyetik Rezonans Görüntülemede Saptanan İnsidental Bulguların Prevalansı 334
Kronik Obstrüktif Akciğer Hastalığında Antioksidan Tedavinin Etkinliği 336

Kronik Öksürük Sendromunda Kulak Burun Boğaz Polikliniğinde Yaklaşım ve Tedavi Algoritması 338
Kronik Osteomiyelite Bağlı Büyük Kemik Defektlerinin Masquelet Tekniği ile Rekonstrüksiyonu.. 340
Kronik Venöz Yetmezlik Etiyopatogenezinde Kronik Enflomasyonun Biyokimyasal Parametrelerle Ortaya Konması 341
Küçük Hücreli Olmayan Akciğer Kanseri Hücreleri Üzerinde Aloe Vera ve Cannabis Sativa Etanolik Ekstraktlarının Antiproliferatif ve Apoptotik Etkinliğinin Araştırılması 342
Laparoskopik Kasık Fıtığı Cerrahisinde Kolay Bir Greft Serme Tekniği 344
Lenfomada Gemsitabin ve Bendamustin Bazlı Tedavilerin Etkinliği 345
Major Depresif Bozukluğu Olan Hastalarda Corpus Striatum Yapı Hacimlerinin Stereolojik Yöntem ile Ölçülmesi 347
Malign Meme Kitlelerinin Kaiser Skorlama Sistemi ile Değerlendirilmesi 349
Mammografi Eşliğinde Tel İşaretlemede Önemli İp Uçları: İşlem Süresini Kısaltmak ve Tanı Doğruluğu Arttırmak Elimizde 350
Manyetik Nanoparçacık-Kitosan Kompleksi Madde ve Termal Karakterizasyon Araştırması 352
Mediastinal Kitlelerde Kronik Öksürüğün Değerlendirilmesi 353
Meloksikamın C6 Hücre Hattında Glutamat Kaynaklı Eksitotoksisiteye Karşı Etkisi 355
Meme Kanserinin Ekstraokuler Kaslara Metastazı: Olgu Serisi 357
Meme Radyoterapisi Alan Hastalarda Volumetrik Ark Tedavisi İle Yoğunluk Ayarlı Radyoterapi Tekniğinin Akciğer Dozları Açısından Karşılaştırılması 358
Mezenterik Pannikülit: Nadir Bir Akut Batın Sebebi 360
Migren Hastalarında D Vitamini ve Ferritin Düzeylerinin Değerlendirilmesi 361
Modifiye Stoppa Yaklaşım ile Her İki Kolon Asetabulum Kırığı Cerrahi Tedavisi 362
MRNA SARS-COV-2 Aşısının Nadir Bir Komplikasyonu : Akut Miyokardit 363
Ms Hastalarında Gündüz Uykululuğu ve Serotonin Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi 364
Mukopolisakkaridoz Tip 1 (Hurler-Scheie Sendromu) Tanılı Hastanın Gebelik Süreci : Olgu Sunumu 365
Multifokal Mercek İmplantasyonu ile İlgili Türkçe Youtube Videolarının Hasta Eğitimi Açısından Değerlendirilmesi 367
Musculus Corrugator Supercilii'ye Yapılacak Botulinum Toksin Uygulamasında Anatomik Yaklaşım 368
Myomektomi Seçenekleri ve Sonuçları, Tersiyer Merkez Deneyimi 370
Nadir Bir Antite; Castleman Hastalığı 371
Nadir Bir İntrakardiyak Lipom Olgusu 372
Nadir Bir Olgu: Özefagus Perforasyonuyla Karışan Akut Gastrik Dilatasyona Bağlı Mide Parsiyel Nekrozu 374
Nadir Bir Safra Kesesi Ameliyat Bulgusu:Kolesisto- Duodenal Fistül 376
Nadir Bir Vaka: Koroid Pleksusun Diffüz Villöz Hiperplazisi 377
Nadir Görülen Bir Olgu Sunumu: Retrokaval Üreter 378
Non-Kolonik Malignitelerde Positron Emisyon Tomografisinde (Pet/bt) İnsidental Kolonik Tutulumun Önemi; Tetkik Edelim Mi ? 379
Non-Obstrüktif Azospermi Hastalarında İlaç Yanıt Profilinin Biyoinformatik Yöntemlerle Belirlenmesi 380

Normal ve Yağlı Karaciğer Parankiminde Elastografi Bulgularının Laboratuvar Verileriyle Birlikte Değerlendirilmesi 382
Nörogelişimsel Bozukluğu Olan Çocuk ve Ergenlerde Sosyodemografik Özellikler ile Prenatal ve Perinatal Risk Faktörlerinin İncelenmesi 384
NOX-5 İzomerinin Pentilentetrazol ile İndüklenmiş SH-SY5Y Hücre Hattındaki Etkisi 385
Obez Hastalarda Plateletcrit Düzeylerinin Değerlendirilmesi 386
Obezite ile Kardiyak Elektrofizyolojik Denge İndeksi Arasındaki İlişki 387
Öğretmenlerin Dehb ve Tedavisi Hakkında Bilgi Düzeyleri ve Tutumları: Mardin İl Örneği 388
Oligozoospermide Tap73 Geninin Rolü 390
Opioid Reseptörler 391
Ortopedide Elektif İmplant Çıkarımı Gerekliliğinin Vaka Serisi Üzerinden Gözden Geçirilmesi 392
Osteoartritik Kondrositlerde Apoptoz ve Kollajen İfadesi Üzerine Dental Pulpa Kaynaklı Kök Hücre Sekretomunun Etkisi 393
Osteoporotik ve Yaşlı Hastalarda Sanders Tip 2 Kalkaneus Kırığında Sinüs Tarsi Yaklaşımı ile Plak Uygulaması 395
Papez Halkası ve Limbik Sistemin Tarihi, Anatomisi ve Yeni Araştırma Alanları 396
Periampuller Bölge Kanserleri İçin Pankreatikoduodenektomi Operasyonu Yapılan Hastalarda Postoperatif Nozokomiyal Pnömoni 397
Periferik Damar Hastalığı Olan Hastalarda Koroner Arter Bypass Greft Sonuçları: Sistematik İnceleme ve Meta-Analiz 398
Plaj Futbolunda Maç Süresinin Yeniden Hesaplanması Gerekli Mi ? 400
Plasenta Perkreata Öntanısı İle Başvuran Plasenta Dekolmanı 402
Polikistik Over Sendromunda D Vitamini Düzeyinin Metabolik Parametrelerle İlişkisi 403
Postmenapozal Hastada Lokal Eksizyon ve Radyoterapi İle Tedavi Edilen Derin Perineal Anjiyomiksoma – Vaka Takdimi 405
Postmenopozal Kadınlarda Saptanan Endometriyal Kalınlaşmanın Değerlendirilmesinde Ofis Histeroskopi ve Sonuçları 406
Pre-Analitik Süreçte Sıcaklık ve Zamanın Anti-Echinococcus Granulosus Antikor Titreleri Üzerindeki Etkileri 407
Preoperatif Dönemde Yaşanan Vazovagal Senkop ve Entubasyon Güçlüğü 408
Primer Torakal Eğriliklerde Postop Düzelme Oranları İle Omuz Dengesinin İlişkisi 409
Proksimal Mide Kanserlerinde Proksimal Cerrahi Sınırın Nüks Üzerine Etkisi 411
Radyasyon Onkolojisi Polikliniklerine Başvuran Serviks Kanseri Hastalarında Farkındalık Düzeyi–çok Merkezli Araştırma 412
Ratlarda Böbrek İskemi-Reperfüzyon Hasarında Diosmin-Hesperidin'in Etkinliği: Deneysel Çalışma 414
Rektum Kanserinde Neoadjuvan Kemoradyoterapi Cevabına Etkili Prognostik Faktörler 416
Relapsing Remitting Multiple Skleroz Hastalarında Yüzey Tabanlı Morfometrik Değişiklikler 418
Renal Transplantasyon Sonrası Bronşektazi: Retrospektif Tek Merkez Çalışması 419
Retrograd İntrarenal Cerrahi Sonrası Enfektif Komplikasyonları Öngören Perioperatif Risk Faktörleri 421
Retrospektif Bir Çalışma: Port Kateter Komplikasyonları ve Bunlara Karşı Çözümler 423
Rize İlinde Görülen Sifiliz Olgularının Değerlendirilmesi 425

Sarkoidoz Hastalarında Dolaşımdaki Serum Kisspeptin-1 ve Clusterin Seviyeleri 426
Sarkoidoza Bağlı Bilateral Optik Perinöritin Uzun Dönem Takibi 428
Semptomatik ve Asemptomatik Hastada Operatif Histeroskopi Verilerimiz.....430
Senkron Mide ve Kolon Kanseri 431
Senkron Triple Kolorektal Kanser İçin Laparoskopik Total Kolektomi: Bir Olgu Sunumu.....433
Sentrum Semiovale İnfarktlarının Klinik Spektrumu 434
Servikal Özefagus Tabakası Kalınlıklarının Sonografik Ölçümünün Reflü Özefagit Tanısındaki Rolü 435
Seyrek Blinen Bir Halitosis Sebebi Olarak: Allerjik Rinit.....436
Sıçanlarda Deneysel Beyin İskemisinde 2 Haftalık Naringin Uygulamasının Serebellumda Apoptosize Etkisi 437
Sınırlı Evre Küçük Hücreli Akciğer Karsinomlu Olguların Klinik, Patolojik ve Radyolojik Bulgularının Değerlendirilmesi 439
Streptozotosin ile İndüklenen Diyabetik Nöropatide Sıyatik Sinir Hasarı Üzerine Hesperidin'in Etkisi : TRPM2 Kanalının Rolü 440
Şizofreni Hastalarında Kraniofasyal Değişiklikler 442
Soliter Böbrekli Hastalarda 10 Yıllık Takipte Arteriyel Sertlikteki Değişikliğin Değerlendirilmesi: Laboratuvar ve Klinik Parametrelerdeki Değişim ile İlişkisi 444
Son Dönem Böbrek Yetmezliği Nedeniyle Rutin Diyaliz Tedavisi Alan Bir Hastada Gelişen Valasiklovir İlişkili Nörotoksisite.....446
Stabil Angina Pektoris Nedeniyle Koroner Anjiyografi Yapılan Hastalarda Sol Ventrikül Sistolik Disfonksiyonunu Yüksek Sensitivite ve Spesifiteyle Predikte Eden Yeni Elektrokardiyografik Skorlama Sistemi 448
Streptozotosin İle İndüklenen Diyabetik Nöropatide Siyatik Sinir Hasarı Üzerine Hesperidin'in Etkisi: TRPM2 Kanalının Rolü 455
Takotsubo Sendromu: Nadir Bir Olgu 452
Tamoksifen Kullanan Hastalarda Cerrahi Yöntemin Cinsel Fonksiyonlara Olan Etkisi 453
Tetik Parmağın Lokal Steroid Enjeksiyonları ile Tedavisi: Kapsamlı Bir Çalışma ve Meta-Analiz...454
The Role of Multimerin-2, a Coronary Collateral Flow Marker, in Patients With Non-St Elevation Myocardial İnfarction. 456
Tibia Eminensia Kırığının Double-Loop Endobutton ile Cerrahi Tedavisi 457
Tip 1 Diyabetes Mellitus Tanılı Hastalarda Uyku Kalitesini Etkileyen Parametreler 458
Tip 2 Diyabetli İnsülin ile Tedavi Edilen Hastalarda Karışım İnsülinlere Karşı İnsülin Glarjin U300'ün Etkinliği.....459
Tiroidektomi Sonrası Vokal Kord Fonksiyonlarının Değerlendirilmesinde Ultrasonografinin Rolü..461
Total Diz Protezi Uygulanan Kadın Hastalarda Navikülar Düşme Testi ve Ayak Postür İndeksinin Değerlendirilmesi 462
Trametinib & Dabrafenib'in Oküler Yan Etkileri – Olgu Sunumu.....464
Transfüzyon Merkezi İşleyişinin Düzenlenmesi 466
Transkateter Aort Kapak İmplantasyonu Sonrası Akut Böbrek Hasarı Gelişmesi ve Prognozu Belirleyen Bağımsız Risk Faktörlerinin Retrospektif Olarak Değerlendirilmesi.....467
Travmatik Beyin Hasarını Takiben Bilateral Heterotopik Ossifikasyon Olgusu 469
Tromboze Hemoroid İçin Tedavi Seçimi.....471

Türkiye'de Nozokomiyal Enfeksiyon Etkeni Olarak Myroides Odoratimimus: İdentifikasyon Yöntemlerinin Karşılaştırılması 472
Türkiye'de Sinema Terapi Alanında Yapılan Klinik Araştırmalar ve İçerik Analizi 474
Üçüncü Basamak Çocuk Acile Başvuran Adli Olguların Demografik Özelliklerinin Değerlendirilmesi 475
Ultrasonografik Endometrium Kalınlığı İle Histopatolojik Materyal Sonucu Arasındaki İlişkinin Araştırılması 477
Üremik Pruritiste Karaciğer Hasar ve Fonksiyonların Muhtemel Etkisi 478
Üretral Organik Yabancı Cisim: Kadın Üretrasında Böcek Olgusu 480
Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi 1. Sınıf Öğrencilerinde Fiziksel Aktivitenin Gövde İle Yüze Ait Antropometrik Değerler Üzerine Etkilerinin Değerlendirilmesi 482
Vena Cavaya İnfiltre Leiomyosarkom: Vaka Sunumu 484
Venöz Yetmezlikli Hastalarda Yetmezliğin Derecesiyle Ağrı Arasındaki Korelasyonnun Anlamlı Olup Olmadığının Araştırılması 486
Vulva Kanserinde V/y Flap Tekniği 487
Willis Poligonu Varyasyonlarının Bt Anjiografi İle Değerlendirilmesi 488
Yeni Tanı Tip 2 Diyabetes Mellitus'lu Hastalarda Erektil Disfonksiyon 489
Yinelemiş Glioblastoma Multiforme Tanılı Hastalarda Bevacizumab Tedavisinin Sağkalıma Katkısı 490
Yoğun Bakımda COVID-19 ve Gebelik: Üç Olgu Sunumu 491
Çocukluk Çağı High Grade Glial Neoplazi 494
Gürültüye Bağlı İşitme Kaybı 495
Lomber İntradural Metastatik Kitle 497
Mps Iıı-B (Mukopolisakkaridoz Tip 3-B) Hastalarında Kemik Döngüsü İle İlgili Bazı Biyokimyasal Parametrelerin Değerlendirilmesi ve Genotip İle İlişkilendirilmesi 498
Nadir Bir Serebral Enfeksiyon Etkeni: Streptococcus Constellatus 501
Omental Enfarkt 503
Ordu İli Ünye İlçesinde Akut Gastro Enterit Vaka Artışı İncelemesi, Eylül-Ekim 2022, Bir Vaka-Kontrol Çalışması 504
Oto-Immünhipoparatiroidi ve Çölyak Hastalığı Birlikteliği 505
Ribosiklib Tedavisi Almakta Olan Bir Olguda Sbrt Sonrası Gelişen Asemptomatik Miyozit: Olgu Sunumu 506
Tedaviye Dirençli Bipolar Bozuklukta Klozapin Kullanımı: Bir Olgu Sunumu 507
Türkiye'de 2015-2020 Yılları Arasındaki Geriatrik Ölümlerin Değerlendirilmesi 509
Comparison of the Effectiveness of Different Dna İsolation Methods and Methodological Modifications in Molted Feathers of Pigeons and Nightingales 511
Evaluation of the Antiparasitic Activity of Medicinal Plant Extracts (Azadirachta İndica and Cnidoscolus Angustidens) On Equines 512
Zoonoz Hastalıklarda Tek Sağlık Yaklaşımı 513
Böbrek Nakli Sonrası Oluşan Gebeliklerde: Maternal ve Graft Fonksiyonları 519
COVID-19 Salgını Önlemlerinin Rotator Manşet Açık Cerrahisi Sonrası Rehabilitasyona Etkisi ve Klinik Sonuçları 521

Presentation ID / Sunum No: 55

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4797-7017

Büyük Bir Depremden Sonra Afete Bağlı Karbonmonoksit Zehirlenmesi

Dr. Mehmet Özel
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Diyarbakır Gazi Yaşargil Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Acil Tıp Kliniği

Özet: Giriş: Karbon monoksit (CO) zehirlenmesi en yaygın zehirlenme türlerinden biridir. CO zehirlenmesi, bir afet sırasında bir çadır veya konteynır içinde uygun olmayan şekilde kullanılan kömürlü ızgaralar ve portatif ısıtıcılardan kaynaklanabilir. Amaç: Büyük bir depremden sonra afetle ilgili CO zehirlenmesini araştırmak. Yöntem: Türkiye'deki 06.02.2023 tarihindeki Kahramanmaraş merkezli depremlerden etkilenip, ilk 7 gün içerisinde, 3. basamak bir hastanenin acil servisinde CO zehirlenmesi tanısı alan depremzedelerin geriye dönük tıbbı kayıtları incelenmiştir. Bulgular: Deprem kaynaklı CO zehirlenmesi olan 3 ü çocuk, 1 gebe, 2 yaşlı olmak üzere toplam 20 hastanın (14 kadın, 6 erkek) yaş ortalaması 37.8 ± 19.9 saptandı. Hastaların 9 una hiperbarik oksijen tedavisi (HBOT) uygulandı. HBOT uygulanan hastaların uygulanmayanlara göre yaş ortalaması (51.1 ± 18.5 vs 26.8 ± 13.6), COHb düzeyi ortalaması (% 28.5 ± 3.2 vs % 15.9 ± 3.4,) troponin T düzeyi ortalaması (152.0 ± 219.8 vs 5.0 ± 1.3 ng/L) istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek saptandı (Mann-Whitney U (MWU) $p < 0.001$, her biri için). 11 hasta taburcu edildiği ve 9 hastanın yatışı (6 servis, 3 Yoğun Bakım Ünitesi) yapıldığı saptandı Sonuç: Sağlık çalışanları depremzedelerde CO zehirlenmesinin görüldüğünü akılda tutulmalıdır. Ayrıca erken teşhis için afet bölgelerinde nabız CO-oksimetresi kullanılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Karbon Monoksit, Zehirlenme, Deprem, Afet,

Disaster-Related Carbon Monoxide Poisoning After a Massive Earthquake

Abstract: Introduction: Carbon monoxide (CO) intoxication is one of the most common types of poisoning. CO poisoning can result from charcoal grills and portable heaters used improperly inside a tent or container during a disaster. Aim: To survey disaster-related CO poisoning after a massive earthquake. Methods: Examining the medical records of those diagnosed with disaster-related CO poisoning in the emergency department of a tertiary hospital within seven days after the 06.02.2023 Kahramanmaraş- centered earthquakes. Results: The mean age of 20 patients (14 female, 6 male) (3 children, 1 pregnant, and 2 elderly) with CO poisoning due to the earthquake was 37.8 ± 19.9 years. Hyperbaric oxygen therapy was applied to 9 of the patients. Patients who were treated with hyperbaric oxygen therapy had a statistically significantly higher mean age (51.1 ± 18.5 vs 26.8 ± 13.6), COHb level (28.5 ± 3.2 % vs 15.9 ± 3.4%), and troponin T level (152.0 ± 219.8 vs 5.0 ± 1.3 ng/L) than those who were treated normobaric oxygen therapy (Mann-Whitney U (MWU) $p < 0.001$, for each comparison). A total of 11 patients were discharged and 9 were hospitalized (6 wards, 3 Intensive Care Units). Conclusion: In earthquake victims, CO poisoning must be kept in mind by healthcare workers. Additionally, a pulse CO-oximeter should be used in disaster areas for early diagnosis.

Keywords: Carbon Monoxide, Poisoning, Earthquake, Disaster

Presentation ID / Sunum No: 163

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4750-9798

Ameloblastoma Benzeri Büyük Dentigeröz Kistin Marsüpyalizasyon İle Tedavisi

Dr. Öğretim Üyesi Rıdvan Güler
Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Özet: Giriş: Dentigeröz kistler çenelerin sık gözlenen odontojenik kistleri arasında olup sıklıkla gömülü mandibular 3. molar dişler ile ilişkilidirler. Bu patolojiler daimi dişlerin kronlarını içine alan iyi huylu kitlelerdir. Genellikle rutin dental radyografilerde tespit edilirler ve asemptomatiktir. Kistlerin tedavisinde tercih edilecek yöntem; kistin boyutlarına, lokalizasyonuna ve anatomik yapılara uzaklığına bağlı olarak değişebilmektedir. Olgu Sunumu: Bu makalede 35 yaşında erkek hastada mandibular 3. molar dişten kaynaklanan büyük dentigeröz kist olgusu ve marsüpyalizasyon ile cerrahi tedavi süreci sunulmuştur. Hastanın ekstraoral muayenesinde, sol mandibula posterior bölgede, hassas ve fluktuan özellikte şişlik olduğu izlendi. İntraoral muayenede ise, sol mandibular üçüncü molar dişinin sürmediği gözlenmiş olup herhangi bir şişlik veya enfeksiyon belirtisi bulunmamaktaydı. Hastanın radyografisi incelendiğinde, sol mandibular üçüncü büyük azı dişi içine alan multi-loküler, sınırları belirgin olmayan radyolüsent alanlar ve üçüncü büyük azı dişin mandibula angulusuna doğru yer değiştirdiği görüldü. Hastanın tedavi planlamasında, önce lokal anestezi altında sol mandibular 2. molar dişinin çekimine ve ardından marsüpyalizasyon sonrası enükleasyon tedavisine karar verildi. Sonuç: Dentigeröz kistler semptomsuz bir şekilde geniş kemik defektlerine yol açabilir. Bu yüzden tüm gömülü dişlerde radyografik inceleme yapılması oldukça önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Dentigeröz Kist, Marsüpyalizasyon, Mandibula, Ameloblastoma, 3.Molar Diş.

Treatment of Ameloblastoma-Like Large Dentigerous Cyst With Marsupialization

Abstract: Aim: Dentigerous cysts are among the frequently encountered odontogenic cysts, and they are often associated with impacted mandibular third molar teeth. These pathologies are benign masses which involve crowns of permanent teeth. They are often detected during routine dental radiographs and are asymptomatic. The optimal method in treatment of cysts varies depending on the size of the cyst, its localization and its distance to anatomical structures. Case Report: This article presents a case of large dentigerous cyst due to mandibular third molar tooth in a 44-year-old male patient, together with the surgical treatment process by way of marsupialization. Extraoral examination of the patient revealed a tender and fluctuant swelling in the posterior region of the left mandible. In the intraoral examination, it was observed that the left mandibular third molar tooth did not erupt and there was no swelling or signs of infection. When the radiograph of the patient was examined, it was seen that the left mandibular third molar was multi-locular, radiolucent areas with unclear borders, and the third molar was displaced towards the mandibular angulus. In the treatment planning of the patient, it was decided to first remove the left mandibular second molar tooth under local anesthesia and then enucleation after marsupialization treatment. Conclusion: Dentigerous cysts can cause wide bone defects without manifesting any symptoms. It is therefore of critical importance that all impacted teeth be radiologically examined.

Keywords: Dentigerous Cyst, Marsupialization, Mandible, Ameloblastom, 3. Molar Teeth.

Presentation ID / Sunum No: 169

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6900-2632

Antimicrobial Activity of Herbal Mixtures of Rhus Coriaria and Propolis Ethanolic Extract On Streptococcus Mutans

Dr. Öğretim Üyesi Zeynep Ceren Çelik[1], Doç.Dr. Nazmiye Ülkü Tüzemen[2], Doç.Dr. Çiğdem Elbek Çubukçu[3], Prof.Dr. Cüneyt Özakın[2]

[1] Restoratif Diş Hekimliği Anabilim Dalı, Diş Hekimliği Fakültesi, Bursa Uludağ Üniversitesi

[2] Tıbbi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, Tıp Fakültesi, Bursa Uludağ Üniversitesi

[3] Pedodonti Anabilim Dalı, Diş Hekimliği Fakültesi, Bursa Uludağ Üniversitesi

*Corresponding author: Zeynep Ceren Çelik

Özet: Oral flora bakterilerinden α-hemolitik streptokoklardan biri olan Streptococcus mutans, diş çürüklerinde ana patojenik mikroorganizmalardan kabul edilmektedir. Günümüzde bu karyojenik yapı, esas olarak diş spesifik olmayan mekanik temizlik elemanları (diş fırçalama ve diş ipi kullanma), florürlü bileşikler, klorheksidin, esansiyel yağlar ve çeşitli doğal ürünler gibi kullanılarak yok edilmektedir. Bu çalışma, rhus coriaria ve propolis etanolik özütünün farklı kombinasyonlarının Streptococcus mutans üzerindeki antimikrobiyal aktivitesini araştırmayı amaçlamaktadır. Gereç ve Yöntemler: Rhus coriaria meyvesi ve propolisin ekstraksiyonunda Soxhlet ekstraksiyon yöntemi kullanıldı. Deney düzeneğinde kullanılan çözücü etanol; ekstraksiyon süresi 8 saat olmak üzere sırasıyla 74ºC ve 60ºC'de etanolik solvent uçurulmuştur. Grup 1: %5 propolis ve %5 Rhus coriaria ekstrakt karışımı; Grup 2: %5 propolis %15 Rhus coriaria ekstrakt karışımı; Grup 3 (Pozitif kontrol): Vankomisin; Grup 4 (Negatif kontrol): distile su şeklinde gruplar hazırlandı. Antimikrobiyallik analizlerinde Streptococcus mutans (ATCC 25175) suşu kullanıldı. Serum fizyolojik ile 0,5 MacFarland (1*108 CFU/ml) bulanıklığında bakteri süspansiyonu hazırlandı ve serum fizyolojik ile 1*105 CFU/ml konsantrasyona seyreltildi. Hazırlanan bakteri süspansiyonu kanlı Mueller Hinton Agara yayıldı. Steril petri kabı içerisinde 6 mm çapında boş disklere her bir solüsyondan 20 µl solüsyon damlatılarak diskler kuruyana kadar beklendi. Negatif kontrol olarak steril petri kabı içerisinde 6 mm çapında boş disklere 20 µl steril distile su damlatılarak diskler kuruyana kadar beklendi. Pozitif kontrol olarak vankomisin (30µg; Oxoid) diski kullanıldı. Tüm diskler bakteri süspansiyonu yayılmış kanlı Mueller Hinton Agara steril penset ile yerleştirildi. 37 ºC'de iki gece etüvlendikten sonra değerlendirildi. Bulgular: 37 ºC'de iki gece inkübasyon sonrasında Grup 1'de inhibisyon zonu gözlenmezken, vankomisin diski ve Grup 2'de büyüme inhibisyon zonu gözlendi. Sonuç: Çalışmamız sonucunda Propolis ve Rhus coriaria'nın Streptococcus mutans üzerindeki konsantrasyona bağlı antimikrobiyal aktivitesi olduğu saptanmış olup çürük tedavisinde kullanılabilecek alternatif bir karışım olduğu saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Rhus Coriaria, Propolis, Streptococcus Mutans, Soxhlet Ekstrasyonu

Rhus Coriaria ve Propolis Etanolik Ekstraktı İçeren Bitkisel Karışımların Streptococcus Mutans Üzerindeki Antimikrobiyal Aktivitesi

Abstract: Streptococcus mutans, one of the α-hemolytic streptococci, is considered as one of the main pathogenic microorganism in dental caries. The present study aims to explore antimicrobial activity of

different combinations of Rhus coriaria and propolis ethanolic extract on Streptococcus mutans. Materials & Methods: The Soxhlet extraction method was used for the extraction of Rhus coriaria fruit and propolis. Solvent used in the experimental setup ethanol; the extraction time 8 hours at 74ºC and 60ºC respectively. Group 1: %5 propolis and %5 Rhus coriaria extracts; Group 2: %5 propolis %15 Rhus coriaria extracts; Positive Control group: Vancomycin; Negative control group: distilled water. Antimicrobial experiments were carried out with S. mutans (ATCC 25175) strain was revived by crossing the blood agar and incubating at 37 ºC one night. Bacterial (Streptococcus mutans) suspension with 0.5 MacFarland (1*108 CFU/ml) turbidity was prepared with saline and diluted to a concentration of 1*105 CFU/ml with saline. The prepared bacterial suspension spread to the Mueller Hinton Agar. In a sterile petri dish, 20 µl of solution was dripped from each solution into empty discs with a diameter of 6 mm and waited until the discs were dry. As a negative control, 20 µl of sterile distilled water was dripping 6 mm diameter empty discs in a sterile petri dish and waiting until the discs were dry. Vancomycin (30µg; Oxoid) disc was used. All discs were placed with a Mueller Hinton Agar sterile pliers spread by a suspension of bacteria. Results: After two nights of incubation at 37 ºC, no inhibition zone was observed in Group 1, while growth inhibition zone were observed in vancomycin disc and Group 2. Conclusion: Under the conditions of this study, concentration dependent antimicrobial activity of Propolis and Rhus coriaria on Streptococcus mutans was determined.

Keywords: Rhus Coriaria, Propolis, Streptococcus Mutans, Soxhlet Extraction

Presentation ID / Sunum No: 157

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0266-9125

Bimaksiller Ortognatik Cerrahide Mandibula Öncelikli Yaklaşım

Arş.Gör. Yeliz Bulduk
Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Özet: Dentofasiyal deformiteler maksilla, mandibula veya her iki çeneyi etkileyen iskeletsel anomaliler olarak tanımlanır. Etkilenen dişlerde ise; maloklüzyon, çapraşıklık, dental kompanzasyonlar, rotasyonlar ve yanlış hizalanmalar görülür. Ortodontik tedavi hafif dentoiskeletsel uyumsuzlukları düzeltmek için yeterli olabilir; ancak uyumsuzluğun büyüklüğü ve şiddeti arttıkça kombine ortodonti ve ortognatik cerrahi gerekmektedir. Ortognatik cerrahi sadece maksilla veya mandibulanın ameliyat edildiği tek çene cerrahisi veya her iki çenenin de ameliyat edildiği bimaksiller (çift çene) ortognatik cerrahi şeklinde uygulanabilir (Cottrell ve Wolford, 1994; Perez ve Ellis, 2011; Posnick, Ricalde ve Ng, 2006). Bimaksiller ortognatik cerrahi uygulamalar çok çeşitli maksillomandibular bozukluğu düzeltmek için uygulanır. Bimaksiller ortognatik cerrahi uygulamaların geleneksel yöntemi; maksillayı yeniden konumlandırmak, stabilize etmek ve ardından mandibulayı konumlandırmak şeklindedir (Buckley, Tucker ve Fredette, 1987; Cottrell ve Wolford, 1994; Lindorf ve Steinhäuser, 1978). Rijit internal fiksasyon yöntemlerindeki gelişmeler, önce mandibulanın yeniden konumlandırılıp stabilize edilmesine, ardından maksillanın yeniden konumlandırılmasına imkân sağlamıştır. Mandibula öncelikli yeniden konumlandırılmanın esas avantajı, maksilla öncelikli yaklaşımdan sonra meydana gelen maloklüzyon ve kondil pozisyonunda oluşan hataların ortadan kaldırılmasıdır. Mandibula öncelikli yaklaşımla minimum hatayla stabil oklüzyon elde edilebilir (Perez ve Ellis, 2011). Bu çalışmanın amacı, maksilla öncelikli geleneksel bimaksiller ortognatik cerrahi prosedürüne alternatif olarak uygulanan, mandibula öncelikli cerrahi yaklaşımla ilgili güncel literatür bilgisini sunmaktır.

Anahtar Kelimeler: Ortognatik Cerrahi, Bimaksiller Ortognatik Cerrahi, Mandibula Öncelikli Yaklaşım

Mandible First Approach in Bimaxillary Orthognatic Surgery

Abstract: Dentofacial deformities are defined as skeletal anomalies affecting the maxilla, mandible or both jaws. In the affected teeth; malocclusion, crowding, dental compensations, rotations and misalignments are seen. Orthodontic treatment may be sufficient to correct mild dentoskeletal mismatches; however, as the size and severity of the mismatch increase, combined orthodontics and orthognathic surgery are required. Orthognathic surgery can be applied as single-jaw surgery in which only the maxilla or mandible is operated, or bimaxillary (double-jaw) orthognathic surgery in which both jaws are operated(Cottrell & Wolford, 1994; Perez & Ellis, 2011; Posnick vd., 2006). Bimaxillary orthognathic surgical applications are applied to correct a wide variety of maxillomandibular disorders. The traditional method of bimaxillary orthognathic surgery; repositioning and stabilizing the maxilla and then repositioning the mandible (Buckley vd., 1987; Cottrell & Wolford, 1994; Lindorf & Steinhäuser, 1978). Advances in rigid internal fixation methods have allowed the mandible to be repositioned and stabilized first, followed by repositioning of the maxilla. The main advantage of mandible first approach is the elimination of malocclusion and condyle position errors that occur after

the maxilla first approach. Stable occlusion can be achieved with minimum error with the mandible first surgical approach (Perez & Ellis, 2011). The aim of this study is to present the current literature on the mandible first approach, which is an alternative to the traditional bimaxillary orthognathic surgical procedure with maxilla first approach.

Keywords: Orthognathic Surgery, Bimaxillary Orthognathic Surgery, Mandible First Approach

Presentation ID / Sunum No: 120

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7705-2760

Bir Tükürük Bezi Taşının CBCT Sialografi Bulguları

Arş.Gör. Kübra Başaran Aslan[1], Prof.Dr. Muhammed Akif Sümbüllü[1]
[1] Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Radyolojisi ABD

*Corresponding author: Kübra Başaran Aslan

Özet: Amaç: Sialolitler, tükürük bezlerinin kanallarında bulunan kalsifiye yapılardır. Genellikle yaşamın 3. ve 6. dekatlarında ortaya çıkarlar. Parotis bezlerini etkileyen sialolitler genellikle küçüktür, tek taraflıdır ve Stenon kanalında bulunur. Bunlar semptomatik veya asemptomatik olabilir ve genelde radyolüsenttir. Sialografi; duktal sistemin ince, hassas anatomisini gösteren ve duktal tıkanıklıkların en yaygın iki nedeni olan sialolitleri ve duktal darlıkları en doğru şekilde görselleştiren tek muayene yöntemidir. Son yıllarda sialografi için görüntüleme aracı olarak CBCT kullanmaya başlanmış. CBCT Konvensiyonel tekniklerle kıyaslandığında CBCT daha hassas ve kaliteli imajlar sağlamaktadır. Olgu Sunumu: Asemptomatik 54 yaşındaki bayan hasta yemek sırasında ve sonrasında sağ yanakta şişlik ve palpasyonda hafif ağrı şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Hasta bu şikayetlerinin son 2 haftadır devam ettiğini belirtti. Hastanın belirttiği herhangi bir sistemik hastalığı ve allerjisi yoktu. İntraoral bölgede stenon kanalı ağzında kızarıklık ya da püy akışı görülmedi. Hastadan rutin panoramik radyografi ve TME filmi alındı, sonrasında o bölgeden USG çekildi, ancak herhangi bir patolojiye rastlanmadı. Hastanın şikayetlerinden ve belirtilerden yola çıkarak sialolit şüphesiyle CBCT eşliğinde sialografi yapılmasına karar verildi. Sonuç: Hastadan alınan koronal, aksiyal, sagital ve 3D görüntüleri incelendiğinde, hastanın stenon kanalı proksimalinde milimetrik ebatlı, periferik kontrastlanma gösteren kalsifik yapı (sialolit) izlendi. İlgili bezin posterior ve kollateral kanalları ve asinerler normal kontrastlanma sergiledi. Bez parankim içerisinde herhangi bir patoloji izlenmedi.

Anahtar Kelimeler: Parotis, Sialolit, CBCT Sialografi

Cbct Cıalographıc Fındıngs of a Sıalolith

Abstract: Objective: Sialoliths are calcified structures found in the ducts of the salivary glands. They usually occur in the 3rd and 6th decades of life. Sialoliths affecting the parotid glands are usually small, unilateral and located in the Stenon duct. These may be symptomatic or asymptomatic and are usually radiolucent. sialography; It is the only examination method that shows the thin, delicate anatomy of the ductal system and most accurately visualizes sialoliths and ductal stenosis, the two most common causes of ductal occlusions. In recent years, CBCT has been used as an imaging tool for sialography. CBCT Compared to conventional techniques, CBCT provides more sensitive and quality images. Case Report: Asymptomatic 54-year-old female patient was admitted to our clinic with complaints of swelling on the right cheek during and after meals and mild pain on palpation. The patient stated that these complaints had continued for the last 2 weeks. The patient did not have any systemic disease or allergy. No redness or pus flow was observed at the mouth of the stenon canal in the intraoral region. Routine panoramic radiography and TMJ film were taken from the patient, then USG was taken from that area, but no pathology was found. Based on the patient's complaints and symptoms, it was decided to perform

sialography with CBCT on suspicion of sialolite. Conclusion: When the coronal, axial, sagittal and 3D images taken from the patient were examined, a millimeter-sized calcific structure (sialolite) showing peripheral contrast was observed in the proximal of the patient's stenosis canal. Posterior and collateral canals and acinar of the involved gland showed normal enhancement. No pathology was observed in the gland parenchyma. Keywords: Parotid, Sialolith, CBCT Sialography

Keywords: Parotid, Sialolith, CBCT Sialography

Presentation ID / Sunum No: 192

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:
D. Bingöl: 0000-0002-3326-3347; N. I. Saygun: 0000-0003-0657-6177; E. Özcan : 0000-0002-5633-9359; Ö. Ş. Güler:0000-0002-2253-9635; E. Özcan: 0000-0002-5633-9359;
M. A. Serdar:0000-0002-3014-748X

COVID-19 Pandemisi Döneminde Periodontal Hastalık Risk Faktörleri ile Klinik Parametreler Arasındaki İlişkilerin Değerlendirilmesi

Dt Dilek Bingöl[1], Prof.Dr. Nuriye Işıl Saygun[1], Uzm. Dt. Özlem Şebnem Güler[1], Dr. Dt. Vahdi Umut Bengi[1], Doç Dr Erkan Özcan[1], Muhittin Abdülkadir Serdar[2]
[1] Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji AD
[2] Acıbadem Üniversitesi Biyokimya Anabilim Dalı

*Corresponding author: Dilek Bingöl

Özet: Amaç: COVID-19 Pandemisi, toplumlarda artan stres ve kaygı gibi birçok psikolojik ve fizyolojik etkiye ve hareketsiz yaşam beklentisinin artması gibi fiziksel etkilere neden olmuştur. Bu çalışmada amacımız periodontal risk faktörleri olarak kabul edilen stres, sigara, diyabet, vücut kitle indeksi gibi durumların pandemi döneminde periodontal sağlık üzerine etkilerinin değerlendirilmesidir. Yöntem: Çalışmaya 19-79 yaş arası 264 kişi dahil edildi. Tüm bireylerin periodontal parametre ölçümleri yapıldı. Demografik verileri, sistemik durumları, pandemi sürecindeki kilo alımını, stres ve kaygı düzeylerini belirlemek amacıyla anketler dağıtıldı. Bulgular: Ortalama Plak İndeksi(PI), Gingival İndeksi(GI), Sondalama Cebi Derinliği(PPD), Klinik Ataşman Seviyesi(CAL) ve Diş Taşı Yüzey Şiddet İndeksi(CSSI) eğitim seviyesi düşük, erkek ve periodontitis hastalarında istatistiksel olarak daha yüksekti. Diyabet, periodontite yakalanma riskini 2,5 kat artırdı. Katılımcıların %41,7'sinin pandemi sürecinde 6±4 kilo aldığı hesaplandı. Gingivitisi ve periodontitisi olan bireylerin VKİ değerleri sağlıklı bireylere göre daha yüksek bulunmuştur. Anksiyete ile alınan kilo, ağız kuruluğu ve algılanan stres puanı arasında anlamlı pozitif korelasyon vardı. Günde 10'dan fazla sigara içen bireylerin CAL seviyeleri daha yüksekti. D vitamini kullananların PI, GI, BOP, PPD ve CAL ortalama puanları daha düşüktü. Sonuç: Pandemi döneminde yapılan bu araştırmanın sonuçları; periodontal hastalık risk faktörlerinin kontrolü açısından, periodontal hastalık için risk faktörü olarak kabul edilen birçok durumun, bu dönemde görülen yaşam tarzı değişikliklerinden etkilendiğini gösterdi. Bu da düzenli periodontal tedavi ve iyi bir ağız hijyeninin pandemiden sonraki dönemde daha da önemli olduğunu gösterdi.

Anahtar Kelimeler: Periodontal Hastalık, Covıd-19, Pandemi, Risk Faktörleri, Sistemik Hastalık, Vücut Kitle İndeksi

Evaluation of the Relationships Between Periodontal Disease Risk Factors and Clinical Parameters During the COVID-19 Pandemic Period

Abstract: Aim: COVID-19 Pandemic has caused many psychological and physiological effects such as increased stress and anxiety in societies and physical effects such as increased sedentary life expectancy. In this study, our aim is to evaluate the effects of conditions such as stress, smoking, diabetes, body mass index which are accepted as periodontal risk factors on periodontal health, during pandemic period.

Methods: 264 individuals aged between 19 and 79 were included in the study. Periodontal parameter measurements of all individuals were performed. Questionnaires containing the were distributed to determine the demographic data, systemic conditions, weight gain during the pandemic, stress and anxiety levels. Results: The mean Plaque Index(PI), Gingival Index(GI), Probing Pocket Depth(PPD), Clinical Atachment Level(CAL) and Calculus Sırface Severity Index(CSSI) of low education level, males and patients were statistically higher. Diabetes increased the risk of getting periodontitis 2.5 times. It was calculated that 41.7% of the participants gained 6±4 kg during the pandemic process. BMI values of individuals with gingivitis and periodontitis were higher than healthy individuals. There was significant positive correlation between the anxiety and the weight gained, dry mouth and perceived stress score. Individuals who smoked more than 10 cigarettes a day had higher CAL levels. The PI, GI, BOP, PPD and CAL mean scores of those who used vitamin D were lower. Conclusion: The results of this research conducted during Pandemic period; in terms of controlling the periodontal disease risk factor, as a result many conditions that are considered as risk factors for periodontal disease are affected by the lifestyle changes seen during this period. This shows that regular periodontal treatment and good oral hygiene are even more important after the pandemic.

Keywords: Periodontal Disease, Covıd-19, Pandemic, Risk Factors, Systemic Disease, Body Mass Index

Presentation ID / Sunum No: 205

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4894-4962

Damakta Skuamöz Hücreli Papilloma: İki Olgunun Klinik ve Histopatolojik Özellikleri

Arş.Gör. Kevser Dinç[1], Dr. Öğretim Üyesi Derya İçöz[1], Arş.Gör. Sezer Seda Yılmaz[2]
[1] Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı
[2] Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi, Patoloji Anabilim Dalı

*Corresponding author: Kevser Dinç

Özet: Amaç: Oral skuamöz hücreli papilloma (OSHP), genellikle human papilloma virüsün (HPV) sebep olduğu, çok katlı skuamöz epitelin benign proliferasyonu sonucu meydana gelen verrüköz veya papiller ekzofitik kitledir. Sıklıkla dudak, dil ve yumuşak damakta gelişme eğiliminde olup, ağız içinde herhangi bir bölgede görülebilir. Bu sunumun amacı, biri yumuşak diğeri sert damakta meydana gelen iki OSHP olgusunu klinik, radyolojik ve histopatolojik olarak değerlendirmektir. Olgu Sunumu: Herhangi bir sistemik rahatsızlığı bulunmayan 53 yaşında erkek hasta ve tip 2 diyabet ile hipertansiyon rahatsızlığı olan 46 yaşında kadın hasta, çeşitli dental şikayetler ile kliniğimize başvurdu. Hastaların intraoral muayenesinde, yumuşak, pembe-beyaz renkli, karnıbahar görünümünde, saplı lezyon tespit edildi. Hastalar, lezyonların farkında değildi ve ağrı şikayetleri yoktu. Lezyonların bölge dağılımı sert ve yumuşak damakta idi. Hastalarda klinik olarak saptanan lenfadenopati mevcut değildi. Olguların panoramik radyografi incelemesinde, lezyonun görüldüğü bölgede kemik kaybı ve herhangi bir patoloji izlenmedi. Lezyonların histopatolojik sonucunda, çok katlı skuamöz epitelin altında ince bağ dokusu, papiller kısımda spinöz hücre proliferasyonu ve rete pegler izlendi. HPV ile ekspresyon izlenmedi. OSHP ön tanısı ile klinik ve radyolojik olarak yönlendirilen biyopsi örneklerinin histopatolojik incelemesi sonucu skuamöz papilloma olarak rapor edildi. Sonuç: OSHP'nin en doğru tanısı klinik ve histopatolojik inceleme ile yapılır. Hastalar, lezyonun varlığının farkında olmayabilir ve bu durum erken tanı ve tedavinin gecikmesine sebep olur. Olgular malign transformasyon riski açısından dikkatli değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Skuamöz Papilloma, Human Papilloma Virüs, Damak, Histopatolojik Değerlendirme.

Presentation ID / Sunum No: 316

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8133-9406

Diş Hekimliği Öğrencileri ve Hastalarda Probiyotikler Hakkında Bilgi Düzeyi ve Farkındalık

Dr. Öğretim Üyesi Tuğba Şahin
Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi

Özet: Probiyotikler, "yeterli miktarda tüketildiğinde konak sağlığı üzerine olumlu etkiler yapan canlı mikroorganizmalar"dır. Bu yararlı mikroorganizmaların ağız sağlığına çeşitli mekanizmalarla direk veya indirekt etkileri bulunmaktadır. Probiyotik gastrointestinal alanda sık kullanırken diş eti hastalıklarında da kullanımı daha az olmakla birlikte halen araştırılmaktadır. Bu çalışmayla hastaların ve Diş Hekimliği öğrencilerinin probiyotikle ilgili bilgi düzeyi ve farkındalığı ölçülerek karşılaştırmak amaçlanmıştır. Kliniğimize başvuran 71 hasta ile 71 Diş hekimliği Fakültesi öğrencisine probiyotiklerle ilgili 22 soru sorulmuştur. En başta probiyotik terimini önceden duymak üzere probiyotikle ilgili bilgilere (probiyotiğin içeriği, probiyotiğin gıda takviyesi olarak kullanılabileceği, probiyotik içeren yiyecek ve içecekler, tıpta, diş hekimliğinde ve periodontolojide nerede kullanılacağı) öğrenciler hastalara göre daha anlamlı düzeyde cevap vermiştir. Probiyotiğin, gastrointestinal kullanımı daha yüksek oranda bilinirliğe sahipken, periodontal hastalıkta kullanımı her iki grup içinde düşük düzeyde bilinmektedir. Genel anlamda probiyotiklerle ilgili bilgi düzeyi yüksek olan Diş Hekimliği öğrencileri, probiyotiğin periodontal hastalıklar için kullanımıyla ilgili yeterli düzeyde bilgiye sahip değillerdir. Probiyotiklerin periodontal hastalıklarda kullanımını arttırmak için öncelikli olarak bilgi düzeyi arttırılmalıdır ve hastalardan önce ilerde diş hekimi olacak öğrencilerin bu konuda eğitilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anket; Periodontal Hastalık; Probiyotik; Probiyotik Gıdalar

Knowledge and Awareness About Probıotıcs in Dentıstry Students and Patıents

Abstract: Probiotics are "live microorganisms that positively affect host health when consumed in adequate amounts." These beneficial microorganisms directly or indirectly affect oral health through various mechanisms. While probiotic is used frequently in the gastrointestinal area, their use in gingival diseases is less, but it is still under research. This study aimed to measure and compare patients' and dentistry students' knowledge and awareness of probiotics. Twenty-two questions about probiotics were asked to 71 dentistry students and 71 patients who applied to our clinic. Students responded more significantly to the information about probiotics (the content of the probiotic, where it can be used as a food supplement, where it will be used in medicine, dentistry, and periodontology); first of all, hearing the term probiotic beforehand. While the gastrointestinal use of the probiotic has a higher awareness, its use in periodontal disease is low in both groups. Dentistry students with a high level of knowledge about probiotics generally do not have sufficient knowledge about probiotics for periodontal diseases. Learning should be improved to increase the use of probiotics in periodontal diseases. Students who will become dentists should be trained on this subject before patients.

Keywords: Questionnaire; Periodontal Disease; Probiotic; Probiotic Foods

Presentation ID / Sunum No: 177

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6659-8306

Endo-Perio Lezyonlu Dişlerin Kök Amputasyonuyla Korunması: Vaka Serisi

Uzman Begüm Alkan
Private Practice Of Periodontology, Istanbul, Turkey (Formerly Department Of Periodontology, Faculty Of Dentistry, Istanbul Medipol University, Istanbul, Turkey)

Özet: Giriş: Endo-perio enfeksiyona sahip büyük azıların ağız içinde sağlıklı bir şekilde varlığını sürdürmesi zordur. Enfekte dişin sağlıklı kökünü ve kuronunu korumak, alveol kemiğinin korunmasına yardımcı olur ve stratejik bir dişin feda edilmesini önler. Kök amputasyonu, kökü endo-perio enfeksiyonu ile çevrili çok köklü bir dişi kurtarmak için bir endodontist ve bir periodontistin işbirliğini gerektiren basit ve etkili bir cerrahi prosedürdür. Vaka tanımı: Tüm hastalar kliniğimize azı dişinde iltihaplı irin çıkışı, kötü ağız kokusu ve ilgili dişte palpasyonla hafif ağrı şikayetleriyle başvurdu. Yapılan muayenelerde dişlerin kronlarının sağlam olduğu ve köklerinden bir tanesinde hem endodontal hem periodontal tutulum olduğu belirlendi. Hastalara tedavi seçeneklerinden ve prognozlarından bahsedildikten sonra dişleri kurtarmak için kök amputasyonu prosedürlerine başlanmasına karar verildi. Endodontik tedavisi tamamlanan dişlere sırasıyla mukoperiosteal flep kaldırılması, enfekte kökün ampute edilmesi, ekspoze alanın cam iyonomer simanla kapatılması ve okluzalin rehabilitasyonu işlemleri uygulandı. Post-operatif talimatlar verildi ve takipler yapıldı. Takip edilen sürelerde hiçbir diş için olumsuz geri dönüş bildirilmedi. Sonuç: Bu vaka serisi, hastalıklı çok köklü bir dişi kurtarmak için diş çekimine, implant yerleştirmeye ve protetik rehabilitasyona alternatif olarak kök amputasyonu yönteminin kullanımının değerini vurgulamaktadır. Uzun vadeli başarı, doğru teşhise, dikkatli vaka seçimine, kapsamlı tedavi planına ve kadronun tecrübesine bağlıdır. Kök rezeksiyonu, endo-perio lezyonların modern klinik tedavisinde daha çok yer hak etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Endo-Perio Lezyon, Kök Amputasyonu

Preservation of Teeth With Endo-Perio Lesion by Root Amputation: Case Series

Abstract: Introduction: It is difficult for molars with endo-perio lesions to maintain a healthy existence in the mouth. Keeping the healthy root and crown of the infected tooth helps preserve the alveolar bone and prevents the sacrifice of a strategic tooth. Root amputation is a simple and effective surgical procedure that requires the collaboration of an endodontist and a periodontist to save a multi-rooted tooth surrounded by an endo-perio infection. Case description: All patients came to our clinic complaining of inflamed pus in the molar tooth, bad breath, and mild pain in the involved tooth with palpation. In the examinations, it was determined that the crowns of the teeth were intact, and one of the roots had both endodontal and periodontal involvement. After explaining the treatment options and prognosis to the patients, it was decided to start root amputation procedures to save the teeth. To the teeth whose endodontic treatment was completed, mucoperiosteal flap removal, amputation of the infected root, closure of the exposed area with glass ionomer cement, and occlusal rehabilitation were performed, respectively. Post-operative instructions were given, and follow-ups were made. No complication was reported for any tooth in the follow-up periods. Conclusion: This case series highlights the value of using root amputation as an alternative to tooth extraction, implant placement, and prosthetic

rehabilitation to manage a tooth with an endo-perio lesion. Long-term success depends on accurate diagnosis, careful case selection, and comprehensive treatment plans. Root resection deserves more attention in the modern clinical management of endo-perio lesions.

Keywords: Endo-Perio Lesion, Root Amputation

Presentation ID / Sunum No: 300

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Fiber ile Güçlendirilmiş Köprü Uygulamalarında Bilgi Kaynağı Olarak Youtube Videolarının Değerlendirilmesi

Öğr. Gör. Dr Melahat Çelik Güven
İstanbul Üniversitesi – Cerrahpaşa

Özet: Amaç. Bu çalışmanın amacı;, fiber ile güçlendirilmiş köprü restorasyonlar ile ilgili YouTube platformunda bulunan videoların bilgi içeriğinin ve kalitesinin değerlendirilmesidir. Yöntem: Google trends sitesinde fiber destekli köprü hakkında en çok arama yapılan terimin "fiber köprü" olduğu belirlendi ve bu terim YouTube'a yazılarak tarama yapıldı. Çalışmada videoların izlenme sayısı, beğeni/beğenmeme sayısı, yorum sayısı, video süresi, yüklendikten sonraki gün sayısı, yükleyenler ve hedef kitle gibi demografik özellikler değerlendirildi. İçerik kalitesini zayıf orta yüksek olarak belirlemek için sekiz başlıktan oluşan puanlama sistemi kullanıldı. Elde edilen veriler, istatistiksel olarak incelendi ve anlamlılık $p<0.05$ düzeyinde değerlendirildi. Bulgular: Çalışma kapsamında ilk 157 video incelendi ve kriterleri karşılayan 23 video çalışmaya dahil edildi. Videoların içerik kalitesi 8 puan üzerinden ortalama 2,26 puan olarak belirlendi. Videoların 15'i (%65,2) düşük kalite 8'i (%34,8) orta kalite olarak belirlendi. Düşük ve orta içerik video grupları arasında video izlenme sayıları, video süresi, video yüklenmesinden günümüze geçen süre, yorum sayısı, beğeni sayısı ve beğenmeme sayıları açısından istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır. Sonuç: Fiber köprüler ile ilgili YouTube videolarının bilgi içerikleri ve video kaliteleri yetersizdir bu nedenle konu ile ilgili güvenilir bir kaynak değildir. Konu ile ilgili güvenilir kaynakların oluşması için diş hekimlerinin konu ile ilgili videolar yüklemesi yararlı olacaktır. Anahtar kelimler: fiber köprü, youtube, sosyal medya.

Anahtar Kelimeler: Fiber Köprü, Youtube, Sosyal Medya.

Presentation ID / Sunum No: 153

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8172-6043; 0000-0002-0464-7931; 0000-0002-5538-6233

Genç Erişkin Bireylerde Yumuşak Dokuların Yüz Çekiciliğine Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Orhan Çiçek[1], Arş.Gör. İrem Yolcu Kır[1], Doç.Dr. Nurhat Özkalaycı[2]
[1] Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı
[2] Sinop Üniversitesi, Boyabat İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Sağlık Yönetimi Anabilim Dalı

*Corresponding author: Orhan Çiçek

Özet: Amaç: Genç erişkin bireylerde yumuşak dokuların açısal ve oransal parametrelerinin yüz çekiciliğine etkisinin değerlendirilmesidir. Yöntem: Çalışmaya yaşları 20-31 arasında olan, 75 kadın ile 75 erkek dahil edildi. Katılımcılar seçilirken yüzlerinde herhangi bir asimetri ve travma hikayesi olmamasına dikkat edildi. Katılımcılardan profil ve cephe fotoğrafları alınarak anket haline getirildi. Fotoğrafların yüz çekiciliği açısından değerlendirilmesi amacıyla; 72 ortodonti uzmanı olmayan diş hekimi (41 kadın, 31 erkek) ve 73 ortodonti uzmanlarından (47 kadın, 26 erkek) oluşan panel üyelerinden fotoğraflara 1-10 değerleri arasında puan vermeleri istendi. Puanlama sonuçlarına göre; 6.5 ve üzeri puan alan bireyler çekici bulunan, 4 ve altında puan alan bireyler ise çekici bulunmayan grubu oluşturdu. Gruplar arası karşılaştırmalarda Mann Whitney U-testi kullanılarak istatistiksel analiz yapıldı. Anlamlılık düzeyi $p<0.05$ kabul edildi. Bulgular: Cephe fotoğraflarında; kadınlarda üst dudak yüksekliğinin alt dudak yüksekliğine oranı ile üst dudak yüksekliğinin alt yüz yüksekliğine oranları çekici grupta çekici bulunmayan gruba göre anlamlı şekilde daha yüksek bulunurken, erkeklerde yüz genişliğinin lateral kantuslar arası mesafeye oranları daha düşük bulundu ($p<0.05$). Profil fotoğraflarında; kadınlarda nazal açı, erkeklerde ise servikomental açı çekici grupta çekici bulunmayan gruba göre anlamlı şekilde daha düşük bulunurken, kadınlarda üst dudak projeksiyon açısı daha yüksek bulundu ($p<0.05$). Çekici bulunan kadın ve erkek bireylerde servikomental açı hariç tüm açısal ölçümlerde gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmadı ($p>0.05$). Sonuç: Yüzün vertikal gelişimi, burun ucu pozisyonu (nazal açı), üst dudak ve çene ucu pozisyonu ile yüzün vertikal ve transversal oranları yüz çekiciliğini etkileyen önemli unsurlardır. Çekici bulunan ve bulunmayan bireylere ait açısal yumuşak doku parametreleri her iki cinsiyette de benzerdir. Ortodonti uzmanı olan ve olmayan diş hekimlerinin yüz çekiciliği algılarında fikir birliği vardır.

Anahtar Kelimeler: Ortodonti, Yumuşak Doku, Yüz Çekiciliği.

Presentation ID / Sunum No: 211

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7829-9645

İnferior Alveolar Sinir İle İlişkili Keratokistin Enikleasyon İle Tedavisi: Vaka Sunumu

Arş.Gör. Habibe Dere[1], Dr. Öğretim Üyesi Ebru Deniz Karslı[1]
[1] Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi

*Corresponding author: Habibe Dere

Özet: Giriş: Odontojenik keratokist lokal agresif, destrüktif ve infiltratif özellikte ve rekürrens oranı yüksek olan benign bir odontojenik neoplazidir. Odontojenik keratokistler genelde asemptomatiktir fakat sekonder enfeksyona bağlı olarak ağrı, şişlik ve püy akışı ile de kendini gösterebilir. Odontojenik keratokistlerin tedavisi kistin özelliğine göre değişkenlik gösterebilir. Konservatif tedavi çoğunlukla, küretajlı/küretajsız enükleasyonu ve marsupyalizasyonu içerir. Olgu : Rutin radyolojik muayene amacı ile başvuran 56 yaşındaki erkek hastadan panoramik ve Kibt görüntüleri üzerinden incelemesi yapılan hastada sağ mandibula korpus bölgesinde lokalize, inferior alveolar sinir ile ilişkli, 43,44,45,47 nolu dişler ile ilişkili, iyi sınırlı, radyolüsent lezyon tespit edilmiştir. Patoloji sonucunda odontojenik keratokist tanısı alan kistik lezyon lokal anestezi altında mukoperiosteal flep kaldırılarak kist epiteli inferior alveolar sinirden sıyırıp enükle edilmiştir. Sonuç: Odontojenik keratokist tedavisinde multifaktöriyel yaklaşım önemlidir. Tedavi seçenekleri değerlendirilirken sosyal endikasyonlar, anatomik yapılar, tedavi sürecinin uzunluğu dikkate alınmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Keratokist, Enükleasyon, İnferior Alveolar Sinir

Presentation ID / Sunum No: 254

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4001-7598

İnferior Alveolar Sinir ile İlişkili Radiküler Kistin Marsupyalizasyon ve Enükleasyon ile Tedavisi

Arş.Gör.Dr. Gizem Ceyhan[1], Doç.Dr. Betül Taş Özyurtseven[1]
[1] Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi

*Corresponding author: Gizem Ceyhan

Özet: Giriş: En sık rastlanan odontojenik kist türüdür. Dişin apeksi etrafında oluşur ve sebebi genellikle enfekte pulpadır. Enfekte kök kanalından gelen irritasyon sonucu periapikal bölgede değişiklik olur ve Malassez epitel artıkları proliferasyonu sonucu apikal kist şekillenir. Bu kistler akut enfeksiyona yol açacak bir durum gelişmedikçe semptomsuz kistlerdir. Fakat bu lezyonlar büyük boyutlara ulaşırsa yüzde asimetri, ekspansiyon, parestezi, komşu dişlerde yer değiştirme veya mobilite gibi bulgu ve belirtilere neden olabilir. Radiküler kistlerin tedavisi kistin özelliğine göre değişkenlik gösterebilir. Konservatif tedavi çoğunlukla, küretajlı/küretajsız enükleasyonu ve marsupyalizasyonu içerir. Olgu: : Rutin radyolojik muayene amacı ile başvuran 20 yaşındaki kadın hastadan panoramik ve Kibt görüntüleri üzerinden incelemesi yapılan hastada sağ mandibula korpus bölgesinde lokalize, inferior alveolar sinir ile ilişkili 35,36,37,38 nolu dişler ile ilişkili, iyi sınırlı, radyolüsent lezyon tespit edilmiştir. Patoloji sonucunda radiküler kist tanısı konulan lezyon marsupyalizasyon işleminden sonra lokal anestezi altında mukoperiosteal flep kaldırılarak kist epiteli inferior alveolar sinirden sıyırıp enükle edilmiştir. Sonuç: Radiküler kistin tedavisinde multifaktöriyel yaklaşım önemlidir. Tedavi seçenekleri değerlendirilirken sosyal endikasyonlar, anatomik yapılar, tedavi sürecinin uzunluğu dikkate alınmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Radiküler Kist, Marsupyalizasyon, Enükleasyon

Presentation ID / Sunum No: 242

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7577-5036

İnternal Kök Rezorpsiyonu Gözlenen Sol Üst Lateral Kesici Dişin Endodontik Tedavisi: Vaka Sunumu

Uzman Dr. Merve Işık
Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Özet: AMAÇ:Bu vaka sunumunun amacı internal kök rezorpsiyonu gözlenen sol üst lateral kesici dişin endodontik tedavisi ve 20 aylık takibini sunmaktır. VAKA SUNUMU:Sistemik olarak sağlıklı 42 yaşındaki kadın 22 numaralı dişine bağlı meydana gelen ara sıra yaşadığı ağrı ve şişlik şikayetleri ile kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik ve radyografik muayene sonucunda ilgili dişte internal kök rezorpsiyonu varlığı tespit edildi. Hastadan alınan dental tomografi sonucu hazırlanan raporda internal kök rezorpsiyonu defektinin periodontal dokular ile minimal olarak ilişkide olduğu öğrenildi. İlgili dişteki sabit protetik restorasyon söküldükten sonra rubber dam izolasyonu sağlanarak mevcut restorasyon uzaklaştırıldı ve giriş kavitesi açıldı. Elektronik apeks bulucu (Woodpecker DTE, Guangxi, Çin) ile kök kanal boyu tespit edilip #15 K el eğesi ile apikal açıklık kontrol edildi. Kök kanal duvarları ve rezoprsiyon defektindeki granülasyon dokusunun uzaklaştırılabilmesi için mekanik preparasyon XP-Endo Shaper eğesi (FKG Dentaire SA, La Chaux-de-Fonds, Switzerland) ile yapıldı. Bu sırada kök kanalı sürekli olarak %5 NaOCl (Wizard, Rehber Kimya, İstanbul, Türkiye) ile irrige edildi. Kemomekanik preparasyon tamamlandıktan sonra kanal içi medikament olarak kalsiyum hidroksit (CaOH) uygulandı ve ilgili diş geçici olarak restore edildi. İki hafta sonra hastanın herhangi bir klinik şikayetinin olmadığı gözlendi. İlgili dişin kök kanalında CaOH nin uzaklaştırılmasını takiben sırasıyla %5,25 NaOCl (Wizard), %17 EDTA (Werax, İzmir, Türkiye) ve CHX (ProChex, Promida Co., Türkiye) ile final irrigasyonu yapıldı. Kök kanalı paper pointler ile kurulandıktan sonra devamlı ısı ile kompaksiyon tekniği kullanılarak obturasyon tamamlandı SONUÇ:Tedavinin tamamlanmasından 20 ay sonra yapılan klinik ve radyografik muayene sonucunda periapikal lezyonun önemli derecede iyileştiği ve rezorpsiyon defektinin periodontal dokularla ilişkide olduğu bölgede sert doku oluştuğu gözlendi. İlgili diş asemptomatik olarak fonksiyon görmekteydi. İnternal kök rezorpsiyonu nedeniyle perforasyon gelişen vakalarda cerrahiye müdahaleye gerek duyulmadan da başarılı bir şekilde tedavi yapılabilmektedir. Vakaların tedavi sürecinde kontrollü bir şekilde takip edilmesi ve erken safhada doğru tedavi yaklaşımının uygulanması ile ilgili dişlerin korunarak fonksiyon görmesi sağlanabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Internal Kök Rezorpsiyonu, Devamlı Isı ile Kompaksiyon, Periapikal Lezyon

Endodontıc Treatment of Upper Left Lateral Incısor Tooth Wıth Internal Root Resorptıon: Case Report

Abstract: AIM:The aim of this case report is to present the endodontic treatment and 20-month follow-up of the left upper lateral incisor with internal root resorption. CASE REPORT:A systemically healthy 42-year-old woman applied to our clinic with the complaints of occasional pain and swelling to tooth 22. As a result of the clinical and radiographic examination, the presence of internal root resorption was detected in the related tooth. In the report prepared as a result of the dental tomography, it was learned

that the internal root resorption defect was minimally associated with the periodontal tissues. After rubber dam isolation was provided and the existing restoration was removed and the access cavity was opened. Root canal length was determined with an electronic apex locator and apical patency was checked with a #15 K hand file. Mechanical preparation done was with an XP-Endo Shaper file (FKGDentaire SA,La Chaux-de-Fonds,Switzerland) to remove the granulation tissue from the canal walls and resorption defect. The root canal was continuously irrigated with 5% NaOCl (Wizard,Guide Chemistry,Istanbul,Turkey). Calcium hydroxide (CaOH) was applied as an intracanal medicament and the related tooth was temporarily restored. Two weeks later, following the removal of CaOH in the root canal of the involved tooth, final irrigation was performed with 5.25% NaOCl (Wizard), 17% EDTA (Werax,İzmir,Turkey) and CHX (ProChex,Promida Co.,Turkey), respectively. After the obturation was completed using continuous wave compaction technique. RESULT:As a result of the clinical and radiographic examination performed 20 months after the completion of the treatment, it was observed that the periapical lesion improved significantly and hard tissue formed in the area where the resorption defect was in contact with the periodontal tissues. The involved tooth was functioning asymptomatically. In cases with perforation due to internal root resorption, treatment can be performed successfully without the need for surgical intervention.

Keywords: Internal Root Resorption, Continuous Wave Compaction. Periapical Lesion

Presentation ID / Sunum No: 156

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4242-5114

İskeletsel Sınıf 3 Maloklüzyonun Midme Apareyi ve Zigomatik Ankraj ile Tedavisi

Dr. Öğretim Üyesi Hande Pamukçu[1], Prof.Dr. Ayça Arman Özçırpıcı[1]
[1] Başkent Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi

*Corresponding author: Hande Pamukcu

Özet: AMAÇ: İdeal tedavi sonuçlarına ulaşabilmek için İskeletsel Sınıf 3 maloklüzyonlara erken dönemde müdahale etmek oldukça önemlidir. Bu olgu sunumunun amacı, sirküler crossbite'ı olan iskeletsel Sınıf 3 bir hastanın MİDME (Mini İmplant Destekli Maksiller Ekspansiyon) apareyi ve zigoma plaklarından uygulanan yüz maskesi ile tedavisinin sonuçlarını sunmaktır. BİREY ve YÖNTEM: 8 yıl 2 ay kronolojik yaşa sahip bayan hasta kliniğimize ön dişleri ile ısıramama şikayeti ile başvurmuştur. İntraoral muayenede hastada sirküler crossbite, çift taraflı Sınıf III molar ilişki, 4 mm negatif overjet ve -3 mm overbite (open-bite) olduğu gözlenmiştir. Sefalometrik değerlendirmede hastada maksiller retrognati (SNA:73°), iskeletsel Sınıf 3 maloklüzyon (ANB: -2°) ve dik yön boyutlarının (GoGnSN=38°) arttığı izlenmiştir. Özellikle alt keser dişlerde retroklinasyon olduğu gözlenmiştir. Alınan anamnezde hastanın ailesinde de benzer maloklüzyonlu kişilerin bulunduğu ve annesinin de çift çene ortognatik cerrahi ameliyatı olduğu öğrenilmiştir. Hastada öncelikle maksiller ekspansiyon için MIDME apareyi uygulanmıştır. Daha sonra kortikotomi desteği ile zigoma plaklarından yüz maskesi uygulanarak maksiller protraksiyon sağlanmıştır. Daha iyi bir iskeletsel etki elde etmek için geleneksel diş destekli apareyler yerine iskeletsel ankraj kullanımı tercih edilmiştir. Sabit ortodontik tedavi ile ideal bir oklüzyona ulaşılmıştır. BULGULAR: Tedavi sonunda iskelet Sınıf III maloklüzyon düzeltilerek, normal overjet ve overbite değerlerine ulaşılmıştır. Hastanın fonksiyonel ve stabil bir oklüzyona kavuşması sağlanmıştır. SONUÇ: İskeletsel Sınıf 3 vakaların tedavisinde zigomatik ankraj ve MİDME apareyi ile fonksiyonel ve estetik tedavi sonuçlarına ulaşılabilir.

Anahtar Kelimeler: Sınıf 3 Maloklüzyon, Yüz Maskesi, Geçici Ankraj

Treatment of a Skeletal Class 3 Patient With misme and Zygomatic Anchorage

Abstract: AIM: Skeletal Class III malocclusions are considered to be the most challenging orthodontic problems to treat and early treatment is commonly indicated to obtain a normal jaw relationship. The aim of this case report is to present the treatment results of a patient with a circular crossbite and skeletal Class III malocclusion treated with MISME (mini implant supported maxillary expansion) and maxillary protraction using zygomatic anchorage. SUBJECT AND METHOD: A 8 years 2 months old female patient referred to our clinic with the chief complaint of not being able to chew. Intraoral examination revealed a circular crossbite, bilateral Class III molar relationship, 4 mm negative overjet and -3 mm overbite (open-bite). The cephalometric analysis revealed skeletal Class 3 malocclusion with maxillary retrognathia SNA angle was 73°, ANB angle was -2° and GoGnSN angle was 38°. Retroclination of the lower incisors were evident. There was a family history of similar malocclusion and her mother had a double-jaw orthognathic surgery. Firstly, MISME was used to expand the maxilla. In the second part of

the treatment, corticotomy was done and zygomatic miniplates were used for maxillary protraction. Zygomatic mini plates were used as skeletal anchorage instead of conventional tooth-borne appliances to have a greater skeletal effect. Optimal results were achieved with fixed orthodontic treatment. RESULTS: At the end of the treatment the skeletal Class 3 malocclusion was corrected, the overjet and overbite were normalized and a functional and stable occlusion was achieved. CONCLUSIONS: Satisfactory functional and aesthetic treatment results can be obtanied with zygomatic anchorage and MISME appliance in skeletal Class 3 cases.

Keywords: Class 3 Malocclusion, Face Mask, Temporary Anchorage

Presentation ID / Sunum No: 10

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4720-062X

Isparta ve Bölgesinde İlaç Kullanımına Bağlı Çene Kemiği Nekrozu (MRONJ) Görülen Hastaların Tanı ve Tedavi Açısından Retrospektif Olarak Değerlendirilmesi

Dr. Aylin Ekmekcioğlu
Isparta Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi

Özet: Amaç: Çalışmamızın amacı; Isparta ve çevresinden Antirezorptif ve Antianjiogenik İlaç Kullanımına Bağlı Çene Kemiği Nekrozu (MRONJ) şikayeti ile kliniğimize başvuran hastaların demografik bilgilerinin, şikayet ve tedavilerinin retrospektif olarak değerlendirilmesidir. Materyal-Method: Çalışmamıza 2022 -2023 yılları arasında Isparta Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi kliniğine MRONJ şikayeti ile başvuran, klinik-radyolojik muayene sonrasında primer tanısı konulan hastalar dahil edildi. Hastalar yaş, cinsiyet, ilaç çeşidi ve MRONJ lokalizasyonları açısından değerlendirildi. Klinik kayıtlar hastanenin elektronik arşiv sistemi kullanılarak incelendi. Hastaların tanı ve tedavi durumları değerlendirildi. Bulgular: Merkezimize başvuran 132.505 hastadan, 120 (%0.09) hastada MRONJ bulunmaktaydı. 85 kadın (%71), 35 erkek (% 29) hastanın yaş, cinsiyet ve MRONJ tanısı kaydedildi. Elde edilen sonuçlara göre MRONJ şikâyeti ile kliniğimize başvuran hastaların çoğunluğu 45 yaş ve üstü kadınlardı. MRONJ en fazla mandibular molar bölgede(%65) izlendi. Denosumab(%45) en çok kullanılan ilaç idi. Hasta dağılımına bakıldığında en sık görülen anemnez kaydı osteoporozdu(%55). Hastaların klinik ve radyolojik belirtileri uyumlu idi. MRONJ en çok Evre 2(%60) semptomları göstermekteydi. Sonuç:İlaç Kullanımına Bağlı Çene Kemiği Nekrozu (MRONJ) bazı kanser veya kemik hastalarının tedavi amaçlı kullandıkları ilaçlara bağlı çenelerde ilerleyici kemik yıkımıyla karakterize ciddi bir yan etkidir. MRONJ son yıllarda diş hekimliği açısından önemli bir sorun olmaktadır. Dental işlemler öncesinde ağızda yapılacak etkin bir enfeksiyon kontrolü ile MRONJ gelişiminin artırılması veya tümüyle önlenmesi sağlanabilir.

Anahtar Kelimeler: Antirezorptif ve Antianjiogenik İlaç,nekroz,oral Cerrahi

Retrospective Evaluation of Patients With Drug-Induced Jawbone Necrosis (Mronj) in Isparta and İts Region in Terms of Diagnosis and Treatment

Abstract: Objective: The aim of this study was to evaluate the gender and age distributions of patients admitted to our clinic with complaints in Medication Related Osteonecrosis of the Jaws (MRONJ) from Isparta and its around cities Material-Method: Patients who applied to the Isparta Oral and Maxillofacial Health Center, Oral and Maxillofacial Surgery clinic between 2022 and 2023 with the complaint of MRONJ and were diagnosed as primary after clinical-radiological examination were included in our study. The patients were evaluated in terms of age, gender, drug type and MRONJ localization. Clinical records were reviewed using the hospital's electronic archive system. Diagnosis and treatment status of the patients were evaluated. Results: Out of 132,505 patients admitted to our center, 120 (0.09%) patients had MRONJ. Age, gender, and diagnosis of MRONJ of 85 female (71%) and 35 male (29%) patients were recorded. According to the results obtained, the majority of the patients who applied to our clinic with the complaint of MRONJ were women aged 45 and over. MRONJ was mostly observed

in the mandibular molar region (65%). Denosumab (45%) was the most commonly used drug. Considering the distribution of patients, the most common anamnesis was osteoporosis (55%). The clinical and radiological signs of the patients were compatible. MRONJ showed the most Stage 2 (60%) symptoms. Conclusion: Medication Related Osteonecrosis of the Jaws (MRONJ) is a serious side effect characterized by progressive bone destruction in the jaws due to drugs used by some cancer or bone patients for treatment purposes. MRONJ has been an important problem in dentistry in recent years. With an effective infection control in the mouth before dental procedures, the development of MRONJ can be increased or completely prevented.

Keywords: Antiresorptive and Antiangiogenic Drug,necrosis,oral Surgery

Presentation ID / Sunum No: 259

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9894-4891

Juvenil Hyalin Fibromatosisli Gingival Fibroblastlarda Resveratrolün Antiproliferatif Etkisinin Hücre Kültüründe Değerlendirilmesi

Prof.Dr. N.Işıl Saygun[1], Uzman Dr. Melis Özgül Slezovıc[1], Doç.Dr. Cansel Köse Özkan[2], ,Dr. Vahdi Umut Bengi[1], Uzman Dr. Özlem Şebnem Güler[1], Uzman Pınar Elçi[3], Prof.Dr. Muhittin Serdar[4]

[1] Sbü Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Ad
[2] Sbü Gülhane Eczacılık Fakültesi
[3] Gülhane Sağlık Bilimleri Enstitüsü Araştırma ve Geliştirme Merkez Başkanlığı
[4] Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı

*Corresponding author: Melis Özgül Slezovıc

Özet: Amaç: Resveratrol, anti-inflamasyon ve antioksidasyon gibi çeşitli biyolojik aktiviteleri bilinen bununla birlikte pankreas, karaciğer gibi organlarda antifibrotik etkisi deneysel olarak gösterilmiş olan doğal bir polifenolik bileşiktir. Bu çalışmada Juvenil Hyalin Fibromatosis'li (JHF) büyümüş dişeti dokularından elde edilen fibroblastlarda resveratrolün antiproliferatif etkisinin olup olmadığı değerlendirilecektir. Gereç ve Yöntem: Çalışmada JHF'li hastanın gingivektomi ile elde edilen dişeti büyüme dokularından üretilen primer gingival fibroblast hücre hatları kullanıldı. Hücre kültüründe JHF'li dişeti fibroblastlarında 3 farklı doz resveratrol (grup 1:50 µm, grup 2:100 µm, grup 3:200µm) uygulanan 3 çalışma ve resveratrol kullanılmayan kontrol grubunda sitotoksite ve hücre proliferasyonu 24, 48 ve 72. saatlerde MTT testi ile değerlendirildi. Anti-proliferatif etki gösteren en iyi 2 doz ve kontrol grubunun 48. saatteki süpernatantlarında TGF-B ve CTGF büyüme faktörleri ELİSA ile incelendi. Bulgular: Çalışmada kullanılan 3 farklı doz resveratrol JHF'li gingival fibroblastlarda kontrol grubu JHF hücrelerine göre sitotoksik etki göstermeden 24. ve 48. saatlerde proliferasyonu baskıladı ($p < 0,0001$) 72. Saatte ise Grup 2 ve Grup 3 resveratrol dozları kontrole göre anlamlı olarak daha az proliferasyon gösterirken ($p < 0,0001$) Grup 1 ve kontrol arasında anlamlı fark yoktu. Grup2 ve 3 resveratrol dozları JHF'li fibroblastlarda 48. saatte kontrol grubu JHF hücrelerine göre anlamlı olarak daha az CTGF($p< 0,001$) ve TGF-B ($p< 0,001$) sentezledi. Sonuç: Bu çalışmada JHF'li dişeti büyümelerinden elde edilen gingival fibroblastlarda resveratrol doza bağımlı olarak anti proliferatif etki gösterdi ve resveratrolün hiperplazi patogenezinde rol oynadığı düşünülen CTGF ve TGF-B sentezini baskılayarak aşırı hücre artışını önleyebileceği düşünüldü.

Anahtar Kelimeler: Resveratrol, Dişeti Büyümesi, Juvenil Hyalin Fibromatosis, Ctgf, Tgf-B

Evaluation of the Antiproliferative Effect of Resveratrol İn Cell Culture İn Gingival Fibroblasts With Juvenile Hyaline Fibromatosis

Abstract: Aim: Resveratrol is a natural polyphenolic compound with known various biological activities such as anti-inflammation and antioxidation, and its antifibrotic effect has been experimentally demonstrated in organs such as pancreas and liver. The purpose of this study is to determine if resveratrol has an antiproliferative effect on fibroblasts obtained from enlarged gingival tissues with Juvenile Hyaline Fibromatosis (JHF). Materials and Methods: In the study, primary gingival fibroblast cell lines

produced from gingival growth tissues obtained by gingivectomy of a patient with JHF were used. Cytotoxicity and cell proliferation were evaluated by MTT test at 24, 48 and 72 hours in 3 studies in which 3 different doses of resveratrol (group 1:50 µm, group 2:100 µm, group 3:200µm) were applied in gingival fibroblasts with JHF in cell culture and in the control group without resveratrol. TGF-B and CTGF growth factors were analyzed by ELISA in the 48th hour supernatants of the best 2 doses and control group with anti-proliferative effects. Results: 3 different doses of resveratrol used in the study suppressed proliferation in JHF gingival fibroblasts at 24 and 48 hours without showing any cytotoxic effect compared to control group JHF cells. At 72 hours, Group 2 and Group 3 resveratrol doses showed significantly less proliferation compared to the control, while there was no significant difference between Group 1 and control. Group 2 and Group 3 resveratrol doses synthesized significantly less CTGF and TGF-B in fibroblasts with JHF at 48th hour compared to control group JHF cells. Conclusion: Resveratrol was found to have a dose-dependent anti-proliferative effect in gingival fibroblasts obtained from gingival enlargements with JHF in this study, and it was thought that resveratrol could prevent excessive cell growth by suppressing CTGF and TGF-β synthesis, both of which are thought to play a role in the pathogenesis of hyperplasia.

Keywords: Resveratrol, Gingival Enlargement, Juvenile Hyaline Fibromatosis, Ctgf, Tgf-B

Presentation ID / Sunum No: 281

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Klinisyen Kaynaklı Türkçe Ortodontik Tedavi Videoları Yeterli Bilgi İçeriyor Mu ?

Asst.Prof.Dr. Sinem İnce Bingöl[1], Prof.Dr. Burçak Kaya[1]
[1] Başkent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

*Corresponding author: Sinem İnce Bingöl

Özet: Amaç: Bu çalışma ortodontist veya diş hekimleri tarafından Türkçe olarak yüklenen ortodontik tedavi ile ilgili YouTube videolarının içerik ve kalitesinin değerlendirilmesini amaçlamaktadır. Yöntem: "Dişler nasıl düzeltilir" anahtar kelimesi kullanılarak yapılan bir YouTube aramasının ardından dahil edilme kriterlerini karşılayan 24 video değerlendirildi. Videoların İçerik Değerlendirme Puanı (İDP), Global Kalite Ölçeği (GKÖ), görüntülenme sayısı, beğeni sayısı, beğenilmeme sayısı, yorum sayısı, video süresi, yükleme sonrası geçen gün sayısı, görüntülenme oranı ve etkileşim oranı analiz edildi. Bulgular: Değerlendirilen videoların %58,3'ü ortodontist kaynaklı ve %41,7'si diş hekimi kaynaklıdır. Videoların 16'sı (%66,7) GKÖ değeri ≥3 ile faydalı olarak kategorize edilirken, yalnızca 2'si (%8,3) İDP değeri ≥ 5 ile yüksek içeriğe sahip bulunmuştur. Faydalı videoların İDP değeri faydasız videolarınkine göre anlamlı olarak daha yüksek bulunmuştur. Ortodontistler tarafından yüklenen videoların beğeni sayısı diş hekimleri tarafından yüklenen videolarınkine göre anlamlı olarak daha fazla gözlenmiştir. Ortodontist kaynaklı videoların GKÖ değerleri ve faydalı video yüzdesi diş hekimi kaynaklı videolarınkine oranla anlamlı olarak daha fazla izlenmiştir. Sonuç: Klinisyenler tarafından yüklenen ortodontik tedavi videolarının içerik ve kalite açısından geliştirilmesine ihtiyaç bulunmaktadır. Ortodontist kaynaklı videolar daha faydalı gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Sosyal Medya, Youtube, Ortodontik Tedavi, İçerik, Kalite

Do the Clınıcıan-Sourced Orthodontıc Treatment Vıdeos in Turkısh Contaın Adequate Informatıon ?

Abstract: Object: This study aimed to evaluate the content and quality of the YouTube videos regarding orthodontic treatment uploaded by orthodontists or dentists in Turkish. Methods: 24 videos that meet the inclusion criteria after a YouTube search using the keyword ''How to straighten teeth'' were assessed. The Content Evaluation Score (CES), Global Quality Scale (GQS), number of viewing, number of likes, number of dislikes, number of comments, duration of videos, number of days since upload, viewing rate, and interaction rate of the videos were analyzed. Results: 58.3% of the videos that have been evaluated were orthodontist-sourced and 41.7% of them were dentist-sourced. While 16 of the total videos (66.6%) with the GQS value ≥3 were categorized as useful, only 2 of them (8.3%) with the CES value ≥ 5 were found to have high content. The CES value of the useful videos was found significantly higher than that of the useless videos. The number of likes of the videos uploaded by orthodontists was observed to be statistically higher than that of the videos uploaded by dentists. The GQS value and the percentage of useful videos sourced by orthodontist were seen statistically higher than those of the videos uploaded by dentists. Conclusion: The orthodontic treatment videos uploaded

by the clinicians need to be improved in terms of content and quality. The orthodontist-sourced videos were observed to be more useful.

Keywords: Social Media, Youtube, Orthodontic Treatment, Content, Quality

Presentation ID / Sunum No: 251

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2253-9635

Lokalize Dişeti Çekilmesinde Multidisipliner Tedavi Yaklaşımı: 20 Yıl Takipli Vaka Raporu

Prof.Dr. Nuriye Işıl Saygun[1], Prof.Dr. Şeniz Karaçay[2], Uzman Dr. Özlem Şebnem Güler[1], Dr. Vahdi Umut Bengi[1], Uzman Dr. Melis Özgül Slezovic[1]

[1] Sbü Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı

[2] Sbü Hamidiye Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Anabilim Dalı

*Corresponding author: Melis Özgül Slezovic

Özet: AMAÇ: Bu vaka raporunda, anterior mandibulada orta hat diasteması ve dişeti çekilmesinin multidisipliner tedavisinin 20 yıllık takibini sunmak amaçlanmaktadır. MATERYAL VE METOD: 20 yaşında kadın hasta dişeti çekilmesi ve diastema şikayetiyle kliniğimize başvurdu.Ağız içi muayenede Miller Sınıf III dişeti çekilmesi, yetersiz yapışık dişeti, anormal frenulum bağlantısı ve kronik dişeti iltihabı ve alt çene kesici dişlerin dizim bozukluğu, labial proklinasyon ve rotasyonu gibi ortodontik problemler saptandı. Diş yüzeyi temizliği ve kök yüzeyi düzleştirmesi tedavisinden sonra periodontal cerrahi gerçekleştirildi.Lokal anestezi altında alıcı bölge hazırlandı.Donör sahada 15 numaralı bistüri ucu ile 1,5 mm kalınlığında serbest dişeti grefti diseke edildi.Greft kök yüzeyleri düzleştirilmiş alanların üzerine gelecek şekilde yerleştirildi ve alıcı sahaya süturlar ile sabitlenerek üzerine periodontal pat yerleştirildi. 10 gün sonra dikişler alındığında yara iyileşmesi normaldi ve 3 ay sonra yapışık dişeti genişliği yeterliydi. Dişlerin dizim bozuklukları ve diastemanın kapatılmasını için ortodontik tedaviye başlandı. Ortodontik tedavi sırasında; diastemanın kapanma sürecinde greft bölgesinde yapışık dişetinin boyutlarının arttığı ve creeping ataşmanın oluştuğu gözlemlendi. Ortodontik tedavi sonunda lingual retainer nüksü engellemek için yerleştirildi ve klinik ölçümler tekrarlandı. Tedavisi bittikten sonra hasta ilk yıl 6 ayda bir, sonraki yıllarda yılda bir kez kontrole çağrıldı. SONUÇLAR:Multidisipliner yaklaşımla dişeti çekilme tedavisi bu hastada, hem fonksiyon hem de estetik açıdan tam bir ağıziçi rehabilitasyon sağladı. Yirmi yıl gibi uzun dönem takip değerlendirmesinde oluşan yeterli keratinize dişeti bandının bozulmadan devam ettiği ve kök yüzeyini açığa çıkaran bir dişeti çekilmesinin izlenmediği görüldü. Hastanın kombine uygulama sonucundan son derece memnun olduğu gözlemlendi.

Anahtar Kelimeler: Dişeti Çekilmesi, Diastema, Serbest Dişeti Grefti, Ortodontik Tedavi, Multidipliner Yaklaşım

Multidisciplinary Treatment Approach for the Localized Gingival Recession: A Case Report With a 20 Year Follow Up

Abstract: AIM: In this case report it is aimed to present the 20-year follow-up of the multidisciplinary treatment of midline diastema and gingival recession in the anterior mandible. MATERIAL AND METHOD: A 20-year-old female patient applied to our clinic with complaints of gingival recession and diastema.Intraoral examination revealed Miller Class III gingival recession,inadequate attached gingiva, abnormal frenulum attachment and chronic gingivitis,and orthodontic problems such as malalignment of the mandibular incisors, labial proclination and rotation.Periodontal surgery was performed after

scaling and root planning treatment. The recipient area was prepared under local anesthesia.A free gingival graft with a thickness of 1.5 mm was dissected with a scalpel tip #15 in the donor area.The graft was placed on the planned root surfaces and fixed with sutures on the recipient site and periodontal pat was placed on it.Wound healing was normal after the sutures were removed after 10 days and the attached gingival width was sufficient after 3 months.Orthodontic treatment was started for the correction of the misalignment of the teeth and closure of the diastema.During the closure of the diastema,it was observed that the size of the attached gingiva increased in the graft region and a creeping attachment occurred.At the end of orthodontic treatment,the lingual retainer was placed to prevent recurrence and clinical measurements were repeated.After the treatment was finished,the patient was called for control every 6 months in the first year and once a year in the following years. RESULTS: Gingival recession treatment with a multidisciplinary approach provided complete intraoral rehabilitation in this patient, both functionally and aesthetically. In the long-term follow-up evaluation of 20 years, it was observed that the adequate keratinized gingival band remained intact and no gingival recession was observed that exposed the root surface.It was observed that the patient was extremely satisfied with the result of the combined application.

Keywords: Gingival Recession, Diastema, Free Gingival Graft, Orthodontic Treatment, Multidisciplinary Approach

Presentation ID / Sunum No: 176

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0006-7153-7261

Maksilla Anterior Bölgedeki Radiküler Kistin Marsupializasyon ile Tedavisinde Alternatif Bir Yöntem

Arş.Gör. Mehmet Turhan Teke[1], Doç.Dr. Betül Taş Özyurtseven[1]
[1] Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

*Corresponding author: Mehmet Turhan Teke

Özet: Giriş: Radiküler kist, devital dişlerin apeksi ile ilişkili olarak gözlenen ve en sık görülen odontojenik kisttir. Radiküler kist malassez epitel artıklarından kaynaklanan epitelli bir kisttir. Kistin varlığı, çoğunlukla ilgili kök kanallarının mikrobiyal yükü ortadan kaldırıldıktan sonra bile devam etmektedir. Vaka: 28 yaşındaki kadın hasta kliniğimize üst çenesinde şişlik, ağrı, dişlerinde hassasiyet şikayetleri ile başvurdu. Tarafımızca yapılan intraoral muayenesinde sağ anterior maksilla palatinal bölgede ekspansiyon, 12 numaralı dişte perküsyonda ağrı, bukkal yumuşak dokuda palpasyonda ağrı gözlendi. Hastanın küçük yaşta düşme sonucu çene travması geçirdiği öğrenilmiştir. Maksilla anterior bölgedeki dişlere vitalite testleri yapıldı.12 numaralı diş devital olup 11, 13, 14, 21 numaralı dişlerinde vitalite testine geç cevap alınmıştır. Radyografik muayenesinde 12 numaralı diş kaynaklı yaklaşık 2.5-3 cm çapında kistik lezyon izlenmiştir. Lezyondan yapılan biyopsi radiküler kist olarak sonuçlandı. 12 numaralı dişe çekim endikasyonu koyulduğu için kök ucu kesilip kök kanalı genişletilerek dekompresyon apareyi olarak kullanıldı. 9 ay süren marsupializasyon tedavisi sonrası küçülen kist tamamen alındı ve 12 numaralı diş çekildi. Sonuç: Büyük kistlerin marsupializasyon ile tedavisinde çekim endikasyonu olan diş; kök kanalı genişletilerek, özellikle anterior bölgede alternatif ve estetik bir dekompresyon apareyi olarak kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Dekompresyon Apereyi, Kist, Marsupializasyon,

Presentation ID / Sunum No: 32

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1605-2801

Periodontal Kemik İçi Defektlerin Tedavisinde Mine Matriks Proteinleri İle Beraber Sığır Kaynaklı Kemik Grefti Kullanımın Klinik ve Radyografik Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Gizem İnce Kuka
Yeditepe Üniversitesi

Özet: Amaç: Bu prospektif boylamsal pilot çalışmada kemik içi defekte sahip periodontitis hastalarının rejeneratif periodontal tedavisi amacıyla mine matriks proteinleri (MMP) ile beraber sığır kaynaklı kemik grefti (SKKG) kullanımının klinik parametrelere ve radyografik kemik seviyesine etkilerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem: Başlangıç periodontal tedavisi (BPT) tamamlanan, sistemik olarak sağlıklı, sigara içmeyen Evre III, Derece C Periodontitisli 5 hastanın 14 adet 2 ve 3 duvarlı kemik içi defektleri MMP (Emdogain®, Straumann, İsviçre) ve SKKG (BioOss®, Geistlich, İsviçre) kombinasyonu ile tedavi edilmiştir. Tüm ağız plak skoru, cep derinliği, sondalamada kanama (%) gibi klinik parametreler ile radyografik kemik seviyesi BPT sonrası ve post operatif 12. ayda değerlendirilmiştir. Bulgular: Tüm klinik parametreler ve radyografik kemik seviyesi tedavi sonrası 1. yılda BPT sonrası ölçümlere göre istatistiksel olarak anlamlı fark göstermiştir ($p<0,05$). Sonuç: 2 ve/veya 3 duvarlı periodontal kemik içi defektlerin rejeneratif tedavisinde MMP ile SKKG kombinasyonunun klinik iyileşme ve radyografik kemik seviyesine olumlu etkileri gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Mine Matriks Proteinleri, Sığır Kaynaklı Kemik Grefti, Kemik İçi Defekt, Periodontitis

Clinical and Radiographic Evaluation of the Enamel Matrix Derivatives and Bovine-Derived Bone Graft in the Treatment of Periodontal Intrabony Defects

Abstract: Aim: The aim of the present prospective, longitidunal, pilot study is to evaluate the efficacy of the enamal matrix derivatives (EMD) in combination with the bovine-derived bone grafts (BDBG) in the regenerative treatment of intrabony periodontal defects to clinical parameters and radiographic bone level. Methods: Five systemically healthy, Stage III, Grade C periodontitis patients, having a total of 14, 2- and 3-wall intrabony defects were included to the study. Following the non-surgical periodontal therapy (NSPT), intrabony defects were treated with EMD (Emdogain®, Straumann, Switzerland) in combination with BDBG (BioOss®, Geistlich, Switzerland). Clinical parameters including full mouth plaque score, probing depth, bleeding on probing (%) and radigraphic bone level were evaluated following NSPT and post operative 12-month. Results: All evaluated clinical parameters and radigraphic bone level revealed statistically significant differences in post operative 12-month period compared to baseline measurements performed following NSPT ($p<0.05$). Conclusion: In the regenerative treatment of 2- and 3-wall periodontal intrabony defects, EMD and BDBG combination yielded improvements in clinical and radiographic parameters.

Keywords: Enamel Matrix Derivatives, Bovine-Derived Bone Graft, İntrabony Defect, Periodontitis

Presentation ID / Sunum No: 125

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0323-4940

Submandibular Tükürük Bezinde Asemptomatik Siyalolit: Bir Olgu Sunumu

Arş.Gör.Dr. Zeliha Merve Semerci[1], Doç.Dr. Sevcihan Günen Yılmaz[1]
[1] *Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi*

*Corresponding author: Zeliha Merve Semerci

Özet: Amaç: Tükürük bezi taşları (siyalolit), tükürük bezi kanallarında veya parankim dokusunda bakteri, mukus ve deskuame hücreler etrafında kalsiyum tuzlarının birikmesiyle oluşan kalsifiye yapılardır. Siyalolitler, her yaşta görülebilmekle birlikte daha çok 30-60 yaş arasında ve erkeklerde daha sık görülür. Boyutları genellikle 10 mm'den küçüktür. Sıklıkla, yemek yeme esnasında ilgili bezde şişlik ve ağrıyla karakterizedir. Bu çalışmanın amacı, submandibular siyalolite sahip asemptomatik bir erkek hasta hakkında bilgi vermektir. Olgu sunumu:60 yaşında herhangi bir sistemik hastalığı ve ilaç kullanımı olmayan erkek hasta dental şikayetlerle kliniğimize başvurdu. Hastadan alınan panoramik radyografide, sol mandibula korpus hizasında, iç yapısı mikst, düzensiz sınırlı radyoopak alan izlendi. İmplant planlaması için alınan konik ışınlı bilgisayarlı tomografi görüntülerinde yumuşak doku içerisinde, submandibular tükürük bezi bölgesinde, yaklaşık 9x8x10 mm boyutlarında hiperdens odak izlendi. Bulgular siyalolit olarak yorumlandı ve yumuşak doku incelemesi için ultrasonografi ile değerlendirildi. Ultrason incelemesinde sol submandibular bez boyutları 53x22 mm ölçüldü ve boyut artışı olduğu görüldü. Bezin konturlarının lobüle olduğu ve yankısının heterojenlik gösterdiği dikkat çekti. Bezin posterior bölümünde, bez içinde yaklaşık 11 mm çapında, yoğun akustik gölge izlenen hiperekojenik solid oluşum izlendi. Bu oluşumun anteriorunda dilate duktal yapı ile uyumlu anekoik oluşum görüldü. Bulgular submandibular siyalolit olarak yorumlandı. Sonuç: Olguda siyalolit ortalamanın üstünde bir boyuta sahip olmasına rağmen, asemptomatik olması sebebiyle tedavi gerekli görülmemiştir. Diş hekimleri, asemptomatik seyreden siyalolitlerin bilincinde olmalı, gerektiğinde multisipliner yaklaşım ile hastayı yönlendirebilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Siyalolit; Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi; Panoramik Radyografi; Ultrasonografi

Presentation ID / Sunum No: 332

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0002-7906-8392

Travmatik Okluzyon Kaynaklı Endodontik-Periodontal Lezyonun Multidisipliner Tedavisi: Bir Olgu Sunumu

Ph.D.Cand. Eren Erenoğlu[1], Ph.D.Cand. Hilal Çukadar[2], Dr. Öğretim Üyesi Ezgi Sıla Taşkaldıran[3], Dr. Öğretim Üyesi Süleyman Emre Meşeli [4]

[1] İstanbul Aydın Üniversitesi

[2] İstanbul Aydın Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Ana Bilim Dalı, İstanbul, Türkiye

[3] İstanbul Aydın Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Ana Bilim Dalı, İstanbul, Türkiye

[4] İstanbul Aydın Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Ana Bilim Dalı, İstanbul, Türkiye

*Corresponding author: Eren Erenoğlu

Özet: Giriş; Endodontik-periodontal lezyonlar tedavi yaklaşımları multidisipliner bakış açısı gerektiren klinik durumlardır. Enfekte kök kanalı, yetersiz endodontik tedavi, perforasyonlar, başarısız restorasyonlar, gelişimsel anomaliler ve okluzal travma endondontik-periodontal lezyonların etiyolojisinde rol oynar. Okluzal kuvvetlerin bir sonucu olarak, derin periodontal dokularda değişikliğe yol açan hasar okluzal travma olarak tanımlanır. Bu olgu sunumu travmatik okluzyonun sebep olduğu endodontik-periodontal lezyonun multidisipliner tedavisini içermektedir. Olgu Sunumu: Kliniğe 23 numaralı dişinde spontan ağrı şikayeti ile başvuran pemfigus vulgarisli 60 yaşında kadın hastanın yapılan ağız içi ve radyolojik muayenesi sonucunda evre II derece A periodontitis tanısına ek olarak ilgili dişte ağız içine fistülize olan kronik apikal ostitis teşhis edildi. Periapikal radyografide 23 numaralı dişin destek alveol kemiğinde kök kanalıyla ilişkili kayıp gözlendi. Hastanın tedavisinde kök kanal tedavisini takiben Faz I periodontal bir tedavi planlandı. Bu kapsamda, kök kanal dolumunu takiben, ağız hijyeni eğitimi verilerek mekanik antienfektif periodontal tedavisi tamamlandı. Bu seanslarda okluzal travma kontrol edilerek ortadan kaldırıldı. Altı haftalık iyileşme dönemini takiben yapılan yeniden değerlendirmede periodontal rekonstrüktif yaklaşımın amaçlandığı yeri değiştirilmeyen flep operasyonu planlandı. Operasyonda bukkal dehiscence ile seyreden kapsanmamış 2+1 duvarlı kemik içi defekt saptandı. Hastanın sosyoekonomik durumu göz önüne alınarak defekt otojen kemik greftiyle dolduruldu ve üzerine subepitelyal bağ dokusu grefti koyuldu. Periodontal flep dikişle primer kapatıldı. Yara stabilizasyonu ve kanama kontrolü sağlanan hastaya postoperatif bakım anlatıldı ve medikasyonları reçete edildi. Postoperatif onuncu günde dikişleri alınan hastanın 9. ay kontrolünde fistül yolunun tamamen iyileştiği ve sınırlı dahi olsa kemik dolumu sağlandığı gözlendi. Sonuç: Bu olgunun sınırlılıkları dahilinde elde edilen bulgular travmatik okluzyon kaynaklı endodontik-periodontal lezyonların tedavisinde periodontal rekonstrüksiyon hedefli multdisipliner yaklaşımlarla klinik kabul edilebilir sonuçlar elde edilebileceği gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Periodontoloji, Endodonti, Olgu Sunumu, Periapikal Periodontitis

Multidisciplinary Treatment of Endodontic-Periodontal Lesion Caused by Traumatic Occlusion: A Case Report

Abstract: Introduction: Endodontic-periodontal lesions (EPL) are clinical conditions which is required to treat with multidisciplinary approaches. Infected root canal, insufficient endodontic treatment, root perforations, improper crown restorations, developmental anomalies and occlusal trauma could be listed as common etiological factors of EPL. Occlusal trauma is defined as damage to the periodontium due to occlusal forces. This case report involves the multidisciplinary treatment of an EPL caused by traumatic occlusion. Case Report: A 60-year-old woman with pemphigus vulgaris history applied to periodontology clinic with spontaneous pain in tooth #23. Intraoral and radiological examination revealed stage II grade A periodontitis and chronic apical ostitis diagnosed with an intraoral fistula. Periapical radiograph showed that alveolar bone loss of the tooth #23 extending to the apical foramen. Following root canal treatment, non-surgical periodontal therapy including oral hygiene instructions, scaling and root planing in 3 sessions with 1 week interval was performed. Traumatic occlusal forces were also adjusted. Following a six-week wound healing period, reevaluation session was conducted and a flap operation aimed to access and reconstruct of the site was planned. In the operation, a non-contained intrabony defect with 2+1 walls was obtained. Considering the socioeconomic status of the patient, the defect was filled with autogenous bone graft harvested from operation site and was sealed with subepithelial connective tissue graft. Subsequently, periodontal flap was closed primarily. Postoperative homecare instructions were given and medications were prescribed. On the postoperative 10th day, the operation site was checked. The uneventful clinical healing without any fistula was obtained on the 9th month follow-up. In addition, a limited bone formation was observed radiologically. Conclusion: Within the limitations of this case, the findings demonstrated that clinically acceptable results in the periodontal reconstruciton of EPL caused by traumatic occlusion can be achieved with multidisciplinary approaches.

Keywords: Periodontitis, Endodontics, Periapical Periodontitis, Case Report

Presentation ID / Sunum No: 160

Poster Sunum

ORCID ID:

Ankiloglossi (Dil Bağı)

Arş.Gör. Buse Cengiz[1], Prof.Dr. Kamile Erciyas[2], Dr. Öğretim Üyesi Süleyman Ziya Şenyurt[2], Dr. Öğretim Üyesi Seda Sevinç Özberk[2]

[1] *Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi*

[2] *Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi*

*Corresponding author: Buse Cengiz

Özet: Dil bağı olarak da bilinen bu yapı, anormal derecede kısa ve kalın bir lingual frenulum ile karakterize dilin embriyolojik anatomik bir malformasyonudur. Dil bağı, dilin fizyolojik hareketlerini kısıtlar ve pelteklik gelişimi ile birlikte çeşitli konuşma anomalilerine neden olur. Tedavisinde dil ile ağız tabanı arasındaki bağlantı kesilerek dil serbestleştirilir. Kliniğimize rutin kontroller için başvuran 47 yaşındaki kadın hastada muayene sırasında ankiloglossi tespit edilmiştir. Hastadan alınan tıbbi anamnezde herhangi bir hastalığının olmadığı ve düzenli ilaç kullanmadığı öğrenilmiştir. Hasta, yöneltilen sorular doğrultusunda ‘’r’’ harfini söylemekte zorlandığını ve konuşurken dilini serbest kullanamadığını söylemiştir. Lokal anestezi altında dil bağının cerrahi aletlerle stabilizasyonu sağlandıktan sonra bölge dil köküne doğru ‘’V’’ şeklinde kesilerek sonrasında sütüre edilmiştir. Kanama kontrolü sağlandıktan sonra hastaya analjezik reçete edilerek hasta taburcu edilmiştir. 1. hafta kontrolünde dikişler alınıp bölgeye pansuman yapılmıştır. Yapılan takipler sonucunda hastanın dil hareketlerinde serbestleşme olup konuşmasında düzelme meydana geldiği öğrenilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Ankiloglossi

Presentation ID / Sunum No: 184

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7126-5696, 0000-0003-0628-2419

Hiperestezi Bulunan Atrofik Mandibulada Mental Sinir Transpozisyonu ile Birlikte Gerçekleştirilen Dental İmplant Uygulaması

Doç.Dr. Ferhat Ayrancı[1], Arş.Gör.Dr. Ömer Uranbey[1]
[1] Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

*Corresponding author: Ömer Uranbey

Özet: Giriş Hareketli protezlerin uzun süreli kullanımı ve yaşlanmanın kemik remodelasyonuna etkisi alveoler kretlerde atrofiye neden olmaktadır. Bu durum, çiğneme fonksiyonlarının ve kullanılan protezlerin uyumunun bozulmasına, ağızda yangı ve hiperestezi gibi semptomlara ve bazen patolojik fraktürlere sebep olabilir. Uygun vakalarda sinir transpozisyon cerrahisi ve implant rehabilitasyonu ile atrofik mandibulalarda bu komplikasyonların insidansı azaltılabilmektedir. Olgu Sunumu 63 yaşında kadın hasta kliniğimize sağ foramen mentale çevresindeki bölgede ağrı şikayeti ile başvurdu. Yapılan klinik muayenede ağız içi palpasyonda keskin ağrıya neden olan tetik noktaları tespit edildi. Ağrının hareketli protezin fonksiyonu esnasında başladığı ancak protezin kullanılmadığı süreçte de devam ettiğinin öğrenilmesi üzerine Trigeminal sinirde nöropati durumu değerlendirildi. Radyolojik muayenede mandibula posterior alveoler kretlerde ilerlemiş rezorpsiyon izlendi. Dental volümetrik tomografi incelemesinde bilateral olarak mental sinir traselerinin kretin hemen 2 mm inferiorunda yer aldığı ve insiziv dalını da içeren anterior lup gözlendi. Piezocerrahi ile sağ mental sinirin inferiora transpozisyonu ve implant rehabilitasyonu post operatif 2 aylık dönemde semptomların azalması ve hipoestezi ile sonuçlandı. Sonuç Sinir transpozisyonu cerrahisi; ileri derece atrofik kretlerde, mental foramenin superiorda yer aldığı durumlarda, hareketli protezlerle tetiklenen hiperestezi vakalarında gerekli olan preprotetik ve terapötik bir aşamadır.

Anahtar Kelimeler: İmplant Cerrahisi, Mental Sinir, Sinir Transpozisyonu

Dental Implant Placement in Conjunction With Mental Nerve Transposition in Atrophic Mandible With Hyperesthesia

Abstract: Introduction Long-term use of removable prostheses and the effect of aging on bone remodeling cause atrophy of alveolar crests. This may cause disfunction on chewing and the disharmony of the used prostheses, symptoms such as inflammation and hyperesthesia in the mouth, and rarely pathological fractures occur. In appropriate cases, nerve transposition surgery and implant rehabilitation can reduce the incidence of these complications in atrophic mandibles. Case Report A 63-year-old female patient was admitted to our clinic with the complaint of pain in the area around the right foramen mentale. Trigger points causing sharp pain on palpation were detected in the clinical examination. When it became apparent that the pain started during the function of the removable prosthesis but continued during the time when the prosthesis was not used, a neuropathy of the trigeminal nerve was investigated. Radiological examination evaluated the advanced resorption was observed in the posterior alveolar crests of the mandible. Dental volumetric tomography examination localised bilateral mental nerve tracts 2 mm inferior to the alveolar ridge and observed an anterior loop including the incisive branch.

Inferior transposition of the right mental nerve and implant rehabilitation with piezosurgery resulted in reduction of symptoms and hypoesthesia in the post-operative 2 months. Discussion Nerve transposition surgery is a preprosthetic and therapeutic stage required in severely atrophic crests, in cases where the mental foramen is located superiorly or in cases of hyperesthesia triggered by removable prostheses.

Keywords: Implant Surgery, Mental Nerve, Nerve Transposition

Presentation ID / Sunum No: 42

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6435-8157

İskeletesel Sınıf Iıı Malokluzyona Sahip Bir Hastanın Yüz Maskesi Kullanılarak Tedavisi: Olgu Sunumu

Arş.Gör. Batuhan Kuleli
Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Anabilim Dalı

Özet: Bu vaka raporunda maksiller transversal darlıkla karakterize iskeletsel ve dişsel Sınıf III malokluzyona sahip hastanın McNamara tipi akrilik bonded maksiller genişletme apareyi (RME) ve yüz maskesinin kombine kullanımıyla uygulanan tedavisi sunulmuştur. Olgu: 10 yaşındaki erkek hasta kliniğimize "üst dişlerinin geride olması" şikayetiyle başvurmuştur. Yapılan klinik muayenede Sınıf III molar ilişkisi, ön çapraz kapanış ve konkav bir profile sahip olduğu tespit edildi. Sefalometrik değerlendirmede SNA: 76°, SNB:82°, U1-SN: 109.7°, IMPA: 90.3 olarak tespit edildi. Hastanın üst çenesine McNamara tipi akrilik bonded RME apareyi ve petit tip yüz maskesi uygulanmıştır. İstenilen maksiller genişletme elde edilene kadar 2 hafta günde 2 kez ve 1 hafta günde 1 kez aktive edilmiştir. RME aşaması bittikten sonra hasta yüz maskesi kullanmaya başlamıştır. Hasta 9 ay boyunca yüz maskesi kullandı. Tedavi sonunda ön çapraz kapanış düzeltildi. yüz maskesi sonunda yapılan sefalometrik değerlendirmede; SNA: 83.1°, SNB: 81°, U1-SN:111.1°, IMPA:89.4° olarak ölçüldü. Sonuç: İskeletsel Sınıf III malokluzyona sahip hastada McNamara tipi akrilik bonded RME apareyi ve yüz maskesi kullanılarak malokluzyon tedavi edilmiştir. Hastanın hem estetik hem de fonksiyonunun iyileştiği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Rme, Sınıf Iıı, Yüz Maskesi, Konkav

Presentation ID / Sunum No: 158

Poster Sunum

ORCID ID:

Periferal Dev Hücreli Granülom: Bir Olgu Raporu

Arş.Gör. Fatma Nur Akça[1], Dr. Öğretim Üyesi Seda Sevinç Özberk[2], Dr. Öğretim Üyesi Süleyman Ziya Şenyurt[2], Prof.Dr. Kamile Erciyas[2]
[1] Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
[2] Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

*Corresponding author: Fatma Nur Akça

Özet: GİRİŞ Gingival büyümeler, kliniğimizde sıkça rastlanan durumlardan biridir. Neoplastik büyümelerden biri olan periferal dev hücreli granülom, oral kavitenin reaktif, bening bir lezyonudur. Dişetinde, alveolar kretlerde, dişli ve dişsiz çenelerde görülebilir. Tedavisinde eksizyonel biyopsi yapılarak iyileşme sağlanabilir. OLGU RAPORU 50 yaşındaki kadın hasta, sağ üst bölgede şişlik, kanama, ağrı, ağız kokusu, dişlerde sallanma şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Hasta diş etindeki büyümenin 2-3 aydır var olduğunu söylemiştir. Alınan tıbbi anamnezde hastanın hipertansiyon hastası olduğu ve başka bir sistemik rahatsızlığı bulunmadığı öğrenildi. Klinik ve radyolojik muayene sonucunda hastada yaygın kemik kaybı ve patolojik cepler olduğu görüldü. Büyüme 11-12 numaralı dişler arasında olup 11 numaralı dişin distalinde 8, 12 numaranın mesialinde 7 mm cep ve dişlerde sınıf 1 mobilite vardır. Büyüme yüzeyden kabarık, kanamalı, kırmızı-mor renktedir. Hastaya başlangıç periodontal tedavisinden sonra lokal anestezi altında eksizyonel biyopsi yapılıp 1.2 x1.1 x0.5 cm boyutundaki lezyon alındı. Flep kaldırılarak granülasyon dokusu kürete edildi sonrasında yara primer kapatılıp süturlar 1 hafta sonra alındı. Alınan parça formaldehit solüsyonu içinde histopatolojiye incelemeye gönderildi. Histopatolojik inceleme sonucunda, bir yüzünde mukoza görünen, diğer yüzeyi düzensiz sarı-kahverengi renkli materyal periferal dev hücreli granülomu düşündürdüğü için olgunun paratiroid fonksiyonları açısından araştırılması uygun görüldü. Hasta endokrin bölümüne konsülte edildi. Yapılan tetkikler sonucu hastanın PTH' ı 495 çıkmıştır ve endokrin bölümü tarafından hastaya ilaç tedavisi başlanmıştır. Hastada yapılan takipler sonucunda nüks gözlenmedi. SONUÇ Neoplastik gingival büyümesi olan bu hastanın şikayetleri eksizyonel biyopsi ve endokrin bölümü ile konsültasyon sonucunda giderilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Periferal Dev Hücreli Granülom

Presentation ID / Sunum No: 143

Poster Sunum

ORCID ID:

Periferal Ossifiye Fibroma

Arş.Gör. Mehmet Raşit Özdemir
Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji ABD.

Özet: Kliniğimizde sık olarak rastladığımız durumlardan biri de gingival büyümelerdir. Reaktif bir büyüme gösteren periferal ossifiye fibroma, benign, yavaş büyüyen, fibro-osseoz bir lezyondur. Sıklıkla maksillada ve anterior bölgede rastlanan lezyon lokalize nodüler bir genişleme halinde olup saplı veya geniş bir tabana sahip olabilir. Lezyon cerrahi olarak, eksizyonel biyopsiyle çıkarılarak tedavi edilir. 15 yaşındaki bayan hasta, sol üst lateral bölgesinde diş eti büyümesi şikayetiyle başvurmuştur. Hasta diş etindeki büyümenin yaklaşık 1-2 ay önce oluşmaya başladığını bildirmiştir. Sistemik hastalığı bulunmayan hastaya yapılan ağız içi muayenede geniş tabanlı nodüler lezyon bulguları saptanmıştır. Hastaya diş yüzeyi temizliği yapılıp oral hijyen eğitimi verildikten 10 gün sonra ağız hijyeni kontrolü yapılmış ve operasyon için klinik ve radyolojik kayıtlar alınmıştır. Lezyon bölgesinde ölçülen cep derinlikleri vestibül yüzeyde mezialden distale 3-2-2 mm olup radyolojik kemik kaybı saptanmamıştır. Ayrıca diş vital olup mobilite ve endodontik bir problem gözlenmemiştir. Operasyon için randevu verilmiş ve lokal anestezi altında eksizyonel biyopsiyle 1,5x0,8x0,5 cm boyutunda lezyon alınmıştır. Tam kalınlık flep kaldırılarak granülasyon dokusu kürete edilip bölge primer olarak kapatıldı. Histopatolojik inceleme için laboratuvara gönderilen sarı kahverengi nodüler eksizyon materyali periferal ossifiye fibroma ile uyumlu bulgular gösterdi. Yapılan 1 aylık ve 3 aylık kotrollerde iyileşmenin başarılı olduğu gözlenmiştir. Reaktif hiperplastik gingival büyümeye sahip olan hastanın şikayetleri eksizyonel biyopsiyle başarıyla giderilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Periferal Ossifiye Fibroma

Presentation ID / Sunum No: 19

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6435-8157

Postadölesan Hastada Palatal Mini Vida Destekli Hızlı Maksiller Genişletme: Olgu Sunumu

Arş.Gör. Batuhan Kuleli
Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Anabilim Dalı

Özet: Amaç: Mini vida destekli üst çene hızlı genişletme apareyleri ile postadölesan bireylerde cerrahi gerekmeksizin üst çenede iskeletsel genişleme sağlayabilmektedir. Bu vaka çalışmasının amacı dar bir üst çeneye ve ön bölgede çapraşıklığa sahip bir hastanın mini vida destekli üst çene hızlı genişletme apareyi uygulaması ile yapılan tedavisini değerlendirmektir. Olgu: 17 yaşındaki bir kız birey üst ön dişlerindeki çapraşıklık nedeniyle kliniğimize başvurdu. Tedavi öncesinde alınan çok düşük dozlu konik hüzmeli bilgisayarlı tomografi datasından elde edilen yapay sefalometrik ve postero-anterior analizler gerçekleştirildi (SNA: 83, SNB: 78, ANB:5) İki adet mini vida damakta paramedyan bölgeye yerleştirildi ve ölçü alındı. Sonra hızlı maksiller genişletme apareyi; vidaların başlarına akrilik bir plak vasıtasıyla ve molar bantları aracılığı ile üst birinci molar dişlere simante edildi. Hyrax vidasının aktivasyonu ilk üç gün günde iki kez sonrasında günde bir kez olmak üzere yapıldı. Genişletme 24 günde tamamlandı. Başlangıçta ve tedavi ara aşamasında alınan çok düşük dozlu konik hüzmeli bilgisayarlı tomografi görüntülerinin frontal düzlemdeki verilerine göre; intermolar, nazal ve interkanin genişlikler arttı. Sonuç: Palatal mini vida destekli hızlı maksiller genişletme apareyleri iskeletsel ankraj sağlamış ve dişlerde eğilme hareketini minimize etmiştir. Ayrıca büyüme atılımı tamamlanmış postadölesan bireylerde posterior çapraz kapanışın düzeltilmesinde başarılı olmuştur.

Anahtar Kelimeler: Hyrax, Palatal, Genişletme, Ankraj

Rapid Maxillary Expansion Using Palatal Mini Screws in Postadolescent Patient: Case Report

Abstract: Aim: The mini screw aided rapid maxillary expansion appliances achieve skeletally maxillary expansion in postadolescent individuals without corticotomy. The aim of this case was to evaluate the treatment of a patient who have narrow maxilla and crowding in upper jaw with mini screw aided rapid maxillary expansion appliance. Case: A 17 year-old female referred to our department complaining about mild crowding in the maxillary anterior teeth. Cephalometric and postero anterior analysis were achieved from “synthetic radiographs” created from initial ultra low dose CBCT data (SNA: 83, SNB: 78, ANB: 5). She had class II molar relationship on the right side and class I on the left side. Two mini screws were placed paramedian region of the palate and impression was taken. Then rapid maxillary appliance was cemented on the mini screw heads via acrylic plate and on the first maxillary molars through molar bands. Activation of the hyrax screw was 2 turns a day at first 3 days after 1 turns a day. Expansion period was 24 days. According to frontal view of the both initial and progressing ultra low dose CBCT images; intermolar, nasal and intercuspid widths were increased. Conclusion: Mini screw aided rapid maxillary expansion appliances provide skeletal anchorage and minimize dental tipping in addition to this it was successful in solving posterior cross bite in patient with completed growth pattern.

Keywords: Hyrax, Expansion, Anchorage

Presentation ID / Sunum No: 159

Poster Sunum

ORCID ID:

Pyojenik Granülom: Bir Olgu Raporu

Arş.Gör. Sevim Şamioğlu[1], Prof.Dr. Kamile Erciyas[1], Dr. Öğretim Üyesi Süleyman Şenyurt[1], Dr. Öğretim Üyesi Seda Sevinç Özberk[1]
[1] Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

*Corresponding author: Sevim Şamioğlu

Özet: GİRİŞ: Piyojenik granülom oral kavitede görülen düşük dereceli lokal irritasyon, travmatik yaralanma veya hormonal faktörler gibi çeşitli uyaranlara yanıt olarak ortaya çıkar. Klinik olarak, oral piyojenik granülom, genellikle hemorajik olan, saplı veya bazen sapsız bir taban üzerinde küçük, kırmızı eritematöz papüller olarak ortaya çıkan düz veya lobüle ekzofitik bir lezyondur. Lezyonun yaşına bağlı olarak yüzey pembeden kırmızıya ve mora değişir. Tedavisinde lezyon cerrahi olarak eksize edilir ve irritasyona sebep olan lokal faktör elimine edilir. Rekürrens riski mevcuttur OLGU: 41 yaşında O.Ö. isimli bayan hasta diş etlerinde kanama, ağız kokusu ve sağ alt küçük azı dişleri bölgesinde diş eti büyümesi şikayeti ile kliniğimize başvurmuştur. Yaklaşık 2 aydır var olduğunu ve zamanla büyüdüğünü ifade etmiştir. Hastadan alınan sistemik öyküde herhangi bir sistemik hastalığı bulunmadığı ve herhangi bir ilaç kullanmadığı öğrenilmiştir. Hastaya yapılan klinik ve radyolojik muayene sonucu lezyon bölgesi dışında patolojik cep ve kemik kayıplarının olmadığı, 44 45 numaralı dişlerin lingualinde mevcut olan diş eti büyümesi ile sondalamada kanama ve 44 numaralı dişin disto lingualinde 5 mm, 45 numaralı dişin meziolingualinde 6 mm cep tespit edilmiştir.Büyüme yüzeyden kabarık, kanamalı, kırmızı-mor renktedir.Hastaya oral hijyen eğitimini takiben başlangıç periodontal tedavi yapılıp lokal anestezi altında eksizyonel biyopsi yapılarak 0.8x0.7x0.3 mm boyutundaki lezyon alınmıştır. Alınan bölge kürete edilmiştir.İlgili bölge periodontal pat ile kapatılmıştır.Hasta 1 hafta sonra kontrole çağrılmış, bu süre zarfında günde 2 kez Klorheksidin içeren bir gargara kullanması önerilmiştir.Alınan lezyon formaldehit içinde histopatolojik incelemeye gönderilmiştir.Değerlendirme sonucu, mikroskobik görünüm: materyalin kesitlerinde, yüzeyinde geniş ülserasyon alanları bulunduran matür çok katlı yassı epitel devamlılığında lobüler tarzda gelişim gösteren, sarı kahve renkli lezyonel yapı izlenmiştir. Lezyonun iltihabi granülasyon tipinde olduğu irili ufaklı dilate prolifere kapillerlerden oluştuğu belirtilmiş olup sonuç pyojenik granülom olarak belirtilmiştir SONUÇ: Pyojenik granülom olarak tespit edilen diş eti büyümesi olan bu hastanın şikayetleri eksizyonel biyopsi ile giderilmiş olup takibinin yapılması ile nüks gözlenmemiştir

Anahtar Kelimeler: Pyojenik Granülom

Presentation ID / Sunum No: 199

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7126-5696, 0000-0003-0628-2419

Sendromik Olmayan Bir Hastada Görülen Multipl Radiküler Kistler; Nadir Bir Vaka Raporu

Doç. Dr. Ferhat Ayrancı[1], Arş.Gör.Dr. Ömer Uranbey[1]
[1] Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

*Corresponding author: Ömer Uranbey

Özet: Giriş Enflamatuvar odontojenik kistler içerisinde bulunan radiküler kist etyolojisinde çürük yada travma sonrası pulpa nekrozu olan devital dişlerde görülür. Her iki çenede de oldukça sık görülen ve enfekte olmadığı sürece asemptomatik olarak bulunan iltihabi lezyonlardır. Kistler doğası gereği çevre dokularda yıkıma ve yer değişikliğine neden olarak büyürler. Teşhis ve tedavide geç kalındığı durumlarda oldukça büyük boyutlara ulaşabilen bu kistler bulunduğu bölgedeki komşu vital dokuların morbiditesini büyük ölçüde etkilemektedir. Olgu Sunumu 60 yaşında bir erkek hasta kliniğimize sağ üst posterior diş bölgesinde hafif ağrı ve cerahat akıntısı şikâyeti ile başvurdu. Klinik muayenede; sağ tarafta 13 ila 18, sol tarafta 23 ila 28 numaralı dişler arasında superiorda maksiller sinüse uzanan, bilateral, vestibül bölgeye doğru ekspansiyon yapan kitleler tespit edildi. Sağ üst bölgeden yapılan ponksiyon sonrası kan ile karışık kist sıvısı aspire edildi. Yapılan radyolojik değerlendirilme sonrası sol mandibular bölgede de mental foramen hizasında 1.12 x 2.74 cm boyutlarında üçüncü bir kist tespit edildi. Dental volümetrik tomografi ile mental sinir, inferior alveoler sinir, maksiller sinüs gibi vital dokular ile kistlerin ilişkileri değerlendirildikten sonra takipli cerrahiler sonrası enükleasyonlar tamamlandı. Postoperatif 4 aylık takip; maksillada herhangi bir oroantral fistül oluşmadan intakt iyileşme ve sol mandibulada mental sinirde düşük dereceli parestezi ile sonuçlandı. Sonuç Mevcut vakamızda sadece bir lezyon semptoma neden olup hasta tarafından fark edilmişken, diğer kistik lezyonlar oldukça büyük olmasına rağmen asemptomatik şekilde tesadüfen tespit edilmiştir. Büyük kistlerin enükleasyonları sonrası; sinir parestezileri, sinüs patolojileri, çene kırıkları gibi komplikasyonlar prognozu olumsuz etkilemekte olup düzenli Ağız, Diş ve Çene Cerrahı kontrollerinin önemi ortaya çıkmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Radiküler Kist, Multipl Kistler, Enükleasyon

Multiple Radicular Cysts Seen in a Non-Syndromic Patient; a Rare Case Report

Abstract: Introduction Radicular cysts are one of the inflammatory odontogenic cysts which occurring in devital teeth with pulp necrosis after caries or trauma. They are inflammatory lesions that are quite common in both jaws and are asymptomatic unless they are infected. Cysts naturally expands by causing destruction and displacement of surrounding tissues. These cysts highly affect the morbidity of neighboring vital tissues in the region which can reach very large sizes in cases where diagnosis and treatment are delayed. Case Report A 60-year-old male patient applied to our clinic with the complaint of mild pain and pus discharge in the right upper posterior tooth region. In clinical examination; masses extending bilaterally between teeth number 13 to 18 on the right and 23 to 28 on the left, superiorly to the maxillary sinus and expanding towards the vestibule region were detected. The cyst fluid mixed with blood was aspirated after the puncture from the right upper region. After the radiological evaluation, a

third cyst with the dimensions of 1.12 x 2.74 cm was detected at the level of the mental foramen in the left mandibular region. After evaluating the relationships between cysts and vital tissues such as mental nerve, inferior alveolar nerve, maxillary sinus with dental volumetric tomography, enucleations were completed after follow-up surgeries. Postoperative 4-month follow-up resulted in intact healing without any oroantral fistula in the maxilla and low-grade paresthesia of the mental nerve in the left mandible. Discussion In our current case, only one lesion was symptomatic and noticed by the patient, while the other cystic lesions, although quite large, were detected asymptomatically by chance. Complications such as nerve paresthesias, sinus pathologies, jaw fractures after enucleation of large cysts, adversely affect the prognosis, and the importance of regular Oral and Maxillofacial Surgeon controls becomes evident.

Keywords: Radicular Cyst, Multipl Cysts, Enucleation

Presentation ID / Sunum No: 98

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0052-4133

Travmatik Doğum Algısının Emzirme Öz-Yeterliliğine Etkisi

Uzman Şerife İrem Döner[1], Dr. Öğretim Üyesi Arzu Kul Uçtu[2]
[1] Sağlık Bilimleri Üniversitesi,Gülhane Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ebelik Abd, Doktora Programı
[2] Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Abd

*Corresponding author: İrem Döner

Özet: Amaç: Bu çalışma, kadınların yaşadığı travmatik doğum algısının emzirme öz yeterliliği üzerine etkisini incelemek amacıyla gerçekleştirildi. Gereç ve Yöntem: Araştırma, tanımlayıcı ve ilişki arayıcı tipte olup, bir özel hastanede 1 Şubat 2022 -15 Mayıs 2022 tarihleri arasında, gebelikte riski bulunmayan ve canlı doğum yapan 325 kadın ile yürütüldü. Verilerin toplanmasında ‘’Tanıtıcı Bilgi Formu’’ ve ‘’Postpartum Emzirme Öz Yeterlilik Ölçeği (Kısa Form)’’, ‘’City Doğum Travması Ölçeği’’ kullanıldı. İki kategorik değişken arasındaki farklılığı karşılaştırmak amacıyla Mann Whitney–U testi, üç ve daha fazla kategorik değişkenin karşılaştırılabilmesi için ise Kruskal Wallis testi kullanıldı. Sürekli iki kategorik değişken arasındaki ilişki Spearman Korelasyon Katsayısı değerlendirildi. Travmatik doğumun emzirme öz yeterliliğine etkisini belirlemek amacıyla Basit Doğrusal Regresyon analizi yapıldı. Analizde, $p<0,05$ değeri anlamlı olarak kabul edildi. Bulgular: Araştırmaya katılan kadınların, yaş ortalamasının 28,66±5,63 olduğu ve %35’inin üniversite düzeyinde eğitim aldığı belirlendi. Ayrıca, çalışmaya katılan kadınların, %70’inin çalışmadığı, %68’inin gelir düzeyinin orta seviyede olduğu ve %81’inin çekirdek aile yapısına sahip olduğu belirlendi. Çalışmamızda, Postpartum Emzirme Öz Yeterlilik Ölçeği puan ortalaması 55,88±11,16 iken City Doğum Travması Ölçeği puan ortalamasının 11,29±11,73 olduğu belirlendi. Travmatik doğum algısı ile emzirme öz yeterliliği arasında orta düzeyde negatif yönlü ilişki olduğu saptandı (r=-0,459). Sonuç: Kadınlara doğum sırasında uygulanan rutin müdahalelerin doğumun travmatik bir deneyim olarak nitelendirilmesinde etkili olduğu ve travmatik doğum algısına sahip olan kadınların emzirme öz yeterliliğinin olumsuz etkilendiği sonucuna ulaşıldı.

Anahtar Kelimeler: Doğum, Ebelik, Travmatik Doğum, Emzirme Öz-Yeterliliği

The Effect of Traumatıc Bırth Perceptıon On Breastfeedıng Self-Efficacy

Abstract: Objective: This study was carried out to examine the effect of traumatic birth perception experienced by women on breastfeeding self-efficacy. Materials and Methods: The research was descriptive and correlational and was conducted with 325 women who had no risk during pregnancy and had a live birth in a private hospital between February 1, 2022 and May 15, 2022. "Descriptive Information Form", "Postpartum Breastfeeding Self-Efficacy Scale (Short Form)", "City Birth Trauma Scale (CityBits)" were used to collect data. Mann Whitney-U test was used to compare the difference between two categorical variables, and Kruskal Wallis test was used to compare three or more categorical variables. The relationship between two continuous categorical variables was evaluated using the Spearman Correlation Coefficient. Simple Linear Regression analysis was performed to determine the effect of traumatic birth on breastfeeding self-efficacy. A p value of <0.05 was considered significant in the analysis. Results: It was determined that the mean age of the women participating in

the study was 28.66±5.63 and 35% of them had university education. In addition, it was determined that 70% of the women participating in the study were not working, 68% had a medium income level and 81% had a nuclear family structure. In our study, while the mean score of the Postpartum Breastfeeding Self-Efficacy Scale was 55.88±11.16, the mean score of the City Birth Trauma Scale was determined to be 11.29±11.73. A moderate negative correlation was found between the perception of traumatic birth and breastfeeding self-efficacy (r=-0.459). Conslusion: It was concluded that the routine interventions applied during childbirth caused the perception of traumatic birth in women and the breastfeeding self-efficacy of women who had a traumatic birth perception was negatively affected.

Keywords: Birth, Midwifery, Traumatic Birth, Breastfeeding Self-Efficacy

Presentation ID / Sunum No: 63

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0004-9611-4949

Sambucus Nigra L. Türünün Yaprak, Çiçek ve Gövde Kabuğu Ekstre/fraksiyonlarının in Vıtro Proliferatif Etkilerinin Değerlendirilmesi

Ma.St. Özge Türkkan[1], Doç.Dr. Halil Aksoy[2]
[1] Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Biyokimya (Ecz) Yüksek Lisans Öğrencisi
[2] Marmara Üniversitesi,Eczacılık Fakültesi, Temel Eczacılık Bilimleri, Biyokimya Anabilim Dalı

*Corresponding author: Özge Türkkan

Özet: Konu: Yara fiziksel,kimyasal ve biyolojik etkilerle deri doku ve devamlılığının ve işlevlerinin geçici veya tamamen bozulması, dokuların kesintiye uğraması veya tahrip olması olarak tanımlanır. Bitkilerin geleneksel tıpta yara iyileşmesinde etkili olduklarına dair bilgiler mevcuttur. Sambucus nigra L. geleneksel tıpta yara iyi edici olarak kullanılan Adoxaceae familyasının içinde yer alan bir bitki türüdür. Amaç: Bu çalışmanın amacı S. nigra türünün yaprak, çiçek ve gövde kabuğundan elde edilen etanol ekstrelerinin ve aktif etanol ekstresinden elde edilen hekzan, kloroform, etil asetat ve sulu etanol fraksiyonlarının in vitro proliferatif etkilerini değerlendirmektir. Yöntem: Ekstrelerin/fraksiyonların in vitro proliferatif etkileri, NIH3T3 fare embriyonik fibroblast hücreleri üzerinde MTT (3-[4,5-dimethylthiazol-2-yl]-2,5-dipheniltetrazolium bromid) yöntemi kullanılarak test edilmiştir. Bulgular: Aktif etanol ekstresinin belirlenmesi için yapılan MTT analizinde, en aktif etanol ekstresinin S. nigra türünün gövde kabuğuna ait olduğu görülmüştür.En aktif çıkan gövde kabuğu etanol ekstresinin en aktif fraksiyonunun/fraksiyonlarının belirlenmesi için yapılan ikinci bir MTT analizinde ise NIH3T3 fare embriyonik fibroblast hücrelerinde hücre proliferasyonunun en yüksek olduğu fraksiyonların gövde kabuğu etanol ekstresinin kloroform ve etil asetat fraksiyonlarının olduğu gözlemlenmiştir.. Sonuç: Bu çalışma, S. nigra türünün gövde kabuğu etanol ekstresinin ve bu ekstreden elde edilen kloroform ve etil asetat fraksiyonlarının sitotoksisiteye sahip olmaması nedeniyle ileride yapılması düşünülen in vitro hücre çizik testi (Cell Scratch Assay) için aday olabileceklerini göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Sambucus Nigra L.; Proliferatif Etki

Evaluation of the in Vitro Proliferative Effects of Leaf, Flower and Stem Bark Extracts/fractions of Sambucus Nigra L.

Abstract: Subject: Wound is defined as temporary or complete disruption of skin and tissue continuity and functions, interruption or destruction of tissues by physical, chemical and biological effects. There is information in the literature that plants are effective in wound healing in traditional medicine. Sambucus nigra L. is a plant species in the Adoxaceae family, which is used as a wound healer in traditional medicine. Aim: The aim of this study was to evaluate the in vitro proliferative effects of ethanol extracts obtained from the bark of leaves, flowers and trunks of S. nigra species and hexane, chloroform, ethyl acetate and aqueous ethanol fractions obtained from active ethanol extract. Method: The in vitro proliferative effects of extracts/fractions will be tested on NIH 3T3 mouse embryonic fibroblast cells using the MTT (3-[4,5-dimethylthiazol-2-yl]-2,5-diphenyltetrazolium bromide) method. Results: In the MTT analysis performed to determine the active ethanol extract, it was found that the

most active ethanol extract belonged to the trunk shell of the S. nigra species. In a second MTT analysis to determine the most active fraction(s) of the most active stem bark ethanol extract, it was observed that the fractions with the highest cell proliferation in NIH 3T3 mouse embryonic fibroblast cells were chloroform and ethyl acetate fractions of the stem bark ethanol extract. Conclusion: This study showed that the body shell ethanol extract of the S. nigra species and the chloroform and ethyl acetate fractions obtained from this extract may be candidates for the future in vitro cell scratch test (Cell Scratch Assay) because they do not have cytotoxicity.

Keywords: Sambucus Nigra L, proliferative Effect

Presentation ID / Sunum No: 4

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1319-3756

Cell Incorporation Studies of [99mTc]Tc-6-mercaptopurine on MCF-7, A-549 and HT-29 Cell Lines

Asst.Prof.Dr. Meliha Ekinci
Ege University, Faculty of Pharmacy, Department of Radiopharmacy, 35040 Bornova, Izmir, Turkiye
e-mail: melihaekinci90@gmail.com

Abstract: Cancer is one of the most leading cause of death in globally. The early diagnosis and efficient treatment of cancer reduces the cost and duration of treatment, and the risk of mortality and morbidity. 6-mercaptopurine (6-MP) is an anticancer agent using to treat leukemia. In recent years, 6-MP has shown remarkable properties for treating solid tumors. The aim of this study is to determine the cell binding efficiencies of [99mTc]Tc-6-MP on human breast cancer (MCF-7), human lung cancer (A-549), and human colorectal adenocarcinoma (HT-29) cell lines. For this purpose, firstly, 6-MP was radiolabeled using technetium-99m ([99mTc]Tc), and radiolabeling efficiency was determined via radioactive thin layer chromatography (RTLC). Then, cell incorporation studies to MCF-7, A-549 and HT-29 cell lines with [99mTc]Tc-6-MP were carried out for 60 and 120 min, and the binding efficiency were determined using a gamma counter. According to obtained results, [99mTc]Tc-6-MP was prepared with over 93% labeling efficiency with 15-min incubation time at pH 7. The best radiolabeling condition included 0.5 mg.mL-1 of 6-MP solution, 250 µg of stannous tartrate (reducing agent), 0.050 mg ascorbic acid (antioxidant agent), and 37 MBq [99mTc]Tc. The cell incorporation percentages of [99mTc]Tc-6-MP on MCF-7, A-549 and HT-29 cell lines were found as 85.13±2.97%, 78.88±2.34% and 66.52±3.21%, respectively. In conclusion, because [99mTc]Tc-6-MP was more incorporated to MCF-7 cells than A-549 and HT-29 cells, [99mTc]Tc-6-MP as breast cancer imaging agent may be a step for in vivo studies.

Keywords: 6-mercaptopurine, technetium-99m, MCF-7 cell line, A-549 cell line, HT-29 cell line..

[99mTc]Tc-6-merkaptopurinin MCF-7, A-549 ve HT-29 Hücre Hatları Üzerinde Hücre Bağlanma Çalışmaları

Özet: Kanser, dünya çapında en önde gelen ölüm nedenlerinden biridir. Kanserin erken teşhisi ve etkin tedavisi, tedavi maliyetini ve süresini, mortalite ve morbidite riskini azaltır. 6-merkaptopürin (6-MP), lösemi tedavisinde kullanılan bir antikanser ajandır. Son yıllarda, 6-MP katı tümörleri tedavi etmek için dikkate değer özellikler göstermiştir. Bu çalışmanın amacı, [99mTc]Tc-6-MP'nin insan meme kanseri (MCF-7), insan akciğer kanseri (A-549) ve insan kolorektal adenokarsinom (HT-29) hücre hatları üzerindeki hücre bağlanma etkinliklerinin belirlenmesidir. Bu amaçla ilk olarak [99mTc]Tc ile 6-MP radyoaktif olarak işaretlenmiş ve radyoaktif ince tabaka kromatografisi (RTLC) ile radyoişaretleme etkinliği belirlenmiştir. Daha sonra [99mTc]Tc-6-MP ile MCF-7, A-549 ve HT-29 hücre hatlarına 60 ve 120. dakikalarda hücre inkorporasyon çalışmaları yapılmış ve bir gama sayacı kullanılarak bağlanma etkinliği belirlenmiştir. Elde edilen sonuçlara göre [99mTc]Tc-6-MP, pH 7'de 15 dakikalık inkübasyon süresi ile %93'ün üzerinde etiketleme etkinliği ile hazırlanmıştır. En iyi radyoişaretleme koşulu 0,5 mg.mL-1 6-MP çözeltisi, 250 µg kalay tartarat (indirgeyici ajan), 0,050 mg askorbik asit (antioksidan ajan) ve 37 MBq [99mTc]Tc olarak bulunmuştur. [99mTc]Tc-6-MP'nin MCF-7, A-549 ve HT-29 hücre

hatlarındaki hücre birleşme yüzdeleri sırasıyla %85,13±2,97, %78,88±2,34 ve %66,52±3,21 olarak bulunmuştur. Sonuç olarak, [99mTc]Tc-6-MP, MCF-7 hücrelerine A-549 ve HT-29 hücrelerinden daha fazla alım gösterdiğinden, [99mTc]Tc-6-MP meme kanseri görüntüleme ajanı olarak in vivo çalışmalar için bir adım olabilir.

Anahtar Kelimeler: 6-merkaptopurin, teknesyum-99m, MCF-7 hücre hattı, A-549 hücre hattı, HT-29 hücre hattı.

Presentation ID / Sunum No: 172

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0000-5318-4542

COVID-19 Olan ve Olmayan Hastaların Hepatik Parametrelerinin İncelenmesi

Arş.Gör. Melih Buğra Ağ[1], Dr. Öğretim Üyesi Çağlar Macit[1]
[1] *İstanbul Medipol Üniversitesi*

*Corresponding author: Melih Buğra Ağ

Özet: Aralık 2019'un sonlarına doğru, Çin'in Dünya Sağlık Örgütü'nün (WHO) yerel ofisi, Wuhan Şehrinde nedeni bilinmeyen bir pnömoni vakası yaşandığını bildirdi. Ocak 2020'de 2019-nCoV'un neden olduğu hastalık Covid-19 olarak tanımlandı. Bu hastalıkta başlıca mortalite ve morbidite nedeni akut solunum sıkıntısı sendromuna (ARDS) neden olan akut viral pnomonidir. Solunum sıkıntısının yanında bazı raporlarda Covid-19 hastalarının yarısından fazlasının değişen derecelerde karaciğer hastalığına sahip olduğu da belirtilmiştir. Covid 19`daki karaciğer hasarının primer mekanizması olarak SARS-CoV-2`nin kolanjiyositlerde yüksek oranda eksprese edilen Anjiyotensin Dönüştürücü Enzim 2 (ACE-2) reseptörüne bağlanması olduğu düşünülmektedir. Bilindiği gibi durumu kritik olan hastalarda, özellikle yoğun bakım ünitesine kabul edilmesi gereken hastalarda hafif ila orta derecede hastalığı olanlara göre daha yüksek transaminaz yükselmeleri olma eğilimindedir. Bu hipotezden yola çıkarak Yoğun Bakım Ünitesi (YBÜ) hastalarında karaciğer hasarının yaygın olabileceğini varsaydık. Mevcut çalışma, retrospektif olarak tasarlandı ve Medipol Mega Üniversite Hastanesi Yoğun Bakım Ünitesine başvuran Covid-19'a sahip olan ve olmayan hastalarda karaciğer fonksiyon testlerindeki (ALT, AST, Total bilirubin) değişiklikler irdelendi. Yoğun bakım ünitesine başvuran 100 Covid-19 hastası ve 80 Covid-19 olmayan hasta vardı. Çalışma 15 Mart 2020 ile 15 Kasım 2021 (20 ay) tarihleri arasında yapılmıştır. Bulgular, ALT ve AST düzeylerinin Covid-19'lu hastalarda Covid-19'u olmayan hastalara göre anlamlı olarak yüksek olduğunu gösterdi ($p<0.05$). Total bilirubin de Covid-19 hastalarında yüksek olarak elde edildi. Ancak bu yükseklik anlamlı değildi ($p>0,05$). Sonuç olarak, Covid-19'un karaciğer hasarı ile sonuçlanan hepatosteatozise neden olabileceği söylenebilir. Bununla birlikte, Covid-19 hastalarında olası karaciğer hasarı mekanizmalarını ve bunların klinik prognoz için önemini aydınlatmak için daha fazla çalışmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Yoğun Bakım Ünitesi, Alt, Ast, Total Bilirubin

Investigation of Hepatic Parameters in Patients With and Without Covid-19

Abstract: Towards the end of December 2019, the local office of the World Health Organization (WHO) of China reported that there was a case of pneumonia emerging in Wuhan City. In January 2020, the disease caused by 2019-nCoV was identified as Covid-19. The main cause of death and morbidity in this disease is acute viral pneumonia, which causes acute respiratory distress syndrome (ARDS). In addition to respiratory respiration, some reports also indicate that Covid-19 patients generally have pregnancy at end-of-life grades. Among the primers of spreads in Covid 19 are Seven, in which SARS-CoV-2 depends on the accessory Angiotensin Converting Enzyme 2 (ACE-2) that is highly expressed in cholangiocytes. Persons in critical condition such as childbirth, especially where admission to the

intensive care unit, are characterized by higher transaminase elevations than mild to moderate hospitalizations. Based on this hypothesis, it was assumed that it could be widely disseminated in the standards of the Intensive Care Unit (ICU). The current study examined the changes in filling tests (ALT, AST, Total bilirubin) in the units with and without Covid-19, which were designed retrospectively and belong to the Medipol Mega University Hospital Intensive Care Unit. There were 100 Covid-19 patients and 80 non-Covid-19 patients in the intensive care unit. The study was between 15 March 2020 and 15 November 2021 (20 months) reports. The findings showed that the ALT and AST slots were higher in cells with Covid-19 than in those without Covid-19 ($p<0.05$). Total bilirubin was also high in Covid-19 patients. However, this height measurement was not available ($p>0.05$). As a result, spreads of Covid-19 can cause hepatosteatosis with external organs. However, further studies are needed to elucidate possible mechanisms of wear in Covid-19 patients and their relevance for clinical prognosis.

Keywords: Covıd-19, Intensive Care Unit, Alt, Ast, Total Bilirubin

Presentation ID / Sunum No: 285

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3812-0123

Doksorubisin İle İndüklenen Senesent Hela Hücrelerinde Parekoksibin Senomorfik Etkinliğinin Değerlendirilmesi

Araştırmacı Elif Buse Bozan [1], Prof.Dr. Aysun Özdemir [1], Dr. Öğretim Üyesi Yaprak Dilber Şimay Demir [1], Prof.Dr. Mustafa Ark [1]

[1] Gazi Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Farmakoloji Anabilim Dalı

*Corresponding author: Elif Buse Bozan

Özet: Kanser tedavisinde kemoterapötiklerin, düşük konsantrasyonlarda uygulanması sonucu tümör mikroçevresinde bulunan kanser hücrelerinde ve sağlıklı hücrelerde hücresel senesensin indüklendiği bilinmektedir. Senesent hücreler, senesens ilişkili sekretuvar fenotip (SASP) olarak adlandırılan çeşitli sitokin, kemokin, büyüme faktörü ve matris metaloproteinazları sekrete etmektedir. Bu faktörler güçlü parakrin etkileri ile tümör oluşumunu, invazyonu ve metastazı indükleyici davranış göstermektedir. Bu nedenle, seçici olarak senesent hücrenin sekretuvar aktivitesini inhibe eden senomorfik ya da doğrudan senesent hücreyi apoptoza götürerek etki gösteren senolitik etkili ilaçların geliştirilmesi, kanser tedavisinde yeni bir strateji olarak önem kazanmıştır. İlaç geliştirme çalışmalarının oldukça maliyetli oluşu ve uzun zaman alması son yıllarda ilacın yeniden konumlandırılmasına (drug repurposing) yönelik çalışmalara hız kazandırmıştır. İlaçların, yeniden konumlandırılması ile mevcut ilaçların eş veya farklı dozlarda yeni terapötik potansiyellerinin değerlendirilerek daha kısa sürede ve daha az maliyetle piyasaya sürülmeleri hedeflenmektedir. Gerçekleştirilen çalışmalarda senesent hale gelen HeLa hücrelerinde, Y27632 ile sağlanan Rho kinaz inhibisyonunun SASP'ı inhibe ettiği belirlenmiştir. Bu bulgu ROCK inhibitör aktiviteye sahip olan bileşiklerin senomorfik etkiye sahip olabileceğini işaret etmektedir. Bir web tabanlı veri programı olan CMap kullanılarak yaptığımız analizde senomorfik etki gösteren Y27632 ile ruhsatlı ilaç olan selektif COX-2 inhibitörü parekoksibin gen ekspresyon düzeyinde yüksek derecede benzerlik gösterdiği belirlenmiştir. Bu bulgu parekoksibin senomorfik etkiye sahip olabileceğini düşündürmektedir. Bu nedenle bu çalışmada parekoksibin senomorfik etkinliğini değerlendirmeyi amaçladık. İlk olarak HeLa hücreleri standart bir kemoterapötik ilaç olan doksorubisin (300 µM) ile 72 saat inkübe edilmiş ve senesent indüksiyonu gerçekleştirilmiştir. Daha sonra senesent hücrelere parekoksib uygulanmış ve 48 saat sonrasında hücrelerin sekretomu toplanmıştır. Sekretomda SASP belirteci olan IL-6 ölçümü gerçekleştirilmiştir. Sonuçlarımız 30 nM parekoksibin senesent hücrelerde IL-6 sekresyonunu anlamlı olarak azalttığını göstermiştir. Bu çalışma kemoterapi uygulanmış hücrelerde SASP'ın olumsuz etkilerinin inhibe edilmesinin parekoksibin belirlenen dozlarda uygulanması ile mümkün olabileceğini ve ileri çalışmalarla adjuvan tedavi seçenekleri arasına girebileceğine işaret etmektedir. Bu çalışma Gazi Üniversitesi Bilimsel Araştırma Proje Birimi tarafından (Proje Kodu: TYL-2022-7704) desteklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sasp, Senesens, Parekoksib, Cox-2, Rho Kinaz

Presentation ID / Sunum No: 77

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1344-540X

Kannabidivarinin(CBDV) İin Siliko Yöntemlerle Toksisite Tahmini

Dr. Öğretim Üyesi Sultan Mehtap Büyüker
Üsküdar Üniversitesi

Özet: Cannabis sativa birçok hastalığın tedavisi için kullanılmasına rağmen çok sayıda ülkede yasal olarak kabul edilmemektedir. Cannabidivarin (CBDV) Cannabis sativa'nın anti-konvülsan (anti-epileptik) ve anti-emetik özelliklere sahip minör fitokanabinoidlerinden birisidir. Çalışmamızda in silico yöntemlerle CBDV toksisitesini tahmini amaçlanmıştır. PubChem yazılımı aracılığıyla CBDV'nin izomerik yapısı kullanılarak öncelikle SwissADME yazılımı ile farmakokinetik özellikleri incelenmiştir. Toksisite risk analizleri ise Protox-II ve Toxtree yazılımı kullanılarak yapılmış ve sonuçlar değerlendirilmiştir. Protox-II yazılımına göre CBDV molekülünün LD50 değeri 500mg/kg olarak bulunmuş ve toksisite sınıfı IV olarak kategorize edilmiştir. Toxtree yazılımında CBDV'nin Cramer kurallarına göre Class I, revize edilen Cramer karar ağacına göre Class II olarak kategorize edildiği görülmüştür. Sonuçlar Protox II yazılımıyla da karşılaştırılmıştır. Çalışmamızın in vitro ve in vivo yöntemlere ışık tutacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Cannabis Sativa, Kannabidivarin(CBDV), Toksisite Tahmini, İn Siliko Yöntemler

Toxicity Prediction of Cannabidivarin(CBDV) by in Silico Methods

Abstract: Although Cannabis sativa is used for the treatment of many diseases, it is not legally accepted in many countries. Cannabidivarin (CBDV) is one of the minor phytocannabinoids of Cannabis sativa with anti-convulsant (anti-epileptic) and anti-emetic properties. In our study, it was aimed to predict CBDV toxicity by in silico methods. Using the isomeric structure of CBDV via PubChem software, first of all, its pharmacokinetic properties were examined with SwissADME software. Toxicity risk analyzes were performed using Protox-II and Toxtree software and the results were evaluated. According to the Protox-II software, the LD50 value of the CBDV molecule was found to be 500mg/kg and was categorized as toxicity class IV. In Toxtree software, it was seen that CBDV was categorized as Class I according to Cramer rules, and Class II according to the revised Cramer decision tree. Results were also compared with Protox II software. It is thought that our study will shed light on in vitro and in vivo methods.

Keywords: Cannabis Sativa, Cannabidivarin(CBDV), Toxicity Prediction, in Silico Methods

Presentation ID / Sunum No: 253

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7636-1393

Ortopedik Cerrahi Sonrası İlaç Kaynaklı Ateş

Arş.Gör. Betül Şirin[1], Dr. Öğretim Üyesi Neda Taner[1]
[1] İstanbul Medipol Üniversitesi

*Corresponding author: Betül Şirin

Özet: Büyük ameliyatlardan sonraki ilk birkaç gün içinde 38°C'nin üzerindeki ateş sık görülen bir komplikasyondur. İlaca bağlı ateş, postoperatif ateşin enfeksiyöz olmayan nedenleri arasında en sık görülen ateş nedenidir. Büyük ortopedik cerrahi sonrası venöz tromboemboli profilaksisinde yaygın olarak kullanılan antimikrobiyal ilaçlar ve heparin, postoperatif ateş ile en sık ilişkili ilaçlardır. Enoksaparinin açıklanamayan ateşten sorumlu ilaç olabileceğini gösteren bu vaka çalışması, hasta morbiditesini ve ateşin altında yatan nedenlerin araştırılmasına ilişkin ek maliyetleri önemli ölçüde azaltmaya yardımcı olabilir. Bu aşamada, ilaçların tedavisinde, ilaçların yan etkilerinin saptanmasında ve çözüm önerilerinde hastaya ve sağlık meslek mensuplarına danışmanlık hizmeti verecek bir klinik eczacının yaklaşımları önemlidir.

Anahtar Kelimeler: İlaç Ateşi, Enoksaparin, Ortopedik Cerrahi

Enoxsaparın Induced Fever After Orthopedıc Surgery

Abstract: A fever above 38°C is a common complication in the first few days after major surgery. Drug-induced fever is the most common cause of fever among the noninfectious causes of postoperative fever. Antimicrobial drugs and heparin, widely used for venous thromboembolism prophylaxis after major orthopedic surgery, are the drugs most commonly associated with postoperative fever. This case study, showing that enoxaparin may be the drug responsible for unexplained fever, may help significantly reduce patient morbidity and the additional costs of investigating the underlying causes of fever. At this stage, the approaches of the a clinical pharmacist to provide counseling services to the patient and the healthcare professional in the treatment of medications, the detection of side effects of medications and the suggestion of a solution are important.

Keywords: Drug Fever, Enoxaparin, Orthopedic Surgery

Presentation ID / Sunum No: 272

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0004-9526-3344

Probiyotik Tablet Formülasyonlarında Kullanılan Yardımcı Maddelerin Bakteri Sağ Kalımına Etkisinin Değerlendirilmesi

Arş. Gör. Buse Kandur[1], Ma. St. Buse Kandur[2], Dr. Öğretim Üyesi Sevinç Şahbaz[3], Dr. Öğretim Üyesi Erkan Rayaman[4], Prof. Dr. Timuçin Uğurlu[3]

[1] Fenerbahçe Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Farmasötik Teknoloji Anabilim Dalı

[2] Marmara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Farmasötik Teknoloji Anabilim Dalı

[3] Marmara Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Farmasötik Teknoloji Anabilim Dalı

[4] Marmara Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Farmasötik Mikrobiyoloji Anabilim Dalı

*Corresponding author: Buse Kandur

Özet: Probiyotikler, yeterli miktarda uygulandıklarında konakçıya sağlık yararları sağlayan canlı mikroorganizmalardır. Bağışıklık sistemi, gastrointestinal sistem, sinir sistemi, kalp-damar sistemi gibi sistemler üzerinde yararlı etkileri görülmüştür. Piyasada poşet, damla, tablet, kapsül, çiğnenebilir tablet gibi probiyotik içeren çok çeşitli oral formülasyonlar mevcuttur. Çiğnenebilir tabletler, ağızdan parçalanarak kullanılan ve yutulmadan önce dişlerle parçalanarak aktif maddenin salındığı farmasötik dozaj formlarıdır. Çalışmamızda probiyotik olarak Lactobacillus fermentum içeren çiğneme tabletleri hazırlanmıştır. Probiyotik formülasyonların hazırlanmasında liyofilizasyon işlemi sırasında kriyoprotektan olarak ve aynı zamanda tablet eksipiyanı olarak kullanılan mannitolün farklı oranlarda kullanımının ve probiyotik içeren çiğneme tabletlerinin preformülasyon çalışmalarında kullanılan yardımcı madde oranlarının bakteriyal sağ kalım üzerindeki etkisi değerlendirilmiştir. Çalışma sonucunda mannitol oranlarının azalması ile bakteriyal canlılığın arttığı görülmüştür. Aynı zamanda dolgu maddesi olarak Prosolv Easy Tab kullanılmasının bakteriyal sağ kalım açısından en iyi sonucu verdiği görülmüştür. Bu çalışma Marmara Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Koordinasyon Birimi tarafından desteklenmiştir (Proje No. MU-BAPKO; TYL-2022-10695).

Anahtar Kelimeler: Probiyotik, Lactobacillus Fermentum, Çiğneme Tableti, Tablet Yardımcı Maddeleri

Evaluation of the Effects of Excipients Used in Probiotic Tablet Formulations On Bacterial Survival

Abstract: Probiotics are live microorganisms that, when administered in adequate amounts, confer health benefits to the host. Beneficial effects have been observed on systems such as the immune system, gastrointestinal system, nervous system, cardiovascular system. A wide variety of oral formulations containing probiotics are available in the market, such as sachets, drops, tablets, capsules, chewable tablets. Chewable tablets are pharmaceutical dosage forms that are used by disintegrating orally and in which the active substance is released by breaking with the teeth before swallowing. In our study, chewable tablets containing Lactobacillus fermentum as a probiotic were prepared. In the preparation of probiotic preservatives, the effect of mannitol, which is used as a cryoprotectant during the lyophilization process and also as a tablet excipient, on bacterial survival was evaluated. As a result of

the study, it was observed that bacterial viability increased with the decrease of mannitol ratios. At the same time, it was observed that using Prosolv Easy Tab as a filler gave the best results in terms of bacterial survival. This study was supported by Marmara University Scientific Research Projects Committee (Project No. MU-BAPKO; TYL-2022-10695).

Keywords: Probiotic, Lactobacillus Fermentum, Chewable Tablets, Tablet Excipients

Presentation ID / Sunum No: 339

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0052-3648

Spermatogenez Tedavisinde Güncel Yaklaşımlar

Dr. Öğretim Üyesi Rabia Edibe Parlar Köprülü
İstanbul Medipol Üniversitesi

Özet: Spermatogonyumların olgun sperm hücrelerine dönüştüğü bir süreç olan spermatogenez, hormon bağımlı hücresel bir süreçtir. apoptozisi de içeren, hormon bağımlı kompleks bir hücresel gelişim sürecidir. Steroid hormonlarının etkisi altında gelişen testiküler stem hücrelerinin mitoz, mayoz ve haploid spermatidleinin farklılaşması ile spermatozoa ürettği ve nihayetinde apopotoz ile sonuçlanan karmaşık bu süreç erkeğin sağlıklı ilerleyen fertil yaşamı boyunca devam eden bir döngüdür.Seminer tübüller, peritübüler miyoid hücreler, sertoli hücresi, leydig hücresi, germ ve kan testis bariyeri süreçte rol olan önemli testiküler hücre ve yapılardır. Ejaküle edilmiş insan spermatozoasının, parçalanmış veya sınırlanmış kromatinli düzensiz, büyümüş veya parçalanmış çekirdekler, kümelenmiş organellere sahip sitoplazma, Bcl-x, p53 varlığı, bozulmuş mitokondriyal membran potansiyeli ve kaspaz aktivasyonu gibi apoptoz için tipik özellikler gösterdiği gösterilmiştir. Güncel spermatogenez tedavisinde apoptoza sürükşeyen ikincil nedenlerin ortadan kalkması amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Spermatogenez, Testis, Ajan

Current Approaches in Spermatogenesis Treatment

Abstract: Spermatogenesis, a process by which spermatogonia develop into mature sperm cells, is a hormone-dependent cellular process. It is a complex hormone-dependent cellular development process, including apoptosis. This complex process, in which testicular stem cells that develop under the influence of steroid hormones produce spermatozoa by differentiation of mitosis, meiosis and haploid spermatids, and ultimately result in apoptosis, is a cycle that continues throughout the healthy and fertile life of the man. Seminar tubules, peritubular myoid cells, sertoli cell, leydig cell, Germ and blood testicular barrier are important testicular cells and structures that play a role in the process. It has been shown that ejaculated human spermatozoa show features typical for apoptosis, such as disordered, enlarged or fragmented nuclei with fragmented or delimited chromatin, cytoplasm with clustered organelles, presence of Bcl-x, p53, impaired mitochondrial membrane potential, and caspase activation. In the current treatment of spermatogenesis, it is aimed to eliminate the secondary causes leading to apoptosis.

Keywords: Spermatogenesis, Testis, Agent

Presentation ID / Sunum No: 258

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4512-4392

TYK2 Enziminin Tahmini Allosterik İnhibitörünün Sanal Yüksek Verimli Tarama ve Moleküler Dinamik Simülasyonları İle Belirlenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Güneş Çoban
Ege Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi

Özet: Janus Kinaz (JAK) enzimleri, reseptör olmayan tirozin kinaz enzim ailesinin ve JAK-STAT (Janus Kinaz-Sinyal Dönüştürücü ve Aktivatör Transkripsiyonu) sinyal yolunun bir üyesidir. Memelilerde JAK1, JAK2, JAK3 ve TYK2 izoformları olarak bulunur. JAK kinazlar, yedi homoloji alanından (JH1-JH7) oluşur. JH1 alanı, aktiviteden sorumlu katalitik protein tirozin kinazdan oluşur. Psödokinaz alanı (JH2), açıklanamayan bir mekanizma yoluyla, JH1 alanını kritik bir şekilde düzenler. Kinaz aktivitesi için gerekli amino asitlerin eksikliğinden dolayı katalitik aktivite göstermez. TYK2, IL-12 ve IL-23'ün aracılık ettiği sitokin reseptörü sinyal yollarını düzenler ve bu sayede sedef hastalığı ve inflamatuar barsak hastalıkları (İBH) dahil olmak üzere immünolojik hastalıkların patogenezinde rol oynar. JAK ailesi içindeki ATP aktif bölgesinin yüksek homolojisi nedeniyle, belirli bir JAK ailesi üyesi için yüksek seçicilik elde etmek önemli bir zorluktur. Bu zorluktan kaçınmak için, JAK'ların psödokinaz (JH2) alanını hedefleyen yeni bir yaklaşım düşünülmüş ve TYK2'nin kinaz fonksiyonunun, seçici olarak TYK2'nin psödokinaz (JH2) alanını hedefleyen allosterik inhibitörler tarafından inhibe edildiği bildirilmiştir. Bu çalışmada, TYK2'nin JH2 bölgesini hedefleyen tahmini inhibitörlerini belirlemek amacıyla e-molecules kimyasal veri tabanından temin edilen 6 milyonun üzerinde kimyasalın fizikokimyasal özellikleri değerlendirilerek 130 bin civarında kimyasal içeren bir kütüphane oluşturuldu. Kütüphane bileşikleri, sırasıyla moleküler kenetlenme çalışmaları, moleküler dinamik simülasyonlar (MDS) ve MM-PB/GBSA bağlanma serbest enerji hesaplamaları yardımıyla filtrelenerek tahmini allosterik TYK2 inhibitör bir bileşik tespit edildi. Bu bileşiğin gerçekleştirdiği etkileşimler MDS ve bağlanma serbest enerji hesaplamaları belirlendi. Bileşiğin ilaç etken maddesi olabilme potansiyelini belirlemek amacıyla emilim, dağılım, metabolizma, atılma ve toksisite (ADMET) özellikleri değerlendirildi. Çalışma sonuçlarına göre, 4-((5-metil-2-(piridin-3-il)-[1,2,4]triazolo[1,5-a]pirimidin-7-il)amino)fenil 3-fenilpropanoat bileşiği, TYK2'nin JH2 bölgesinin ATP bağlama bölgesi aminoasit kalıntıları ile hidrojen bağları, katyon-π (Lys642) ve polar olmayan etkileşimler meydana getirdiği belirlendi. ADMET çalışmasına göre santral sinir sistemi üzerine düşük etkili, oral absorpsiyonu ve plazma protein bağlanması yüksek ve düşük toksisite özelliğine sahip ilaç adayı olabilecek bir bileşik olabileceği tespit edildi.

Anahtar Kelimeler: Allosterik İnhibitör, Moleküler Dinamik Simülasyonlar, Bağlanma Serbest Enerjisi, Psödokinaz Bölge, TYK2

Determining the Estimated Allosteric Inhibitor of TYK2 by Virtual High-Throughput Screening and Molecular Dynamics Simulations

Abstract: Janus Kinases (JAKs) are a member of the non-receptor tyrosine kinase family and the JAK-STAT (Janus Kinase-Signal Converter and Activator Transcription) signaling pathway, and consist of JAK1, JAK2, JAK3, and TYK2 isoforms in mammals. JAK kinases have seven homology domains

(JH1-JH7). The JH1 domain has the catalytic protein tyrosine kinase which is responsible for the kinase activity. The pseudokinase domain (JH2) critically regulates the JH1 domain through an unexplained mechanism. This does not display the catalytic kinase activity due to the lack of the required amino acids. TYK2 regulates cytokine receptor signaling pathways mediated by IL-12 and IL-23 and thus plays a role in the pathogenesis of immunological diseases including psoriasis and inflammatory bowel diseases (IBD). Due to the high homology of the ATP active site within the JAK family, achieving high selectivity for a particular JAK family member is a major challenge. To avoid this difficulty, a new approach targeting the pseudokinase (JH2) domain of JAKs was considered, and it has been reported that the kinase function of TYK2 was inhibited by allosteric inhibitors selectively targeting the pseudokinase (JH2) domain of TYK2. In this study, to detect the estimated inhibitors of TYK2 for the JH2 region, a library containing around 130,000 chemicals was created by evaluating the physicochemical properties of over 6 million chemicals obtained from the e-Molecules chemical database. An estimated allosteric TYK2 inhibitory compound was determined by filtering the library compounds with the help of molecular docking studies, molecular dynamics simulations (MDS) and MM-PB/GBSA binding free energy calculations, respectively. The interactions formed between this compound JH2 residues were found by MDS and binding free energy calculations. Absorption, distribution, metabolism, excretion, and toxicity (ADMET) properties were evaluated. As the results of this study, it was determined that 4-((5-methyl-2-(pyridin-3-yl)-[1,2,4]triazolo[1,5-a]pyrimidin-7-yl)amino)phenyl 3-phenylpropanoate forms hydrogen bonds, cation-π (Lys642) and non-polar interactions with the ATP binding site residues of the JH2 domain of TYK2. Also, it was found as a potential drug candidate with low effect on the central nervous system, high oral absorption and plasma protein binding, and low toxicity.

Keywords: Allosteric İnhibitor, Molecular Dynamics Simulations, Binding Free Energy, Pseudokinase Domain, TYK2

Presentation ID / Sunum No: 275

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0170- 2269 ; 0000-0003-1352-5239 ; 0000-0002-6502-528X

Yara İyileşmesi Uygulaması İçin 3B Ekstrüzyon Biyobasımı İçin Hidrojel Biyomürekkeplerin Optimizasyonu

Ma. St. Hatice Kübra Seki[1], Arş. Gör. Hatice Kübra Seki[2], Dr. Emine Alarçin[3], Dr. Ayça Bal-Öztürk[4]

[1]Marmara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Farmasötik Teknoloji Anabilim Dalı
[2]Yeditepe Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Farmasötik Teknoloji Anabilim Dalı
[3]Marmara Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Farmasötik Teknoloji Anabilim Dalı
[4]İstinye Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Analitik Kimya Anabilim Dalı

*Corresponding author: Hatice Kübra Seki

Özet: Kronik yara tedavisi, özellikle artan diabetes mellitus prevalansına bağlı toplumda daha sık gözlenmekte ve enfeksiyonların neden olduğu yetersiz cilt rejenerasyonu nedeniyle önemli bir sağlık sorunu ve büyük bir tıbbi yük olmaktadır 1,2. Üç boyutlu (3B) biyobaskı, değişken yara şekillerini ve derinliklerini karşılamak için kişiselleştirilmiş mikro mimariler üreterek bu sorunu çözebilir 3. Bununla birlikte, biyo-mürekkep optimizasyonu, ekstrüzyon temelli biyobaskıda ana zorluklardan biri olarak kabul edilmektedir. Burada, iki tabakalı bir yara örtüsü hazırlamak için, iç tabaka olarak ipek fibroin (İF)/ hyalüronik asit metakrilol (HaMA)/ jelatin metakrilol (JelMA) biyo-mürekkep; mekanik özellikleri geliştirmek ve bakteriyal invazyonu önlemek amacıyla, dış tabaka olarak kitosan metaktiloil (KitMA)/ hyalüronik asit metakrilol (HaMA)/ jelatin metakrilol (JelMA) içeren ve ışıkla kürlenebilir nitelikli iki ayrı biyo-mürekkep optimize ettik. 3B baskılama çalışmalarına göre İF: HaMA: JelMA (%3:%0.5:%10 a/h) ve KitMA: HaMA: JelMA (%1:%0.25:%12.5 a/h) biyo-mürekkepleri sürekli ekstrüzyon sağlaması ve basım sonrası şeklini koruması nedeniyle optimize olarak belirlenmiştir. İç tabakada İF oranının %1'den %3'e arttırılmasıyla 3B basılabilirlik iyileşirken, dış katmandaki JelMA (%7,5 ila %12,5) ve KitMA (%0,5 ila %1) oranının arttırılmasıyla daha iyi şekil doğruluğu ve katman çözünürlüğü sağlandığı gösterilmiştir. İç ve dış katman biyo-mürekkepler için, sıkıştırma mukavemeti sırasıyla 1.05 MPa ± 0.09 ve 1.56 MPa ± 0.32'dir. Sıkıştırma modülleri ise sırasıyla 295.62 ± 35.89 kPa ve 305.18 ± 38.44 KPa olarak bulunmuştur. Dış katman biyo-mürekkebi, iç katman biyo-mürekkebine göre daha yüksek sıkıştırma modülü, kopma uzaması ve elastik modül sergilemiştir. Önerilen yöntemin ve biyo-mürekkep formülasyonlarının kronik yaraların tedavisinde büyük kullanım potansiyeline sahip olabileceğini öngörüyoruz. (Bu çalışma, Türkiye Sağlık Enstitüleri (TÜSEB) tarafından 14342 numaralı proje kapsamında desteklenmiştir.)

Anahtar Kelimeler: Yara İyileşmesi, Çift Katmanlı Yara Örtüsü, Hidrojel Biyomürekkep, Üç Boyutlu Biyobaskılama

Optimization of Hydrogel Bioinks for 3D Extrusion Bioprinting for Wound-Healing Application

Abstract: Management of chronic wounds is a significant healthcare issue and medical burden, particularly with increasing diabetes mellitus-associated wounds and inadequate skin regeneration caused by infections 1,2. Three-dimensional (3D) bioprinting can address this problem by fabricating personalized micro-architectures to meet variable wound shapes and depths 3. However, bioink

optimization is considered as one of main challenges in extrusion based bioprinting. Herein, we optimized two photocurable bioink solutions to build a bilayer wound dressing that combines silk fibroin (SF)/ hyaluronic acid methacrylol (HaMA)/ gelatin methacrylol (GelMA) as an inner layer to enhance skin regeneration and chitosan methacrylol (ChitMA)/ HaMA/ GelMA as an external layer to improve mechanical properties and prevent bacterial invasion. Based on 3D printing studies, SF: HaMA: GelMA (3%: 0.5%: 10% w/v) and ChitMA: HaMA: GelMA (1%: 0.25%: 12.5% w/v) bioinks were found to be beneficial with continuous extrusion and high shape fidelity after printing. It is demonstrated that increasing SF ratio in the inner layer bioink, ranging from 1% to 3%, improved the printability and shape fidelity, while increasing ratio of GelMA (7.5% to 12.5%) and ChitMA (0.5% to 1%) in the outer layer bioink resulted in better shape fidelity and layer resolution. The compression strength values of SF/ HaMA/ GelMA and ChitMA/ HaMA/ GelMA were 1.05 ± 0.09 MPa and 1.56 ± 0.32 MPa, respectively. The compressive modules were found as 312.09 ± 30.24 kPa and 359.10 ± 21.29 kPa, respectively. The outer layer bioink exhibited slightly higher compression modulus, elongation at break, and elastic modulus compared to the inner layer bioink. We envision that the proposed method and bioink formulations may have great potential to use in the treatment of chronic wounds. (The present work was financially supported by the Health Institutes of Turkey (TUSEB) project under project ID 14342.)

Keywords: Wound Healing, Bi-Layered Wound Dressing, Hydrogel Bio-Ink, 3d Bioprinting

Presentation ID / Sunum No: 271

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Yaşlılarda Çoklu İlaç Kullanımı

Doç.Dr. Fatma Aydınoğlu
Çukurova Üniversitesi Eczacılık Fakültesi

Özet: Dünyada ve ülkemizde nüfusun yaş yapısı bir değişim halindedir ve yaşlı nüfusun sayısı sürekli bir atış içerisindedir. Yaşlılıkla birlikte kronik hastalık sayısındaki artış yaşlılarda çoklu ilaç kullanımını kaçınılmaz hale getirmektedir. Çoklu ilaç kullanımı anlamına gelen polifarmasi 5 veya daha fazla ilacın eş zamanlı kullanımı olarak tanımlanmaktadır. Yaşa bağlı değişen farmakokinetik ve farmakodinamik, çoklu komorbidite ve polifarmasi yaşlılarda artan advers ilaç reaksiyonları, hastaneye yatışta artışa ve morbidite ile mortaliteye neden olmaktadır. Yaş, multikomorbidite, reçetesiz ilaç kullanımı, reçete kaskadı, kırılganlık, hekimlerin fazla ilaç reçeteleme eğilimi ve hekimlerin ilaçların yan tesirleri ile ilaç etkileşimleri konusunda bilgi eksikliği gibi faktörler polifarmasinin etiyolojisini oluşturmaktadır. Polifarmasi bir dizi olumsuz sonuçla ilişkilidir ve yaşlılarda yaygınlığının artması endişe kaynağı oluşturmaktadır. Polifarmasinin yaşlılarda ilaç uyumsuzluğu, ilaç etkileşimleri, malnütrisyon, düşme, kırık riski, kognitif bozukluk, huzurevine yerleştirilme ve artan sağlık maliyetleri gibi olumsuz sonuçları bulunmaktadır. Polifarmasi potansiyel olarak uygunsuz ilaç kullanımı için ana risk faktörüdür. Potansiyel uygunsuz ilaç kullanımı yaşlı hastalara reçete edildiğinde anlamlı ve belirgin şekilde zarara neden olan ilaçları kapsamaktadır. Yaşlı hastaların tedavisinde oluşabilecek zorlukların farkında olunması, ilaç reçetelemede risk/fayda dengesine bakılması ve akılcı ilaç kullanımı yaklaşımının benimsenmesi yaşlı hastaların yaşam kalitesinin arttırılması için önem taşımaktadır. Bu çalışmada, yaşlılarda önemli bir sağlık sorunu olan polifarmasinin nedenleri, ilişkili olduğu ilaçlar ve sonuçlarının güncel literatürler kapsamında değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Polifarmasi, Yaşlılık, Multikomorbidite, Advers İlaç Reaksiyonu, Akılcı İlaç Kullanımı

Presentation ID / Sunum No: 71

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4874-7766

Investigation of the Relationship Between Pelvic Floor Dysfunction and Respiratory Symptoms and Health- Related Qualıty of Life in Elderly Obese Women

Researcher Pınar Ekin[1], Prof.Dr. Sevgi Özalevli[2], Öğr. Gör. Dr Rıdvan Aktan[3]
[1] Dokuz Eylül University, Institute Of Health Sciences, Izmir, Turkey
[2] Dokuz Eylül University, Faculty Of Physical Therapy And Rehabilitation, Izmir, Turkey
[3] Izmir University Of Economics, Department Of Physiotherapy, Izmir, Turkey

*Corresponding author: Pınar Ekin

Abstract: The aim of this study was to investigate and assesses the association between pelvic floor dysfunction and respiratory symptoms and health-related quality of life in elderly obese women. The cross-sectional study included 48 obese women according to their body mass index (BMI). Demographic and clinical characteristics of the individuals were recorded. Waist circumference was measured. The presence of chronic cough was questioned. The severity of dyspnea of individuals based on the modified Medical Research Council (mMRC) dyspnea scale, pelvic floor dysfunction based on pelvic floor distress inventory-20 (PFDI-20), health-related quality of life (HRQoL) based on the obesity-specific quality of life scale, physical activity level based on physical activity scale for the elderly (PASE) and physical function based on the short physical performance battery (SPPB) were evaluated. PFDI-20 has three sub-parameters which are Pelvic Organ Prolapse Distress Inventory-6 (POPDI-6), Colorectal Distress Inventory-8 (CDI-8), and Urinary Distress Inventory-6 (UDI-6). High scores of the PFDI-20 and sub-parameters indicate a worse situation. The mean age and BMI of subjects were 70.7 ± 4.7 y and 36.3 ± 5.5 kg/m2, respectively. Statistically significant positive correlations were found between BMI and chronic cough ($r=0.342$, $p<0.05$), and between BMI and PFDI-20 ($r=0.400$, $p<0.05$) scores. In addition, a statistically significant positive correlation was found between waist circumference and PFDI-20 ($r=0.441$, $p<0.001$) scores. With chronic cough; there were statistically significant correlations between the POPDI-6 and cough ($r=0.589$, $p<0.001$), and CDI-8 and cough ($r=0.381$, $p<0.001$). Moreover statistically significant correlations were found between cough and UDI- 6 ($r=0.718$, $p<0.001$), and cough and PTDI-20 ($r=0.786$ $p<0.001$) scores. In addition, there was a statistically significant negative correlation between the HRQoL and mMRC scores ($r= -0.327$, $p<0.05$), and a positive HRQoL and PASE total score ($r=0.873$, $p<0.001$). As a result, respiratory symptoms seen in elderly obese women negatively affected their pelvic floor functions. Decreased respiratory functions and impaired pelvic floor functions significantly reduced physical activity levels and health-related quality of life. This study shows that these findings should be considered in the rehabilitation of elderly obese women.

Keywords: Obesity, Pelvic Floor, Women, Respiratory.

Presentation ID / Sunum No: 335

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1567-7201

Multipl Skleroz'lu Bireylerde L Testinin Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması

Dr. Öğretim Üyesi Furkan Bilek
Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Fethiye Sağlık Bilimleri Fakültesi, Gerontoloji Bölümü

Özet: Giriş: Multipl Skleroz'lu bireylerde denge ve yürüme bozukluklarının hızlı ve ayrıntılı çok boyutlu değerlendirmesini yaparak düşme riskini azaltmak için etkili müdahaleler geliştirmek çok önemlidir. Zamanlı Kalk Yürü testinin (ZKY) değiştirilmiş bir versiyonu olan L Testi, yürüme mesafesini 6 m'den 20 m'ye çıkaran ve katılımcıların her iki yöne de dönmesini gerektiren bir değerlendirme aracıdır. Amaç: Bu çalışmanın amacı, L Testinin Multipl Skleroz'lu bireylerde test-tekrar test güvenirliğini ve geçerliğini ortaya koymaktır. Yöntemler: Bland ve Altman analizi ile L testinin birinci ve ikinci test durumları arasındaki uyum incelenmiştir. Sınıf içi korelasyon katsayıları ile test-tekrar test güvenilirliği değerlendirildi. L Testi için minimum saptanabilir değişiklik (MSD) ve standart ölçüm hatası (SÖH) değerleri hesaplandı. Eşzamanlı geçerlilik, L testinin ZKY ve 10 Metre Yürüme Testi (10MYT) ile ilişkilendirilmesiyle oluşturulmuştur. Bulgular: Bu çalışmaya 64 (%78) Relapsing-Remitting Multipl Skleroz ve 18 (%22) Sekonder Progresif Multipl Skleroz dahil olmak üzere toplam 82 Multipl Skleroz'lu birey dahil edildi. Katılımcıların ortalama EDSS değerleri 2,09 ± 1,16 idi. L Testi, Bland ve Altman ve ICC'de mükemmel test-tekrar test güvenilirliği gösterdi. Cronbach alfa katsayısı 0,996 (mükemmel) olarak bulundu. L Testi için SÖH değeri 0,35s, MSD değeri 0,97s olarak bulunmuştur. L testi, hem ZKY ($r = 0,936$; $p < 0,001$) hem de 10MYT ($r = 0,925$; $p < 0,001$) ile güçlü bir korelasyon gösterdi. Sonuç: L Testi, Multipl Skleroz'lu bireylerde yürüme ve denge yeteneğini değerlendirmek için geçerli ve güvenilir bir ölçüm aracıdır.

Anahtar Kelimeler: Multipl Skleroz, Yürüyüş, L Testi, Güvenirlik, Geçerlik.

Validity and Reliability Study of the L Test in Persons With Multiple Sclerosis

Abstract: Introduction: It is very important to develop effective interventions to reduce the risk of falling by performing a rapid and detailed multidimensional assessment of balance and gait disturbances in persons with Multiple Sclerosis (PwMS). A modified version of the Timed up and Go test (TUG), the L Test is an assessment tool that increases the walking distance from 6 m to 20 m and also requires participants to turn in both directions. Objective: The aim of this study is to reveal the test-retest reliability and validity of the L Test in PwMS. Methods: The agreement between the first and second test cases of the L test with Bland and Altman analysis was examined. Intra-class correlation coefficients assessed the test–retest reliability. The minimal detectable change (MDC) and Standard error of measurement (SEM) values were computed for the L Test. Concurrent validity was established by correlating the L-test with the TUG and 10-Meter Walk Test (10MWT). Results: A total of 82 PwMS, including 64 (78 %) relapsing-remitting multiple sclerosis and 18 (22 %) secondary progressive multiple sclerosis, were included in this study. The mean EDSS values of the participants were 2.09 ± 1.16. The L Test showed excellent test–retest reliability on the Bland and Altman and ICC. Cronbach's alpha coefficient was found to be 0.996 (excellent). While for the L Test, the SEM value was 0.35s, the MDC value was found to be 0.97s. The L-test showed a strong correlation with both the TUG ($r = 0.936$; $p <$

0.001) and the 10MWT ($r = 0.925$; $p < 0.001$). Conclusion: The L Test is a valid and reliable measurement tool for assessing gait and balance ability in PwMS.

Keywords: Multiple Sclerosis, Gait, L Test, Reliability, Validity.

Presentation ID / Sunum No: 23

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9451-9978

Crush Sendromu Yönetiminde Hiperbarik Oksijen Tedavisinin Rolü

Arş.Gör. Pervin Köksel[1], Dr. Öğretim Üyesi Ayşe Topal Hançer [1]
[1] Sivas Cumhuriyet Üniversitesi

*Corresponding author: Pervin Köksel

Özet: Crush sendromu travma sonucu vücutta görülen sistemik hasarların bütünü olarak tanımlanır. Genellikle depremlerde, afetlerde en sık ölüm nedeni olarak karşımıza çıkan crush sendromu kas travması sonucu rabdomyolize bağlı akut tübüler nekroz, sıvı elektrolit dengesizlikleri, dolaşım ve solunum sistemi yetersizliği gibi komplikasyonlarla karşımıza çıkar. Bu sendromun yönetilmesinde yol açan etkenin ortadan kaldırılması, hızlı ve agresif sıvı tedavisi uygulanması ve ortaya çıkacak komplikasyonların önlenmesi yer alır. Komplikasyonların yönetiminde kullanılan bir yöntem de hiperbarik oksijen tedavisidir. Yüksek basınçlı kapalı bir ortamda aralıklı oksijen solutulması ile uygulanan hiperbarik oksijen tedavisi birçok hastalığın tedavisinde kullanılmaktadır. Oksijenin fizyolojik etkileri dikkate alınarak hiperbarik oksijen tedavisi crush yaralanması olan hastalarda reperfüzyona bağlı hasarları azaltıp doku oksijenizasyonunu sağlar, gelişmiş olan vazokonstriksiyonu ve ödemi azaltır, lökositlerin bakteriyosidal etkisini aktive ederek enfeksiyonu kontrol altına almaya yardımcı olur, doku vaskülarizayonu ve kollajen oluşumunu destekleyerek iyileşme sürecini olumlu etkiler. Ancak crush yaralanmalarında hiperbarik oksijen kullanımının sınırlı olduğu gözlenmektedir. Bu derleme sağlık profesyonellerine rehberlik etmesi için hiperbarik oksijen tedavisinin crush yaralanmadaki etkisini kanıta dayalı bilgilerle yordamak amacıyla yazılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Deprem, Crush Sendromu, Hiperbarik Oksijen Tedavisi

The Role of Hyperbarıc Oxygen Therapy in the Management of Crush Syndrome

Abstract: Crush syndrome is defined as the whole of systemic damage seen in the body as a result of trauma. Crush syndrome, which is the most common cause of death in earthquakes and disasters, is encountered with complications such as acute tubular necrosis, fluid electrolyte imbalances, circulatory and respiratory system failure due to rhabdomyolysis as a result of muscle trauma. The management of this syndrome includes elimination of the causative agent, rapid and aggressive fluid therapy, and prevention of complications. Another method used in the management of complications is hyperbaric oxygen therapy. Hyperbaric oxygen therapy, which is applied with intermittent oxygen breathing in a high-pressure indoor environment, is used in the treatment of many diseases. Considering the physiological effects of oxygen, hyperbaric oxygen therapy reduces reperfusion-related damage and provides tissue oxygenation in patients with crush injuries, reduces vasoconstriction and edema, helps to control the infection by activating the bacteriocidal effect of leukocytes, and positively affects the healing process by supporting tissue vascularization and collagen formation. However, it is observed that the use of hyperbaric oxygen in crush injuries is limited. This review was written to predict the effect of hyperbaric oxygen therapy on crush injury with evidence-based information to guide healthcare professionals.

Keywords: Earthquake, Crush Syndrome, Hyperbaric Oxygen Therapy

Presentation ID / Sunum No: 265

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8487-8950

Doğal Afetlerde Geriatri Hemşireliği

Arş.Gör. Rabia Bayrambey[1], Prof.Dr. Yeliz Akkuş[1]
[1] Kafkas Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

*Corresponding author: Rabia Bayrambey

Özet: Dünya nüfusu hızla yaşlanmakta ve yaşlı bireyler afetler sırasında ve sonrasında tıbbi açıdan daha savunmasız nüfusu oluşturmaktadır. Yaşlı bireyler, yaşlılığa bağlı artan morbidite ve mortalite oranları nedeniyle afetlerde en çok etkilenen gruplar arasında yer alır. Afet sonrası yaşlı bireylerde hastalık görülme oranının artması ve hâlihazırda bulunan kronik hastalıkların yönetiminin zorlaşması nedeniyle, acil durum ve afetlere hazırlık, müdahale ve yardım sürecinde özel ilgilenilmesi gerekmektedir. Coğrafi konumu, morfolojik yapısı, değişen iklim şartları nedeniyle doğal afetler açısından yüksek riskli bir konumda bulunan ülkemizde, çocuklar ve engellilerin yansıra yaşlı bireylerde en fazla etkilenen kırılgan grubu oluşturmaktadır. Afet yönetiminde yaşlı bireylere yönelik hizmetlerin planlanması ve uygulanmasında geriatri hemşiresinin rolü oldukça büyüktür. Hemşireler kronik hastalığı olan yaşlı bireylerin bakımını diğer sağlık çalışanları ile işbirliği içerisinde multidisipliner bir yaklaşımla yönetmelidir. Hemşireler kronik hastalığı olan yaşlı bireyler için afet öncesi dönemde yapılacak olan planlamalar, afet sırası ve sonrası dönemde gelişebilecek komplikasyonları önleme ve gerekli ilaç, tıbbi cihaz ve tedavi gibi hayati ihtiyaçları karşılama konusunda önemli roller üstlenirler. Bu derlemede afet yönetiminde en duyarlı gruplar arasında bulunan yaşlı bireylere yönelik sağlık hizmetlerinde geriatri hemşiresinin rollerine değinilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Doğal Afet, Yaşlı Bireyler, Afetlerde Hemşirelik, Geriatri Hemşireliği

Geriatric Nursing in Natural Disasters

Abstract: The world population is aging rapidly, and older individuals constitute the more medically vulnerable population during and after disasters. Elderly individuals are among the most affected groups in disasters due to increasing morbidity and mortality rates due to old age. Due to the increase in the incidence of disease in elderly people after a disaster and the difficulty in managing existing chronic diseases, special interest is required in the preparation, response and aid processes for emergencies and disasters. In our country, which is at a high risk in terms of natural disasters due to its geographical location, morphological structure and changing climatic conditions, the elderly, as well as children and the disabled, are the most affected vulnerable group. The role of the geriatric nurse in the planning and implementation of services for the elderly in disaster management is quite large. Nurses should manage the care of elderly individuals with chronic diseases with a multidisciplinary approach in cooperation with other healthcare professionals. Nurses play an important role in planning for elderly individuals with chronic diseases in the pre-disaster period, preventing complications that may develop during and after the disaster, and meeting vital needs such as necessary drugs, medical devices and treatment. In this review, the roles of geriatric nurses in health services for elderly individuals, who are among the most sensitive groups in disaster management, are mentioned.

Keywords: Natural Disaster, Elderly People, Nursing in Disasters, Geriatric Nursing

Presentation ID / Sunum No: 178

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Hemşirelerde Algılanan Örgütsel Adaletin Ruh Sağlığı Üzerine Etkisinin Belirlenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Ayşe Kuzu[1], Hemş Ömer Tümen[2]
[1] Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, Ahmet Erdoğan Sağlık Hizmetleri MYO, Sağlık Bilimleri Enstitüsü Hemşirelik Anabilim Dalı, Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği
[2] Ldak Atatürk Devlet Hastanesi

*Corresponding author: Ömer Tümen

Özet: Amaç: Bu çalışma örgütsel adalet algısının hemşirelerin ruh sağlığı üzerindeki etkisini incelemek amacıyla yapılmıştır. Çalışma yaşamı ruh sağlığı için pek çok risk faktörünü içerir. Bunlardan biri de algılanan örgütsel adaletsizliktir. Örgütsel adalete olan güvenin azalması çalışanda stres, öfke ve kırgınlık duygularının oluşmasına ve tükenmişlik gelişmesine neden olabilir. Sağlık sektöründe sayıları oldukça büyük ve kritik öneme sahip olan hemşirelerin örgütsel adalet algısını oluşturan görevleri dışındaki işlerde çalıştırılma, çalışma düzeni ve ücretlendirme ile ilgili belirsizlikler, iletişim sorunları ve adaletsizliklerden duyulan memnuniyetsizliklerinin olduğu görülmektedir. Ayrıca hemşirelerde yapılan diğer çalışmalarda örgütsel adalet algısının iş doyumu, iş stresi ve mesleki memnuniyeti etkilediği de görülmektedir. Sonuç: Hemşirelerin ruh sağlığını etkileyen faktörler incelenirken örgütsel adaletle ilgili sorunların belirlenmesi ve çözümlenmesinin hemşirelerin ruh sağlığını geliştirmeye katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Hemşire, Örgütsel Adalet, Ruh Sağlığı

Presentation ID / Sunum No: 210

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Hemşirelerin ve Hemşirelik Öğrencilerinin Yaşam Bulgularına Yönelik Tutumları: Karşılaştırmalı Bir Çalışma

Doç.Dr. Öznur Gürlek Kısacık[1], Arş.Gör. Azize Özdaş[1], Araştırmacı Esra Yılmaz[1]
[1] Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi

*Corresponding author: Azize Özdaş

Özet: Giriş: Yaşam bulgularının ölçümü ve takibi, hastaların klinik durumlarındaki değişikliklerin erken dönemde belirlenmesi ve gerekli müdahalelerin başlatılabilmesi amacıyla hemşirelerin en önemli rolleri arasında yer alır Amaç: Bu çalışmanın amacı; hemşirelerin ve hemşirelik öğrencilerinin yaşam bulguların izlenmesine yönelik mevcut tutumlarının karşılaştırmaktır. Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel tipteki bu araştırma, bir eğitim araştırma hastanesinde çalışan hemşireler (n=350) ve bir sağlık bilimleri fakültesinin hemşirelik bölümünde öğrenim gören öğrenciler (n=344) ile yürütüldü. Çalışma verileri Hemşire Bilgi Formu, Öğrenci Bilgi Formu ve Yaşam Bulguları Tutum Ölçeği ile elde edildi. Bu çalışmanın yürütülebilmesi için ilgili üniversitenin Girişimsel Olmayan Klinik Araştırmalar Etik Kurulu'ndan yazılı izin alındı. Araştırma verilerinin istatistiksel analizleri SPSS version 22.0 (Armonk, NY: IBM Corp) paket programı ile yapıldı. Bulgular: Araştırmaya katılan hemşirelerin %80.9'unun, hemşirelik öğrencilerinin ise %82.6'sının kadın cinsiyette olduğu, hemşirelerin %77.7'sinin lisans mezunu olduğu, hemşirelik öğrencilerinin %39.8'sinin dördüncü sınıfta öğrenim gördüğü saptandı. Katılımcı hemşirelerin yaşam bulgularını çoğunlukla 24X1 (%24.0) ve 4X1 (%18.0) sıklığında değerlendirdikleri, hemşirelik öğrencileri için klinik uygulama yaptıkları alanlarda yaşam bulgularını değerlendirme sıklığının çoğunlukla (%44.5) 4X1 olduğu saptandı. Hemşireler arasında, diğer yaşam bulguları arasında solunum (%15.2) ve ağrının (%14.4) daha az sıklıkta değerlendirildiği, hemşirelik öğrencileri arasında ise en az sıklıkta değerlendirilen parametrenin ağrı (%6.0) olduğu belirlendi. Hemşirelerin yaşam bulgularının takibine yönelik toplam tutum puan ortalaması 58.69±6.52 olarak bulunurken, hemşirelik öğrencilerinin puan ortalaması 52.69±5.88 olarak saptandı. Hemşirelerin ölçek toplam ve ölçeğin iş yükü, teknoloji, bilgi, temel göstergeler alt boyutlarına ilişkin puan ortalamalarının, hemşirelik öğrencilerinden anlamlı olarak daha yüksek olduğu ($p<0.001$) belirlenirken, ölçeğin iletişim alt boyutu için, hemşirelik öğrencilerinin anlamlı olarak daha yüksek puan ortalamasına sahip olduğu saptandı ($p<0.001$). Sonuç: Araştırmadan elde edilen bulgular, hemşirelik öğrencileri ile kıyaslandığında, hastanın klinik durumundaki bozulmanın saptanmasında yaşam bulgularının takibine yönelik hemşirelerin daha olumlu tutuma sahip olduğunu ortaya koydu.

Anahtar Kelimeler: Tutum, Hemşire, Hemşirelik Öğrencisi, Yaşam Bulgusu

Attıtudes of Nurses and Nursıng Students Towards Vıtal Sıngs: A Comparatıve Study

Abstract: Introduction: Measurement and follow-up of vital signs are among the most important roles of nurses in order to determine the changes in the clinical status of the patients in the early period and to initiate the necessary interventions. Purpose: The aim of this study; to compare the current attitudes of nurses and nursing students towards monitoring vital signs. Methods: This descriptive and cross-

sectional study was conducted with nurses (n=350) working in a training and research hospital and students (n=344) studying in the nursing department of a health sciences faculty. Study data were obtained with Nurse Information Form, Student Information Form and Vital Signs Attitude Scale. Written permission was obtained from the Non-Invasive Clinical Research Ethics Committee of the relevant university to conduct this study. Statistical analyzes of the research data were performed with the SPSS version 22.0 (Armonk, NY: IBM Corp) package program. Results: It was determined that 80.9% of the nurses participating in the study and 82.6% of the nursing students were female, 77.7% of the nurses had a bachelor's degree, and 39.8% of the nursing students were in the fourth grade. It was determined that the participant nurses mostly evaluated the vital signs with the frequency of 24X1 (24.0%) and 4X1 (18.0%), and the frequency of evaluation of vital signs was mostly (44.5%) 4X1 in the areas where they performed clinical practice for nursing students. Among the nurses, respiratory (15.2%) and pain (14.4%) were evaluated less frequently among other vital signs, while among nursing students, the least frequently evaluated parameter was pain (6.0%). While the mean total attitude score of nurses towards monitoring vital signs was 58.69±6.52, the mean score of nursing students was 52.69±5.88. While it was determined that the mean scores of the nurses for the total scale and the sub-dimensions of workload, technology, knowledge, and basic indicators were significantly higher than the nursing students ($p<0.001$), for the communication sub-dimension of the scale, it was determined that the nursing students had a significantly higher mean score. detected ($p<0.001$). Conclusion: The findings obtained from the study revealed that nurses had a more positive attitude towards monitoring vital signs in detecting deterioration in the clinical condition of the patient compared to nursing students.

Keywords: Attitude, Nurse, Nursing Student, Vital Sign

Presentation ID / Sunum No: 334

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9887-3560

Hipertansiyonda Tedaviye Uyum ve Etkileyen Faktörler

Hemş Emre Can Karakaya[1], Doç.Dr. Zeynep Erdoğan[2]
[1] Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Ahmet Erdoğan Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksek Okulu
[2] Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü İç Hastalıkları Hemşireliği

*Corresponding author: Emre Can Karakaya

Özet: Giriş ve Amaç: Hipertansiyon dünyada ve ülkemizde önemli bir sağlık sorunudur. Dünyadaki ölümlerin bir numaralı risk faktörüdür ve 1 milyardan fazla insanı etkilemektedir. Dünya Sağlık Örgütü, uzun süreli tedaviye uyumu; 'hastanın ilaç kullanma, diyete uyma ve yaşam tarzı değişikliklerini sürdürmeyi davranış haline getirmesi ve sağlık çalışanının önerilerine uyumu" olarak tanımlamaktadır. Bu derlemenin amacı, hipertansiyonda tedaviye uyum ve etkileyen faktörleri belirlemektir. Gereç ve Yöntem: Bu çalışmada, hipertansiyon hastalarının tedaviye uyumu ve etkileyen faktörlerle ilgili literatür incelenerek yapıldı. Google Scholar, Pubmed ve Cochrane kütüphanesindeki çalışmalar incelendi. Bulgular: Hipertansiyonda sadece ilaç tedavisi etkili olmamakla birlikte tedavi sürecinde yaşam tarzı değişikliklerine uyum ilaca uyum kadar önemlidir. Bu süreçte hastaların yakınlarından ve çevresinden destek alması tedaviye uyumu ve tedavi başarısını artırmaktadır. Bireysel faktörler, tedavi ile ilgili faktörler, sağlık sistemi ve sağlık çalışanlarına ilişkin diğer faktörler tedavi uyumunu etkilemektedir. Tedaviye uyum arttıkça, hastaların ortalama kan basıncı değerleri ve ilaç dozları düşmekte, yaşam kaliteleri artmakta ve hipertansiyona bağlı komplikasyonların gelişmesi engellenmektedir. Sonuç ve Öneriler: Hipertansiyon tedavisinde başarı tedaviye uyum ile sağlanmaktadır. Hipertansiyon hastalarının kan basınçlarını düşürüp, hipertansiyona bağlı oluşan hastalıkların ve ölümlerin önlenmesi için hastaların tedaviye bütüncül olarak uyumları sağlanmalıdır. Bunun sağlanması içinde gerekli hasta bilgilendirilmeleri yapılmalı ve hastaların tedaviye uyumu teşvik edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Hipertansiyon, Tedavi, Uyum, Hemşirelik

Adherence to Treatment in Hypertension and Affecting Factors

Abstract: Introduction and Aim: Hypertension is an important health problem in the world and in our country. It is the number one risk factor for death in the world and affects more than 1 billion people. WHO, compliance with long-term treatment; It is defined as 'the patient's behavior of using medication, complying with diet and maintaining lifestyle changes, and compliance with the recommendations of the healthcare professional. The purpose of this review is to determine adherence to treatment in hypertension and the factors affecting it. Materials and Methods: This study was conducted by examining the literature on adherence to treatment and affecting factors in hypertension patients. Studies in Google Scholar, Pubmed and Cochrane libraries were reviewed. Results: Although drug therapy alone is not effective in hypertension, compliance with lifestyle changes is as important as compliance with medication during the treatment process. In this process, receiving support from the relatives and environment of the patients increases their compliance with the treatment and the success of the treatment. Individual factors, factors related to treatment, health system and other factors related to

healthcare professionals affect treatment compliance. As adherence to treatment increases, patients' mean blood pressure values and drug doses decrease, their quality of life increases and the development of complications related to hypertension is prevented. Conclusion and Recommendations: Success in the treatment of hypertension is achieved by adherence to treatment. In order to reduce the blood pressure of the patients with hypertension and to prevent the diseases and deaths related to hypertension, the patients should be complied with the treatment holistically. In order to achieve this, necessary patient information should be provided and patients' compliance with treatment should be encouraged.

Keywords: Hypertension, Treatment, Compliance, Nursing

Presentation ID / Sunum No: 88

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8305-2871

Evaluation of Senior Nursing Students' Nutritional Knowledge in Baghdad City, Iraq

Rana Najm Abed Abed, Nurse[1], Serap Açıkgöz, Asst. Prof.[2]

[1] *Cankiri Karatekin University, Institute of Medical Sciences, memoroni73@gmail.com*

[2]*Cankiri Karatekin University, Faculty of Medical Sciences, Department of Public Health Nursing, serapacikgoz@karatekin.edu.tr*

*Corresponding author: Rana Najm Abed Abed

Abstract: While it is important for all members of the society to have a healthy diet, nutrition becomes even more important during the university period when changes and difficulties are experienced. University-educated nursing students are also an important group in terms of evaluating their nutritional knowledge before graduation, both to protect and improve their own health and to plan healthy nutrition initiatives in the population they will serve. The aim of this study is to evaluate the nutritional knowledge levels and related factors of senior students studying at nursing schools in Baghdad, Iraq. The research was conducted with 280 senior students of nursing programs at universities in Baghdad, Iraq. Data was collected in the spring semester of the 2021-2022 academic year by using the Personal Information Form and the General Nutrition Information Scale (GNKQ-R). While evaluating the data, descriptive statistical methods (number, percentage, min-max values, mean and standard deviation) were used. In the comparison of quantitative data in normally distributed data, independent sample t-test was used for the difference between two independent groups, one-way analysis of variance was applied when comparing more than two independent groups, and Bonferroni was used to find the group that made a difference when there was a difference. Mann Whitney U test was used for the difference between two independent groups in the comparison of the quantitative data in the non-normally distributed data, the Kruskal Wallis H test was used for the comparison of more than two independent groups, and the corrected Bonferroni was used to find the group that made a difference when there was a difference. The relationship between non-normally distributed continuous variables was examined using the Spearman correlation coefficient. The mean age of the nursing students participating in the study was 25.90±5.66, and the mean Body Mass Index (BMI) was 25.11±4.07. Of the nursing students, 61.8% are male, 70.4% are single, 21.1% have children, 67.5% live with their own family, 57.1% work. 43.2% of the students stated that they had previously received information/training about nutrition. The mean GNKQ-R score is 40.39±8.41. It has been determined that there is a relationship between the nutritional knowledge of nursing students and the variables of age, weight, height, and Body Mass Index. Nutritional knowledge of senior nursing students is below the intermediate level. Sufficient nutritional knowledge of nursing students will be effective not only in reducing/preventing nutrition-related diseases that may develop in them, but also in the execution of health protection and improvement activities in the field of nutrition in the society.

Abstract: Iraq, Nursing students, Nutritional knowledge, University.

Irak'in Bağdat Şehrindeki Hemşirelik Son Sinif Öğrencilerinin Beslenme Bilgilerinin Değerlendirilmesi

Özet: Bireylerinin sağlıklı bireylerinin beslenmesi önemli iken değişimlerin ve zorlukların yaşandığı üniversite döneminde beslenme daha da önem kazanmaktadır. Üniversite eğitimi gören hemşirelik öğrencileri de hem kendi sağlıklarını korumak ve geliştirmek için hem de hizmet verecekleri nüfustaki sağlıklı beslenme girişimlerini planlayabilmeleri için mezuniyet öncesinde beslenme bilgilerinin değerlendirilmesi bakımından önemli bir gruptur. Bu çalışmanın amacı, Irak'ın Bağdat Şehrindeki hemşirelik okullarında öğrenim gören son sınıf öğrencilerinin beslenme bilgi düzeylerini ve ilişkili faktörleri değerlendirmektir. Irak'ın Bağdat şehrindeki üniversitelerin hemşirelik programlarının son sınıfında öğrenim gören 280 öğrenciyle araştırma yürütülmüştür. Veri; Kişisel Bilgi Formu ve Genel Beslenme Bilgisi Ölçeği (GNKQ-R) kullanılarak 2021-2022 eğitim ve öğretim yılı bahar döneminde toplanmıştır. Veri değerlendirilirken tanımlayıcı istatistiksel metotları (sayı, yüzde, min-maks değerleri, ortalama ve standart sapma) kullanılmıştır. Normal dağılıma sahip verilerde niceliksel verilerin karşılaştırılmasında iki bağımsız grup arasındaki fark için bağımsız örneklem t testi, ikiden fazla bağımsız grup karşılaştırılmasında tek yönlü varyans analizi uygulanmış, fark bulunduğu durumda fark yaratan grubu bulmak için Bonferroni kullanılmıştır. Normal dağılıma sahip olmayan verilerde niceliksel verilerin karşılaştırılmasında iki bağımsız grup arasındaki fark için Mann Whitney U testi, ikiden fazla bağımsız grup karşılaştırılmasında Kruskal Wallis H testi uygulanmış, fark bulunduğu durumda fark yaratan grubu bulmak için düzeltilmiş Bonferroni kullanılmıştır. Normal dağılıma sahip olmayan sürekli değişkenler arasındaki ilişki Spearman korelasyon katsayısı ile incelenmiştir. Araştırmaya katılan hemşirelik öğrencilerinin yaş ortalamaları 25.90±5.66, Beden Kütle İndeksi (BKI) ortalamaları 25.11±4.07'dir. Hemşirelik öğrencilerinin %61.8'i erkek, %70.4'ü bekar, %21.1'i çocuk sahibi olup %67.5'i kendi ailesiyle yaşamakta, %57.1'i çalışmaktadır. Öğrencilerin %43.2'si daha önceden beslenme ile ilgili bilgi/eğitim aldığını ifade etmiştir. GNKQ-R puan ortalaması ise 40.39±8.41'dir. Hemşirelik öğrencilerinin beslenme bilgisi ile yaş, kilo, boy, BKİ değişkenleri arasında ilişki olduğu belirlenmiştir. Son sınıf hemşirelik öğrencilerinin beslenme bilgisi orta düzeyin altındadır. Hemşirelik öğrencilerinin beslenme bilgisinin yeterli olması yalnızca kendilerinde gelişebilecek beslenme kaynaklı hastalıkları azaltmada/önlemede değil, toplumda beslenme konusundaki sağlığı koruma ve geliştirme faaliyetlerinin yürütülmesinde etkili olacağı düşünülmektedir.

Keywords: Beslenme bilgisi, Hemşirelik öğrencileri, Irak, Üniversite.

Presentation ID / Sunum No: 240

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9288-1973

Madde Kullanım Bozukluğu Olan Hastalarda İçselleştirilmiş Damgalanma ve İçselleştirilmiş Damgalanmayı Azaltmada Psikiyatri Hemşiresinin Rolü

Hemş Buse Midilli
Eskişehir Osmangazi Üniversitesi

Özet: Damgalama uzun zamandır toplumlarda var olan, bireylerin ruhsal sağlığından, fiziksel iyilik haline ve yaşam olanaklarına kadar olumsuz etkileyen geniş bir kavramdır. Damgalanmadan en sık etkilenen gruplar arasında, karşımıza ruhsal hastalığı olan bireyler çıkar ve damgalanma sonucu bu bireyler toplumdan uzaklaşır ve hastalığın etkileri daha derin bir hal alır. Damgalanma farklı şekillerde ortaya çıkabilir. Eğer bireyler kalıpyargılar ile ortaya çıkan bu damgalanmayı kabul ederse ve kendini sınırlarsa içselleştirilmiş damgalanma ortaya çıkar. Ruhsal hastalıklarda içselleştirilmiş damgalanmanın etkileri, bireylerde azalmış benlik saygısı ile başlayarak daha fazla ruhsal hastalıklara ve sosyal yaşamda kısıtlamalara yol açar. Ruhsal hastalıklar arasında damgalanmadan en çok etkilenen gruplardan biri madde kullanım bozukluğu olan bireylerdir. Diğer ruhsal hastalıklarda olduğu gibi madde kullanım bozukluğunda da toplum tarafından kullanılan dil ve oluşturulan sosyal mesafe damgalanmanın temelini oluşturmaktadır. Madde kullanım bozukluğunda içselleştirilmiş damgalanma ruhsal sıkıntılara, bireylerin kendini toplumdan tamamen çekmesine neden olur. Ruhsal hastalıkların tedavisinde bireyleri topluma kazandırmak çok önemlidir bu sebeple damgalanma ile mücadele bu noktada gerekli olmaktadır. Günümüzde psikiyatri hemşirelerinin donanımlı ve yeterli bilgiye sahip olmaları, hastalar ile direk etkileşim kurmaları; damgalamanın azaltılmasında, damgalanmadan etkilenen hastaların belirlenmesinde ve etkili psikoeğitimlerin verilmesinde onları öne çıkarmaktadır. Bu sebeple psikiyatri hemşireleri çalıştıkları merkezlerde hastalara sunacağı bütüncül bakımla ve toplumdaki bireylere vereceğe farkındalık eğitimleri ile damgalanma ile mücadelede yer alan öncü meslek olabilir.

Anahtar Kelimeler: Damgalama, İçselleştirilmiş Damgalanma, Madde Kullanım Bozukluğu

Internalized Stigma in Patients With Substance Use Disorder and the Role of the Psychiatric Nurse in Reducing Internalized Stigma

Abstract: Stigma is a wide concept that has existed in societies for a long time and negatively affects individuals' mental health, physical well-being and life opportunities. Among the groups most frequently affected by stigma, we encounter individuals with mental illness and as a result of stigmatization, these individuals move away from society and the effects of the disease become more profound. Stigma can occur in different ways. If individuals accept this stigma that occurs with stereotypes and limit themselves, internalized stigma occurs. The effects of internalized stigma in mental illnesses start with decreased self-esteem in individuals, leading to additional mental problems and limitations in social life. One of the groups most affected by stigmatization among mental illnesses is individuals with substance use disorders. As in other mental illnesses, the language used by the society and the social distance created in substance use disorder form the basis of stigma. Internalized stigma in substance use disorder causes mental distress and withdrawal from society. It is very important to reintegrate individuals into the society in the treatment of mental illnesses, so the fight against stigma is

necessary at this point. Because of today psychiatric nurses are equipped, have sufficient information and interact directly with patients; it highlights them in reducing stigma, identifying patients affected by stigma and providing effective psychoeducation. Therefore psychiatric nurses can be a pioneer profession in the fight against stigma with the holistic care for patients and the awareness training for the individuals in the society.

Keywords: Stigma, Internalized Stigma, Substance Use Disorder

Presentation ID / Sunum No: 306

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5334-4830

Madde Kullanım Bozukluk Tanısı Almış Bireylerde Stresle Baş Etme Tarzları İle Dürtüselliğin İncelenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Filiz Ersöğütçü[1], Uzman Dr. Nilüfer Kılıç[2]
[1] Fırat Üniversitesi
[2] Elazığ İl Sağlık Müdürlüğü

*Corresponding author: Filiz Ersöğütçü

Özet: Bu çalışma, madde kullanım bozukluk tanısı almış bireylerin stresle baş etme tarzları ile dürtüselliğinin incelenmesi amacıyla kesitsel tanımlayıcı olarak yapılmıştır. Çalışma Aralık 2022- Ocak 2023 tarihleri arasında Elazığ Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Hastanesi madde bağımlılığı polikliniğinde yapılmıştır. Çalışmanın evrenini Aralık 2022- Ocak 2023 tarihleri arasında polikliniğe başvuran tüm hastalar oluşturmuş olup, çalışma araştırmaya alınma kriterlerini taşıyan 51 madde kullanım bozukluk tanısı almış birey ile tamamlanmıştır. Verilerin toplanmasında araştırmacı tarafından hazırlanan Kişisel Bilgi Formu, Barrat Dürtüsellik Ölçeği (BDÖ) ve Stresle Başa Çıkma Tarzları Ölçeği (SBTÖ) kullanılmıştır. Toplanan veriler bilgisayar ortamına aktarılarak istatistik paket programı ile değerlendirilmiştir. Çalışmaya katılan bireylerin %60.8'sinin bekar ve yaş ortalamalarının 31.01±8,93 olduğu, %41.2'sinin eroin, %33.3'ünün metamfetamin kullandığı saptanmıştır. Çalışmaya katılan bireylerin SBTÖ toplam puan ortalaması 51.58±13.71, SBTÖ Kendine Güvenli Yaklaşım Alt Boyut puan ortalaması 14.21±4.83, SBTÖ İyimser Yaklaşım Alt Boyut puan ortalaması 9.96±3.34, SBTÖ Çaresiz Yaklaşım Alt Boyut puan ortalaması 12.01±4.73, SBTÖ Boyun Eğici Yaklaşım Alt Boyut puan ortalaması 7.52±3.77, SBTÖ Sosyal Destek Arama Alt Boyut puan ortalaması 7.86±2.44 olarak bulunmuştur. Çalışmaya katılan bireylerin BDÖ toplam puan ortalaması 66,23±9.77, BDÖ Dikkat Alt Boyut puan ortalaması 10.94±2.68, BDÖ Motor Alt Boyut puan ortalaması 14.66±3.35, BDÖ Öz-Kontrol Alt Boyut puan ortalaması 13.35±12,92, BDÖ Bilişsel Karmaşıklık Alt Boyut puan ortalaması 13.17± 1.91, BDÖ Sabır Alt Boyut puan ortalaması 7.62±2.65, BDÖ Bilişsel İstikrarsızlık Alt Boyut Puan Ortalaması 6.47±2.10, BDÖ Dikkatsel Dürtüsellik Alt Boyut puan ortalaması 17.41±3.78, BDÖ Devinimsel Dürtüsellik Alt Boyut puan ortalaması 22.29±4.58, BDÖ Plansız Dürtüsellik Alt Boyut puan ortalaması 26.52±3.82 olarak bulunmuştur. Bu bulgular doğrultusunda madde kullanım bozukluğu olan bireylerin orta düzey dürtüselliğe sahip olduğu, ve stresle etkin baş ettiklerini söyleyebiliriz. Benzer çalışmaların daha büyük örneklem gruplarında yapılması önerilir.

Anahtar Kelimeler: Dürtüsellik, Madde Kullanım Bozukluğu, Stresle Baş Etme Tarzları

Investigation of Impulsivity and Stress Coping Styles in Individuals With Substance Use Disorder

Abstract: This study was conducted as a cross-sectional descriptive study in order to examine the stress coping styles and ımpulsivity of individuals diagnosed with substance use disorder (SUD). The study was carried out between December 2022 and January 2023 in the drug addiction polyclinic of the Elazig Mental Health and Diseases Hospital. The population of the study consisted of all patients who applied

to the polyclinic between December 2022 and January 2023, and the study was completed with 51 individuals diagnosed with SUD who met the inclusion criteria. Personal Information Form prepared by the researcher, Barratt Impulsiveness Scale (BIS) and Stress Coping Ways Questionnaire (SCWQ) were used in data collection. It was determined that 60.8% of the individuals participating in the study were single and their mean age was 31.01±8.93, 41.2% used heroin and 33.3% used methamphetamine. The total mean score of the individuals participating in the study was 51.58±13.71, the mean score of the SCWQ Self-Confident Approach Sub-Scale was 14.21±4.83, the mean score of the SBTS Optimistic Approach Sub-Scale was 9.96±3.34, the SCWQ Desperate Approach Sub-Scale mean score was 12.01±4.73, the SCWQ Submissive Approach Sub-Scale The mean score of the sub-Scale was found to be 7.52±3.77, and the mean score of the Social Support-Seeking Sub-Scale of SCWQ was 7.86±2.44. Individuals participating in the study mean BIS total score 66.23±9.77, BIS Attention Sub-Scale mean 10.94±2.68, BIS Motor Sub-Scale mean 14.66±3.35, BIS Self-Control Sub-Scale mean 13.35±12.92, BIS Cognitive Complexity Sub-Scale mean score 13.17± 1.91, BIS Patience Sub-Scale mean 7.62±2.65, BIS Cognitive Instability Sub-Scale mean 6.47±2.10, BIS Attentional Impulsivity Sub-Scale mean 17.41±3.78, BIS Motor Impulsivity Sub-Scale mean 22.29±4.58, the mean score of the BIS Unplanned Impulsivity Sub-Scale was found to be 26.52±3.82. In line with these findings, we can say that individuals with SUD have moderate impulsivity and cope with stress effectively.

Keywords: Impulsivity, Substance Use Disorder, Stress Coping Styles

Presentation ID / Sunum No: 213

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4231-0782

Meme Kanserli Yaşlı Kadınlarda Depresyon Riski ve Etkileyen Faktörler

Hemş Najdat Taqi Hama[1], Dr. Öğretim Üyesi Tahsin Barış Değer[2]
[1] Çankırı Karatekin Üniversitesi
[2] Çankırı Karatekin Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Gerontoloji Bölümü

*Corresponding author: Najdat Taqi Hama

Özet: Amaç: Meme kanseri olan yaşlı kadınların depresyon riski seviyelerini belirlemek ve depresyon düzeyi üzerinde etkili olan faktörleri ortaya çıkarmaktır. Yöntem: Bir onkoloji merkezinde meme kanseri tanısı almış ve tedavisi devam eden, 65 yaş ve üzeri 250 gönüllü kadın katılımcı çalışmaya dahil edildi. Veriler katılımcılarla yüz yüze görüşme tekniği ile elde edildi. Çalışmada, katılımcıların sosyodemografik ve depresyon seviyesini etkileyebilecek yaşam tarzı verilerini elde etmek için araştırmacılar tarafından tasarlanan bir anket ile, depresyon risklerini tespit etmek için Beck Depresyon Envanteri kullanıldı. Frekans analizi, ortalama karşılaştırma testleri ve sıralı lojistik regresyon analizi uygulandı. Bulgular: Katılımcıların % 52.8'inde depresyon yoktu, % 17.60'ında hafif, %23,2'sinde orta derece, %5,6'sında şiddetli ve %0,8'inde ise çok şiddetli depresyon riski vardı. Kentte yaşayan, lise mezunu olan, çalışan, çok doğum yapmış olan, düzenli yürüyen, ailesinde meme kanseri öyküsü olan, daha önce pskiyatrik bir tanı konulmuş olan ve pskiytrik ilaç kullanan katılımcılarda depresyon riski anlamlı olarak yüksekti ($p>0.05$). Sonuç: Yaşlı kadınlarda eğitim seviyesi artırılmalı, sosyal güvenlik sistemi tarafından desteklenmeli, aile öyküsü olanlar hemşirelik taramalarından geçirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Depresyon, Yaşlı Kadınlar, Meme Kanseri

Depression Risk and Influencing Factors in Older Women With Breast Cancer

Abstract: Aim: To determine the depression risk levels of elderly women with breast cancer and to reveal the factors affecting the level of depression. Method: 250 volunteer female participants aged 65 and over who were diagnosed with breast cancer in an oncology center and whose treatment was ongoing were included in the study. The data were obtained by face-to-face interview technique with the participants. In the study, the Beck Depression Inventory was used to determine the risks of depression, with a questionnaire designed by the researchers to obtain sociodemographic and lifestyle data that could affect the depression level of the participants. Frequency analysis, mean comparison tests and ordinal logistic regression analysis were applied. Results: 52.8% of the participants did not have depression, 17.60% had mild, 23.2% moderate, 5.6% severe and 0.8% very severe depression. The risk of depression was significantly higher in the participants who lived in the city, graduated from high school, worked, gave birth multiple times, walked regularly, had a family history of breast cancer, had a previous psychiatric diagnosis, and used psychiatric medication ($p>0.05$). Conclusion: The education level of elderly women should be increased, they should be supported by the social security system, and those with a family history should undergo nursing screening.

Keywords: Depression, Elderly Women, Breast Cancer

Presentation ID / Sunum No: 13

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4811-9812

Sedasyon Komplikasyonlarını Yönetmede Hemşirelik Güven Ölçeğinin Güvenirlik ve Geçerlilik Çalışması

Uzman Hemş. Mehmet Yıldırak[1], Prof. Dr. Ayfer Karadakovan [1]
[1] Etlik Şehir Hastanesi

*Corresponding author: Mehmet Yıldırak

Özet: Amaç: Bu araştırma Conway ve arkadaşları (2021) tarafından geliştirilen Sedasyon Komplikasyonlarını Yönetmede Hemşirelik Güven Ölçeği'nin (NC-MSCS) Türkçe formunun güvenirlik ve geçerliliğini test etmek amacı ile yapılmıştır. Yöntem: Araştırma metodolojik tipte olup örneklemi 15 Eylül 2021-15 Kasım 2021 tarihleri arasında T.C. Sağlık Bakanlığı Kütahya SBÜ Evliya Çelebi Eğitim Araştırma Hastanesi'nde çalışan en az 2 sene deneyimi olan yoğun bakım hemşireleri ve dahili birimlerde sedasyon uygulayan 300 hemşire oluşturmuştur. Veriler, Tanıtıcı Bilgiler Formu ve Sedasyon Komplikasyonlarını Yönetmede Hemşirelik Güven Ölçeği (NC-MSCS) kullanılarak yüz yüze görüşme tekniği ile toplanmıştır. Ölçeğin geçerlik aşamalarında öncelikle dil geçerliği sağlanmış Kapsam geçerliği Lawshe tekniği kullanılarak sağlanmıştır. Geçerlik analizlerinde açıklayıcı faktör analizi ve doğrulayıcı faktör analizi, güvenirlik analizlerinde ise iç tutarlık [yarıya bölme yöntemi (Split-Half Method) ve Cronbach Alfa] ve test-tekrar test analizleri uygulanmıştır. Bulgular: Sedasyon Komplikasyonlarını Yönetmede Hemşirelik Güven Ölçeği'nin (NC-MSCS) kapsam geçerlik indeksi 0,79 olarak hesaplanmıştır. Yapı geçerliği aşamasında uygulanan açıklayıcı faktör analizi sonucunda elde edilen üç alt boyutun toplam varyansın % 77,186'ini açıkladığı sonucuna ulaşılmıştır. Kaiser-Meyer-Olkin değeri 0,948, Barlett küresellik testi sonucunda $\chi 2=5738,528$ olarak elde edilmiştir ($p=0,000$). İki aşamalı olarak gerçekleştirilen doğrulayıcı faktör analizi sonuçlarına göre elde edilen uyum indeksleri RMSEA 0,073; GFI 0,918; NFI 0,946; TLI 0,957; AGFI 0,855; CFI 0,966; $\chi 2$/sd 2,615; $\chi 2$ ise 316,444 ($p=0,000$) olarak hesaplanmıştır. Doğrulayıcı faktör analizi sonucunda elde edilen madde faktör yüklerinin ise 0,62 ile 0,87 arasında değer aldığı saptanmıştır. Güvenirliğin sağlanması amacı ile yapılan iç tutarlık analizinde ölçeğin tümünün cronbach α katsayısı 0,962 bulunmuştur. Test-tekrar test analizi kapsamında yapılan ölçümlerin ilişkili olduğu ve aradan geçen zamanda tutarlı sonuçlar elde edildiği sonucuna ulaşılmıştır ($p=0,000$). Sonuç: Sedasyon Komplikasyonlarını Yönetmede Hemşirelik Güven Ölçeği'nin (NC-MSCS) Türk toplumu için geçerli ve güvenilir bir ölçüm aracı olduğu saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Sedasyon; Sedasyon Komplikasyonu; Hemşirelik Güveni; Güven; Geçerlik; Güvenirlik

Reliability and Validity Study of Nursing Confidence Scale in Managing Sedation Complications

Abstract: Objective: This research has been done to test the validity and reliability of the Turkish version of the Nursing Confidence Scale in Managing Sedation Complications developed by Conway et al. (2021). Method: The research is methodological and its sample consists of intensive care nurses with at least 2 years of experience working at the T.C. Ministry of Health Kütahya SBU Evliya Çelebi

Training and Research Hospital between September 15, 2021 and November 15, 2021, and 300 nurses applying sedation in internal medicine units. Data were collected by face-to-face interview technique using Introductory Informations Form and Nursing Confidence Scale in Managing Complications of Sedation (NC-MSCS). In the validity stages of the scale, language validity was primarily ensured, and content validity was ensured by using the Lawshe technique. Explanatory factor analysis and confirmatory factor analysis were used in validity analyses, and internal consistency (Split-Half Method ve Cronbach Alfa) and test-retest analyzes were used in reliability analyses. Findings: The content validity index of the Nursing Confidence Scale in Managing Sedation Complications was calculated as 0,79. The three sub-dimensions obtained as a result of the explanatory factor analysis applied during the construct validity phase was concluded to explain 77,186% of the total variance. Kaiser-Meyer-Olkin value was 0,948 and it was obtained as $\chi 2$=5738,528 as a result of Barlett sphericity test (p=0,000). The fit indices obtained according to the results of confirmatory factor analysis carried out in two stages were calculated as RMSEA 0,073; GFI 0,918; NFI 0,946; TLI 0,957; AGFI 0,855; CFI 0,966; $\chi 2$/sd 2,615; $\chi 2$ ise 316,444 (p=0,000). The item factor loads obtained as a results internal consistency analysis performed to ensure reliability, the Cronbach α coefficient of the entire scale was found to be 0,962. It was concluded that the measurements made within the scope of test-retest analysis were found to be related and consistent results were obtained in the intervening time (p=0,000). Result: Confidence Scale in Managing Complications of Sedation (NC-MSCS) has been determined to be a valid and reliable measurement tool for the Turkish population.

Keywords: Sedation; Sedation Complication; Nursing Trust; Trust; Validity; Reliability.

Presentation ID / Sunum No: 311

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1123-5879

Yoğun Bakım Hemşirelerinin Yaşam Sonu Bakıma Yönelik Tutum ve Davranışları İle Bakım Sürecindeki Etik Tutumları Arasındaki İlişki

Dr. Öğretim Üyesi Sevda Efil [1], Dr. Öğretim Üyesi Sevda Türen[2], Hemş Gül Demir[3]
[1] Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü
[2] İstanbul Kültür Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü
[3] Akdeniz Üniversitesi Hastanesi Koroner Yoğun Bakım Ünitesi

*Corresponding author: Sevda Türen

Özet: Giriş: Yaşamının sonuna yaklaşan hasta ve ailelerinin gereksinimleri doğrultusunda kaliteli bakımı sağlamak önceliklidir. Yaşam sonu bakım sürecinde yoğun bakım hemşirelerinin olumsuz tutuma sahip olmaları bakımın kalitesini etkileyebilir. Bu çalışmanın amacı, yoğun bakım hemşirelerinin yaşam sonu bakıma yönelik tutum ve davranışları ile bakım sürecindeki etik tutumları arasındaki ilişkiyi incelemektir. Yöntem: Araştırma kesitsel ve ilişki arayıcı desende, çok merkezli yürütüldü. Araştırma Türkiye'nin en kalabalık illerinden biri olan Antalya'da dört farklı hastanede çalışan 287 yoğun bakım hemşiresi ile gerçekleştirildi. Veriler Temmuz ve Ağustos 2021 tarihleri arasında, yüz yüze görüşme yöntemi ile toplandı. Verilerin toplanmasında "Hemşire Tanıtım Formu", "Yoğun Bakım Hemşirelerinin Yaşam Sonu Bakıma Yönelik Tutum ve Davranışları Ölçeği" ve "Hemşirelik Bakımında Etik Tutum Ölçeği" kullanıldı. Bulgular: Yoğun bakım hemşirelerinin yaşam sonu bakıma yönelik tutum ve davranışları ortalama puanları 62,36±13,22, hemşirelik bakımında etik tutum ortalama puanları ise 149,76±24,98'di. Cinsiyet ve eğitim durumu yoğun bakım hemşirelerinin hem yaşam sonu bakıma yönelik tutum ve davranışları hem de hemşirelik bakımında etik tutum ortalama puanlarında anlamlı farklılığa neden olan faktörlerdi ($p<.05$). Sonuç: Yoğun bakım hemşirelerinin yaşam sonu bakıma yönelik tutum ve davranışlarının bakım sürecindeki etik tutumlarını olumlu yönde etkilediği belirlendi ($p<,001$).

Anahtar Kelimeler: Hemşire, Yaşam Sonu Bakım, Davranış, Tutum, Bakım Etiği

Relationship Between Intensive Care Nurses' Attitudes and Behaviors Towards End-Of-Life Care and Ethical Attitudes

Abstract: Introduction: Providing quality care to meet the needs of patients who are nearing the end of their lives and their relatives is a priority. The quality of care can be affected if intensive care nurses have a negative attitude to end-of-life care.The aim of this study was to examine the relation between the attitudes and behaviors of intensive care unit nurses to end-of-life care and their ethical attitudes in the care process. Methods: The research was conducted in Antalya, one of the most populous provinces in Turkey, with 287 intensive care nurses working in four different hospitals. Data collection was conducted by face to face interview in July and August 2021, using a Nurses' Description Form, the Attitudes and Behaviors of ICU Nurses to End-of-Life Care Scale, and the Ethical Attitude Scale for Nursing Care. Results: The mean score of the intensive care nurses for attitude and behaviors to end-of-life care was 62.36±13.22, and their mean score for ethical attitude for nursing care was 149.76±24.98.

Conclusion: It was found that intensive care nurses' attitudes and behaviors to end-of-life care had a positive effect on their ethical attitudes in the care process ($p < .001$).

Keywords: Nurse, End-Of-Life Care, Behavior, Attitude, Ethics of Care/care Ethics

Presentation ID / Sunum No: 190

Poster Sunum

ORCID ID: 0000000308247334

İlköğretim Öğrencilerinin Engelli Çocuklara Yönelik Tutumlarını Geliştirmede Hemşirelik Eğitiminin Etkisi

Hemş Buse Çildoğan[1], Doç.Dr. Aysel Topan[1]
[1] Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi

*Corresponding author: Buse Çildoğan

Özet: GİRİŞ-AMAÇ:Engellilik tüm toplumu ilgilendiren sosyal bir durumdur. Günümüzde engelli birey sayısının fazla olmasına karşı engelli bireylerin toplum tarafından dışlandıkları gözlenmiştir. Engelli bireylere karşı oluşturulan olumsuz bakış açıları ve tavırlar kişilerde doğuştan bulunmayıp, öğrenme yolu ile sonradan kazanılmıştır. Bu öğrenmede ebeveyn, arkadaş çevresi, sosyal medya ve geçmişte yaşadığı olaylar sonucu kazanılan tecrübeler önemli rol üstlenmektedir.(1) Engelli bireylerin topluma kazandırılmasının sağlanmasında öncelikle çocuklara engelli kavramını öğretmek, engelli bireylere karşı bakış açılarını, duyarlılıklarını artırmak, var olan olumsuz algılarını değiştirmeliyiz. Bu çalışma, ilköğretim öğrencilerinin engelli çocuklara yönelik tutumlarını geliştirmede hemşirelik eğitiminin etkisini değerlendirmek amacıyla planlanmıştır. GEREÇ-YÖNTEM:Araştırma, yarı deneysel olup girişimsel bir çalışmadır. Bu çalışma 7 Şubat – 15 Haziran 2022 tarihleri arasında Zonguldak Milli Eğitim Müdürlüğüne bağlı Dr. Derviş Nihat Arkat İlkokulundaki 4. sınıfa devam eden 9-13 yaş aralığındaki sağlam çocuklardan 55 deney, 55 kontrol grubu olmak üzere 110 öğrenci ile çalışıldı. Veriler, “Çocuk Kişisel Bilgi Formu” ve “Chedoke-Mcmaster Engelli Çocuklara Yönelik Tutumlar Ölçeği” ile toplandı. BULGULAR:Deney grubunda; Engelli çocuklara yönelik tutum toplam öntest ölçümüne göre engelli çocuklara yönelik tutum toplam sontest, engelli çocuklara yönelik tutum toplam izleme ölçümündeki artış anlamlıdır ($p<0,05$).Kontrol grubunda; Ölçümler arasındaki değişim anlamlı bulunmamıştır($p>0,05$). Deney grubunda; Etkileşim ve kabullenme öntest ölçümüne göre etkileşim ve kabullenme sontest, etkileşim ve kabullenme izleme ölçümündeki artış anlamlıdır ($p<0,05$).Kontrol grubunda; Ölçümler arasındaki değişim anlamlı bulunmamıştır($p>0,05$). Deney grubunda; Kaçınma öntest ölçümüne göre kaçınma sontest, kaçınma izleme ölçümündeki düşüş anlamlıdır ($p<0,05$).Kontrol grubunda; Ölçümler arasındaki değişim anlamlı bulunmamıştır($p>0,05$). Deney grubunda; Acıma öntest ölçümüne göre acıma sontest, acıma izleme ölçümündeki düşüş anlamlıdır ($p<0,05$).Kontrol grubunda; Ölçümler arasındaki değişim anlamlı bulunmamıştır($p>0,05$). Deney grubunda; Benzer olma öntest ölçümüne göre benzer olma sontest, benzer olma izleme ölçümündeki artış anlamlıdır ($p<0,05$).Kontrol grubunda; Ölçümler arasındaki değişim anlamlı bulunmamıştır($p>0,05$). SONUÇ:İlköğretim 4. sınıf öğrencilerinin engelli çocuklara yönelik yönelik tutumlarını geliştirmede hemşirelik eğitiminin olumlu yönde etkisinin olduğu sonucuna varılmıştır. KAYNAKÇA: 1.Altiparmak, S., & Sari, H. Y. (2012). Manisa ilinde engelli bireylere karşı toplumsal tutum. Anadolu Psikiyatri Dergisi, 13(2).

Anahtar Kelimeler: Engellilik, Çocuk, Tutum, Eğitim

Presentation ID / Sunum No: 91

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2109-1373

D Vitamini Eksikliği Nedeniyle Tedavi Alan Polikistik Over Sendromlu Hastaların Klinik, Metabolik ve Ultrasonografik Parametrelerinin Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Ufuk Atlıhan
Özel Karataş Hastanesi

Özet: Amaç: Bu çalışmada, D vitamini eksikliği nedeniyle tedavi alan polikistik over sendromlu hastaların klinik, metabolik, ultrasonografik parametrelerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Materyal-Metod: Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Üreme Endokrinolojisi ve İnfertilite Bilim Dalı Polikliniği'ne 01/12/2013-01/12/2014 tarihleri arasında başvuran polikistik over sendromu tanısı konulan toplam 95 hasta çalışmaya alınmıştır. D vitamini eksikliği nedeniyle tedavi alan polikistik over sendromlu hastaların 3 aylık tedavi sonrasındaki klinik, metabolik, ultrasonografik parametreleri retrospektif olarak değerlendirilmiştir. Bulgular: Vitamin D3 kullanımı sonrasında 0.ay ve 3.ay arasında kilo,bel çevresi,kalça çevresi,bel/kalça oranı, LH, FSH, estradiol, total testosteron, PRL, TSH, OGTT düzeyi, insülin, 17-OH progesteron, HDL, LDL, trigliserit, total kolesterol, açlık kan şekeri düzeyi, ortalama arteriyal kan basıncı, androstenedion, SHBG, VKİ, HOMA-IR, total over volümü değerleri arasında anlamlı farklılık izlenmedi. Ferriman gallwey skoru, adet düzeni, 25-OH D vitamini düzeyi, DHEAS düzeyi, free testosteron, LH/FSH oranı, total antral folikül sayısı, free androjen indeks düzeyinde istatistiksel olarak anlamlı azalma saptandı. 25-OH D vitamin düzeyi artışı ile LH/FSH oranı düzeyi, total antral folikül sayısı, serbest androjen indeksi düzeyi, DHEAS düzeyi azalması korelasyonu, pearson korelasyon analizi ile değerlendirildi ve istatistiksel olarak anlamlı farklılık saptanmadı[($p<0,05$),($r: \pm1$)]. 25-OH D vitamin düzeyi artışı ile Ferriman Gallwey skoru azalması arasında anlamlı korelasyon saptandı ($p<0.024$, r:-0,232). Sonuç: Polikistik over sendromlu hastalarda vitamin D3 kullanımı sonrasında lipid parametreleri ve insülin rezistansında anlamlı bir azalma saptanmamıştır. Hiperandrojenizmin biyokimyasal parametrelerinde tedavi sonrası dönemde anlamlı azalma saptanmıştır. Hastaların menstrual sikluslarında tedavi sonrası anlamlı düzelme saptanmıştır. Hastaların tedavi sonrası yapılan ultrasonografisinde, tedavi öncesi döneme göre total antral folikül sayısında anlamlı azalma saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Polikistik Over Sendromu, 25-Oh D Vitamini, Tedavi

Presentation ID / Sunum No: 25

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5287-854X

Perceived Stress and Related Factors Among Nurses Working In Hospitals In Kirkuk, Iraq

Marwah Kamal Shukur Al-Hamawendy, Nurse [1], Serap Açıkgöz, Asst. Prof [2]
[1]Cankiri Karatekin University, Institute of Medical Sciences,
e-mail: marwakmlshkr198746@gmail.com
[2]Cankiri Karatekin University, Faculty of Medical Sciences, Public Health Department, e-mail: serapacikgoz@karatekin.edu.tr

*Corresponding author: Marwah Shukur Al_Hamawendy

Abstract: Stress is one of the problems that can affect nurses' performance such as job satisfaction and job commitment. It is an important public health priority in terms of revealing the processes that affect the mental health of nurses, evaluating their health and managing the effective delivery of nursing services. In this context, the aim of the study is to evaluate the perceived stress level and stress-related factors in nurses working in hospitals in Iraq. The research was carried out with 306 volunteer nurses working in Kirkuk Children's Hospital, Kirkuk Azadi Training Hospital and Cancer Center in Kirkuk, Iraq. Data was collected between November 2021 and May 2022 via Personal Information Form and Perceived Stress Scale. In data analysis, descriptive statistical methods (number, percentage, min-max values, mean and standard deviation) were used. In the comparison of quantitative data in normally distributed data, independent sample t-test was used for the difference between two independent groups, one-way analysis of variance was applied when comparing more than two independent groups, and Bonferroni was used to find the group that made a difference when there was a difference. The Mann Whitney U test was used for the difference between two independent groups in the comparison of quantitative data in the data that did not have normal distribution, and the Kruskal Wallis H test was used for the comparison of more than two independent groups. The relationship between non-normally distributed continuous variables was examined using the Spearman correlation coefficient. The average age of the nurses participating in the study was 31.35±7.85, the average of the years they worked as a nurse was 7.32±7.39, the average weekly working time was 46.77±7.01 hours. 56.5% of the nurses are women, 70.3% are married, 56.2% work in specialized units, and 53.9% work in the day shift. 17.6% of the nurses stated that there are enough nurses in the unit they work, and 52.3% of them stated that non-nursing work increased their workload. Nurses' Perceived Stress Scale mean score was 30.09±6.33, and it was determined that 85% of them experienced moderate stress. There is a statistically significant difference between the scale scores of the nurses according to their educational status ($p<0.05$), and the participants with diploma or undergraduate education are higher. It was determined that nurses experienced moderate levels of perceived stress, and that there was a relationship between perceived stress and education levels.

Keywords: Algılanan Stress, Hastane, Hemşire, Irak.

Irak Kerkük'teki Hastanelerde Çalişan Hemşirelerde Algilanan Stres Ve İlişkili Faktörler

Özet: Stres, hemşirelerin iş doyumu ve işe bağlılık gibi performanslarını etkileyebilecek sorunlardan biridir. Hemşirelerin ruh sağlığını etkileyen süreçleri ortaya koymak, sağlığını değerlendirmek ve

hemşirelik hizmetlerinin etkili sunumunu yönetmek bakımından önemli bir halk sağlığı önceliğidir. Bu bağlamda çalışmanın amacı, Irak'ta hastanelerde çalışan hemşirelerde algılanan stres düzeyini ve stresle ilişkili faktörleri değerlendirmektir. Araştırma Irak'taki Kerkük şehrinde bulunan Kerkük Çocuk Hastanesi, Kerkük Azadi Eğitim Hastanesi ve Kanser Merkezi'nde görev yapan gönüllü 306 hemşireyle yürütülmüştür. Veri; Kişisel Bilgi Formu ve Algılanan Stres Ölçeği aracılığıyla Kasım 2021-Mayıs 2022 tarihleri arasında toplanmıştır. Veri analizinde; tanımlayıcı istatistiksel metotları (sayı, yüzde, min-maks değerleri, ortalama ve standart sapma) kullanılmıştır. Normal dağılıma sahip verilerde niceliksel verilerin karşılaştırılmasında iki bağımsız grup arasındaki fark için bağımsız örneklem t testi, ikiden fazla bağımsız grup karşılaştırılmasında tek yönlü varyans analizi uygulanmış ve fark bulunduğu durumda fark yaratan grubu bulmak için Bonferroni kullanılmıştır. Normal dağılıma sahip olmayan verilerde niceliksel verilerin karşılaştırılmasında iki bağımsız grup arasındaki fark için Mann Whitney U testi, ikiden fazla bağımsız grup karşılaştırılmasında ise Kruskal Wallis H testi uygulanmıştır. Normal dağılıma sahip olmayan sürekli değişkenler arasındaki ilişki Spearman korelasyon katsayısı ile incelenmiştir. Araştırmaya katılan hemşirelerin yaş ortalaması 31.35±7.85, hemşire olarak çalıştıkları yıl ortalaması 7.32±7.39, haftalık çalışma süresi ortalaması 46.77±7.01 saattir. Hemşirelerin %56.5'i kadın, %70.3'ü evli olup %56.2'si özellikli birimlerde çalışmakta, %53.9'u sürekli gündüz vardiyasında çalışmaktadır. Hemşirelerin %17.6'sı çalıştıkları birimde yeterli sayıda hemşire bulunduğunu, %52.3'ü hemşirelik dışı işlerin iş yükünü artırdığını belirtmiştir. Hemşirelerin Algılanan Stres Ölçeği puan ortalaması 30.09±6.33 olup %85'inin orta düzeyde stres yaşadığı tespit edilmiştir. Hemşirelerin eğitim durumlarına göre ölçek puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmakta olup ($p<0.05$) eğitimi diploma ya da lisans düzeyinde olan katılımcıları daha yüksektir. Hemşirelerin orta düzeyde algılanan stres yaşadıkları, algılanan stres ile eğitim düzeyleri arasında ilişki olduğu tespit edilmiştir.

Keywords: Algılanan stress, Hastane, Hemşire, Irak.

Presentation ID / Sunum No: 94

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Yetişkin Bireylerde Psikolojik Esneklik İle Algılanan Stres Arasındaki İlişkide Öz Duyarlığın Aracı Rolü

Uzman Türkan Sert Köz[1], Doç.Dr. Meryem Karaaziz[1]
[1] Yakın Doğu Üniversitesi

*Corresponding author: Türkan Sert Köz

Özet: Bu araştırmanın amacı; yetişkin bireylerde psikolojik esneklik ile algılanan stres arasındaki ilişkide öz duyarlığın aracı rolünün incelenmesidir. Bu araştırmada ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır. Bu çalışmanın evreni yetişkin bireylerden oluşmaktadır. Araştırmanın örneklemi ise gelişigüzel örnekleme yöntemi ile 18 yaş ve üzeri 398 yetişkin bireyden oluşmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak Sosyo-Demografik Bilgi Formu, Psikolojik Esneklik Ölçeği, Algılanan Stres Ölçeği ve Öz Duyarlık Ölçeği uygulanmıştır. Araştırma bulgusunda, öz duyarlık puanları ile öz sevecenlik, öz yargılama, paylaşımların bilincinde olma, izolasyon, bilinçlilik ve aşırı özdeşleşme puanları arasında pozitif yönlü ilişkiler bulunmuştur. Öz duyarlık puanları arttıkça öz sevecenlik, öz yargılama, paylaşımların bilincinde olma, izolasyon, bilinçlilik ve aşırı özdeşleşme puanları da arttığı sonucuna varılmıştır. Ayrıca öz duyarlık puanları ile algılanan stres puanları arasında pozitif yönlü ilişkiler bulunuştur. Buna göre katılımcılarda öz duyarlık puanları arttıkça algılanan stres puanları da arttığı sonucuna varılmıştır. Bu bağlamda öz duyarlık düzeyi düşük olan bireylere yönelik olarak verilecek klinik destek programlarında psikolojik esneklik düzeylerini arttırmak üzerine yoğunlaşılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Psikolojik Esneklik, Algılanan Stres, Öz Duyarlık

In the Relationship Between Psychological Flexibility and Stress Perceived in Adult İndividuals, the Role of Self -Sensitivity

Abstract: The purpose of this research; It is the examination of the role of self -sensitivity in the relationship between psychological flexibility and stress perceived in adult individuals. In this study, the relational screening model was used. The universe of this study consists of adult individuals. The sample of the study consists of 398 adult individuals aged 18 years and older with random sampling method. Sociodemographic information form, psychological flexibility scale, perceived stress scale and self-sensitivity scale were applied as a data collection tool. In the finding of the research, positive relationships were found between self -sensitivity scores and self -affection, self -judgment, consciousness of sharing, isolation, consciousness and excessive identification scores. As self -sensitivity scores increased, it was concluded that self -kindness, self -judgment, consciousness of sharing, insulation, consciousness and excessive identification scores increased. In addition, there are positive relationships between self -sensitivity scores and perceived stress scores. Accordingly, it was concluded that the stress scores perceived as self -sensitivity scores increased in the participants. In this context, it is recommended to focus on increasing psychological flexibility levels in clinical support programs to be given for individuals with low self -sensitivity levels.

Keywords: Psychological Flexibility, Perceived Stress, Self -Sensitivity

Presentation ID / Sunum No: 262

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9406-3165

Epigallokateşin Gallatın Meme Kanserindeki Apoptotik ve Anti-Karsinojenik Aktivitesi

Dr. Öğretim Üyesi Gülşen Özduran[1], Doç.Dr. Eda Becer[2], Prof.Dr. Hafize Seda Vatansever[3]
[1] Yakın Doğu Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü
[2] Doğu Akdeniz Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı
[3] Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı

*Corresponding author: Gülşen Özduran

Özet: Epigallokateşin gallat, yapısında sekiz hidroksil grubu içeren flavon-3 ol ailesine ait polifenolik bir bileşiktir. Yapısından dolayı; güçlü anti-oksidan, anti-inflamatuar, anti-proliferatif, pro-apoptotik ve anti-karsinojenik etkiler göstermektedir. Bu çalışmada, epigallokateşin gallatın MCF-7 meme kanseri hücrelerindeki apoptotik ve anti-karsinojenik aktivitesi araştırılmıştır. Epigallokateşin gallatın MCF-7 meme kanseri hücrelerinde sitotoksitesi 3-(4,5-dimetiltiazol-2-il)-2,5-difenil tetrazolyum bromür (MTT) testi ile analiz edilmiştir. MCF-7 hücreleri, beş farklı konsantrasyonda epigallokateşin gallat ile 24 saat ve 48 saat sürelerinde inkübe edilmiştir. Epigallokateşin gallatın anti-karsinojenik ve pro-apoptotik etkileri sitokrom-c, kaspaz-3 ve Fas ligand antikoları kullanılarak immünositokimya ve TUNEL analizi yöntemleriyle değerlendirilmiştir. MTT testi analizine göre; 24 saat süresince inkübe edilen 100 µM epigallokateşin gallatın etkin doz olduğu görülmüştür. Epigallokateşin gallat uygulaması sonrasında, MCF-7 meme kanseri hücrelerinde kontrol grubunda epigallokateşin gallat uygulanan gruba göre TUNEL pozitif hücre sayısının anlamlı derecede daha düşük olduğu tespit edilmiştir ($p<0.001$). Epigallokateşin gallat uygulanan MCF-7 hücrelerinde kaspaz-3 için Histolojik-skor (H-SKOR) değeri 261.80±24.02, kontrol grubu hücrelerinde ise 114.90±7.11 olduğu ve gruplar arasındaki farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu saptanmıştır ($p=0.021$). Epigallokateşin gallat uygulanan MCF-7 meme kanseri hücrelerinin, epigallokateşin gallat uygulanmayan kontrol grubu hücrelerine kıyasla sitokrom-c immün boyama yoğunluğunun güçlü olduğu bulunmuştur. Sitokrom-c için H-SKOR değerleri sırasıyla; epigallokateşin gallat uygulanan grupta 292.59±31.23, kontrol grubu hücrelerinde ise 120.32±3.97 olarak bulunmuştur. Gruplar arasındaki fark istatiksel açıdan anlamlıdır ($p<0.05$). Epigallokateşin gallat uygulanan MCF-7 hücrelerinde, kontrol hücrelerine kıyasla Fas ligand yoğunluğunun güçlü ve anlamlı olduğu saptanmıştır ($p=0.021$). MCF-7 meme kanseri hücrelerinde, epigallokateşin gallatın apoptozu indükleyerek anti-karsinojenik etki gösterdiği görülmüştür. Sonuç olarak, epigallokateşin gallatın meme kanserine karşı koruyucu ve olası tedavi edici etkisinin olabileceği düşünülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Epigallokateşin Gallat, Mcf-7, Sitokrom-C, Kaspaz-3, Fas Ligand, Apoptoz

Apoptotic and Anti-Carcinogenic Activity of Epigallocatechin Gallate in Breast Cancer Cells

Abstract: Epigallocatechin gallate is a polyphenolic compound that belongs to the flavone-3-ol family and contains eight hydroxyl groups in its structure. Due to its structure, it shows strong anti-oxidant, anti-inflammatory, anti-proliferative, pro-apoptotic and anti-carcinogenic effects. In this study, the

apoptotic and anti-carcinogenic activity of epigallocatechin gallate was investigated in MCF-7 breast cancer cells. The cytotoxicity of epigallocatechin gallate in MCF-7 breast cancer cells was analyzed by the 3-(4,5-dimethylthiazol-2-yl)-2,5-diphenyl tetrazolium bromide (MTT) assay. MCF-7 cells were incubated with five different concentrations of epigallocatechin gallate for 24 hours and 48 hours. Anti-carcinogenic and pro-apoptotic effects of epigallocatechin gallate by immunocytochemistry with cytochrome-c, caspase-3, Fas ligand antibodies and by TUNEL analysis methods. MTT assay analysis showed that 100 μM epigallocatechin gallate incubated for 24 hours was an effective dose. After epigallocatechin gallate administration, the number of TUNEL-positive cells in MCF-7 breast cancer cells was found to be significantly lower in the control group than in the epigallocatechin gallate-treated group ($p<0.001$). The histological score (H-SCOR) for caspase-3 in MCF-7 cells treated with epigallocatechin gallate was 261.80±24.02, and 114.90±7.11 in cells of the control group, and the difference between the groups was statistically significant ($p=0.021$). It was found that MCF-7 breast cancer cells treated with epigallocatechin gallate had stronger cytochrome-c immunostaining than the cells in the control group without epigallocatechin gallate. The H-SCOR values for cytochrome-c were 292.59±31.23 in the epigallocatechin gallate group and 120.32±3.97 in the control group cells. The difference between the groups was statistically significant ($p<0.05$). In MCF-7 cells treated with epigallocatechin gallate, Fas ligand density was strongly and significantly increased compared to control cells ($p=0.021$). In MCF-7 breast cancer cells, epigallocatechin gallate was shown to exert an anti-carcinogenic effect by inducing apoptosis. Therefore, it was suggested that epigallocatechin gallate may have a protective and possibly therapeutic effect against breast cancer.refore, it was suggested that epigallocatechin gallate may have a protective and possibly therapeutic effect against breast cancer.

Keywords: Epigallocatechin Gallate, Mcf-7, Cytochrome-C, Caspase-3, Fas Ligand, Apoptosis

Presentation ID / Sunum No: 264

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8925-2586

İşitme Kayıplı Bireylerde Antioksidan Alım Miktarları ve Akdeniz Diyetine Uyum, Ön Çalıma Sonuçları

Dr. Öğretim Üyesi Tuğba Küçükkasap Cömert[1], Öğr. Gör. Dr Hatice Kübra Bozkurt[2], Doç.Dr. Ceren Karaçaylı[2]

[1] SBÜ, Gülhane SBF Beslenme ve Diyetetik Bölümü

[2] Sbü, Gülhane Sbf Odyoloji Bölümü

*Corresponding author: Tuğba Küçükkasap Cömert

Özet: Antioksidan içeriği yüksek beslenme düzeninin kulağın düzgün işleyişindeki temel rolleri nedeniyle işitme kaybının tedavisinde ve önlenmesinde faydalı etkileri bulunduğu belirtilmektedir. Özellikle kadın bireylerde Akdeniz diyetine uyumun daha düşük işitme kaybı riski ile ilgili olduğu bulunmuştur. Bu çalışmada da, diyet antioksidan alım miktarlarının ve Akdeniz diyetine uyumun işitme kaybı üzerine etkisini belirlemesi amaçlanmış, SBÜ Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi Kulak Burun Boğaz Kliniği'ne başvuran, 31-60 yaş aralığında, işitme kaybı tanısı alan 27 birey üzerinde gerçekleştirilmiştir. İşitme kaybı seviyeleri "Erişkinler İçin Engellilik Değerlendirmesi Hakkında Yönetmelik" baz alınarak sınıflandırılmıştır. İşitsel değerlendirme öncesi KBB poliklinik muayenesi yapılarak mevcut kulak zarı perforasyonu, kronik otitis media, efüzyonlu otitis media gibi iletim tipi işitme kaybı görülen hastalar çalışma dışı bırakılmıştır. Bireylerin 24 saatlik besin tüketim kaydı ve besin tüketim sıklıkları, Beslenme Bilgi Sistemleri Paket Programı (BEBİS) kullanılarak değerlendirilmiş, günlük ortalama enerji, makro ve mikro besin ögeleri, antioksidan alım miktarları belirlenmiştir. Akdeniz diyetine uyum durumları, Akdeniz diyeti kalite indeksi (KIDMED) ile saptanmıştır. Bireylerin %74'ü erkek, %26'sı kadın, yaş ortalamaları 54.5±1.67 yıldır. % 55.5'inin Akdeniz diyetine uyum durumlarının kötü, % 29.6'sının orta, %14.9'unun ise iyi olduğu saptanmıştır. Diyet antioksidan alım miktarları ortalama 10.6±6.5 mmol/gün olup, Akdeniz diyetine uyum durumlarının kötü olanların ortalama diyet antioksidan alım miktarları (7.9±19.5), iyi olanlarından (13.7±21.3) anlamlı derece düşük bulunmuştur ($p<0.05$). Sonuçlarımız işitme kaybı tanısı ile izlenen bireylerde diyet antioksidan alım miktarının Akdeniz diyetine uyum durumu ile ilişkili olduğunu göstermiştir. Geniş örneklemli, sağlıklı kontrol grubunun değerlendirildiği çalışmalara gereksinim vardır.

Anahtar Kelimeler: Akdeniz Diyeti, Diyet Antioksidanı, İşitme Kaybı

Antioxidant Consumption and Compliance With Mediterranean Diet in Individuals With Hearing Loss, Preliminary Results

Abstract: It is stated that a diet with high antioxidant content has beneficial effects in the treatment and prevention of hearing loss due to its basic roles in the proper functioning of the ear. It has been found that adherence to the Mediterranean diet is associated with a lower risk of hearing loss, especially in females. In this study, it was aimed to determine the effects of dietary antioxidant intake and adherence to the Mediterranean diet on hearing loss. Hearing loss levels are classified based on the "Regulation on

Disability Assessment for Adults". Patients with conductive hearing loss such as perforation of the tympanic membrane, chronic otitis media, otitis media with effusion were excluded from the study by performing ENT polyclinic examination before the auditory evaluation. Individuals' 24-hour food consumption record and frequency of food consumption were evaluated using the Nutrition Information Systems Package Program (BEBIS), and daily average energy, macro and micronutrients, and antioxidant intakes were determined. Compliance with the Mediterranean diet was determined by the Mediterranean diet quality index (KIDMED). 74% of the individuals were male, 26% were female, and their mean age was 54.5±1.67 years. It was determined that 55.5% of them had poor compliance with the Mediterranean diet, 29.6% were moderate, and 14.9% were good. The mean dietary antioxidant intakes were 10.6±6.5 mmol/day, and the mean dietary antioxidant intakes of those with poor adherence to the Mediterranean diet (7.9±19.5) were significantly lower than those with good (13.7±21.3) ($p<0.05$). Our results showed that the amount of dietary antioxidant intake in individuals followed up with a diagnosis of hearing loss is associated with the compliance with the Mediterranean diet. There is a need for studies with large samples and healthy control groups.

Keywords: Mediterranean Diet, Dietary Antioxidant, Hearing Loss

Presentation ID / Sunum No: 250

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Spastik Diplejik Serebral Palsili Çocuklarda Canlı Eylem Gözlem Eğitiminin; Motor Fonksiyon ve Aktivite Katılım Üzerine Etkisi

Researcher Dilan Demirtaş Karaoba[1], Assoc. Prof Burcu Talu[1]
[1] İnönu Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü

*Corresponding author: Dilan Demirtaş Karaoba

Özet: Amaç: Spastik diplejik serebral palsili çocuklarda canlı eylem gözlem eğitiminin; motor fonksiyon ve aktivite katılım üzerine etkisini incelemek amaçlanmıştır. Yöntem: Çalışmaya 5-14 yaşları arasında, Kaba Motor Fonksiyon Sınıflama Sistemine göre seviyeleri I, II, III olan spastik diplejik serebral palsili 13 çocuk dâhil edildi. Konvansiyonel rehabilitasyon programına ek canlı eylem gözlem eğitimi verildi. Çocuklar 8 hafta boyunca haftada 2 gün olmak üzere 20 dk konvansiyonel fizyoterapi programının ardından 20 dk canlı eylem gözlem eğitimi aldı. Motor fonksiyonu değerlendirmek için Kaba Motor Fonksiyon Ölçütü; aktivite katılımını değerlendirmek için Çocuk ve Adölesan Katılım Anketi kullanıldı. 8 haftalık tedavinin başında ve sonunda değerlendirmeler yapıldı. Bulgular: Çalışma sonucunda bireylerin yaş ortalaması 10,2±3,2 yıl, boy uzunluğu ortalaması 137,31±21,1 cm, vücut ağırlığı ortalaması 35,4±15,7 kg, fizik tedavi süresi 8,2±2,9 yıl'dı. 8 haftalık tedavi sonunda KMFÖ-Yatma ve Yuvarlanma alt testi hariç ($p>0,05$) diğer bütün kaba motor fonksiyon ölçütü alt testlerinde ve çocuk ve adolesan katılım anketi sonuçlarında istatistiksel olarak anlamlı sonuçlar bulundu ($p<0,05$). Sonuç: Spastik diplejik serebral palsili çocuklarda kaba motor fonksiyon ve aktivite katılım üzerine canlı eylem gözlem eğitiminin olumlu etkileri gösterildi. Motor fonksiyon da iyileşme ve aktivite katılımda artış bulundu. Bu sonuçlar ışığında konvansiyonel tedaviye ek olarak uygulanan canlı eylem gözlem eğitiminin çocuklar için daha ilgi çekici ve etkili bir rehabilitasyon yaklaşımı olabileceğini düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Spastik Diplejik Cerebral Palsi, Motor Beceriler, Hasta Katılımı, Gözlem, Ayna Nöronları

The Effect of Live Action Observation Training On Motor Function and Activity Participation in Children With Spastic Diplegic Cerebral Palsy

Abstract: Purpose: It was aimed to examine the effect of live action observation training on motor function and activity participation in children with spastic diplegic cerebral palsy. Method: Thirteen children with spastic diplegic cerebral palsy, aged between 5-14 years, with levels I, II, III according to Gross Motor Function Classification System were included in the study. In addition to the conventional rehabilitation program, live action observation training was provided. After the conventional physiotherapy program for 20 minutes, 2 days a week for 8 weeks, the children received 20 minutes of live action observation training. Gross Motor Function Criterion was used to evaluate motor function and Child and Adolescent Participation Questionnaire was used to evaluate activity participation. Evaluations were made at the beginning and end of 8 weeks of treatment. Results: As a result of the study, the average age of the individuals was 10.2±3.2 years, the average height was 137.31±21.1 cm, the average body weight was 35.4±15.7 kg, the duration of physical therapy was 8.2±2.9 was the year.

At the end of 8 weeks of treatment, statistically significant results were found in all gross motor function subtests and in the results of the child and adolescent participation questionnaire ($p<0.05$), except for the KMFS-Laying and Rolling subtest ($p>0.05$). Conclusion: The positive effects of live action observation training on gross motor function and activity participation in children with spastic diplegic cerebral palsy were demonstrated. Improved motor function and increased activity participation were found. In the light of these results, we think that live action observation training applied in addition to conventional treatment may be a more interesting and effective rehabilitation approach for children.

Keywords: Spastic Diplegic Cerebral Palsy, Motor Skills, Patient İnvolvement, Observation, Mirror Neurons

Presentation ID / Sunum No: 208

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6754-9335

Spastik Diplejik Serebral Palsili Çocuklarda Video Tabanlı Eylem Gözlem Eğitiminin Denge, Fonksiyonel Mobilite, Fonksiyonel Kas Gücü ve Yürüme Becerisi Üzerine Etkisi

Araştırmacı Dilan Demirtaş Karaoba[1], Doç.Dr. Burcu Talu[1]
[1] İnönu Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü

*Corresponding author: Dilan Demirtaş Karaoba

Özet: Amaç: Amaç spastik diplejik serebral palsili çocuklarda video tabanlı eylem gözlem eğitiminin denge, fonksiyonel mobilite, fonksiyonel kas gücü ve yürüme becerisi üzerine etkisini incelemektir. Yöntem: Çalışmaya Kaba Motor Fonksiyon Sınıflama Sistemine göre seviyeleri (KMFSS) I, II, III olan spastik diplejik serebral palsili 13 çocuk dâhil edildi. Konvansiyonel rehabilitasyon programına ek video tabanlı eylem gözlem eğitimi verildi. Hastalar 20 dk konvansiyonel fizyoterapi programının ardından 20 dk eylem gözlem eğitimini, haftada 2 gün olmak üzere 8 hafta boyunca aldı. Denge fonksiyonu İçin Pediatrik Berg Denge Ölçeği, fonksiyonel mobilite değerlendirmesi için süreli kalk ve yürü testi, fonksiyonel kas gücü için oturup kalkma testi, fonksiyonel yürümeyi değerlendirmek için Gillette Fonksiyonel Değerlendirme Anketi ve 1 dk yürüme testi kullanıldı. Değerlendirme ölçümleri tedavinin başında ve 8 hafta sonra uygulandı. Bulgular: Çalışma sonucunda bireylerin yaş ortalaması 8,3±3,1 yıl, boy uzunluğu ortalaması 127,4±19,63 cm, vücut ağırlığı ortalaması 25,4±11,6 kg, fizik tedavi süresi 6,3±3,3 yıl'dı. Video tabanlı eylem gözlem eğitiminin tedavi öncesi ve tedavi sonrası Pediatrik Berg Denge Ölçeği, süreli kalk ve yürü testi, oturup kalkma testi, Gillette Fonksiyonel Değerlendirme Anketi ve 1 dk yürüme testi sonuç ölçümleri üzerine anlamlı etkileri bulundu ($P<0,05$). Sonuç: Bu bulgular spastik diplejik serebral palsili çocuklarda video tabanlı eylem gözlem eğitiminin denge, fonksiyonel mobilite, fonksiyonel kas gücü ve yürüme becerisi üzerinde olumlu etkileri olduğunu göstermektedir. Bu sonuçlar ışığında video tabanlı eylem gözlem eğitiminin etkili bir egzersiz protokolü olabileceğini düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Dipleji, Spastik, Gözlem, Ayna Nöronları, Rehabilitasyon

The Effect of Video-Based Action Observation Training On Balance, Functional Mobility, Functional Muscle Strength and Walking Skills in Children With Spastic Diplegic Cerebral Palsy

Abstract: Summary: Purpose: The aim is to examine the effect of video-based action observation training on balance, functional mobility, functional muscle strength and walking ability in children with spastic diplegic cerebral palsy. Methods: Thirteen children with spastic diplegic cerebral palsy with levels I, II, III according to Gross Motor Function Classification System (KMFSS) were included in the study. Additional video-based action observation training was provided to the conventional rehabilitation program. After the conventional physiotherapy program for 20 minutes, the patients received 20 minutes of action observation training, 2 days a week, for 8 weeks. Pediatric Berg Balance

Scale for balance function, time up and go test for functional mobility, sit-to-stand test for functional muscle strength, Gillette Functional Assessment Questionnaire and 1 min walk test were used to evaluate functional walking. Evaluation measures were performed at the beginning of the treatment and after 8 weeks. Results: As a result of the study, the mean age of the individuals was 8.3±3.1 years, the mean height was 127.4±19.63 cm, the mean body weight was 25.4±11.6 kg, the duration of physical therapy was 6.3±3.3 was the year. Video-based action observation training had significant effects on Pediatric Berg Balance Scale, time up and go test, sit-to-stand test, Gillette Functional Assessment Questionnaire and 1 min walk test outcome measures before and after treatment ($P<0.05$). Conclusion: These findings show that video-based action observation training has positive effects on balance, functional mobility, functional muscle strength and walking ability in children with spastic diplegic cerebral palsy. In the light of these results, we think that video-based action observation training can be an effective exercise protocol.

Keywords: Diplegia, Spastic, Observation, Mirror Neurons, Rehabilitation

Presentation ID / Sunum No: 319

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0205-4099

Sürdürülebilir Besin Seçimi: Üniversite Öğrencileri Üzerine Kesitsel Bir Çalışma

Dr. Öğretim Üyesi Burcu Aksoy Canyolu
İstanbul Medeniyet Üniversitesi

Özet: Giriş: Sürdürülebilir beslenme, bireylerin ve toplumların sağlığını geliştiren, çevresel etkileri kabul edilebilir, yeterli ve dengeli beslenme olarak tanımlamaktadır. Amaç: Bu araştırmanın amacı, üniversite öğrencilerinde, sürdürülebilir besin seçiminde etik ve çevresel etmenlerin etkisini incelemektir. Yöntem: Araştırma soru kağıdı, çevrimiçi olarak Google Forms üzerinden oluşturulmuş, çevrimiçi, rasgele dağıtılarak katılımcılar davet edilmiştir. Bireylerin besin seçimlerinde çevresel kaygıları ile yerel olarak üretilen ve mevsimindeki besin tüketimiyle ilgili tutumları sorgulamıştır. Araştırmaya 274 gönüllü üniversite öğrencisi katılmıştır. Bulgular: Bireylerin %10'unu erkek, %90'ını kadınlar oluşturmaktadır. Çevresel kaygılar incelendiğinde, bireyler, yiyeceğin çevre dostu yöntemlerle hazırlanması ve pişirilmesini %54.7, besinin çevre dostu yöntemlerle elde edilmesini %56.1, besinin doğanın dengesini bozmadan elde edilmesini %57.2, besinin CO2 salınımını en aza indiren yöntemlerle elde edilmesini %42.9 ve besinin ambalajı ve paketlenmesinin çevre dostu olmasını %45.3 oranında çok önemli kabul ettikleri belirlenmştir. Yerel veya yöresel besin tutumları incelendiğinde bireylerin, yerli veya yöresel besinleri %37.9, mevsiminde yetişen besinleri %47, yakın mesafeden daha kısa sürede taşınan besinleri %27.7 oranında tercih ettikleri belirlenmiştir. Sonuç: Bireylerin sürdürülebilir besin seçimini etkileyen çevresel kaygılarının yüksek olmasına rağmen, CO2 salınımı, yerel olarak üretilen ve mevsimindeki besinlerin tüketimi gibi çevre üzerine doğrudan etkileri olan konularda bilgi ve tutumlarının iyileştirilmesi gerektiği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Sürdürülebilirlik, Sürdürülebilir Besin, Besin Seçimi

Sustaınable Food Choıce: A Cross Sectıonal Study On Unıversıty Students

Abstract: Introduction: Sustainable nutrition is defined as adequate and balanced nutrition that improves the health and well-being of individuals and communities with acceptable environmental effects. Aim: This study aims to examine the environmental concens and local-seasonal comsumption attitudes in university students. Method: The online quastionnaire was developed via Google Forms and randomly distributed and participants were invited. It has questioned the environmental concerns of individuals in their food choices and their attitudes about the consumption of locally produced and seasonal food. 274 volunteer university students participated in the study. Results: 10% of individuals are men and 90% are women. When environmental concerns were examined, foods prepared and cooked with environmentally friendly methods 54.7%, food harvested by environmentally friendly methods 56.1%, food without disturbing the balance of nature 57.2%, food harvested by methods that minimize CO2 emission 42.9% and environmentally friendly packaging of food 45.3% considered as very important to be for participants. When local or seasonal food attitudes were examined, it has been determined that individuals prefer local or local foods 37.9%, seasonal foods 47%, and foods that are transported in a shorter time from close distance 27.7%. Conclusion: Although individuals have high

environmental concerns affecting sustainable food selection, it has been observed that their knowledge and attitudes need to be improved on issues that have direct effects on the environment, such as CO2 emissions, consumption of locally produced and seasonal foods.

Keywords: Sustainability, Sustainable Food, Food Choice

Presentation ID / Sunum No: 200

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3423-4097 / 0000-0003-4759-892X / 0000-0002-8847-9305

Üniversite Öğrencilerinde Akıllı Telefon Bağımlılığı Durumunun Ortoreksiya Nervoza Eğilimi Üzerine Etkileri

Arş.Gör. Ayşe Çamli[1], Arş.Gör. Elif Ulug[2], Dr. Öğretim Üyesi Aylin Açıkgöz Pınar[2]
[1] *Erzurum Teknik Üniversitesi*
[2] *Hacettepe Üniversitesi*

*Corresponding author: Ayşe Çamli

Özet: Amaç: Günümüzde akıllı cihaz/telefon teknolojilerindeki gelişmeler ve beraberinde bu cihazların kullanımındaki artışlar, bireylerin akıllı cihazlarından yaygın bir şekilde beslenme bilgisi edinebilmelerini sağlamakta ve böylece beslenme davranışlarının etkilenmesine neden olabilmektedir. Bu doğrultuda bu çalışma; üniversite öğrencilerinde akıllı telefon bağımlılığının ortoreksiya nervoza eğilimi üzerine etkilerini incelemek amacıyla planlanmıştır. Yöntem: Bu tanımlayıcı, kesitsel araştırmaya 18-24 yaş arası 303 birey dahil edilmiştir (kadın:263 [%86,8], erkek: 40[%13,2]). Katılımcılardan genel demografik özellikleri, antropometrik veriler ve akıllı telefon kullanımları ile ilgili bilgiler beyana dayalı olarak alınmıştır. Ek olarak Devran ve Paksoy tarafından geçerlik-güvenirlik çalışması yapılan akıllı telefon bağımlılığı envanteri-kısa formu (ATBE-KF) ve Arusoğlu ve arkadaşları tarafından geçerlik-güvenilirlik çalışması yapılan ORTO-15 ölçeği uygulanmıştır. İstatistiksel analizler için SPSS versiyon 22 yazılımı kullanılmıştır. Bulgular: Katılımcıların ortalama yaşları 20,7±1,5 yıl ve ortalama beden kütle indeksi (BKİ) değerleri 22,0±3,7 kg/m2 olarak bulunmuştur. Katılımcılar ATBE-KF ölçeğinden ortalama 19,3±4,8 puan ve ORTO-15 ölçeğinden 37,9±3,7 puan almışlardır. Kadınların ORTO-15 ölçeğinden aldıkları ortalama puan (38,1±3,6) erkeklerden (36,7±3,9) daha yüksek bulunurken (p=0,022), ATBE-KF açısından cinsiyetler arasında fark bulunmamıştır (p>0,05). Katılımcıların hafta içi akıllı telefon kullanım süreleri açısından ORTO-15 puanları arasında fark bulunmazken (p>0,05), hafta sonu 7 saat veya daha fazla süre ile akıllı telefon kullananların ORTO-15 puan ortalaması 1 saat-2 sa. 59 dk. kullananların ORTO-15 puan ortalamasından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur (p=0.003). Akıllı telefon bağımlılığı durumu yüksek riskli ve risksiz bireyler arasında ortorektik olma durumu bakımından fark bulunmamıştır (p>0,05). Buna paralel olarak; ATBE-KF puanları ile ORTO-15 puanları arasında anlamlı bir ilişki bulunmamıştır (p>0,05). Sonuç: Literatürde, bireylerin internet, sosyal medya ve akıllı telefon kullanım durumlarının beslenme ile ilgili davranışlarını etkileyebileceği bildirilmiş olmasına rağmen bu çalışmada üniversite öğrencilerinde akıllı telefon kullanımı ile ortoreksiya nervoza durumu arasında ilişki bulunmamıştır. Bu konuda farklı yaş grupları üzerinde yapılmış daha kapsamlı çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Akıllı Telefon Bağımlılığı, Beslenme, Ortoreksiya Nervoza

Presentation ID / Sunum No: 86

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Yetişkin Bireylerde Çocukluk Çağı Travmaları ile Aleksitimi ve Duygusal Yeme Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Uzman Ebru Bağcı[1], Doç.Dr. Meryem Karaaziz [1]
[1] Yakın Doğu Üniversitesi

*Corresponding author: Ebru Bağcı

Özet: Travma, genel olarak, kişinin psişik potansiyeline zarar veren ve başkalarıyla otantik bir şekilde ilişki kurma yeteneğini bozan ve dayanılmaz olarak kabul edilen herhangi bir deneyim olarak belirtilmektedir. Çocukluk çağı travmaları, bir bireyin psikolojik sağlığı üzerinde olumsuz etkilere neden olabilir. Aleksitimi ise duyguları tanımlayabilme ve ifade edebilme yeteneğinde bir eksiklik olarak tanımlanır. Duygusal yeme ise, bireyin zorlu duyguları yönetmek için aşırı yeme davranışı göstermesi olarak tanımlanabilir. Bu kapsamda bu çalışmanın amacı; yetişkin bireylerde çocukluk çağı travmaları ile aleksitimi ve duygusal yeme arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Bu çalışmanın evreni 2022-2023 yılları arasında yetişkin bireylerden oluşturulmuştur. Araştırmanın örneklemi ise uygun örnekleme yöntemi ile 18 yaş ve üzeri 405 kişiden oluşturulmuştur. Örneklem seçimi uygun örneklem modeli ile seçilmiştir. Sosyo-Demografik Bilgi Formu, Toronto Aleksitimi Ölçeği, Çocukluk Çağı Travmalar Ölçeği ve Türkçe Duygusal Yeme Ölçeği veri toplama aracı olarak kullanılmıştır. Araştırma bulgusunda çocukluk çağı travmaları puanları ile toronto aleksitimi ve duygusal yeme puanları arasında da pozitif yönlü ilişkiler bulunmuştur. Katılımcılarda çocukluk çağı travmaları puanları arttıkça toronto aleksitimi ve duygusal yeme puanları da artmaktadır. Toronto aleksitimi puanları ile duygusal yeme puanları arasında pozitif yönlü ve ilişki bulunmuştur. Toronto aleksitimi puanları arttıkça duygusal yeme puanları da artmaktadır. Bu bağlamda, çocukluk çağı travmasına sahip bireylere uygulanacak destek programlarında aleksitimi ve duygusal yeme davranışlarını azaltacak teknikler üzerine yoğunlaşılmasının faydalı olacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çocukluk Çağı Travmaları, Aleksitimi, Duygusal Yeme

Investigation of the Relationship Between Childhood Traumas and Alexitis and Emotional Eating in Adult Individuals

Abstract: In general, trauma is stated as any experience that damages one's psychic potential and disrupts the ability to establish an authentic relationship with others and is considered unbearable.Childhood traumas have negative effects on an individual's psychological health. may cause effects. Ability to identify and express emotions with alexithymia defined as a disability. Emotional eating, on the other hand, is a difficult situation for the individual. It can be defined as excessive eating behavior to manage emotions. In this context, the aim of this study; It is the examination of the relationship between childhood traumas and alexitis and emotional eating in adult individuals. The population of this study consists of adult individuals between the years 2022-2023. The sample of the study, on the other hand, was formed from 405 people aged 18 and over using the appropriate sampling method. The sample selection was selected with the appropriate sample model. Socio-Demographic

Information Form, Toronto Alexitis Scale, Childhood Traumas Scale and Turkish Emotional Eating Scale were used as data collection tools. In the finding of the research, positive relationships were found between childhood trauma scores and Toronto alexitis and emotional eating scores. As childhood trauma scores increase in the participants, Toronto Alexite and Emotional Eating scores increase. Toronto alexitis scores and emotional eating scores were found positively and a relationship. As Toronto Alexite scores increase, emotional eating scores increase. In this context, it is thought that it will be beneficial to focus on techniques that will reduce the alexithy and emotional eating behaviors in support programs to be applied to individuals with childhood trauma.

Keywords: Childhood Traumas, Alexitis, Emotional Eating

Presentation ID / Sunum No: 85

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6108-7029

Yetişkin Koklear İmplant Kullanıcılarında Yönlü Mikrofonun Maskelemeden Konumsal Ayrışma Üzerine Etkileri- Ön Çalışma Bulguları

Dr. Öğretim Üyesi Asuman Alnıaçık[1], Arş. Gör. Nuriye Yıldırım Gökay[2], Öğr. Gör. Eda Çakmak[1], Prof. Dr. Bülent Gündüz[2], Prof. Dr. Hakan Tutar[3]

[1] Başkent Üniversitesi Odyoloji Bölümü

[2] Gazi Üniversitesi Odyoloji Bölümü

[3] Gazi Üniversitesi Kbb

*Corresponding author: Asuman Alnıaçık

Özet: Amaç: Bu çalışmanın amacı, koklear implant (Kİ) kullanıcılarında yönlü mikrofonun arka plan gürültüsünde maskelemeden konumsal ayrışma üzerindeki etkilerini değerlendirmektir. Gereç ve Yöntemler: Çalışmaya yaşları 16 ile 45 arasında değişen 35 Kİ kullanıcısı (bilateral, bimodal ve unilateral) katıldı. Bilateral, bimodal ve unilateral Kİ kullanıcılarında yönlü ve çok yönlü mikrofon modunda maskelemeden konumsal ayrışma (MKA) skoru elde edildi. Bulgular: MKA ortalama ± standart sapma değerleri bilateral Kİ kullanıcıları için 4.80±1.30; unilateral Kİ kullanıcıları için 2,53±1,73 ve bimodal Kİ kullanıcıları için 2,07±1,83 olarak elde edildi. Bonferroni düzeltmeli Mann-Whitney U testi, bimodal ve unilateral MKA puanları arasında anlamlı bir fark olmadığını gösterdi; ancak bilateral ve unilateral MKA puanları ile bilateral ve bimodal MKA puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olduğunu göstermiştir ($p<0,05$). Çok yönlü ve yönlü mikrofon modlarında unilateral ve bimodal kullanıcıların SRM puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmadı. Sonuç: Gürültülü koşullarda yönlü mikrofonların kullanımı, çift kulaklı işitme işlevlerine yardımcı olacak bir araç olarak konuşmayı anlamayı geliştirir. İleri-çok ileri derece işitme kaybında bimodal uygulama, çift kulak fonksiyonlarını bilateral Kİ kadar MKA açısından yeterince iyileştirmemektedir. Ayrıca yönlü mikrofonun hem unilateral hem de bimodal Kİ kullanımında MKA üzerinde önemli bir etkisi yoktur.

Anahtar Kelimeler: Koklear İmplantlar, Maskelemeden Konumsal Ayrışma, Yönlü Mikrofonlar

The Effects of Directional Microphone On Spatial Release From Masking in Adult Cochlear Implant Users-Preliminary Results

Abstract: Objective: The purpose of this study was to evaluate the effects of directional microphone on spatial release from masking in background noise in cochlear implant (CI) users. Methods: Thirty-five CI users (bilateral, bimodal, and unilateral) with ages ranging from 16 to 45 years were participated in this study. Spatial release from masking (SRM) was obtained in directional and omnidirectional microphone mode in bilateral, bimodal, and unilateral CI users. Results: The mean ± standard deviation of SRMs was 4.80±1.30 for bilateral CI; was 2.53±1.73 for unilateral CI users, and was 2.07±1.83 for bimodal CI users. Mann-Whitney U test with Bonferroni correction showed that there was no significant difference between bimodal and unilateral SRM scores; however, it showed that there was a statistically significant difference between bilateral and unilateral SRM scores and bilateral and bimodal SRM scores

($p < 0,05$). No statistically significant difference was found between the SRM scores of unilateral and bimodal users in the omnidirectional and directional microphone modes. Conclusion: In noisy conditions the use of directional microphones improve the speech understanding as a tool to assist binaural hearing functions. Bimodal fitting in severe to profound hearing loss does not improve bilateral functions sufficiently in terms of SRM as much as bilateral CI, and directional microphone has no significant effect on SRM in both unilateral and bimodal CI use.

Keywords: Cochlear İmplants, Spatial Release From Masking, Directional Microphones

Presentation ID / Sunum No: 171

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0873-2153

Histological Evaluation of the Effect of Baicalin On Cyclophosphamide Induced Testicular Damage in Rats

Res.Asst. Gülseren Altay[1], Assoc.prof.Dr. Esin Ak[2]
[1] Marmara University, Faculty Of Medicine, Department Of Histology And Embryology
[2] Marmara University, Faculty Of Dentistry, Department Of Basic Medical Science

*Corresponding author: Gülseren Altay

Abstract: Cyclophosphamide (CP), an alkylating anticancer drug, is widely used to treat various neoplastic diseases and autoimmune disorder. It has significant adverse effects in many organs including testes. Testicular toxicity caused by CP is related with poor spermatogenesis, abnormal sperms, decreased sperm functionality, reproductive hormone, and testicular antioxidant capacity. Baicalin (BA) is a flavonoid isolated from the roots of the Chinese plant Scutellaria baicalensis Georgi and has anti-oxidant, anti-inflammatory, anticancer, antidiabetic and antimicrobial activities. This study aims to investigate the potential effect of baicalin on cyclophosphamide induced testicular damage in rats. Twenty-eight adult male Wistar Albino rats were divided into four groups. Control group (n=6): rats received 0.1 % dimethylsulfoxide (DMSO) intraperitoneally (i.p.) for 6 days, BA group (n=6): rats received BA (100mg/kg, i.p) for 6 days, CP group (n=8): rats received CP as one single dose (200mg/kg, i.p.) on the first day of the experiment and 0.1 % DMSO (i.p., daily) for 6 days. CP + BA group (n=8): rats received CP as one single dose (200mg/kg, i.p.) on the first day of the experiment and BA (100mg/kg, i.p., daily) for 6 days. At the end of the experiment, all rats were sacrificed and testis tissues were taken out for histological investigation. After routine tissue process, approximately 5 µm paraffin sections were stained with hematoxylin and eosin and periodic acid-Schiff. In CP group, degeneration in seminiferous tubules was detected. A prominent improvement was observed in the morphologic damage induced by CP in CP+BA group. Our histological study revealed that baicalin might have a protective effect on cyclophosphamide-induced testicular damage.

Keywords: Cyclophosphamide, Baicalin, Testis, Histology

Presentation ID / Sunum No: 238

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6798-4612

Enkruste Olmuş D-J Üreteral Kateterlerde Eswl İle Tedavi Sonuçları

Uzman Mehmet Taşkıran
Gaziantep Özel Hatem Hastanesi

Özet: Amaç: Çalışmamızda enkruste olmuş ve endoskopik olarak alınamayan d-j kateterlerin vücut dışı şok dalgaları (ESWL) ile tedavi sonuçlarını değerlendirmek amaçlanmıştır. Materyal-metod: Enkrustasyon nedeni ile endoskopik olarak alınamayan d-j kateterli hastalarda uygulanan ESWL tedavisinin sonuçları retrospektif olarak değerlendirilmiştir. Bulgular: 2014-2022 yılları arasında 18 hastanın 10'u insidental olarak 8 hasta ise kendi başvurması sonucunda değerlendirildi. Hastaların tümü de sistoskopik veya üreteroskopik olarak d-j kateteri alınamayan hastalardı. 2 hastanın d-j kateteri alınmaya çalışılırken kateter 2 yerinden koptu. Bu hasta grubunun tümüne ya şüpheli alana yada kateter boyunca ESWL uygulandı. ESWL uygulaması sonrasında daha önce alınmayan tüm d-j kateterler sistoskop veya üreteroskop eşliğinde alındı. Sonuçlar: Uzun süre kalmış veya unutulmuş enkruste olmuş ve alınamayan d-j kateterlere ESWL tedavisi uygulaması kateterin alınmasını kolaylaştıran tedavi yöntemidir.

Anahtar Kelimeler: Vücut Dışı Şok Dalgası, Üreter D-J Kateter, Enkurustasyon

Results of Treatments Encrusted Double-J Cathaters After Extracorporeal Shock Wave Lithotripsy

Abstract: Abstract: Purpose: We reviewed outcomes of ESWL therapy on encrusted double-j cathaterized patients that their cathaters could not have removed endoscopically. Material-method: Outcomes of ESWL on patients who have encrusted double-j cathaters are examined retrospectively. Results: Of nineteen patients, 10 were diagnosed incidentally and 8 were referred by other clinics. Double J cathaters were tried to take out of body for all of patients sistoscopically and/or ureteroscopically. During extraction, 2 cathaters were broken off and couldn't have removed totally. All of patients were treated by ESWL focused on suspected encrusted sites or entirely cathater. After shock wave lithotripsy all of the cathaters were easily removed. Conclusion: ESWL therapy for patients have long stayed or forgetten encrusted double j cathaters can be treated effectively and easily.

Keywords: Extra Corporeal Shock Wave Lithotripsy, Double Pig Tail Ureteral Stent, Encrustation

Presentation ID / Sunum No: 221

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0881-3279

Trus Eşliğinde Yapılan Prostat Bıyopsılerınde Yaşın Hissedilen Ağrı Düzeyine Etkisi Var midır ?

Uzman Dr. Nihat Türkmen
S.B.Ü. Şişli Etfal Hamidiye E.A.H. Üroloji Kliniği

Özet: Prostat kanseri erkek hastalarda en sık görülen Malignitelerden biridir. Amerika Birleşik Devletlerinde Erkek malign tümörlerinde ilk sıradadır. PSA yüksekliği (>4 mg/dl), Anormal PRM (nodül, sertlik) hastayı biyopsiye götüren bulgulardır. TRUS kılavuzluğunda yapılan 10-12 kadran prostat biyopsisi halen Altın standart olarak kabul edilmektedir. TRUS biyopsisi esnasında rektal probun girişi ve biyopsi iğnesinin batışı esnasında oluşan ağrı rahatsız edici ve istenmeyen bir durumdur. Bu durumu gidermek için transrektal yoldan Lidokainli jel uygulamasından genel anesteziye kadar geniş bir yelpazede anestezi uygulanmaktadır. En sık uygulanan anestezi yöntemi kolay, ucuz ve pratik olması sebebiyle transrektal %2 lik lidokainli jel uygulamasıdır. Amaç: Transrektal ultrason eşliğinde yapılan prostat biyopsilerinde hissedilen ağrı düzeyinin yaş değişimi ile artıp artmadığını araştırmaktır. Hastalar ve metod: TRUS eşliğinde 12 core prostat biyopsi yapılmasına karar verilen 120 hasta çalışmaya alındı. Hastalara biyopsiden 10 dakika önce 10 ml %2 Lidokainli jel Transrectal yoldan verilerek anestezi yapıldı. Biyopsi esnasında hissettiği ağrı düzeyi VAS scoru ile ölçüldü. Ortalama yaş 66 olarak hesaplandığı için 66 yaş ve altı Grup 1 (n:) 66 yaş üstünde olanlar Grup 2 (n:) olarak ayrıldı. Her iki grubun VAS scorları istatistiksel olarak karşılaştırıldı. Sonuçlar: Hastaların ortalama yaşı 66.4 yıl, BMI'i 26.5 kg/m2, PSA'sı 4.0 ng/ml olarak ölçüldü. Grup 1 ve Grup 2 nin VAS scorları sırasıyla 5 (4-7) ve 4 (4-6) olarak bulundu. Her iki grup karşılaştırıldığında 66 yaş altı hasta grubunda ortanca VAS skorunun 66 yaş üstü hasta grubundan daha yüksek olduğu görüldü. Bu farklılığın istatistiksel anlamlı olmasa da anlamlılığa yakın olduğu tespit edilmiştir (p=0.058). Sonuç: TRUS eşliğinde yapılan prostat biyopsilerinde hasta yaşının genç olması hissedilen ağrı düzeyinin daha yüksek olmasına sebep olmaktadır. Genç yaştaki hastalara prostat biyopsisi uygulanması durumunda daha etkin anestezi yöntemlerinin uygulanması yerinde olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Transrektal Ultrason, Ağrı, Prostat Biyopsisi, Yaş.

Presentation ID / Sunum No: 16

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0002-0636-9656

Orta ve İleri Evre Glokomlu Gözlerde Optik Koherens Tomografi Bulgularının Görme Alanı Global Endeksleriyle Karşılaştırılması

Uzman Dr. Mehmet Emin Aslancı
Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Orta ve ileri evre glokomlu gözlerde optik sinir başı görüntüleme Yöntemi olan optik koherens tomografi bulgularının görme alanı global endeksleriyle bağıntısını araştırmak. Otuz hastanın 49 gözü çalışmaya dahil edildi. Gözler Hodapp-Parrish- Anderson Kriterleri'ne göre evrelendirildi. Yirmialtı gözde ileri evre, 23 gözde orta evrede glokom vardı, 30–2 görme alanı yapıldıktan sonra, optik sinir başı OKT ile değerlendirildi. Orta ve ileri evre glokomlu gruplar arasında OKT parametrelerinin ortalama değerleri arasında anlamlı farklılıklar vardı. Orta evre glokomlu gözlerde görme alanı ortalama sapma değerleriyle, OKT alt kadran retina sinir lifi tabakası (RSLT) kalınlığı ile anlamlı bağıntı vardı ($p=0,007$). Görme alanı MD değerleriyle OKT ortalama RSLT, üst yarı RSLT ve alt kadran RSLT kalınlığı parametreleri arasında anlamlı bağıntı vardı ($p<0,05$). Görme alanı global indeksi MD değeri ≤20 olan gözlerin, MD ve patern standart deviasyon (PSD) değerleriyle OKT parametreleri arasında anlamlı bağıntı yoktu. Orta ve ileri evre glokomlu gözlerde optik sinir başı görüntüleme yöntemlerinden OKT hassas sonuçlar vermektedir. Ancak glokom hasarının çok ilerlemiş olduğu gözlerde OKT yönteminin duyarlılığı azalmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Glokom, Görme Alanı, Oct

Presentation ID / Sunum No: 202

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Komorbid Hastalıkları Buluna Obez Bireylerin İzlem Süreci – Deskriptif Vaka Serisi

Dr. Müjgan Tuna
İstanbul Kartal Dr.Lütfi Kırdar Eğıtım ve Araştirma Hastanesı

Özet: Dayanak: Obezite, besinlerle vücuda alınan enerjinin harcanan enerjiden fazla olması sonucu vücut yağ kitlesinin yağsız vücut kitlesine göre artması ile karakterize kronik bir hastalıktır. Obezite başta kardiyovasküler ve endokrin sistemler olmak üzere vücudun tüm organ ve sistemlerini etkileyerek çeşitli bozukluklara ve hatta ölüme neden olabilen önemli bir sağlık sorunudur. Olgular: Obezite tanısını için Tanita ölçümleri alınarak vücut kitle indeksi değeri >30 kg/m2 üzeri olan hastalar değerlendirilmiştir. Hastaların ayrıca rutin biyokimya testleri, HOMA değeri, bel çevresi ölçümleri ve tansiyon ölçümleri de alınarak metabolik sendrom açısından değerlendirildi. VKİ ölçümü bulunmayan ve VKİ<30 kg/m2 olan hastaları çıkarıldığında veri tabanında 401 hasta yer almaktadır. Bu hastalardan VKİ>40 kg/m2 olan hasta sayısı 185, VKİ 30 – 40 kg/m2 arasında olan hasta sayısı ise 216 olarak belirlenmiştir. Komorbid hastalıklar incelendiğinde pre-diyabetik 25 hasta, diyabetes mellitusu olan 137 vaka, hipertansiyonu olan 149 hasta ve tiroid bozuklukları olan 108 hasta tespit edilmiştir. İnsülin direnci saptanan hastalara HOMA>2.5 üzerindeki değerlerde metformin tedavisi başlandı. Ek olarak yağ oranları %30 üzerinde olan hastalara orlistat tedavisi 2 ay aralıklı tedavi şeklinde verilmeye başlandı. Hastalar aylık takibe alınmış ve kontrol vizitlerinde 3 ayda bir Tanita ölçümü yapılmıştır. Tıbbı beslenme, egzersiz ve psikolog takipleri sorgulanmış, yeme bozukluğu olan hastalar psikiyatri polikliniğinde takibe alınmıştır. Sonuç: Bu vaka serisinin sonuçlarına bakıldığında, prediyabet ve metabolik sendrom tehdidinin yakın takibi ve öngörülmesinin uzun vadede olumlu sonuçlara ulaşmak için önemli olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Obezite, Vücut Kitle İndeksi, Komorbid Hastalık, Tanita, İnsülin Direnci

Follow-Up Process of Obesity Individuals with Comorbid Diseases – Descriptive Case Series

Abstract: Background: Obesity is a chronic disease characterized by an increase in body fat mass compared to lean body mass, resulting from the fact that the energy taken into the body with food is more than the energy spent. Obesity is an important health problem that can cause various disorders and even death by affecting all organs and systems of the body, especially the cardiovascular and endocrine systems. Cases: Patients with a body mass index >30 kg/m2 were evaluated via Tanita measurements. The patients were also evaluated in terms of metabolic syndrome by taking routine biochemistry tests, HOMA value, waist circumference, and blood pressure measurements. When patients with no BMI measurement and BMI <30 kg/m2 were excluded, there were 401 patients in the database. Among these, the number of patients with a BMI>40 kg/m2 was 185, and BMI between 30 – 40 kg/m2 was determined as 216. When comorbid diseases were examined, 25 pre-diabetic patients, 137 patients with diabetes mellitus, 149 patients with hypertension, and 108 patients with thyroid disorders were identified. Metformin treatment has been initiated in individuals above HOMA>2.5 with insulin resistance. In addition, orlistat treatment was administered to patients with a fat ratio above 30%, as a 2-month

intermittent treatment. The patients were followed up monthly and Tanita measurements were conducted every 3 months at the control visits. Medical nutrition, exercise, and psychologist follow-ups were questioned, and patients with eating disorders were followed up in the psychiatry outpatient clinic. Conclusion: Regarding the results of this case series one can conclude that close follow-up and foreseeing the threat of pre-diabetes and metabolic syndrome is important to achieve positive outcomes in the long term.

Keywords: Obesity, Body Mass İndex, Comorbid Disease, Tanita, İnsulin Resistance

Presentation ID / Sunum No: 346

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0143-4188

The Role of Troponin T in the Differential Diagnosis of Chest Pain in Children

Dr. Ajda Mutlu Mıhçıoğlu
University of Health Sciences Bakırköy Dr. Sadi Konuk Training and Research Hospital, Department of Pediatrics, Division of Pediatric Cardiology
e-mail: ajdamutlu@yahoo.com

Abstract: Introduction and Aim: Chest pain is a common condition in children that worries patients and thei families. In children, they are usually innocent in character and rarely have organic pathologies. Our aim is to evaluate the Troponin values and the presence of cardiac findings in pediatric patients admitted to our hospital with chest pain. Methods: Patients who admitted to the pediatric emergency, pediatric out patient and pediatric cardiology clinics in our hospital between the years 2022-2023 due to chest pain and who were requested for troponin T and evaluated with echocardiography were included in the study. The physical examination findings, age, laboratory findings and transthoracic echocardiography findings of the patients at admission were retrospectively analyzed. Results: 324 patients were included in thestudy. 60.19% of these patients were male. The mean age of the patients was 12.13±3.59 years. 48.46% of the patients were over the age of 13. Troponin T values were within normal ranges in 92.28% of the patients participating in the study. Median of Troponin T value was 4.37 (3.02-493.7 ng/l in thepatients. The mean of patients with Troponin T values higher than 12 ng/l was 79.01 ± 10.4 ng/l. Echocardiography of the patients with high troponin T values revealed normal findings in 80%, atrial septal defect in 4%, bicuspid aortic valve with aortic stenosis in 4%, mitral valve prolapse with mitral regurgitation in 8%, patent foramen ovale in 4%, myocarditis in 4%. Conclusion: Troponin T values are elevated in very few patients with chest pain. Cardiac pathologies that can be associated with this pain are encountered in a small number of these patients. Therefore, Troponin T examination in pediatric patients should be performed in selected cases that are thought to be of cardiac origin.

Keywords: Child, Troponin T, Chest Pain

Presentation ID / Sunum No: 107

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1461-5933

Travmatik Beyin Hasarı Olan Yoğun Bakım Hastalarında Psoas Kas Alanının Mortaliteye Etkisi

Uzman Dr. Firdevs Tuğba Bozkurt
Ankara Atatürk Sanatoryum Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: AMAÇ: Psoas kas alanı (PKA) sarkopeninin objektif bir ölçüsüdür ve travma hastalarında artmış mortalite riski ile ilişkilidir. Yoğun bakım ünitesinde (YBÜ) sTBH da beslenme yetersizliğinin mortaliteye etkisi bilinmektedir. Çalışmamızda YBÜ'de takip edilen ağır kafa travma hastalarının(sTBH) psoas kas ölçümü ile mortalite arasındaki ilişkisini değerlendirmeyi amaçladık. YÖNTEM: Çalışmamız retrospektif olup çalışmamıza 2020-2022 tarihleri arasında yoğun bakım ünitesinde tedavi gören 18 yaş üstü, beyin tomografisi ile abdomen görüntülemesi yapılan sTBH hastaları dahil edildi. Psoas kas alanı ölçümü tomografi aracılığı ile hesaplanmıştır. Hastalık şiddetini belirlemek için Acute Physiology and Chronic Health Evaluation (APACHE) II skoru, malnutrisyonu değerlendirmek için prognostik nutrisyonel indeksi (PNİ) skoru da hesaplandı. BULGULAR: Çalışmamızda 102 hasta değerlendirilmiştir ve bu hastaların %31,3 kadın ve 70%. Erkek. Yaş ortalaması 52 idi. PKA, hastanedeki toplam yatış süresi, yoğun bakım yatış süresi ve APACHE II skorları ile negative anlamlı korelasyon tespit edildi. PKA'sı düşük olan hastalarda mortalite oranı daha yüksek izlendi. Ayrıca PKA, mortalite ile arasında bağımsız bir ilişkili tespit edildi. PNİ ile mortalite arasında ise anlamlı bir ilişki saptanamadı. SONUÇ: sTBI nedeni ile YBÜ'de takip edilen hastalarda PKA ile primer sarkopeniyi değerlendirmek mortalite öngörüsünde etkili bir yöntem olabilir

Anahtar Kelimeler: Ağır Kafa Travması,yoğun Bakım Ünitesi, Sarkopeni, Psoas Kas Alanı

Presentation ID / Sunum No: 326

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9384-383X; 0000-0002-7195-5643

Kemoradyoterapinin Mide ve Rektum Kanserinde Antropometrik Parametreler ve Vücut Kompozisyonu Üzerine Etkisi

Uzman Dr. Hazan Özyurt[1], Doç.Dr. Ayşe Sevgi Özden[1]
[1] Kartal Dr Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi, Radyasyon Onkolojisi Bölümü

*Corresponding author: Hazan Özyurt

Özet: Amaç: Osteopeni, sarkopeni vücut kitle indeksi (VKİ) ve yağ oranları kanser için kötü prognostik faktörlerdir ve kanser tedavilerinin istenmeyen etkileri arasındadır. Osteopenin sindirim sistemi kanserleri için prognostik değeri kesin değildir. Bu çalışmada kemoradyoterapi (KRT) uygulanan mide ve rektum kanseri hastalarında osteopenin antropometrik ve vücut kompozisyon değerleri ve prognostik patolojik parametrelerle birlikte sağkalım süresi üzerindeki etkilerini değerlendirmek amaçlanmıştır.

Yöntem: Abdominal (üst abdomen veya pelvik) radyoterapi (45-50.4 Gy/25-28 fraksiyon), eş zamanlı kemoterapi (5-FU+ folinik asit veya oral kapesitabin) planlanan lokal ileri rektum (preoperatif n=48, postoperatif n=14 hasta) ve mide kanseri (postoperatif, n=34) toplam 96 hasta çalışmaya dahil edildi. KRT öncesi ve radyoterapinin son günü antropometrik parametreler (vücut ağırlığı [kg], VKİ [kg/m2] ve biyoelektrik empedans analizi ile vücut yağ yüzdesi (%), viseral yağ oranı (%), kemik-kas kütlesi (kg) ölçülerek, KRT'ye bağlı oluşan değişimin oranı (%) hesaplandı. KRT öncesi ve sonrası arasındaki fark, paired Samples t testi ile analiz edildi. Sağkalım süreleri Kaplan-Meier, sağkalımla ilgili risk faktörler tek ve çok değişkenli Cox regresyon analizleriyle hesaplandı. Veriler "ortalama±standart, sapma", olarak ifade edildi.

Bulgular: Hastaların %71,9'u erkek, ortalama yaş 59,7±11,5 saptandı. Mide ve rektum kanseri hastalarında genel sağkalım süresi sırasıyla 37,1 (%95CI:29,3-45) ve 59,2 (%95CI:53,3-64,2) ay bulundu. KRT öncesi ve sonrasında ölçülen vücut ağırlığı (70,2±15;69±15,4), VKİ (25,6±6,3;25,2±7), kemik (2,7±0,6;2,6±0,5) ve kas kütlesi (49,6±9;47±10) daha düşük bulundu ($p<0,05$). Tek değişkenli Cox-regresyon analizlerinde, kemik (n=57, HR:0,96, %95CI:0,94-0,98, p=0,002) ve kas kütlesi (n=60, HR:0,86, %95CI 0,81-0,92, p=0,0), VKİ (n=62, HR:0,87, %95CI:0,8-0,94, p=0,002) değişim oranları, lenfovasküler (n=88, HR:0,44, %CI:0,23-0,84, p=0,01) ve perinöral invazyon (n=81, HR:0.42, %95CI:0,22-0,81, p=0,008), tanı (n=96, HR:0,37, %CI:0,21-0,65, p=0,01) artmış mortalite riski ile ilişkili bulundu. Çok değişkenli Cox-regresyon analizinde, bu değişkenler arasında kemik kütlesi değişim oranı sağkalım için bağımsız bir risk faktörü olarak saptandı (HR: 0,97, %95 CI: 0,94-0,99, p=0,043).

Sonuç: Abdominal veya pelvik kemoradyoterapi alan hastalarda kemik kütlesi oranı sağkalım için tek başına bağımsız prognostik faktördür.

Anahtar Kelimeler: Sindirim Sistemi Kanseri, Antropometrik, Vücut Kompozisyonu

Presentation ID / Sunum No: 183

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4862-4352

46 Xy İnv(9)(P11q13) Mutasyonu: Başarısız İnvitro Fertilizasyon Denemelerinin Sebebi Olabilir Mi ?

Dr. Öğretim Üyesi Kemal Atasayan
Bezmialem Vakıf Üniversitesi

Özet: Dokuzuncu kromozomun perisentrik inversiyonu (inv[9][p11q13]), insanlarda sık görülen bir kromozomal değişikliktir. Genel popülasyondaki insidansı yaklaşık %1,6' dır. Nispeten yüksek insidansına rağmen, fertilite açısından klinik önemi tartışmalı bir durumdur. Bazı çalışmalarda bu mutasyon infertilite, rekürren spontan abort ve anormal fenotip ile ilişkilendirilmiştir. Öte yandan bu mutasyonu içeren bireylerin normalin varyantı olduğunu kabul eden çalışmalar da mevcuttur. Bu vakada 3 yıldır korunmasız ilişkiye rağmen çocuk sahibi olamayan çift tarafımıza başvurdu. Yapılan infertilite değerlendirilmelerinde; kadın 36 yaşında primer infertil, yapılan histerosalpingografide her iki tüp açık ve endometrial kavite normal izlendi, ultrasonografide anormal bulgu saptanmadı. Over rezervi normal olarak değerlendirildi. Hormon tahlillerinde anormallik saptanmadı. Erkek incelemesinde 38 yaşında primer infertil, spermiogram değerlendirilmesinde hafif oligospermi dışında özellik saptanmadı. İnfertil çifte 2 defa intrauterin inseminasyon tedavisi uygulandı fakat gebelik oluşmadı. Ardından ilk IVF denemesinde gebelik oluştu fakat 6. Gebelik haftasında missed abortus ile sonuçlandı. İkinci IVF denemesinde embriyo gelişmedi. Üçüncü IVF demesinde 1 embriyo oluştu. Yapılan embriyo genetik incelemesinde anöploidi saptanması üzerine transfer yapılmadı. Dördüncü IVF denemesinde 3 adet 5. Gün embriyosu gelişmesine rağmen yapılan genetik incelemede sağlıklı embriyo bulunmaması üzerine transfer yapılmadı. Tespit edilen herhangi bir başka anormal bulgusu olmayan infertil çiftte inv[9][p11q13] mutasyonunun olumsuz reproduktif sonuçlara ve IVF başarısızlığına neden olabilme potansiyeli açısından normal varyantı mı yoksa infertilite için risk faktörü mü olduğuna dair geniş çaplı çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Infertilite, IVF, İnversiyon, Genetik, Tekrarlayan Ivf Başarısızlığı

46 Xy İnv(9)(P11q13) Mutation: Can İt Be the Reason for Failed Invitro Fertilization Trials

Abstract: Pericentric inversion 9 is a common chromosome variant with an incidence of approximately 1.6% in the general population. Despite its relatively high incidence, its clinical significance in terms of fertility is controversial. In some studies, this mutation has been associated with infertility, recurrent spontaneous abortion, and abnormal phenotype. On the other hand, there are also studies showing that these mutations are variants of normal. In this case, the couple who could not have children despite unprotected intercourse for 3 years was admitted to our clinic. In the infertility work-up; the 36-year-old woman was a primary infertile. Both tubes were patent and the endometrial cavity was normal in the hysterosalpingography. No abnormal findings were detected in the ultrasonography. The ovarian reserve was normal according to age. Hormones were normal in laboratory evaluation. In the examination of a 38-year-old male, he was also primary infertile, and in the spermiogram, only mild oligospermia was found. Intrauterine insemination was performed 2 times but there was no pregnancy. Then, pregnancy occurred in the first IVF attempt, but it concluded with missed abortion at the 6th

gestational week. In the second attempt, not all embryos were arrested on the third day. In the third IVF trial, 1 embryo was developed, but aneuploidy was detected in the embryo genetic examination, and no transfer was made. In the last IVF trial, all 3 embryos developed went to genetic screening and there was no healthy embryo so the transfer was not performed. Large-scale studies are needed to determine whether the inv[9][p11q13] mutation is a normal variant or a risk factor for infertility in terms of its potential to cause adverse reproductive outcomes and IVF failure in infertile couples who do not have any other abnormal findings.

Keywords: Infertility, IVF, İnversion, Genetic, Recurrent IVF Failure

Presentation ID / Sunum No: 135

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5848-7697

6-OHDA Parkınson Modeli Sıçanlarda Büyüme Hormonunun Bulbus Olfactorıus'ta Yer Alan Kalsiyum Bağlayıcı Proteinlere Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Özlem Kirazlı[1], Dr. Hatice Efekan[2], Araştırmacı Mehmet Acinikli[1], Araştırmacı Mesut Öztürk[1], Araştırmacı Serhat Demir[1], Araştırmacı Zeynep Büyükyılmaz[1], Prof.Dr. Ümit Süleyman Şehirli[1]

[1] Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi

[2] Doğu Akdeniz Üniversitesi Dr.Fazıl Küçük Tıp Fakültesi

*Corresponding author: Özlem Kirazlı

Özet: Parkinson hastalığı (PH) Alzheimer'dan sonra en sık görülen; Substantia nigrada bulunan dopaminerjik nöronların dejenerasyonu sonucu çeşitli beyin bölgelerinin dopaminerjik inervasyonunun kaybolması ile karakterize kronik, nörodejeneratif bir hastalıktır. Hyposmia sinükleopatilerde sık görülen, motor ve bilişsel belirtilerden önce ortaya çıkan PH için önemli bir göstergedir. Büyüme hormonu (BH) hücre büyümesini ve rejenerasyonunu uyaran bir hormondur. Beyin hasarı sonrası nöronal fonksiyonların geri kazanımıyla ilişkili olduğunu gösteren çalışmalar da mevcuttur. Kalsiyum bağlayıcı proteinler(KBP) ise kalsiyum tamponlama özelliği ile sinir hücrelerini artmış kalsiyumun zararlı etkilerin den korur. Kalretinin(CR) en çok bilinen ve çalışılmış KBP'lerden biridir. Bu çalışmanın amacı büyüme hormonunun baskıladığı/indüklediği proteinlerin PH'de bulbus olfactorius'ta yer alan kalsiyum bağlayıcı proteinler üzerinde koruyucu veya tedavi edici özelliğini araştırmaktır. Gereç ve Yöntem: Sprague Dawley sıçanlar; Kontrol (n=4) ve BH grubu(n=4) stereotaksik olarak 6-OHDA (4 µL) medial forebrain bundle'a verilmiştir. Enjeksiyonu takip eden günden itibaren 1 ay süre ile BH (0.15 mg/kg/gün) ve salin uygulanmıştır. Perfüzyon işlemi yapılarak çıkarılan bulbus olfactoriuslardan alınan kesitlere CR boyama yapılmıştır. Floresans mikroskop altında Lateral olfactory tract (LOT) 'ta bulunan CR+ nöronlar sayılıp, istatistiksel analizi ile değerlendirilmiştir. Bulgular: Kontrol grubu ile kıyaslandığında BH alan bulbus olfactorius kesitlerinde CR+ nöron sayısında artış görülmüş olsa da bu artış istatistiksel olarak anlamlı değildir. Kontrol grubuna ait LOT'da incelme görülmüş olup, tract boyunca nöronların devamlılığını yitirip kümelenmiş bir görüntü verdiği görülmüştür. Sonuç: Literatürde KBP'lerin azalması nörodejeneratif hastalıklarla yakın ilişkili bulunmuştur. Bizim çalışmamızda BH alan gruptaki CR+ nöron sayısındaki artış ve kontrol grubunun LOT morfolojisindeki değişiklikler Hyposmia patofizyolojisi ile ilişkili olabilir.

Anahtar Kelimeler: Parkinson, Büyüme Hormonu, Hyposmia, Kalretinin, Lateral Olfactory Tract

The Effect of Growth Hormone On Calcium Binding Proteins Localized in the Olfactory Bulb of 6-OHDA Rat Models

Abstract: Parkinson's disease (PH) is a chronic, neurodegenerative disease characterized by the loss of dopaminergic neurons in substantia nigra. Hyposmia is the earliest symptom for PH, which is common in synucleopathies and occurs before motor and cognitive symptoms. Growth hormone (GH) is a hormone that stimulates cell growth and regeneration. There are also studies showing that neuronal functions are associated with recovery after brain injury. Calcium binding proteins (CBP) protect the nerve cells from harmful effects of increased calcium through calcium buffering. Calretinin (CR) is one of the most well-known and studied CBPs. The aim of this study is to investigate the protective or therapeutic properties of calcium-binding proteins that suppressed / induced by growth hormone Material and Method: Sprague Dawley rats; Control (n = 4) and GH group (n = 4) were stereotaxically administered to 6-OHDA (4 μL) medial forebrain bundle. GH (0.15 mg / kg / day) and saline were administered for 1 month from the day following the injection. Brains were perfused and CR staining was performed on the sections taken from the bulb olfactorius. CR + neurons in the lateral olfactory tract (LOT) were counted under a fluorescence microscope and evaluated by statistical analysis. Results: Compared with the control group, the number of CR + neurons was increased in the sections of the bulbus olfactorius of GH group, but this increase was not statistically significant. Thinning was observed in the LOT of the control group and it was seen that the neurons were lost in continuity and a clustered image throughout the tract was observed. Conclusion: In the literature, the decrease of CBPs is closely related to neurodegenerative diseases. In our study, the increase in the number of CR + neurons in GH group and the changes in the LOT morphology of the control group may be related to Hyposmia

Keywords: Parkison, Growth Hormone, Hyposmia, Calretinin, Lateral Olfactory Tract

Presentation ID / Sunum No: 9

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9033-2380

8-12 Yaş Arası Koklear İmplantlı İşitme Kayıplı Çocuklarda Kıd-Kındl Anketi Kullanarak Yaşam Kalitesinin Değerlendirilmesi

Araştırmacı Elif Aslı Yıldırım
İstanbul Aydın Üniversitesi

Özet: Amaç: Bu araştırma, işitme kaybı olan çocukların fiziksel, psikolojik, duygusal, sosyal ve akademik alanda ne ölçüde etkilendiklerini değerlendirmek ve elde edilen sonuçların normal işitmeye sahip yaşıtlarından farklı olup olmadığını saptamaktır. Yöntem: Bu çalışma, Kid-Kindl anketinin Google Forum üzerinden Google Anketi şekline çevirilmesi ve Facebook 'Koklear İmplant Kullanıcıları' grubu kullanılarak yapılmıştır. Hastalar 8-12 yaş arası olup, en az 5 yıldır koklear implant kullanıcısıdır. Çalışmaya 255 koklear implant işitme kayıplı çocuk ve 240 normal işitmeye sahip çocuk dahil edilmiştir. Anket 24 sorudan oluşan, Almanya kökenli olup Türkçe standardizasyonu yapılan 7-13 Yaş Arası çocuklara yönelik Kid-KINDL anketidir. Verilerin değerlendirilmesinde; Shapiro Wil testi, Bağımsız t testi, tek yönlü Varyans analizi, Mann Whitney U testi ve Kruskal Wallis H testi kullanılmıştır. Bulgular: Koklear implant kullanan çocuklar ile normal işitmeye sahip çocukların yaşam kalitesini değerlendirdiğimiz bu çalışmamızda yapılan anketler sonucunda, anketin alt basamaklarından olan bedensel sağlık, aile ve arkadaş bölümlerinde ve toplam hesaplana puan bölümünde koklear implant kullanan çocukların normal işitmeye sahip çocuklara göre daha iyi sonuçlar elde ettiği görülmüştür. Diğer 3 basamakta iki grup arasında anlamlı bir fark bulunamamıştır. Sonuç: Koklear implant kullanımının yaşam kalitesi üzerinde negatif bir etkisi olmadığı görülmüştür. Aksine bazı basamaklarda aynı yaş grubuna ait normal işitmeye sahip akranlarına göre daha iyi sonuçlar elde edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: İşitme Kaybı, Koklear İmplant, Yaşam Kalitesi

Evaluation of Quality of Life Using Kid-Kindl Questionnaire in Children Aged 8-12 With Cochlear Implant Hearing Loss

Abstract: Purpose: This study aims to evaluate the physical, psychological, emotional, social and academic effects of individuals with hearing loss and to determine whether the results obtained differ from those with normal hearing. Method: This study was carried out by converting the Kid-Kindl questionnaire into a Google Questionnaire via the Google Forum and using the Facebook 'Cochlear Implant Users' group. The patients are between the ages of 8-12 and have been cochlear implant users for at least 5 years. The study included 255 children with cochlear implant hearing loss and 240 children with normal hearing. The questionnaire is a Kid-KINDL questionnaire consisting of 24 questions, of German origin, for children between the ages of 7-13 and Turkish standardized. In the evaluation of the data; Shapiro Wil test, Independent t test, one-way analysis of variance, Mann Whitney U test and Kruskal Wallis H test were used. Results: As a result of the questionnaires conducted in this study, in which we evaluated the quality of life of children using cochlear implants and children with normal hearing, it was found that the health, family and friend managers, who are the lower steps of the questionnaire, and the total score section of the questionnaire, people who use cochlear implants have better results than children with normal hearing.. No difference was found between the two groups in

the other 3 steps. Conclusion: The cochlear implant does not have a negative effect on the quality of life used. In some steps, better results were achieved than their peers with normal hearing belonging to the same age group.

Keywords: Keywords: Hearing Loss, Cochlear İmplant, Quality of Life

Presentation ID / Sunum No: 87

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Acil Servise İlk Nöbet İle Başvuran Hastalarda Bilgisayarlı Beyin Tomografi ve Manyetik Rezonans Görüntüleme Bulguları

Dr. Öğretim Üyesi İdris Kocatürk
Kastamonu Tıp Fakültesi

Özet: AMAÇ: Gelişen teknolojiler ve görüntüleme yöntemlerine rağmen Bilgisayarlı Beyin Tomografisi (BBT) acil serviste hala en sık kullanılan nörogörüntüleme yöntemidir. Acil serviste, BBT'ye genellikle kolayca ulaşılır ve bu nedenle manyetik rezonans görüntülemeye (MRG) tercih edilir. Acil servise ilk epileptik nöbet (İN) ile başvuran semptomatik nöbetleri olan hastaları belirlemek tedaviyi yönetmek açısından önemlidir. Çalışmamızın amacı, acil servise İN ile başvuran yetişkin bir hasta popülasyonunda kontrastsız BBT bulgularını retrospektif olarak araştırmaktır. YÖNTEM: Çalışmaya iki yıllık bir süre boyunca (1 Ocak 2021 – 31 Aralık 2022) Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesi acil servisine İN ile başvuran hastalar dahil edildi. Veriler hastane bilgi sisteminden alındı. Tıbbi öykü, semptomlar, acil servisteki klinik bulgular ve nörogörüntüleme bulguları kaydedildi. BULGULAR: Muhtemelen İN ile ilişkili taburculuk tanıları olan 100 hasta çalışma kriterlerini karşılamıştır. Hastaların kadın ve erkek oranı eşitti ve yaş ortalamaları 52 idi. Hastaların yaş grupları incelendiğinde 70 yaş üstü hastalar en büyük grubu oluşturmaktadır. Özellikle yaşlı hastalarda nöbet insidansı ve BBT bulguları daha sık gözlenmiştir. Hastaların BBT görüntülemeleri dikkate alındığında 75 (% 75) hastanın BBT'leri normal olarak belirlemiştir. % 25 hastada ise BBT'de çeşitli bulgular gözlenmiştir. Bu hastalardan 14'ünde % 14 ile en sık kronik infarkt tespit edilmiştir. 2 hastada bening neoplazm, 2 hastada hematom, 2 hastada hidrosefali, 4 hastada ise kistik ensefalomalazik alan tespit edilmiştir. 17 hastaya difüzyon MRG çekilmiştir. BBT'si normal olan 2 hastada akut serebral infarkt tespit edildi. Hastalardan 21 tanesine kranial MRG çekilmiştir. Bunların 18 tanesi normal olarak belirlenmiş, 1 hastada nörodejeneratif hastalık, 1 hastada düşük evreli glial tümör ve 1 hastada da arteriovenöz malformasyon tespit edilmiştir. SONUÇ: İN ile acil servise başvuran hastalarda altta yatan herhangi bir tıbbi durumun teşhis ve tedavisi birincil öneme sahiptir. Yeni görüntüleme yöntemlerine rağmen BBT epileptik nöbete neden olabilecek semptomatik patolojileri tespit etmede etkin ve ilk tercih edilecek görüntüleme yöntemidir.

Anahtar Kelimeler: Epilepsi, İlk Nöbet, Bigisayarlı Beyin Tomografisi

Presentation ID / Sunum No: 195

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000 – 0002 – 5835 – 1044

Adenoid Hiperplazi Cerrahisi Sonrası Enürezis Nokturna Olgularında İyileşme

Dr. Alper Tabaru
Çam Sakura Kbb

Özet: Dayanak: Literatürde uyku bozuklukları, obstrüktif uyku apne sendromu ve adenotonsiller hipertrofi EN ile ilişkilidir. Diğer bir deyişle, EN'ye neden olan ve dolayısıyla hava yolu obstrüksiyonuna karşı artan solunum çabası olarak tanımlanan üst hava yolu obstrüksiyonlarının EN'li hastalarda daha sık olduğu saptanmıştır. Obstrüktif uyku apnesi olan hastalarda ADH düzeyindeki azalma ve atriyal natriüretik peptid düzeyindeki artışa bağlı olarak EN yükselir. Olgular: Kurumumuza gece altını ıslatma şikâyeti ile başvuran 5 yaş üzeri 50 çocuk tanı ve tedavi açısından araştırılmıştır. Hastalarda genel semptomlar olarak ağzı açık uyuma, horlama, burundan nefes almakta zorlandığı için çoğunlukla ağzın sürekli açık olması, dudaklarda kuruma, ağız kokusu, burun akıntısı ve geçmeyen öksürük tespit edilmiştir. Tüm hastalar detaylı kulak,burun, boğaz muayenesi ve fleksibl endoskopik muayenesi yapıldı. Hastalar tonsil ve adenoid büyüklüklerine göre gruplandırıldı. Hastaların demografik ve muayene bulguları kaydedildi. Hastalar tonsil ve adenoidlerin durumuna göre opere edildi ve postoperatif 3 ay sonra kontrolleri yapıldı. Çalışmaya alınan hastalara adenoidektomi, tonsillektomi ve adenotonsillektomi yapıldı. Cerrahi uygulanan hastaların postoperatif 3 ay sonra yapılan kontrollerinde enürezis nokturna şikayetlerinin tamamen ortadan kalktığı izlendi. Böylece preoperatif ve postoperatif 3. ayda yapılan değerlendirmede, cerrahi sonrası enürezis nokturna şikayetlerinde düzelme açısından istatistiksel anlamlı fark olduğu görüldü Sonuç: Sonuç olarak enürezis nokturna hastalarında tonsil ve adenoid hipertrofisi nedeniyle üst solunum yolu obstrüksiyonun cerrahisi enürezis nokturna şikayetlerinin azalmasına katkı sağlamıştır.

Anahtar Kelimeler: Enürezis Nokturna, Adenoid Hipertrofisi, Yatak Islatma

Improvement in Enuresıs Nocturna After Adenoıd Hyperplasıa Surgery

Abstract: Background: In the literature, sleep disorders, obstructive sleep apnea syndrome, and adenotonsillar hypertrophy are associated with EN. In other words, upper airway obstructions result in EN and thus defined as an increased respiratory effort against airway obstruction was found to be more common in patients with EN patients. EN is increased in patients with obstructive sleep apnea due to a decrease in ADH level and an increase in atrial natriuretic peptide level. Cases: Fifty children over the age of 5 who applied to our institution with the complaint of bedwetting at night were investigated in terms of diagnosis and treatment. As the general symptoms of the patients, sleep with the mouth open, snoring, mouth constantly open due to difficulty in breathing through the nose, dry lips, bad breath, nasal discharge, and a persistent cough were detected. All patients underwent detailed ear, nose, and throat examinations and flexible endoscopic examinations. Patients were grouped according to tonsil and adenoid sizes. Demographic and examination findings of the patients were recorded. The patients were operated on according to the condition of the tonsils and adenoids, and their controls were performed 3 months after the operation. Patients included in the study underwent adenoidectomy,

tonsillectomy, and adenotonsillectomy. It was observed that the complaints of enuresis nocturna completely disappeared in the controls performed after 3 months postoperatively in the patients who underwent surgery. Thus, there was a statistically significant difference in terms of improvement in enuresis nocturna complaints after surgery in the evaluation made at the preoperative and postoperative 3rd month. Conclusion: As a result, surgery of upper airway obstruction due to tonsil and adenoid hypertrophy in enuresis nocturna patients contributed to the reduction of enuresis nocturna complaints.

Keywords: Enuresis Nocturna, Adenoid Hypertrophy, Bedwetting

Presentation ID / Sunum No: 182

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3874-633X

Adölesan İdiyopatik Skolyoz Ameliyatlarından Sonra Korse Kullanımının Erken Rehabilitasyona Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Ömer Bozduman
Samsun Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet: Amaç: Adölesan İdiyopatik Skolyoz ameliyatı sonrası dorso-lomber korse kullanımın yürüme ve rehabilitasyon üzerine etkisi Metod: Hastanemize 2 yıl içinde Adölesan İdiyopatik Skolyoz (AİS) nedeniyle ameliyat edilen 16 kız hasta (8 korse kullanılan 8 korse kullanılmayan) hasta retrospektif olarak incelenmiş ve çalışmaya dahil edilmiştir. Çalışmamızda hastaların ameliyat sonrası mobilizasyonları esnasında dorso-lomber korse kullanılan ve kullanılmayan hastaların rehabilitasyonu açısından değerlendirildi. Hastaların hepsi AİS nedeniyle opere edilen ve ameliyat sonrası birinci gün mobilize edilen hastalardan seçilmiştir. Bulgular: Hastaların ameliyat sonrası maksimum yürüme mesafesinin korse kullanılan hastalarda kullanılmayanlara göre hastanede kalış süreleri boyunca anlamlı olarak daha fazla olduğu ($p<0,05$), korse kullanan grupta korse ile daha güvende hissettikleri ve Visüel Analog Skorlarının (VAS) korse kullanılmayan gruba göre anlamlı olarak daha yüksek olduğu ($p<0,05$) görülmüştür. Hastanede kalış süresi, kan ihtiyacı ve yara yeri gibi komplikasyonlar açısından anlamlı bir fark görülmemiştir($p>0,05$). Hastaların 1. ay kontrollerinde VAS değerleri ve maksimum yürüme mesafeleri arasında anlamlı fark tespit edilmemiştir ($p<0,05$). Ameliyat sonrası kısa dönem en fazla 3 hafta yürüme esnasında dorso-lomber korse gibi desteğin hastaların daha güvende hissettiğini ve sonrasında birkaç hafta içinde korsesiz harekete geçmekte herhangi bir sorun yaşamadıklarını tespit ettik. Sonuç: AİS ameliyatı sonrası kısa dönem dorso-lomber korse ile mobilizasyonun hasta memnuniyetini arttırdığı ve rehabilitasyonu kolaylaştırdığı için önermekteyiz. Ancak bu sürenin 3 haftayı geçmemesi paraspinal kaslarda tembellik oluşmaması açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Adölesan İdiyopatik Skolyoz, Korse, Mobilizasyon

Presentation ID / Sunum No: 145

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Advantages and Disadvantages of Intraoperative Na-Fluorescein Staining Used in Glial Tumor Surgery

Uzman Dr. Murat Baloğlu
Eskişehir Şehir Hastanesi

Abstract: Introduction: Despite all the scientific studies, brain tumors still remain among the most mortal types of cancer. Currently, surgical resection is the mainstay of treatment for glioma patients. While maximal tumor resection is crucial for long-term survival, aggressive resections can lead to complications. However, distinguishing the boundaries between neoplastic tissue and normal parenchyma intraoperatively, whether macroscopically or microscopically, is often difficult. Na-fluorescein becomes visible when appropriate filters are used. When the dye combines with the tumor tissue, tumor distribution, which may not be clearly visible otherwise, can be perceived differently due to fluorescence. Method: The patients who underwent surgery due to glial tumors between 2020 and 2022 have been included to study. The postoperative residual tumor volume in patients who were treated with Na-fluorescein during surgery was compared to the volume in patients who did not receive the dye. Surgeries performed for residual masses were not included in the study. Results: Our study included a total of 27 patients who underwent surgery for glial masses. Out of these patients, 11 received Na-fluorescein dye during surgery while 16 did not receive any dye. All surgeries were performed microscopically and in a minimally invasive manner. There was no significant difference found in terms of residual tumor volume between the group that received dye and the group that did not receive dye. Conclusion: When viewed through an appropriate filter after staining with Na-fluorescein, the tumor is more stained compared to the surrounding normal brain tissue. In this way, the residual tumor can be easily seen and removed in the surgical area. However, after a while, the dye also passes into the normal brain tissue, and not possible to distinguish between normal tissue and tumor. It is necessary to investigate new staining techniques with a longer-lasting effect instead of using this highly allergic dye.

Keywords: Na-Fluorescein, Glial Tumor, Surgical Resection, Residual Volume

Presentation ID / Sunum No: 26

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6735-1321

Afazi'de Dil ve Nörobilişsel Bozukluklar: Retrospektif Bir Çalışma

Dr. Öğretim Üyesi Hande Çelikay Söyler
Yakındoğu Üniversitesi

Özet: Bu çalışma kapsamında afazi tanılı hastaların dilsel ve nörobilişsel işlev bozuklukları ile radyogörüntüleme bulguları incelenmiştir. Araştırmanın örneklemini Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Nöroloji Anabilim Dalı Nöropsikoloji Birimi'ne 2017-2022 yılları arasında nörologlar tarafından yönlendirilerek değerlendirmeye alınan 128 afazi hastası oluşturmaktadır. Retrospektif bir çalışma olup amaçsal örnekleme yöntemi kullanılarak afazi tanılı hastaların değerlendirme raporları ile kraniyal MRG sonuçları araştırmaya dahil edilmiştir. Değerlendirmeye alınan afazi hastalarına Gülhane Afazi Testi uygulanmıştır. Aynı zamanda 77 hastanın (%60.2) kraniyal MRG sonuçları incelenmiştir. Katılımcıların 38'i (%29.7) kadın ve 90'ı (70.3) erkektir ve yaş ortalaması 55.42 (SS=13.49)'dir. Eğitim düzeyine bakıldığında katılımcıların 57'si (%44.5) ilkokul, 27'si lise (%21.1) mezunu, 124'ünün el tercihi sağ (%96.9) ve 72'si (%56.3)'ü nöroloji polikliniği tarafından yönlendirilmiştir. Konuşma becerileri değerlendirildiğinde 20'sinin konuşmasında (%15.6) ortaya konan anlamlı sesli bir ifadenin olmadığı, 91'inin (%71.1) tutuk, dizartrik veya parafazik biçimde konuştuğu gözlenmiştir. Okuma beceri değerlendirildiğinde 18'i (%14.1) hiç okuyamamakta, 71'i (%55.5) tutuk okumakta, 14'ü (10.9) birkaç kelime ile sınırlı olarak okuyabilmektedir. 53'ü (%41.4) spontan yazamamakta, 32'si (%25) yazılanı kopya edememektedir. 38'i (%29.7)'si basit hesap, 69'u (%53.9) kompleks hesap yapamamaktadır. 27'si (%21.1) basit şekilleri, 57'si (%44.5) kompleks şekilleri kopyalayamamaktadır. Katılımcıların karşılaştırma ve dikte ile yazma becerileri yaş değişkeni ile karşılaştırıldığında 61-85 yaş grubunun anlamlı olarak daha düşük karşılaştırma performansı gösterirken, 23-46 yaş grubunun anlamlı olarak en düşük dikte ile yazma performansı gösterdiği görülmüştür (Sırasıyla KW-H: 6.443, p=0.40; KW-H: 6.953, p=0.031). Kraniyal MR sonuçları incelendiğinde 30 (%23.4) katılımcının sol beyin lobunda, 8 katılımcının sağ beyin lobunda (%6.3) ve 6 (%4.7) katılımcının her iki beyin lobunda infarkt gözlenmiştir. İnfarktın en yaygın gözlendiği alan 10 (%7.8) hastada sol pariyetal, 8 hastada (%6.3) sol frontal ve 3 hastada (%2.3) sol frontotemporal bölgelerdir. Yapılan çalışma kapsamında afazi tanılı hastalarda dil ve bilişsel işlevler değerlendirilerek bir profil çıkarılmıştır. Ayrıca kraniyal MRG sonuçları ile beyinde gözlenen yapısal bozulmalar incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Afazi, Nörobiliş, Radyogörüntüleme

Presentation ID / Sunum No: 11

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8239-4071

Ağır Astımda Biyolojik Ajanların Kullanımı Üçüncü Basamak, Tek Merkez Deneyimi

Uzman Dr. Ali Can
S.B.Ü. Van Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Amaç: Ağır astım, sık ve/veya şiddetli semptom ve bulgularla beraber bir çok kez hastane başvurularıyla giden bir hastalıktır. Çalışmamızda ağır astımlı hastaların fenotiplerini ve hangi biyolojik ajanların kullanımlarını ve etkinliklerini değerlendirmeyi amaçladık. Yöntem: Çalışmaya Van Eğitim ve Araştırma Hastanesine Kasım 2021 ile Ekim 2022 tarihleri arasında erişkin alerji polikliniğine başvuran 74 ağır astım hastası dahil edildi. Hastaların alerji testleri, total IgE, eozinofil sayılarıyla birlikte solunum fonksiyon ve astım kontrol testleri değerlendirildi. Bulgular: Hastalarının %74'ü kadın olup, yaş ortalaması 43±12 idi. Hastaların % 28'i aşırı kilolu, % 15'i obezdi ve ortanca hastalık süreleri 5 yıl (5-15) idi. Hastaların alerji testlerinde % 70 ile en fazla ev tozu duyarlılığı saptandı. Hastaların total IgE ortanca değeri 199 kU/L (48-374), eozinofil ortanca değeri ise 365 µL (130-665) olarak saptandı. Hastaların % 65'i omalizumab, % 20'si mepolizumab alırken 11 hasta biyolojik ajan almıyordu. Biyolojik ajan kullanan hastalarda 4 aylık tedavi sonrasında solunum fonksiyon testlerinde ve astım kontrol testlerinde belirgin iyileşme gözlemlendi ($p<0.001$, $p<0.001$). Sonuç: Ağır astımda özellikle alerji testlerinde duyarlılılık saptanan, total IgE ve eozinofil sayısı yüksek olan hastalar biyolojik ajanlardan hem omalizumab hem de mepolizumab etkili bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Ağır Astım, Biyolojik Ajanlar, Omalizumab, Mepolizumab

Biological Agents in Severe Asthma Tertiary Hospital, Single Center Experience

Abstract: Objective: Severe asthma is a disease that presents with frequent and severe symptoms or/and signs and requires multiple hospital admissions. In our study, we aimed to evaluate the phenotypes and using and effectiveness of biological agents in severe asthma patients. Method: The study included 74 severe asthma patients who applied to the adult allergy outpatient clinic of Van Training and Research Hospital between November 2021 and October 2022. Results: Seventy four percent of the patients were female and the mean age was 43±12 years. Of the patients, 28% were overweight, 15% were obese and the median disease duration was 5 years (5-15). In the allergy tests of the patients, the highest sensitivity to house dust was determined with 70%. The median total IgE value of the patients was 199 kU/L (48-374) and the median value of eosinophils was 365 µL (130-665). While 65% of the patients were receiving omalizumab and 20% were taking mepolizumab, 11 patients were not using a biologic agent. There is a significant improvement was observed in pulmonary function tests and asthma control tests after 4 months of treatment in patients using biologic agents ($p<0.001$). Conclusion: Both omalizumab and mepolizumab from biological agents were found to be effective in severe asthma, especially in patients with sensitivity in allergy tests and with high total IgE and eosinophil counts.

Keywords: Severe Asthma, Biological Agents, Omalizumab, Mepolizumab

Presentation ID / Sunum No: 277

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4857-8501

Ağrılı Topuk Dikeni Olgusunda Yüksek Voltaj Radyofrekans Tedavisi Uygulaması

Dr. Öğretim Üyesi Seher İlhan[1], Araştırmacı Ümmühan Soysal[1]
[1] Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi, Anesteziyoloji ve Reanimasyon AD, Algoloji Kliniği

*Corresponding author: Seher İlhan

Özet: Topuk dikeni yanlış ayakkabılar, uzun süre ayakta durmayı gerektiren işler, kilo artışı, tabana ani yük binmesi gibi nedenlere bağlı olarak yumuşak doku inflamasyonu ve ardından plantar fasianın kalkaneus ile birleşim noktasına kalsiyum iyonlarının çökmesi sonucu oluşur. Özellikle sabahları ilk ayağa basma sırasında hissedilen, yürüdükçe diken batması benzeri bir acıya sebep olur. Olgu 54 yaşında ek hipertansiyon hastalığı olan kadın hastaydı. Hastanın 2 yıldır sol ayağında daha fazla olmak üzere her iki ayağında da yürümekle ağrısı oluyormuş. Hasta ayağının üstüne basmakta zorlanıyormuş. Hasta bize başvurmadan 1 yıl önce ortopedi polikliniğinde sol ayağındaki topuk dikenine ESWT (Extracorporeal Shock Wave Therapy), 1 seans steroid enjeksiyonu ve 2 hafta aralıklarla plateletten zengin plazma yaptırmış. Hastanın ağrıları bir süre azalmış ama ağrıları tekrar başlayınca tarafımıza başvurmuş. Vizüel ağrı skoru(VAS) 9 idi. Hastanın laboratuvar değerleri normaldi. Hasta 6 saat açlıktan sonra, uygulamadan 30 dakika önce preoperatif hazırlık odasına getirildi ve intravenöz(i.v) damar yolu açıldı. İşlem odasına alınan hastada supin pozisyonda elektrokardiyografi(EKG), non-invaziv kan basıncı ve periferik oksijen saturasyonu monitörize edildi. Topuk dikeninin olduğu bölge skopi lateral grafi çekilerek girişim bölgesi belirlendi. Girişim bölgesi olarak topuk dikenin hemen altı olarak belirlendi ve steril koşullarda hazırlanarak örtüldü. %1 lik lidokainle lokal anestezi sağlandı. Lokal anestezi uygulanan bölgeden 100 mm uzunluğunda 10 mm aktif uçlu RF kanülü (RFK CC101022Z-P, Cosman Medical, Inc. Burlington, USA) ile girildi. Topuk dikenine doğru yönlendirildi ve teması sağlandıktan sonra kanül biraz geri çekilip topuk dikeninin altına doğru yönlendirildi. Kanül ile 42 C sıcaklıkta, 5 Hz sıklığında, 10 ms dalga genişliğinde ve 70 V şiddetinde Pulsed radyofrekans tedavisi 20 dk sureyle uygulandı. İşlemden sonra hastanın VAS değeri 3' e indi. Hastanın 1. Hafta VAS'ı 5, 2. Hafta VAS'ı 4, 1 ay, 3. ay, 6. ay ve 9. ay kontrollerin de VAS değeri 1 idi. Sonuç: Ağrılı topuk dikeni olgularında yüksek voltaj radyofrekans tedavisi uygulanabilir.

Anahtar Kelimeler: Topuk Dikeni, Radyofrekans, Yüksek Voltaj.

Presentation ID / Sunum No: 299

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7063-398

Akciğer Kanseri Hücre Hatlarında (A549) Demir Yüklü Eksozomlarla Ferroptoz Oluşturulması; Kanser İçin Yeni Bir Terapötik Yaklaşım

Arş.Gör. Gamze Nur Öter[1], Arş.Gör. Ezgi Durmuş[2], Dr. Öğretim Üyesi Didem Karakaş[3], Dr. Pakize Neslihan Taşlı[4], Ph.d.cand. Merve Gürboğa[5], Doç.Dr. Özlem Bingöl Özakpınar[5], Prof.Dr. Abdurrahim Koçyiğit[2], Prof.Dr. Fikrettin Şahin[4], Prof.Dr. Nusret Erdoğan[6], Prof.Dr. Şermin Tetik[7]

[1] *İstinye Üniversitesi-Marmara Üniversitesi*
[2] *Bezmialem Üniversitesi*
[3] *Acıbadem Üniversitesi*
[4] *Yeditepe Üniversitesi*
[5] *Marmara Üniversitesi*
[6] *İstinye Üniversitesi*
[7] *Uluslararası Final Üniversitesi*

*Corresponding author: Gamze Nur Öter

Özet: Amaç: Bu çalışmada A549 akciğer kanseri hücrelerinde FeCl3-askorbat kompleksi yüklü eksozomlarla uyarılan ferroptozun terapötik etkisinin araştırılması amaçlanmıştır. Yöntem: CCD-18Co hücrelerinden ultrasantrifüj ile izole edilen eksozomların karakterizasyonu NTA (Nanosight - Malvern Panalytical NS300) ile yapılmıştır. Ferroptoz mekanizması için (terapötik etki) eksozomlara yüklenecek olan FeCl3 ve Askorbik Asit konsantrasyonlarının optimizasyonu Gerçek Zamanlı Hücre Ölçer Cihazı (xCELLigence - Acea Biosciences 3X16) ile yapılarak 200 µM FeCl3/50 mM Askorbik asit optimum konsantrasyon olarak belirlenmiştir. Exosomlara (~ 1 x 107/µl) FeCl3-Askorbik Asit yüklenmesinin ardından karakterizasyon tayini NTA ile izlenmiştir. FeCl3-Askorbik Asit Kombinasyonu ile yüklü eksozomlar (Grup I) ve eksozomlara yüklenmemiş serbest FeCl3-Askorbik Asit Kombinasyonu (Grup II) A549 akciğer kanseri hücrelerine eklenerek 24 saat 37 ℃'de inkübe edilmiştir. Tedavi edici ajanların yani ferroptotik mekanizmanın hücre canlılığına etkisi MTT yöntemi ile; hücrelerin tedavi öncesi ve sonrası yani pre-ferroptosis / post ferroptosis koşulunda migrasyon yeteneği Çizik Kapama Migrasyon Analizi ile belirlenmiştir. Kanser hücrelerinde yaratılan ferroptotik etki, ROS, GSH ve MDA düzeylerinin ölçümü ile değerlendirilmiştir. Bulgular:FeCl3-askorbat ile yüklü eksozomlarla tedavi edilen hücrelerin canlılığı 48. saatin sonunda kontrole göre (Grup I) %50'nin altına düşmüştür($p<0.001$). Yüklü eksozomlarla tedavi edilen hücrelerin hücre içi ROS konsantrasyonlarında 48. saatin sonunda kontrole göre anlamlı bir artış gözlenmiştir ($p<0.001$). Yüklü eksozomlarla tedavi edilen hücrelerin GSH miktarında 24. saatin sonunda kontrole göre anlamlı bir azalma gözlenmiştir ($p<0.0001$). Yüklü eksozomlar ile tedavi edilen hücrelerin MDA miktarında 24. saatin sonunda kontrole göre anlamlı bir değişiklik gözlenmemiştir ($P<0.05$). Sonuç: FeCl3-askorbat kompleksi yüklü eksozomların A549 akciğer kanseri hücrelerinde kontrollü bir şekilde ferroptozu indüklediği ve bu yaklaşımın terapötik değeri olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Ferroptoz, Akciğer Kanseri, Terapötik Etki, Oksidatif Stres, Eksozom

Generatıon of Ferroptosıs Vıa Iron Loaded Exosomes in Lung Cancer Cell Lınes (A549); a New Therapeutıcal Approach for Cancer

Abstract: Objective: We was aimed to investigate the therapeutic effect of ferroptosis induced by exosomes loaded with FeCl3-ascorbate complex in A549 lung cancer cells. Method: Characterization of exosomes isolated from CCD-18Co cells by ultracentrifugation was done with NTA (Nanosight - Malvern Panalytical NS300). For the ferroptosis mechanism 200 µM FeCl3/50 mM Ascorbic acid was determined via optimization of FeCl3 and Ascorbic Acid concentrations to be loaded into exosomes by using the Real Time Cell Meter Device (xCELLigence - Acea Biosciences 3X16). After loading the exosomes (~1 x 107/µl) with FeCl3-Ascorbic Acid, the characterization assay was monitored via NTA. Exosomes loaded with FeCl3-Ascorbic Acid Combination (Group I) and free FeCl3-Ascorbic Acid Combination (Group II) not loaded to exosomes were applied to A549 cancer cells and incubated at 37℃ for 24 hours. The effect ferroptotic mechanism on cell viability was determined via the MTT method, migration ability of cells during pre-ferroptosis / post-ferroptosis conditions, was determined by Migration Analysis. The ferroptotic effect on cancer cells was assessed by measuring the levels of ROS, GSH, MDA. Results: The viability of cells treated with exosomes loaded with FeCl3-ascorbate decreased below 50% compared to control (Group I) at the end of 48 hours ($p<0.001$). A significant increase in intracellular ROS concentrations of cells treated with loaded exosomes was observed at the end of 48th hour compared to control ($p<0.001$). Compared to the control group, a significant decrease was observed in the amount of GSH in the cells treated with loaded exosomes at the end of 24th hour ($p<0.0001$). There was no significant change in MDA level in the cells treated with loaded exosomes at the end of 24th hour ($P<0.05$). Conclusion: In conclusion, exosomes loaded with FeCl3-ascorbate complex induced ferroptosis in A549 lung cancer cells in a controlled manner and this approach has therapeutic value.

Keywords: Ferroptosis, Lung Cancer, Therapeutic Effect, Oxidative Stress, Exosome

Presentation ID / Sunum No: 104

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7664-2657

Akciğer Kanseri Mi COVID-19 Pnömonisi Mi ? İki Vakanın Hikayesi

Dr. Öğretim Üyesi Fatoş Kozanlı
Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Tıp Fakültesi Göğüs Cerrahisi Ad

Özet: Dayanak: Radyolojik yöntemler COVID-19 için tanısal testler değildir, ancak tanıya ve ayırıcı tanıya yardımcı olurlar. Akciğer grafisi ilk tercih edilen yöntem olarak kabul edilmektedir. Gerekli durumlarda tanıya ulaşmak için RT-PCR (gerçek zamanlı polimeraz zincir reaksiyonu) ve toraks BT (bilgisayarlı tomografi) birlikte kullanılır. Hareket ettirilemeyen hastalarda USG (ultrason görüntüleme) yapılabilir. Olgu 1: 67 yaşında kadın hasta yan ağrısı şikâyeti ile başvurdu. Sağ akciğer alt lobunda spiküler uzantılı kitle lezyonu izlendi. Pozitron emisyon tomografi bilgisayarlı tomografide (PET/CT) lezyon bölgesinde malignite düzeyinde florodeoksiglukoz (FDG) tutulumu saptandı (SUVmax 10.0). Üç hafta sonra tekrar değerlendirilen hastada lezyon kayboldu. Olgu 2: 52 yaşında erkek hasta öksürük şikâyeti ile başvurdu. Akciğer grafisinde sağ akciğer orta zonda opak lezyon saptanan hastaya toraks BT çekildi. Sağ akciğer üst lobda 4 cm çapında kitlesel lezyon izlendi. Dört hafta sonra tekrar değerlendirilen hastanın lezyonu 1.7 cm'ye kadar gerilemiş ve hava kisti görünümündeydi. Hastalar radyolojik olarak takip edildi ve yeni bulgu görülmedi. Sonuç: Bu iki olgu, COVID-19 ile ilgili önceki çalışmalara göre farklı atipik radyolojik bulgulara sahiptir. Pandemi sürecinde akciğer kitlesi olan her olguya RT – PCR yapılmalı mı sorusu tartışmalıdır. Bu hastalara PET/CT taraması ve raporlamasını beklenirken hem zaman kaybedilmiş hem de de bulaşma riski oluşmuştur. Bu nedenle asemptomatik ve atipik radyolojik bulguları olan olgularda ayırıcı tanıda COVID-19 pnömonisi de düşünülmelidir.

Anahtar Kelimeler: Akciğer Kanseri, Covıd-19, Akciğer Lezyonu, Fluorodeoxyglucose, Suvmax

Lung Cancer or COVID-19 Pneumonıa ? – a Tale of Two Cases

Abstract: Background: Radiological methods are not diagnostic tests for COVID-19, but they aid in diagnosis and in the differential diagnosis. Chest radiography is accepted as the first choice method. In necessary cases, RT-PCR (real-time polymerase chain reaction) and thoracic CT (computerized tomography) are used together to reach the diagnosis. USG (ultrasound imaging) can be performed in patients who cannot be mobilized. Case 1: A 67-year-old female patient was admitted with a complaint of flank pain. A mass lesion with spicular extension was observed in the lower lobe of the right lung. The fluorodeoxyglucose (FDG) uptake has been detected at the level of malignancy in the lesion area in the positron emission tomography computerized tomography (PET/CT) (SUVmax 10.0). The lesion disappeared in the patient who was re-evaluated three weeks later. Case 2: A 52-year-old male patient applied with the complaint of cough. Thoracic CT was performed on the patient with an opaque lesion in the middle zone of the right lung in the chest X-ray. A mass lesion of 4 cm in diameter was observed in the upper lobe of the right lung. The patient's lesion, was re-evaluated four weeks later, and had regressed to 1.7 cm and appeared as an air cyst. The patients were followed up radiologically and no new signs appeared. Conclusion: These two cases have different atypical radiological findings compared to previous studies on COVID-19. The question of whether RT – PCR should be conducted in every case with a lung mass during the pandemic is controversial. The treatment of these two was delayed and

they also posed a risk of transmission while waiting for PET/CT scanning and reporting. Therefore, COVID-19 pneumonia should be considered in the differential diagnosis in cases with asymptomatic and atypical radiological findings.

Keywords: Lung Cancer, Covıd-19, Lung Lesion, Fluorodeoxyglucose, Suvmax

Presentation ID / Sunum No: 141

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4987-9581

Akciğerde Gözlenen Kist Hidatik Tanı ve İzlemi – Deskriptif Vaka Serisi

Dr. Lale Duman
İzmir Sağlık Bilimleri Üniversitesi Dr. Suat Seren Göğüs Hastalıkları ve Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi Radyoloji Bölümü

Özet: Dayanak: Hidatik kistlerin çoğu asemptomatiktir ve kitleye bağlı basınç ya da perforasyon veya boyut artışı nedeniyle ortaya çıkar. Genellikle radyolojik olarak ve tesadüfen tespit edilirler. Göğüs radyografisi en yaygın ve birinci basamak görüntülemedir. Komplike olmayan hidatik kistler radyolojik olarak düzenli sınırları olan homojen, küresel opaklık olarak gözlenir, farklı açılarda siferik görüntü değişir ve oval bir görüntü alır. Olgular: Bu çalışma kapsamında, hidatik kist tanısı olan 15 hasta, vaka serisi şeklinde deskriptif olarak değerlendirilmiştir. Öksürük, balgam, ateş, dispne ve hemoptizi, başvuru sırasında ana klinik semptomlardır. Radyolojik değerlendirmeye göre bireylerin çoğunluğu (n=7) komplike hidatik kistleri vardı. Ek olarak, kistler 3 hastada perfore, beş olguda non-komplike kistler gözlendi. Kistlerin boyutları 1.5x4 cm ila 8x12 cm arasında değişmekteydi. Kistlerin çoğu sağ alt pulmoner bölgede (n = 6) ve sol pulmoner bölgede (n = 6), sağ üst pulmoner bölgede iki olgu ve bir hastada iki taraflı tutulum vardı. Tedavide kombine cerrahi alternatifler tercih edilmiştir. Wedge lobektomi 9 olguda, 2 olguda lobektomi, 4 olguda kistektomi ve 3 olguda kapitonaj tedavisi gerçekleştirilmiştir. Takipte sadece bir hasta izleme gelmedi ve tedaviyi izleyen 14 kişide nüks gözlenmedi. Sonuç: Bu vaka serisinin deskriptif bir ortamda analiz edilen sonuçlarına göre, bilgisayarlı tomografinin perfore, komplike ve non-komplike hidatik kistleri ayırt etmek için değerli bir araç olduğu gözşenmiştir. Ek olarak, cerrahi tedavi sonucunda hiç nüks ortaya çıkmamış ve oldukça etkili bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Hidatik Kist, Bilgisayarlı Tomografi (Bt), Wedge Lobektomi, Kapitonaj, Nüks

Dıagnosıs & Follow-Up of Pulmonary Hydatıd Cyst in a Descrıptıve Settıng – a Case Serıes

Abstract: Background: The majority of hydatid cysts are asymptomatic and their symptoms occur due to compression or perforation or an increase in size. They are detected radiologically and incidentally. Chest radiography (X-Ray) is the most common and first-line imaging. Unruptured hydatid cysts are radiologically observed as homogeneous, spherical opacity with regular borders. In deep inspiration, the spherical image changes and takes an oval image. Cases: Within the scope of this case, a series of 15 patients with a diagnosis of hydatid cyst have been evaluated. Cough, sputum, fever, dyspnea, and hemoptysis were major clinical symptoms at the time of admission. A majority of the individuals (n=7) had complicated hydatid cysts according to radiological evaluation. Additionally, the cysts were perforated in 3 of the patients. Five subjects had non-complicated cysts and were evaluated for further treatment. The dimensions of the cysts varied from 1.5x4 cm to 8x12 cm. Most of the cysts were located at the right lower pulmonary region (n=6) and left pulmonary region (n=6), followed by two cases in the right superior pulmonary region and one patient had bilateral involvement. Combined surgical alternatives have been preferred in the treatment. The wedge lobectomy has been conducted in 9 cases, lobectomy in 2 cases, cystectomy in 4 cases, and capitonnage treatment in 3 cases. Only one patient has

been lost in the follow-up and no recurrence has been observed in 14 of the individuals following treatment. Conclusion: Regarding the outcomes of this case series in a descriptive setting, it was elaborated that computerized tomography is a valuable tool for differentiating perforated, complicated and non-complicated hydatid cysts. Additionally, surgical treatment is highly effective with almost no recurrence.

Keywords: Hydatid Cyst, Computerized Tomography (Ct), Wedge Lobectomy, Capitonnage, Recurrence

Presentation ID / Sunum No: 51

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4684-9996

Akne Vulgarisli Adolesan Hastalarda Kuru Göz Sendromu

Dr. Öğretim Üyesi Ali Keleş[1], Uzman Dr. Mehmet Hasta[2], Uzman Dr. Hatice Gencer Başol[3], Uzman Dr. Özlem Türelik[4], Doç.Dr. Erhan Şahin[5]

[1] Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Bilecik, Türkiye
[2] Bilecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Bilecik, Türkiye
[3] Bilecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Deri ve Zührevi Hastalıklar Anabilim Dalı, Bilecik, Türkiye
[4] Bilecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Tıbbi Patoloji Anabilim Dalı, Bilecik, Türkiye
[5] Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı, Bilecik, Türkiye

*Corresponding author: Ali Keleş

Özet: Amaç: Genç popülasyonda sıklıkla görülen akne vulgarisin adolesan hastalarda oküler yüzeye ve gözyaşı parametrelerine etkisini değerlendirmek. Yöntemler: Bu vaka-kontrol çalışmasına 19 akne vulgarisli adolesan hasta dahil edildi. Yaş ve cinsiyet açısından benzer polikliniğe rutin muayene için gelen 17 gönüllü kontrol grubu olarak alındı. Akne vulgaris grubunda hastalık süresi ve tedavileri not alındı. Tüm katılımcıların en iyi düzeltilmiş görme keskinliği, sferik eşdeğeri, günlük dijital ekran saati ve günlük dışarı aktivite saati kaydedildi. Katılımcılara Schirmer testi ile gözyaşı kırılma zamanı testi uygulandı ve oküler yüzey hastalık indeksi anketi doldurduldu. Daha sonra oküler yüzey özelliklerini belirlemek için konjonktiva impresyon sitolojisi için örnek alındı. Bulgular: Yaş ortalaması 15,63 ± 1,12 olan akne vulgarisli hastaların ortalama hastalık süresi 25,84 ± 16,18 aydı. Her iki grubun en iyi düzeltilmiş görme keskinliği, sferik eşdeğeri, günlük dijital ekran saati ve günlük dışarı aktivite saati benzerdi (P > 0,05). İki grup arasında Schirmer testi değerleri arasında fark gözlemlenmedi (P > 0,05). Ancak gözyaşı kırılma zamanı çalışma grubunda kontrol grubuna göre anlamlı olarak daha düşüktü (P < 0,001). Oküler yüzey hastalık indeksi skoru çalışma grubunda daha yüksekti (P = 0,022). Konjonktival impresyon sitolojisinde Nelson derecesi akne vulgaris grubunda kontrol grubuna göre daha fazla olsa da istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmadı (P > 0,05). Tartışma ve sonuç: Akne vulgarisli adolesan hastalarda gözyaşı miktarının etkilenmemesine rağmen gözyaşı film tabakasınının özelliğinin değiştiği belirlendi. Bu durum akne vulgarisli hastaların gözyaşı instabilitesine yatkınlığının olabileceğini göstermektedir. Akne vulgarisli adolesan hastalarda daha ayrıntılı oküler yüzey değerlendirmesi önerilir.

Anahtar Kelimeler: Akne Vulgaris, Gözyaşı Kırılma Zamanı Testi, Konjonktiva İmpresyon Sitolojisi, Oküler Yüzey Hastalık İndeksi, Schirmer Testi.

Dry Eye Syndrome in Adolescent Patients With Acne Vulgaris

Abstract: Objective: To evaluate the effect of acne vulgaris, which is frequently seen in the young population, on the ocular surface and tear parameters in adolescent patients. Methods: Nineteen adolescent patients with acne vulgaris were included in this case-control study. 17 volunteers who came to the outpatient clinic for routine examination with similar age and gender were included as the control

group. Disease duration and treatments were noted in the acne vulgaris group. Best corrected visual acuity, spherical equivalent, daily digital screen time, and daily outdoor activity time were recorded for all participants. The participants were administered the Schirmer test and the tear break-up time test, and the ocular surface disease index questionnaire was filled. Samples were then taken for conjunctival impression cytology to determine ocular surface properties. Results: The mean disease duration of patients with acne vulgaris with a mean age of 15.63 ± 1.12 years was 25.84 ± 16.18 months. The best corrected visual acuity, spherical equivalent, daily digital screen time, and daily outdoor activity time were similar in both groups (P> 0.05). There was no difference in Schirmer test values between the two groups (P> 0.05). However, tear break-up time was significantly lower in the study group than in the control group (P< 0.001). The ocular surface disease index score was higher in the study group (P= 0.022). Although Nelson grade was higher in the acne vulgaris group than the control group in conjunctival impression cytology, no statistically significant difference was found (P> 0.05). Discussion and conclusion: Although the amount of tears was not affected in adolescent patients with acne vulgaris, it was determined that the feature of the tear film layer changed. This shows that patients with acne vulgaris may be predisposed to tear instability. More detailed ocular surface evaluation is recommended in adolescent patients with acne vulgaris.

Keywords: Acne Vulgaris, Conjunctival İmpression Cytology, Ocular Surface Disease İndex, Schirmer Test, Tear Break-Up Time Test.

Presentation ID / Sunum No: 252

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3993-4292

Akut Lenfoblastik Lösemide (ALL) Asparajinaz Kullanan Kemoterapötik İlaç Rejimlerinin Etkinliğinin Minimal Rezidüel Hastalık (MRD) Ölçümü İle Değerlendirilmesi

Dr. Pınar Akpınar Oktar[1], Uzman Merve Güneş[1], Uzman Rumeysa Kılıç[1], Uzman Gülşen Yıldırım Kılınç[1], Dr. Deniz Yurtsever Sarıca[1], Prof. Dr. Türkan Patıroğlu[1], Prof.Dr. Ahmet Emin Kürekçi[1], Uzman Dr. Üstün Ezer[1]

[1] *Lösante Çocuk ve Yetişkin Hastanesi*

*Corresponding author: Pınar Akpınar Oktar

Özet: Akut lenfoblastik lösemi (ALL), çocukluk çağında görülen en yaygın kanser türüdür. Bu kanser türünde Minimal Rezidüel Hastalık (MRD) tanısına bağlı olarak, hastalığın risk grubu ve tedavi süreci belirlenebilmektedir. MRD analizi, tedavinin belirli günlerinde kemik iliği numunesi ile yapılan, tedavisi biten, devam eden, relaps olan veya remisyonda görünen hastalarda, klinik, radyolojik ve morfolojik analizler sonucunda saptanamayan kalıntı blast hücrelerin saptanması için kullanılan bir immünfenotipleme yöntemidir. Akım sitometri, qPCR, NGS gibi yöntemlerle analiz yapılabilir. Bu çalışmada MRD analizleri akım sitometri cihazı ile yapılmıştır. Günümüzde en yeni kemoterapötik ajan olarak tedavilerde kullanılmaya başlanan asparajinazın 1960'larda anti-tümör etkisi gösterilmiştir. Asparajinaz, dolaşımdaki serum asparajin seviyesini azaltarak asparajini aspartik asit ve amonyağa hidroliz eden bir enzimdir. Asparajin yoksunluğu hücreler için gerekli protein sentezini azaltır ve apopitoza neden olur. Normal hücreler asparjin sentaz ile asparajin üretebilirler, fakat malign hücrelerde asparajin sentaz olmadığı için bu hücreler asparajinaz ile spesifik olarak öldürebilir. Asparajinin ALL tedavisindeki önemi, yapılan çalışmalarla birçok kez gösterilmiştir. Bu nedenle Çalışmaya, Lösante Çocuk ve Yetişkin Hastanesi Çocuk Hematoloji bölümünde B-ALL tanısı almış, 0-18 yaş aralığında, ALL-IC BFM 2009 kemoterapi protokolü uygulanan ve tedaviye ek olarak Escherichia Coli (E.Coli.) asprajinaz kullanan ve alerji gelişimi sonrası PEG-asparajinaz alan 62 hastanın MRD risk düzeylerine göre TP1 (indüksiyon tedavi sonrası 4. hafta) döneminde, kan asparajinaz aktivitesi ve asparajin konsantrasyon ölçümü yapılarak MRD düzeyleri ile beraber değerlendirilmiştir. Çalışma sonucunda ulaşılan bulgulara göre, tedaviye ek olarak alınan asparajinaz, tedavinin olumlu yönde değişmesine katkı sağlamıştır. Asparajinaz aktivitesi 400 IU/L üzerinde ölçülen hastalarda, MRD negatifliğinin yüksek olduğu belirlenmiştir. Aynı zamanda asparajin konsantrasyonu ölçülen ve tam deplesyona giren hastaların %71,4'ü MRD negatifliği gösterirken, %28,6'sı MRD pozitifliği göstermiştir. Sonuçta, düşük risk belirtisi olarak kabul edilen MRD negatifliği ile tedavi rejimine ek olarak asparajinaz kullanılmasının paralel ilerlediği gözlemlenmiştir. Yapılan diğer çalışmalar da bu sonucu destekler niteliktedir.

Anahtar Kelimeler: Akut Lenfoblastik Lösemi (ALL), Minimal Rezidüel Hastalık (MRD), L-Asparajinaz, Peg- Asparajinaz, HPLC, Akım Sitometri

Evaluation of the Effectiveness of Chemotherapeutic Drug Regimes Using Asparaginase in Acute Lymphoblastic Leukemia (ALL) With Minimal Residual Disease (MRD) Measurement

Abstract: Acute lymphoblastic leukemia (ALL) is the most common type of cancer in childhood. In this type of cancer, the diagnosis of Minimal Residual Disease (MRD) can be used to determine the risk group and treatment course of the disease. MRD analysis is an immunophenotyping method used to detect residual blast cells that cannot be detected as a result of clinical, radiological and morphological analyzes in patients whose treatment ends, continues, relapses or appears in remission with bone marrow samples on certain days of treatment. In this study, MRD analysis was performed by flow cytometry. Asparaginase, which is now used as the newest chemotherapeutic agent, was shown to have anti-tumor effects in the 1960s. Asparaginase is an enzyme that hydrolyzes asparagine to aspartic acid and ammonia, reducing the level of circulating serum asparagine. Asparagine depletion reduces protein synthesis necessary for cells and causes apoptosis. Normal cells can produce asparagine with asparagine synthase, but malignant cells lack asparagine synthase and can be specifically killed by asparaginase. The study included 62 patients diagnosed with B-ALL in the Pediatric Hematology Department of Lösante Children's and Adult Hospital, aged 0-18 years, who received ALL-IC BFM 2009 chemotherapy protocol and who received E.Coli. asparaginase in addition to the treatment and who received PEG-asparaginase after allergy development. Blood asparaginase activity and asparagine concentration were measured in the TP1 (4th week after induction treatment) period according to MRD risk levels and evaluated together with MRD levels. According to the findings of the study, asparaginase supplementation to the treatment contributed to a significant positive change in the treatment. It was determined that MRD negativity was high in patients with asparaginase activity above 400 IU/L. At the same time, 71.4% of patients with asparagine concentration measured and in complete depletion were MRD negative, while 28.6% were MRD positive. In conclusion, it was observed that MRD negativity, which is considered a low risk sign, and the use of asparaginase in addition to the treatment regimen progressed in parallel. Other studies also support this conclusion.

Keywords: Acute Lymphoblastic Leukemia (ALL), Minimal Residual Disease (MRD), L-Asparaginase, Peg- Asparaginase, HPLC, Flow Cytometry

Presentation ID / Sunum No: 196

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0675-4642

Methamphetamıne Intoxication Accompanied by Cardiomyopathy – a Case Report

Dr. Özkan Duman
Buca Seyfi Demirsoy Eğitim ve Araştırma Hastanesi Kardiyoloji ABD

Abstract: Background: Methamphetamine is a psychostimulant in the phenethylamine and amphetamine class of psychoactive substances. Methamphetamine can be taken orally or nasally; also, injection is common among high-risk users in some countries. It is also known that crystal methamphetamine is smoked as cigarettes. Young age, low education level, and use of other psychoactive substances are associated with an increased risk of methamphetamine abuse. Cases: A 19-year-old male patient applied to our institution with complaints of confusion and palpitation. He stated that he had taken methamphetamine at night, during his examination. The patient's blood pressure was 150/100 mm Hg, troponin level was 630 ng/l, and pulse rate was 150/minute. Sinus rhythm and incomplete right bundle branch block were found on ECG, and ejection fraction was 50% at admission on echocardiography. Mild hypokinesia has been detected. The patient was diagnosed with methamphetamine intoxication, and beta-blocker, O2 support, and hydration were administered as treatment. During the hospitalization period, the patient developed liver failure, and after 12 days of intensive care follow-up, cardiac enzymes and liver function tests returned to normal values. In the control ECG, the ejection fraction was found to be 60%. After the intensive care follow-up period, the patient was discharged. Conclusion: Intoxications are common emergencies. Mortality rates decrease when timely and necessary interventions are conducted. The majority of patients only need supportive treatment. The main goal in the treatment of emergency intoxication is the elimination of life-threatening factors. The initial findings should not be misleading. Even if the patient has taken a toxic dose of the substance, the symptoms may not have appeared yet. Therefore, every case with suspected intoxication should be seriously considered, followed up, and treated.

Keywords: Methamphetamine İntoxication, Substance Abuse, Amphetamine,

Presentation ID / Sunum No: 181

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3469-0137

Aletli Pilatesin Uyku Kalitesi İle İlişkisi

Ma.St. Özlem Cartıllı[1], Doç.Dr. Rahime Aslankoç[2]
[1] *Süleyman Demirel Üniversitesi*
[2] *Süleyman Demirel Üniversiitesi*

*Corresponding author: Özlem Cartıllı

Özet: Pilates, 1. Dünya Savaşı zamanında Alman jimnastikçi Joseph Hubertus Pilates tarafından geliştirilmiş egzersiz bütünüdür. 1. Dünya savaşında İngiltere esir kampına düşen Joseph Pilates, kampta hem esir düşen arkadaşlarına hem de yaralı askerlere egzersizler yaptırarak onların sağlığına katkıda bulunmuştur. Savaş sonrası dünya genelinde görülen İspanyol Gribi pandemisinde Joseph Pilatesle egzersiz yapan hiç kimse İspanyol Gribi nedeniyle ölmemiştir. Pilatesin özel bir türü olan aletli pilateste Reformer, Cadillac, Fıçı gibi ekipmanlar kullanılır. Reformerda kullanılan yaylar ile egzersiz yapan kişilerde ilerleyiş amaçlı direnç sağlanmaktadır. Aletli pilateste primer hedefler, kişilerde omurga stabilizasyonu, doğru postür algısı, esneklik ve genel vücut sağlığını artırmaktır. Uyku kalitesi de genel vücut sağlığı tanımında bulunmaktadır. Uyku kalitesi Pittsburg Uyku Kalitesi İndeksi(PUKİ) ile ölçülmektedir. PUKİ skoru 5'in altında olursa iyi uyku kalitesi, 5 ve 5'in üzerinde olursa kötü uyku kalitesi anlamına gelmektedir. Yapılan çalışmalarda kuvvetlendirme ve germe egzersizlerinin uyku kalitesini iyileştirdiği görülmüştür. Ancak literatürde aletli pilates uygulamalarının uyku kalitesi ile olan ilişkisi üzerine çalışma bulunmamaktadır. Yapılacak çalışma sonucunda aletli pilates egzersizlerinin kişilerde uyku kalitesini olumlu etkileyeceği öngörülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Aletli Pilates, Kuvvetlendirme, Germe, Egzersiz, Uyku Kalitesi

The Relationship of Instrumental Pilates With Sleep Quality

Abstract: Pilates is a set of exercises developed by the German gymnast Joseph Hubertus Pilates during the First World War. Joseph Pilates, who fell into the British prison camp in the World War, contributed to the health of both his friends who were captured in the camp and the wounded soldiers by having them do exercises. In the post-war Spanish Flu pandemic, no one who exercised with Joseph Pilates died due to the Spanish Flu. Equipment such as Reformer, Cadillac and barrel are used in instrumental pilates, which is a special type of pilates. With the springs used in the Reformer, resistance for progression is provided for people who exercise. The primary goals in instrumental pilates are to increase spinal stabilization, correct posture perception, flexibility and general body health. Sleep quality is also included in the definition of general body health. Sleep quality is assessed by Pittsburg Sleep Quality Index(PSQI). If the PSQI score is below 5, it means good sleep quality, and if it is above 5 and 5, it means bas sleep quality. Studies have shown that strengthening and stretching exercises improve sleep quality. However, there is no study in the literature on the relationship between exercised instrumental pilates practices and sleep quality. As a result of the study to be done, it is predicted that instrumental pilates exercises will positively affect the sleep quality of people.

Keywords: Instrumental Pilates, Strengthening, Stretching, Exercise, Sleep Quality

Presentation ID / Sunum No: 349

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Alt Ekstremite Periferik Arter Hastalıklarında Güncel Tartışmalar

Uzman Dr. Deniz Şerefli
Sağlık Bilimleri Üniversitesi Bozyaka Eğitim ve Araştırma Hastanesi Kalp ve Damar Cerrahi

Özet: Periferik arter hastalığı(PAH) sıklıkla asemptomatik seyrederken tanı ve tedavi sürecindeki yetersizlikler de halen mevcuttur. Bu bölümde özellikle semptomatik periferik arter hastalılarının en sık görüldüğü lokalizasyon, alt ekstremite olması nedeniyle, ulusal ve uluslararası tedavi rehberleri ve yeni birkaç randomize çalışmadan yola çıkarak güncel bilgileri ortaya koyacağız.Kritik bacak iskemisi yıllardır kullanılageldikten sonra kronik ekstremite tehdit edici iskemi (KETİ) olarak tekrar tanımlanmıştır. Bunun sebebi, ortaya çıkan tabloya daha iyi açıklık getirileceği öngörüsüdür. KETİ hastalarına yaklaşımı sistematik hale getirmek üzere PLAN kavramı oluşturulmuştur. Hastanın risk durumu (Patient risk): ekstremitenin kurtulma şansı, işlemin riski, yaşam beklentisi. Ekstremitenin ciddiyeti (Limb severity): WIfI sınıflaması (ekstremite ciddiyeti ile beraber iskeminin değerlendirilmesi) Tıkanıklığın anatomik görüntüsü (ANatomic pattern): GLASS evrelemesi, otolog ven greft kullanabilme imkanı, seçeneği kalmamış anatomik yapı. WIFI sınıflaması diyabet gibi komplike olmuş hastalıklarda birlikte KETİ varlığında, yaranın durumu, enfeksiyon varlığı ve beraberinde iskemiyi de değerlendirerek uygun yaklaşımı sağlar. KETİ geliştiğinde vasküler patolojiyi daha açık bir şekilde ortaya çıkarmak için GLASS sınıflaması oluşturulmuştur. Bu sınıflama ile hedef damar ve öngörülen patensi şeklinde iki yeni kavram ortaya çıkmıştır. GLASS sınıflamasıyla ilgili şu temel kriterler sıralanmaktadır: Birincil hedef, ayağa doğrusal bir kan akımı sağlamak. ikincil hedef arteriel devamlılık ile ayağa kadar akımın sağlanması, diğer hedef aortoiliyak ve ana femoral arter gibi proksimal lezyonların giderilmesidir. BEST-CLI(Best Endovascular vs. Best Surgical Therapy in Patients With Critical Limb Ischemia)çalışması Amerikan kalp cemiyeti' nin 2022'de bilimsel oturumunda sunduğu çalışma, uzun zaman önce sonuçları yayınlanan ve vasküler cerrahide önemli bir çalışma olan BASIL(Bypass vs Angioplasty in Severe Ischemia of the Leg) (Adam et al., 2005) çalışmasının devamı olarak nitelendirildi. Tedaviye yaklaşımlı analiz yapılan BEST-CLI çalışmasında, birincil sonlanım noktasının cerrahi 1 grubunda endovasküler gruba oranla daha düşük olduğu gösterildi. (sırasıyla %42.6 ve %57.4, P<.001). Bu durum endovasküler tedavi kolundaki daha yüksek yeniden müdahale oranından kaynaklanmıştır (cerrahi 1 %9,2 ve endovasküler %23,5). Ayrıca cerrahi 1 grubu endovasküler tedavi ile karşılaştırıldığında diz üstü amputasyon oranı önemli ölçüde daha düşüktü (%10.4 ve %14.9). Sonuç olarak alt ekstremite perifrik arter hastalığı yönetimi, ilerleyen yıllarda da dinamizmini ve değişiklik yatkınlığını koruyacak ve üzerinde daha bir çok çalışma ile daha umut verici yöntem ve teknikleri karımıza çıkaracaktır.

Anahtar Kelimeler: Periferik Arter Hastalığı, Kritik Bacak İskemisi, Kronik Ekstremite Tehdit Edici İskemi

Presentation ID / Sunum No: 3

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8268-464X

Ambulatuar Pediatrik Cerrahide Kaudal Blok ve Supozituar İle Sağlanan Postoperatif Analjezinin Karşılaştırılması

Uzman Dr. Uğur Özgürbüz[1], Prof.Dr. Canan Bor[2], Prof.Dr. Taner Balcıoğlu[2], Prof.Dr. Mehmet Uyar[2], Prof.Dr. Gülden Uğur[2]

[1] İzmir Atatürk Eğitim ve Araştırma Hast. Anestezi ve Reanimasyon AD

[2] Ege Üni. Tıp Fak. Anestezi ve Reanimasyon AD

*Corresponding author: Uğur Özgürbüz

Özet: GİRİŞ: Pediatrik yaş grubunda postoperatif ağrı yönetimi halen önemli problemlerden birini oluşturmaktadır. Ambulatuar olgularda taburculuğu geciktireceğinden bu durum daha da önemli hale gelmektedir. Günümüzde rektal, oral, parenteral yoldan çeşitli analjezikler postoperatif analjezide kullanılmaktadır. Bu araştırma ile pediatrik olgularda postoperatif kaudal analjezinin ağrı tedavisindeki etkinliğinin supozituar analjezik ile karşılaştırılarak değerlendirilmesi amaçlanmıştır. METOD: Çalışmaya 2-10 yaş arasında orşiopeksi ve herniotomi operasyonu geçirecek ASA I-II hastalar dahil edildi. Tüm hastalara genel anestezi uygulandı ve operasyon bitiminde postoperatif kaudal analjezi uygulandı. Gruplar 15'er kişilik 3 gruba ayrıldı. Grup I'de kaudal bupivakain %0.25 1mg/kg+0.5 mg/kg ketamin ve Grup II'de kaudal bupivakain %0.25'lik 1mg/kg uygulandı. Grup III'te ise kaudal blok uygulanmayarak sadece rektal diklofenak sodyum 2.5 mg/kg dozunda uygulandı. Hastalar postoperatif 4 saat boyunca saatte bir objektif ağrı skalasıyla değerlendirildi ve üriner retansiyon, solunum depresyonu, bulantı kusma gibi yan etkiler kaydedildi. BULGULAR: Kaudal analjezi uygulanan her iki grupta objektif ağrı skalası skorları rektal supozituar uygulanan gruba göre anlamlı olarak düşüktü($p<0.05$). 1.,3., ve 4. saatlerde ise ağrı skoru Grup I'de Grup II ye göre anlamlı olarak düşük saptanırken, 2. saatteki ağrı skorları her iki grupta benzerdi. Yan etkiler açısından gruplar arasında fark gözlenmedi. SONUÇ: Bu araştırmanın sonuçlarına göre kaudal blok ile sağlanan analjezi yönteminin supozituar ile sağlanan analjezi yöntemine göre daha iyi olduğu sonucuna varılmıştır.. Kaudalde bupivakainin ketaminle kombinasyonunun tek başına kullanımına göre daha iyi analjezi sağladığı ve postoperatif ağrı tedavisinde adjuvan olarak değerlendirilebileceği kanısına varılmıştır. Anahtar Kelimeler: Supozituar, kaudal, analjezi, bupivakain, ketamin correspending author: Uğur Özgürbüz

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Supozituar, Kaudal, Analjezi, Bupivakain, Ketamin

Comparison of Postoperative Analgesia Provided With Caudal Block and Suppository in Ambulatory Pediatric Surgery

Abstract: INTRODUCTION: Postoperative pain management is still one of the important problems in the pediatric age group. This becomes even more important in ambulatory cases, as it will delay discharge. Today, various rectal, oral and parenteral analgesics are used in postoperative analgesia. The aim of this study was to evaluate the effectiveness of postoperative caudal analgesia in the treatment of pain in pediatric cases by comparing it with suppository analgesics. METHODS: ASA I-II patients between the ages of 2 and 10 who will undergo orchiopexy and herniotomy operations were included in

the study. General anesthesia was applied to all patients and postoperative caudal analgesia was administered at the end of the operation. The groups were divided into 3 groups of 15 people each. Caudal bupivacaine 0.25% 1mg/kg+0.5 mg/kg ketamine was administered in Group I and caudal bupivacaine 0.25% at 1mg/kg in Group II. In Group III, only rectal diclofenac sodium 2.5 mg/kg was administered without applying caudal block. Patients were evaluated with an objective pain scale every hour for 4 hours postoperatively, and side effects such as urinary retention, respiratory depression, nausea and vomiting were recorded. RESULTS: Objective pain scale scores were significantly lower in both groups in which caudal analgesia was administered compared to the group in which rectal suppository was administered ($p<0.05$). At the 1st, 3rd, and 4th hours, the pain score was found to be significantly lower in Group I compared to Group II, while the pain scores at the 2nd hour were similar in both groups. There was no difference between the groups in terms of side effects.CONCLUSION: According to the results of this study, it was concluded that the analgesia method provided with caudal block is better than the analgesia method provided with the suppository.

Keywords: Keywords: Suppository, Caudal, Analgesia, Bupivacaine, Ketamine

Presentation ID / Sunum No: 298

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8314-0572

Anal Striktür Tedavisinde Dilatasyon ve Stent Uygulamasının Kombinasyonu. Vaka Takdimi

Uzman Dr. Ömer Faruk İnanç
Anadolu Healthcare Centre In Affiliation With Johns Hopkins Medicine

Özet: Amaç: Distal yerleşimli rektum kanserlerinde intersfinkterik rezeksiyon, eksternal anal sfinkteri korumak için abdominoperineal rezeksiyona alternatif bir prosedür olarak giderek artan sıklıkta uygulanmaktadır. Anastomoz darlığı İSR sonrası sık görülen bir komplikasyondur. Bu çalışmada İSR işlemi sonrası anal darlık şikayeti olan bir hastada tek seansta dilatasyonla birlikte stent kullanarak dilatasyonu daha uzun sürdürmeyi denedik. Gereç ve Yöntemler: 52 yaşında kadın hasta, anal girimden 3 cm uzaklıkta rektal adenokarsinom ile başvurdu. Neoadjuvan kemo-radyoterapiden 6 hafta sonra İSR uygulandı. Koruyucu stoma olarak konvansiyonel "loop ileostomi" yerine "tam saptırıcı tüp ileostomi" uygulandı. Hastada ameliyattan 6 hafta sonra zorşu dışkılama şikayeti ortaya çıktı. Rektal muayenede ciddi anastomoz darlığı saptandı. Dilatasyon genel anestezi altında yapıldı. Hegar dilatatörleri ile lümen 1,5 cm'ye kadar genişletildi ve rijit rektoskop ile kolona girildi. Dilatasyonun sürdürülmesi için 20 cm uzunluğunda ve 17 mm çapında polivinil klorür (PVC) yumuşak tüp stent olarak kullanıldı. Bulgular: Hasta postoperatif üçüncü gün taburcu edildi. Stent hastada 2 hafta boyunca kaldı. Hasta bu dönemde mobilizasyon ve yaşam tarzı açısından herhangi bir zorluk bildirmedi. 14. günde tüp çıkarıldıktan sonra darlık düzeldi ve dışkılama normale döndü. Hasta 2 aylık takip süresi sonunda dışkılama ile ilgili sorun bildirmedi. Sonuç: Bu tedavi yöntemi daha az invaziv bir işlem olarak gelecekte cerrahi revizyon işlemleri (flep, striktüroplasti) yerine birinci basamak tedavi olarak önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: İntersfinkterik Rezeksiyon, Anal Darlık, Dilatasyon, Stent

Combination of Dilatation and Stenting for Treatment Anal Stricture. a Case Report

Abstract: Aims: Intersphincteric resection (ISR) was introduced recently as an alternative procedure of abdominoperineal resection for sparing the anal sphincter. Anastomosis stricture is a common complication after ISR. In this study we attempted to maintain the dilatation longer using a stent in combination with dilatation at a single session to a patient who is suffering from anal stricture after ISR procedure. Materaial And Methods: 52 years-old women presented to hospital with a rectal adenocarcinoma at 3 cm distance from anal werge. After 6 weeks from neoadjuvant chemo-radiotherapy she underwent ISR. Completely diverting tube ileostomy was performed as a protective stoma instead of conventional loop ileostomy. The patient reported hard defecation after 6 weeks from surgery. Sever anastomosis stricture was detected during digital rectal exam. Dilatation was performed under general anesthesia. The lumen dilated up to 1,5 cm with Hegar dilators and colonic mucosa was confirmed by rigit rectoscope. A polyvinyl chloride (PVC) soft tube with length of 20 cm and diameter of 17 mm has been used as a stent for maintaining the dilatation. Instead of dilatation alone, we preferred to combine dilatation with convenient anal stent. Results: Pateint was discharged at the the postoperative third day. During 2 weeks of follow-up with the tube the patient did not reported any challenge in terms of mobilization and lifestyle during this period. After removal the tube at the 14th day, the stricture was

resolved and the defecation became within normal. After a follow-up period of 2 months no problem regarding defecation was reported. Conclusion: This treatment modality can be recommended as a first line treatment instead of surgical revision procedures (flap, stricturoplasty) in the future since it is more minimally invasive procedure.

Keywords: Intersphicteric Resection, Anal Stricture, Stent

Presentation ID / Sunum No: 106

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3636-4004

Anjioimmünoblastik T-Hücreli Lenfoma İle İlişkili Hipereozinofili: Nüks/progresyonun Bir Belirteci Mi ?

Dr. Öğretim Üyesi Fatih Eskin[1], Doç.Dr. Abdülkerim Yıldız[2]
[1] Hitit Üniversitesi Tıp Fakültesi, İç Hastalıkları
[2] Hitit Üniversitesi Tıp Fakültesi, Hematoloji

*Corresponding author: Fatih Eskin

Özet: Giriş: Eozinofili, sadece allerjik durumlar, inflamatuar hastalıklar, otoimmün bozukluklar, ilaç reaksiyonları, parazitik hastalıklar gibi reaktif durumlarda değil, aynı zamanda bazı hematolojik neoplazmlarda da tanı anında gözlemlenebilen bir bozukluktur. Ancak klinik açıdan önemi henüz net olarak bilinmemektedir. Biz burada sadece tanı anında değil izlemde gelişen progresyon sırasında da şiddetli eozinofili piki saptanan bir angioimmunoblastic T-cell lenfoma vakasını sunduk. Yöntem: Şiddetli hipereozinofilisi olan hastada eksizyonel lenf nodu biyopsisi ile anjiyoimmünoblastik T-hücreli lenfoma tanısı koyduk. Bulgular: Halsizlik, nefes darlığı ve kilo kaybı ile başvuran ve tam kan sayımında şiddetli eozinofili saptanan 57 yaşında erkek hastaya ileri incelemeler sonucunda angioimmunoblastic T-cell lymphoma tanısı konuldu. İlk sıra kemoterapi sonrası lenfoma açısından kısmı yanıt elde edilen hastanın eozinofilisi geriledi. Ancak izlemde progresyon gelişti ve bu esnada tam kan sayımında eozinofili tekrar ortaya çıktı. Kurtarma kemoterapisi sonrası tekrar kısmı yanıt elde edilen hastada eozinofili bir kez daha normal seviyelere geriledi. İzlemde pnömoniye bağlı septik şok sebebi ile eksitus oldu. Sonuç: Bu olgu, hipereozinofilinin angioimmunoblastic T-cell lymphomaya tanı anında eşlik eden bir anormallik olmasının yanı sıra klinik takipte nüks/progresyon anında da ortaya çıkabileceğini göstermiştir. Bu bulgu, hipereozinofilinin angioimmunoblastic T-cell lymphomada progresyonun erken bir belirteci olarak kullanılabileceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anjiyoimmünoblastik T-Hücreli Lenfoma, Hipereozinofili, Progresyon

Angioimmunoblastic T-Cell Lymphoma Associated Hypereosinophilia: Is İt a Marker of Relapse/progression'

Abstract: Introduction: Eosinophilia is a disorder that can be observed at the time of diagnosis, not only in reactive conditions such as allergic conditions, inflammatory diseases, autoimmune disorders, drug reactions, parasitic diseases, but also in some hematological neoplasms. However, its clinical significance is not yet clear. Here, we presented a case of angioimmunoblastic T-cell lymphoma with severe eosinophilia peak not only at diagnosis but also during follow-up progression. Method: We diagnosed angioimmunoblastic T-cell lymphoma by excisional lymph node biopsy in the patient with severe hypereosinophilia. Results: A 57-year-old male patient, who presented with fatigue, shortness of breath and weight loss, and who had severe eosinophilia in the complete blood count, was diagnosed with angioimmunoblastic T-cell lymphoma after further examinations. The patient's eosinophilia regressed with a partial response to lymphoma following first-line chemotherapy. However, progression developed and eosinophilia reappeared in the complete blood count during the follow-up. Eosinophilia

regressed to normal levels once again in the patient who had a partial response again after salvage chemotherapy. During the follow-up, the patient died due to pneumonia related septic shock. Conclusion: The present case showed that hypereosinophilia is a accompanying abnormality at the time of diagnosis of angioimmunoblastic T-cell lymphoma, and it can occur at the time of recurrence/progression in clinical follow-up, as well. This finding suggests that hypereosinophilia can be used as an early marker of progression in angioimmunoblastic T-cell lymphoma.

Keywords: Angioimmunoblastic T-Cell Lymphoma, Hypereosinophilia, Progression

Presentation ID / Sunum No: 212

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0006-5767-1456

Annona Murıcata (Graviola) Yaprağı Ekstresinin Spinal Korda Radyoprotektif Etkileri

Doç.Dr. Özlem Elmas[1], Dr. Öğretim Üyesi Havva Hande Keser Şahin[2], Arş.Gör.Dr. Özlem Apsar[1]

[1] Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyasyon Onkolojisi Anabilim Dalı

[2] Hitit Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji Anabilim Dalı

*Corresponding author: Özlem Apsar

Özet: Giriş:Radyoterapi (RT), primer ve metastatik tümörler için önemli bir kanser tedavisidir.Çok sayıda çalışma, DNA'nın, lipitlerin ve proteinlerin, iyonize radyasyon (IR) tarafından indüklenen serbest radikaller tarafından saldırıya uğradığını ve dolayısıyla ciddi hücresel hasara yol açtığını göstermiştir.Yaygın olarak "graviola" olarak bilinen Annona Muricata bitkisi tropik iklime sahip ülkelerde yetişmekte olup antioksidan, antikanser, analjezik ve antispazmodik ajan olarak kullanılmaktadır.Bu çalışma, graviolanın iyonize radyasyonun omurilik hasarına karşı olası koruyucu etkisini değerlendirmeyi amaçladı. Gereç ve Yöntem: Benzer fizyolojik özelliklere sahip 32 adet erişkin dişi Wistar Albino rat randomize olarak seçildi. Ratlar Grup 1 (n=8) (kontrol grubu), Grup 2 (n=8) (Graviola grubu), Grup 3 (n=8) (RT grubu), Grup 4 (n=8) (Graviola+ RT grubu) şeklinde gruplandı. Öz, etanol bazlı filtrasyon yoluyla Graviola bitkisinin kurutulmuş yapraklarından elde edildi. Oluşan öz, ratlara aktif bir bileşen olarak uygulandı.Prone pozisyonda sabitlenmiş ratların spinal korduna toplam 20 Gy (1 GY/dk) dozda tek bir fraksiyon halinde uygulandı.Tüm analizler SPSS ile yapıldı. Bulgular:Dört ayrı grupta inflamatuar hücre infiltrasyonu, ödem, nöron şişmesi, gliosit hiperplazisi, nekroz, spinal kord kavitasyonu, Nissl cisimcik kaybı, çekirdek çevresinde kavitasyon, piknotik çekirdek gibi parametreler incelendi.Doku ve hücrelerin histomorfolojik bulguları skorlandı. Her kriter 0 ile 3 arasında puanlandı. (0 = normal, 1 = Hafif, 2 = orta ve 3 = ağır). Gliosit Hiperplazisi: RT grubunda;(7)Ağır,Graviola+RT;(6)Orta,Graviola;(6)Hafif. Nöron şişmesi:RT;(7)Ağır, Graviola+RT;(6)Orta, Graviola;(7)Hafif. Spinal kord kavitasyonu:RT;(8)Orta,Graviola+RT;(6)Orta,Graviola;(7)Hafif. Nissl cisimcik kaybı: RT;(7)Ağır, Graviola+RT;(7)Orta, Graviola;(8)Hafif. Çekirdek etrafında kavitasyon:RT;(6)Ağır, Graviola+RT;(6)Orta, Graviola;(7)Hafif. Piknotik Çekirdek: RT,(7)Ağır; Graviola+RT;(5)Orta, Graviola;(7)Hafif. Ödem:RT;(6)Ağır, Graviola+RT;(6)Hafif, Graviola;(7)Hafif. Sonuç:Bu çalışmada, RT'nin omurilik üzerindeki etkisi ve graviola bitkisinin savunma yetenekleri araştırıldı.Graviolanın nöroprotektif etkisi nöronal şişmeyi azaltarak sitotoksik ödemi önledi.Graviola ile tedavi edilen ratlarda, tedavi edilmeyen ratlara kıyasla dejenerasyon ve kavitasyon önlenirken,piknotik çekirdek daha hafif seviyede görülmüştür.Ayrıca, sonuçlarımız, ratların RT'den önce graviola ile tedavisinin, kontrol grubuna kıyasla omurilikte nekrotik hasarları önlediğini göstermiştir.RT'den önce graviola yaprak ekstresi ile yapılan ön tedavinin, graviolanın antiinflamatuar özelliğinin nöronal korumaya katkıda bulunduğunu desteklemektedir.

Anahtar Kelimeler: Radyoterapi, Radyoprotektif Etki, Graviola, Annona Muricata

Presentation ID / Sunum No: 47

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8322-8374

Aquafilling Jel Enjeksiyonu Yoluyla Meme Augmentasyonu İşleminin Radyolojik Bulguları

Dr. Nilgün Güldoğan
Altunizade Acıbadem Hastanesi

Özet: Günümüzde meme augmentasyonu amaçlı uygulamalarda farklı enjekte edilebilir malzeme türleri kullanılmaktadır. 2005 yılında yumuşak doku dolgusu olarak geliştirilen Aquafilling, son zamanlarda meme büyütme amaçlı olarak da kullanılmaktadır. Hidrofilik jel enjeksiyonunun en yaygın bulgusu veya semptomu memede sertlikler ve nodüller gelişmesidir. Ayrıca kontur anormallikleri, anormal cilt hissi, mastalji, mastodini, ve inflamasyon görülebilir. Nodüller, genellikle memelerin farklı derinliklerinde ve çeşitli boyutlarda, multipl olurlar. Jel komşu yumuşak dokulara sızabilir. Ciltaltına, pektoralis kas lifleri arasına, subpektoralis kompartımana, vasküler komparmana, aksillaya uzanabilir. Hidrojellerin meme büyütmede görüntüleme bulguları ve komplikasyonları hakkında radyolojik literatür oldukça sınırlıdır. Burada Aquafilling ile meme büyütme öyküsü olan iki olguyu sunuyoruz. İlk olgu 10 yıl önce aquafilling öyküsü olan ve her iki memede yeni gelişen sertlikler ve ağrı şikayeti mevcut olan 39 yaşında kadın hastadır. Mamografide her iki memede retropektoral alanda ve meme dokusu içerisinde, sınırları glandüler dokudan ayırt edilemeyen aquafilling materyaline ait dansite artışları saptandı. Ultrasonografik incelemede bilateral retroglandüler mesafede, göğüs duvarı ile parankim arasında septalı, hipoekoik yoğun içerikli koleksiyonlar görüldü. Jelin, her iki memede tüm kadranlarda yer yer parankim içerisine ve üst kadranlarda pektoral kas içerisine herniasyon saptandı. MR incelemede ise her iki meme içinde yaygın kompartmanlaşma gösteren serbest aquafilling materyali izlendi. Sıvı, salin implantlara benzer şekilde, T1 ağırlıklı görüntülerde hipointens ve T2 ağırlıklı görüntülerde hiperintensti. İkinci olgu 32 yaşında kadın hasta:Göğüs duvarında ve koltuk altında şişlik ve 2 gündür koltuk altında ağrı şikayeti ile başvurdu. Ultrasonografik incelemede, her iki memede retromammarian-retropektoral yerleşimli filling materyalinin meme parankiminin içinde lokülasyonlar yaptığı ve aksillaya uzandığı görüldü. Aquafilling malzemesinin radyolojik özellikleri ve migrasyon paternleri ile ilgili komplikasyonların bilinmesi son derece önemlidir. Özellikle tıbbi geçmişini saklayan hastalarda radyoloğun ayırıcı tanı yapabilmesine ve maligniteyi ekarte edebilmesine olanak tanır.

Anahtar Kelimeler: Aquafilling, Meme Augmentasyonu, Ultrason, Magnetic Rezonans Görüntüleme, Mamografi

Radıologıc Fındıngs of Breast Augmentatıon Vıa Injectıon of Aquafillıng Gel

Abstract: Different types of injectable materials are used in breast augmentation applications. Developed as a soft tissue filler in 2005, Aquafilling® has also been used for breast augmentation. The most common sign or symptom of hydrophylic jel injection is the development of breast firmness and nodules. In addition, the gel may extend subcutaneously, between pectoralis muscle fibers, into the subpectoralis compartment, vascular compartment, and axilla. The radiological literature on imaging findings of hydrogels in breast augmentation is quite limited. Here we present two cases with a history of breast augmentation with Aquafilling. The first case is a 39-year-old female patient who had a history

of aquafilling 10 years ago and had newly developed stiffness and pain in both breasts. On mammography, the density of breasts is increased due to aquafilling material, the borders of which could not be distinguished from the glandular tissue. In the ultrasonographic examination, hypoechoic collections were seen in the bilateral retroglandular space. Herniation of the gel into the parenchyma in all quadrants of both breasts and into the pectoral muscle in the upper quadrants was also detected. In the MR examination, free aquafilling material with extensive compartmentalization was observed in both breasts. The fluid was hypointense on T1-weighted images and hyperintense on T2-weighted images, similar to saline implants. The second case is a 32-year-old female patient who presented with complaints of swelling in the chest wall and axilla and pain in the armpit for 2 days. Ultrasonographic examination revealed that filling material in both breasts made loculations within the breast parenchyma and extended to the axilla. It is important to know the complications and migration patterns of the aquafilling material. It allows the radiologist to make a differential diagnosis and rule out malignancy, especially in patients who hide their medical history.

Keywords: Aquafilling, Breast Augmentation, Ultrasound, Magnetic Resonance İmaging, Mammography

Presentation ID / Sunum No: 165

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Astım Hastalarında Solunum Fonksiyon Testi Parametreleri ile Depresyon İlişkisi

Dr. Mufide Arzu Ozkarafakılı
S.B.Ü Şişli Hamidiye Etfal Eğitim Araştırma Hastanesi

Özet: Astım Hastalarında Solunum Fonksiyon Testi Parametreleri ile Depresyon İlişkisi Amaç: Astım hastalarında psikolojik faktörler ile hastalığın seyri ve tedavisi arasında korelasyon olduğu bilinmektedir. Hastaların anksiyete ve depresyon düzeyi ile solunum fonksiyon testi parametreleri arasındaki ilişki ise az araştırılmış bir konudur. Metod: Hastanemiz göğüs hastalıkları polikliniğine Ekim 2022- Aralık 2022 tarihleri arasında başvurmuş, en az 2 yıldır astım tanısı olup tarafımızdan takipli 40(%66) kadın 20(%33) erkek hastadan oluşan, BECK depresyon ve BECK anketini cevaplayabilecek eğitim düzeyine sahip, çalışmaya katılmaya gönüllü hastalar çalışmaya dahil edildi. Hastaların demografik verileri kaydedildi. Solunum fonksiyon testleri (FEV1%; 1.sn zorlu expiratuvar volüm FVC%; zorlu vital kapasite FEV1/FVC% FEF25-75) ve 6 dakika yürüme testleri (6DYT) yapıldı. Bulgular: Yaş ortalaması 42,47±8,85, vücut kitle indexi ortalama 25,6±2,12, 40 (%66) hasta evli,41 hasta üniversite mezunu idi. 39 (%65) hasta aktif olarak çalışmaktaydı. 7 (%11) hasta kontrolsüz astım, 19 (%31) hasta kısmi kontrol, 34 (%56) hasta ise tam kontrol altında bulundu. BECK depresyon anketi skoru 21,65±7,12, BECK anksiyete anketi skoru 11,2±3,05 şeklindeydi. 19 (%31) hasta aktif sigara içicisi, 13 (%21) hasta sigarayı bırakmış olarak kaydedildi. SFT parametrelerinde FEV1%73,18±9,34 FVC%95,93±6,95 FEV1/FVC% 77,1±11,4 FEF25-75 %54,73±6,44 ortalama değerler olarak bulundu. 6DYT ortalama 413,63±37,76 metreydi. Cinsiyete göre hasta grupları incelendiğinde FVC %, FEF 25-75 ve 6DYT erkekler ve kadınlar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulundu ($p<0,05$). BECK depresyon skoru kadınlarda erkeklerden daha yüksek bulundu. BECK depresyon skoru ağırlığına göre solunum testleri ve 6DYT değerleri ortalama dağılımı incelendiğinde; erkek hastalarda 6DYT değerleri açısından gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulundu. Erkek hastalarda BECK depresyon değerleri ile 6DYT değerleri arasında orta düzeyde, pozitif yönde ve istatistiksel olarak anlamlı korelasyon bulundu ($p<0,05$). Diğer değişkenler arasında istatistiksel olarak anlamlı korelasyon bulunmadı ($p>0,05$). Sonuç: Astımlı hastalarda solunum fonksiyon testi parametreleri açısından erkek kadın cinsiyet farkı gözlemlenirken, depresyon erkek hastaların solunum fonksiyon parametrelerini ve egzersiz kapasitesini kadın hastalardan daha fazla etkilemektedir.

Anahtar Kelimeler: Astım Depresyon Solunum Fonksiyon Testi

Presentation ID / Sunum No: 207

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1035-9183

Ateşli Silah Yaralanması Sonrası Kısalıkla İyileşen Femur Kırıklarının Uzayabilen İntrameduller Çiviler İle Uzatılması

Dr. Muharrem Kanar
Şişli Hamidiye Etfal

Özet: Giriş ve Amaç:Günümüzde sivil toplumun silahlanmasının artmasıyla birlikte ateşli silah yaralanmalarından sonra kemik kırıkları sıklıkla görülmektedir. Tedavisi zor ve komplikasyon oranları yüksek olan bu yaralanmalardır. Uzuv kurtarıldıktan sonra kırık iyileşmesi sırasında en çok korkulan komplikasyon enfeksiyon olurken, deformite ve kemik kısalığı da sıklıkla görülebilir. Kısalıkla ile iyileşen femur kırıklarında uzayabilen intramedüller çivilerin Fitbone (Betz ve Baumgart) ve Precice (Ellipse technology USA) çivileriyle uzatılma tedavinisinin etkinliğini araştırmayı amaçladık. Gereç ve Yöntemler: 2012-2020 yılları arasında kliniğimizde ateşli silahla vurulduktan sonra tedavi edilen travma sonrası femur kısalığı ile iyileşmiş 9 hasta çalışmaya dahil edildi.Hastaların demografik verileri yaş ortalaması, ortalama takip süresi, kısalık, komplikasyonları ve alt ekstremitelerin fonksiyonel ölçekleri sonuçları yüzde (%) olarak hesaplandı. Bulgular : Tüm hastalar erkek, yaş ortalaması 36.5 (24-51), ortalama takip süresi 6.3 (2-10), kısalık miktarı 38.3 (32-52) mm, komplikasyonlar ve alt ekstremite fonksiyonel sonuçları 96.1 (87.5-100) olarak kaydedildi. Tedavi sonunda iki hastada görülen komplikasyonlar başarılı bir şekilde tedavi edildi, tüm hastalarda uzama tamamlandı ve uzuv uzunluğu eşitsizlikleri tedavi edildi. Tartışma: Enfeksiyon en ciddi risklerden biridir, bu nedenle bu hastaların genellikle avasküler kemik ve yumuşak doku debridmanı ile eksternal fiksatörlerle tedavi edilmesi önerilir. Kemik debridmanı ve kompresyon sonucu kemiğin kısalması kaçınılmazdır. Bulgular: Çalışmadaki hasta sayısı az olmasına rağmen hiçbir hastada enfeksiyon gözlenmedi. Bu teknik aktif enfeksiyon olmadığında uygun koşullarda yapıldığında en çok korkulan enfeksiyon komplikasyonu görülmez ve rehabilitasyon çok daha kolay gerçekleştirilebilir.

Anahtar Kelimeler: Ateşli Silah Yaralanması, intrameduller Çivi, Uzatma

Treatment of Lımb Shortness After Gunshot Injury Wıth the Full Implantable Legnthenıng Intramedullary Naıls

Abstract: Introduction :Bone fractures are frequently observed after gunshot injuries, with the increasing arming of civil society. These injuries are difficult to treat and have high complication rates. While infection is the most feared complication during fracture healing after the limb has been salvaged, deformity and bone shortness can also be observed frequently. We aimed to investigate the effectiveness of treatment by extending Fitbone (Betz and Baumgart) and Precice (Ellipse technology USA) nails of intramedullary nails that can lengthen in femoral fractures that heal with shortness. Materials and Methods: Between 2012 and 2020, 9 patients who were treated after being shot with a firearm in our clinic recovered with post-traumatic femoral shortness were included in the study.The demographic data of the patients, average age, average follow-up time, shortening, complications, and functional scales of the lower extremities (LEFS) were calculated as a percentage (%) of the results. Results : All patients were male, the average age was recorded as 36.5 (24-51), the average follow-up period was 6.3 (2-10),

the amount of shortness was 38.3 (32-52) mm, complications and functional results of the lower extremities were recorded as 96.1 (87.5-100). At the end of the treatment, the complications observed in two patients were successfully treated, and limb length discrepancies were successfully treated. Discussion: Infection is one of the most serious risks, so it is usually recommended to treat these patients with avascular bone and soft tissue debridement and external fixators. Shortening of the bone as a result of bone debridement and compression is inevitable. Results: Although the number of patients in the study was small, no infection was observed in any of the patients. When this technique is performed under appropriate conditions when there is no active infection, the most feared infection complication is not seen and rehabilitation can be performed much easier.

Keywords: Gunshot İnjury, intramedullary Nail, Lengthening

Presentation ID / Sunum No: 162

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9967-4456

Atipik Akut Aort Diseksiyon Olgusunda Bakım Noktası Ultrasonunun Rolü: Bir İskemik İnme Hastası

Uzman Dr. Caner Sağlam
Bozyaka Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Aort disseksiyonu olan hastaların %13-42'sinde nörolojik komplikasyonlar meydana gelir ve nörolojik komplikasyonları olmayanlara göre daha yüksek mortaliteye sahiptir. 79 yaşında kadın hasta, kısa süreli konvülsif hareketler sonrası bilinç kaybı şikayeti ile acil servise başvurdu. Ultrasonda çıkan aortada anevrizma ve disseksiyon flebi görüldü. Acil serviste klinik olarak proksimal aort diseksiyonu şüphesi olan stabil olmayan hastaların ilk değerlendirmesinde ve tedavisinde hasta başı Ultrasonografi önemli bir rol oynar.

Anahtar Kelimeler: Hastabaşı Ultrasonun, Akut Aort Diseksiyonu, İskemik İnme, Acil Servis

The Role of Point of Care Ultrasound in Atypical Case of Acute Aortic Dissection: An Ischemic Stroke Patient

Abstract: Neurologic complications occur in 13%–42% of patients, who with neurologic complications have higher mortality compared to those without. A 79-year-old woman presented to the emergency department with loss of consciousness after a brief episode of convulsive movements. Aneurysm and dissection flap were seen in the ascending aorta on ultrasound. Point-of-care Ultrasonography plays an important role, in the initial assessment and management of unstable patients with clinically suspected proximal aortic dissection in the emergency department.

Keywords: Bedside Ultrasound,acute Aortic Dissection, İschemic Stroke, Emergency Department

Presentation ID / Sunum No: 301

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8467-2378

Ayakkabı İçi Mikrobiyal Yük ve Küf Çeşitliliğinin Belirlenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Gülçin Özcan Ateş[1], Öğr. Gör. Sezen Uyanık[1], Araştırmacı Mehmet Uyanık[2]
[1] Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi
[2] Sağlık Bilimleri Üniversitesi

*Corresponding author: Gülçin Özcan Ateş

Özet: Ayakkabılar sürekli olarak dış ortamla temas halinde olması nedeniyle kontaminasyona açıktır. Dolayısıyla hem patojen hem de patojen olmayan mikroorganizmaların yayılmasına neden olabilmektedir. Bu nedenle çalışmamızda 18-25 yaş arası 16 genç bireyin ayakkabı içerisindeki mikrobiyal yük belirlenmiş ve çeşitli faktörlerin mikrobiyal yüke olan etkisi değerlendirilmiştir. 16 çift ayakkabı iç yüzeyinden swap ile örnek alınmış, alınan örnekler toplam aerobik mezofilik bakteri sayımı için Plate Count Agar (PCA) ve küf maya sayımı için Dichloran Rose Bengal Chloramphenicol Agar (DRBC) ve Chloramphenicol içeren Saboroud Dextrose Agar (SCAF) besiyerlerine ekimleri gerçekleştirilmiştir. Sonuç olarak bakteriyel yükün 5 katılımcıda >1000 KOB üzerinde olduğu belirlenirken, bir katılımcıda ise bakteriyel yük tespit edilememiştir. On katılımcıda ise bakteriyel yükün 12.50 ± 5.50 ile 248.50 ± 19.50 arasında değiştiği tespit edilmiştir. Küf yükünün ise DRBC besiyerinde 3.50 ± 0.50 ile 86.00 ± 28.00 KOB arasında, SCAF besiyerinde ise 2.50 ± 0.50 ile 65.50 ± 18.50 KOB arasında değiştiği belirlendi. Mikrobiyal yükü etkileyebilecek faktörlerin ise bakteriyel ve fungal yük üzerinde istatistiksel farklılık oluşturmadığı belirlenmiştir. DRBC ve SCAF besiyerinden koloni morfolojisi dikkate alınarak alınan 87 izolattan 76 tanesi cins düzeyinde tanımlanmıştır. Ayakakbıların iç yüzeyinde Acremonium, Aspergillus, Alternaria, Cladosporium, Conidiobolus, Fusarium, Lomentospora, Penicillium, Sporotrichum ve Trichophyton cinsleri belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Ayakkabı, Bakteriyel Yük, Küf Yükü, Küf Çeşitliliği

Determination of Microbial Load and Microfungus Diversity in Shoes

Abstract: Since shoes are in constant contact with the external environment, they are open to microbial contamination. Thus, it can cause the spread of both pathogenic and non-pathogenic microorganisms. Therefore, in our study, the microbial load in the shoes of 16 young individuals aged 18-25 was determined, and the effect of various factors on the microbial load was evaluated. Samples were taken from the inner surface of 16 pairs of shoes by swab, and the samples were cultivated on Plate Count Agar (PCA) for total aerobic mesophilic bacteria count and on Saboroud Dextrose Agar (SCAF) media containing Chloramphenicol and Dichloran Rose Bengal Chloramphenicol Agar (DRBC) for mould yeast count. As a result, it was determined that the bacterial load was >1000 CFU in 5 participants, while bacterial load could not be detected in one participant. In ten participants, it was determined that the bacterial load ranged between 12.50 ± 5.50 and 248.50 ± 19.50 CFU. It was determined that the mould load ranged between 3.50 ± 0.50 and 86.00 ± 28.00 CFU in the DRBC medium and between 2.50 ± 0.50 and 65.50 ± 18.50 CFU in SCAF medium. It was determined that the factors affecting the microbial load did not create a statistical difference in bacterial and fungal load. Considering the colony

morphology from DRBC and SCAF medium, 76 of 87 isolates were identified at the genus level. Acremonium, Aspergillus, Alternaria, Cladosporium, Conidiobolus, Fusarium, Lomentospora, Penicillium, Sporotrichum and Trichophyton genera were determined on the inner surface of the shoes.

Keywords: Shoes, Bacterial Load, Mold Load, Mold Diversity

Presentation ID / Sunum No: 43

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9252-0462

Başarıyla Tedavi Edilmiş Bppv Olgularında Erken Dönemde Otolit Organ Fonksiyonlarının İncelenmesi

Dr. Onur Ergün
Başkent Üniversitesi Kbb Hastalıkları Anabilim Dalı

Özet: Benign paroksismal pozisyonel vertigo(BPPV) sık görülen ve önemli morbiditeye sebep olan bir hastalık olsa da başarıyla tedavi edilebilmektedir. Bu çalışmanın amacı yarım daire kanallarındaki patoloji başarıyla tedavi edilmiş olgularda otolit organ fonksiyonundaki değişimin klinik ve elektrofizyolojik testlerle incelenmesidir. Kliniğimize 03.2022-01.2023 arasında pozisyonel kısa süreli vertigo şikayetiyle başvurmuş ve videonistagmografi(VNG) ile tek kanalda BPPV olduğu doğrulanmış 18-60 yaşları arasında 15 hasta bilgilendirilmiş onam alındıktan sonra çalışmaya dahil edildi. Kanalit repozisyon manevrası öncesi ve hemen sonrasında oküler vestibüler uyarılmış myojenik potansiyel(oVEMP) testi ve manuel kova testi ile subjektif vizüel vertikal(SVV) değerlendirmesi uygulandı. Ertesi gün telefon ile dizziness handicap inventory(DHI) testi uygulanarak manevra sonrasındaki değişimin değerlendirilmesi istendi. 3.gün kontrolünde VNG ile BPPV'nin düzeldiği görüldükten sonra SVV, oVEMP testleri ve DHI uygulandı. Olgularda 1. ve 3. gün uygulanan DHI sonuçları değerlendirildiğinde anlamlı($p<0.000$) düzelme saptandı. SVV testlerinde ölçülen tüm değerler düşey eksenle ±2o aralığındaydı. Ortalama değerlere bakıldığında manevra öncesi başın lezyon tarafına deviye olduğu(p:0,049) ama manevra sonrası(p=0,115) ve 3. günde(p:0,931) vertikale göre anlamlı farklılık saptanmadığı görüldü. 14 olguda oVEMP güvenilir dalgalar elde edilebilmesine rağmen manevra p1-N1 amplitidünde öncesi ile sonrasının(p=0,746) veya 3.günün(p=0,790) karşılaştırmasında belirgin değişiklik saptanmadı. Başarıyla tedavi edildiği VNG ile gösterilmiş ve DHI sonuçlarıyla ile doğrulanmış olgularda oVEMP testlerinde erken dönemde anlamlı farklılık elde edilemediği için otolit organ fonksiyonunun takibinde rutin uygulanması önerilmemektedir. SVV değerlendirmesi ise kova testi yerine daha hassas bir test düzeneği ile yapılırsa BPPV'nin tarafını tespite yardımcı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Bppv, Vertigo, Ovemp, Svv, Dhı, Otolit, Epley

Evaluation of Otolith Organ Functions in the Early Period in Successfully Treated Bppv Cases.

Abstract: Benign paroxysmal positional vertigo(BPPV) is a common disease that causes significant morbidity but it can be successfully treated. This study aims to evaluate the changes in otolith organ function by clinical and electrophysiological tests in cases whose semicircular canal pathologies were successfully treated. Fifteen patients aged between 18-60 years, who applied to our clinic with the complaint of positional short-onset vertigo between 03.2022 - 01.2023 and were confirmed to have single canal BPPV by videonystagmography(VNG), were included in the study after obtaining informed consent. Ocular vestibular evoked myogenic potential(oVEMP) test and subjective visual vertical(SVV) evaluation with manual bucket test were performed before and immediately after the canalith reposition maneuver. The next day, the dizziness handicap inventory (DHI) test was applied by telephone, and the evaluation of the change after the maneuver was requested. After the correction of BPPV was proven

with VNG on the 3rd-day control, SVV, oVEMP tests, and DHI were applied. The results of DHI on the 1st and 3rd days showed a significant (p<0.000) improvement. All values measured in SVV tests were in the range of ±2o with the vertical axis. The average SVV angles before the maneuver revealed significant head deviation to the lesion side(p=0.049), but there was no difference between the post-maneuver (p=0.115) and the 3rd day(p=0.931)results. Although reliable oVEMP waves could be obtained in 14 cases, no significant p1-N1 amplitude change was detected in the comparison of before and after maneuver(p:0.746) or before and 3rd-day comparison(p:0.790). Routine application of oVEMP is not recommended in the follow-up of otolithic organ function in BPPV patients, since no significant difference could be obtained in the early period. SVV assessment, on the other hand, can help detect the affected side of BPPV if it is done with a more sensitive test method instead of the bucket test.

Keywords: Bppv, Vertigo, Ovemp, Svv, Dhı, Otolith, Epley

Presentation ID / Sunum No: 138

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3745-6055

Bebeklerin Yalancı Kabızlık Semptomlarının Önlenmesinde Annelerin Doğum Sonrası Beslenme ve Emzirme Eğitiminin Önemi

Dr. Öğretim Üyesi Birsen Harma
Malatya Turgut Özal Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Cerrahi A.D.

Özet: Yeni anne olan kişilerin bebeklerinde yaşayabilecekleri sorunların en önemlilerinden biri emzirme ve bebek beslenmesi konusundaki bilgi eksikliği ve bunun sonucunda gelişen kabızlıktır. Yaşadıkları sıkıntıları ağlayarak anlatan bebeklerin defekasyon sırasında zorlanarak ağladıkları görülür. Bebeğin altı değiştirilirken topaklanmış, sert, kötü kokulu ve kuru bir dışkı ile karşılaşılabilir defekasyon sıklığında azalma, karın bölgesinde şişlik ve iştahında azalma, kabızlığa işaret eder. Yenidoğan bir bebek kabızlık şikayeti ile getirildiğinde öncelikle anatomik ve dahili nedenler ekarte edilip ona göre medikal veya cerrahi tedavisi planlanmalıdır. Etiyolojide psikososyal nedenler ve anne sütü veya mama ile beslenme şekli mutlaka sorgulanmalıdır. Anne sütünün içinde doğal olarak buluna probiyotikler ve yağlar dışkı kıvamını yumuşattığından normal yeni doğan dışkısı yumuşak olmaktadır. Anne sütü alan bir bebekte sert dışkılama sıklığı oldukça az görülmesine rağmen standart formula ile beslenen bebeklerde bu oran artmaktadır. Anne sütüyle beslenen bebeklerin kimisi günde 8-10 defa yumuşak kıvamda dışkılarken kimisi de haftada veya 10 günde bir aynı özellikte dışkılayabilmektedir dolayısıyla bu değişimi bilmek bu bebekleri kabız olarak nitelendirmeden önce değerlendirmek açısından önemlidir. Anne sütü bebekler için en uygun, doğal ve ideal besindir, hem anne hem de bebek mortalite ve mobiditesini azaltmaktadır. Ancak bazı durumlar (kaygı, yorgunluk, stres, ağrı gibi) annelerde laktasyonu olumsuz etkilemektedir. Laktasyonu artırmaya yardımcı farklı non-farmakolojik yöntemler (meme ucu stimülasyonu, meme masajı, ılık duş, memeye ılık kompresler uygulama, süt arttırıcı bitki çayları ve beslenme modeli vb) bulunmaktadır. Özellikle ilk bebek acemiliği yaşayan annelerde ilk beslenmede anne ve bebek, eğitimli sağlık personellerince emzirme konusunda desteklenmeli ve anneye emzirme ve faydaları konusunda eğitim verilmesi bebeklerin anne sütü alımını arttıracak ve bu da yalancı konstipasyon bulguları ile hastane başvurularını azaltacaktır.

Anahtar Kelimeler: Yeni Doğan, İnfant, Kabızlık, Anne Sütü, Emzirme Eğitimi

Presentation ID / Sunum No: 338

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Benign İntraduktal Papillomların Yönetiminde Karar Vermeyi Etkileyen Klinik-Radyolojik Bir Faktör Var mi ?

Dr. Öğretim Üyesi Yusuf Murat Bağ[1], Uzman Dr. Marlen Süleyman[2], Doç.Dr. Pelin Seher Öztekin[3], Uzman Dr. Çağdaş Topel[4], Prof.Dr. Serap Erel[2]

[1] *Mustafa Kemal Üniversitesi, Tayfur Ata Sökmen Tıp Fakültesi, Genel Cerrahi Anabilim Dalı, Hatay, Türkiye*

[2] *Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Genel Cerrahi Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye*

[3] *Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Radyoloji Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye*

[4] *Acıbadem Ataşehir Hastanesi, Radyoloji Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye*

*Corresponding author: Yusuf Murat Bağ

Özet: Giriş: Görüntüleme eşliğinde biyopsi ile atipi ya da malignitenin eşlik ettiği tespit edilen intraduktal papillom olgularında cerrahi tedavi uygulanmaktadır. Fakat benign intraduktal papillom olduğu düşünülen olgularda cerrahi tedavi konusu tartışmalıdır. Bu nedenle pratikte bazı hastalara cerrahi tedavi önerilir ve uygulanırken, bazı hastalara ise yakın takip önerilmekte ve uygulanmaktadır. Bu çalışmada benign intraduktal papillom olduğu düşünülen olgularda cerrahların cerrahi tedavi ya da takip kararını etkileyen klinik-radyolojik faktörlerin varlığını araştırmayı amaçladık. Materyal ve Metot: Görüntüleme eşliğinde biyopsi ile benign intraduktal papillom tanısı alan 31 hasta çalışmaya dahil edildi ve verileri retrospektif olarak incelendi. Hastalar cerrahi rezeksiyon uygulanan (cerrahi grubu, n=15, %48.4) ve takip edilen (takip grubu, n=16, %51.6) olmak üzere iki gruba ayrıldı. Hastaların demografik, klinik ve radyolojik verileri analiz edildi ve gruplar arasında karşılaştırıldı. İstatistiksel analizler için parametrik ve non-parametrik testler kullanıldı. Bulgular: Çalışmaya dahil edilen hastaların ortalama yaşı 42.29 ± 11.93 yıldı. Hastaların çoğu semptomatikti ve en sık görülen semptom mastodini idi. Ultrasonografi tüm hastalara uygulanırken, mamografi ve magnetik rezonans görüntüleme daha selektif kullanıldı. Lezyonlar tüm çalışma grubu ve alt gruplarda çoğunlukla santral yerleşimliydi. Ultrasonografik görünüm tüm çalışma grubunda ve takip grubunda en sık olarak duktus dilatasyonunun eşlik ettiği solid kitle şeklindeyken, cerrahi grupta en sık olarak izole solid kitle şeklindeydi ve bu fark istatistiksel olarak anlamlıydı ($p=0.022$). İncelenen diğer klinik ve radyolojik parametrelerde gruplar arasında istastiksel olarak anlamlı farklılık saptanmadı ($p<0.05$, tüm parametreler için). Sonuç: Benign intraduktal papillom olgularında cerrahi tedavi ya da takip kararı tartışmalıdır. Çalışmamızda cerrahların bu konuda karar vermelerinde ultrasonografik görünümün etkili olabileceğini bulduk. Benign intraduktal papillomların yönetiminde belli standartların oluşması gerekmektedir ve bunun için daha ileri çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Papillom, Takip, Cerrahi, Karar

Is There Any Clinical-Radiological Factor Affecting Decision-Making in the Management of Benign Intraductal Papillomas ?

Abstract: Introduction: Surgical treatment is performed in cases of intraductal papilloma found to be complicated by atypia or malignancy after an image-guided biopsy. However, surgical treatment is controversial in cases with benign intraductal papilloma. Therefore, in practice, surgical treatment is recommended and performed on some patients, while close follow-up is recommended and applied to some patients. In this study, we aimed to investigate the presence of clinical-radiological factors affecting the surgical treatment or follow-up decision of surgeons in cases thought to be benign intraductal papillomas. Material and Method: Thirty-one patients diagnosed with benign intraductal papilloma by image-guided biopsy were included in the study, and their data were analyzed retrospectively. The patients were divided into two groups as surgery group (n=15, 48.4%) and the follow-up group (n=16, 51.6%). Demographic, clinical, and radiological data of the patients were analyzed and compared. Parametric, non-parametric tests were used for statistical analysis. Results: The mean age of the patients was 42.29 ± 11.93 years. Most of them were symptomatic, and the most common symptom was mastodynia. Ultrasonography was applied to all patients, while mammography and magnetic resonance imaging were used more selectively. Lesions were mostly centrally located in the entire study group and subgroups. While the ultrasonographic appearance was mostly ductal dilatation with solid mass in the whole study group and follow-up group, solid mass was most common in the surgical group, and this difference was statistically significant (p=0.022). There was no other statistically significant difference between the groups in the clinical and radiological parameters examined ($p<0.05$, for all parameters). Conclusion: The decision of surgical treatment or follow-up in benign intraductal papilloma cases is controversial. In our study, we found that ultrasonographic appearance may affect the decision of surgeons. Standardized approaches for the management of benign intraductal papillomas need to be established, and further studies are needed for this.

Keywords: Papilloma, Follow-Up, Surgery, Decision

Presentation ID / Sunum No: 128

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000 0003 0486 0422

Besin Proteini İlişkili Enterokolit Sendromu Olan Çocukların Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Aylin Kont Özhan
Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet: GİRİŞ: Besin proteini ilişkili enterokolit sendromu (BPİES), genellikle yaşamın ilk üç ayında klinik bulguların ortaya çıktığı, hem ince hem de kalın bağırsakların inflamatuar olaya katıldığı IgE aracılı olmayan besin alerjisidir. Sıklıkla inek sütü proteini ve soya proteini sorumlu tutulmaktadır. Tanısında detaylı öykü ve fizik muayenenin yanında eliminasyon diyetine verilen yanıt ve besin yükleme testlerinden yararlanılmaktadır. AMAÇ: BPİES tanısı ile kliniğimizde izlediğimiz hastaların klinik ve laboratuvar bulgularının değerlendirilmesi amaçlanmıştır. YÖNTEM: Eylül 2018-Eylül 2020 tarihleri arasında Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk İmmünoloji ve Allerji Hastalıkları Bilim Dalı'na başvurmuş ve BPİES tanısı almış olan hastaların kayıtları retrospektif olarak incelenmiştir. BULGULAR: Çalışmaya yaş ortalamaları 7,2±5,58 olan 3'ü kız (% 60), 2'si erkek (% 40) toplam 5 hasta alındı. İki olguda (% 40) tanı anında atopik dermatit, bir (% 20) olguda da inek sütü proteini ilişkili proktokolit mevcuttu. İki hastada (% 40) ailede atopik dermatit ve BPİES öyküsü mevcuttu. Semptomların başlama yaşı ortalama 4,4±2,30 ay olup tüm hastalarda semptomlar anne sütü ile birlikte formula mama aldıktan sonra ortaya çıktığı görüldü. Hastaların ortalama tanı yaşı 7,2±4,60 idi. Sorumlu besin olarak en sık yumurta (% 60), ikinci olarak süt (% 40) olarak tespit edildi. Tanı anında şüpheli gıdaya ait spesifik IgE değeri 2 hastada (% 40) >0,35 kU/L iken deri prik testleri tüm olgularda negatif idi. Tanısal amaçlı oral besin yükleme testi yapılan iki hastada (% 40) reaksiyon gözlendi ve pozitif kabul edildi. Oral besin yükleme testi yapılmayan 3 hastada (% 60) tipik klinik bulguların olması ve eliminasyon diyetine tam yanıt alınmasıyla BPİES tanısı konuldu. Tolerans gelişimi 3 hastada (% 60) izlenmezken, 2 hastada (% 40) tam tolerans gelişti. SONUÇ: Günümüzde BPİES reaksiyonları potansiyel olarak şiddetli olabilmesine rağmen bu hastalığın patogenezi, yönetimi ve prognozuna dair bilgiler oldukça kısıtlıdır Farkındalığın artıp, akut formunun hızlıca tanınıp uygun bir şekilde tedavi edilmesi önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Besin Alerjisi, Besin Proteini İlişkili Enterokolit Sendromu, Çocuk

Presentation ID / Sunum No: 261

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3656-6140

Beşinci Metatars Proksimal Kırıklarının Sınıflandırılması Klinik ve Radyolojik Sonuçlarının Retrospektif Olarak Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Recep Taşkin
Kastamonu Üniversitesi

Özet: Beşinci metatars bazis Kırıkları, ayağın en sık görülen kırıklarıdır. 5. Metatars bazisi belirli bölgelerinin sınırlı kanlanması nedeniyle iyileşme güçlüğü mevcuttur. Ayağın direkt grafileri ile tanı konur. Ayağın yaralanma mekanizmasına göre kırığın yeri değişmektedir. Torg un anatomik sınıflamasına göre zone 1 yaralanmaları pseudujones yaralanması, zone 2 yaralanmaları jones yaralanması, zone 3 yaralanmaları proksimal jones kırığı olarak tanımlanmaktadır. 5. metatars bazis kırıkları metatars kırıklarının %25'ini oluşturur. Bunların %90'ı bölge 1 kırıklarıdır. Tedavi, genellikle kırığın tipine, aktivite düzeyine ve spora dönme talebine göre planlanır. Tip 1 kırıklar kısa bacak alçı ve yükten kesme ile tedavi edilir. Tip 2 ve 3 kırıklarda genelde vida ve gergi bandı yöntemi ile cerrahi tedavi önerilmekle birlikte, otogreft kullanımı da hastaya bağlı olarak cerrahiye eklenebilmektedir. Cerrahi sonrası ikinci haftada yük verilmiş; ortalama spora dönüş cerrahiye göre değişmekle birlikte, Tip 2 kırıklarda sekiz hafta, Tip 3 kırıklarda ise 12–16 hafta arası olarak gözlenmiştir. 2017- 2022 tarihleri arasında Kastamonu Eğitim Araştırma Hastanesi Ortopedi Kliniğine başvuran 5. Metatars proksimal kırıklı hastaların klinik ve radyolojik sonuçlarını retrospektif olarak değerlendirdik. Yapılan dosya taramasından hastaların direkt grafileri ve takip bilgilerine ulaşıldı. En az 24 ay süreyle düzenli olarak takibi olan, grafileri olan hastalar değerlendirmeye alındı. Kırıkları Torg a göre sınıflandırıldı. 14 hasta tip 1, 5 hasta tip2, 6 hasta tip3 olarak değerlendirildi. Ortalama takip süresi 24 (18-36 ay) 14 hastada konsevatif tedaviyle (6 hafta sirküler alçı) kaynama elde edilmişken, 11 (%44) hastada kaynamama ve cerrahi tespit gerekli olmuştur. 5. metatars proksimal kırıklarının tamamı jones kırığı olarak bilinmekle birlikte bu kırıkların büyük bir bölümü Jones kırığı tanımına uymamaktadır. Bu çalışmamızda da hastaların %20'si jones kırığıydı. Bizim serimizde %44' ü kaynamama ve direk cerrahi yapıldığından, bu kırıklarda kaynama sorunları olabileceği unutulmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Metatars, Jones Kırığı, Pseudojones

Presentation ID / Sunum No: 31

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1983-2566; 0000-0003-3981-1786

Bifazik Malign Plevral Mezotelyoma: Genel Özellikler ve Sistemik İnflamasyon

Uzman Dr. Filiz Çimen[1], Uzman Dr. Hüsnü Baykal[2]

[1] Özel Çankaya Yaşam Hastanesi Ankara

[2] Sağlık Bilimleri Üniversitesi Ankara Atatürk Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Filiz Çimen

Özet: Malign plevral mezotelyoma (MPM) nadir görülen bir neoplazmdır. Bifazik (mikst) tip, tüm MPM vakalarının yaklaşık %11'ini oluşturmaktadır. Sarkomatoid ve epiteloid özelliklerin birlikte yer alması ile karakterizedir, sarkomatoid tip daha kötü prognoz ile ilişkilidir Bu retrospektif tarama ile sistemik inflamasyon ve prognoz arasındaki ilişki araştırılmak istenmiştir. Ocak 2009'dan Aralık 2021'e kadar hastanemizde tanı alan bifazik malign plevral mezotelyoma hastaları retrospektif olarak tarandı. Hastaların demografik, laboratuar ve tedavi verilerine ulaşıldı. Spearman korrelasyon testi kullanılarak ortalama yaşam süreleri ve hematolojik değerlerin ilikişkisi incelendi. 14 Erkek 22 kadın toplam 26 hasta tarandı. Ortalama yaş 61.46 ±8.77 yıl idi. Asbest maruziyeti 21 hastada (%80) saptandı. TNM (Tümör Node Metastaz) tabanlı IMIG (Uluslararası Mezotelyoma İlgi Grubu) evreleme sistemine göre tümörler 5 kişide (%19.2) evre II, 8 kişide (% 30.8) evre III ve 13 kişide (% 50) evre IV idi. Pet-BT'de metabolik aktivite SUV max 8.27±3.78 idi. 20 hastaya kemoterapi (%76.9) verilirken 6 hastaya (23.1) radyoterapi uygulandı. Cerrahi tedavi olarak, 1 hastaya extrepleural pnömonektimi uygulanırken, 4 hastaya dekortikasyon yapıldı. Yaşam süresi 11.23±8.90 ay idi. Sistemik inflamatuar index (SII) 1796.34±1804.67 olarak hesaplandı. Nötrofil- lenfosit oranı (NLR) 5.29±5.18, trombosit- lenfosit oranı (PLR) ise 152.41±188.69 olarak hesaplandı. SII ile yaşam süresi arasında korelasyon analiz yapıldığında aralarında ilişki izlenmedi (p = 0. 403). SII ile NLR ve PLR arasında anlamlı ilişki izlendi (p = 0,000, p = 0. 015). MPM için tanımlanan biyobelirteçler sınırlıdır. Hücresel immün enflamasyon belirteçleri olan NLR, PLR ve SII, son yıllarda sıklıkla çalışmalara konu olan biyobelirteçlerdir. Bu biyobelirteçlerin kan dolaşımındaki hücresel değişikliklere dayalı enflamasyon belirteçleri olduğunu vurgulamak önemlidir

Anahtar Kelimeler: Malign Plevral Mezotelyoma, Sistemik İnflamasyon, Bifazik Malign Plevral Mezotelyoma

Bıphasıc Malıgn Plevral Mesothelıoma: General Features and Systemıc Inflammatıon

Abstract: Malignant pleural mesothelioma (MPM) is a rare neoplasm. The biphasic (mixed) type accounts for approximately 11% of all MPM. It is characterized by the coexistence of sarcomatoid and epithelioid features, sarcomatoid type is associated with worse prognosis. With this retrospective screening, we wanted to investigate the relationship between systemic inflammation and prognosis. Biphasic MPM patients diagnosed in our hospital from January 2009 to December 2021 were retrospectively screened. Demographic, laboratory and treatment data of the patients were obtained. Using the Spearman correlation test, the relationship between mean survival times and hematological

values was examined. A total of 26 patients, 14 males and 22 females, were screened. The mean age was 61.46 ± 8.77 years. Asbestos exposure was detected in 21 patients (80%). According to the TNM (Tumor Node Metastasis) -based IMIG(International Mesothelioma Interest Group) staging system, tumors were stage II in 5 (19.2%), stage III in 8 (30.8%) and stage IV in 13 (50%). Metabolic activity in Pet-CT was SUV max 8.27±3.78, 20 patients (76.9%) received chemotherapy, 6 patients (23.1) received radiotherapy. As surgical treatment, extrepleural pneumonectomy was applied to 1 patient, while decortication was performed to 4 patients. Life expectancy was 11.23±8.90 months. The systemic inflammatory index (SII) was calculated as 1796.34±1804.67. Neutrophil-lymphocyte ratio (NLR) was calculated as 5.29±5.18, and platelet-lymphocyte ratio (PLR) was calculated as 152.41±188.69. When correlation analysis was made between Level II and life expectancy, no correlation was observed between them (p = 0.403). A significant correlation was observed between SII and NLR and PLR (p = 0.000, p = 0.015). Biomarkers identified for MPM are limited. NLR, PLR and SII, which are cellular immune inflammation markers, are biomarkers that have been frequently studied in recent years. It is important to emphasize that these biomarkers are markers of inflammation based on cellular changes in the blood

Keywords: Malignant Pleural Mesothelioma, Systemic İnflammation, Biphasic Malignant Pleural Mesothelioma

Presentation ID / Sunum No: 234

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3676-6238

Bilinç Değişikliği İle Başvuran Olguda Kronik Valproik Asit İntoksikasyonu

Uzman Dr. Özge Özen Gökmuharremoğlu
Kastamonu Üniversitesi Tıp Fakültesi, Nöroloji Anabilim Dalı

Özet: GİRİŞ Valproik asit (VPA) epilepsi, psikiyatrik hastalıklar ve migren tedavisinde kullanılmaktadır. VPA voltaja duyarlı sodyum kanalları üzerinden gama amino bütirik asidin (GABA) etkilerini arttırmaktadır. Vücutta özellikle albümin olmak üzere proteinlere bağlanır ve karaciğerden metabolize olur. Toksisitesinde gastrointestinal, kardiak, hematolojik ve solunum sistemi gibi diğer sistemlere ait bulgularla birlikte tremor, bulanık görme, nöbet ve bilinç değişiklikleri gibi nörolojik semptomlar gözlenebilir. OLGU Bilinen kronik hidrosefali, motor-mental retardasyon ve epilepsi tanılı hasta 8 ay önce status epileptikus sonrasında başlayan uyku hali, dik oturamama, baş ve boynunu dik tutamama, yardımsız beslenememe gibi bulgularla başvurdu. Epilepsi açısından VPA 1500 mg/gn, lakozamid 400 mg/gn, levetresetam 3000 mg/gn kullanmaktaydı. Muayenesinde vital bulguları normaldi. Nörolojik muayenesinde somnolans, kooperasyon kısıtlılığı, hafif flask tetrapleji mevcuttu. Kan tetkiklerinde hemoglobin 9.8 g/dl (normal değer (ND): 13,5-17,5 g/dl), hematokrit 29.8 % (ND: 35-44 %), albümin 2,3 g/dl (ND: 3,5-5,2 g/dl), folat 1,9 ng/ml (ND: 5,9-24,8 ng/ml)saptandı.Serum valproik asit düzeyi (129,9 mg/l (ND: 50-100 mg/l) toksik düzeydeydi. Elektroensefalografi kayıtlarında epileptik aktive yoktu. Kranial manyetik rezonans görüntülemesinde tüm ventrikül ve sisternalarda şiddetli kominikan tip hidrosefali ve buna sekonder serebral parankim sahalarında ileri derecede incelme saptandı. Hastanın mevcut sonuçlarla almakta olduğu valproat kesildi. Albümin ve B12-folik asit replasmanı verildi. Hidrasyon ve destek enteral beslenme başlandı. Takiplerinde yeni gelişen yakınmalar tamamen geriledi. Kontrol valproat düzeyi 68.1 mg/l saptandı ve kademeli olarak tedavi dozu ayarlandı. SONUÇ VPA intoksikasyonu akut ve/veya kronik dönemde sistemik ve nörolojik semptomlarla giden bir antitedir. Hastanın mevcut bilişsel tablosundaki gerilik, beslenme yetersizliği ve buna bağlı oluşan hipoalbüminemi tablosu toksikasyonu attıran nedenler arasında yer alabilir. Bu nedenle kronik nörolojik bulguları veya malnutrisyon gelişme olasılığı yüksek olan hastalarda sık serum VPA takibi yapmak faydalı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Epilepsi, Valproik Asit, İntoksikasyon

Presentation ID / Sunum No: 152

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0576-9487, 0000-0003-0600-7900

Bipolar Bozukluk-i Hastalarında Çocukluk Çağı Travmasının Uyku Kalitesi ve İşlevselliğe Etkisi

Doç.Dr. Filiz İzci[1], Dr. Öğretim Üyesi Basak Unubol[1]
[1] *Sağlık Bilimleri Üniversitesi Erenköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

*Corresponding author: Basak Unubol

Özet: Amaç: Bu çalışmada çocukluk çağı travmasının Bipolar Bozukluk hastaları ve kontrol gruplarında uyku kalitesi ve işlevselliği üzerine etkisinin araştırılması amaçlanmıştır. Yöntem: Çalışmaya 12 Ocak 2020-30 Haziran 2021 tarihleri arasında Erenköy Ruh ve Sinir Hastalıkları EAH'ne başvuran DSM-5 tanı ölçütlerine göre BAB-I tanısı almış 50 hasta ve 50 sağlıklı kontrol dahil edildi. Katılımcılara sosyodemografik veri formu, Pittsburg Uyku Kalitesi İndeksi (PSQI), Childhood Trauma Questionnaire (CTQ) ve Bipolar Disorder Functioning Questionnaire (BDFQ) ölçekleri uygulandı. Bulgular: Kontrol grubu ile karşılaştırıldığında hasta grubunda; CTQ toplam puanı, duygusal istismar, duygusal ihmal ve cinsel istismar alt ölçek puanlarında istatistiksel olarak anlamlı artış; Meslek, duygusal ve zihinsel işlevsellik, damgalanma, içe dönüklük, sosyal katılım, günlük aktiviteler ve hobiler, BDFQ toplam puanları istatistiksel olarak daha düşük bulunmuştur. Hasta grubunun daha fazla uyku sorunu yaşaması ve daha fazla uyku ilacı kullanmasına karşın, uyku sürelerinin anlamlı olarak daha düşük olduğu saptandı ($p<0,05$). PSQI toplam puanı ile BDFQ toplam puanı arasında negatif korelasyon vardı. Uyku bozuklukları, tıpkı içe dönüklük puanı gibi duygusal istismar, fiziksel ihmal ve toplam travma puanlarıyla birlikte yükseldi. Ayrıca, uyku gecikmesi ile toplam çocukluk çağı travma puanı arasında negatif bir ilişki keşfedildi. Gündüz işlev bozukluğu skoru yükseldikçe zihinsel işlevsellik ve toplam bipolar işlevsellik azaldı. Sonuç: Çocukluk çağı travmaları ve uyku sorunları Bipolar bozukluk hastalarında sağlıklı kontrollere göre daha sık görülmektedir. Ayrıca çocukluk çağı travmaları, bipolar hastalarda duygusal işlevsellik ve içe dönüklük gibi bipolar işlevsellik puanlarında bozulmaya, ayrıca uyku bozukluğu ve uyku gecikmesi gibi uyku sorunlarına neden olabilir. Toplam uyku puanları, bipolar işlevsellik toplam puanlarını olumsuz etkileyebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Bipolar Bozukluk, Çocukluk Çağı Travması, Uyku, İşlevsellik

The Effect of Childhood Trauma On Sleep Quality and Functionality in Patients With Bipolar Disorder-I

Abstract: Aim: In this study, it was aimed to investigate the effects of childhood trauma on sleep quality and functionality in Bipolar Disorder Patients and control groups. Method: The study included 50 patients diagnosed with BAD-I according to DSM-5 diagnostic criteria who were admitted to our hospital between January 12, 2020, and June 30, 2021 and 50 healthy control group. Sociodemographic data form, Pittsburg Sleep Quality Index (PSQI), Childhood Trauma Questionnaire (CTQ), and Bipolar Disorder Functioning Questionnaire (BDFQ) scales were applied to the participants. Results: Compared to the control group, in the patient group; There was a statistically significant increase in the CTQ total score, emotional abuse, emotional neglect, and sexual abuse subscale scores; The occupation, emotional

and mental functionality, stigmatization, introversion, social participation, daily activities and hobbies, and total scores of BDFQ found to be statistically lower. While the patient group had more trouble sleeping and used more sleeping pills, their sleep duration was significantly lower ($p<0.05$). There was a negative correlation between the PSQI total score and the BDFQ total score. Sleep disturbances rise in tandem with scores for emotional abuse, physical neglect, and total trauma, as does the introversion score. Additionally, a negative correlation was discovered between the sleep latency and the total childhood trauma score. Mental functionality and total bipolar functionality both decrease as the daytime dysfunction score rises. Conclusion: Childhood traumas and sleep problems are more common in patients with bipolar disorder than in healthy controls. In addition, childhood traumas may cause deterioration in bipolar functionality scores, such as emotional functionality and introversion, in bipolar patients, as well as sleep problems, such as sleep disorder and sleep latency. Total sleep scores negatively impact bipolar functionality total scores.

Keywords: Bipolar Disorder, Childhood Trauma, Sleep, Functionality

Presentation ID / Sunum No: 260

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3028-5804

Bir Myastenia Gravis Hastasında Postpartum Solunum Krizi

Uzman Dr. Savaş Özdemir
Prof Dr Cemil Taşcıoğlu Şehir Hastanesi

Özet: Myastenia gravis (MG), doğuştan ve kazanılmış bir hastalıktır ve ilerleyici pareziye neden olan bozulmuş nöromüsküler iletim ile karakterizedir. Nikotinik asetilkolin reseptörüne karşı otoantikorların yol açtığı, çizgili kasa sinir impuls iletimini tehlikeye atan, nöromüsküler iletimin otoimmün bir hastalığıdır. Burada MG'li bir gebe olgusunu sunuyorum. İmmün aracılı MG tanısı alan 32 yaşında timektomili bir kadın olguyu sunuyorum. 39. gebelik haftasında spinal anestezi altında bir önceki sezaryen endikasyonu ile komplikasyonsuz elektif sezaryen oldu. Yenidoğan çocuk ünitesinde sürveyans amacıyla izlendi ve neonatal MG bulgusu saptanmadı. Anne ise doğum sonrası birinci günde solunum yetmezliği yaşadı. Tedavi, endotrakeal entübasyon, intravenöz antibiyotikler (tazobaktam), piridostigmin, azatiyoprin ve kortikosteroidlerle ventilasyon desteğini içermiştir. Stabil durum tekrar sağlandı ve altı gün sonra hasta kliniğe transfer edildi. Nihayet toplamda on gün sonra durumu iyi bir şekilde taburcu edildi. Vakaların %31'inde hastalığın gebelikte sabit kaldığı ortaya çıktı. Öte yandan %29'unda düzelme, %40'ında belirti ve semptomlarda kötüleşme saptandı. Genel olarak MG olgularında hipoventilasyon önemli bir risktir. Olgumuzda yıkıcı bir komplikasyon olarak solunum krizi ile karşılaştık. Gebelik, MG'nin uzun vadeli sonuçlarını bozmaz. Doğum şekli açısından rahim çizgili kaslardan oluşmadığı için vajinal doğum seçilmelidir. Doğumun ikinci aşamasında, pelvik taban kasları tutulduğu zaman, vakum veya forsepsle doğum gerekli olabilir. Sezaryen sadece obstetrik bir endikasyon varsa yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Postpartum Kriz Myastenia

Postpartum Respiratory Crisis in a Patient With Myastenia Gravis

Abstract: Myasthenia gravis (MG) is a congenital and acquired disease and characterized by an impaired neuromuscular transmission causing progressive paresis. It is an autoimmune disease of the neuromuscular transmission, led by autoantibodies against the nicotinic acetylcholine receptor, compromising nerve impulse transmission to striated muscle. Here I present a case of a pregnant with MG. I present the case of a 32-year-old, thymectomized woman diagnosed with immune-mediated MG. She had elective cesarean section under spinal anesthesia at 39 weeks of pregnancy with the indication of previous section without any complication. The newborn was followed up at the pediatric unit for surveillance and any signs of neonatal MG was not detected. On the other hand, the mother suffered a respiratory insufficiency on the first postpartal day. Treatment included ventilatory assistance with endotracheal intubation, intravenous antibiotics (tazobactam), pyridostigmine, azathioprine, and corticosteroids. Stable state was reestablished and six days later patient was transferred to clinic. Finally ten days later in total, she was discharged in good condition. It was revealed that in 31% of cases the disease kept steady during pregnancy. On the other hand in 29% an amelioration and in 40% a worsening of signs and symptoms were detected. In general hypoventilation in MG cases is a an important risk. In our case we encountered a respiratory crisis as a devastating complication. Pregnancy does not detoriate

the long-term consequence of MG. In terms of mode of delivery, a vaginal birth should be chosen as the uterus does not consist of striated muscle. During second stage of the delivery when the pelvic floor muscles are involved, a vacuum extraction or forceps delivery may be necessary. Cesarean section should be conducted only if there is an obstetric indication.

Keywords: Postpartum Crisis Myastenia

Presentation ID / Sunum No: 70

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3936-6619

Bir Toplum Ruh Sağlığı Merkezinden İstenen Konsultasyonların Analizi

Uzman Dr. Gamze Zengin İspir[1], Uzman Dr. Ayşe Gökçen Gündoğmuş[2]
[1] Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2] Etlik Şehir Hastanesi

*Corresponding author: Gamze Zengin İspir

Özet: Amaç: Komorbiditeler sıklıkla ağır ruhsal hastalıklarla birlikte görülmekte ve önemli ölçüde morbidite ve mortaliteye neden olmaktadır. Yöntem: Bir toplum ruh sağlığı merkezinin (TRSM) 1 yıllık tıbbi kayıtları retrospektif olarak incelendi. Bu merkezin takip ettiği 500 hastası vardı. 1 yıl boyunca yapılan 5048 başvurudan, 133 hasta için toplam 319 konsültasyon talep edildi. Veriler yaş, cinsiyet, tanı, hastalık süresi, TRSM takip süresi, kullandıkları ilaçlar ve konsültasyon talep edilen bölümleri içeren bir kontrol listesi formu ile toplanmıştır. Bulgular: Çalışma örnekleminde 74 erkek ve 59 kadın (133 hasta) vardı. Ortalama yaş 43,88 ± 11,66, hastalık süresi 19,72 ± 10,28 yıl, TRSM takip süresi 4,71 ± 2,50 yıl idi. Polifarmasi monofarmasiden daha sıktı ve hastaların neredeyse yarısının depo antipsikotik tedavisi vardı. En çok konsültasyon talep edilen bölümler endokrinoloji, dahiliye, nöroloji, gastroenteroloji ve kardiyoloji idi. Sonuç: Ağır ruhsal hastalığı olan kişilerin önemli bir kısmı konsültasyon-liyezon psikiyatrisi çalışmalarına ihtiyaç duyduğundan, hangi bölümlere daha fazla ihtiyaç duyulduğunu incelemek çok önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Ağır Ruhsal Hastalık, Konsultasyon, Şizofreni, Bipolar Afektif Bozukluk.

An Analysis of the Consultations Requested in a Community Mental Health Clinic

Abstract: Aim: Comorbidities are frequently seen with severe mental illnesses (SMI) and significantly cause morbidity and mortality. Methods: The medical records of a community mental health center (CMHC) for a 1-year duration were reviewed retrospectively. There were 500 outpatients of this CMHC. From 5048 admissions of 500 patients, 319 consultation requests for 133 patients were detected. Data were collected with a checklist form, which included age, gender, diagnosis, illness duration, CMHC follow-up duration, pharmacotherapy characteristics, and the departments that consultation was requested. Results: In the study sample, there were 74 males and 59 females (133 patients). The mean age was 43.88 ± 11.66, illness duration was 19.72 ± 10.28 years, and CMHC follow-up time was 4.71 ± 2.50 years. Polypharmacy was more frequent than monopharmacy, and almost half of the patients had depot antipsychotic treatment. The most requested departments for consultation were endocrinology, internal medicine, neurology, gastroenterology, and cardiology. Conclusion: Since a significant part of SMI patients needs consultation-liaison psychiatry studies, it is crucial to examine which departments are needed more.

Keywords: Severe Mental İllness, Consultation, Schizophrenia, Bipolar Affective Disorder.

Presentation ID / Sunum No: 72

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4462-0944

Biyokimyasal Parametreler Spesi İle Belirlenen Pulmoner Emboli Prognozuna Katkıda Bulunabilir mi ?

Uzman Dr. Abdurrahman Koç
Kulu Devlet Hastanesi

Özet: Basitleştirilmiş pulmoner emboli şiddet indeksi (sPESI) akut PE'li hastalarda 30 günlük mortalite riskini belirlemeyi amaçlamaktadır. Bu bağlamda, bu çalışmanın amacı akut PE tanısı alan hastaların biyokimyasal belirteçlerinin mortaliteyi öngörüp öngöremeyeceğini belirlemektir. Bu çalışmanın evrenini 1 Mayıs 2020-26 Mayıs 2021 tarihleri arasında Necmettin Erbakan Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi acil servis ve göğüs hastalıkları polikliniklerine başvuran ve bilgisayarlı tomografi-pulmoner anjiyografi ile akut PE tanısı alan hastalar oluşturmaktadır. Bu çalışmaya dahil edilen akut PE hastaları düşük (sPESI=0) ve yüksek riskli (sPESI≥1) olmak üzere iki gruba ayrıldı. Hastaların demografik verileri analiz edildi ve ardından Pro-BNP değerleri başta olmak üzere mortalite üzerinde etkisi olabileceği düşünülen parametreler iki grup arasında karşılaştırıldı. Medyan ProBNP düzeyleri düşük riskli ve yüksek riskli gruplarda sırasıyla 372 (min. 70,5 - maks. 1692) pg/mL ve 1029 (min. 313,5 - maks. 5789) pg/mL olarak belirlenmiş olup gruplar arasında anlamlı bir farka işaret etmektedir (p=0,027). Medyan ProBNP düzeyleri hayatta kalan ve ölen gruplarda sırasıyla 526 (114,25-1690) ve 7194 (2790,50-11214,25) olarak belirlenmiştir ve gruplar arasında anlamlı bir fark olduğunu göstermektedir (p=0,001). Bir aylık takip döneminde ölen hastaların ProBNP değerleri, literatürde mevcut çalışmaların ilgili sonuçlarına benzer şekilde, hayatta kalan gruptan istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksekti. Bu çalışmada, düşük duyarlılık ve özgüllük değerleri nedeniyle klinik olarak kullanılabilir bir kesme değeri belirlenememiştir. Bununla birlikte, yüksek ProBNP değerlerine sahip hastalarda 30 günlük mortalite oranının daha yüksek olduğu tahmin edilebilir. Bu nedenle, yüksek ProBNP değerlerine sahip hastaların yatış sürelerinin gerekli durumlarda uzatılması ve daha yakın ve dikkatli takip edilmeleri önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Akut Pulmoner Emboli, Prognoz, Mortalite.

Do Bıochemıcal Parameters Contrıbute to the Prognosıs of Pulmonary Embolısm Determıned by Spesı ?

Abstract: The simplified pulmonary embolism severity index (sPESI) aims to determine the 30-day mortality risk in patients with acute PE. In this context, the objective of this study is to determine whether the biochemical markers of patients diagnosed with acute PE could predict mortality. The population of this study comprised patients who applied to Necmettin Erbakan University Meram Medical Faculty emergency department and chest diseases polyclinics between May 1st, 2020 and May 26th, 2021, and were diagnosed with acute PE by computed tomography-pulmonary angiography. The acute PE patients included in this study were divided into two groups as low (sPESI=0) and high risk (sPESI≥1) groups. The demographic data of the patients were analyzed, and then the parameters, which were thought to possibly have an effect on mortality, Pro-BNP values in particular, were compared between the two groups. Median ProBNP levels were determined as 372 (min. 70.5 – max. 1692) pg/mL and 1029 (min.

313.5 – max. 5789) pg/mL in the low-risk and high-risk groups, respectively, indicating a significant difference between the groups (p=0.027). Median ProBNP levels were determined as 526 (114.25-1690) and 7194 (2790.50-11214.25) in the surviving and deceased groups, respectively, indicating a significant difference between the groups (p=0.001). The ProBNP values of patients who died during the one-month follow-up period were statistically significantly higher than the survived group, similar to the relevant results of the studies available in the literature. A clinically usable cut-off value could not be determined in this study, due to low sensitivity and specificity values. Nevertheless, it can be speculated that the 30-day mortality rate is higher in patients with high ProBNP values. Therefore, it is recommended that the length of stay of patients with high ProBNP values be prolonged, in cases where necessary, and that they should be followed up more closely and carefully.

Keywords: Acute Pulmonary Embolism, Prognosis, Mortality.

Presentation ID / Sunum No: 283

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Böbrek Biyopsilerinin Histopatolojik Olarak Değerlendirilmesi: Tek Merkez Deneyimi

Uzman Ezgi Ersoy Yeşil[1], Uzman Dr. Zeki Toprak[1]
[1] *Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

*Corresponding author: Ezgi Ersoy Yeşil

Özet: Amaç: Böbrek biyopsisi glomerüler hastalıkların tanısında altın standart olarak kabul edilmiştir. Dünyadaki çalışmalara göre proteinüri en sık böbrek biyopsisi endikasyonudur. Biz bu çalışmada hastanemizde yaptığımız böbrek biyopsilerinin endikasyon ve patolojik sonuçlarını inceleyerek bölgemizdeki, böbrek hastalıkların çeşitliliği ve sıklığını göstermek istedik. Yöntem: Ümraniye eğitim ve araştırma hastanesi Nefroloji kliniğinde 2018-2022 tarihleri arasında ultrason eşliğinde perkütan böbrek biyopsisi yapılan 392 hastanın dosyaları retrospektif olarak incelendi. Çalışmaya dahil edilen hastaların cinsiyet, yaş, biyopsi endikasyonları, patoloji sonuçları, laboratuvar sonuçları incelendi. Hastalar 18-55 yaş ve 55 yaş üstü olmak üzere 2 gruba ayrıldı. Ayrıca hastaların cinsiyete göre biyopsi endikasyonları ve patolojik sonuçları karşılaştırıldı. Bulgular: Çalışmamıza 392 hasta dahil edildi. %55,1'i erkek (n:216) %49,9 kadın (n:176) idi. Ortalama yaş 47,783±14,633 saptandı. Tüm hastalarda en sık saptanan patolojik tanı AA amiloidoz (%16,83) idi. Bunu fokal segmental glomerüloskleroz (FSGS) (%16,32) ve IgA nefriti (%14,54) takip etti. Kadınlarda en sık görülen patoloji FSGS (%18,8) iken erkeklerde AA amiloidoz (%18,5) idi. Erkek ve kadınlarda en sık böbrek biyopsi endikasyonu non nefrotik proteinüri olarak saptandı. Hastaların yaş gruplarına göre ayırdığımızda biyopsi sonuçları arasında istatiksel olarak anlamlı fark saptandı. (p:0,005) Biyopsi endikasyonları açısından kadın ve erkek grupları arasında anlamı fark saptandı. ($p<0.001$) Sonuç: Çalışmamızdaki biyopsi sonuçlarına göre bölgemizde en sık görülen glomerüler hastalık AA amiloidoz, FSGS ve Ig A nefritidir. Yaşla birlikte primer glomerülonefritler azalma gösterirken, sekonder glomerülonefritlerden AA amiloidoz artış göstermektedir. Non-nefrotik düzeyde proteinüri yaştan ve cinsiyetten bağımsız olarak en sık böbrek biyopsi endikasyonu olarak karşımıza çıkmaktadır. Çalışma bulgularımız ülkemiz verileri ile benzerlik göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Proteinüri, Böbrek Biyopsisi, Glomerülonefrit

Presentation ID / Sunum No: 92

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Böbrek Nakli Alıcısında Olası Rekürarizasyon ve Artan Sugammadeks Gereksinimi

Dr. Öğretim Üyesi Tünay Kandemir[1], Dr. Çağla Yazar[1], Öğr. Gör. Dr Fatma İrem Yeşiler[1], Prof.Dr. Pınar Zeyneloğlu[1], Prof.Dr. Zeynep Kayhan[1], Prof.Dr. Mehmet Haberal[2]
[1] Başkent Üniversitesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon ABD
[2] Başkent Üniversitesi Genel Cerrahiabd

*Corresponding author: Tünay Kandemir

Özet: Prednizolon, sugammadeks ile inklüzyon kompleksi oluşturur ve muhtemelen yer değiştirme yoluyla serbest ve aktif konsantrasyonunu azaltarak sugammadeksin revers etkisinin azalmasına yol açar. Bu nedenle, nöromüsküler blokaj ajanlarının (NMBA) tersine çevrilmesi, postoperatif rezidüel kürarizasyonu (PORC) önlemek için önemlidir. Sunulan vakada, böbrek transplantasyonunu takiben PORC tedavisi için daha yüksek dozda sugammadeks gerekmiştir. 45 yaşında erkek hastaya böbrek nakli planlandı. Prednizolon 1500 mg intraoperatif olarak uygulandı. NMB'nin tersine çevrilmesi için post tetanik sayı 15 olduğunda 200 mg sugammadeks verildi ve %100 T4'ün ardından ekstübasyon yapıldı. PACU'da hastada dispne, solunum yetmezliği ve nöbet görüldü. Arter kan gazı analizinde hiperkapni ve solunumsal asidoz saptandı. Hasta yoğun bakım ünitesine transfer edildi. PORC düşünüldü ve balon-valf-maske ile oksijen desteği ile birlikte 200 mg ek sugammadeks dozu uygulandı. 30 dakika içinde bilinç düzeldi, Spo2 arttı ve kas gücü tamamen geri döndü. NMB'nin roküronyum ile sağlandığı renal transplantasyon hastalarında, intraoperatif olarak yüksek doz prednizolon kullanıldığı için, PORC riskini azaltmak için belki daha yüksek dozlarda sugammadeks ihtiyacı olabileceğini düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Sugammadex, Reküronyum, Prednisolon, Postoperatif Rezidüel Kürarizasyon, Postoperatif Komplikasyon

Possible Recurarisation and Increased Requirement of Sugammadex in a Kidney Transplant Recipient

Abstract: Prednisolone produces inclusion complex with sugammadex and lead to a decrease in the reversal effect of sugammadex by reducing its free and active concentration probably via displacement. Reversal of neuromuscular blockade agents (NMBA), therefore, is important to prevent postoperative residual curarisation (PORC). In the case presented higher dose of sugammadex was needed to treat PORC following kidney transplantation. 45-years-old male patient was scheduled for renal transplantation. Prednisolone 1500 mg was administered intraoperatively. For reversal of NMB 200 mg sugammadex was given when posttetanic count was 15 and extubation was carried out following a 100% of T4. In PACU, patient experienced dyspnea, respiratory insufficiency and seizure. Arterial blood gas analysis, showed hypercapnia and respiratory acidosis.Patient was transferred to ICU. Considering PORC, additional dose of 200 mg sugammadex was administered with oxygen supplementation via bag-valve- mask. After consciousness improved within 30 minutes, SPO2 increased and neuromuscular

strength completely returned. High dose prednisolone is used intraoperatively during renal transplantation in which NMB provided with rocuronium, we conclude higher doses of sugammadex may be needed to reduce the risk of PORC.

Keywords: Sugammadex, Rocuronium, Prednisolone, Postoperative Residual Curarization, Postoperative Complication

Presentation ID / Sunum No: 38

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5966-1055

Buried Bumper Sendromu

Uzman Dr. İdris Kurt
Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Giriş: Perkütan endoskopik gastrostomi (PEG) 1980 yılında belirgin invaziv işlem olan laparotomiye alternatif olarak tarif edilmiş. Komplikasyonları akut, kronik ve minör, major olarak sınıflandırılabilir. Kronik ve major komplikasyonları arasında Burried Bumper Sendromu (BBS) da bulunmaktadır. PEG tüpünün internal mantarının mide ve karın duvarı katmanları arasında dışarıya doğru migre olması ile karakterizedir. Komplikasyonları arasında mide perforasyonu, peritonit, subkutan doku enfeksiyonu ve kanama bulunmaktadır. Tedavisinde endoskopik tekniklerden ve cerrahiden yararlanılmaktadır. Vaka: 70 yaşında bayan hasta yakını tarafından PEG tüpünden enteral mama gönderilmesinde problem olmasındna dolayı acil servise getiriliyor. Hastanın hikayesinde yaklaşık 2 yıldır Amiyorofik Lateral Skleroz tanılı olduğu ve 2 yıldır yatağa ve mekanik ventilatöre bağımı olduğu öğrenildi. 2 yıl önce de hastaya PEG takıldığı belirtildi. Batın içi komplikasyonu açısındna çekilen batın tomografisinde PEG tüpünün iternal mantarı batın duvarı içerisinde ilerlediği ve dış katmanlara doğru migre olduğu izlendi. Yapılan endoskopide PEG orifisinin totale yakın kapandığı, iğne ucu gibi delik kaldığı, etrafı epitelize olduğu ve içinden püy geldiği görüldü. Peg tüpü kolaylıkla dışardan çekilerek çıkarıldı. Devamında endoskopi yardımı ile, ‘’pull-up’’ tekniği ile yeni PEG tüpü takıldı. Oniki saat sonra hastanın beslenilmesine başlanıldı. Tartışma: Ciddi ve ölümcül komplikasyonlara neden olabileceğindne dolayı BBS’nin tedavisi, tanı konduğu andan itibaren yapılmalıdır. Tedavide öncelikle endoskopik yöntemlerden yararlanılmalıdır. Endoskopik modaliteler başarısız olduğu takdirde cerrahi yöntem seçilebilir.

Anahtar Kelimeler: Buried Bumper Sendromu, Endoskopi, Perkütan Endoskopik Gastrostomi

Buried Bumper Syndrome

Abstract: Introduction: Percutaneous endoscopic gastrostomy (PEG) was described in 1980 as an alternative to laparotomy, which is a markedly invasive procedure. Complications can be classified as acute, chronic and minor, major. Burried Bumper Syndrome (BBS) is among of chronic and major complications. It is characterized by the outward migration of the internal bumper of the PEG tube between the layers of the stomach and abdominal wall. Complications include gastric perforation, peritonitis, subcutaneous tissue infection and bleeding. Treatment modalities include endoscopic techniques and surgery. Case: A 70-year-old female patient was transferred to the emergency department by her relative with problem of food advancing through the PEG tube. The patient was immobile and dependent on a mechanical ventilator for breathing after being diagnosed with amyotrophic lateral sclerosis roughly two years prior. PEG tube was inserted 2 years ago. The abdominal tomography was done to reveal any intra-abdominal complication. It was observed that the PEG tube’s internal bumper had progressed within the abdominal wall and migrated toward the outer layers. In the endoscopic view, the internal orifice was almost completely obstructed, covered with normal epitelium. A hole with a needle-like tip was seen, and pus was coming out of it. The PEG tube was easily removed by pulling.

Thereafter, a new PEG tube was inserted using the "pull-up" technique with the use of endoscopy. Twelve hours later, the patient's feeding was started. Discussion: In order to avoid significant and even deadly complications, BBS should be treated as soon as it is identified. Endoscopic methods should be used primarly in the treatment. If endoscopic treatment options are unsuccessful, surgery should be considered.

Keywords: Buried Bumper Syndrome, Endoscopy, Percutaneous Endoscopic Gastrostomy

Presentation ID / Sunum No: 241

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3924-3723

Cantrell Pentalojisi: Olgu Sunumu ve Literatür Taraması

Uzman Dr. Zeynep Şeyhanlı
Ankara Etlik Şehir Hastanesi, Perinatoloji Bilim Dalı

Özet: Cantrell pentalojisi oldukça nadir görülen, mortalitesi yüksek olan bir doğumsal malformasyondur. Pentaloji; orta hat supraumbilikal karın ön yüzü defekti, perikardın diyaframla ilişkili bölümünün olmaması, diyafram ön kısmının yokluğu, sternum alt ucunda defekt olması ve çeşitli intrakardiak anomaliler ile seyretmesi şeklinde tanımlanmıştır. Sendrom ilk kez 1958 yılında James R Cantrell tarafından tanımlanmıştır. Sendromun etiyolojisi tam olarak bilinmemekte olup embriyonik dönemdeki lateral mezodermin migrasyonundaki yetersizliği veya eksikliğinin mevcut patogenezde rol alabileceği düşünülmektedir. Bu sendromu oluşturan komponentlerin her biri farklı birer klinik şiddette ortaya çıkabilir. Vakaların çoğu çok kötü bir prognoza sahiptir. Mevcut sunumda 13. gebelik haftasında prenatal olarak tanı koyulan bir Cantrell Pentalojili olgu eşliğinde literatür tartışılması amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Cantrell Pentalojisi, Ektopia Cordis, Omfalosel

Pentalogy of Cantrell: A Case Report and Literature Review

Abstract: Pentalogy of Cantrell is a extremely rare congenital malformation with high mortality. Pentalogy is defined as midline supraumbilical anterior abdominal wall defect, absence of pericardium on diapraghma side, defects of the anterior part of the diaphragma, sternum lower end defect, and various intracardiac anomalies. The syndrome was first described by James R Cantrell in 1958. Etiology is not known exactly. It is thought that inadequate or deficient migration of the lateral mesoderm in the embryonic period may play a role in pathogenesis. Each of the components constituting this syndrome may present in different clinical manifestations. Most cases carry a very poor prognosis. In the present presentation, it is aimed to discuss the literature with a case with Pentalogy of Cantrell diagnosed prenatally at the 13th gestational week.

Keywords: Pentalogy of Cantrell, Ectopia Cordis, Omphalocele

Presentation ID / Sunum No: 41

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6073-1927

Castleman Syndrome Presenting With Unisentric Perihepatic Mass

Dr. Aydan Arslan
[1]*Department Of Radiology, University Of Health Sciences Ümraniye Training And Research Hospital, Istanbul, Turkey*

Abstract: Introduction Castleman disease (CD), is a nonclonal lymphoproliferative disease; one of the most common causes of non-neoplastic lymphadenopathy. Castleman disease is known to mimic many benign and malignant lesions. Aim In our study, we will present a rare case of Castleman syndrome presenting with a unicentric perihepatic mass. 63 years old female patient; She applied to our clinic with the complaint of stomach ache, which has been activated intermittently for 3 years. CRP was elevated in the blood tests performed, and no other significant finding was detected. Material and Methods In the abdominal ultrasound examination, a hypoechoic mass lesion was observed in the superior pancreas. On MRI, a mass lesion was observed in the anteromedial caudate lobe of the liver, isointense with the liver parenchyma in T1WI sequences, hyperintense in T2WI sequences, intensely contrasted in dynamic series, and diffusion restriction was observed. Low-grade lymphoma was considered in the preliminary diagnosis of the patient; Other mesenteric tumors were considered in the differential diagnosis. The lesion without vascular structure invasion was operated on for excision. In the pathology examination, a diagnosis of hyaline vascular type Castleman disease was made. Results and Conclusion In this case, which presented as a mass located in the abdomen, low-grade lymphoma was suspected in the foreground, but the fact that it did not invade the surrounding fatty planes and vascular structures and caused long-term nonprogressive complaints made us think of benign processes. Although abdominal location is rarely mentioned in the literature, it should be considered in the differential diagnosis of abdominal mesenteric mass. Although it is a rare disease, CD should be considered in the differential diagnosis of asymptomatic/symptomatic solid mass detected in the abdomen.

Keywords: Castleman Disease, Mrı, Perihepatic Mass

Presentation ID / Sunum No: 173

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Çocuk Acile Senkop İle Başvuran 3 Olgu; Göz Kapağı Miyoklonili Absans Epilepsisi, Ortostatik Hipotansiyon, Kafa Travması

Uzman Dr. Ecem İpek Altınok[1], Uzman Dr. Hatice Bektaş[1]
[1] Ordu Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastaesi

*Corresponding author: Ecem İpek Altınok

Özet: GİRİŞ VE AMAÇ:Çocukluk çağında görülen senkoplar, genellikle masum patolojiler olmasına karşın, altta yatan ciddi kardiyak, nörolojik, metabolik problemlerin bir bulgusu olarak da karşımıza çıkabilirler. YÖNTEM:Acil servisimize senkop nedeniyle başvuran 3 farklı olgu sunulacaktır. BULGULAR:Olgu 1 12 yaşında kız hasta, banyodan sonra sabit bakması, ardından yere yığılması üzerine acil servise getirilmiş, Anaokulundan beri gözlerini kırpıştırması varmış. Muayenesinde her iki gözde hızlı kırpıştırma hareketleri oldu. Kan tettkikleri ve ekg'si normaldi. Kranial- difüzyon mrg olağandı. EEG^de bilateral hızlı diken dalga ve çoklu diken dalga deşarjları sık olarak izlendi. Göz kapama ve fotik uyarı sırasında deşarjların arttığı gözlendi. Hastada göz kapağı miyoklonili epilepsi düşünüldü. Levetiresetam başlandı. Olgu 2 14 yaşında kız hasta. Acile sekop nedeni ile getirilmiş. 2 hafta önce okulda ayaktayken bayılması olmuş. Titreme, kasılma yok. gözler kapalıymış. Bugün tekrarlamış. 2 yıldır baş dönmeleri varmış. 3 kez FK geçirmiş, 6 yaşına kadar VPA kullanmış, Muayenesinde bilateral gözlerde yukarı ve dışa bakışlarda bakış yönünde nistagmus mevcuttu. kraniak mrg normaldi. Uyku EEG planlandı. Göz muayenesi, rutin kanlar istendi, patoloji saptanmadı. Ekokardiyografi ve elektrokardiyografisinde patoloji izlenmedi. Holter planlandı. Ön tanı olarak ortostatik hipotansiyon düşünüldü ve midodrin başlandı. Olgu 3 7 yaşında erkek hasta, arkadaşının itmesi sonucunda düşmüş. Kısa süreli bilinç kaybı yaşamış, acile getirilmiş.Uzağa baktığında çift görme şikayeti mevcut. Bilinci açık, pupiller izokorik ışık refleksi +/+, motor defisit yoktu. Sol parietalde hassasiyet mevcuttu. Kan ve ekg tetkikleri olağandı. Kranial BT sinde sol parietal bölgede cilt altı dokuların kalınlığı ve dansitesinde artış(posttravmatik değişiklik?) izlenmekteydi. Hasta kontüzyon ön tanısı ile beyin cerrahisi tarafından yatırılarak izlendi. TARTIŞMA VE SONUÇ:Senkopla başvuran çocuklara ayrıntılı öykü ile tam sistemik muayene ve elektrokardiyografi yapılması önem taşımaktadır. Rutin kan tetkikleri istenmelidir. Vazovagal senkopta aile öyküsü ve klinik yeterli olabileceği gibi tekrarlayan veya yüksek riskli senkoplarda, kardiyak değerlendirme uygundur. Açıklanamayan senkop olgularında EEG yapılmaktadır. Nörolojik görüntüleme yöntemlerine fokal nörolojik bulgusu olan, travma öyküsü olan veya epilepsi düşünülen vakalarda başvurulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Senkop, Göz Kapağı Miyoklonili Absans, Kontüzyon

Presentation ID / Sunum No: 66

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0475-8946

Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşirelerinin Anaflaksi Tanı ve Tedavisine Yaklaşımlarının Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Neslihan Özkul Sağlam[1], Uzman Dr. Zeynep Meva Altaş[2], Doç.Dr. Mehmet Yaşar Özkars[3], Uzman Dr. Canan Hasbal Akkuş[1]

[1] Sağlık Bilimleri Üniversitesi Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları

[2] Ümraniye İlçe Sağlık Müdürlüğü

[3] Sağlık Bilimleri Üniversitesi Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Çocuk Alerji ve İmmünoloji

*Corresponding author: Zeynep Meva Altaş

Özet: Çalışmada, hemşirelerin anafilaksinin tanısı ve tedavisi ile ilgili bilgilerinin incelenmesi; anafilaksi ile ilgili verilen eğitimin bilgi düzeyleri üzerine etkisinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Tanımlayıcı tipteki çalışma; İstanbul'da üçüncü basamak bir hastanede çalışan hemşireler ile yürütüldü. Hemşirelere, anafilaksi ile ilgili bilgilendirici yüz yüze eğitim verildi. Eğitim öncesi ve sonrasında hemşirelere anafilaksinin tanısı, tedavisi ve yönetimi ile ilgili bilgilerini değerlendiren anket uygulandı. Çalışmada 122 hemşireye yüz yüze eğitim verildi. Anafilaksinin belirti ve bulgularını doğru bilenlerin oranı eğitim öncesi ve sonrasında %85,6 (n=107) ve %97,3 (n=108) idi. Anafilaksi teşhisi için klinik kriterleri doğru bilenlerin oranı ise eğitim öncesinde %72,6 (n=90), eğitim sonrasında %91,9 (n=102) idi. Anafilaksi tedavisinde ilk seçenek ilacın adrenalin olduğunu bilenlerin oranı eğitim öncesi %84,4 (n=103), eğitim sonrası %92,7 (n=102) idi. Hemşirelerin adrenalinin intramüsküler yoldan uygulandığını doğru bilme oranı eğitim öncesi ve sonrası sırası ile %80,0 (n=100) ve %96,4 (n=107) idi. Eğitim öncesinde hemşirelerin %64,0'ü (n=80) adrenalinin uygulanma dozunu, yarısı (n=62) adrenalinin uygulandığı kasın adını doğru yanıtladı. Eğitim sonrası ise bu oranlar sırası ile %83,3 (n=90) ve %84,5'e (n=93) yükseldi. Çalışma öncesinde daha güncel tarihte anafilaksi eğitimi alan (5 yıldan daha yakın tarihte) hemşirelerin çalışma dahilinde sorulan adrenalinin uygulanma yolunu ve dozunu doğru bilme oranları daha eski tarihte (5 yıldan daha uzun süre önce) anafilaksi eğitimi alanlarınkinden daha yüksekti (sırasıyla, p=0,013 ve p=0,033). Çalışma sonuçlarına göre; verilen yüz yüze eğitim sonrasında tekrarlanan soruların genel olarak doğru yanıtlanma oranının artması, anafilaksi konusunda hemşirelere düzenlenecek eğitim programlarının yararlı olacağını düşündürmektedir. Sağlık çalışanlarına yönelik anafilaksi ile ilgili farkındalığı ve bilgi düzeyini arttıracak eğitimler düzenlenmelidir. Daha güncel tarihte eğitim alan hemşirelerin bilgi sorularından ikisini daha yüksek oranda doğru yanıtlamaları, bu konudaki eğitimlerin belirli aralıklar ile tekrarlanması gerektiğini de düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anafilaksi; Bilgi Düzeyi; Hemşireler

Presentation ID / Sunum No: 197

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7337-0190

Çocuk Yoğun Bakımda Plazmaferez Yapılan Hastaların Klinik Endikasyonları ve Sonuçları: Tek Merkez Deneyimi

Dr. Emrah Gün
Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Giriş: Terapötik plazma değişimi olarak da bilinen plazmaferez, plazmanın kanın hücresel bileşenlerinden ekstrakorporeal olarak ayrılıp atılmasını ve kan hacmini ve onkotik basıncı korumak için taze donmuş plazma veya albümin gibi replasman sıvılarla kanın orijinal bileşenleriyle tekrar hastaya geri dönmesini içeren bir tedavi yöntemidir. Plazmaferez selektif endikasyonlarda oldukça etkili bir tedavi yöntemidir. Bu çalışmanın amacı çocuk yoğun bakım ünitesinde(ÇYBÜ) plazmaferez yapılan çocuk hastaların klinik endikasyonlarını ve sonuçlarını değerlendirmektir. Metod: Bu çalışma retrospektif olarak 1 Ocak 2022-1 Şubat 2023 tarihleri arasında ÇYBÜ'nde gerçekleştirildi. Çalışmaya ÇYBÜ'nde yatışı sırasında plazmaferez yapılan 1 ay-18 yaş arasındaki hastalar dahil edildi. Sonuçlar: Otuz dokuz hasta çalışmaya dahil edildi. Hastaların %51.3'ü kız(n=20), %48.7'si erkekti(n=19). Hastaların median yaş değeri 118(39-172) ay, median yatış gün sayısı ise 9(5-13) gün idi. 9(%23.1)hastaya akut karaciğer yetmezliği, 13(%33.3) hastaya trombositopeni ilişkili multiorgan disfonksiyonu(TAMOF), 3(%7.7) hastaya Guillain-Barre sendromu, 3(%7.7) hastaya intoksikasyon (beta-bloker-kolşisin kullanımı), 3(%7.7) hastaya hemofagositik lenfohistiyositoz, 2(%5.1) hastaya ALL'ye bağlı hiperlökositoz, 6(%15.5) hastaya da diğer nedenlerden (otoimmün ensefalit, atipik HÜS, mikroskobik PAN, lupus nefriti, orak hücreli anemi-akut göğüs sendromu, hipertrgliseridemiye bağlı akut pankreatit) dolayı plazmaferez yapıldı. Toplam 167 plazmaferez seansı yapıldı ve median plazmaferez seans sayısı 4(2-6) (minimum 1-maksimum 13) idi. Amerikan aferez cemiyetinin (ASFA) plazmaferez için kategori önerilerine göre; 14(%35.9) hasta kategori I, 4 hasta(%10.3) kategori II, 21 hasta(%53.8) hasta kategori III olarak değerlendirildi. 28(%71.8) hastaya invaziv mekanik ventilasyon desteği, 22(%56.4) hastaya vasopresör tedavisi verildi. 23(%59) hastaya sürekli renal replasman(SRRT) tedavisi yapıldı. Hastalarımızın hayatta kalma oranı %53.8(n=21) iken mortalite oranı en yüksek hasta grubu TAMOF(%69.3)(n=9) nedeniyle takip edilen hastalardı. Sonuç: Plazmaferez özellikle akut karaciğer yetmezliği, Guillain-Barre sendromu gibi seçilmiş hasta grubunda köprü tedavi veya hayat kurtarıcı yöntemi olarak kullanılan bir ekstrakorporeal tedavi yöntemidir. Multiorgan yetmezliği olan hastalarda hayatta kalma oranı, diğer hasta grubuna göre daha düşüktür.

Anahtar Kelimeler: Akut Karaciğer Yetmezliği, Çocuk, Plazmaferez, Total Plazma Değişimi

Presentation ID / Sunum No: 237

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4616-3967

Çocuklarda Dispne ve Disfajinin Nadir Bir Nedeni: Vasküler Halka

Dr. Öğretim Üyesi Savaş Dedeoğlu
Üsküdar Üniversitesi

Özet: Vasküler halkalar, trakeobronşiyal ağacın basısına neden olarak solunum ve özofagus semptomlarına neden olan aort arkı ve dallarının konjenital anomalileridir. Olgumuzda vasküler halka tipi olan sağ aort arkı (RAA), insidansı %0,1-0,5 olan ve trakea veya yemek borusunu çevreleme derecesine göre inkomplet veya tam olarak sınıflandırılan, nadir görülen bir aortik ark anomalisidir. Çocuklarda dispne ve disfajinin nispeten nadir bir nedenidir. 5 yaşındaki kız hastanın toraks BT'sinde sağ arkus aorta, vasküler halka, aberan sol subklavian arter, trakea ve sol ana bronş girişinde darlık mevcutt. Ekokardiyografide hastada hafif mitral yetmezlik saptandı. Öyküde disfaji ve ara sıra nefes darlığı mevcuttu. Akut solunum sıkıntısı nedeniyle 3 kez hastaneye yatış öyküsü olan hasta, flutikazon propiyonat içeren kortikosteroid, salbutamol ve bir lökotrien reseptör antagonisti olan montelukast kullanıyordu. Oskültasyonda akciğer sesleri normal, mitral odakta 2/6 sistolik üfürüm duyuldu. Elektrokardiyogramda ritim düzenli, hızı 120/dakika olarak ölçüldü, PR intervali, QRS genişliği ve QTc değeri normal sınırlardaydı. Bronkoskopide semptomatik hastalarda ameliyat öncesi trakeal darlığın seviyesini ve derecesi belirlenebilir. Hastamızda bronkoskopi ile trakeanın ön-arka çapı daralmış ve hastada yaklaşık %20 oranında bası saptandı. Proksimal sol ana bronş karina seviyesinden itibaren yaklaşık %80 oranında daralmıştı (bronkomalazi). Sonuç olarak damar halkasına bağlı nefes darlığı ve yutma güçlüğü semptomları olan bu hastaya ameliyat planlandı.

Anahtar Kelimeler: Vasküler Ring, Disfaji, Dyspnea

An Uncommon Cause of Dyspnea and Dysphagia in Children: Vascular Ring

Abstract: Vascular rings are congenital anomalies of aortic arch and its branches that cause compression of tracheobronchial tree leading to respiratory and esophageal symptoms. Right aortic arch (RAA), vascular ring type in our case, is an uncommon aortic arch anomaly with an incidence of 0.1–0.5% and classified as incomplete or complete based on their degree of encirclement around trachea or esophagus. it's relatively an uncommon cause of dyspnea and dysphagia in children. The 5-year old female patient has right arcus aorta, vascular ring, aberrant left subclavian artery, stenosis at the trachea and the entrance of left main bronchus on thorax CT. On echocardiography the patient had mild mitral insufficiency. There was dysphagia and occasional dyspnea in the history. The patient has a history of hospitalization for 3 times due to acute respiratory distress, is using fluticasone propionate-containing corticosteroid, salbutamol and montelukast, a leukotriene receptor antagonist. On auscultation, lung sounds are normal, there is a 2/6 systolic murmur in the mitral focus. In the electrocardiogram, the rhythm is regular, the rate was measured as 120/minute, the PR interval, QRS width and QTc value are within the normal range. In the patient's thorax CT with contrast, a vascular ring structure accompanied by the right arcus aorta and aberrant left subclavian artery was observed. Strictures were also seen at the entrance to the trachea and in the left main bronchus. On bronchoscopy, the level and degree of tracheal stenosis is determined in symptomatic patients before surgery. The anterior-posterior diameter of the

trachea was narrowed, and compression was detected at a rate of approximately 20% in the patient. The proximal left main bronchus was narrowed by approximately 80% as from the carina level (bronchomalacia). In conclusion, surgery was planned for this patient with dyspnea and dysphagia symptoms due to vascular ring.

Keywords: Vascular Ring, Dysphagia, Dyspnea

Presentation ID / Sunum No: 224

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5871-2033

Çocukluk Çağı Mastositoz Olguları: Tek Merkez Deneyimi

Uzman Dr. Uğur Altaş[1], Uzman Dr. Fatih Çiçek[2], Doç.Dr. Mehmet Yaşar Özkars[1]
[1] Sağlık Bilimleri Üniversitesi Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Çocuk Alerji ve İmmünoloji
[2] Sağlık Bilimleri Üniversitesi Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi,Çocuk Alerji ve İmmünoloji

*Corresponding author: Uğur Altaş

Özet: Amaç: Çocuk Alerji ve İmmünoloji Kliniğimizde tanı alan mastositoz hastalarının klinik ve demografik özelliklerinin değerlendirilmesi amaçlandı. Gereç ve Yöntemler: 2014-2022 yılları arasında, mastositoz tanısı alan 10 hastanın dosyası retrospektif olarak değerlendirildi. Yaş, cinsiyet, aile öyküsü, klinik bulgular ve tedavi ile ilgili veriler çalışma kapsamında incelendi. Bulgular: 10 hastanın tümünde kutanöz mastositoz vardı. Hastaların hiçbirinde sistemik bulgu görülmedi. Hastaların 6'sı erkek, 4'ü kızdı. Olgularda yakınmaların ortanca görülme yaşı 10,0 ay idi. Tüm hastalarda görülen döküntü ve kaşıntı en sık yakınma iken; 5 hastada reflü; bir hastada karın ağrısı ve kas ağrısı görüldü. Döküntü tipi en sık makülopapülerdi. Bir hastada nodül, bir hastada mastositom görüldü. Bir hastada aile öyküsü pozitifti. Dört hastada ek alerjik hastalık vardı (1 hastada: Alerjik rinit, 1 hastada: Alerjik rinit ve atopik dermatit, 1 hastada: Alerjik rinit ve besin alerjisi, 1 hastada: Astım ve atopik dermatit). Tedavide antihistaminik ilaçlar, nemlendiriciler ve bir hastada montelukast kullanıldı. Sonuçlar: Nadir hastalıklardan sayılan mastositoz; çocuklarda en sık kutanöz mastositoz olarak görülmektedir. Çocuklarda döküntünün ayırıcı tanısında mastositoz tanısı da göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Çocukluk Çağı Mastositozu, Kutanöz Mastositoz, Döküntü

Presentation ID / Sunum No: 307

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6640-636X

Çocukluk Çağı Migren Tanısında Elektroensefalografinin Klinik Önemi

Dr. Öğretim Üyesi Gürkan Gürbüz[1], Uzman Dr. Özge Berfu Gürbüz[2]
[1] Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi
[2] Tekirdağ Devlet Hastanesi

*Corresponding author: Gürkan Gürbüz

Özet: Migren çocukluk çağında en sık görülen primer baş ağrısı türüdür. Tanısı ile klinik özelliklerle koyulan migrenin etiyolojik araştırmasında sıklıkla yer kaplayan lezyonların ayırıcı tanısı için kesitsel görüntüleme yöntemleri kullanılmaktadır. Çocuk nöroloji pratiğinde elektroensefalografi migrenin eşlik edebileceği epileptik sendromlar açısından yön gösterici olabildiğinden sıklıkla kullanılmaktadır. Çalışma migren tanısı alan çocuklarda ayırıcı tanı için çekilen elektroensefalografilerin klinik önemini belirlemek bu çalışmanın esas amacıdır. Çalışmaya çocuk nöroloji poliklinğinde migren tanısı alan 155 hasta dahil edildi. Bu vakalar retrospektif olarak değerlendirildi ve 80 tanesinde elektroensefalografi (EEG) çekildiği saptandı. Çekilen EEG'lerin 10 (%12.5) tanesinde zemin aktivitesinde fokal yavaşlama, 3 (%3.75) tanesinde fokal epileptik aktivite, 3 (%3.75) tanesinde jeneralize epileptik aktivite saptanırken 64 tanesi normal olarak değerlendirilmiştir. EEG'de epileptik aktivite saptanan 6 (%7.5) hastanın dördünde mevcut epilepsisi nedeniyle ilaç kullandığı saptandı. Hastaların tümünde beyin manyetik rezonans görüntülemeleri normaldi. Bu çalışmaya göre migren tanısı alan hastalarda rutin EEG çekimi gereksizdir ve klinik önemi yoktur.

Anahtar Kelimeler: Çocukluk Çağı, Migren, Elektroensefalografi

Clinical İmportance of Electroencephalography in the Diagnosis of Childhood Migraine

Abstract: Migraine is the most common type of primary headache in childhood. Neuroimaging methods are used for the differential diagnosis and for etiological investigation of migraine, which is conventionaly diagnosed with clinical features. Electroencephalography is frequently used in pediatric neurology practice as it can be a guide for epileptic syndromes that may accompany to migraine. The main purpose of this study is to determine the clinical importance of electroencephalography for differential diagnosis in children diagnosed with migraine. 155 patients diagnosed with migraine in the pediatric neurology outpatient clinic were included in the study. These cases were evaluated retrospectively and electroencephalography (EEG) was obtained in 80 of them. Focal slowing in the background activity in 10 (12.5%), focal epileptic activity in 3 (3.75%) and generalized epileptic activity in 3 (3.75%) patients were found. While 64 of the EEG's were evaluated as normal. Four of 6 (7.5%) patients with epileptic activity on EEG were found to be taking anti-seizure medication due to their current epilepsy. Brain magnetic resonance imaging was normal in all patients. According to this study, routine EEG screening is unnecessary and has no clinical significance in patients diagnosed with migraine.

Keywords: Childhood, Migrain, Electroencephalography

Presentation ID / Sunum No: 117

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Çok Nadir Bir Durumun Tanı ve Tedavisi – Ektopik Diş

Dr. Alper Tabaru
Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi KBB

Özet: Giriş: Ektopik diş, diş yapısının normal lokalizasyondan farklı bir yerde bulunması durumudur ve bulunduğu yere göre farklı semptomlar gösterebilir. Etiyolojisi bilinmeyen nadir bir olaydır. Travma, enfeksiyon, gelişimsel bozukluklar ve olası etiyolojiler hakkında teoriler vardır. Dudak ve damak yarıkları burun dişlerinin ektopik olmasına neden olan doğumsal kusurlardır. Bu vakada septoplasti sırasında karşılaşılan ektopik nazal diş olgusu sunulmakta, literatür taraması ve etyolojisi, klinik semptomlar, tanı ve tedavisi tartışılmaktadır. Olgu: On dört yaşında erkek hasta uzun süredir burnundan nefes alamama şikâyeti ile kurumumuza başvurdu. Hastanın travma veya cerrahi operasyon öyküsü yoktu. Hastanın ön rinoskopisinde nazal septum deviasyonu, nazal pasajı sola doğru neredeyse tamamen kapatan bir görünüm izlendi. Hastaya pediatrik septoplasti operasyonu planlandı. Bu cerrahi işlem sırasında nazal septumdaki patoloji düzeltildi. Üst kretin guaj ile traşlandığı aşamada krette ektopik dişe rastlandı. Hastaya bilateral anterior tampon uygulandı. Ameliyat sonrası erken dönemde ve takiplerde herhangi bir sorunla karşılaşılmadı. Sonuç: Septum deviasyonu gibi oldukça yaygın bir patolojinin etiyolojisinde ektopik diş varlığı oldukça nadirdir. Ancak pediatrik yaş grubunda septoplasti endikasyonu olan diş anomalisi varsa preoperatif görüntüleme düşünülebilir.

Anahtar Kelimeler: Ektopik Dişler, Rinoskopi, Dudak Damak Yarığı

Dıagnosis & Treatment of a Very Rare Condıtıon – Ectopic Teeth

Abstract: Background: Ectopic tooth is a situation where the dental structure is located in a different place from the normal localization, and it may present with different symptoms depending on its location. It is a rare condition with an unknown etiology. There are theories on trauma, infection, developmental disorders, and possible etiologies. Cleft lip and palate are congenital defects that cause ectopic nasal teeth. In this case, a case of ectopic nasal tooth encountered during septoplasty is presented, and the literature review and etiology, clinical symptoms, diagnosis, and treatment are discussed. Case: A 14-year-old male patient with the complaint of not being able to breathe through the nose for a long time applied to our institution. The patient had no history of trauma or surgical operation. In the anterior rhinoscopy of the patient, nasal septum deviation, obliterating the nasal passage almost completely on the left was observed. A pediatric septoplasty operation was planned for the patient. During this surgical procedure, the pathology in the nasal septum was corrected. An ectopic tooth was encountered in the crest at the stage when the maxillary crest was shaved with gouache. Bilateral anterior packing was applied to the patient. No problems were encountered in the early postoperative period and in the follow-ups. Conclusion: The presence of an ectopic tooth in the etiology of a very common pathology such as septum deviation is extremely rare. However, if there is a dental anomaly in the pediatric age group with indications for septoplasty, preoperative imaging may be considered.

Keywords: Ectopic Teeth, Rhinoscopy, Cleft Lip and Palate

Presentation ID / Sunum No: 6

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8345-4539

Comparison of Influenza Vaccination Rates Among Copd Patients During Pre and Post-COVID-19 Pandemics

Dr. Mufide Arzu Ozkarafakılı
S.B.Ü Şişli Hamidiye Etfal Eğitim Araştırma Hastanesi

Abstract: Abstract Background: Our objective was to determine the changes in attitudes of COPD patients about Influenza vaccination during COVID-19 pandemics. Methods: This was a cross-sectional observational study which was conducted in a COPD outpatient clinic. The patients were questionnaired face-to-face about their vaccination status when they admitted to outpatient clinic after the COVID-19 lockdown finished. Results: The study included 161 patients with COPD who were in stable state, with a mean age of 70.11±8.37 years, and duration of COPD 16.93±6.71 years. 54.7% of them were males, 51.6% were active smokers, with the commonest comorbidity ischaemic heart disease 32.9%. 47.8% were in GOLD Stage 2, followed by 28% in GOLD Stage 3. 75.2% were living in the city. 82.65 had emergency room visit in the previous year, 33.5% were hospitalized, 29.2% were on non-invasive mechanical ventilation at home, 29.8% had been prscribed long-term oxygen therapy, 13.7% had intensive care unit admission and 13.7% were treated with systemic steroids. 68.3% had Influenza vaccination currently, while only 49.6% were vaccinated before COVID-19 ($p<0.001$). 25.4% declined vaccination currently whereas 31.6% declined before pandemics ($p<0.001$). While 18.6% of the patients were not offered for vaccination before pandemics, only 6.2% were not offered currently. Doctors intervention towards vaccination was 58.4% before COVID-19, and 91.3% after pandemics ($p<0.001$, CI 95% OR 0.699-0.895) Conclusion: COVID-19 changed health-care system globally and the awareness about respiratory tract viral infections and attitude towards Influenza vaccination improved not only among COPD patients but also among doctors and health-care workers, which facilitates the strategies about prevention of infectious disease and beneficial effects in prognosis of chronic diseases.

Keywords: Influenza Vaccination, Covıd-19 Pandemics, Copd Patients

Presentation ID / Sunum No: 45

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2760-7035

COVİD 19 Nedeniyle Spor Organizasyonlarına Verilen Ara Türkiyedeki Elit Futbolcularda Spor Yaralanmaları İnsidansını Artırmadı

Uzman Dr. Nevzad Denerel
Doğu Akdeniz Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Özet: Giriş: 2019 yılının sonlarında Çin'in Wuhan kentinde başlayan koronavirüs (COVID-19) salgını hızla tüm Dünya'ya yayıldı. Bu beklenmedik süreçte tüm dünyada olduğu gibi spor camiası da bir bilinmeze atıldı. Vakaların hızla artması nedeniyle tüm spor organizasyonları iptal oldu. Türkiye' de 2019-2020 futbol sezonu ikinci yarı ortasında ligler 12 hafta ertelendikten sonra Türkiye Futbol Süper Ligi ve TFF 1. Ligi yeniden başlatıldı. Bu yaşanılan sürecin spor yaralanmaları üzerine etkisinin ne olacağı oldukça tartışılmıştır. Bu çalışmanın amacı, ev izolasyonunun farklı seviyelerdeki profesyonel erkek futbolcularda spor yaralanmaları üzerindeki etkisini değerlendirmektir. Yöntem: Bu prospektif çalışmaya iki Süper Lig takımından 71 elit futbolcu ve iki PTT (Birinci Lig) takımından 66 sub-elit futbolcu olmak üzere toplam 137 futbolcu gönüllü olarak katılmıştır. Çalışma süresi boyunca, maçlar ve antrenmanlar sırasında meydana gelen tüm yaralanmalar, her takım için aynı doktor tarafından değerlendirildi ve kaydedildi. Bulgular: 2019-20 futbol sezonunda takip edilen 4 futbol takımında toplam 262 spor yaralanması tespit edildi, bunların 203'ü (124'ü antrenmanda, 79'u maç) Covid-19 nedeniyle verilen ara öncesinde, 59'u (38'i antrenman, 21 maç) covid 19 nedeniyle verilen ara sonrasıunda liglerin tekrar başlatılması ile meydana geldi. Yaralanma profilinin detaylarına bakıldığında, herhangi bir parametrede Covid19 öncesi ve sonrası yaralanmalar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmadı. Sonuç: Sonuç olarak, Türkiye'de iki farklı lig seviyesinden dört takım üzerinde yaptığımız çalışma, 2019-20 sezonunda Covid-19 nedeniyle verilen 7 haftalık aradan sonra sakatlık riskinin beklenenin aksine artmadığını ortaya koydu.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Spor Yaralanmaları, Yaralanma İnsidansı

The Break Given to Sports Organizations Due to Covid 19 Did Not İncrease the İncidence of Sports İnjuries in Elite Football Players in Turkey

Abstract: Introduction: An outbreak of novel coronavirus (COVID-19) that began in Wuhan, China, in late 2019, has spread rapidly. In this unexpected process, as in the whole world, sports community was also thrown into the unknown. almost all of the leagues canceled due to the rapid increase of cases. However, after 12 weeks postpone in the middle of the 2019-2020 football season second half, Turkish Football Super league and TFF 1. league started again. The effect of this process on sports injuries has been highly debated. The aim of this study is to evaluate the effect of home isolation on sports injury in different levels of professional male football players. Methods: A total of 137 football players, 71 elite football players from two Super League teams and 66 sub-elite football players from two PTT (First League) teams, voluntarily participated in this prospective study. During the study period, all injuries and diseases that occurred during matches and training were evaluated and recorded by the same physician for each team. Results: A total of 262 injuries were detected in 4 football teams followed during the 2019-20 football season, of which 203 (124 in training, 79 in match) occurred before the

break due to covid-19, and 59 (38 in training, 21 in match) after. When looking at the details of the injury profile, no statistical difference was found between pre-Covid19 and post-Covid19 injuries in any of the parameters. Conclusion:As a result, our study on four teams from two different league levels in Turkey revealed that the risk of injury did not increase, contrary to expectations, after the 7-week break due to Covid-19 to the 2019-20 season.

Keywords: Covid-19, Sports İnjury, İnjury İncidence

Presentation ID / Sunum No: 46

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6695-7003

COVID-19 Dönemi ve Sonrası Serum IL-6 Düzeylerindeki Değişimin Araştırılması

Dr. Öğretim Üyesi Sema Ketenci
İstanbul Atlas Üniversitesi

Özet: SARS-CoV-2 enfeksiyonunda inflamatuar süreçlere katkıda bulunan IL-6 yüksek serum konsantrasyonu, COVID-19 hastalarında yükselir. Çalışma, COVID-19 dönemi ve sonrası ile ilişkili olarak IL-6 düzeylerini değerlendirmeyi amaçlamaktadır. COVID-19 tanısı ile yoğun bakım ünitesinde tedavi edilen IL-6 düzeyi ölçülmüştür. Sonrasında şifa ile taburcu edilen 10 olgu (Erkek %60, ortalama yaş 52.4 ± 7.7 yıl) çalışmaya dahil edildi. Olguların IL-6 seviyeleri, ELISA yöntemi ile taburculuktan 106 gün (92-120) medyan (IQR) sonra ölçüldü. Ek olarak, tüm katılımcıların diğer biyokimyasal parametreleri de taburcu edildikten sonra bu dönemde incelendi ve korelasyon, IL-6 düzeylerindeki değişiklik dikkate alınarak yorumlandı. Olguların serum IL-6 düzeyleri taburcu olduktan 4 ay sonra ELISA yöntemi ile tekrar ölçüldü. 10 hastanın tamamında yoğun bakım ünitesinin ilk gününde elde edilen serum IL-6 konsantrasyonunun taburcu olduktan 4 ay sonra belirgin şekilde azaldığı tespit edildi. Bir hastada, COVID-19'dan iyileştikten sonra IL-6 seviyeleri değişmedi. 10 hastanın yatışlarının ilk gününde ölçülen ortalama serum IL-6 düzeyleri 10,32± 5,508 idi. Taburculuk sonrası 4. ayda ölçülen ortalama serum IL-6 düzeyleri 1,76± 1,108 idi (P=0.004). Sonuçlar, proinflamatuar sitokin IL-6'nın SARS-CoV-2 enfeksiyonu sırasında aşırı eksprese edildiğini ve iyileşmeden sonra kabul edilebilir sınırlara gerilediğini gösterdi. Yoğun bakıma yatış sırasında, IL-6 başlangıç düzeyi COVID-19'un ciddiyeti ile önemli ölçüde ilişkiliydi. IL-6'nın azalması, tedavinin etkin olduğunu, IL-6'nın artması ise hastalığın alevlenmesine işaret etti. IL-6 seviyesinin dinamik değişimi, şiddetli COVID-19'lu hastalarda hastalık izleme için bir belirteç olarak kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Il-6, Proinflamatuar Sitokin, Post- COVID-19

Investigation of the Change in the COVID-19 Period and Post Covıd Serum IL-6 Levels

Abstract: IL-6 high serum concentration, which contributes to inflammatory processes in SARS-COV-2 infection, increases in COVID-19 patients. The study aims to evaluate IL-6 levels in relation to the COVID-19 period and post-COVID. The IL-6 level treated in the intensive care unit was measured by the diagnosis of COVID-19. 10 cases of discharged (male 60 %, average age 52.4 ± 7.7 years) were included in the study. The IL-6 levels of the cases were measured after 106 days (92-120) median (IQR) after discharge with ELISA method. In addition, after the other biochemical parameters of all participants were discharged, they were examined during this period and the correlation was interpreted considering the change in IL-6 levels. Serum IL-6 levels of the cases were re-measured by ELISA method 4 months after being discharged. In the first day of the intensive care unit, serum IL-6 concentration obtained on the first day of the intensive care unit was decreased significantly after 4 months after being discharged. In one patient, IL-6 levels did not change after healing COVID-19. The average serum IL-6 levels measured on the first day of the hospitalization of 10 patients were 10.32 ± 5,508. The average serum IL-6 levels measured in the 4th month after discharge were 1.76 ± 1.108 (p =

0.004). The results showed that the proinflammatory cytokine IL-6 was excessively expressed during SARS-COV-2 infection and decreased to acceptable limits after healing. During the intensive care unit, the IL-6 initial level was significantly related to the seriousness of COVID-19. IL-6 decrease, treatment is effective, and IL-6 increased the disease pointing out the exacerbation of the disease. The dynamic change of IL-6 level can be used as a marker for disease monitoring in patients with severe COVID-19.

Keywords: IL-6, Proinflammatory Cytokine, Post-COVID-19

Presentation ID / Sunum No: 351

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2999-2141

COVID-19 Salgını Önlemlerinin Rotator Manşet Açık Cerrahisi Sonrası Rehabilitasyona Etkisi ve Klinik Sonuçları

Dr. Öğretim Üyesi Mehmet Sait Akar
Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Ortopedi ve Travmatoloji Anabilim Dalı

Özet: Amaç: Covid-19 salgını nedeniyle ülkemizde birtakım kısıtlamalar uygulanmıştır. Özellikle 65 yaş üstü hastalar gerek sokağa çıkma kısıtlamaları gerekse de sağlık sorunları nedeniyle dışarı çıkamamışlardır. Bu çalışmada kısıtlamalardan önceki 3 ay içinde rotator cuff tamiri yapılmış olan hastaların erken dönemde rehabilitasyon süreçlerindeki aksaklıkların klinik bulgular üzerine etkisi araştırılmıştır. Yöntem: Aralık 2019 -Şubat 2020 tarihleri arasında tam kat supraspinatus tendon yırtığı nedeniyle açık rotator manşet tamiri uygulanan 11(7 kadın ve 4 erkek) hastanın sonuçları incelenmiştir. Hastalara genel anestezi altında şezlong pozisyonunda, sütür ankor kullanılarak tek ya da çift sıra tamir uygulanmıştır. Tarafımızca yapılan tedavi protokolünde; hastalara operasyon sonrası ilk iki hafta sadece omuz abdüksiyon ortezi, 2-4. hafta arası omuz abdüksiyon ortezi ile birlikte pasif eklem hareket açıklığı (EHA) egzersizleri uygulanmakta, 4-6. haftadan itibaren fizik tedavi polikliniğine yönlendirilmektedir. Hastalar kısıtlamalar kaldırıldıktan sonraki ilk poliklinik kontrollerinde nötral sıfır metoduna göre omuz abdüksiyon, dış rotasyon ve iç rotasyon EHA açıları ölçüldü ve vizüel analog skoru (VAS) kullanılarak ağrıları kaydedildi. Hastalardan uygun rehabilitasyon programı alan 6 hasta (grup 1) ve rehabilitasyon programı almayan 5 hasta (grup 2) şeklinde iki gruba ayrılarak sonuçları karşılaştırıldı. İstatistik verileri IBM SPSS sürüm 22.0 programında Student-t testi ve Ki-kare / Fischer's exact test kullanılarak elde edildi. Bulgular: Hasta yaş ortalamaları 61.09 yıl (52-68) ve takip süresi 4.68 ay (3,5-6) idi. Grup 1 yaş ortalaması 58,1yıl, grup 2 yaş ortalaması 64.6 yıl idi. Grup 1'deki hastaların EHA ölçümleri abdüksiyon 113.3(± 23.3), dış rotasyon 53.3 (±10.3) ve iç rotasyon 50.8 (±6.6) derece olarak ölçüldü. Grup 2'de ise abdüksiyon 70 (±36.7), dış rotasyon 40 (±17.3) ve iç rotasyon 45 (±6.1) derece olarak ölçüldü. EHA ölçümlerinde abdüksiyon ortalamaları arasında anlamlı fark saptandı (p:0.041). VAS skoru grup 1'de 4,5 ve grup 2'de 6 olarak saptandı (p=0.267). Grup 2'de 3 hastada omuz sertliği gelişti. Çıkarımlar: Rotator manşet yırtıklarında tedavi sonrası rehabilitasyon protokolleri konusunda tartışmalar vardır. Covid 19 salgını nedeniyle salgın öncesindeki 3 ayda açık rotator manşet tamiri yapılan hastalardan (65 yaş üstü hastalar) rehabilitasyon almayan grupta eklem hareket açıklıkları azalmış ve ağrı skorları artmış olarak bulunmuştur. Cerrahi tedavi sonrası rehabilitasyon alamayan 3 hastada eklem sertliği saptanması ameliyat sonrası ilk 3 aylık dönemin rehabilitasyon için önemini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19 Kısıtlamaları, Rotatar Manşet Yırtıkları, Supraspinatus Tamiri, Rehabilitasyon

Effects of COVID-19 Pandemic Restrictions On Rehabilitation After Rotator Cuff Open Surgery and Clinical Outcomes

Abstract: Aim: Due to the Covid-19 epidemic, some restrictions have been applied in our country. Especially patients over the age of 65 could not go out due to both curfew restrictions and health problems. In this study, the effect of the disruptions in the early rehabilitation processes on the clinical

findings of patients who had rotator cuff repair in the 3 months before the restrictions were investigated. Method: The results of 11 (7 female and 4 male) patients who underwent open rotator cuff repair due to full-thickness supraspinatus tendon rupture between December 2019 and February 2020 were analyzed. Under general anesthesia, single or double row repair was performed using suture anchors in the chaise lounge position. The postoperative rehabilitation protocol we applied; only shoulder abduction orthosis is applied to the patients for the first two weeks after the operation. Passive range of motion (ROM) exercises are performed with shoulder abduction orthosis for 2-4 weeks, and patients are referred to the physical therapy outpatient clinic in 4-6 weeks. In the first outpatient controls after restrictions were eased, shoulder abduction, external rotation and internal rotation ROM angles were measured according to the neutral zero method, and pain was recorded using the visual analog score (VAS). The results were compared by dividing the patients into two groups: 6 patients who received an appropriate rehabilitation program (group 1) and 5 patients who did not receive a rehabilitation program (group 2). Statistical data were obtained by using Student-t test and Chi-square / Fischer's exact test in IBM SPSS version 22.0 program. Results: The mean age of the patients was 61.09 years (52-68), and the follow-up period was 4.68 months (3.5-6). Group 1 mean age was 58.1 years, group 2 mean age was 64.6 years. The ROM of the patients in Group 1 was 113.3 (± 23.3) degrees of abduction, 53.3 (±10.3) degrees of external rotation, and 50.8 (±6.6) degrees of internal rotation. In group 2, abduction was measured as 70 (±36.7), external rotation 40 (±17.3) and internal rotation 45 (±6.1) degrees. A significant difference was found between the abduction averages in ROM measurements (p:0.041). The VAS score was 4.5 in group 1 and 6 in group 2 (p=0.267). Shoulder stiffness developed in 3 patients in group 2. Conclusion: There is controversy about post-treatment rehabilitation protocols for rotator cuff tears. Among the patients who underwent open rotator cuff repair in the 3 months before the Covid 19 epidemic (patients over 65), the joint range of motion was decreased and pain scores increased in the group who did not receive rehabilitation. The determination of joint stiffness in 3 patients who could not receive rehabilitation after surgical treatment shows the importance of the first 3 months after surgery for rehabilitation.

Keywords: Covid-19 Restrictions, Rotator Cuff Tears, Supraspinatus Repair, Rehabilitation

Presentation ID / Sunum No: 62

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Crossiella sp. SN42'nin Genomik Analizi ve Kanser Hücrelerindeki Sitotoksik Potansiyeli

Araştırmacı Yeda Keleş[1], Doç.Dr. Hilal Ay[2], Doç.Dr. Sercan Ergün[1]
[1] Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıbbi Biyoloji Abd
[2] Ondokuz Mayıs Üniversitesi Moleküler Biyoloji ve Genetik Bölümü

*Corresponding author: Yeda Keleş

Özet: *Crossiell*a sp. SN42 (SN42), 2209-A kapsamında TÜBİTAK desteğiyle antifungal direnç testleri yapılan ve tüm genom dizilemesi sonucu yeni tür olduğu tespit edilen A*ctinobacteria* üyesi bir mikroorganizmadır. *Actinobacteria* üyelerinin en karakteristik özelliği, başta antibiyotikler ve enzimler olmak üzere, sekonder metabolitlerin (SM) geniş bir bölümünü üretebilme potansiyelleridir. SM ve türevleri, yapısal özellikleri ve biyolojik aktivitelerindeki çeşitliliğinin yanı sıra düşük toksisite ve yan etkileri nedeniyle antibiyotik ve anti-kanser ilaçlarının tasarımında önem kazanmıştır. Son 20 yılda FDA onaylı ilaçların yaklaşık üçte birini SM'ler ve türevleri oluşturmaktadır. SM'ler kanser koşullarını tedavi etmekte, hafifletmekte kullanılan hücre proliferasyonu ve döngüsü, kanser hücresi göçü ve istilası, apoptoz, otofaji ve anjiyogenez gibi biyolojik yolları etkileyebilir. SN42'nin patojenlere karşı gösterdiği antifungal direnç in vitro olarak kanıtlandıktan sonra in silico olarak genom madenciliği yapılmıştır. Bu amaçla genomu, 6 biyoinformatik araçla analiz edilmiş (TYGS, antiSMASH, RAST, ARTS, PRISM, Swiss Target Prediction) ve biyosentetik gen kümeleri (BGC) taranmıştır. Özellikle tıpta ilaç keşfinde kullanılan Polyketide Synthase (PKS) BGC'leri taranmıştır. SN42'nin 13 tane PKS (T1PKS, T2PKS) BGC'den 5'i veri tabanındaki diğer milyonlarca BGC ile homoloji göstermemiştir. Bunun yanında 3 tane Non-Ribosomal Polyketide Synthase (NRPS) BGC'si de düşük benzerlik (%9, %8, %50) göstermektedir. Çoğu poliketid tıbbi olarak yararlı biyoaktivitelere sahiptir ve antibiyotik, immünosüpresan, anti-parazitik ve anti-kanser bileşik olarak kullanılır. Tip I PKS'ler, kimyasal olarak çeşitli poliketidlerin sentezinden sorumludur ve bilinen son ürünlerinin üçte biri biyofarmasötik olarak kullanılmaktadır. SN42'nin her bir PKS BGC'sinden sentezlenmesi beklenen SM'ler PRISM aracı ile analiz edilmiş ve kimyasal yapılarına ait SMILE verileri SwissTarget Prediction'la hedef molekül ve yolakların taranmasında kullanılmıştır. Sonuç olarak bu yeni BGC'lerden sentezlenmekte olan yeni SM'lerin anti-kanser etkinlik göstermesi kuvvetle muhtemeldir. Genomik analiz sonucu *Crossiella* sp. SN42 tarafından sentezlenebilecek metabolitlerin kanser hücrelerine karşı sitotoksik aktivite gösterebileceği öngörülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kanser, Sitotoksisite, Genomik, Biyoteknoloji, Sekonder Metabolit, Biyosentetik Gen Kümesi, Aktinobakteri

Presentation ID / Sunum No: 328

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0007-4735-4091

Crush Sendromlu Hastanın Transfüzyon Reaksiyonlarının Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Naile Misırlıoğlu
Gaziosmanpaşa Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Crush sendromu; bilindiği üzere ezilme, çarpışma, göçük altında kalma, darbe alma ve uzun süre hareketsiz kalma gibi özetle travmaya bağlı darbeler ve uzun süreli hareketsizlik sonucunda oluşan kas hasarına bağlı klinik durumların sonucunda ortaya çıkan etkilendiği multi sistemik bir durumdur. Altı şubat depreminden sonra da hastanemize pek çok depremzede hastalar nakledilmiştir. Hastanemizde yoğunbakımda tedavi altındaki Crush Sendromlu bir hastamıza ES ve TDP replasmanları yapılmıştır. Bu hastamızın klinik ve laboratuvar parametre değerlendirmeleri, transfüzyon izlem form değerlendirilmeleri yapılarak Transfüzyon Reaksiyonundaki artış olup olmadığı araştırılmıştır. Sonuç; Yapılan incelemelerde crush sendromlu hastamızda transfüzyon reaksiyonlsarında artış saptanmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Crush Sendrom, Transfüzyon Reaksiyonlarındaki Biyokimyasal Parametreler, Transfüzyon Reaksiyonları

Presentation ID / Sunum No: 56

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0846-5908

D Vitamin Düşüklüğü Gestasyonel Diyabet İçin Bir Risk mi ?

Uzman Dr. Serap Çetiner[1], Uzman Dr. Asena Ayar Madenli[2]
[1] *Özel Muayenehane*
[2] *Asena Ayar Madenli, İstinye Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum ABD, LİV Vadistanbul Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği*

*Corresponding author: Serap Çetiner

Özet: Gestasyonel diabetes mellitus (GDM), gebelikte en sık görülen komplikasyonlardan biridir. GDM'ye yol açan bazı durumlar; ırk ve etnik köken, fazla kilolu olmak ve obezite, fiziksel aktivite, beslenme ve vitamin D eksikliği gibi sebeplerdir. D vitamini seviyesinin GDM riskinde potansiyel olarak bir rol oynadığı öne sürülmüştür. Biz de bu çalışmada retrospektif olarak ilk trimesterde bakılan maternal vitamin D düzeyleri ile GDM ilişkisini araştırdık. METOD: Çalışmaya, hastanemizin kadın hastalıkları ve doğum kliniğinde Nisan 2022 - Ekim 2022 tarihleri arasında takip edilen 20-40 yaş arası 22 GDM'li ve 25 kontrol grubu sağlıklı gebe olmak üzere toplam 47 gebe alındı. GDM tanısı, gebeliğin 24-28 haftaları arasında yapılan 75 gram oral glukoz tolerans testi ile konuldu. İlk trimesterde bakılan vitamin D düzeyleri retrospektif olarak dosya arşiv taramasından alındı. BULGULAR: GDM grubunda vücut kitle indeksi yüksek saptandı ($p<0.005$). Vitamin D düzeyleri GDM grubunda anlamlı olarak daha düşük bulundu ($p <0,001$). Vitamin D eksikliği prevalansı, GDM grubunda % 81,8 (18/22) olup, kontrol grubunda ise vitamin D eksikliği %32 (8/25) bulundu. D vitamini eksikliği GDM saptanma olasılığını 9,56 kat arttırmaktaydı (odds oranı 9,56, 95% güven aralığı 2,42-37,67, $p <0,001$). SONUÇ: Çalışmamızda, gebelikteki D vitamini eksikliği ile GDM arasında anlamlı bir ilişki saptanmıştır. Gözlemsel araştırmalar, yeterli D vitamini düzeylerinin GDM riskini azaltabileceğini öne sürse de, klinik çalışmalardan elde edilen kanıtlar, takviye edilmesiyle ilgili herhangi bir kesin sonuca varamamıştır. GDM'yi tetikleyen olası beslenme eksiklikleri ve senil yaşam tarzı da vitamin D eksikliğine sebep olabilir. Bu bilgiyle, erken dönemde D vitamini eksikliği tespit edilen hastalarda başka endokrin problemlerin de gelişebileceği akılda tutularak, bu hastalara daha dikkatli sürveyans uygulanabilir. Ayrıca gelecekte daha iyi tasarlanmış, entegre bir yaklaşımı dikkate alan, randomize klinik çalışmalar böyle çok faktörlü bir durumun sonuçları hakkında daha net ve kesin veriler sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Gestasyonel Diyabet, Vitamin D, Oral Glukoz Tolerans Testi

Presentation ID / Sunum No: 129

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000 0002 6017 3259

Dahiliye Kliniklerine Acilden İnterne Edilen Hastaların Tanılarının ve Takip Sürelerinin, Altta Yatan Etiyolojilerinin Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Bahar Arıcan Tarım
İstanbul Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi

Özet: Amaç: Çalışmamızda dahiliye kliniklerine acilden yatırılan hastaların demografik verileri, yatış nedenleri ve sürelerinin değerlendirilmesini amaçladık. Yöntem: Araştırmamız retrospektif, tanımlayıcı ve kesitsel bir çalışma olup 01.02.2022-01.06.2022 tarihleri arasında acil servisten iç hastalıkları kliniğine yatırılan hastaları kapsamaktadır.258 hastanın dosyası incelenip çalışmaya dahil edilmiştir. Hastaların yaş, cinsiyet, klinik tanıları, hastanede yatış süresi, komorbid hastalıkları kaydedilmiştir. Bulgular: Dahiliye kliniğine yatırılan hastalarda birinci sırayı halsizlik, çabuk yorulma, çarpıntı gibi şikayetlerle acile başvuran ve tetkiklerinde anemi saptanan, anemi etiyolojisini araştırmak üzere interne edilen hastalar oluşturuyordu(n=63, %24,4). Bu hastaların %19'unda büyük çoğunluğu gastrointestinal sisteme ait olan malignite tespit edildi. İkinci sırada akut böbrek yetmezliği (ABY) nedeniyle interne edilen hastalar(n=44, %17) ve üçüncü sırada da gastrointestinal sistem (GIS) kanaması nedeniyle interne edilen hastalar(n=41, %15,8) bulunmaktaydı. Diğer yatış sebepleri arasında elektrolit bozukluğu, hiperglisemi, pankreatit ve solunum sıkıntısı bulunuyordu. ABY tanılı hastaların %66,6'sında altta yatan kronik böbrek yetmezliği tanısı mevcuttu.Üst GİS kanamalarının en sık sebebi peptik ülser olup; hastaların büyük çoğunluğunda non-steroid anti-inflamatuar, aspirin, antikoagulan gibi kanamaya yatkınlık oluşturabilecek ilaç kullanımı tespit edildi. %14,6'sında altta yatan bir GIS malignite saptandı. Hastaların ortalama yatış süresi 7 gün olup bu süre anemi nedeniyle yatırılan hastalarda 9 gün, ABY tanısıyla yatırılan hastalarda 7 gün, elektrolit bozukluğunda 6 gün ve GIS kanamalarda 5 gündü. Sonuç: Acil servisten dahiliye kliniklerine en çok sırasıyla; anemi, ABY ve GIS kanama tanılı hastaların yatışının olduğunu gördük. Anemi nedeniyle yatırılan hastalarda azımsanmayacak bir oranda altta yatan malignite tespit edildi. Diğer nedenler arasında daha çok beslenme nedeniyle olan demir eksikliği anemisi, kronik hastalık anemisi, genitoüriner kayıplara bağlı anemiler yer almaktaydı. ABY tanısı ile yatırılan hastaların çoğu kronik böbrek yetmezliği üzerine gelişen akut böbrek yetmezliği vakalarını kapsıyordu. GIS kanama sebeplerinde birinci sırayı peptik ülserler oluştururken varis kanamaları ve yeni tanı GIS maligniteleri de diğer sık nedenler arasındaydı.

Anahtar Kelimeler: Acil Başvuru, Dahiliye Klinikleri, Yatan Hasta, Anemi, Böbrek Yetmezliği, Gastrointestinal Kanama

Presentation ID / Sunum No: 155

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Delayed Onset of Diffuse Axonal Injury

Uzman Dr. Murat Baloğlu
Eskişehir Şehir Hastanesi

Abstract: Introduction: Diffuse axonal injury (DAI) is a pathology that occurs after blunt head trauma. It results from the stretching of neural structures due to the acceleration-deceleration or rotational movement of the head with high-intensity physical force. However, in a group of patients, we have identified DAI on follow-up imaging despite the absence of any clinical or radiological findings in the emergency department. The aim of our study is to present our observations and experiences regarding this group of patients. Materials and Methods: Patients who presented to the emergency department after trauma between 2018-2022 and who did not exhibit clinical or radiological signs of DAI at the time of admission but were later diagnosed with DAI during follow-up were included in our study. The location of DAI, the day of onset after trauma, Glasgow Coma Scale (GCS), and additional pathologies of the patients were retrospectively reviewed. Results: Our study included a total of 9 patients, 4 females, and 5 males. At the time of admission, all patients had no radiological pathology and a GCS score of 15. During follow-up by departments other than neurosurgery due to additional pathologies, the average GCS decreased to 13, and diffuse axonal injury was observed on the MRI examination. Three cases of axonal injury were located in the temporal region, four in the frontal region, and two in the parietal region. All patients were conscious and cooperative with an average of the fourth day after anti-edema treatment. Conclusion: Diffuse axonal injury is a primary brain injury that occurs after head trauma and occurs at the time of the event. However, the absence of altered consciousness or radiological findings at the time of admission does not rule out DAI. Patients with severe trauma should be closely monitored, and any DAI detected during follow-up should be evaluated.

Keywords: Head İnjury, Diffuse Axonal İnjury, Primary İnjury

Presentation ID / Sunum No: 313

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Dens Meme Yapısı Olan Kadınlarda Meme MR'ın Faydası: İki Olgu Örneği

Uzman Nurper Denizoğlu[1], Doçent Sıla Ulus [1]
[1] Acıbadem Ataşehir Hastanesi

*Corresponding author: Nurper Denizoğlu

Özet: Giriş ve Amaç: Meme kanseri 2021 yılında dünya çapında en çok teşhis edilen kanserdir. Meme kanser taraması erken evre hastalığı tespit etmek ve sağ kalımı iyileştirmek için etkili önlemdir. Tarama ölçütlerine uyan ve kanıtlanmış tek yöntem mamografidir (MG). MG'nin tanı doğruluğu büyük oranda meme dansitesine bağlıdır ve dens meme MG'nin duyarlılığını azaltır. Meme dansitesinin artması hem bağımsız bir risk faktörüdür hem meme dansitesi olası meme kanserini maskeleyebilir. Dens memelerde kanser gelişme riski yağlı olanlara göre 4-6 kat, ortalamaya göre 2 kat artar. Mamografi duyarlılığı American College of Radiology (ACR) tip A memelerde %80-98 iken, ACR tip D memelerde %30-45'e düşmektedir. Olgu sunumu: 50 yaşında, 2 yıldır tarama MG yaptırmayan hasta sol memede ele gelen şişlik ve sertlik nedeniyle başvurdu. MGde dens (tip D) meme paterni zemininde sol memede kitle formasyonu mevcuttur. USde sol memede bu lokalizasyonlarda düzensiz sınırlı heterojen kitle izlenmiştir.Meme MR incelemesinde kitle sınırları ve eşlik eden multipl multifokal-multisentrik satellit odaklar görülmüştür. Kalın-iğne biyopsi patoloji sonucu invaziv lobüler karsinom ile uyumludur. 29 yaşında, sol meme üst dış kadranda ele gelen kitle nedeniyle dış merkezde büyüğü 2,5 cm boyutlu birkaç adet nodüler kitle saptanmış olup, hastaya yapılan biyopsi sonucu invaziv duktal karsinom gelmiştir. Hastanemizde yapılan MGde dens (tip D) meme paterni, sol memede asimetrik yoğunluk artışları izlenmiştir. Meme MR incelemesinde sol memede neredeyse tüm memeyi kapsayan patolojik kontrast tutulumu saptanmış, kitle boyutu net bir şekilde gösterilmiştir. Sonuç:İleri derecede yoğun meme yapısı olan kadınlarda, meme kanserinin geç teşhis edilmesi riski artmaktadır. Bu kadınlarda tarama yöntemi olarak kontrastlı MR'ı araştıran yakın tarihli çalışmalar, bu yaklaşımın bu kadınlar için meme kanseri ölümlerinde önemli bir azalma sağlayabileceğine dair kanıtlar sunmaktadır.Bizim 2. vakamızda olduğu gibi dens memelerde ele gelen kitle varlığında bile MGnin yetersiz kaldığı görülmektedir. 1. vakamızda dens meme yapısı olduğu için daha önce MR çekilmiş olsaydı lezyonların çok daha küçükken saptanmış olacağını düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Dens Meme, Meme Mrı, Meme Tarama

Benefits of Breast Mrı in Women with Dense Breast Tissue: Experience of Two Cases

Abstract: Breast cancer is the most commonly diagnosed cancer worldwide in 2021. Breast cancer screening is an effective measure to detect early-stage disease and improve survival. The only screening method that has been proven effective is mammography (MG). The accuracy of MG diagnosis is largely dependent on breast density, and dense breasts reduce the sensitivity of MG. The risk of developing cancer in dense breasts is 4-6 times higher than in fatty breasts, and 2 times higher than the average. The sensitivity of mammography is 80-98% in American College of Radiology (ACR) type A breasts, but

drops to 30-45% in ACR type D breasts. A 50-year-old patient with a lump in the left breast. MG showed a mass in the left breast on dense (type D) breast pattern. In ultrasound, heterogeneous masses were observed. On MRI mass borders and multiple multifocal-multicentric satellite foci were observed. The pathology resulted invasive lobular carcinoma. A 29-year-old patient have several nodular masses, the largest was 2.5 cm in size, in the left upper outer quadrant of the breast, and invasive ductal carcinoma as result of biopsy. MG performed, asymmetric density were observed in the left breast on a dense (type D) pattern. In MRI, pathological contrast uptake covering almost the entire breast was detected The risk of late diagnosis of breast cancer increases in women with highly dense breast tissue. Recent studies investigating contrast-enhanced MRI as a screening method for these women provide evidence that this approach may result in a significant decrease in breast cancer deaths. in our second case, it is observed that MG is insufficient even there is a mass in dense breasts. We believe that if a breast MRI had been taken earlier in our first case, the lesions would have been detected much earlier when they were much smaller.

Keywords: Breast Secreening, Breast Mrı, Dense Breast

Presentation ID / Sunum No: 114

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000 0002 1813 1274

Deprem Sonrası Gelişen Crush Sendromu: Olgu Sunumu

Uzman Dr. Metin Kılınç
Mardin Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Depremlerde ölümlerin temel nedeni genelde doğrudan travmaya bağlıdır.Ancak enkaz altından sağ çıkartılan afetzedelerde kas travması sonucu oluşan crush sendromu diğer önemli ölüm sebebidir. Crush sendromu travmaya bağlı darbeler ve uzun süreli hareketsizlik sonucunda oluşan kas hasarına bağlı olarak, birçok doku ve organı etkileyen klinik bir durumdur. Normalde kasta bulunan miyoglobin, travmaya bağlı olarak kana geçer ve böbrek tübüllerini tıkayıp akut tübüler nekroza ve sonrasında akut renal yetmezliğe neden olur. Aynı zamanda yine kasta bulunması gereken potasyum iyonları da kana geçer ve sistemik sorunlara neden olan hiperkalemi durumu meydana gelir. Crush sendromu; ATN, elektrolit bozuklukları (özellikle hiperkalemi), hipovolemik şok, kalp yetersizliği, solunum yetersizliği, infeksiyonlar, kompartman sendromu, kanama gibi medikal ve cerrahi komplikasyonları içermektedir.Tedavide en önemli faktör sıvı açığının yerine konmasıdır. İzotonik sodyum klorür, deprem sonrasında kolay bulunabilmesi nedeniyle sık tercih edilen sıvıdır. Verilecek sıvı miktarı kişiye göre değerlendirilmelidir. Diyaliz gereksinimi olduğunda aralıklı hemodiyaliz tercih edilen yöntemdir. Sonuç olarak; uygun ve agresif sıvı tedavisiyle ezilme sendromunun etkileri önlenebilinir. Klinik izlemin yakından yapılması ve multidispliner tedavi yaklaşımları yaşamsal önem taşır. Tedaviye göçük altında başlanması gerektiği unutulmamalıdır. Deprem sonrasında yaklaşık 6 saat göçük altında kalan crush sendromu bağlı sol bacağında kompartman gelişen ve fasyotomi yapılan 17 yaşındaki kadın hastamızı sunmayı amaçladık. Anahtar sözcükler: Crush sendromu, Deprem, Akut Böbrek Hasarı, Diyaliz, Kompartman Sendromu

Anahtar Kelimeler: Crush Sendromu, Deprem, Akut Böbrek Hasarı, Diyaliz, Kompartman Sendromu

Crush Syndrome Developıng After An Earthquake: A Case Report

Abstract: The main cause of deaths in earthquakes is generally associated with direct trauma. However, in survivors taken from under the rubble another important cause of death is crush syndrome as a result of muscle trauma. Crush syndrome is a clinical condition affecting many tissues and organs due to muscle damage formed as a result of trauma-related impact and lengthy immobility. Myoglobin that is normally in the muscle passes into the blood because of the trauma and by blocking the renal tubules causes acute tubular necrosis and subsequent acute renal failure. At the same time, potassium ions that are required to be in the muscle also pass into the blood and a status of hyperkalemia occurs causing systemic problems. Crush syndrome includes medical and surgical complications such as ATN, electrolyte disorders (especially hyperkalemia), hypovolemic shock, heart failure, respiratory failure, infections, compartment syndrome, and haemorrhage. The most important factor in the treatment is the replacement of the fluid deficit. Isotonic sodium chloride is a frequently preferred fluid as it can be readily available after an earthquake. The amount of fluid to be given must be evaluated on a patient-by -patient basis. When there is a need for dialysis, intermittent hemodialysis is the preferred method. In

conclusion, the effects of crush syndrome can be prevented with appropriate and aggressive fluid treatment. Close clinical observation and a multi-disciplinary treatment approach are of critical importance. It must not be forgotten that treatment of survivors should begin while they are still under the rubble. The case is here presented of a 17-year -old female who developed compartment syndrome in the left leg associated with crush syndrome after remaining under the rubble of an earthqua

Keywords: Crush Syndrome, Earthquake, Acute Kidney Damage, Dialysis, Compartment Syndrome

Presentation ID / Sunum No: 52

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-00019593-2502

Dexamethasone As Adjuvant in Supraclavicular Brachial Plexus Regional Anesthesia in Pediatric Patients

Dr. Öğretim Üyesi Aleksandra Gavrilovska-Brzanov[1], Prof.Dr. Marija Jovanovski Srceva[1], Dr. Öğretim Üyesi Nikola Brzanov[1], Prof.Dr. Toni Risteski[2], Assoc.prof.Dr. Tijana Nastasovic[3]

[1] University Clinic For Traumatology, Orthopedic Disease, Anesthesiology, Reanimation And Intensive Care Medicine And Emergency Department, Clinical Center Mother Theresa, Skopje R. Macedonia

[2] University Clinic For Pediatric Surgery

[3] Clinical Center Of Serbia - Belgrade (Serbia

*Corresponding author: Aleksandra Gavrilovska Brzanov

Abstract: Introduction: Despite being one of the most efficient anesthetic techniques for upper extremity surgery, supraclavicular brachial plexus blocks are uncommon in pediatric patients due to the risk of possible complications like pneumothorax and local anesthetic toxicity. Blocks are more effective when administered using ultrasound-guided techniques, which may also lower the risk of problems. Adjuvants are frequently used in conjunction with local anesthetics to prolong the duration of the sensory-motor block and reduce the total amount of local anesthetic required. Aim: The purpose of this study is to compare the efficacy of supraclavicular brachial plexus blocks with bupivacaine 0.25% and bupivacaine o.25% with dexamethasone. Methods: Twenty consecutive patients admitted to our clinic were randomly assigned to receive supraclavicular brachial plexus block with Bupivacaine 0.25%, o.3 ml/kg, or Bupivacaine 0.25%, 0.3 ml/kg, with 2 mg dexamethasone. Included were all patients with an upper extremity fracture, aged 3 to 14 years, ASA II (American Society of Anesthesia Physical Status)-eligible for supraclavicular brachial plexus, and I block regional anesthesia. Excluded were all patients who refused regional anesthesia or had contraindications to receiving one, patients who received general endotracheal anesthesia, patients with ASA III and IV, and patients scheduled for multiple surgeries. Every five minutes, the sensory and motor blocks were evaluated to determine whether the entire arm had reached an appropriate level of blockage. We evaluated the time for block performance, the duration of analgesia, any complications, and the hospital stay. Results: Twenty patients, ranging in age from three to fourteen years (mean 65 SD), were given supraclavicular brachial plexus block regional anesthesia. Ten of them received only Bupivacaine 0.25% 0.3ml/kg, and 10 of them received Bupivacaine 0.25% 0.3ml/kg with Dexamethasone 2mg. The mean onset of sensory block was faster in the dexamethasone group (245 seconds), along with motor block (495 seconds). Block lasted longer in the dexamethasone group. The mean analgesia time was longer in the dexamethasone group (14 hours). There were no complications observed during this evaluation. The average hospital stay was one day. Conclusion: In comparison to using bupivacaine alone, adding dexamethasone to the supraclavicular brachial plexus block speeds up the start of the sensory and motor block and lengthens the duration of analgesia.

Keywords: Supraclavicular Brachial Plexus Block, Regional Anesthesia, Pediatric Patients.

Presentation ID / Sunum No: 34

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5509-0248; 0000-0002-9175-6107

Dezenfektan ve Antiseptik Maddelerin Düşük Konsantrasyonlarının S. Aureus, E. Coli ve P. Aeruginosa Suşlarına Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Hayati Beka[1], Dr. Öğretim Üyesi Bahar Şenel[2]
[1] *İstanbul Arel Üniversitesi*
[2] *Beykent Üniversitesi*

*Corresponding author: Hayati Beka

Özet: Çalışmamızda dezenfektan ve antiseptik maddelerin düşük konsantrasyonlarının farklı temas sürelerinde, S. aureus, E. coli ve P. aeruginosa bakterilerine karşı aktiviteleri ile bakteri morfolojisi üzerine yaptığı değişiklikler incelenmiş ve dezenfeksiyon işlemine olan etkileri araştırılmıştır. Klorheksidin glukonatın 100 mg/L, gluteraldehitin 1000 ve 2000 mg/L, sodyum dikloroizosiyanüratın 1 ve 10 ppm, non iyonik deterjanların % 0. 25 ve % 0.5, povidon iyodun % 1 ve % 3 konsantrasyonlarında 5 ve 10 dakika temas sürelerinde morfolojik değişimlerin en belirgin olduğu görülmüştür. Bu koşullarda S. aureus bakterilerinde oval, düzensiz ve büyümüş hücrelerin, E. coli bakterilerinde filamanların uzamış ve/veya kalınlaşmış çomakların, P. aeruginosa bakterilerinde kısa filamanların, büyümüş ve şişkin hücrelerin oluştuğu belirlenmiştir. Bu maddelerin farklı parametrelerdeki bakteriler üzerindeki aktiviteler araştırıldığında; klorheksidin glukonatın 50 ve 100 mg/L konsantrasyonları 5 ve 10 dakika temas sürelerinde sadece standart ve klinik E. coli bakterilerinde 5 log azalma olduğu saptanmıştır. Gluteraldehitin 400 mg/L ve üzerindeki konsantrasyonlarının 5 ve 10 dakika temas sürelerinde, sodyum dikloroizosiyanüratın 10 ppm konsantrasyonda 1, 5 ve 10 dakika temas sürelerinde; non iyonik deterjan %0.25 ve %0.5 konsantrasyonları 2, 5 ve 10 dakika temas sürelerinde; povidon iyodun (%0.13) denenen tüm konsantrasyonlarının 1, 5 ve 10 dakika temas sürelerinde standart ve kliniklerden izole edilen S. aureus, E.coli ve P. aeruginosa bakterilerinde 5 log azalma olduğu saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Dezenfektan, Antiseptik, Bakteri Morfolojisi

The Effect of Low Concentrations of Disinfectants and Antiseptics On S. Aureus, E. Coli and P. Aeruginosa Strains

Abstract: In olur study, low concentrations of disinfectant and antiseptic substances at different contact times were investigated for their activities against S. aureus, E. coli and P. aeruginosa and their effects on bacterial morphology and on disinfections procedure. Most manifest changes in morphology were detected at five and 10 minute exposure times at following concentrations: 100 mg/L of chlorhexidine gluconate, 1000 and 200 mg/ L of glutaraldehyde, one and 10 ppm of sodium dichloroisocyanurate. 0.25 % and 0.5 % of nonionic detergents, 1 % and 3 % of povidone iodine. At these concentrations, S. aureus cells were detected as oval, irregular and enlarged. E.coli bacteria as filamentous, elongated and/or thickened and P. aeruginosa cells as short filamentous, enlarged and swollen. When the activities on bacteria of these substances at different parameters were investigated. 50 and 100 mg/L concentrations of chlorhexidine gluconate at five and 10 minute exposures were found bactericidal only for standart

strains and clinical isolates of E. coli (5>log). 400 mg/L and higher concentrations of glutaraldehyde at five and 10 minute exposure times, 10 ppm concentration of sodium dichloroisocyanurate at one, five and 10 minute exposure times, 0.25 % and 0.5 % concentrations of nonionic detergents at two, five and 10 minute exposures, all concentrations of povidon iodine between 0.1 % and 3 % at one, five and 10 minute exposures were found bactericidal for standart strains and clinical isolates of S. aureus, E. coli and P. aeruginosa (> log).

Keywords: Disinfectant, Antiseptic, Bacterial Morphology.

Presentation ID / Sunum No: 232

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2138-5996

Dikkat Eksikliği ve Hiperaktivite Bozukluğu Tanısı Alan ve Almayan Çocukların Beslenme Durumunun Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Ayşe Hümeyra İslamoğlu[1], Arş.Gör. Simay Kundakçı[1]
[1] Marmara Üniversitesi

*Corresponding author: Simay Kundakçı

Özet: Dikkat Eksikliği ve Hiperaktivite Bozukluğu (DEHB) çocuklarda en sık görülen nörogelişimsel bozukluktur. Bu çalışmanın amacı DEHB tanısı alan ve almayan çocukların beslenme durumunu karşılaştırmaktır. Altı-12 yaş aralığında 29 DEHB tanılı ve 30 sağlıklı çocuk ile yapılan çalışmada, ebeveynlere uygulanan online anket formuyla sosyo-demografik bilgiler, beslenme alışkanlıkları, antropometrik ölçümler kaydedilmiş ve çocukların 24 saatlik besin tüketim kayıtları alınmıştır. Enerji ve besin ögesi alımları referans değerlerle karşılaştırılmış, istatistik veriler SPSS Paket Programı 21.0 ile analiz edilmiştir. Çocukların %64'ü erkek, %36'sı kızdır ve DEHB tanılı çocukların yaş ortalaması 8,9±1,8; sağlıklı çocukların 9.7±2,0 yıldır. Sağlıklı çocukların ebeveynlerinin çoğunluğu (%80) çocuklarının sağlıklı beslendiğini düşünürken, bu oran DEHB tanılı çocukların ebeveynlerinde daha düşüktür (%52). Sağlıklı kız ve erkek çocukların vücut ağırlığı ve boy uzunluğu DEHB tanılı çocuklardan anlamlı olarak daha yüksektir (sırasıyla $p=0,01$; $p=0,01$). DEHB tanısı alan ve almayan çocukların beden kütle indeksleri arasında anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0,05$). Beslenme durumlarına ilişkin verilere göre, DEHB'li çocukların %76'sı ve sağlıklı çocukların %33'ü 3 ana öğün tüketmektedir ($p<0,05$). Sağlıklı çocukların enerji, karbonhidrat, protein ve yağ alımlarının referans değerleri karşılama oranları DEHB'li çocuklardan daha yüksek olmakla birlikte aralarında anlamlı fark saptanmamıştır ($p>0,05$). Ayrıca A vitamini, E vitamini, B grubu vitaminleri, C vitamini, kalsiyum, demir ve çinko alımlarında gruplar arasında anlamlı fark olmadığı belirlenmiştir ($p>0,05$). Sonuç olarak, DEHB'li ve sağlıklı çocukların vücut ağırlıkları ve boy uzunlukları arasında fark varken, enerji ve besin ögesi alımları benzer bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Antropometri, Beslenme, Çocuk, Dikkat Eksikliği ve Hiperaktivite Bozukluğu.

Evaluation of Nutritional Status of Children With and Without Attention Deficit and Hyperactivity Disorder

Abstract: Attention Deficit Hyperactivity Disorder (ADHD) is the most common neurodevelopmental disorder in childhood. The aim of this study is to examine the nutritional status of children with and without ADHD. This study was conducted with 29 children with ADHD and 30 healthy children between the ages of 6-12 and socio-demographic information, dietary habits, anthropometric measurements were recorded with an online questionnaire applied to parents, and 24-hour food consumption records of the children were taken. Energy and nutrient intakes were compared with reference values, statistical data were analyzed with SPSS Package Program 21.0. 64% of the children were boys and 36% were girls, and the mean age of children with ADHD was 8.9±1.8 years, while it was 9.7±2 years in healthy children. While the majority (80%) of parents of healthy children thought

that their children were eating healthy, this rate was found to be lower for children with ADHD (52%). Body weight and height of healthy girls and boys were significantly higher than children with ADHD ($p=0.01$; $p=0.01$, respectively). There was no significant difference between the body mass indexes of children with and without ADHD. According to the data on nutritional status, 76% of children with ADHD and 33% of healthy children consume three main meals ($p<0.05$). Although the rate of meeting the reference values of energy, carbohydrate, protein and fat intakes of healthy children was higher than that of children with ADHD, no significant difference was found between them ($p>0.05$). In addition, it was determined that there was no significant difference between the groups in the intake of vitamins A, E, C, B group, calcium, iron and zinc ($p>0.05$). As a result, while there was a difference between the body weights and heights of ADHD and healthy children, their energy and nutrient intakes were similar.

Keywords: Anthropometry, Nutrition, Children, Attention Deficit Hyperactivity Disorder

Presentation ID / Sunum No: 18

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2569-7601

Diyabetik Bir Hastada Görülen İlk Candida Parapsilosis Epididimo-Orşiti

Dr. Esmeray Mutlu Yılmaz[1], Dr. Melek Bilgin [1,] Dr. Turgut Serdaş[1]
[1] Samsun Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Esmeray Mutlu Yılmaz

Özet: Giriş: Epididimoorşit, epididim ve testislerin iltihaplanmasıdır; sistemik bir bakteriyel veya viral enfeksiyon, genitoüriner anormallikler veya travma sonucu ortaya çıkabilir. Nadiren mantarlara bağlı olgular da bildirilmektedir. Bu vakalarda en sık predispoze faktör olarak diyabet gösterilmiştir. Ayrıca HIV pozitifliği, malignite ve kemoterapi kullanımı, kalıcı üretral kateterizasyon da risk faktörü olarak tanımlanmıştır. Burada üretral kateterizasyonu ve eşlik eden fungal enfeksiyonu olmayan diyabetik hastada Candida parapsilosis'in etken olduğu epididimoorşit ve epididimal apse olgusu sunulmuştur. Olgu: Olgumuzda 72 yaşında erkek hasta iki hafta önce başlayan ve giderek artan skrotal şişlik ve ağrı şikayeti ile başvurdu. On iki yıldır diyabet mellitus tanısı olduğu dört yıldır insülin kullandığı, benign prostat hiperplazisi nedeniyle dört kez elektif transüretral rezeksiyon yapıldığı ve en son girişimin iki ay önce olduğu öğrenildi. Skrotal ultrasonografide skrotal deride ödeme bağlı diffüz kalınlaşma, orta hatta penis kökü posteriorunda yaklaşık 7x5 mm çapta hipoekojen koleksiyon izlendi. Aspirat kültüründe C. parapsilosis üredi. Flukonazol 1x200 mg tedavisine geçildi. Tekrarlanan kültürde üreme olmadı. 1 haftalık flukonazol tedavisinin sonunda şikayetleri tamamen geriledi. Hastamızda orşiektomi yapılmasına gerek kalmadan apse drenajı ile şifa sağlandı. Sonuç: Bu olgu C. parapsilosis'in etken olduğu ilk epididimoorşit olgusudur. Epididimoorşit kliniğinde mantar enfeksiyonunun ayırt edici bir semptom ya da bulgusu yoktur. Tanı için kültür altın standarttır. Özellikle diyabetik hastalarda antibakteriyel tedaviye yanıt alınamadığı durumlarda akla gelmelidir. Önceki raporlarla birlikte değerlendirildiğinde kandidal epididimoorşit olgularında drenaj ve flukonazolün tedavide etkili olduğu görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Diyabet, Candida Parapsilosis Complex, Epididimo-Orşit, Epididimal Apse.

The First Epididymo-Orchitis Caused by Candida Parapsilosis Complex'in a Diabetic Patient

Abstract: Epididymoorchitis is inflammation of the epididymis and testicles; may occur as a result of a systemic bacterial or viral infection, genitourinary abnormalities, or trauma. Rarely, cases related to fungi have also been reported and Candida albicans and Candida glabrata have been shown as causative agents. Diabetes mellitus was shown as the most common predisposing factor in these cases. Additionally, HIV positivity, malignancy and requiring prolonged use of a central venous catheter or indwelling device are identified as risk factors. We present a case of Candida parapsilosis epididymo-orchitis with epididymal abscesses in a diabetic patient without urethral catheterization and candiduria. Case: A 72-year-old man with diabetes mellitus and a history of scrotal swelling and pain that started two weeks ago and gradually increased. He has been diabetic for 12 years and had four elective transurethral resections for benign prostatic hyperplasia, and the last attempt was two months ago. In scrotal ultrasonography, diffuse thickening of the scrotal skin due to edema, and a hypoechoic collection

of approximately 7x5 mm in diameter in the midline posterior to the penile root were observed. C. parapsilosis was isolated from the aspirate culture. Fluconazole 1x200 mg treatment was started. There was no growth in repeated culture. At the end of 1 week of fluconazole treatment, her complaints completely regressed. Our patient was healed by abscess drainage without the need for orchiectomy. Result: This is the first case of epididymoorchitis caused by C. parapsilosis. Fungal infection does not have any distinguishing symptoms or signs in the clinic of epididymoorchitis. Culture is the gold standard for diagnosis. It should be considered especially in diabetic patients in cases where there is no response to antibacterial treatment. When evaluated together with previous reports, it is seen that drainage and fluconazole are effective in the treatment of candidal epididymoorchitis cases.

Keywords: Diabetes, Candida Parapsilosis, Epididymo-Orchitis, Epididymal Abscess.

Presentation ID / Sunum No: 305

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6804-5510

Diyabetik Hastalarda Metabolik Parametrelerin Erken Retinal Nörodejenerasyon Üzerine Etkisinin Belirlenmesi: Vaka-Kontrol Çalışması

Uzman Dr. Ayşe Yağmur Kanra
Sağlık Bilimleri Üniversitesi Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Amaç: Diabetik retinopatisi olmayan diabetik hastalarda başta mikroalbuminüri (MA) olmak üzre metabolik parametrelerin erken retinal nörodejenerasyon etkisinin spektral-domain optik koherens tomografi (SD-OKT) ile incelenmesi Gereç ve Yöntem: Bu kesitsel çalışmaya yaş, cinsiyet ve sferik ekivalan açısından benzer olan 29 hasta (15 hasta MA-, 14 hasta MA+) ile 21 tane sağlıklı kontrol grubu dahil edilmiştir. Grupların detaylı göz muayenesi sonrası SD-OKT (Heidelberg Engineering GmbH, Heidelberg, Germany) otomatik segmentasyon sistemi ile retinanın peripapiller sinir lifi (p-RNFL), ganglion hücre tabakası (GCL), inner pleksiform tabaka (IPL) ve santral makula kalınlığı (SMK) nörodejeneratif süreç açısından incelenmiştir. Hastaların demografik verilerinin yanında diyabet süresi, glikolize hemoglobin (HbA1c) seviyesi, insülin kullanımı, vücut kitle indeksi (VKI), hipertansiyon (HT) ve hiperlipidemi (HL) varlığı da istatiksel araştırmalara dahil edilmiştir. Sonuçlar: Yaş, cinsiyet ve sferik ekivalan açısından gruplar arasında farklılık yoktu. ($p>0.05$) p-RNFL ve SMK kalınlıkları açısından gruplar arasında fark izlenmedi ($p>0.05$). Ancak inferotemporal kadranlarda GCL ve IPL kalınlıkları kontrol ve MA- grubu benzer ve MA+ grubunda ise istatistiksel anlamlı fark ile ince izlenmiştir. GCIPL outerinferior katmanının kalınlığı kontrol grubunda 66.1±5.1µ, MA- grupta 63.9±6.7 µ, MA+ grupta 60.9±4.6 µ ($p=0.003$) izlenmiştir. GCIPL outertemporal katmanının kalınlığı aynı sıra ile 73.5±5.5 µ, 73.9±6 µ, 68.1±6.2µ ($p=0.001$) izlenmiştir. Diyabet süresi, yaş, MA seviyesi, HbA1c seviyesi ile iç katlardaki kalınlık arasında negatif korelasyon izlenmiştir ($p<0.05$). HT ve/veya HL varlığı, insülin kullanımı SD-OCT parametrelerinde anlamlı bir değişikliğe yol açmamıştır. Tartışma: Diyabetik hastalarda mikroalbuminüri varlığı, kötü metabolik kontrol, ve diyabet süresi iç retinal katlardaki erken nörodejenerasyon belirteci olabilecek GCL ve IPL seviyesinde özellikle inferior ve temporal kadranlarda incelmeye yol açmıştır.

Anahtar Kelimeler: Mikroalbuminüri, Nörodejenerasyon, Retina Sinir Lifi, Retina Ganglion Hücre Tabakası, Optik Koherens Tomografi

Presentation ID / Sunum No: 295

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Diyet Kalitesi ve Sağlıklı Yaşam Faktörlerinin Açlık Kan Glukozu Üzerindeki Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Fatih Cesur[1], Öğr. Gör. Hatice Nurseda Hatunoğlu[1], Arş.Gör. Gülşah Sağlam[1], Ma.St. Zehra Nur Genç[2]

[1] *Avrasya Üniversitesi*

[2] *Üsküdar Üniversitesi*

*Corresponding author: Zehra Nur Genç

Özet: Bireylerin genel diyet kalitesi ve sağlıklı yaşam faktörleri kan glukoz seviyelerinde önemli rol oynamaktadır. Sigara ve alkol kullanımı, uyku, vücut ağırlığı ve fiziksel aktivite gibi faktörler metabolik homeostazı önemli ölçüde etkilemektedir. Bu araştırmada sağlıklı bireylerin diyet kalitesi ve sağlıklı yaşam faktörlerinin açlık kan glukozu üzerindeki etkisi incelenmiştir. Çalışma grubunu 18-35 yaş arasındaki gönüllü sağlıklı bireyler oluşturmaktadır (kadın=92, erkek=13). Son 8 saat içerisinde besin tüketmeyen bireylerden Accu Chek Performa Nano glukometre cihazı kullanılarak kapiller kan alma yöntemi ile açlık kan glikozu ölçülmüştür. Katılımcılardan doğrudan anket yöntemi ile (besin tüketim kaydı, besin tüketim sıklığı vb) bilgiler alınmıştır. Diyet kalitesi, Diyet Kalite İndeksi (DQI) kullanılarak hesaplanmıştır. Antropometrik ölçümler için BIA yöntemi kullanılmıştır. Sigara ve alkol kullanan bireylerde açlık kan glukozu sırasıyla anlamlı ölçüde daha yüksek bulunmuştur (p=0,006, p=0,036). Alkol kullanımı ile açlık kan glukozu arasında zayıf anlamlı bir korelasyon görülmüştür (p=0,017) (r=0,233). Vücut ağırlığı ile açlık kan glukozu arasında anlamlı fark gözlemlenmiştir (p=0,047). Obez bireylerin hafif şişman olanlara göre (p=0,026), normal ağırlıkta olanların zayıf bireylere göre (p=0,049) ve sportif bireylerin zayıf bireylere göre açlık kan glukozu anlamlı olarak daha düşük bulunmuştur (p=0,007). Ayrıca obez bireylerde lif tüketimi diğer gruplara kıyasla anlamlı derecede daha yüksek bulunmuştur (p=0,044). Diyet kalitesi ile açlık kan glukozu arasında anlamlı ilişki görülmemesine rağmen, obez bireylerde lif tüketiminin açlık kan glikozunu düşürdüğü düşünülmektedir. Aynı zamanda sigara ve alkol kullanımının açlık kan glukozunu olumsuz etkilediği gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Diyet Kalitesi, Kan Glukozu, Vücut Ağırlığı, Alkol, Sigara

Effect of Dıet Qualıty and Healthy Lıfe Factors On Fastıng Blood Glucose

Abstract: Individuals' general diet quality and healthy living factors play an important role in blood glucose levels. Factors such as smoking and alcohol use, sleep, body weight, and physical activity significantly affect metabolic homeostasis. In this study, the effects of diet quality and healthy living factors on the fasting blood glucose of healthy individuals were investigated. The study group consisted of healthy volunteers between the ages of 18-35 (female=92, and male=13). Fasting blood glucose was measured by capillary blood collection method using Accu Chek Performa Nano glucometer device from individuals who did not consume food in the last 8 hours. Information was obtained from the participants by direct questionnaire method (food consumption record, frequency of food consumption, etc.). Diet quality was calculated using the Diet Quality Index (DQI). The BIA method was used for

anthropometric measurements. Fasting blood glucose was found to be significantly higher in smokers and alcohol users, respectively (p=0.006, p=0.036). There was a weak significant correlation between alcohol use and fasting blood glucose (p=0.017) (r=0.233). A significant difference was observed between body weight and fasting blood glucose (p=0.047). Fasting blood glucose levels of obese individuals were found to be significantly lower than those of slightly obese (p=0.026), those of normal weight compared to thin individuals (p=0.049), and sportive individuals compared to thin individuals (p=0.007). In addition, fiber consumption was found to be significantly higher in obese individuals compared to other groups (p=0.044). Although there is no significant relationship between diet quality and fasting blood glucose, it is thought that fiber consumption in obese individuals reduces fasting blood glucose. At the same time, it has been shown that smoking and alcohol use negatively affect fasting blood glucose.

Keywords: Keywords: Diet Quality, Blood Glucose, Body Weight, Alcohol, Smoking

Presentation ID / Sunum No: 36

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2021-4594

Doğuştan Kalça Çıkığında Ultrasonografi İle Erken Tanı

Uzman Dr. Seher Susam
SBÜ Dr Suat Seren Göğüs Hastalıkları ve Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Amaç: 1990'lı yılların başında doğuştan kalça çıkığı tanısında ultrasonografinin güvenirliği araştırılırken, günümüzde tarama yöntemi olarak kullanılmaktadır. Amacımız ultrasonografinin ülkemizde ilk kullanılmaya başladığı yıllarda kalça displazisi tanısına yönelik araştırma sonuçlarımızı sunmak ve bugünkü literatür bilgileri ile karşılaştırmaktır. Yöntem: 1992-1993 yıllarında Dr. Behçet Uz Çocuk Hastalıkları Hastanesi ve Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyoloji Ana Bilim Dalı'na kalça displazisi kuşkusu ile başvuran 0-6 ay arasında 100 infantta, sonografik olarak gerçek zamanlı dinamik inceleme ve Graf'a göre açı ölçümleri yapıldı, muayene bulguları ve radyografi ile karşılaştırıldı. Bulgular: 200 kalça ekleminde; 75(%38) tip Ia, 56(%28) Ib, 42(%21) IIa, 8(%4) IIb, 11(%6) IIc, 5(%3) IIa ve b, 3(%1.5) tip IV saptandı. 6 olguda yalancı pozitif (IIb ve c), 7 olguda yalancı negatif (Tip Ia ve IIa) sonuç elde edildi. Sonuç: Konjenital asetabuler displazi tanısında ultrasonografi, kolay uygulanabilir ve güvenilir bir tanı yöntemidir.

Anahtar Kelimeler: Doğuştan Kalça Çıkığı, Asetabuler Displazi, Ultrason, Graf

Abstract: Objective: While the reliability of ultrasonography was investigated in the diagnosis of congenital hip dislocation in the early 1990s, today it is used as a screening method. Our aim is to present our research results for the diagnosis of hip dysplasia in the years when ultrasonography was first used in our country and to compare them with the current literature. Method: Sonographically real-time dynamic examination and angle measurements according to Graf in 100 infants aged 0-6 months who applied to Dr. Behçet Uz Children's Hospital and Ege University Faculty of Medicine Radiology Department with suspicion of hip dysplasia between 1992 and 1993 years was performed, compared with examination findings and radiography. Results: In the first study, in 200 hip joints; 75 (38%) type Ia, 56 (28%) Ib, 42 (21%) IIa, 8 (4%) IIb, 11 (6%) IIc, 5 (3%) IIa and b, 3 (1.5%) type IV was detected. False positive (IIb and c) in 6 cases, false negative (Type Ia and IIa) results were obtained in 7 cases. Conclusion: Ultrasonography is an easily applicable and reliable diagnostic method in the diagnosis of congenital acetabular dysplasia.

Keywords: Congenital Hip Dislocation, Acetabular Dysplasia, Ultrasound, Graf

Presentation ID / Sunum No: 337

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5211-9263

Doppler Ultrasonografinin Gebelikte Hipertansif Hastalıklardaki Yeri

Uzman Dr. Gülay Balkaş[1], Doç.Dr. Birtan Boran[1]
[1] *İstanbul Egitim ve Araştırma Hastanesi*

*Corresponding author: Gülay Balkaş

Özet: Giriş: Doppler ultrasonografi, gelişmekte olan fetüs ve plasentanın arter ve venlerinde kan akışını değerlendirmek için 20 yılı aşkın süredir klinik obstetrik uygulamalarda kullanılmaktadır. Gebelikte preeklampsi gibi hipertansif bozukluklar kötü gebelik sonuçları ile ilişkilidir ve maternal ve fetal morbidite ve mortalite ile sonuçlanabilir. Preeklampsi ve intrauterin büyüme kısıtlaması dahil olmak üzere bir dizi obstetrik komplikasyonun, plasental vaskülatürün anormal gelişiminden kaynaklandığı ve bunun anormal Doppler velosimetrisine yansıyabileceği yaygın olarak kabul edilmektedir. Hipertansif bozukluklarla komplike olan gebeliklerde umbilikal arter akım hızı dalga formunun sonucu öngörme potansiyelini değerlendirmek için prospektif bir çalışma yürüttük. Metodlar: Hipertansif bozukluğu olan toplam 101 gebe kadın, umbilikal arterin Doppler ultrason akım hızı dalga formları kullanılarak prospektif olarak incelendi. Çalışmaya gebeliğe bağlı hipertansiyonu (n=45), preeklamptik gebeliği (n=31) ve kronik hipertansiyonu (n=25) olan kadınlar dahil edildi. Fetal anomali olasılığını dışlamak için tüm vakalara ultrason uygulandı. Analiz için teknik olarak kabul edilebilir en az beş dalga formunun ortalama direnç indeksi (Pourcelot, 1974) kullanıldı. Bulgular: Preeklampsi ve kronik hipertansiyonu olan hastalarda umbilikal arter direnç indeksi gebeliğe bağlı hipertansiyonu olan hastalara göre daha yüksek bulundu. Anormal direnç indeksine sahip hastalarda erken doğum, fulminan hipertansiyon ve gebelik yaşına göre küçük bebek sahibi olma olasılığı daha yüksekti.Sonuç: Bulgularımız, preeklampsi, gestasyonel hipertansiyon ve intrauterin büyüme kısıtlılığı gibi yüksek riskli gebelikleri olan kadınların perinatal mortalite ve morbidite olasılığını azaltmak için umbilikal arter Doppler velosimetri ile değerlendirilmesi gerektiğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Doppler, Hipertansif Bozukluklar, Umblikal Arter, Gebelik.

The Role of Doppler Ultrasonography in Hypertensive Disorders in Pregnancy

Abstract: Introduction: Doppler ultrasonography has been used in clinical obstetric practice for over 20 years to assess blood flow in the arteries and veins of the developing fetus and placenta. Hypertensive disorders in pregnancy, such as pre-eclampsia, are associated with poor pregnancy outcomes and can result in maternal and fetal morbidity and mortality. It is widely accepted that a number of obstetric complications, including pre-eclampsia and intrauterine growth restriction, are due to abnormal development of the placental vasculature, which may be reflected in abnormal Doppler velocimetry. We conducted a prospective study to evaluate the potential of the umbilical artery flow velocity waveform as a predictor of outcome in pregnancies complicated by hypertensive disorders. Methods: A total of 101 pregnant women with hypertensive disorders were prospectively studied using Doppler ultrasound flow velocity waveforms of the umbilical artery. The study included women with pregnancy-induced hypertension (n=45), preeclamptic pregnancies (n=31), and chronic hypertension (n=25). Ultrasound was performed in all cases to exclude the possibility of fetal anomalies. The mean resistance index

(Pourcelot, 1974) of at least five technically acceptable waveforms was used for analysis. Results: The umbilical artery resistance index was found to be higher in patients with pre-eclampsia and chronic hypertension than in patients with pregnancy-induced hypertension. Patients with abnormal resistance indices were more likely to be delivered preterm, to have fulminant hypertension and to have small for gestational age babies. Conclusion: Our findings suggested that women with high-risk pregnancies, such as pre-eclampsia, gestational hypertension, and intrauterine growth restriction, should be evaluated with umbilical artery Doppler velocimetry to reduce the possibility of perinatal mortality and morbidity.

Keywords: Doppler, Hipertensive Disorders, Umblical Artery, Pregnancy.

Presentation ID / Sunum No: 294

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7101-3106

Düşük Kalibreli Silah Atışı Sonucu Oluşan Büyük Arter Yaralanmasının Eşlik Ettiği Femur Kırıklarının Eksternal Fiksatör İle Tedavi Sonuçları

Uzman Dr. Necmi Cam
Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Ortopedi ve Travmatoloji Kliniği

Özet: Amaç: Sivil hayatta düşük kalibreli silah yaralanmaları silahlara kolay erişim, artan suç oranları gibi sebeplerden dolayı git gide artmaktadır. Ateşli silah yaralanmaları sonucunda alt ekstremiteler oldukça sık yaralanan bölgelerdir. Bu çalışmamızın amacı ilk tedavi planlanması aşamasında revaskülarizasyon öncesi eksternal fiksatör (ex-fix) ile kemik stabilizasyonu sağladığımız vasküler yaralanmanın eşlik ettiği femur kırıklarının tedavi süreçlerini ve klinik sonuçlarını değerlendirmek. Yöntem: Retrospektif olarak 2016-2000 yılları arasında düşük kalibreli silah yaralanmaları yaralanması sonucu femur kırığına damar yaralanmasının eşlik ettiği ve revaskülarizasyon öncesi eksternal fiksatör ile kemik fiksasyonu uygulanan 11 hasta çalışmamıza dahil edildi. Komplikasyonlar, ikincil cerrahi işlem gereksinimleri, kaynama zamanları kaydedildi. Fonksiyonel değerlendirme alt ekstremite fonksiyonel ölçeği (AEFÖ) ile yapıldı. Bulgular: Hastaların cerrahi sırasında yaş ortalamaları 29.5 (dağılım; 19-42 yıl) yıl idi. Ortalama takip süresi 2.9 (dağılım; 2–4 yıl) yıldı. 2 hastamıza fasyatomi açıldı, 2 hastamıza redüksiyon uygunsuzluğu nedeni ile intramedüller çivi (İMÇ) uygulandı, 1 hastamızın fiksatörü revize edildi. Hiçbir hastamızda osteomiyelit gelişmedi, hastalarda kaynama ortalama 9,6 (dağılım; 6-14 yıl) ayda tamamlandı. AEFÖ ortalaması 70.4 (dağılım; 65-77) olarak saptandı. Sonuç: Damar yaralanmasının eşlik ettiği kırıklarda amaç revaskülarizasyonun ve kemik stabilizasyonunun en erken zamanda sağlanmasıdır. Tedavinin sıralaması açısından net bir görüş birliği bulunmamaktadır. Ana hatları ile ilk planda geçici kemik stabilizasyonu ardından revaskülarizasyon, revaskülarizasyon veya geçici vasküler şant uygulaması sonrası İMÇ ile kalıcı tespit uygulaması yer almaktadır. Klinik uygulamalarımızda, hızlı uygulanabilir bir yöntem olması, sağladığı stabilite ile revaskülarizasyonu kolaylaştırması nedeni ile revaskülarizasyon öncesi ilk tercihimiz ex-fix olmaktadır. Uygun dizilim ve stabil tespit Ex-fix ile sağlanabiliyor ise ikinci bir cerrahi uygulama yerine takip ve tedaviye Ex-fix ile devam edilmektedir.Ex-fix ile tespit hastalar açısından kullanım zorluğuna neden olmasına rağmen düşük enfeksiyon, yüksek kaynama oranları ile birlikte hızlı uygulanabilir güvenilir bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Arter Yaralanması, Femur Kırığı, Ateşli Silah

Treatment Results of Vascular İnjury and Femur Fractures With Low Velocity Gun Shot Treated With External Fixator

Abstract: Aim: Low-velocity gun shot injuries in civilian life are increasing due to reasons such as easy access to weapons and increasing crime rates. The lower extremities are the most frequently injured areas as a result of gunshot wounds. The aim of this study is to evaluate the treatment processes and clinical outcomes of femoral fractures with vascular injury as a result of low velocity gunshut, in which bone stabilization with external fixator (Ex-fix) is applied before revascularization. Methods: Retrospectively, 11 patients between 2016 and 2000 were included in our study. Complications,

secondary surgical requirements, union times were recorded. Functional evaluation was done with lower extremity functional scale (LEFS). Results: The mean age of the patients at surgery was 29.5 (19-42 years) years. The mean follow-up was 2.9 (2–4 years) years. Fasciatomy was applied to 2 patients. After Ex-fix application, Intramedullary nailing (IMN) was applied to 2 patients due to misalignment in the controls. Ex-fix was revised in 1 patients. None of our patients developed osteomyelitis, union was completed in an average of 9.6 (6-14 years) months in all patients. The mean LEFS was 70.4 (range: 65-77). Conclusion: In fractures accompanied by vascular injury, the aim is to provide revascularization and bone stabilization as soon as possible. There is no clear consensus on the order of treatment. In general, bone stabilization followed by revascularization, revascularization or vascular temporary shunt is followed by IMN. Ex-fix is our first choice before revascularization because it is a fast applicable method and facilitates revascularization with the stability it provides. If proper alignment and stable fixation can be achieved with Ex-fix, follow-up and treatment are continued in our clinic with Ex-fix. Although fixation with Ex-fix causes difficulties in use for patients, it is a fast and reliable method with low infection and high union rates.

Keywords: Vascular İnjury, Femur Fracture, Gun Shot

Presentation ID / Sunum No: 130

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7985-5279

Effect of Gum Arabic in Healing of Cardiovascular İnjury İnduced by Diclofenac: A Stereological and Histological Study in a Rat Model

Ph.d.Cand. Abuzar Mubarak Omer Osman
Al Fashir University

Abstract: Introduction Diclofenac sodium (DS) is one of the non-steroidal anti-inflammatory drugs (NSAIDs), since the 1970s it is the most widely prescribed drug. It acts as antipyretic, analgesic, anti-inflammatory, and anti-coagulant. The mechanism of its action is inhibition of Cyclo-oxygenase enzymes (COX-1 and COX-2), which are responsible for Prostaglandin synthesis, the COX-2 forms the prostaglandin of pain and inflammation-mediated responses, while the COX-1 modulates blood flow and cardiovascular system (CVS) homeostasis. More than 111 million prescriptions for NSAIDs in the USA every year. A meta-analysis study of (DS) side effect found that it could cause serious cardiovascular events (myocardial infarction, angina, stroke, transient ischemic diseases. Gum Arabic (GA) is an adhesive exudate of a tropical plant called (Acacia Senegal). Composed of a water-soluble polysaccharide. It uses widely as additive and stabilizer to many food and drug products. It has important effects including modulation of cell proliferation, apoptosis, regulation of angiogenesis and inflammation. (GA) has positive results when being used in treatments for several degenerative diseases such as hepatic, renal failure, cardiovascular and gastrointestinal diseases with a beneficial effect on blood pressure of diabetic and obese rats. No significant adverse or toxic actions have been associated with the use of (GA). Material and Methods In this study, 40 Wistar albino male rats were divided into four groups as follow: Group A (Control group) (n=10); was assigned as a control group, however, this group did not receive any treatment. Group B ((DS) group) (n=10); was treated by (DS) only with dose of (3.6 mg/kg/day) using oral gavage for 15 days; Group C ((DS) and (GA) group) was treated by (DS) and (GA) with dose of (3.6 mg/kg/day),(7.5g/kg/day) respectively by oral gavage for 15 days. Group D ((GA) group) (n=10): was treated by (GA) only with dose of (7.5 g/kg/day) by oral gavage for 15 days. Purpose In this study, possible healing effects of (GA) against the degenerative and apoptotic effect of (DS) were examined by the histological and stereological methods. The physical dissector methods were performed to investigate the difference of counts of the cardiac myocytes of the left ventricles of each animal among all groups. Results The diclofenac sodium leads to decrease in the numerical density and total number of the cardiac myocytes. While the gum Arabic treatment in the group treated by (DS) group caused increases in those parameters. Light microscopical investigation showed deposition of obvious amount of fibrous tissue as a results of cells death, Conclusion We conclude that diclofenac sodium causes adverse effects and toxicity. moreover, increase the oxidative stress agents in the cardiac muscles of the rats and these adverse effects might be prevented by the gum Arabic supplementation.

Keywords: Gum Arabic, Diclofenac, Nsaıd, Cardiovascular System, Stereology.

Presentation ID / Sunum No: 193

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4501-9090

Elin Primer Yumuşak Doku ve Kemik Tümörleri: Retrospektif Çalışma

Dr. Bahadır Balkanlı
Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Elin tümörleri genellikle iyi huyludur. Yumuşak doku tümörlerinin %15'i eldedir. En yaygın olanları ganglion kistleri, epidermal inklüzyon kistleri ve tendon kılıfının dev hücreli tümörleridir. Elde en sık görülen yumuşak doku maligniteleri epiteloid ve sinovyal sarkomlardır. Elin en sık görülen iyi huylu kemik tümörü enkondrom, en sık görülen kötü huylu tümörü ise kondrosarkomdur. Ocak 2020-2023 tarihleri arasında eldeki tümör nedeniyle opere edilen erişkin hastaların kayıtlarını retrospektif olarak inceledik. Tüm hastalara biyopsi yapıldı. 22 hastanın elinde yumuşak doku tümörü vardı. %36'sı erkek, %64'ü kadındı ve yaş ortalaması 39,5 idi. Hastaların %31'inde ağrı ve %69'unda şişlik mevcuttu. %59'u sağda, %41'i soldaydı. Eldeki yumuşak doku tümörleri başparmak (%4,5), ikinci parmak (%18,1), üçüncü parmak (%22,7), dördüncü parmak (%31,8), beşinci parmak (%22,7) idi. Patoloji sonuçları %40.9 ganglion, %27.2 dev hücreli tendon kılıf tümörü, %13.6 schwannoma, %13.6 iğ hücreli tümör ve %4.5 şeffaf hücreli sarkom ile uyumluydu. 1 hastaya parmak amputasyonu, diğer hastalara uzuv kurtarma cerrahisi uygulandı. 14 hastanın elinde kemik tümörü vardı. %42,8'i erkek, %57,2'si kadındı ve yaş ortalaması 39,1 idi. %28,6'sı sağda, %71,4'ü soldaydı. Tüm hastalarda ağrı şikayeti vardı. Eldeki kemik tümörleri başparmak (%0), ikinci parmak (%14,2), üçüncü parmak (%42,8), dördüncü parmak (%28,5), beşinci parmak (%14,2) idi. Eldeki kemik tümörlerinin %7,1'i kondrosarkom, %71,4'ü enkondrom, %7,1'i osteokondrom, %14,2'si osteoklastik dev hücreli kemik tümörü idi. Ortalama 11 aylık takipte 1 hastada nüks ve 1 hastada falanks kırığı gelişti.

Anahtar Kelimeler: Tümör, Kemik, Yumuşak Doku, Bening, Maling, El, Cerrahi

Primary Soft Tissue and Bone Tumors of the Hand: A Retrospective Study

Abstract: Tumors of the hand are usually bening. 15% of soft tissue tumors are in the hand. The most common are ganglion cysts, epidermal inclusion cysts and giant cell tumors of the tendon sheath. The most common soft tissue malignancies in the hand are epithelioid and synovial sarcomas. The most common benign bone tumor of the hand is enchondroma, and the most common malignant tumor is chondrosarcoma. We retrospectively reviewed the records of adult patients who were operated for a tumors in the hand between January 2020-2023. All patients underwent biopsy. 22 patients had soft tissue tumors in their hands. 36% were male, 64% were female and the mean age was 39.5 years. Pain was present in 31% of patients and swelling in 69%. 59% were on the right, 41% were on the left. Soft tissue tumors on the hand were in the thumb (4.5%), the second finger (18.1%), the third finger (22.7%), the fourth finger (31.8%), and the fifth finger (22.7%). Pathology results were consistent with ganglion 40.9%, giant cell tendon sheath tumor 27.2%, schwannoma 13.6%, spindle cell tumor 13.6% and clear cell sarcoma 4.5%. Finger amputation was performed in 1 patient and limb salvage surgery was performed in other patients. 14 patients had a bone tumor in their hands. 42.8% were male, 57.2% were female, and the mean age was 39.1 years. 28.6% were on the right, 71.4% were on the left. All patients had complaints of pain. Bone tumors in the hand were thumb (0%), second finger (14.2%), third finger

(42.8%), fourth finger (28.5%), and fifth finger (14.2%). Of the bone tumors in the hand, 7.1% chondrosarcoma, 71.4% enchondroma, 7.1% osteochondroma, 14.2% osteoclastic giant cell bone tumor. During the mean follow-up period of 11 months, 1 patient had recurrence and 1 patient had phalangeal fracture.

Keywords: Tumor, Bone, Soft Tissue, Bening, Maling, Hand, Surgery

Presentation ID / Sunum No: 17

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4788-3798

Endoskopik Perkütan Nefrolitotripsi Kolon Yaralanmasında Öngörü Modeli 112 Vakalık Deneyimimiz

Uzman Dr. Cemil Kutsal
Sağlık Bilimleri Üniversitesi Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Perkütan nefrolitotripsi(PNL) 2 cm üzeri böbrek taşlarında Avrupa Üroloji Klavuzlarrında 1. Derecede önerilen yöntemdir. Kolon yaralanması PNL'nin nadir görülen ciddi bir komplikasyonudur ve böb reğe perkütan giriş sırasında olmaktadır. Amaç: Kliniğimize özgü uyguladığımız ve daha erken tanı koyabileceğimizi düşündüğümüz nefrostografi tekniğiyle, olgumuzda saptadığımız kolon perforasyonunu vaka serimizle tartışmayı planladık. Yöntem: Standart PNL işlemi uyguladığımız 112 olguda kendi geliştirdiğimiz nefrostografi tekniğini uyguladık sadece bir olguda kolon perforasyonunu tespit ettik.Olgu 72 yaşında kadın hastada sağ böbreğinde renal pelviste 3x4 cm'lik taş izlendi. Hastaya standart böbrek alt posterior kalikse akses sağlanarak 30 Fr kadar sıralı dilatasyon yapıldı. Böbrek toplayıcı sistemine girilerek taştan temizlendi. Perkütan iğnesi isteğimiz dışı işlemin başında kolonu delerek böbreğin içine giriş sağlamıştı ve kolonla birlikte böbrek dilate edilmişti. Kendi geliştirdiğimiz tekniğe uygun olarak operasyon için yerleştirdiğimiz Renal Sheat içinden ikinci bir 10 Fr'lik beslenme tüpü yerleştirildi.Tekniğe uygun olarak beslenme tüpü geri çekilirken devamlı kontrast madde verildi ve seri çekimler yapıldı. Beslenme tüpünün böbrekten çıkıp sağ çıkan kolon içine girmesi nedeniyle kontrast madde kolon içine dolmaya başladı ve skopide görüntülendi. Sonuç:Nefrostomi tüpünün toplayıcı sistem içinde olması nedeniyle kolon yaralanması işlem esnasında fark edilmeyebilir.Bizim geliştirdiğimiz nefrostografi tekniği ile kolona kontrast maddenin geçtiği izlendi. Geliştirdiğimiz bu yöntemle kolon yaralanmasının perop tespit edilerek erken müdahale edilebileceğini inanıyoruz.

Anahtar Kelimeler: Kolon,perforasyonu,pnl

Our 112-Case Experience With Endoscopic Percutaneous Nephrolithotripsy Predictıon Model in Colon Injury

Abstract: Percutaneous nephrolithotripsy (PNL) is the 1st grade recommended method in European Urology Guidelines for kidney stones larger than 2 cm.Colon injury is a rare serious complication of PNL and occurs during percutaneous access to the kidney.Aim:We planned to discuss the colonic perforation that we detected in our case with our case series, with the nephrostography technique that we applied specific to our clinic and that we thought could diagnose earlier.Method: We applied the nephrostography technique we developed in 112 cases in which we applied the standard PNL procedure, and we detected colonic perforation in only one case. Case A 72-year-old female patient had a 3x4 cm stone in the renal pelvis in her right kidney. A sequential dilatation of 30 Fr was performed by providing standard kidney access to the lower posterior calyx of the patient.The kidney was removed from the stone by entering the collecting system. The percutaneous needle had involuntarily pierced the colon at the beginning of the procedure and provided access to the kidney, and the kidney was dilated together with the colon.A second 10 Fr feeding tube was inserted through the Renal Sheat, which we placed for the operation in accordance with the technique we developed.In accordance with the technique, while

the feeding tube was withdrawn, continuous contrast material was given and serial shots were taken.As the feeding tube came out of the kidney and entered the surviving colon, the contrast material started to fill into the colon and was visualized on the scopy.Conclusion:Because the nephrostomy tube is in the collecting system, colon injury may not be noticed during the procedure.With the nephrostography technique we developed, it was observed that the contrast agent passed into the colon.We believe that with this method we have developed, colon injury can be detected early and intervened early.

Keywords: Colon,perforation,pnl

Presentation ID / Sunum No: 304

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0657-2213

Epileptik Nöbet Sonrası Görülen Nadir Bir Kırığın Literatür Taraması ile Birlikte Tartışılması

Uzman Dr. Aybars Kıvrak
Özel Adana Avrupa Hastanesi

Özet: Epilepsi; idiopatik, post-travmatik veya intra kranial hadiselere (kitle,kanama, inme gibi) bağlı olarak görülebilen yaşam standartlarını ciddi anlamda düşüren bir patolojidir. Epileptik nöbet esnasında insanlarda bilinc kaybı ve istemsiz kasılmalar meydana gelebilir. Bu kasılmalar esnasında kontrolsüz hareketlere bağlı olarak kas iskelet sistemi hem travmalara açık hale gelir hem de güçlü kas kasılmalara bağlı olarak eklem çıkıkları meydana gelebilmektedir. Literatürde epileptik nöbet sonrası posterior omuz çıkıkları nispeten diğer yaralanmalara göre daha sık görülürken, bazı kas iskelet sistemi yaralanmaları oldukça nadir olarak görülmektedir. Çalışmamızda epileptik nöbet sonrası bilateral radius alt uç kırığı görülen bir hastadan bahsedilecek ve literatür ile birlikte tartışması yapılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Epilepsi, Bilateral Radius Alt Uç Kırığı

Discussion of a Rare Fracture Seen After Epileptic Seizure With Literature Review

Abstract: Epilepsy; It is a pathology that can be seen due to idiopathic, post-traumatic or intra-cranial events (such as mass, bleeding, stroke), which seriously reduces the living standards. Loss of consciousness and involuntary convulsions may occur in people during an epileptic seizure. Due to uncontrolled movements during these contractions, the musculoskeletal system becomes vulnerable to traumas and joint dislocations may occur due to strong muscle contractions. In the literature, posterior shoulder dislocations after epileptic seizures are relatively more common than other injuries, while some musculoskeletal injuries are very rare. In our study, a patient with bilateral lower end of radius fracture after epileptic seizure will be mentioned and discussed together with the literature.

Keywords: Epilepsy, Bilateral Distal Radius Fracture

Presentation ID / Sunum No: 231

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0037-7775

Erişkin Çölyak Hastalarında Nutrisyonel Anemi

Dr. Nurhan Demir
SBU Sultangazi Haseki Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Giriş ve Amaç Anemi, çölyak hastalığının (ÇH) en yaygın bağırsak dışı belirtilerinden biridir ve başlıca nedeni demir eksikliği anemisidir (DEA). Bununla birlikte, ÇH'daki anemi, karışık beslenme eksikliği de dahil olmak üzere çeşitli etiyolojilere sahip olabilir. ÇH'da anemi etiyolojisinin folik asit, vitamin b12 ve demir eksikliği ile ilişkisini araştırmayı amaçladık Materyal ve metod Kesitsel, retrospektif bir çalışma yapıldı. 2016-2022 yılları arasında Haseki Eğitim ve Araştırma Hastanesi dahiliye/ gastroenteroloji kliniğinde çölyak hastalığı tanısı ile takip edilen 65 hasta çalışmaya alındı. Klinik, patolojik ve serolojik bulguları ÇH ile uyuşmayan hastalar çalışma dışı bırakılmıştır. ÇH tanısı esnasında anemi varlığı değerlendirilmiştir. Kadınlarda 12 gr/dl'nin ve erkeklerde 13 gr/dl'nin altı değerler anemi olarak kabul edilmiştir. Hastaların başvuru esnasındaki vitamin B12, folik asit ve ferritin değerleri taranmıştır ve hastanemiz referans değerlerinin altında olup olmadığı değerlendirilmiştir.Veriler hastane arşiv sisteminden elde edildi. Bulgular Kriterlere uygun olan toplam 65 hasta çalışmaya alındı. 49 hasta (%75,4) kadın, 16 hasta (%24,6) erkek ve yaş ortalamaları 36,1±13,4 olarak hesaplanmıştır. E/K oranı 3.1 olup Ortalama tanı süresi 4,9±4,6 yıldır. Hastaların başvuru anında %78,5'inde anemi mevcuttur (n=51). Genel olarak bakıldığında 41 (%80,4) hastada demir eksikliği, ardından 7 (%13,7) hastada B12 vitamini eksikliği ve 5 (%9,8) hastada folat eksikliği görüldü; 8 (%15,7) hastada karışık kombine anemi bulunmuştur. Sonuç ÇH'lI hastalarda anemi çok faktörlüdür. Demir eksikliği en yaygın neden olsa da diğer besin eksiklikleri her zaman araştırılmalıdır. ÇH tanısı koyduğumuz hastaları aynı zamanda serum B 12 ve folik asit düzeylerinin bakılması ve eksikliğin yerine konulması gerektiğini göstermektedir. Keywords: çölyak hastalığı, anemi, demir eksikliği,

Anahtar Kelimeler: Çölyak Hastalığı, Anemi, Demir Eksikliği,

Nutrıtıonal Anemıa in Adult Celıac Patıents

Abstract: Anemia is one of the most common extraintestinal manifestations of celiac disease (CD) and its primary cause is iron deficiency anemia (IDA). We aimed to investigate the relationship between the etiology of anemia and folic acid, vitamin b12 and iron deficiency in CD. Method A cross-sectional, retrospective study was performed. Sixty-five patients who were followed up with the diagnosis of CD in the internal medicine/gastroenterology clinic of Haseki Training and Research Hospital between 2016 and 2022 were included in the study. Patients whose clinical, pathological and serological findings did not match with CD were excluded from the study. The presence of anemia was evaluated during the diagnosis of CD. Values below 12 g/dl in women and 13 g/dl in men were accepted as anemia. Vitamin B12, folic acid and ferritin values of the patients at the time of admission were scanned and it was evaluated whether they were below the reference values of our hospital. Data were obtained from the hospital archive system. Results A total of 65 patients who met the criteria were included in the study. 49 patients (75.4%) were female, 16 patients (24.6%) were male and their mean age was 36.1±13.4 years. The M/F ratio is 3.1 and the mean diagnosis time is 4.9±4.6 years. Anemia was present in 78.5%

of the patients at the time of admission (n=51). In general, iron deficiency was observed in 41 (80.4%) patients, followed by vitamin B12 deficiency in 7 (13.7%) patients and folate deficiency in 5 (9.8%) patients; Mixed combined anemia was found in 8 (15.7%) patients. Conclusion Anemia in patients with CD is multifactorial. While iron deficiency is the most common cause, other nutrient deficiencies should always be investigated. It shows that patients diagnosed with CD should also have their serum B12 and folic acid levels checked and the deficiency should be replaced.

Keywords: Celiac Disease, Anemia,iron Deficiency

Presentation ID / Sunum No: 93

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9364-5948

Erken Bizans Dönemi İnsan Kemiklerindeki Ağır Metaller- Türkiye Örneği

Dr. Öğretim Üyesi Hatice Güler[1], Dr. Hilal Kübra Güçlü Ekinci[1]
[1] *Erciyes Üniversitesi*

*Corresponding author: Hatice Güler

Özet: Giriş: Ağır metaller; düşük derişimlerde bile toksik etki gösterebilen elementlerdir ve tarih boyunca bu ağır metallere insanlar maruz kalmıştır. Amaç: Bu çalışmanın amacı Erken Bizans dönemi insanlarının maruz kaldıkları ağır metalleri ve seviyelerini belirleyerek insan ve çevre sağlığı hakkında bilgi edinebilmektir. Yöntem: Çalışmada Türkiye-Kayseri'de 2018 yılında yapılan kaçak kazıda bulunan Erken Bizans dönemine (MS. 218-244) ait insan kemiklerinin element düzeylerine bakıldı. 15 kişiye ait (8 erkek ve 7 kadın) os coxae'lardan alınan numunelerde Ca, P, Zn, Cu, Pb ve Hg element düzeyleri incelendi. Kemiklerdeki elementler, XRF (X-ışını floresans) ve ICP-MS (Indüktif Eşlemeli Plazma-Kütle Spektrometresi) cihazları ile belirlendi. Diagenesis'i değerlendirebilmek için Ca/P oranı tespit edildi. İstatistiksel değerlendirmelerde SPSS 22.0 programı kullanıldı. Bulgular: Toplumun geneline bakıldığında Ca/P oranı 2,34±0,10 olarak hesaplandı. Kemiklerde incelenen ağır metallerin ortalama değerleri Cu da 18,27±11,04 ppm, Pb da 13,30±5,66 ppm, Zn da 27,22±13,84 ppm ve Hg da ise 2,45±2,86 ppm olarak belirlendi. Erkek ve kadın element birikimi açısından karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunamadı ($p>0,05$). Tartışma ve Sonuç: Prehistorik insan kemiklerinde belirlenen bakır ve civa elementinin modern kemiklere göre yüksek, çinko elementinin düşük ve kurşun elementinin ise referans değerler arasında olduğu tespit edildi. Çalışmamızın sonuçları, Erken Bizans dönemi insanlarının da bazı ağır metallere maruz kaldığını ve çevresel koşulların olumsuzluğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Erken Bizans Dönemi, Element Analizi, Ağır Metaller, Arkeolojik İnsan Kemikleri

Heavy Metals in Early Byzantıne Human Bones - the Case of Turkey

Abstract: Introduction: Heavy metals; They are elements that can have a toxic effect even at low concentrations, and people have been exposed to these heavy metals throughout history. Aims: The aim of this study is to obtain information about human and environmental health by determining the heavy metals and their levels that the Early Byzantine period people were exposed to. Methods: In this study, the element levels of human bones belonging to the Early Byzantine Period (218-244 AD) found in the illegal excavations carried out in Turkey-Kayseri in 2018 were examined. Ca, P, Zn, Cu, Pb and Hg element levels were investigated in samples taken from os coxae of 15 individuals (8 males and 7 females). Elements in bones were determined by XRF (X-ray fluorescence) and ICP-MS (Inductive Coupling Plasma-Mass Spectrometer) instruments. In order to evaluate diagenesis, the Ca/P ratio was determined. SPSS 22.0 program was used for statistical evaluations. Results: Considering the general population, the Ca/P ratio was calculated as 2.34±0.10. The mean values of heavy metals examined in bones were 18.27±11.04 ppm in Cu, 13.30±5.66 ppm in Pb, 27.22±13.84 ppm in Zn and 2.45±2.86 ppm

in Hg. was determined as. No statistically significant difference was found when male and female element accumulation were compared ($p>0.05$). Discussion and Conclusion: It was determined that copper and mercury element determined in prehistoric human bones were higher than modern bones, zinc element was low and lead element was between reference values. The results of our study show that the Early Byzantine period people were also exposed to some heavy metals and the environmental conditions were negative.

Keywords: Early Byzantine Period, Elemental Analysis, Heavy Metals, Archaeological Human Bones

Presentation ID / Sunum No: 58

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Eş Zamanlı Koroner Arter Bypass Cerrahisi İle Karotis Arter Hastalığının Tedavisinde Hangisi Daha İyi: Karotis Endarterektomi, Karotis Bypass'

Uzman Dr. Bülent Mert[1], Arş.Gör.Dr. Burak Koçak[1]
[1] Bağcılar Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Burak Koçak

Özet: Amaç: Eş zamanlı karotis ve koroner arter hastalığının tedavisi için günümüzde hala ortak bir görüş birliği yoktur. Kliniğimizde son dönemlerde uygun hastalarda karotis arter tıkanıklığı için safen ven ile bypass cerrahisi uygulanmaktadır. Bu çalışmada koroner bypass ile eş zamanlı tedavi edilecek karotis arter hastalığında uygulanan endarterektomi ve safen bypass sonuçları irdelenmiştir. Çalışma planı: Kliniğimizde Mayıs 2009-Mart 2020 tarihleri arasında eş zamanlı koroner ve karotis arter hastalığı tedavisi görmüş 102 hasta çalışmaya dahil edildi. Karotis arter hastalığı tanısı için tüm hastalara bilgisayarlı tomografi anjiyo yapıldı. 61 hastaya kombine koroner arter bypass ve karotis endarterektomi, 41 hastaya da kombine koroner arter bypass ve karotis safen bypass operasyonları (ana karotis arterden internal karotis artere) yapıldı. Tüm hastalara önce karotis arter revaskülarizasyonu sonra da on -pump teknikle koroner arter bypass yapıldı. Ki kare testi kullanılarak postoperatif mortalite, serebrovasküler olaylar karşılaştırıldı. Bulgular: Her iki grup hastanın demografik ve preoperatif bulguları benzerdi. Toplam mortalite 9 hasta ile %8.8 olup gruplar arasında anlamlı bir fark yoktu (endarterektomi grubu 6 hasta ile %9.8, safen bypass grubu 3 hasta %7,3; p:0,47). Postoepratif serebrovasküler olay yaşayan toplam 4 hasta olup (%3.9) gruplar arasında fark yoktu (endarterektomi grubu 3 hasta %4.9, safen bypass grubu 1 hasta %2.4; p:0,64). Endarterektomi yapılan 4 hastanın takiplerinde %50-75 oranında restenoz tespit edildi, safen bypass grubunda restenoz gözlenmedi, ama hiç bir hastaya karotis arter için girişim yapılmadı. Sonuç: Karotis ve koroner arter hastalığının beraber bulunması durumunda uygulanacak tedavilerden bir tanesi de eş zamanlı olarak bu iki patolojiyi gidermektir. Karotis arter hastalığının tedavisi için yaygın olarak karotis endarterektomi tekniği kullanılsa da uygun hastalarda alternatif olarak karotis safen bypass tekniği tercih edilebilir. bu yöntemin etkinliği ve güvenilirliğini daha iyi anlamak için başka çalışmalar da yapılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Karotis Arter Hastalığı, Koroner Arter Hastalığı

Presentation ID / Sunum No: 83

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2982-9918

Esansiyel Hipertansiyonda Tafı (Thrombin-Activatable Fibrinolysis Inhibitor) Düzeylerinin İncelenmesi

Uzman Dr. Ayla Yıldız[1], Dr. Öğretim Üyesi Nezaket Eren[2], Prof.Dr. Kerem Okutur[3]
[1] Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi
[2] Yeniyüzyıl Üniversitesitıp Fakültesi
[3] Memorial Bahçelievler Hastanesi

*Corresponding author: Ayla Yıldız

Özet: GİRİŞ ve AMAÇ: Primer hipertansiyon (PHT), aterosklerotik kardiyovasküler hastalıklar için güçlü bir risk faktörüdür. Aynı zamanda pıhtılaşma/fibrinolitik sistem anomalilerine neden olarak hiper koagülabiliteye yol açar. Biz bu çalışmamızda primer hipertansiyonlu hastalarda trombinle aktive fibrinoliz inhibitörü düzeylerini değerlendirmeyi amaçladık. YÖNTEM ve GEREÇLER: Çalışmaya yeni tanı almış, antihipertansif tedavi almayan 40 primer hipertansiyon hastasıyla 40 normotansif kontrol bireyi katıldı. Bireylerin yaş, boy, kilo, vücut kitle indeksi, sistolik ve diyastolik kan basıncı, total kolesterol,LDL kolesterol, HDL kolesterol, trigliserit, fibrinojen, CRP ve TAFI değerleri ölçüldü. Bu parametreler gruplar arasında karşılaştırıldı. Hipertansif hastalar ayrıca hiperkolesterolemi varlığına (≥200 mg / dl) göre sınıflandırıldı. BULGULAR: Trombinle aktive fibrinoliz inhibitörü düzeyleri hipertansif grupta normotansif gruba göre anlamlı olarak yüksekti(sırasıyla 116,95 ± 29,76 n 77,72 ± 32,78, p <0,001). Hipertansif grubun vücut kitle indeksi de kontrol grubuna göre yüksekti (29,55 ± 4,82 ve 24,93 ± 3,07, p <0,001). Diğer parametreler için gruplar arasında anlamlı fark gözlenmedi. Lineer regresyon analizinde hiper tansiyon ve yüksek vücut indeksi varlığı, bağımsız parametreler olarak plazma trombinle aktive fibrinoliz inhibitörü düzeyleriyle ilişkiliydi. TARTIŞMA ve SONUÇ: Trombinle aktive fibrinoliz inhibitörü düzeyleri hiperkolesterolemiden bağımsız olarak primer hipertansiyon hastalarında normotansif bireylere göre daha yüksektir. Trombinle aktive fibrinoliz inhibitörünün primer hipertansiyondaki rolünün daha iyi anlaşılabilmesi için daha çok çalışmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Tafı, Primer Hipertansiyon, Hiperkolesterolemi, Fibrinolitik Aktivite

Analysis of Thrombin-Activatable Fibrinolysis Inhibitor Levels in Essential Hypertension

Abstract: INTRODUCTION: Recent studies highlighted the effectiveness of the fibrinolytic system on the pathogenesis of primary hypertension. It also shows the coagulation/fibrinolytic system anomalies leading to a hypercoagulable state. We aimed to analyze thrombin activatable fibrinolysis inhibitor levels in primary hypertension patients. METHODS: Forty newly diagnosed primary hypertension patients, who did not receive any antihypertensive treatment, and 40 normotensive control individuals were included in the study. Age, height, weight, body mass index, values of systolic and diastolic blood pressure, total cholesterol, LDL cholesterol, HDL cholesterol, triglyceride, fibrinogen, CRP, and thrombin activatable fibrinolysis inhibitor values of all cases were measured. These parameters were compared between the groups. Hypertensive patients were further classified according to the presence

of hypercholesterolemia (≥200 mg/dl) or not. RESULTS: Thrombin activatable fibrinolysis inhibitor levels were significantly higher in the hypertensive group than thenormotensive group (116.95±29.76 and 77.72±32.78, respectively, p<0.001). The hypertensive group's body mass index was also higher than the control group (29.55±4.82 and 24.93±3.07, p<0.001). The other parameters were similar between the groups. In linear regression analysis, the presence of hypertension and Body mass index were independent parameters associated with plasma Thrombin activatable fibrinolysis inhibitor levels. DISCUSSION AND CONCLUSION: Thrombin activatable fibrinolysis inhibitor levels are higher in primary hypertension patients than normotensive individuals, independently of hypercholesterolemia. The role of thrombin activatable fibrinolysisinhibitor in primary hypertension should be clarified in advanced studies.

Keywords: Thrombin Activatable Fibrinolysis İnhibitor, Tafı, Hypercholesterolemia, Primary Hypertension, Fibrinolytic Activity

Presentation ID / Sunum No: 226

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1853-3340

Evde Bakım Alan Demans Hastalarında Deliryum ve Risk Faktörlerinin İncelenmesi

Dr. Özlem Bizpınar Munis
Ankara Etlik Şehir Hastanesi

Özet: Deliryum; Bilişsel işlev bozukluğu ve değişen bilinç durumu ile karakterize, özellikle de dikkatin etkilendiği akut bir konfüzyon halidir. Demans ise önceden edinilmiş bilişsel yeteneklerin farklı derecelerde, sinsi ve ilerleyici olarak bozulmasıdır. Bu iki durum ileri yaşta kognitif bozukluğun en sık karşılaşılan iki nedenidir ve biribiriyle bağlantılı karmaşık bir ilişkiye sahiptir. Biz burada; hastanede yatan demans hastalarında sık karşılaşılan deliryum tablosunun, evde bakım alan demans hastalarındaki risk faktörlerini incelemeyi amaçladık. Metod: Biz çalışmamıza Demans Polikliniğimizde takip edilen 230 demans hastasının son bir yıllık takiplerini retrospektif olarak inceledik. Bu hastalarda evde bakım alan 37'nin hastane (acil servis ve poliklinik) başvurusu ile DSM V kriterlerine göre deliryum tanısı konduğunu tespit ettik. Bu hastalar deliryum tipi ve risk faktörleri açısından incelendi. Hastaların hastene başvuru öncesi Günlük Yaşam Aktivite skoru ile demans evresi, MMT, eşlik eden hastalıkları, enfeksiyon durumu, travma veya operasyon öyküsü, kullandığı ilaçlar ve metabolik tabloları değerlendirildi. Sonuç: İncelenen hastaların 21'sinde hiperaktif deliryum, 10'unda hipoaktif deliryum, 6'sında ise miks tip deliryum olduğu görüldü. Risk faktörleri incelendiğinde ise ilk sıralarda; tabloya eklenen enfeksiyon, çoklu ilaç kullanımı ve demans evresinin etkili olduğu görüldü. Tartışma: Deamnsa eklenen deliryumda, daha yüksek sağlık bakım maliyetleri, daha kötü fonksiyonel sonuçlar ve daha yüksek ölüm oranları söz konusudur. Bu nedenle bakım verenler tarafından predispozan nedenlerin ve risk faktörlerinin bilinmesi, bu konuda farkındalığın olması; hastalığın bakım sürecinde ve erken teşhis açısından hayat kurtarıcı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Demans, Deliryum, Risk Faktörleri

Examination of Delirium and Risk Factors in Dementia Patients Receiving Home Care

Abstract: Delirium, which is the acute onset of impaired consciousness, is characterized by fluctuating alterations in caution and perception. Dementia is the insidious and progressive deterioration of previously acquired cognitive abilities to varying degrees. These two conditions are the two most common causes of cognitive impairment in advanced age and have a complex relationship.In this study; we aimed to examine the risk factors of delirium, which is frequently encountered in hospitalized dementia patients, and in dementia patients receiving home care. Method: The last one-year follow-up of 230 dementia patients followed in our Dementia Outpatient Clinic is analyzed retrospectively. 37 of these patients, who received home care, were diagnosed with delirium according to DSM V criteria upon admission to the hospital (emergency department and outpatient clinic). These patients were examined according to delirium type and risk factors. The patients' Daily Living Activity score, dementia stage, MMT, concomitant diseases, infection status, trauma or operation history, medications used, and metabolic conditions were evaluated before admission to the hospital. Conclusion: Of the patients examined, 21 had hyperactive delirium, 10 had hypoactive delirium, and 6 had mixed delirium. When

the risk factors are examined; infection, multiple drug usage and dementia stage were found to be effective. Discussion: In dementia added delirium, higher health care costs, worse functional outcomes, and higher mortality rates are observed. The reason why, knowing the predisposing causes and risk factors by the caregivers and being aware of this situatioan will be life-saving in the care process of the disease and in terms of early diagnosis.

Keywords: Dementia, Delirium, Risk Factors

Presentation ID / Sunum No: 310

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1359-8577

Farklı Glokom Tiplerinde Ex-Press İmplantasyonu Sonuçları

Dr. Meltem Güzin Altınel[1], Dr. Ayşe Yağmur Kanra[2], Doç.Dr. Remzi Karadağ[3], Prof.Dr. Hüseyin Bayramlar[4]

[1] İstanbul Fatih Sultan Mehmet Eah, Göz Kliniği
[2] Sbü Hamidiye Etfal Eah, Göz Hastalıkalrı Kliniği
[3] Veni Vidi Göz Hastanesi
[4] Sultanbeyli Dünyagöz Hastanesi

*Corresponding author: Meltem Güzin Altınel

Özet: Amaç: Ex-PRESS P200 glokom şant implantının tıbbi olarak kontrol edilemeyen değişik glokom tiplerindeki klinik sonuçlarının, etkinliğinin ve güvenilirliğinin belirlenmesi amaçlandı. Yöntem: Çalışma tıbbi antiglokomatöz tedaviye cevapsız, Ex-PRESS P200 glokom şant implantı uygulanmış 31 hastanın 31 gözünü içermektedir. Hastaların demografik özelliklerine, glokom tiplerine, göz muayenesi bulgularına, cerrahi öncesi ve sonrası kullandıkları antiglokomatöz ilaç sayılarına, cerrahinin erken ve geç komplikasyonlarına, ek cerrahi ve cerrahi olmayan tıbbi uygulamalara ve cerrahinin başarı oranlarına hasta dosyalarından geriye dönük olarak ulaşıldı. Bulgular: Ameliyat sonrası ortalama takip süresi 16,4±7,5 ay olarak bulundu. Ameliyat öncesi ortalama düzeltilmiş göz içi basıncı (GİB) 28,7±10,3 mm Hg ve ameliyat sonrası son muayenede 15,3±5,2 mm Hg (P<0,05) idi. Preoperatif ve postoperatif son muayene değerleri karşılaştırıldığında ortalama GİB düşüşü %39,9 idi. Ameliyat sonrası ortalama antiglokomatöz ilaç kullanım sayısı 3,9±0,3'ten 1,7±1,7'ye düştü (P<0,05). En sık görülen komplikasyon 7 hastada görülen konjonktival sızıntıydı. Diğer erken komplikasyonlar iris teması, vitre içi kanama, hifema, koroidal efüzyon, erken geçici hipotoni ve kornea ödemiydi. Geç komplikasyonlardan biri endoftalmi, diğer geç komplikasyon ise bir hastada korneanın opasifikasyonuydu. Ex-PRESS ameliyatıyla ilişkili 12 ek cerrahi operasyon ve 3 hastaya blep iğneleme yapılmıştır. Son muayenede tüm hastalarda tam başarı oranı %32,3 ve kısmi başarı oranı %77,5 idi. Sonuç: Ex-PRESS P200 glokom şant implantasyonu, önemli ölçüde daha az antiglokomatöz ilaç kullanımı ile tıbbi olarak kontrol edilemeyen glokom için etkili bir prosedür olabilir.

Anahtar Kelimeler: Glokom, Ex-Press İmplant, Glokom Cerrahisi

Results of Ex-Press Implantation for Different Types of Glaucoma

Abstract: Aim: To evaluate the clinical results, efficacy and safety of Ex-PRESS P200 glaucoma shunt implant in different types of medically uncontrolled glaucoma. Methods: The study included 31 eyes of 31 patients that were unresponsive to medical antiglaucomatous therapy in whom Ex-PRESS P200 glaucoma shunt implantation was performed. The demographic characteristics of the patients, type of glaucoma, complete ocular examination results, number of antiglaucomatous drugs before and after surgery, early and late complications of surgery, additional surgical and nonsurgical medical interventions, and success rates were investigated from the patients' files, retrospectively. Results: The mean postoperative follow-up time was 16.4±7.5mo. The preoperative mean corrected intraocular

pressure (IOP) was 28.7±10.3 mm Hg and postoperative mean corrected IOP was 15.3±5.2 mm Hg (P<0.05) at the last visit. The mean IOP reduction was 39.9% when the preoperative and postoperative values of the last visits were compared. The average number of antiglaucomatous drug use decreased from 3.9±0.3 to 1.7±1.7 postoperatively (P<0.05). The most common complication was conjunctival leakage, which was seen in 7 patients. Other early complications were iris touch, intravitreal hemorrhage, hyphema, choroidal effusion, early transient hypotonia and corneal edema. One of the late complications was endophthalmitis, and the other late complication was opacification of the cornea in one patient. Twelve additional surgical operations associated to Ex-PRESS surgery and 3 bleb needling have done. At the last visit, the complete success rate was 32.3% and the qualified success rate was 77.5% in all patients. Conclusion: Ex-PRESS P200 glaucoma shunt implantation may be an effective procedure for medically uncontrolled glaucoma with significantly lower use of antiglaucomatous medications.

Keywords: Glaucoma; Ex-Press İmplant; Glaucoma Surgery

Presentation ID / Sunum No: 308

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6013-6602

Fetal Posterior Üretral Valv Olgusunda Kötü Prognozla İlişkili Nadir Bir Ultrasonografi Bulgusu: Ürinoma

Dr. Ceren Sağlam[1], Doç.Dr. Atalay Ekin[1]

[1] *Sağlık Bilimleri Üniversitesi, İzmir Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Ana Bilim Dalı, Perinatoloji Bölümü*

*Corresponding author: Ceren Sağlam

Özet: Amaç: Fetal üriner sistem obstrüksiyonlarında detaylı ultrasonografik muayenenin ve fetal renal hasar ile ilişkili ürinomanın prognozdaki önemini vurgulamak. Yöntem: İzmir Tepecik EAH Perinatoloji polikliniğine bilateral hidronefroz tanısı ile refere edilen olgu değerlendirildi. Bulgular: 23 yaş, G2P1, 33 hafta 5 günlük gebe. Ultrasonografik muayenede 32-33 hafta ile uyumlu tekil gebeliğin olduğu, sağ fetal renal pelvis anteroposterior (AP) çapın 8,7 mm; sol fetal renal pelvis AP çapın 8 mm; mesanenin dilate ve vertikal uzunluğunun 45 mm, mesane inferiorunda anahtar deliği bulgusu görünümü ve fetal cinsiyetin erkek dış genitalya ile uyumlu olduğu izlendi. Sol fetal böbrek üst polde 34x28 mm boyutta ürinoma ile uyumlu, içi anekoik kistik oluşum izlendi. Tek amniyotik cepte 36 mm derinlikte amniyon sıvısı izlendi. Ön planda komplet posterior üretral valv tanısı düşünüldü. Hasta invaziv prenatal fetal genetik inceleme kabul etmedi. 37 hafta 3 günlük ve bilateral hidronefroz, dilate mesane ve anhidramnioz hali mevcut iken, rutin obstetrik endikasyon ile sezaryen operasyonu yapılarak 2810 gr canlı bir erkek bebek doğurtuldu. Postnatal üriner ultrasonografide bilateral renal toplayıcı yapılarda (pelvis, kaliksler ve üreterler) dilatasyon (UTD P 2-3) izlendi. Postnatal 3. günde sistoskopi eşliğinde transüretral valv rezeksiyonu uygulanan yenidoğanın takiplerinde üre-kreatinin yüksekliği ve hipertansiyon devam etti. Bebek postnatal 6.ayında halen kronik böbrek yetmezliği, hipertansiyon, bilateral evre 2-3 pelvikaliektazi, evre 5 vezikoüreteral reflü tanıları ve temiz aralıklı mesane kateterizasyonu ile takip edilmektedir. Sonuç: Fetal ürinoma nadir ancak oldukça önemli bir ultrasonografik bulgudur. Ürinomalar yüksek intrarenal basınca neden olabilen üreteropelvik bileşke darlığı veya posterior üretral valv gibi üriner sistem obstrüksiyonlarına veya bazen de travmaya sekonder gelişen renal rüptür sonucu perinefrik idrar koleksiyonu ile oluşabilmektedir. Ultrasonografik olarak böbrek ve vertebraların bitişiğinde elipsoid veya ay şeklinde kistik bir kitle olarak görünüm vermektedir. Ürinomalar sıklıkla böbreklerin minimal fonksiyon göstermesi veya hiç fonksiyon göstermemesi ile ilişkilidir, postnatal takip ve prognoz için oldukça önemli ve belirleyicidir.

Anahtar Kelimeler: Fetal Ürinoma, Posterior Üretral Valv, Obstrüktif Üropati, Renal Yetmezlik.

Presentation ID / Sunum No: 279

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0578-5225

Fossa Cranii Posterior İlişkili Anatomik Yapıların Kuru Kemik ve Kadavra Üzerinde Yapılan Ölçümlerle Morfometrik Olarak Değerlendirilmesi

Dr. Mehmet Ozan Durmaz[1], Prof.Dr. Nermin Nüket Göçmen Karabekir[2], Dr. Mehmet Can Ezgü[1]

[1] SBÜ Ankara Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi

[2] Deütf Anatomi Anabilim Dalı İzmir

*Corresponding author: Mehmet Ozan Durmaz

Özet: Giriş: Kranyal sinir foramenleri ve kanalları, kranyal sinir çiftlerinin yalnız veya beraberindeki diğer anatomik yapılarla (vasküler vb.) birlikte intrakranyal seyirlerini takiben kafa tabanını terk ederken kullandıkları delikler veya kanallardır. Özellikle posterior fossa anatomisi, kranyal kafa çiftlerinin nükleusları ve seyirlerinin yarısından fazlasının köken aldığı bölge olması sebebiyle bu bölge anatomisini önemli kılmakta ve bu bölge anatomisini değerlendiren çalışmaların değerini arttırmaktadır. Bu bölgeye yönelik anatominin ve komşuluk ilişkilerinin iyi bilinmesi; nöroşirurji, kulak burun boğaz cerrahisi gibi branşlar için cerrahi güvenli koridorların sağlanması, cerrahi tekniklerin geliştirilmesi için oldukça önem taşımaktadır. Yöntem ve Gereçler: Bu tez çalışmasında; Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi (DEÜTF) Etik Kurul onayının alınmasını takiben, DEÜTF Anatomi Anabilim Dalı Laboratuvarı'na ait 15 adet kuru kemik kranyum ve 8 adet kadavrayı morfometrik olarak incelendik. Tüm kafatası tabanlarında foramen magnum, porus acusticus internus, foramen jugulare, canalis nervi hypoglossi, sinus trasversus – sinus sigmoideus bileşkesi, protuberentia occipitalis interna ve sphenooccipital synkondrosis belirledik ve bu parametreler arasındaki mesafeler ve foramen çapları dijital Vernier kumpas ile ölçüldü ve fotoğraflandı. Sağ ve sol taraf ölçümleri, kadavra ve kuru kemik üzerinde yapılan ölçümlerin istatistiksel analizleri için SPSS 22.0 programı kullanıldı. Bulgular: Yalnızca kuru kemik ve kadavra ölçümleri kıyaslandığında For. magnum ön sınırı – spheno_occipital synkondrosis arası uzaklık istatiktiksel olarak anlamlı olarak farklı bulundu; literatür tarandığında bunun For. magnumun longitudinal veya transvers olarak anatomik ovalliğinin değişebileceği ve cerrahi yaklaşımlar için önemli olduğunu gösteren çalışmalar ile uyumlu olduğu görüldü. Kuru kemik ve kadavra ile yapılan ölçümlerin sağ ve sol taraf farklılığı açısından değerlendirildiğinde istatiktiksel olarak her iki taraf arasında anlamlı farklılık izlenmedi Sonuç: Cerrahi pratik alanında oldukça zorlayıcı olan posterior fossaya yönelik cerrahi girişimler esnasında komplikasyonlar ortaya çıkabilmekte; bu bölgeye yönelik yapılan anatomik çalışmalara hakim olunması; ölüm ve morbidite insidansını azaltmakta; bu bölge ile ilgilenen branşlara rehberlik edeceğine inanmakla birlikte; bu çalışmanın daha geniş kadaverik ve çok merkezli serilerine ihtiyaç bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Posterior Kafa Tabanı, Morfometri, Nöroşirurji, Kadavra

Posterior Kafa Tabanı, Morfometri, Nöroşirurji, Kadavra

Abstract: Introduction: The cranial nerve foramina and canals are the openings or channels used by the cranial nerves and other anatomical structures as they exit the skull following their intracranial course. The anatomy of the posterior fossa is particularly important as it is the region where more than half of the cranial nerves originate and travel, making studies that evaluate this anatomy especially valuable. Understanding the anatomy and relationships of this region is crucial for providing safe surgical corridors for neurosurgery and otolaryngology, as well as for developing surgical techniques. Methods: 15 dry skull craniums and 8 cadavers from the Anatomy Department Laboratory of Dokuz Eylul University Faculty of Medicine were examined following approval from the DEUF Ethical Committee. Foramen magnum, porus acusticus internus, foramen jugulare, canalis nervi hypoglossi, the junction of the transverse and sigmoid sinuses, protuberentia occipitalis interna, and sphenooccipital synchondrosis were identified in all skull bases. Distances between these parameters and foramen diameters were measured with a digital Vernier caliper. SPSS 22.0 was used for statistical analysis of measurements made on both sides of the skull, and for comparisons between dry bone and cadaver measurements. Results: The distance between the anterior border of the foramen magnum and the spheno-occipital synchondrosis was found to be significantly different between dry bone and cadaver measurements. This finding is consistent with literature indicating that the longitudinal or transverse ovality of the foramen magnum may vary and is relevant for surgical approaches. No significant differences were observed between measurements made on the left and right sides of the skull. Conclusion: Surgical procedures targeting the posterior fossa can be challenging and complications may arise. A comprehensive understanding of the anatomy of this region is crucial for reducing the incidence of morbidity and mortality, as well as guiding relevant surgical branches. However, further studies are necessary with larger cadaveric and multi-center series.

Keywords: Posterior Skull Base, Morphometry, Neurosurgery, Cadaver

Presentation ID / Sunum No: 244

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-00031754-9246

Gastroenterostomı Sonrası Gelişen İnce Bağırsak Obstruksiyonu: İnce Bağırsak Bezoarı

Uzman Dr. Doğan Öztürk[1], Uzman Dr. Bülent Öztürk[1]
[1] *Ankara Atatürk Sanatoryum Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

*Corresponding author: Doğan Öztürk

Özet: Amaç Gastroenterostomiden gelişen ince bağırsak tıkanıklığı nadir gözüken bir durum olmakla birlikte, literatürde rastlanan olaydır. Neye bağlı geliştiği tam bilinmemekle birlikte daha çok safra birikimine ve motilite, drenajın bozulmasına bağlı olabileceği düşünülür. 25 yıl önce yapılan gastroenterostomi sonrası gelişen bezoara bağlı ileus vakasını sunmayı amaçladık. Yöntem 75 yaşında kadın hasta bulantı, kusma karın ağrısı şikayetleriyle ileus nedeniyle kliniğimizde takip edildi. Şikayetlerinde gerileme olmaması üzerine ameliyata alındı. Bulgular 75 yaşında kadın hasta bulantı, kusma ve karın ağrısı şikayetleriyle acil servise başvurmuş. Buradan kliniğimize konsülte edildi. Hasta intestinal obstrüksiyon ön tanısıyla hospitilize edildi. Alınan anamnezinde yaklaşık 30 yıl önce peptik ülser nedeniyle subtotal gastrektomi ve gastroenterostomi yapılmış. 10 gün önce karın ağrısı, bulantı ve kusma şikayetleri başlamış. Şikayetleri geçmeyince acil servis aracılığıyla kliniğimize yatırıldı. Nazogastrik sonda takıldı.Jejunal içerik geleni oldu.Yapılan muayenesinde batında hafif hassasiyet ve minimal rebound saptandı. Defans saptanmadı. Hemogramında beyaz küre 12.000 civarında biyokimyası normal sınırlardaydı. Düz karın grafisinde bariz hava sıvı seviyesi yoktu. Batın tomografisinde batın sol üst kadranlarda jejunal anslarda genişleme ve ileus hali mevcuttu. Hasta 3 4 gün nazogastrik sondayla takip edildi. Günlük 500 600 cc civarında gastrojejunal içerik geleni vardı. Hastanın kliniği düzelmeyip NG den geleni azalmayıca hasta ameliyata alındı. İnce bağırsaklar jejunum bölgesinde genişlemiş ve ödemliydi. Duodenojejunal ligamandan yaklaşık 180.cm de obstruksiyon oluşturan kitle saptandı. Distal kısmın kollabe olduğu gözlendi. Enterotomi yapıldı. İçerden yaklaşık 5 cm lik safravi, bezoar benzer kitle saptandı. Enterotomi 2 sıra üzerinden kapatıldı. Batın bol salinle yıkanıp, dren yerlestirilip kapatıldı. Tartışma ve sonuç Standart gastroenterostomili hastalarda yıllar sonra meydana gelen ince bağırsak tıkanıklığına bağlı ileus literatürde görülebilen bir durumdur. Nedeni tam olarak bilinmemektedir. Daha çok safra içeriği biliyer loop tarafında zamanla safranın birikip kitle haline gelmesinden kaynaklandığı düşünülür. Loop şeklinde gastroenterostomi yapılan hastalarda obstrüksiyon gelişmesi bu durumu akla getirmelidir. Önlem olarak Roux en Y gastrojejunostomi veya gastroenterostomiye Brown anastomoz eklenebilir.

Anahtar Kelimeler: Bezoar,gastroenterostomi

Presentation ID / Sunum No: 59

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5101-2939; 0000-0003-1057-3235; 0000-0001-7191-2240

Gebelik Kayıplarında 54 Genin Array Cgh Methoduyla Yapılan Tanısal Sonuçları – İki Yıllık Bir Retrospektif Çalışma

Uzman Dr. Barış Paksoy[1], Prof.Dr. Öztürk Özdemir[2], Prof.Dr. Fatma Sılan[3]
[1] Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2] Kafkas Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Genetik Anabilim Dalı
[3] Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Genetik Anabilim Dalı

*Corresponding author: Barış Paksoy

Özet: Amaç: Maternal kayıplarının nedeninin saptanması ailelerin gelecekteki gebeliklerini planlamaları ve nüks risklerini tahmin etmeleri, ebeveyn kaygısının azaltılması ve antenatal testlerin maliyetinin azaltılması açısından önemlidir. Bu amaçla gerçekleştirilen çalışmada 2016 – 2017 yılları arasında tıbbi genetik kliniğinde fetal kayıpların genetik analizi için farklı tanısal yaklaşımlar retrospektif olarak değerlendirilmiştir. Gereçler & Yöntem: Bu çalışma gebelik kaybı sebebiyle başvuran çiftlere ait toplam 39 fetal tahliye materyali retrospektif olarak analiz edilmiştir. Araştırmaya dahil edilen her bir materyale ait solid dokudan Qiagen kiti kullanılarak hedef genler açısından genotiplendirmede kullanılmak üzere total genomik DNA izole edilmiş ve olgulara ait DNA bankası oluşturulmuştur. Daha sonra kromozomal mikroarray-CGH yöntemi ile moleküler etiyolojik nedenler genotiplendirilmiştir. Elde edilen sonuçlar, kit ile birlikte sağlanan referans DNA sonuçları ile karşılaştırılmıştır. Olgu ve referans DNA'lara ait hibridize prob korelasyonları intrauterin kayıplarla ilişkili toplam 54 fonksiyonel gen CNV'ler açısından genomik varyasyon analizinde kullanılan veri tabanları ile değerlendirilmiştir. Bulgular: Araştırma kapsamında analiz edilen toplam 39 fetal materyalin 32 tanesinde (%82.05) CNV tespit edilmiştir. Saptanan CNV'lerin bazı olgularda duplikasyon şekline (%55), bazılarında delesyon (% 45) şeklinde oldukları saptanmıştır. Değerlendirilen toplam 54 genin 19'unda (%35) delesyon, 26 tanesinde (%48) duplikasyon saptanırken toplam 3 tanesinde ise (%6) hem delesyon ve hem de duplikasyon saptanmıştır. Diğer otozom kromozomların yanı sıra intrauterin kayıplarda en fazla tutulumun X kromozomunda olduğunu ortaya konmuştur. Saptanan CNV'lerin yaygın olarak heterozigot alel tipinde ve duplikasyonlar şeklinde olduğu saptanmıştır. Fetal kayıp etiyolojisi açısından sırasıyla COX7B, ZIC1, MECP2, FMR1, HOXD13, JAG1, MSX2, NEXN ve SIX3 gen CNV'lerinin daha sık olduğu saptanmıştır. Sonuç: Bu çalışmada başta X kromozomu olmak üzere farklı otozom kromozomlar üzerine lokalize fonksiyon genlerde meydana gelen delesyon, duplikasyon gibi yapısal kopya sayısı varyasyonlarının intrauterin kayıplarda önemli moleküler etiyolojik sebepler olduğunu ortaya konmuştur. Özellikle embriyonal dönem hücre bölünmesi, doku farklılaşmasında görev alan gen ve/veya genlerde tutulumlarının daha yaygın olduğu saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Fetal Kayıp, Dizi Cgh, Dna, Qf – Pcr (Kantitatif Floresan Polimeraz Zincir Reaksiyonu), Cnv (Kopya Sayısı Varyasyonu)

Dıagnostıc Outcomes for Genetıc Testıng of 54 Genes in Pregnancy Loss Using Array Cgh Method: 1 Two-Year Retrospectıve Study

Abstract: Objective: Determining the cause of maternal loss is important for families to plan their future pregnancies and to estimate the risk of recurrence, reduce parental anxiety, and decrease the cost of antenatal tests. Within the scope of this retrospective research, we aimed to elucidate different diagnostic approaches for the sequence genetic analysis of fetal between 2016 and 2017. Materials & Methods: In this study, a total of 39 fetal evacuation materials were analyzed retrospectively via Qiagen kit from solid tissue of each Material. Total genomic DNA was isolated to be used in genotyping in terms of target genes and a DNA bank of the cases was created. Then, molecular etiological causes were genotyped by the chromosomal microarray-CGH method. Results: CNV was detected in 32 (82.05%) of 39 fetal materials analyzed within the scope of the study. The detected CNVs were found to be duplication (55%) in some cases and deletion (45%) in others. The deletion was detected in 19 (35%) and duplication in 26 (48%) of the total 54 genes evaluated, while both deletion and duplication were detected in a total of 3 (6%). In addition to other autosomal chromosomes, it has been revealed that the highest involvement in intrauterine losses is in the X chromosome. Detected CNVs were commonly found to be heterozygous allele types and in the form of duplications. In terms of fetal loss etiology, COX7B, ZIC1, MECP2, FMR1, HOXD13, JAG1, MSX2, NEXN, and SIX3 gene CNVs were found to be more common, respectively. Conclusion: In this study, it was revealed that structural copy number variations such as deletion and duplication in function genes localized on different autosomal chromosomes, especially on the X chromosome, are important molecular etiological causes of intrauterine losses.

Keywords: Fetal Loss, Sequence Cgh, Dna, Qf – Pcr (Quantitative Fluorescent Polymerase Chain Reaction), Cnv (Copy Number Variation)

Presentation ID / Sunum No: 109

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3178-2880

Gebelikte Refraksiyon ve Keratometri Değerlerinin Değişimi

Uzman Dr. Mustafa Duran[1], Doç.Dr. Özgür Koçak[1]
[1] *Erol Olçok Eğitim Araştırma Hastanesi*

*Corresponding author: Mustafa Duran

Özet: Amaç: Gebelik döneminde refraksiyon ve keratometri değerlerinin değişimini değerlendirmek. Gereç ve yöntem: Bu prospektif çalışmaya 20-40 yaş arasında refraksiyon dışında herhangi bir rahatsızlığı olmayan ilk trimesterinde olan 40 gebe ve kontrol grubu olarak 35 sağlıklı kadın dahil edildi. Katılımcıların refraksiyon ve keratometri (K) ölçümleri ile tam oftalmolojik muayeneleri yapıldı. Gebelerin ölçümleri 3. trimesterde tekrarlandı. Bulunan değerler trimesterler arasında ve kontrol grubuyla istatistiksel olarak karşılaştırıldı. Bulgular: Gebelerin ilk ve üçüncü trimester ölçümlerinde total astigmat ve korneal astigmat değerleri arasında anlamlı fark vardı (sırasıyla p= 0.04; p= 0.001). İlk trimester ve kontrol grubu ile üçüncü trimester ve kontrol grubu ölçümlerinin karşılaştırılmasında düz K (K1), dik K (K2) ve ortalama K (ort.K) değerleri arasında anlamlı fark mevcut idi (hepsi için; p= 0.01). Ayrıca üçüncü trimester ve kontrol grubu arasında korneal astigmat değeri için sınırda anlamlı fark vardı (p= 0.05). Sonuç: Çalışmamızda gebelik süresince refraksiyon ve keratometri değerleri açısından total astigmat ve korneal astigmat değerlerinde anlamlı değişiklik olduğunu bulundu. Kornea bozukluğu olanlarda (keratokonus gibi) ve korneayla ilgili girişimlerde (refraktif cerrahi gibi) bu bulgular göz önünde bulundurulmalı ve girişimlerin gebelik sonrasına bırakılmalarının daha iyi olacağı kanaatindeyiz.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, Refraksiyon, Keratometri, Korneal Astigmatizma

Changes in Refraction and Keratometry Values During Pregnancy

Abstract: Objective: To evaluate the changes in refraction and keratometry values during pregnancy. Materials and methods: Forty pregnant women aged 20-40 years who were in their first trimester without any disease other than refraction and 35 healthy women as a control group were included in this prospective study. Refractive and keratometry (K) measurements and complete ophthalmological examinations of the participants were performed. The measurements of the pregnant women were repeated in the third trimester. The values found were statistically compared between trimesters and with the control group. Results: There was a significant difference between total astigmatism and corneal astigmatism values in the first and third trimester measurements of pregnant women (p= 0.04; p= 0.001, respectively). When the first trimester- control group and third trimester- control group measurements were compared, there was a significant difference between flat K (K1), steep K (K2) and mean K (mean K) values (for all; p= 0.01). In addition, there was a borderline significant difference between the third trimester and control groups for corneal astigmatism (p= 0.05). Conclusion: In our study, it was found that there was a significant change in total astigmatism and corneal astigmatism values in terms of refraction and keratometry values during pregnancy. These findings should be considered in patients

with corneal disorders (such as keratoconus) and interventions related to the cornea (such as refractive surgery), and we believe that it would be better to leave the interventions after pregnancy.

Keywords: Pregnancy, Refraction, Keratometry, Corneal Astigmatism

Presentation ID / Sunum No: 96

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000 0002 7262 2234

Geriatrik Kardiopulmoner Vakalarda Ozon Terapinin Etkinliği

Dr. Öğretim Üyesi Hayriye Alp[1], Dr. Mustafa Fatih Dündar[2], Araştırmacı Şerife Aydın[1]
[1] Necmettin Erbakan Üniversitesi Getat Merkezi
[2] Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

*Corresponding author: Hayriye Alp

Özet: Giriş Ozon terapi oksijenin kimyasal kuzeni olan 03 ün yüksek voltaj ile elde edilip, belirli oranlarda oksijen, ozon karışımlarının tamamlayıcı tıpta kullanımını tanımlamaktadır. Özellikle dolaşım problemi olan vakalarda konvansiyonel tedavilere yanıt alınamayan hastalarda tedaviye eklenmesi önerilmektedir. Olgular; 2023 yılında Necmettin Erbakan üniversitesi getat polikliniğine kardiopulmoner şikayetler ile gelen erkek vakalar dahil edildi. dahil edilme kriteri olarak kardiopulmoner sistem şikayeti olan erkek 55 yaş üstü hastalardı. dışlanma kriteri glukoz 6 fosfat dehidrogenaz enzim eksikliği olan, ozon alerjisi olan ve kumadin tarzı antiagregan kullanan hastalar idi. Metod;hastaların aydınlatılmış onam formları alındıktan sonra kubital venden tansiyon arteriel ölçümleri yapıldı. Kubital vene ozona dayanıklı wingflu intraket yerleştirildi, ozona dayanıklı infüzyon setin içerisine 1 ampul sitrat ile yıkama sonrası negatif basınçlı infüzyon setine hastanın 150cc kanı çekildi sonra 10 gamma(mikrogram/ml) den medikal ozon gazı ile homojenize edilerek hastaya geri re-infüze edildi. Seanslar haftada 1 ;10 gamma artışlarla 5 seansta tamamlandı. her seans öncesi herhangi bir komplikasyon olup olmadığı ozon takip formlarına kaydedildi. Bulgular: hastaların 2 si daha önce koroner by-pass geçirmiş 1 i de covid enfeksiyonu sonrası pulmoner şikayetleri olan hastalardı. Hastalar özellikle 3. Seans sonrasında vücutlarında kronik yorgunluk dispne şikayetlerinin azaldığını belirtti. Pulsoksimetre ile ölçülen oksijen saturasyon değerleri 85 ten 95 e yükseldi. Vas değerleri 5 den 2 ye düştü. Sonuç: konvansiyonel tedavi alan geriatrik hastaların kardiopulmoner şikayetlerinde ozon terapi eklenebilir. Özellikle düşük riskli pulmoner emboli şüphesi ve pulmoner fibrozis olgularında ozon terapi etkili bir tamamlayıcı olarak kullanılabilir. Tartışma: Damarda artmış vazokonstrüksiyon, trombosit aktivasyonu ve mikrovasküler hasar geliştiği hastalıklarda Ozon terapi sonrasında genel olarak güçlü antioksidan enzimlerde (GSH-Px, GSHRd, GSH-Tr, SOD ve katalaz) artış olduğu çeşitli araştırmacılar tarafından bildirilmiştir. Bu enzimler oksidatif hasar yapan tüm olaylarda oksidan süpürme kapasitesi yönünden çok daha güçlüdürler. Valacchi ve Bocci'nin çalışmasında ozonterapi sırasında fizyolojik vazodilatatör, trombosit - lökosit agregasyon inhibitörü ve endotele adezyon inhibitörü olan NO salınımının arttığı gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Ozon Terapi, Kardiopulmoner, Mah.

Effectıveness of Ozone Therapy in Gerıatrıc Cardıopulmonary Cases

Abstract: Abstract Introductıon Ozone therapy defines the use of oxygen and ozone mixtures in certain proportions, obtained with high voltage of 03, which is the chemical cousin of oxygen, in complementary medicine. It is recommended to be added to the treatment in patients who do not respond to conventional treatments, especially in cases with circulatory problems. cases; Male cases who came

to Necmettin Erbakan University getat outpatient clinic in 2023 with cardiopulmonary complaints were included. The inclusion criteria were male patients over 55 years of age with cardiopulmonary system complaints. The exclusion criteria were patients with glucose 6 phosphate dehydrogenase enzyme deficiency, ozone allergy, and patients using coumadin-style antiaggregants. Method: After obtaining informed consent forms from the patients, arterial blood pressure measurements were made from the cubital vein. An ozone-resistant wingflu intraket was placed in the cubital vein, after washing with 1 ampoule of citrate into the ozone-resistant infusion set, 150cc of blood was drawn into the negative pressure infusion set, then homogenized with medical ozone gas at 10 gamma (microgram/ml) and re-infused back to the patient. The sessions were completed in 5 sessions with 1;10 gamma increments per week. Before each session, any complications were recorded on the ozone follow-up forms. Results: 2 of the patients had previous coronary bypass and 1 of them had pulmonary complaints after covid infection. The patients stated that chronic fatigue and dyspnea complaints in their bodies decreased especially after the 3rd session. Oxygen saturation values measured by pulse oximetry increased from 85 to 95. Vas values decreased from 5 to 2. Conclusion: Major ozone therapy can be added to cardiopulmonary complaints of geriatric patients receiving conventional treatment. Ozone therapy can be used as an effective complementary medicine, especially in cases of suspected pulmonary embolism and pulmonary fibrosis at low risk. Discussion: More effective results can be achieved with ozone therapy in circulatory problems.

Keywords: Ozon Therapy, Cardiopulmonary, Mah.

Presentation ID / Sunum No: 201

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9150-1027

Glutamat Eksitotoksisitesi Oluşturulan C6 Glioma Hücrelerinde Diklofenak Sodyumun Etkisi

Araştırmacı Kevser Nasırlı[1], Doç.Dr. Bilal Şahin [2]
[1] Sivas Cumhuriyet Üniverisitesi Tıp Fakültesi
[2] Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Tıp Fakültesi

*Corresponding author: Kevser Nasırlı

Özet: Amaç : Glutamat merkezi sinir sisteminin en önemli eksitatör nörotransmitter maddesi olup sinaptik plastisite, öğrenme, hafıza gibi çeşitli fizyolojik süreçlerde önemli rol oynamaktadır. Glutamatın aşırı hücre dışı konsantrasyonu, eksitotoksisite adı verilen toksik bir süreç olan nöronların kontrolsüz sürekli depolarizasyonuna yol açar. Diklofenak Sodyum (DS) nonsteroidal antienflamatuar (NSAI) bir ilaçtır. Hücre düzeyinde yapılan çalışmalar DS'un, siklooksijenaz aktivitesini inhibe ederek, enflamasyon mediatörlerinden PG, prostasiklin ve tromboksanın üretimini azalttığını göstermiştir. Bununla birlikte Diklofenak Sodyumun glutamat eksitotoksisitesine karşı etkinliği henüz aydınlatılamamıştır. Bu çalışmanın amacı C6 hücrelerinde DS'nin glutamat eksitotoksisite etkisini incelemektir. Metod : Bu çalışmada C6 glioma hücreleri kullanıldı. DS'nin glutamat kaynaklı eksitotoksisite sonrası glial hücre ölümü üzerindeki etkisini değerlendirmek için hücreler dört gruba ayrıldı. Kontrol grubuna tedavi uygulanmadı, glutamat grubuna 10 mM glutamat uygulandı, DS grubuna farklı konsantrasyonlarda (250, 125 ve 67,5 nM) DS uygulandı. DS + glutamat grubuna hücrelere farklı konsantrasyonlarda (250,125 ve 67,5 nM) DS ile muamele edilmesinden 1 saat sonra glutamat uygulandı. Grupların C6 hücrelerinde hücre canlılığı XTT testi kullanılarak incelendi. Elde edilen değerlerin hücre canlılığı kontrol grubu ile karşılaştırıldı. Verilerin istatistiksel değerlendirmesi One Way ANOVA ile yapıldı. 0,05'ten küçük P değerleri istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi. Bulgular : C6 hücrelerinin 24 saat 10 mM glutamat ile inkübasyonu, hücre canlılığını anlamlı şekilde azalttı ($P < 0,05$). Tüm konsantrasyonlarda 1 saatlik DS'nin ön tedavisi ve sonrasında glutamat ile 24 saat inkübasyon, tek başına glutamat uygulanan grupla karşılaştırıldığında hücre canlılığı üzerinde anlamlı bir değişikliğe neden olmadı ($P > 0,05$). Sonuç: Çalışmanın sonuçlarına göre DS'nin, C6 glioma hücrelerinde belirtilen dozlarda oluşturulan glutamat eksitotoksisitesine karşı koruyucu etkisi bulunamamıştır.

Anahtar Kelimeler: Diklofenak Sodyum, Glutamat, Eksitotoksisite

Effect of Dıclofenac Sodıum On C6 Glıoma Cells Created by Glutamat Excıtotoxıcıty

Abstract: Aim: Glutamate is the most important excitatory neurotransmitter substance of the central nervous system and plays an important role in various physiological processes such as synaptic plasticity, learning and memory. Excessive extracellular concentration of glutamate leads to uncontrolled sustained depolarization of neurons, a toxic process called excitotoxicity. DS is a nonsteroidal anti-inflammatory (NSAI) drug studies at the cellular level have shown that DS inhibits cyclooxygenase activity and reduces the production of inflammation mediators PG, prostacyclin and

thromboxane. However, the efficacy of DS against glutamate excitotoxicity has not yet been clarified. The aim of this study is to examine the glutamate excitotoxicity effect of DS in C6 cells. Method : In this study, C6 glioma cells was used. Cells were divided into four groups to evaluate the effect of DS on glial cell death after glutamate-induced excitotoxicity. Any treatment was not applied to the control group, 10 mM glutamate was applied to the glutamte group, DS group was treated with different concentrations (250, 125 and 67.5 mM) of DS. One hour after the cells were treated with different concentrations (250, 125 and 67.5), glutamate was administered to DS + glutamate group. Cell viability of the groups was examined using the XTT test. The obtained values were compared with the cell viability control group. Statistical evaluation of the data was done with One Way ANOVA. P values less than 0.05 were considered statistically significant. Results: Incubation of C6 cells with 10 mM glutamate for 24 hours significantly reduced cell viability ($P < 0.05$).1-hour DS pretreatment at all concentrations followed by 24-hour incubation with glutamate did not cause a significant change in cell viability compared to glutamate group ($P < 0.05$). Conclusion: Any protective effect of DS was not found aganist glutamate-induced excitotoxicity in C6 cells at the indicated doses.

Keywords: Diclofenac Sodium, Glutamate, Excitotoxicity

Presentation ID / Sunum No: 255

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6783-2133

Grisel Sendromu; Non Travmatik Atlanto-Aksiyel Subluksasyon

Doç.Dr. Kamil Gökçe Tulacı
Balıkesir Üniversitesi Tıp Fakültesi Kbb Bbc Anabilim Dalı

Özet: Grisel Sendromu, travmatik olmayan atlanto-aksiyel subluksasyon ile karakterize nadir bir hastalıktır. Genellikle tortikolis ile kendini gösterir. Grisel sendromu çoğunlukla çocuklarda baş boyun bölgesinin iltihabı veya baş boyun bölgesi cerrahisi sonrasında görülür. Bu vaka sunumunda, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı'na boyun ağrısı şikayeti nedeniyle kabul edilen ve eş zamanlı boğaz ağrısı şikayeti de olduğu için kliniğimize danışılan ve Grisel Sendromu tanısı konulmuş olan bir erişkin hasta sunulacaktır. Boğaz ağrısı, tonsillit ve peritonsiller apse ya da baş boyun bölgesi cerrahisi gibi KBB kliniklerinde sık görülen durumlara çok nadir olarak eşlik Grisel Sendromunda sekelsiz iyileşme için zamanında tanı ve doğru tedavi çok önemlidir Akut başlangıçlı servikal postür bozukluklarının etiyolojisi değerlendirilirken, baş boyun bölgesinin geçirilmiş enfeksiyonları veya cerrahi girişimleri sorgulanmalı ve görüntüleme yöntemlerinde atlantoaksiyal bölge çevresinde görülen patolojik değişiklikler dikkatle incelenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Grisel; Atlantoaksiyel Rotatuar Subluksasyon; Tortikollis

Presentation ID / Sunum No: 112

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0644-7826

Halluks Rijidus Tedavisinde Artrodez Uygulamasının Sonuçları

Assoc.Prof.Dr. Sinan Zehir
Hitit Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet: Giriş: Halluks rijidus, esas olarak dejeneratif osteoartritin neden olduğu birinci metatarsofalangeal(MTP) eklemin ağrı ve hareket kısıtlılığı sorunudur. Bu durumun tedavisi için cerrahi ve cerrahi olmayan yöntemler mevcut olmakla birlikte yüksek kaliteli kanıt olmaksızın çeşitli cerrahi teknikler kullanılmaktadır. Bu çalışmada, halluks rijidus tedavisinde cerrahi bir yöntem olan artrodez uygulamasının sonuçları değerlendirilecektir. Materyal- metod: Aynı klinikte 2017- 2020 tarihleri arasında ileri evre halluks rijidus tanısı almış ve artrodez cerrahisi ile tedavi edilmiş 17 hasta değerlendirildi. Tüm hastalarda fonksiyonel değerlendirme Amerikan Ortopedik Ayak ve Ayak Bileği Toplum (AOFAS) skoru, Görsel Anolog Ölçeği (VAS) Ağrı skoruna göre yapıldı. Radyolojik takiplerde kemik kaynaması durumu ve implant yetmezliği olup olmadığı değerlendirildi. Cerrahi sırasında MTP eklem artrodezi, uyumlu süngerimsi kemik yüzeyleri elde etmek için eklem yüzeyleri kubbe şeklinde hazırlandıktan sonra başsız vida ve şekillendirilmiş bir dorsal titanyum plak ile gerçekleştirildi. Ameliyat sonrası kısa bacak istirahat ateli yapıldı, soğuk uygulama ve elevasyon yapıldı. Dikişler ikinci hafta sonrası alındı, atel üçüncü haftada sonlandırıldı ve hasta birinci parmağa yük vermeden yürütüldü. Radyolojik kaynama görülünce metatarsa yük verdirildi. Bulgular: Takip süresi ortalama 27((18-41) ay, ortalama yaş 58.4 (aralık 49-66) yıl ve 14 kadın, 3 erkek hasta çalışmaya dahil edilmişti. AOFAS skoru preoperatif 47.3'ten (35- 59) son kontrolde 85.3'e (68- 95) yükselirken; VAS skoru preoperatif 7.9'dan (6-10) son kontrolde 1.7'ye (0- 4) geriledi. Halluks valgus açısı ameliyat öncesi 20.15° (15°-31°) ve ameliyat sonrası 8.7° (5°-15°), dorsifleksiyon açısı ameliyat öncesi 4.2° (-7°- 18°) ve ameliyat sonrası 8° (0°-20°) ölçüldü. Bir olguda implant irritasyona neden olan vida çıkartıldı. Kaynamama ve implant yetmezliği gelişen hasta olmadı. Yüzeyel ya da derin enfeksiyon saptanmadı. Sonuç: Çalışmada iyi sonuçlar elde edilmiş olmasına rağmen hasta sayısının düşük takip süresinin kısa olması negatif yönlerdir. Ortaya çıkan veriler MTP eklem artrodezinin hem güvenilir hem de yüksek kemik kaynama oranıyla halluks rijidus olgularının cerrahi tedavisinde iyi bir seçenek olabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Halluks Rijidus, Artrodez, Metatrsofalangeal Eklem, Cerrahi

Presentation ID / Sunum No: 97

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5864-9054

Hastaneye Başvuran Çocuklarda Alerjik Hastalık Sıklığı

Uzman Dr. Murat Çapanoğlu
Dr Murat Çapanoğlu Muayenehanesi

Özet: Alerjik hastalıklar son zamanlarda sıklığı giderek artmaktadır. Genel popülasyon da atopi sıklığı net olmamakla birlikte alerjik hastalığa göre farklı sıklıklar bildirilmiştir. Atopik kişilerde egzema, besin alerjisi, astım, alerjik rinit sıklıkla tespit edilen alerjik hastalıklardır. Çalışmamızda Ankara hematoloji onkoloji eğitim araştırma hastanesi polikliniğine herhangi bir sebeple başvuran 1964 kişiye alerjik hastalığı olup olmadığı çocuk alerji doktoru tarafından soruldu. İlk cevaplar kaydedildi. Hastaların yaşları ve cinsiyetleri de kayıt edildi. Toplam 1964 kişi sorgulandı. yaş ortalaması 9.1 ± 5.2 (2.09-17.9) ve %51.2 si erkek cinsiyetti. Besin alerjisi 33 kişi (%1.7), astım 127 kişi (%6.5), egzema 57 kişi (%2.9), alerjik nezle 117 kişi (%6) ve ilaç alerjisi 120 kişi (%6.1) beyana dayalı olarak tespit edildi. Sonuç olarak alerji farkındalık olması halinde tespit edilebilecek önemli bir hastalık durumudur

Anahtar Kelimeler: Alerjik Hastalık, Besin Alerjisi, Astım, Alerjik Rinit

Presentation ID / Sunum No: 150

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Healing of the Surgical Wounds in Oral Cavity and Facial Skin. Comparative Characteristics of the Mesenchymal-Epithelial Transition On Models of Surgical Wounds in Experimental Domestic Pigs. Light and Electron Microscopic Studies.

Dr. Gasimov E.K[1], Dr. Rahimov Ch.R[1], Dr. Guliev T.R[1], Dr. Israfilova S.A.[1]
[1] Azerbaijan Medical University, Baku, Azerbaijan

*Corresponding author: Sabina İsarfilova

Abstract: Background. It's been established that the healing and development of scar tissue in oral mucosa is faster than on facial skin. However, the ultrastructural basis of these differences is still unclear. Aim. Establishment of ultrastructural features of fibrillar and cellular elements involved wound healing of oral mucosa and facial skin. Methods: The model of full-thickness surgical wounds in oral mucosa and facial skin was created in domestic pig under the general anesthesia. The specimens taken on the 1, 3, 7, 14, 21 and 35 days after wound creation were fixated in solution containing 2% Paraformaldehyde, 2% Glutaraldehyde and 0.1% Picrin acid prepared in Phosphate buffer (pH 7.4). Ultrathin sections (50-70 nm) examined under the TEM JEM-1400 (JEOL Japan) at an accelerating voltage of 80-100 kV. Results. Regardless of localization the wound gap instantly filled by blood clot, where the fibrin type fibrinoid formed first, followed by macrophage-neutrophil infiltration, as a sign of the beginning of acute nonspecific inflammatory reaction. On the third day in cheek and hard palate fibrin type fibrinoid with numerous active macrophages and neutrophils found in the form of individual fragments. Meanwhile, within skin wounds fibrin type fibrinoid acted as a fence that separates the bundles of collagen fibers of the dermis from the wound gap, without morphological signs of acute nonspecific inflammatory reaction. Thus, due to the delay in cleaning of damaged structures from the wound area, the formation of primary scar and reepithelization on skin began on the seventh day, as opposed to third day in oral mucosa. Conclusion. Thus, among the factors leading to a slowdown in the processes of regeneration and reepithelization of the skin compared with those in mucosa of the palate and cheeks, the rapid completion of the inflammatory phase from the first day must be marked as the dominating factor.

Keywords: Surgical Wounds

Presentation ID / Sunum No: 314

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0734-9577

Hedefe Yönelik Sıvı Tedavisi Açık Radikal Sistektomide Hayat Kurtarıcı midır ?

Uzman Tuğba Yücel
İstanbul Bakırköy Dr. Sadi Konuk Eah

Özet: Açık radikal sistektomilerde operasyon süresi uzun, kan kaybının fazla peroperatif yönetimleri zor ve postoperatif komplikasyon görülme olasılığı yüksektir Açık radikal sistektomi gibi büyük cerrahi operasyonlarda hedefe yönelik sıvı tedavisi, postoperatif komplikasyonlarla ilişkilendirilebilecek aşırı sıvı uygulamasından kaçınmak için mantıklı bir yaklaşım gibi görünmektedir.Bu çalışmada hedefe yönelik sıvı tedavisinin açık sistektomilerde postoperatif komplikasyonları ve hastanede kalış sürelerini etkileyip etkilemeyeceğini değerlendirmeyi amaçladık.(ASA) II-III olan elektif açık sistektomi operasyonu planlanan, 70 hasta çalışmaya dahil edildi. Tek merkezli, randomize ve prospektif olarak planlanan bu çalışmada 18 yaşından küçük, ciddi kapak hastalığı, ciddi kardiyak aritmisi, konjestif kalp yetmezliği, diyaliz gerektiren böbrek yetmezliği olan hastalar çalışma dışı bırakıldı. Konvansiyonel yöntem kullanılacaklar (Grup C) ve arteryel basınç dalga analiz yöntemi kullanılacaklar (Grup F) olarak ikiye ayrıldı. Flotrac cihazı ile ölçümlere hedef değer kardiyak indeks (CI)> 2.5, OAB> 65 mmHg, SVV<%12 olarak belirlendi. MAB<65 mmHg ise noradrenalin, CI<2.5 ve SVV> 12 ml iken dobutamin, CI<2.5, SVV <%12 iken 250 ml kolloid solüsyon verilerek dobutamin desteği, CI <2.5 ve SVV> %12 durumunda 250 ml bolus kristaloid solüsyon başlandı. Grup C' da hedef OAB: 65-80 mmHg, diürez 0.5 ml.kg-1.sa-1, CVP (santral venöz basınç) değeri 6-12 mmHg aralığı olarak belirlendi. Hastaların idame, kan ve üçüncü boşluk sıvı kayıpları hesaplanarak sıvı yönetimi yapıldı. Sıvı resusitasyonuna rağmen kan basıncı, diürez ve CVP hedefinin altında kalınması durumunda vazopressör veya inotropik olarak sırası ile noradrenalin 0.1mcg.kg-1.dk-1, dopamin 5mcg.kg-1.dk-1 ve/veya dobutamin 5mcg.kg-1.dk-1 başlangıç dozlarından başlandı. Replase edilen kristaloid ve kolloid miktarı konvansiyonel sıvı tedavisi (Grup C) ile takip edilen grupta hedefe yönelik sıvı tedavisi cihazı (Grup F) ile takipli gruptan daha fazla idi. Grup C de yoğun bakım yatışlarının, akciğer ve yara yeri enfeksiyonlarının Grup F den daha yüksek olduğu fakat mortalitenin benzer olduğu görülmüştür. Hedefe yönelik sıvı tedavisi ile postoperatif komplikasyonlar ve yoğun bakım ünitsinde kalış sürelerinin azaltılarak, açık sistektomilerin maliyetinin düşürülebileceğini düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Açık Radikal Sistektomi, Flotrac, Cvp, Morbidite,sıvı Yönetimi

Presentation ID / Sunum No: 154

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1566-2931

Helmintlerin Konakçı Bağışıklık Tepkilerini Modüle Etme Kapasiteleri

Dr. Saadet Yıldız
Yüzüncü Yıl Üniversitesi

Özet: Helmintler, konak içindeki farklı dokuları etkileyebilen çoklu yaşam evrelerine sahip karmaşık ökaryotik patojenlerdir. Dünya çapında İki milyardan fazla insan asalak helmintlerle enfektedir. Bu patojenlerin neden olduğu enfeksiyonlar ölümcül olmasa da genellikle anemi ve yetersiz beslenmeye yol açan kronik enfeksiyonlarla birlikte yüksek morbidite oranlarıyla ilişkilidirler. Parazitik helmintler, uzun süreli hayatta kalmalarını destekleyen ve kronik enfeksiyonla sonuçlanan bir strateji olan bağışıklık salımından kaçınmak için konakçılarının bağışıklık sistemini değiştirir. Bunun için de konakçıları içinde, boşaltıcı/salgılayıcı (Excresyon/Secresyon) proteinler (ESP) olarak adlandırılan bol miktarda protein, lipid ve karbonhidrat yapısındaki bileşenleri salarlar. Bu aktif bileşenler, doku invazyonunda, konak ortamına metabolik adaptasyonda, parazitin konağın dışına atılmasından kaçınarak konağın içinde kurulması ve sürdürülmesinde, konakçı inflamatuar yanıtların modülasyonu gibi mekanizmalar yoluyla parazitlerin immün kaçınma stratejilerinde rol oynarlar. ESP'ler, parazitin ağzından, boşaltım-salgı organlarından veya kütiküler ve tegümental gibi dış yüzeylerinden salgılanan ve helmintler ile konakçıları arasındaki ana sınırı temsil eden karışımlardır. ESP'lerin öne çıkan bir özelliği hem konakçının hem de helmintlerin hayatta kalmasına yardımcı olmak için bir tip 2 bağışıklık tepkisini modüle etmeleridir. Helmintler, IL-2, interferon (IF)-γ ve IL-17 gibi proinflamatuar sitokinlerin üretimini de engeller. Düzenleyici T hücreleri (Treg'ler) olarak bilinen baskılayıcı T hücresi popülasyonlarının indüklenmesi yoluyla T ve B hücresi tepkilerinin aşağı regülasyonu yoluyla konakçılarının adaptif bağışıklık tepkisini etkili bir şekilde zayıflatırlar. Böylece uzun süre konakçıda hayatta kalabilirler. Bu derleme, helmintlerin konakçı bağışıklık saldırısından kaçınmak ve konakçıları içinde hayatta kalmak için ürettikleri ESP'lerin çeşitliliğini ve bunları tanımlamaya yönelik çeşitli yaklaşımları anlatmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Boşaltım-Salgı Ürünleri, Esp'ler, Helmintler, İmmünomodülatör

The Capacities of Helminths to Modulate Host Immune Responses

Abstract: Helminths are complex eukaryotic pathogens with multiple life stages that can affect different tissues within the host. Worldwide, more than two billion people are infected with parasitic helminths. Although infections caused by these pathogens are not fatal, they are often associated with high morbidity rates, with chronic infections leading to anemia and malnutrition. Parasitic helminths alter their host's immune system to evade immune release which is a strategy that promotes their long-term survival and that results in chronic infection. For this purpose, they secrete abundant protein, lipid and carbohydrate components called excretory/secretory proteins (ESP) within their hosts. These active components play a role in the immune evasion strategies of parasites through mechanisms such as tissue invasion, metabolic adaptation within the host, establishment and maintenance within the host by avoiding expulsion of the parasite, and modulation of host inflammatory responses. ESPs are mixtures that are secreted from the mouth of the parasite, its excretory-secretory organs or its outer surfaces such

as cuticular and tegumental, and represent the main boundary between helminths and their hosts. A prominent feature of ESPs effective in helminth infections is that they modulate a type 2 immune response to aid survival of both the host and the helminths. A prominent feature of ESPs in helminth infections is that they modulate a type 2 immune response to aid survival of both the host and the helminths. Helminths also inhibit the production of proinflammatory cytokines such as IL-2, interferon (IF)-γ, and IL-17. Furthermore, they also effectively attenuate their hosts adaptive immune response by the downregulation of T and B cell responses via the induction of suppressive T cell populations known as regulatory T cells (Tregs). Thus, they can survive in the host for a long time. This review describes the diversity of ESPs produced by helminths to evade host immune attack and survive within their hosts, and various approaches to identify them.

Keywords: Helminths, Excretory-Secretory Products, Esp, Immunomodulation

Presentation ID / Sunum No: 127

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1085-4865

Hemifasiyal Anhidrozis; Torasik Cerrahi Sonrası Göğüs Tüpüne Bağlı Görülen Nadir Bir Komplikasyon

Dr. Öğretim Üyesi Tuba Şahinoğlu
Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi Göğüs Cerrahisi Anabilim Dalı

Özet: Göğüs Cerrahisi rutininde, postoperatif veya direkt tedavi amaçlı olarak tüp torakostomi uygulaması sıklıkla kullanılan bir prosedürdür. Tüp torakostominin çeşitli komplikasyonları vardır. Stellat gangliyon basısına bağlı gelişen Horner Sendromu son derece nadir görülen bir komplikasyondur. 35 yaşında kadın hastaya, Kasım 2021' de kondrosarkom derece 1 nedeniyle göğüs duvarı rezeksiyonu ve rekonstrüksiyonu uygulandı. Rekonstrüksiyon için kullanılan sandviç greft (metilmetakrilat ve prolen mesh ile hazırlanan greft) tekrarlayan enfeksiyonlara sebep olması nedeniyle Eylül 2022 tarihinde çıkartıldı. Postoperatif 5. günde hastada, miyosis, pitosis ve enoftalmusun eşlik etmediği izole hemifasial anhidrozis gelişti. Ekspansiyon kusuru da devam eden hastanın, apikalde yerleşmiş olan göğüs tüpü 3cm geri çekilerek, daha alt seviyeden 2. bir tüp torakostomi daha uygulandı. Hastanın semptomu hastane yatışı süresince gerilemedi. 3. ay kontrolünde terlemeyen tarafta nemlenme başlamasına rağmen tam düzelme mevcut değildi. Göğüs Cerrahisi pratiğinde Horner Sendromu görülme sıklığı yaklaşık %1,3'tür. Tüp torakostomi nedenli Horner Sendromu oldukça nadir görülen bir komplikasyonken hastada izole hemifasial anhidroz gelişmesi ise daha nadir bir durumdur. Tüp torakostomiye bağlı gelişen Horner Sendromu çoğunlukla düzelir. Ancak superior servikal gangliyondaki yaralanmanın derecesine bağlı olarak, komplet bir iskemi, şiddetli bir travma var veya uzun süren bir bası var ise tablo geri dönüşümsüz olabilir. Etiyolojide o bölgede lokal ödem ya da hematom gibi bir durum var ise kısmi ya da tam düzelme söz konusu olabilmektedir. Sonuç olarak Göğüs Cerrahisi rutininde nadir de olsa tüp torakostomiye bağlı Horner Sendromu veya Sendromun komponentlerinin gelişebilme ihtimali her zaman akılda tutulmalıdır. Erken dönemde tüpe yapılacak müdahale klinik durumun düzelmesinde önemli rol oynamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Hemifasiyal Anhidrozis, Horner Sendromu, Tüp Torakostomi, Torasik Cerrahi

Hemıfacıal Anhıdrosıs; a Rare Complıcatıon Due to Chest Tube After Thoracıc Surgery

Abstract: Tube thoracostomy is a frequently used procedure in the routine of thoracic surgery, either postoperatively or for direct treatment. Tube thoracostomy has several complications. Horner's syndrome due to stellate ganglion compression is an extremely rare complication. A 35-year-old female patient underwent chest wall resection and reconstruction due to chondrosarcoma grade 1 in November 2021. The sandwich graft used for reconstruction (graft prepared with methylmethacrylate and prolene mesh) was removed in September 2022 due to recurrent infections. On the 5th postoperative day, the patient developed isolated hemifacial anhidrosis without miosis, ptosis and enophthalmos. In the patient whose expansion defect continued, the apical chest tube was retracted 3 cm and a second tube thoracostomy was performed from the lower level. The patient's symptom persisted during hospitalization. In the 3rd month control, although moistening started on the non-sweating side, there was no complete improvement. The incidence of Horner's syndrome in thoracic surgery practice is

approximately 1.3%. While Horner's Syndrome caused by tube thoracostomy is a very rare complication, the development of isolated hemifacial anhidrosis in the patient is a rarer condition. Horner's syndrome due to tube thoracostomy is mostly reversible. However, depending on the degree of injury to the superior cervical ganglia, the situation may be irreversible if there is complete ischemia, severe trauma, or prolonged compression. If there is a situation such as local edema or hematoma in that area in the etiology, partial or complete recovery may occur. In conclusion, the possibility of Horner's syndrome or its components due to tube thoracostomy, although rare, should always be kept in mind in the routine of thoracic surgery. Intervention to the tube in the early period plays an important role in the improvement of the clinical situation.

Keywords: Hemifacial Anhidrosis, Horner's Syndrome, Thoracic Surgery, Tube Thoracostomy

Presentation ID / Sunum No: 353

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8891-5496

Hemoglobin Varyantlarının Hemoglobin A1c Ölçümü Üzerine Etkisi

Uzman Dr. Şeyda Özdemir
Ankara Etlik Şehir Hastanesi

Özet: Giriş: Hemoglobin A1c (HbA1c), uzun süreli glisemik kontrolün mönitörizasyonunda ve diabetes mellitus tanısında rutin olarak kullanılmaktadır. Ancak hemoglobin (Hb) gen varyantlarının bulunması bazı ölçüm yöntemlerinin doğruluğunu etkileyebilmektedir. High-performance liquid chromatography (HPLC) yöntemi ile yapılan ölçümleri, Hb türlerini yük farklılıklarına göre ayırmakta olup Hb varyantlarından kaynaklanan etkileşime duyarlıdır. Ancak HbA1c ölçümü için immunoturbimetric yöntemlerin kullanılması durumunda Hb varyantlarından daha az etkilenilmektedir. Olgu: 49 yaşında kadın hasta, tüm vücudunda kaşıntı ve 2 cm çapında pullanması olan yama şeklinde lezyonlar nedeni ile başvurdu. Sedef hastalığı tanısı konulan hastada steroid tedavisi planlandı. Açlık kan şekeri değeri 365 mg/dl olarak saptanan hastada HPLC kromotografi yöntemi ile iki kez HbA1c düzeyi ölçüldü ve sırasıyla %0.9 ve %1,2 olarak tespit edildi (Lifotronic H9, Shenzhen, China). Takiben immunoturbidimetrik yöntemi ile HbA1c değeri tekrar ölçüldü (Beckman AU 5800, Beckman Coulter Diagnostics, USA) ve HbA1c değeri %8.7 olarak bulundu. Klinik öyküsünde hematolojik hastalığı olmayan hastanın hemoglobin düzeyi 15,5 g/dl ve eritrosit sayısı 5,69x106 /µl olup, periferik yayma incelemesi normal olarak değerlendirildi. Bakılan Hb elektroforezde (Lifotronic H9, Shenzhen, China) hastanın hemoglobin S %77.1, hemoglobin A2 %6.2, hemoglobin A0 6.8%, hemoglobin F %0,5 ve hemoglobin E düzeyi ise %9.4 olarak saptandı. Sonuç: Bu olguda HbA1c düzeyi ile klinik arasında uyumsuzluğun olduğu hasta tartışıldı. Bu gibi durumlarda immunoturbimetrik test gibi farklı bir analitik yönteme dayalı bir test kullanılarak ek testler yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Hba1c, Hplc, İmmunoturbidimetrik Yöntem

Effects of Hemoglobin Variants On Hemoglobin A1c Values Measured

Abstract: Background Hemoglobin A1c (HbA1c) is routinely used to monitor long-term glycemic control and for diagnosing diabetes mellitus. However, hemoglobin (Hb) gene variants can affect the accuracy of some methods. The potential effect of Hb variants on HbA1c measurements was investigated using a high-performance liquid chromatography (HPLC) method compared with an immunoturbimetric assay. HPLC methods for HbA1c quantification separate Hb species based on charge differences and are known to be susceptible to interference from Hb variants. The presence of Hb variants has a lesser effect when an immunoturbimetric assay are used for HbA1c measurements. Case presentation To report a case of female aged 49 yrs presenting with complaints of itching all over the body and patches of 2 cms length covered by scaly lesions. She was diagnosed with psoriasis and steroid treatment was planned. HbA1c level was measured in the patient whose fasting blood glucose level was found to be 365 mg/dl. Twice low results of HbA1c (0.9%, and 1,2%) on the chromatogram by HPLC (Lifotronic H9, Shenzhen, China). HbA1c measurement was repeated with the immunoturbidimetric method (Beckman AU 5800, Beckman Coulter Diagnostics, USA) and HbA1c value was found 8.7%. Hemoglobin level of patient without clinical history of hematological disease

was 15.5 g/dl, red blood cell 5.69x106 /µl, and the blood smear examination was evaluated as normal. Patient's hemoglobin S was 77.1%, hemoglobin A2 6.2%, hemoglobin A0 6.8%, hemoglobin F 0.5% and hemoglobin E was detected as 9.4% in Hb electrophoresis (Lifotronic H9, Shenzhen, China). Conclusions In this case report, a patient was presented that had discordance between clinical status and HbA1c result. In these situations additional testing should be carried out using a test based on a different analytical method, such as an immunoturbidimetric assay.

Keywords: Hba1c, Hplc, İmmunoturbidimetric Assay

Presentation ID / Sunum No: 144

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9133-5695

Hipoksi İle İndüklenen Apoptozda Çinko ve Selenyum Rolü

Arş.Gör.Dr. Nural Pastaci Özsobacı
İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa

Özet: Canlı organizma yaşamsal faaliyetlerini sürdürebilmek için oksijene ihtiyaç duymaktadır. Fizyolojik koşullarda sağlıklı bireylerde arteriyel kanda parsiyel oksijen basıncı 80-100 mmHg arasında bulunmaktadır. Organizmadaki oksijen seviyesinin düşmesi olarak tanımlanan hipoksi, canlılar için bir stres kaynağıdır. Hücresel düzeyde hipoksiye bağlı olarak oluşan reaktif oksijen türleri lipidler, proteinler, karbonhidratlar ve DNA gibi biyomoleküller ile reaksiyona girerek mitokondriyal fonksiyon bozukluğuna ve hücre membran hasarına sebep olmaktadır. Organizmada eser miktarda bulunan çinko (Zn) ve selenyum (Se) serbest radikal hasarına karşı biyolojik yapıların korunmasında antioksidan özellik gösteren esansiyel elementlerdir. Çinko ve selenyum homeostazındaki değişiklilerin hücre canlılığı üzerine etkili olduğu gösterilmiştir. Yapılan çalışmada çinko ve selenyumun hipoksik koşullara maruz bırakılan insan embriyonik böbrek hücreleri (HEK293) hücrelerinde apoptoz üzerine etkileri değerlendirilmiştir. Bu amaçla HEK293 hücrelerinde; normoksi, normoksi+Zn, normoksi+Se, hipoksi, hipoksi+Zn, hipoksi+Se grupları oluşturuldu. Normoksik ve hipoksik ortam koşulları oluşturmak amacıyla gaz karışımlar 60 dk. boyunca ortamdan geçirildi. Zn ve Se uygulanan gruplarda ise gaz geçişi öncesinde hücreler Zn ve Se ile inkübe edildi. TUNEL yöntemi kullanılarak apoptozun değerlendirmesi yapıldı. Apoptotik hücre sayısının hipoksi ile anlamlı ($P<0.001$) olarak arttığı gözlemlenmiştir. Hipoksi maruziyetinden önce Zn ve Se ile inkübe edilen hücrelerde ise hipoksinin oluşturduğu apoptotik etkinin gözlemlenmediği istatistiksel olarak (sırasıyla; $P<0.01$, $P<0.05$) tespit edilmiştir. Sonuç olarak Zn ve Se takviyesinin hipoksinin oluşturduğu apoptotik etkileri önleyici bir role sahip olduğu değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Hipoksi, Çinko, Selenyum, Apoptoz

The Role of Zınc and Selenıum in Hypoxıa-Induced Apoptosıs

Abstract: Living organisms need oxygen to maintain their vital activities. Under physiological conditions, the partial pressure of oxygen in arterial blood is between 80-100 mmHg in healthy individuals. Hypoxia, which is defined as the decrease in the oxygen level in the organism, creates a stress for living things. Reactive oxygen species formed due to hypoxia at the cellular level react with biomolecules such as lipids, proteins, carbohydrates and DNA, causing mitochondrial dysfunction and cell membrane damage. Zinc (Zn) and selenium (Se), which are found in trace amounts in the organism, are essential elements that show antioxidant properties in the protection of biological structures against free radical damage. Studies have also shown that changes in zinc and selenium homeostasis are also effective on cell viability. The aim of the study was to evaluate the effects of zinc and selenium on apoptosis in human embrionic kidney cells (HEK293) exposed to hypoxic conditions. For this purpose, in HEK293 cells; normoxia, normoxi+Zn, normoxi+Se, hypoxia, hypoxia+Zn, hypoxia+Se groups were formed. In order to create normoxic and hypoxic conditions, gas mixtures are heated for 60 min. passed through the environment. In Zn and Se applied groups, cells were incubated with Zn and Se before gas passage. TUNEL method was used to evaluate apoptosis. It was determined that the number of apoptotic

cells increased significantly (P<0.001) with hypoxia. It was evaluated that the apoptotic effect caused by hypoxia was not observed in the cells which incubated with Zn and Se (respectively; P<0.01, P<0.05) before hypoxia exposure. As a result, it was evaluated that Zn and Se supplementation had a preventive role in the apoptotic effects of hypoxia.

Keywords: Hypoxia, Zinc, Selenium, Apoptosis

Presentation ID / Sunum No: 22

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3027-5868

HIV Pozitif Bireylerde COVİD-19 Pandemisi Döneminde Mortalitenin İrdelenmesi

Uzman Dr. Bülent Kaya
Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi

Özet: AMAÇ 2020 Mart ayında başlayan COVID-19 pandemisi rutin sağlık hizmetlerini sekteye uğratmıştır. Kasım 2021'e kadar erişkin HIV polikliniklerinde sınırlı hizmet verildiğinden bu süreçte takip edilemeyen hastalarda gelişen mortalite nedenleri öğrenilmek istendi. GEREÇ VE YÖNTEM Kartal Dr Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi Erişkin HIV Polikliniği'nde Kasım 2021'e kadar takipte olan 373 hasta telefon ile aranarak hastaneye davet edildi. Onaltı (%4,29) hastanın öldüğü anlaşıldı. Ölen on hastanın yakınları ile görüşüldü. Beş hastaya ulaşılamadı, hastane sistemi üzerinden verileri değerlendirildi. Bir hastanın cinsel partneri de takipli HIV pozitif hastamız olduğundan bilgilerine bu hasta aracılığı ile ulaşıldı. Ölen tüm hastaların ölüm nedenleri belirlendi. BULGULAR Mart 2020 ile Kasım 2021 tarihleri arasındaki yirmibir aylık dönemde anti-HIV testi pozitif olup hastanemize başvuran dört hasta (%25) ilk iki haftada kaybedildi. Ortak özellikleri hepsinin CD4 düzeyleri çok düşük olması (<10) ve ileri evre AIDS hastaları olmalarıdır. Üç hasta kendi isteği doğrultusunda hastaneye geç başvurmuştur. Bir hasta da pandemi dolayısı ile sağlık hizmetine ulaşımda zorluk çektiğini beyan etmiştir. Dört hastanın (%25) lenfoma nedeni ile üç hastanın (%18,75) myokard enfarktüsü (MI), birer hastanın (%6,25) da akciğer kanseri, kolon kanseri, Kaposi Sarkomu ve beyindeki arteriyo-venöz malforme damarların yırtılması sonucu beyin kanaması nedeni ile öldüğü anlaşıldı. Bir hasta da kendi iradesi ile tedaviyi bırakıp ölmüştür. Hiçbir hastamız COVID-19 hastalığı nedeni ile ölmemiştir (Tablo-1). Onaltı hastanın yedisinde (%43,75) ölüm sebebi maligniteler olup tanıları pandemi öncesinde konulmuş ve kemoterapileri başlamıştı. Bu süreçte kemoterapilerinde bir aksaklık olmadı. Maligniteler arasında %57,14 (n=4) ile lenfomalar en sık görüleniydi. SONUÇ Pandeminin yoğun yaşandığı süreçte en fazla etkilenen birim sağlık sektörü olmuştur. Özellikle kronik hastalığı olan COVID-19'a yakalanan hastalarda morbidite ve mortalite daha fazla görülürken HIV hastalarımızda morbiditeye nadiren sebep oldu, mortaliteye ise sebep olmadı.

Anahtar Kelimeler: HIV, COVID-19, Mortalite

Presentation ID / Sunum No: 57

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2109-1373

HPV DNA Pozitifliği İle Vajinal Akıntı İlişkisi

Uzman Dr. Ufuk Atlıhan
Özel Karataş Hastanesi

Özet: Amaç: Enfeksiyonların eş zamanlı olarak diğer enfeksiyon süreçlerini etkilediği bilinmektedir. Kronik servikovajinal enfeksiyonların HPV-DNA persistansını ve displastik değişimleri indüklendiği yönünde literatür mevcuttur. Çalışmamızda kronik vajinal akıntısı olan hastalarda HPV değerlendirilmiştir. Giriş:Servikal kanser, kadın kanserlerinin % 8-10'unu oluşturmaktadır. Kanserlerin, preinvaziv servikal lezyonların HPV ilişkisi ortaya koyulmuştur. HPV enfeksiyonlarının 1 yılda %65-75, 2 yılda %90'ı spontan regrese olmaktadır. Bununla birlikte spontan regresyon <30 yaşta daha sık saptanmıştır.Persistan HPV enfeksiyonlarının LSIL-HSIL, invaziv servikal kanserlere yol açtığı tespit edilmiştir. HPV, deri ve mukozaları enfekte eden virustür. HPV bugün en sık saptanan cinsel geçişli hastalıklar arasındadır. Materyal-Metod: Kronik mukopürülan akıntı yada postkoital kanama ile tedavi verilen hastaların retrospektif olarak veritabanından HPV varlığı sorgulanmıştır. Ocak 2017-2021 arasında akıntı-postkoital şikayetleri olan 368 hasta retrospektif incelendi. Hastalar yüksek-orta-düşük risk HPV varlığına göre üç gruba ayrıldı. Bulgular: HPV tiplerinden düşük riskli tipler; 6-11-40-42-43-44-54-61-70-72-81 oluşturur. Olası yüksek riskli tipler; 26,-53-66-68-73-82 oluşturur. Yüksek riskli tipler;16-18-31-33-35-39-45- 51-52-56-58-59 oluşturur. HPV testi pozitif, akıntısı, postkoital kanaması olan 368 hastanın incelenmiştir. 180 hastada yüksek riskli HPV, 31 hastada orta riskli HPV, 89 hastada düşük riskli HPV, 12 hastada hem orta hem düşük riskli HPV, 12 hastada hem orta hem yüksek riskli HPV, 8 hastada hem yüksek riskli hem düşük riskli HPV, 4 hastada ise düşük, orta ve yüksek riskli HPV eş zamanlı olarak saptandı. 32 hastada etken saptanmadı. Sonuç: Kronik enfeksiyonuna bağlı enflamasyon, hücresel immun yanıtı baskılayarak HPV enfekte hastada virüsün konakta kalıcılığını arttırmaktadır. Klamidya, HSV-2 benzeri seksüel yoldan bulaşan enfeksiyonlarda HPV için risk oluşturur.Çalışmamızda kronik mukopürülan akıntı-postkoital kanama nedeniyle başvuran hastalarda HPV pozitifliğini literatüre göre yüksek oranda saptadık. Literatürle karşılaştırıldığında yüksek HPV oranlarının aşılama oranlarındaki düşüklüğe bağlı olabileceği düşünülebilmektedir. Kronik vajinal akıntısı, erken yaşta cinsel ilişki, multipartner öyküsü tarifleyen hastalar gibi HPV enfeksiyonu için risk faktörlerini taşıyanlarda HPV tayinine başvurulması sorunların erken tanı ve yönetiminde faydalı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Serviks, Akıntı, Hpv-Dna

Presentation ID / Sunum No: 270

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

HT-22 Fare Hipokampal Nöronal Hücre Hattı ve C6 Glioma Hücre Hattında Troglitazon'un Hidrojen Peroksit ile Oluşturulan Oksidatif Hasara Karşı Etkisi

Arş.Gör.Dr. Yunus Emre Genç[1], Doç.Dr. Ahmet Şevki Taşkıran[1]
[1] Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Fizyoloji Anabilim Dalı, Sivas, Türkiye

*Corresponding author: Yunus Emre Genç

Özet: Troglitazon, tiyazolidinon üyesi olan anti-diyabetik bir ilaçtır. Hipoglisemik etkilerinin yanı sıra antioksidan, vazodilatör, antikonvülsan, antikoagülan, trombosit agregasyon inhibitörü, antineoplastik ve ferropitozis inhibitörü olarak rolleri vardır. Bununla birlikte, troglitazonun nöronal ve glial hücrelerde hidrojen peroksit (H2O2) ile oluşturulan oksidatif hasar üzerindeki etkisi hala belirsizdir. Bu çalışma, troglitazon'un, HT-22 (nöronal) ve C6 (glial) hücre hattında H2O2 ile indüklenen oksidatif hasar üzerine etkilerini incelemek için tasarlanmıştır. Çalışmada HT-22 ve C6 hücre dizisi kullanılmıştır. Troglitazon'un H2O2 kaynaklı oksidatif hasardan sonra nöronal ve glial hücre ölümü üzerindeki etkisini değerlendirmek için dörder hücre grubu oluşturulmuştur. Kontrol grubuna herhangi bir tedavi uygulanmamıştır. H2O2 grubundaki hücreler 1 mM H2O2 ile 1 saat muamele edilmiştir. Troglitazon grubundaki hücrelere, 1saat boyunca farklı konsantrasyonlarda troglitazon (5 ve 2,5 µM/mL) uygulanmıştır. Troglitazon + H2O2 grubundaki hücreler, 1 saat boyunca farklı konsantrasyonlarda (5 ve 2,5 uM/mL) troglitazon ile ön tedaviye tabi tutulduktan sonra 1 saat boyunca 1 mM H2O2'e maruz bırakılmıştır. Oksidatif hasar oluşumu tamamlandıktan sonra, hücre canlılığı XTT testi ile değerlendirilmiştir. Verilerin istatistiksel değerlendirmesi tek yönlü ANOVA ile çoklu karşılaştırmalar ise Tukey testi ile belirlenmiştir. İstatistiksel anlamlılık $P < 0,05$ olarak tanımlanmıştır. HT-22 ve C6 hücrelerinin 1 saat 1 mM H2O2 ile inkübasyonu, hücre canlılığını anlamlı şekilde azalttı ($P < 0,05$). Bununla birlikte, HT-22 ve C6 hücrelerinin tüm konsantrasyonlarda 1 saatlik troglitazon ön tedavisi ve sonrasında H2O2 ile 1 saat inkübasyon, tek başına H2O2 uygulanan grupla karşılaştırıldığında hücre canlılığı üzerinde anlamlı bir değişikliğe neden olmadı ($P > 0,05$). Çalışmanın sonuçlarına göre troglitazonun, HT-22 ve C6 hücrelerinde belirtilen dozlarda oluşturulan H2O2 ile oluşturulan oksidatif hasara karşı koruyucu etkisi bulunamamıştır.

Anahtar Kelimeler: Tiyazolidinon, Troglitazon, Oksidatif Hasar, Hidrojen Peroksit, C6 Glioma Hücre Hattı, Ht-22 Fare Hipokampal Nöronal Hücre Hattı

The Effect of Troglitazone Against Hydrogen Peroxide-Induced Oxidative Damage in HT-22 Mouse Hippocampal Neuronal Cell Line and C6 Cell Line

Abstract: Troglitazone is an anti-diabetic drug that is a member of thiazolidinedione. It has roles as hypoglycemic, antioxidant, vasodilator, anticonvulsant, anticoagulant, platelet aggregation inhibitor, antineoplastic, and ferroptosis inhibitor. However, its effect on hydrogen peroxide (H2O2)-induced oxidative damage in neuronal and glial cells is still unclear. This study was designed to examine the effect of troglitazone on HT-22 (neuronal) and C6 (glial) cell damage after H2O2-induced oxidative

damage. HT-22 and C6 cell lines were used in the study. Four cell groups were formed to evaluate the effect of troglitazone on neuronal and glial cell death after H2O2-induced oxidative damage. No treatment was applied to the control group. Cells in the H2O2 group were treated with 1 mM H2O2 for 1 hour. Cells in the troglitazone group were treated with different concentrations of troglitazone (5 and 2.5 μM/mL) for 1 hour. The cells in the troglitazone + H2O2 group were pre-treated with different concentrations (5 and 2.5 μM/mL) of troglitazone for 1 hour and were exposed to 1 mM H2O2 for 1 hour. After oxidative damage was completed, cell viability was assessed by the XTT test. Statistical evaluation of the data was determined by one-way ANOVA and multiple comparisons were determined by the Tukey test. Statistical significance was defined as $P < 0.05$. Incubation with 1 mM H2O2 for 1 hour significantly decreased the percentage of cell viability in HT-22 and C6 cells ($P < 0.001$). However, troglitazone pre-treatment for 1 hour in all concentrations did not change cell viability after H2O2-induced oxidative damage in HT-22 and C6 cells ($P > 0.05$). Troglitazone pre-treatment for 1 hour did not affect H2O2-induced oxidative damage in HT-22 neuronal and C6 glial cells.

Keywords: Thiazolidinone, Troglitazone, Oxidative Damage, Hydrogen Peroxide, C6 Glioma, HT-22 Mouse Hippocampal Cell Line

Presentation ID / Sunum No: 347

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0950-0442

Human Papilloma Virüs Hakkında Türkçe İnternet Sitelerindeki Bilgi Kalitesi ve Okunabilirliğinin Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Cem Dagdelen
Isparta Özel Meddem Hastanesi

Özet: Amaç: Sağlık okuyucularının HPV ile ilgili internet sitelerinden ulaştığı metinlerin kalitesi ve okunabilirlik düzeylerini belirlemeyi amaçladık. Gereç ve Yöntemler: Google arama motoru kullanılarak ‘’human papilloma virüs’’ ile ilgili 64 internet sitesi okunabilirlik ve internet sitesi bilgi kalitesi açısından değerlendirildi. İnternet sitelerinin orijinlerine göre 6 gruba ayrıldı. İnternet sitelerinin bilgi kalitesi ve güvenirliğini değerlendirmeleri bir kadın hastalıkları ve doğum uzmanı ve bir jinekolojik onkoloji cerrahisi yan dal uzmanı tarafından yapıldı. Bulgular: İnternet siteleri değerlendirildiğinde okunabilirlik puanı orta güçlükte okunabilir bulundu. Tüm internet sitelerin ortalama lisans düzeyinde bir okunabilirlik tespit edildi. ‘’human papilloma virüs’’ ile ilgili 64 internet sitelerinin ortalama kalite düzeyi ‘’Zayıf’’ olarak tespit edildi. Kadın hastalıkları ve doğum dernekleri ve kadın hastalıkları ve doğum uzmanı doktorlar tarafından hazırlanan metinlerin diğer gruplardan daha kaliteli olduğu görüldü. Jinekolojik onkoloji cerrahisi yan dal uzmanına göre metinlerin kalitesinin daha düşük seviyede olduğu görüldü. Sonuç: Kadın hastalıkları ve doğum dernekleri tarafından hazırlanmış metinlerin diğer gruplardan daha yüksek kalite puanları alması dikkat çekmektedir. Kadın hastalıklar ve doğum dernekleri tarafından hazırlanan internet sitesi bilgi kaynakları artmalıdır ve diğer internet sağlık bilgilerinin okunabilirliği ve kalitesinin iyileştirilmesi gerekmektedir

Anahtar Kelimeler: Human Papilloma Virüs

Evaluating the Information Quality and Readability On Turkish Websites About Human Papilloma Virus

Abstract: Aim: We aimed to determine the quality and readability levels of the texts that health readers access from websites related to HPV. Materials and Methods: 64 websites related to "human papilloma virus" were evaluated by using the Google search engine, in terms of readability and website information quality. The websites were divided into 6 groups according to their origins. Ateşman and Bezirci-Yılmaz readability formulas were used for readability, Discern measurement tool and JAMA criteria were used for website information quality and reliability. The information quality and reliability of the websites were evaluated by an obstetrician and gynecologist and a gynecological oncology surgeon. Findings: When the websites were evaluated according to the Ateşman readability formula, the readability score was found to be 57.2 and they were found to be moderately readable. According to the Bezirci-Yılmaz readability formula, the average readability score of all websites was found to be 12.8, that is, a readability at the undergraduate level was determined. When evaluated with the Discern tool, the average quality level of all websites was determined as "Poor". It was seen that the texts prepared by the Obstetrics and Gynecology Associations and the obstetricians and gynecologists were of higher quality than the other groups. It was observed that the quality of the texts was lower according to the gynecological oncology surgeon. Conclusion: It is noteworthy that the texts prepared by the Obstetrics

and Gynecology Associations received higher quality scores than the other groups. Website information resources prepared by Obstetrics and Gynecology Associations should be increased and the readability and quality of other internet health information needs to be improved.

Keywords: Human Papilloma Virus

Presentation ID / Sunum No: 263

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1941-8699

İki Serözit Olgusu Sunumu

Dr. Öğretim Üyesi Arzu Güntürk[1], Dr. Müzeyyen Eryılmaz[2]
[1] *Florence Nightingale Hastanesi*
[2] *Fatih Sultan Mehmet Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

*Corresponding author: Arzu Güntürk

Özet: Giriş ve Amaç: Serözit, periton, plevra, perikard gibi bir veya birden fazla seröz dokunun tutulduğu, mikrobiyal veya non-mikrobiyal inflamasyonun oluştuğu durumdur. Serözitin non-mikrobiyal etiyolojisi genellikle immünolojik hastalıklar ve malignite gibi durumlarla ilişkilendirilebilir. Ancak tanısını koymak güç olabilmektedir. Biri perikardit, diğeri peritonit tablosuyla başvuran iki olgumuza tedavi benzer şekilde yapıldı. Bu olguların etiyolojisinde çok zorlanılıp, ancak net tanı konulamayıp tedavi ve genetik testlerle Ailevi Akdeniz ateşi (FMF) olabilecekleri düşünüldü. Olgu 1: İlk olgu, 35 yaşında bir erkek hastaydı. Üst solunum yolu enfeksiyonu gibi değerlendirilen hastanın ikinci gelişinde göğüs ağrısı ve ateş yakınmaları antibiyoterapiye rağmen artmıştı. Hastaya yapılan ileri tetkiklerde perikardit olduğu anlaşıldı. Romatolojik parametreleri normal bulunan hastanın antiinflamatuvar ve Kolşisin tedavisine yanıtı iyi oldu. Taburcu edildi. Ancak bir ay sonra aynı belirtilerle tekrar başvurdu. Hasta tekrar yatırıldı. Bu kez steroid tedavisi de verilen hastanın yapılan genetik testi FMF genlerinin mevcudiyetiyle uyumluydu. Olgu 2: İkinci olgu 53 yaşında bir kadın hastaydı. Hastanın hipertansiyon ve diyabeti mevcuttu ve insülin kullanıyordu. Hasta karın ağrısıyla acile başvurdu. Yapılan tetkiklerde assit saptandı. Assit alınarak yapılan tetkiklerde transüda bulundu. Hastanın Romatolojik testleri negatifti. FMF açısından yapılan genetik testte de yatkınlık saptanmadı. Ancak Kolşisine yanıt vardı. Bu hasta da taburculuğundan sonra ikinci kez aynı şikayetlerle yatırıldı. Fakat ilacını bırakmıştı. Tekrar başlandığında düzelme sağlandı. Sonuç: Serözit birçok otoinflamatuvar hastalıkta görülebilen, bazen bizim olgularımızda olduğu gibi tanı koymakta zorlanılan bir durumdur. Hastaların ilaca yanıt vermesi tatmin edicidir. Kolşisin, spesifik olarak Gut ve FMF hastalığında kullanılmasına rağmen etiyolojisi çözülememiş serözit olgularında yeterli olduğu anlaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Fmf, Gut, Kolşisin, Perikardit

Presentation ID / Sunum No: 297

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0989-8553

İlaç Kesimi Yapılan Epilepsi Hastalarında Relaps Risk Faktörlerinin Araştırılması

Dr. Didem Öz[1], Dr. Özlem Akdoğan[2], Dr. Nurhak Demir[3], Dr. Taha Aslan[1], Prof.Dr. İbbrahim Öztura[1], Prof.Dr. Barış Baklan[1]

[1] Dokuz Eylül Üniversitesi Nöroloji

[2] Istanbul Egitim ve Arastirma Hastanesi Nöroloji

[3] Yakın Doğu Üniversitesi Nöroloji

*Corresponding author: Didem Öz

Özet: Antiepileptik tedavi altındaki hastaların %70'i remisyona girdiği bilinmektedir ve çocuklarda 1-2 yıl, erişkinlerde 2-5 yıl nöbetsizlik sonrası ilaç kesimi düşünülmektedir. Ancak her 3 hastadan 1'inde ilaç kesimi sonrası ilk 2 yıl içinde relaps görüldüğü bilinmektedir. Beyin görüntüleme bulgusu, EEG'de patolojik aktivite ve parsiyel nöbetler gibi risk faktörleri belirlenmiştir. Erken başlangıçlı epilepsi ve idiyopatik epilepside ise prognozun iyi olduğu ve nöbet rekürrensinin daha düşük olduğu bilinmektedir. Bu çalışmada, relaps olan hastaların hasta ve hastalık özellikleri ile remisyon/relaps süreleri arasındaki ilişki ve relaps hızını etkileyen faktörler incelenmiştir. Ayrıca remisyon süresini etkileyen faktörler ile relaps sonrası başlanan tedavinin değerlendirilmesi hedeflenmiştir. 6000 epilepsi hastası retrospektif olarak incelenmiş ve ilaç kesimi sonrası poliklinikte en az bir yıl izlenerek relaps gelişimi gözlenen 244 hasta çalışmaya dahil edilmiştir. Poliklinikte düzenli takip edilen ve ilaç kesimi sonrası relaps gelişen hastalar değerlendirilmiştir. Remisyon süresi ile relaps süresi arasında anlamlı bir ilişki saptanmamış ve remisyon süresi uzadıkça daha erken relaps görüldüğü gözlenmiştir. Nöbet başlangıç yaşı, cinsiyet, hastalık süresi, EEG bulgusu ve aile öyküsü ile remisyon/relaps süreleri arasında anlamlı bir ilişki saptanmamıştır. Ancak nöbet tipinin sayısı ve kesilen tedavi ile relaps süresi arasında anlamlı bir ilişki saptanmıştır. Nokturnal nöbet, otomatizma ve aura varlığında daha geç remisyon ve erken relaps görülmüştür, ancak istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmamıştır. Bu nedenle, ilaç kesimi sırasında özellikle nöbet sıklığı ve remisyon süresi değerlendirilmesi gereken etkenlerdir. Tedavinin planlanmasında hastadan alınan anamnez dikkate alınmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Epilepsi, Relaps, Anti-Epileptik İlaç

Presentation ID / Sunum No: 68

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7208-2170

İleostomi Kapatılması Sonrası Hastanede Kalış Süresini Etkileyen Risk Faktörleri

Dr. Öğretim Üyesi Kadir Yıldırım
Vm Medikalpark Samsun Hastanesi, İstinye Üniversitesi

Özet: GİRİŞ: Kolorektal cerrahi sonrasında anastomoz kaçakları yaygın görülmekte, bu oran yapılan çalışmalarda low anterior rezeksiyon sonrasında %3 ile %26 arasında bildirilmiştir. Bu nedenle; anastomoz kaçaklarının sonuçlarını hafifletmek için, cerrahlar genellikle ameliyat sırasında bir loop ileostomi oluştururlar. Elektif ileostomi kapanmasını takiben beş gün veya daha fazla hastanede kalışlar nadir değildir. Bununla birlikte, gerek ileostominin kendisine, gerekse hastanın daha önceki tanı ve tedavilerine ilişkin diğer birçok faktör, gecikmiş dışkılama hastaneden taburculukta etkili olabilir. Bu çalışmada hastanede kalış süresini etkilyen risk faktörlerini belirlemeyi amaçladık. YÖNTEM: Çalışma Samsun' da özel bir hastanede Ekim 2012'den Ağustos 2021'e kadar loop ileostomisi kapatılan ardışık hastaların kayıtları retrospektif olarak incelendi. Dahil etme kriterlerini karşılayan toplamda 134 hasta değerlendirildi. Geç taburcu olmaya sebep olabilecek hastaya ait, ameliyata ait ve ameliyat sonrası döneme ait risk faktörleri incelendi. BULGULAR: Hastaya ait parametrelerden ileostomi açılma indikasyonu hastaların %50'sinde rektum kanseri, %27' sinde kolon kanseri ve kalan %23 olguda ise diğer kanser dışı nedenlere bağlıydı. Kolon kanseri tanısı ile ileostomisi kapatılanlar geç taburcu olurken, bunun da istatistiksel olarak anlamlı olduğu gözlenmiştir($p<0.05$). Hastaların % 55' i kemoterapi(KT) almışken, %45'i KT almayan hastalardan oluşmaktaydı. Radyoterapi(RT) alan hastaların oranı ise %38,2 idi. RT almayanların erken taburculuk süresi daha yüksek bulunmuş, ancak istatistiksel olarak anlamlı çıkmamıştır. Buna karşılık KT alanların yarısı geç taburcu olurken, almayanlar da bu oran belirli oranda düşüktür. Bu da istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($p<0.05$). Anastomuzun sağlıklı ve iyi çalışmasını gösteren güzel bir parametre de hastanın defekasyonudur. Çalışmamızda 3 günden önce defekasyona çıkan hastaların oranı %66,4 olarak rapor edilmiştir. Erken defekasyona çıkan hastalarda da erken taburcu oldukları ve bununda istatistiksel olarak anlamlı olduğu bulunmuştur($p<0.05$). SONUÇ: Bu çalışmanın sonuçlarından anlaşılacağı gibi hastanın ameliyatı öncesindeki tanısının, aldığı tedavisinin ve cerrahisi sonrasındaki erken defekasyon yapmasının hastanede kalış süresi hakkında bilgi sahibi olmamıza yardımcı olacağı düşüncesindeyiz.

Anahtar Kelimeler: İleostomi Kapatılması, Kolorektal Cerrahi, Kemoterapi, Hastanede Kalış Süresi

Risk Factors Affecting Length of Hospital Stay After Ileostomy Closure

Abstract: Background: Anastomotic leaks are common after colorectal surgery, and this rate is between 3% and 26% after low anterior resection. To mitigate the consequences of anastomotic leaks, surgeons often create a loop ileostomy during surgery. Hospital stays of five days or more following elective ileostomy closure are not uncommon. However, many other factors related to both the ileostomy itself and the previous diagnosis and treatment of the patient, delayed defecation may be effective in hospital discharge. In this study, we aimed to determine the risk factors that affect the length of hospital stay. Methods: The records of consecutive patients whose loop ileostomy was closed from October 2012 to

August 2021 in a private hospital in Samsun were reviewed retrospectively. A total of 134 patients who met the inclusion criteria were evaluated. The risk factors of the patient, operative and postoperative period, which may cause delayed discharge, were examined. Results: The indication for opening an ileostomy was due to rectal cancer in 50% of the patients, colon cancer in 27% and other non-cancer causes in the remaining 23%. Patients whose ileostomy was closed due to the diagnosis of colon cancer were discharged late($p<0.05$). 55% of the patients received chemotherapy (CT). Half of those who receive CT are discharged late, while this rate is somewhat lower for those who do not ($p<0.05$). Another good parameter that shows the healthy and good functioning of our anastomosis is the patient's defecation. The rate of patients who defecated before 3 days was reported as 66.4%. It was found that patients who defecated early were discharged early ($p<0.05$). Conclusion: we think that the diagnosis of the patient before the operation, the treatment he/she received and early defecation after the surgery will help us to have information about the length of stay in the hospital.

Keywords: Ileostomy Closure, Colorectal Surgery, Chemotherapy, Length of Stay in Hospital

Presentation ID / Sunum No: 236

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

İmmünohistokimya ve Transmisyon Elektron Mikroskobu Kullanılarak Sıçan Uterusunda ve Overlerinde Telositlerin İncelenmesi

Ph.d.Cand. Merjem Purelku[1], Ph.d.Cand. Hakan Şahin[1], Doç.Dr. Gamze Tanrıverdi[1], Prof.Dr. Gözde Erkanlı Şentürk[1]

[1] İstanbul Üniversitesi - Cerrahpaşa, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı

*Corresponding author: Merjem Purelku

Özet: Telositler (TC'ler), uterus, fallop tüpleri ve vajina gibi dişi üreme sistemi dahil olmak üzere farklı organların stromasında yer alan yeni keşfedilmiş hücrelerdir. Sıçanların uterus TC'leri daha önce araştırılmış olmasına rağmen, güncel olarak sıçan ovaryumundaki TC'lerin varlığı henüz gösterilmemiştir. Bu hücrelerin komşu hücreler arasında bilgi iletme, damar oluşumuna katkıda bulunma ve aynı zamanda "kök hücre yardımcı" hücreler gibi davranma gibi bazı benzersiz işlevleri olduğu düşünülmektedir. Bu çalışmanın amacı, sıçanlarda (n=7) uterus TC'lerini araştırmak ve ayrıca sıçan overlerinde (n=7) TC'lerin varlığını göstermektir. Bu amaçla, TC karakterizasyonu için yaygın olarak kullanılan belirteçler olan anti-PDGFR-ß ve anti-c-kit antikorları ile immünohistokimyasal boyama gerçekleştirdik. Ayrıca, bu dokulardaki TC'lerin morfolojilerini ve lokalizasyonlarını gözlemlemek için hem toluidin mavisi ile boyanmış yarı ince hem de kontrastlı ultra ince kesitlerde transmisyon elektron mikroskobu (TEM) kullanarak bulgularımızı destekledik. Ayrıca PDGFR-ß ve c-kit pozitif hücre morfolojisini inceledik.. Bu hücreler, hem sıçan uterusunun hem de overinin stromasında, özellikle uterus bezlerinin çevresinde ve ayrıca beklendiği gibi kan damarlarının çevresinde gözlemlendi. Ayrıca ultrastrüktürel analiz bulgularımız, küçük hücre gövdeleri ve özellikle telopodlar adı verilen uzun uzantıları ile iyi bilinen bu hücrelerin daha önce bildirildiği gibi çok benzer konumlarda bulunduğunu ortaya çıkardı.

Anahtar Kelimeler: Telositler, Uterus, Over, İmmünohistokimya, Elektron Mikroskopi

Investigation of Telocytes in Rat's Uterus and Ovaries by Using Immunohistochemistry and Transmission Electron Microscopy

Abstract: The telocytes (TC's) are newly discovered cells that are located in the stroma of different organs including the female reproductive system such as the uterus, fallopian tubes, and vagina. Although rat's uterine TCs have been previously investigated, the ovarian TCs have not been discovered in rats up-to-date. These cells are considered to have some unique functions such as conducting information between neighbouring cells, contributing to the angiogenesis, and also acting as "stem cell helper" cells. This study aims to investigate the uterine TCs in rats (n=7) and also demonstrate the presence of the TCs in the rat ovaries (n=7). For this purpose, we performed immunohistochemical staining with anti-PDGFR-ß and anti-c-kit antibodies which are commonly used markers for TCs characterization. Furthermore, we supported our findings using transmission electron microscopy (TEM) in both toluidine blue stained semi-thin and contrasted ultra-thin sections in order to observe

their morphology and localization in the particular tissues. We detected PDGFR-ß and c-kit positive cells morphology. These cells were observed in the stroma of both the uterus and ovaries of the rat, especially in the vicinity of the uterine glands, and also surrounding the blood vessels as anticipated. Moreover, our findings of the ultrastructural analysis revealed these cells that are well-known by their small cell bodies and specifically long projections called the telopodes to be found in the very similar locations as previously reported.

Keywords: Telocytes, Uterus, Ovary, Immunohistochemistry, Electron Microscopy

Presentation ID / Sunum No: 324

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6868-0434; 0009-0003-3530-7344; 000-0001-6821-4070; 0000-0002-0720-970X

İmperfore Hymen'i Taklit Eden Ohvira Sendromu

Uzman Dr. Furkan Çetin[1], Arş.Gör. Murat Günenç[1], Doç. Dr. Seyhun Sucu[1], Prof. Dr Mete Gürol Uğur[1]

[1] Gaziantep Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum A.B.D.

*Corresponding author: Furkan Çetin

Özet: GİRİŞ: Obsturiktif Hemivajen İpsilateral Renal Agenezi (OHVİRA) nadir görülen bir Müllerian kanal anomalisidir. Hastalar genellikle menarş sonrasında karın ağrısı şikayetiyle başvurur. Bazı vakalarda obstrüksiyon kısmi olabilir, ara lekelenme şeklinde menstrüel kanamalar görülebilir. AMAÇ: İmperfore hymen'i taklit eden OHVİRA sendromlu bir olgunun tanı ve tedavi basamaklarının sunulması. YÖNTEM: 18 yaşında, bekar, 3 yıllık menarş öyküsü olan hasta dismenore şikayeti ile dış merkeze başvurmuş. Abdominal BT'sinde sağ adnekste endometrioma, sağ hidrosalpenks ve hematokolpos izlenmiş, yapılan jinekolojik bakıda imperfore hymen ön tanısı ile Gaziantep Üniversitesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği'ne sevk edilmiş. Kliniğimizde yapılan ultrasonografik incelemede bikornuat uterus görünümü ve sağ uterin horn'da hematometra izlenen hastanın abdominopelvik MR'ında uterus didelfis, sağ hematokolpos, sağ paraovaryan serbest sıvı, sağ hidrosalpenks ve sağ renal agenezi izlendi. Hastaya OHVİRA sendromu ön tanısı ile operasyon planlandı. Hastaya hymen perforasyonu, mesane ve rektum yaralanması hakkında bilgi verilerek aydınlatılmış onam alındı. BULGULAR: Hasta low-litotomi pozisyonunda hazırlandı, steril şartlarda yapılan gözlemde hymenin posteriorunda vajen distaline dek uzanan ve introitus dışına prolabe olan obstrükte hemivajen izlendi. Alice klemp ile mesane ve rektum arasında güvenli alanda vajen mukozası tutuldu. Enjektör yardımı ile hemivajen ponksiyonu yapılarak hematometra içeriği ile uyumlu sıvı aspire edildi. Ardından makas yardımı ile 2 cm'lik longutudinal lineer insizyon yapıldı ve kalan sıvı içeriği drene edildi sonrasında 1000 cc izotonik ile irrigasyon yapıldı. Daha sonra bipolar koter yardımı ile 4 cm boyutunda fibröz vajinal duvar wedge rezeksiyon şeklinde çıkarılarak hemivajen obstüriksiyonu giderildi. Komplikasyon olmadan işleme son verildi. SONUÇ: OHVİRA sendromu tanısında anemnez, ultrasonografi, abdominopelvik MR görüntüleme ve vajinal muayene bir bütün olarak değerlendirilmelidir. Olgularda retrograd menstrüel hemoraji ile endometriozis, PID ve tubal hasarlanmalar gelişebileceğinden erken tanı konulması önemlidir. Cerrahisi sırasında mesane ve rektum yaralanması gibi önemli komplikasyonlar oluşabileceğinden; adım adım ilerlenmeli, gereği halinde belirlenen disseksiyon hatlarının kontrolü için ultrasonografi kullanılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: İmperfore Hymen, Ohvira, Müllerian Kanal Anomalisi, Vajinal Septum

Ohvıra Syndrome Mimicking Imperforate Hymen

Abstract: INTRODUCTION: Obstructed hemivagina and ipsilateral renal anomaly (OHVIRA) syndrome is an uncommon Müllerian duct abnormality. Patients usually present with abdominal pain after the onset of menarche. The obstruction is only partial in some cases, resulting in intermenstrual bleeding. OBJECTIVE: To present the management of a case of OHVIRA syndrome mimicking an

imperforate hymen. METHODS: In another medical institution, an 18-year-old single patient with a 3-year history of menarche was examined for dysmenorrhea. The patient was referred to Gaziantep University Gynecology and Obstetrics Clinic with the preliminary diagnosis of the imperforate hymen in the gynecological examination because of endometrioma in the right ovary, right hydrosalpinx, and hematocolpos were reported on abdominopelvic CT. In the ultrasonographic reexamination performed in our clinic, hematometra imaging was detected in the right uterine horn of the bicornuate uterus. Then, an abdominopelvic MRI of the patient was reported that uterus didelphys, right hematocolpos, right para ovarian free fluid, right hydrosalpinx, and right renal agenesis. Accordingly, the surgery was planned for the patient with the preliminary diagnosis of OHVIRA syndrome. Informed consent was obtained from the patient about hymen perforation, bladder, and rectal injury. RESULTS: The patient was prepared in the low-lithotomy position for surgery. An obstructed hemivagina that protruded out of the introitus and extended from the posterior of the hymen to the distal of the vagina was observed during the gynecological examination carried out under sterile conditions. The vaginal mucosa was held in a safe area between the bladder and rectum with an Alice clamp. The obstructed hemivaginal puncture was performed with an injector, and the content compatible with the hematometra fluid was aspirated. Then, a 2 cm longitudinal linear incision was completed with the scissors, and the remaining fluid content was drained, then vaginal irrigation was performed with 1000 cc isotonic fluid. Finally, with the help of bipolar cautery, the fibrous vaginal wall of 4 cm was removed with wedge resection, and hemivaginal obstruction was relieved. The procedure was terminated without complications. CONCLUSION: Anamnesis, ultrasonographic and abdominopelvic MR imaging, and vaginal examination should be evaluated entirely in case of OHVIRA syndrome. Early diagnosis is critical, as endometriosis, PID, and tubal damage may develop due to retrograde menstrual hemorrhage. Since significant complications such as bladder and rectum injury may occur during the surgery, the surgery should proceed step by step, and ultrasonography should be used to control the determined dissection lines if necessary.

Keywords: Imperforate Hymen, Ohvıra, Müllerian Duct Abnormality, Vaginal Septum

Presentation ID / Sunum No: 174

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6223-1272

In Vitro Hipoksik Oral Skuamöz Hücreli Karsinom Modelinde Sisplatinin Hücre Canlılığının İncelenmesi

Araştırmacı Özge Bayrak[1], Dr. Öğretim Üyesi Asuman Feda Bayrak[2]
[1] Dokuz Eylül Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Translasyonel Onkoloji Anabilim Dalı
[2] Katip Çelebi Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Kulak Burun Boğaz Anabilim Dalı

*Corresponding author: Özge Bayrak

Özet: Giriş ve Amaç: Baş ve boyun skuamöz hücreli karsinomlarının alt sınıfında bulunan oral kavite kanseri (OKK) baş ve boyunda en sık görülen malignitelerdendir. OKK'ların %90'dan fazlası oral kavite skuamöz hücreli karsinomu (OKSHK)'nundan oluşmaktadır. Oral malignitelerin çoğu geç teşhis edilir ve bu nedenle yüksek ölüm oranına sahiptir. Geç evre OKK hastalarında uygulanan tedaviler, yüksek nüks riski ve kötü sağkalım nedeniyle çok etkili olmamaktadır. OKSHK'da cerrahi öncelikle tercih edilmekle birlikte post-op nüks ve/veya inoperable hastalarda sisplatin en çok üzerinde durulan ajanlardan biridir. Sisplatin platin içeren güçlü bir anti-neoplastik ajan olup klinikte yalnız başına veya diğer anti-neoplastik ajanlar ile birlikte kullanılırken radyoterapi ile birlikte kombine tedavi olarak tercih edilebilmektedir. Bu çalışmada OKSHK tedavisinde klinikte sıklıkla kullanılan sisplatinin tedavide duyarsızlaşmasından yola çıkarak hipoksik mikroçevrede etkinliğinin incelenmesi amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem: Araştırmada hipoksik ve normoksik koşullarda UPCI-SCC-131 hücre hattı üzerinde sisplatinin hücre canlılığı üzerine etkisinin incelenebilmesi için presto blue reaktifi kullanılmıştır. Hipoksik koşul oluşturmak için sodyum sülfit yöntemi kullanılmıştır. İstatistiksel analizlerinde GraphPad 8.0 software kullanılmıştır. Bulgular: Hücre canlılığı üzerindeki etkisini belirlemek amacıyla UPCI-SCC-131 hücre hattı normoksik ve hipoksik koşullarda 48 saat boyunca 8uM-32mM aralığında 13 farklı konsantrasyonda sisplatin ile muamele edildi. Bu hücre hattı üzerinde 48. Saatte normoksik koşulda maksimum sisplatin konsantrasyonunda hücre canlılığı kontrol grubu %100 kabul edildiğinde %73 bulunurken, hipoksik koşulda hücre canlılığının en düşük %98'e kadar düştüğü gözlenmiştir (Tablo 1). Aynı konsantrasyonlar normoksik ve hipoksik koşullar arasında karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı farklılık görülmüştür. Sonuç: Elde edilen sonuçlara göre, hipoksik ortamda sisplatinin etkinliği azalmakta ve OKSHK tedavisini sınırlandırmaktadır. Sisplatinin OKSHK tedavisinde kullanımında hipoksik tümör durumunun değerlendirilmesi önem taşımaktadır. Hipoksik koşulda yeni bir tedavi stratejisi olarak kullanılabilecek alternatif ilaç kombinasyonları konusunda ileri çalışmalara ihtiyaç bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Hipoksi, Oral Skuamöz Hücreli Karsinom, Sisplatin, İlaç Direnci

Investigation of Cell Viability of Cisplatin in An in Vitro Hypoxic Oral Squamous Cell Carcinoma Model

Abstract: Introduction: More than 90% of oral cavity cancers consist of oral cavity squamous cell carcinoma (OCC). Most oral malignancies are diagnosed late and therefore have a high mortality rate. Treatments applied in late-stage OCC patients are not very effective due to the high risk of recurrence

and poor survival. Although surgery is primarily preferred in OKCHC, cisplatin is one of the most emphasized agents in post-op relapsed and inoperable patients. This study, it was aimed to examine the effectiveness of cisplatin, which is frequently used in the clinic in the treatment of OCHS, based on its desensitization in the treatment in the hypoxic microenvironment. Materials and Methods: Presto blue reagent was used in the study to examine the effect of cisplatin on cell viability in the UPCI-SCC-131 cell line under hypoxic and normoxic conditions. The sodium sulfite method was used to create the hypoxic condition. GraphPad 8.0 software was used for statistical analysis. Results: To determine its effect on cell viability, the UPCI-SCC-131 cell line was treated with 13 different concentrations of cisplatin in the range of 8µM-32mM for 48 hours under normoxic and hypoxic conditions. On this cell line, at the maximum cisplatin concentration at 48 hours in normoxic condition, cell viability was 73% when the control group was accepted as 100%, while it was observed that cell viability decreased to the lowest 98% in hypoxic condition. A statistically significant difference was observed when the same concentrations were compared between normoxic and hypoxic conditions. Conclusion: According to the results obtained, the efficacy of cisplatin decreases in a hypoxic environment and limits the treatment of OKCHC. Evaluation of hypoxic tumor status is important in using cisplatin in the treatment of OCHS. Further studies are needed on alternative drug combinations that can be used as a new treatment strategy in hypoxic conditions.

Keywords: Hypoxia, Oral Squamous Cell Carcinoma, Cisplatin, Drug Resistance

Presentation ID / Sunum No: 100

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7311-4020

İnsan Dna Onarım Enzimi 8-Oksoguanin Dna Glikozilaz-1'in Analizi İçin Yüksek Çözünürlüklü LC-MS Hedefli Yöntemi

Asst.Prof.Dr. Gamze Tuna
Dokuz Eylul University, Institute Of Health Sciences, Department Of Molecular Medicine, İzmir, Turkey

Özet: DNA onarım genlerindeki genetik mutasyonlar ve polimorfizmler, genomik instabilite ve kansere duyarlılık ile ilişkilidir ve kanser oluşumu için bir risk faktörü olarak kabul edilir. Bazı kanser türlerinde sıklıkla karşılaşılan DNA onarım proteinlerinin aşırı ekspresyonu, tedaviye direnç, uzun süreli terapötik yanıt ve daha düşük sağkalım oranları dahil olmak üzere birçok olumsuz etkiye neden olabilir. Bu proteinlerin kanser gelişimi ve tedavisindeki rolünü açıkça göstermek için, biyolojik materyallerdeki proteinlerin mutlak kantitasyonu gerekmektedir. İmmünolojik yöntemler, özellikle klinik biyobelirteç olma potansiyeline sahip düşük miktardaki proteinlerin ölçümünde, sınırlı özgüllük ve yüksek ölçüm varyasyonları nedeniyle yetersizdir. Baz eksizyon onarımı (BER) yolu, hücresel DNA'da oksidatif olarak indüklenen lezyonların onarımı için ana yoldur. 8-oksoguanin DNA glikozilaz-1 (OGG1), yüksek mutajenik lezyonların DNA'dan uzaklaştırılmasından sorumlu insan DNA glikozilazıdır. Bu çalışmada, stabil izotop dilüsyonlu sıvı kromatografi-yüksek çözünürlüklü kütle spektrometresi (HR-LC-MS) kullanılarak insan OGG1 proteini için analitik bir ölçüm tekniği geliştirilmiştir. Yöntem optimizasyon çalışmaları için OGG1 standardı ve OGG1 protein standardının tamamen 15N- etiketli bir analogu kullanılmıştır. Hem 15N-OGG1 (1.0 µg / µL) hem de OGG1 (0.2 µg / µL) standartları tripsin ile hidrolize edildi. HR-LC-MS analizleri, elektrosprey-iyonizasyon (HESI) modunda LC-orbitrap kütle spektrometresi (Thermo Scientific™ Exactive Plus™ Orbitrap™ MS) ile gerçekleştirildi. Çift yüklü moleküler iyonların [(M+2H)2+] monoizotopik kütleleri, 15N-OGG1 ve OGG1 standart karışımlarını analiz etmek için kullanıldı. 15N etiketli ve etiketsiz OGG1 proteinlerine spesifik sekiz triptik peptit tanımlandı ve proteinlerin teorik olarak öngörülen triptik peptitleriyle eşleşti. Tüm peptitler için kütle doğruluğu hesaplandı. Elde edilen sonuçlar, biyolojik örneklerde OGG1 proteininin HR-LC-MS tekniği ile ölçülmesi için bir ön optimizasyon sağlamıştır.

Anahtar Kelimeler: Dna Onarım Proteini, Ogg1, Protein Kantitasyonu, Yüksek Rezolüsyonlu Kütle Spektrometri

A High-Resolution LC–MS Targeted Method for the Analysis of the Human Dna Repair Enzyme 8-Oxoguanine Dna Glycosylase-1

Abstract: Genetic mutations and polymorphisms in DNA repair genes are associated with genomic instability and susceptibility to cancer and are considered a risk factor for cancer formation. Overexpression of DNA repair proteins, which are often encountered in some types of cancer, can cause many adverse effects, including resistance to treatment, prolonged therapeutic response, and lower survival rates. In order to clearly demonstrate the role of these proteins in cancer development and treatment, absolute quantification of proteins in biological materials is required. Immunological methods are insufficient due to limited specificity and high measurement variations, especially in the

measurement of proteins with low amounts that have the potential to be clinical biomarkers. The base excision repair (BER) pathway is the major pathway for the repair of oxidatively induced lesions in cellular DNA. 8-oxoguanine DNA glycosylase-1 (OGG1) is the human DNA glycosylase responsible for removal of the highly mutagenic lesions from DNA. In this study, an analytical measurement technique was developed for human OGG1 protein using liquid chromatography-high resolution mass spectrometry (HR-LC-MS) with with stable-isotope dilution. A fully 15N-labeled analogue of OGG1 and OGG1 protein standards were used for the method optimization studies. Both 15N-OGG1 (1.0 µg/µL) and OGG1 (0.2 µg/µL) were hydrolyzed with trypsin. HR-LC-MS analyses were performed using a HPLC coupled to an orbitrap mass spectrometer (Thermo Scientific™ Exactive Plus™ Orbitrap™ MS) equipped with a heated electrospray-ionization (HESI) ion source. The monoisotopic masses of the doubly-charged molecular ions [(M+2H)2+] were used to analyze mixtures of 15N-OGG1 and OGG1. Eight tryptic peptides from 15N-labeled and unlabeled OGG1 were identified, which matched to a subset of the theoretically predicted tryptic peptides of proteins. Mass accuracy was calculated for all peptides. The results obtained are a preliminary optimization study for the measurement of the OGG1 protein in biological samples by HR-LC-MS technique.

Keywords: Dna Repair Protein, High Resolution Mass Spectrometry, Ogg1, Protein Quantification

Presentation ID / Sunum No: 350

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1134-404X

İnsidental Pulmoner Tromboemboli Klinik Önemi ve Mortalitesi

Dr. Öğretim Üyesi Gülbahar Darılmaz Yüce[1], Prof.Dr. Şerife Savaş Bozbaş[1]
[1] Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göğüs Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

*Corresponding author: Gülbahar Darılmaz Yüce

Özet: Giriş ve Amaç Farklı endikasyonlar nedeniyle yapılan toraks bilgisayarlı tomografi taramalarının %2.6 kadarında insidental pulmoner tromboemboli saptandığı bilinmektedir. İnsidental pulmoner tromboemboli kliniği, tipik tromboemboli semptomları göstermediği için hafif mi yoksa belirsiz süre tedavisiz kalmış olması nedeniyle ciddi mi? Bu soruya cevap aramak amacıyla insidental pulmoner tromboemboli tanılı hastalarımızı inceledik. Yöntem Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'nde 2016-2023 yılları arasında diğer endikasyonlar nedeniyle çekilen toraks bilgisayarlı tomografide rastlantısal olarak pulmoner tromboemboli saptanan 72 hastayı çalışmamıza dahil ettik. Hastaları pulmoner emboli şiddeti ve mortalitesi açısından inceledik. Bulgular Yaş ortalaması 69.32±15.79 yıl, 19(%26.4) erkek, 53(%73.6) kadın toplam 72 hasta çalışmaya dahil edildi. Toraks bilgisayarlı tomografide %23.6'sında ana, %55.6'sında lober, % 66.7'sinde segmental, % 11.1'inde subsegmental emboli saptandı. Süre olarak %36'sı akut, %8.3 subakut, %23.6'sı kronik emboli idi, %32.9'unda süre belirsizdi. Olguların %18'i öncesinde profilaktik antikoagülan kullanmaktaydı. Olguların %24.6'sında öncesinde derin ven trombozu, %16.7'sinde pulmoner emboli, %1.4'ünde aile öyküsü vardı. Hipertansiyon (%63.9), aktif kanser (%50), diabet (%29.2) en sık komorbiditelerdi. Olguların %37.5'i immobildi, %61'i son 3 ay içinde cerrahi operasyon geçirmişti. Kanser tanılı insidental embolilerin %73.6'sı metastatik olmayan kanser hastalarından oluşmaktaydı. Malignitelerden en sık jinekolojik maligniteli hastalarda insidental emboli gözlendi. Ekokardiyografide ortalama sistolik pulmoner arter basıncı: 37.8±18.6 (20-110), TAPSE:19.0±3.2 (10-26) gözlendi. Sağ yetmezlik bulgusu %23, sağ ventrikül hipertrofisi, dilatasyonu veya hipokinezisi %24, sağ ventrikül segmenter duvar hareket bozukluğu %5, interventriküler septumda düzleşme veya paradoks hareket %8.5'inde gözlendi. Olguların %4.2'sine submasif pulmoner emboli tanısı konularak trombolitik uygulandı. Tanı sonrası tüm nedenlere bağlı 30 günlük mortalite %7 idi. Tartışma ve Sonuç İnsidental emboli klinik olarak subklinik seyretmesine rağmen morbiditesi ve mortalitesi yüksek bir durumdur. Metastatik olsun ya da olmasın malignitesi, özellikle de jinekolojik malignitesi olan hastalarda sık gözlenmektedir. Risk grubunda olan hastalara rutin profilaksi dozunda antikoagülan tedavi başlanmalı, derin ven trombozu açısından sık aralıklarla kontrol sağlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: İnsidental, Pulmoner Tromboemboli, Malignite

Clınıcal Sıgnıfıcance and Mortalıty of Incıdental Pulmonary Thromboembolısm

Abstract: Introduction and purpose It is known that incidental pulmonary thromboembolism is detected in 2.6% of thorax computed tomography scans performed for different indications. Is the clinic of incidental pulmonary thromboembolism mild because it does not show typical thromboembolism symptoms, or is it serious because of indefinite absence of treatment? In order to seek an answer to this

question, we examined our patients with incidental pulmonary thromboembolism. Method We included 72 patients who were incidentally found to have pulmonary thromboembolism on thorax computed tomography performed for other indications at Başkent University Medical Faculty Hospital between 2016 and 2023. We examined patients for pulmonary embolism severity and mortality. Results A total of 72 patients, with a mean age of 69.32±15.79 years, 19 (26.4%) men and 53 (73.6%) women were included in the study. On thorax computed tomography, 23.6% of the patients were main, 55.6% were lobar, 66.7% were segmental, 11.1% were subsegmental emboli. In terms of duration, 36% were acute, 8.3% subacute, 23.6% chronic embolism, and the duration was uncertain in 32.9%. 18% of the cases were using prophylactic anticoagulants before. Of the cases, 24.6% had previous deep vein thrombosis, 37.5% of the cases were immobile, 61% had undergone surgery within the last 3 months. 73.6% of cancer-diagnosed incidental embolisms consisted of non-metastatic cancer patients. Incidental embolism was observed most frequently in patients with gynecological malignancies. Mean systolic pulmonary artery pressure was observed in echocardiography: 37.8±18.6 (20-110), TAPSE:19.0±3.2 (10-26). All-cause 30-day mortality after diagnosis was 7%. Discussion and Conclusion Although incidental embolism is clinically subclinical, it is a condition with high morbidity and mortality. It is frequently observed in patients with metastatic or non-metastatic malignancy, especially in patients with gynecological malignancies. Routine prophylaxis anticoagulant treatment should be started in patients in the risk group, and frequent control should be ensured for deep vein thrombosis.

Keywords: Incidental, Pulmonary Thromboembolism, Malignancy

Presentation ID / Sunum No: 20

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3860-7847

İnstabil Torakolomber Kırıkların Cerrahi Tedavisinde 4 Seviye Posterior Enstrümentasyonun Uzun Dönem Klinik ve Radyolojik Sonuçları

Uzman Dr. Mehmet Kürşad Bayraktar
İstanbul Prof. Dr. Cemil Taşçıoğlu Şehir Hastanesi

Özet: Torakolomber bölge kırıklarının posterior enstrümentasyon ile tespitinde kaç seviyenin füzyona dahil edileceği halen tartışmalı bir konudur. Bu çalışmanın amacı proksimale doğru bir seviye uzatılmış enstrümentasyonun (4 seviye) uzun dönemde hastaların klinik ve radyolojik sonuçlarına etkisini araştırmaktır. Thorakolomber bölgede instabil kırık nedeni ile Ocak 2013 ile Haziran 2015 tarihleri arasında opere edilen hastalar retrospektif olarak incelendi. Çalışimaya dahil edilme kriterleri; akut, tek seviye, travmatik ve instabil torakolomber kırık varlığı, 4 seviye tespit ile cerrahi tedavi yapılmış olması ve en az 5 yıllık takiplerinin eksiksiz olması olarak belirlendi. Bu kriterleri sağlayan 42 hastanın (27 erkek ve 15 kadın) radyolojik ve klinik olarak cerrahi sonuçları değerlendirildi. Tüm hastalara tek cerrah tarafından, 4 seviyeye 8 poliaksiyel vida ile enstrümentasyon uygulandı.Hastaların klinik sonuçları Oswestry Engellilik Skalasına ve Görsel Analog Ağrı ölçeğine göre değerlendirildi. Radyolojik olarak hastaların preoperatif ve postoperatif düz radyografiler ile segmental Cobb açısı, anterior cisim yükseklik kaybı ve korreksiyon kaybı ölçüldü. Sonuçlar kendi içerisinde T-testi, Mann-Whitney U testi ve Ki-Kare testi ile değerlendirildi. Ortalama yaş 36,7 ±10.72 (18-52) ve ortalama takip süresi 65.6 ±5.57 ay (64-82) bulundu. ODI sonuçları ve VAS değerlerinde benzer şekilde istatistiksel olarak 6. Ayda anlamlı düşüş tespit edildi, 1. ve 5. Sene sonuçları arasında anlamlı fark saptanmadı. Segmental Cobb açısı preoperatif 20.70, cerrahi sonrası 5.52 ve son kontrolde 7.86 saptandı. Anterior yükseklik kaybı preoperatif 40, cerrahi sonrası 15.22 ve son kontrolde 18.32 tespit edildi. Preoperatif değerler ile karşılaştırıldığında son kontrolde segmental Cobb açısı ve anterior yükseklik kaybında anlamlı düzelme görüldü ($p<0.001$). Korreksiton kaybı 1. Sene takiplerine %10.56, 5. Sene takiplerinde ise %11.7 olarak saptandı. Bu çalısmanın sonucunda torakolomber bölge krıklarının cerrahi tedavisinde 4 seviye enstrümentasyon ile klinik ve radyolojik olarak çok iyi sonuçlar elde edilmektedir. Dikkat çekilmesi gereken bir nokta kısa segment füyonun klinik avantajı ile uzun segment füzyonun redüksiyon kaybını önlemedeki biyomekanik etkisi birleştirilmiş olmasıdır.

Anahtar Kelimeler: İnstabil Torakolomber Kırıklar, Posterior Enstrümentasyon, 4 Seviye Enstrümentasyon, Redüksiyon Kaybı

Long-Term Clinical and Radiological Results of 4-Level Posterior İnstrumentation in the Surgical Treatment of Unstable Thoracolumbar Fractures

Abstract: It is still a controversial issue how many levels should be included in the fusion in the fixation of thoracolumbar region fractures with posterior instrumentation. The aim of this study was to investigate the effect of proximal extended instrumentation (4 levels) on the long-term clinical and radiological outcomes of patients. Patients who were operated for unstable fractures in the thoracolumbar region between January 2013 and June 2015 were retrospectively analyzed. Inclusion criteria for the study; acute, single level, traumatic and unstable thoracolumbar fracture, surgical

treatment with 4 levels of fixation, and complete follow-up of at least 5 years. Radiological and clinical surgical results of 42 patients (27 men and 15 women) who met these criteria were evaluated. All patients were instrumented by a single surgeon with 8 polyaxial screws at 4 levels. The clinical results of the patients were evaluated according to the Oswestry Disability Scale and the Visual Analog Pain Sc. Radiologically, segmental Cobb angle, anterior body height loss and correction loss were measured with preoperative and postoperative plain radiographs of the patients.The mean age was 36.7 ±10.72 (18-52) and the mean follow-up time was 65.6 ±5.57 months (64-82). Similarly, statistically significant decreases were detected in the 6th month in ODI results and VAS values. When compared with preoperative values, a significant improvement was observed in segmental Cobb angle and anterior height loss at the last follow-up ($p<0.001$). Correxiton loss was detected as 10.56% in the 1st year follow-ups and 11.7% in the 5th year follow-ups. As a result of this study, very good clinical and radiological results are obtained with 4 levels of instrumentation in the surgical treatment of thoracolumbar fractures. It should be noted that the clinical advantage of short-segment fusion is combined with the biomechanical effect of long-segment fusion in preventing loss of reduction.

Keywords: Unstable Thoracolumbar Fractures, Posterior İnstrumentation, 4-Levels İnstrumentation, Reduction Loss

Presentation ID / Sunum No: 168

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5680-9544

Intraoperative Anesthetic Management Tips for Heart Failure Patients

Dr. Öğretim Üyesi Hakan Gökalp Taş
Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi

Abstract: Introduction Heart failure (HF) is a frequent clinical condition characterized by symptoms (such as dyspnea, exhaustion, or edema) caused by a structural or functional heart problem that impairs one or both ventricles' capacity to pump at a normal pressure.Patients with American College of Cardiology/American Heart Association (ACC/AHA) stages C and D HF are included in this criteria [1].In the perioperative phase, patients with chronic heart failure or those at risk for heart failure may develop acute heart failure [2,3].In this review, we'll go over monitoring and anesthetic management for patients with heart failure undergoing noncardiac surgery, as well as some tips. General Considerations During surgery, HF patients are more likely to develop acute HF, hypotension, hypertension, and arrhythmias.The stress reaction to surgery, changes in intravascular volume (eg, blood loss and other fluid shifts), and the impact of anesthetic drugs and other medicines are all possible causes of these hemodynamic abnormalities [4,5]. Management of general anesthesia Induction -Etomidate: Etomidate is beneficial in HF patients with hemodynamic instability since it has less hemodynamic adverse effects [21]. -Ketamine: Ketamine may be used to induce anesthesia in patients who are hypotensive or who are at risk of developing hypotension during induction owing to hypovolemia, bleeding, sepsis, or severe cardiovascular compromise. By raising sympathetic tone, ketamine raises blood pressure (BP), heart rate (HR), and cardiac output (CO) [22,23]. -Propofol: If propofol is used for induction, utilize smaller dosages (e.g., 1 to 2 mg/kg) and provide bolus injections more slowly [24]. Maintenance Inhalation anesthetics or a total intravenous anesthetic (TIVA) approach, or a mix of volatile and intravenous drugs, can be used to maintain general anesthesia[11]. Conclusion As a result, operations for patients with heart failure have distinct dynamics and have a greater morbidity and death rate than surgeries for healthy people.We wanted to include some critical facts in our post that we believe is vital to remember.

Keywords: Anesthesia, Heart Failure, Management, General Anesthesia, Surgery

Presentation ID / Sunum No: 24

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6030-9662

İnvaziv Duktal Meme Kanseri Hastalarında Preoperatif 18f-Florodeoksiglukoz Pozitron Emisyon Tomografi İncelemesinde Kemik Metastazı Varlığı ve Histopatolojik ve İmmunohistokimyasal Parametreler ile Korelasyonu

Dr. Öğretim Üyesi Seyit Ahmet Ertürk
Karadeniz Teknik Üniversitesi Tıp Fakültesi Nükleer Tıp Anabilim Dalı

Özet: GİRİŞ: Meme kanseri günümüzde her yıl 2 milyon yeni tanı hasta ile en çok tanı konulan kanser çeşididir.Meme kanseri çeşitli histolojik alt tiplere sahiptir.Bunlardan bazıları invaziv duktal karsinom, invaziv lobüler karsinom ve mikst tip duktal/lobüler karsinom,metaplastik karsinom,müsinöz karsinom,tübüler karsinom,medüller karsinom ve papiller karsinom olarak sıralanabilir.Meme kanseri ayrıca çeşitli moleküler alt tiplere ayrılmaktadır.Bunların başlıcaları luminal A,luminal B,Her-2 ekskpresyonu gösteren alt tip ve bazal alt tip olarak sıralabilmektedir.Bu çalışmadaki amacımız operasyon öncesi primer evreleme için FDG-PET/BT tetkiki yapılmış meme invaziv duktal karsinom hastalarında kemik metastazı açısından histopatolojik ve immunohistokimyasal veriler ile FDG-PET/BT görüntülerinde elde edilen bulguları karşılaştırmaktır. MATERYAL VE METOD: Bu retrospektif çalışmada meme invaziv duktal karsinom tanısı konulmuş 23 hasta yer almaktadır.FDG-PET/BT görüntüleri hibrid PET/BT tarayıcısı ile elde olunmuştur. Çalışmadaki tüm istatistiksel analizler SPSS (Ver 16.0; SPSS Inc.,Chicago,Illinois,USA) programı kullanılarak yapılmıştır.Testler sırasında $p<0.05$ değeri istatistiksel olarak anlamlı olarak kabul edilmiştir.Histopatolojik inceleme için hastalara ait seçilen parafin bloklardan kesitler 3 mikrometre kalınlığında alınarak değerlendirme yapıldı.Değerlendirmeler patoloji uzmanı tarafından yapılmıştır. SONUÇ: 23 hastadan tamamı kadın cinsiyete sahipti.Hastaların ortalama yaşı 58,1 idi.Hastalaraın 2'si(%8,7) grade 1,10'u(%43,5) grade 2,11'i(%47,8) grade 3 idi.Hastalardan 7'si (%30,4) ER(-),16'sı(%69,6) ER(+) idi.Hastalardan 6'sı(%26,1) PR(-),17'si(%73,9) PR(+) idi.Hastalardan 13'ü (%56,5) cErbB2(-),10'u (%43.5) cErbB2 (+) idi.Hastalarımızın ortalama ER yüzdesi %63.04 iken,ortalama PR yüzdesi %46.59 idi.Hastalardan 13'ü(%56,5) cErbB2(-), 2'si (%8,7) cErbB2 1+, 4'ü (%17,4) cErbB2 2+,4'ü (%17,4) cErbB2 3+idi.Hastalardan 13'ünde (%56,5) PET/BT incelemesinde uzak metastaz saptanmaz iken,10'unda (%43,5) PET/BT incelemesinde uzak metastaz saptanmıştır.Uzak metastaz saptanan hastalardan 8 hastada kemik metastazı mevcut iken,bunlardan 2'si litik karakterde, 3'ü sklerotik karakterde ve 3'ü mikst karakterde idi.ER(+) hastaların 7'sinde(%43,7) FDG PET/BT'de kemik metastazı saptanırken,ER(-) hastaların 1'inde(%16.6) FDG PET/BT'de kemik metastazı saptanmıştır($p=0.240$).PR(+) hastaların 7'sinde(%41.1) FDG PET/BT'de kemik metastazı saptanırken,PR(-) hastaların 1'inde(%20) FDG PET/BT'de kemik metastazı saptanmıştır($p=0.387$).cErbB2(+) hastaların 4'ünde(%44,4) FDG PET/BT'de kemik metastazı saptanırken,cErbB2(-) hastaların 4'ünde(%30,7) FDG PET/BT'de kemik metastazı saptanmıştır($p=0.512$).

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri, Pet/bt, İnvaziv Duktal Karsinom, Fdg, Kemik Metastazı

Presentation ID / Sunum No: 164

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1771-5523

İş Kazaları ve Yaralanmalar: Üçüncü Basamak Bir Hastanenin Klinik Deneyimleri

Assoc.prof.Dr. Metin Yadigaroğlu
Samsun Üniversity

Özet: Giriş: İş kazaları mortalite ve morbidite nedeni ile önemli bir halk sağlığı problemidir. Bu çalışmanın amacı iş kazası nedeniyle acil servise başvuran hastaların ve klinik sonlanımlarının detaylı incelenmesidir. Yöntem: Retrospektif, tanımlayıcı ve kesitsel olarak yapılan bu çalışmada 1 Ocak 2020 – 1 Ocak 2023 tarihleri arasında iş kazası nedeniyle Samsun Üniversitesi Samsun Eğitim ve Araştırma Hastanesi acil servisine başvuran 18 yaşından büyük hastalar dahil edildi. Hastaların sosyodemografik özellikleri, iş kazasının mekanizmaları, iş kazasının oluş mevsimi, hastaların yaralanan anatomik bölgeleri, yatış gerektiren klinik durumları, yatırılan klinik ve mortalite gelişip gelişmediği kaydedildi. Bulgular: Çalışmaya 270 hasta dahil edildi. Çalışma dahilindeki hastaların %94.1'i erkek idi. Erkek ve kadınlar arasında yaş ortalamaları açısından fark yoktu. Düşme en sık yaralanma mekanizması idi (%49.3). Ekstremite yaralanmaları ise en sık yaralanan anatomik lokalizasyondu (%51.8). İş kazalarının en sık yaz mevsiminde (%33.7) olduğu görüldü. Hastaların %2.6'sında (n=7) mortalite gelişti. Servise yatırılan hiçbir hastada mortalite gelişmediği yoğun bakım tedavisi gereken hastalar içerisinde de mortalite oranının %15.9 olduğu tespit edildi. Sonuç: Bu çalışma ile iş kazalarına bağlı olan yaralanmaların çoğunlukla erkek cinsiyette olduğu, yaz mevsimi içerisinde meydana geldiği, daha sık ortopedik yaralanmaların oluştuğu ve klinik takip şeklinin sonlanımda önemli olduğunu tespit ettik. Elde edilen verilerin iş güvenliğinin iyileştirilmesi için alınabilecek önlemlerin belirlenmesinde yol gösterici olacağı düşüncesindeyiz.

Anahtar Kelimeler: Mesleki Yaralanmalar, Acil Servis, Üçüncü Basamak Hastane

Occupational Accidents and Injuries: Clinical Experiences of a Tertiary Hospital

Abstract: Introduction: Occupational accidents are a significant public health problem due to mortality and morbidity. This study aims to examine the patients who applied to the emergency department due to occupational accidents and their clinical outcomes. Methods: In this retrospective, descriptive, and cross-sectional study, patients older than 18 who applied to the emergency service of Samsun University Samsun Training and Research Hospital due to a work accident between January 1, 2020, and January 1, 2023, were included. Data such as the sociodemographic characteristics of the patients, the mechanisms of the accidents, the season of the occupational accident, the month and the period during the day, the injured anatomical regions of the patients, the clinical conditions requiring hospitalization, the hospitalized clinic, and whether mortality has developed or not recorded. Results: Two hundred seventy patients were included in the study. 94.1% of the patients were male. There was no difference in age between men and women. Falling was the most common injury mechanism (49.3%). Extremity injuries were the most frequently injured anatomical location (51.8%). It was observed that occupational accidents occurred most frequently in summer (33.7%). Mortality developed in 2.6% (n=7) of the patients It was determined that mortality did not develop in any of the patients admitted to the service, and the mortality rate was 15.9% among the patients who required intensive care treatment. Conclusion:

In this study, we determined that the injuries due to occupational accidents are primarily male and occur during the summer season, orthopedic injuries occur more frequently, and the clinical follow-up style is essential in the outcome. The data obtained will guide the determination of the measures that can be taken to improve occupational safety.

Keywords: Occupational İnjuries, Emergency Medicine, Tertiary Hospital

Presentation ID / Sunum No: 110

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9394-4999

İskemik İnme Hastalarında Trombektomi Sonrası Ölçülen Optik Sinir Kılıf Çapının Hastane İçi Mortalite ile İlişkisi

Dr. Öğretim Üyesi Hamza Gültekin
Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet: GİRİŞ-AMAÇ Yoğun bakımda takip edilen akut iskemik inme (Aİİ) hastalarında malign beyin ödemi gelişme riski %10-15'tir (1-2). Artmış optik sinir kılıf çapı (OSKÇ), intrakraniyal basınç (İKB) artışını erken dönemde yansıtabilir (3-4). Bu çalışmamızda, Aİİ hastalarının trombektomi sonrası ölçülen optik sinir kılıf çapının hastane içi mortalite ile ilişkisini araştırmayı amaçladık. GEREÇ ve YÖNTEM 2023 yılı Ocak ve Şubat aylarında trombektomi uygulanan Aİİ hastaları çalışmaya dahil edildi. Çalışmaya alınan toplam 30 hasta, hayatta kalan (n=18) ve hayatta kalmayan (n=12) olmak üzere iki gruba ayrıldı. OSKÇ trombektomi işleminden hemen sonra ölçüldü. Ayrıca hastaların Serebral Enfarktüste Tromboliz (TICI), Glaskow koma skalası (GKS), Ulusal Sağlık Enstitüleri İnme Ölçeği (NIHSS), Alberta İnme programı erken BT skorları (ASPECT), Yoğun bakım hastalık şiddeti skorlama sistemi 2 (Apache 2) değerleri, iğne ponksiyon zamanı ve demografik özellikleri kaydedildi. BULGULAR Hastane içi mortalite ile OSKÇ, NIHSS, GKS, Apache 2 arasında anlamlı ilişki saptandı ($p<0.005$). Gruplar arasında yaş, cinsiyet, TICI skoru, ASPECT, iğne ponksiyon zamanı ve yoğun bakım gün sayısı arasında anlamlı fark saptnmadı ($p>0,05$). TARTIŞMA-SONUÇ Artmış OSKÇ, yoğun bakım ünitesindeki Aİİ hastalarında artan ölüm riski ile ilişkili olduğunu düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Optik Sinir Kılıf Çapı, Hastane İçi Mortalite, İskemik İnme

The Relationship of Optic Nerve Sheath Diameter Measured After Thrombectomy With İn-Hospital Mortality in İschemic Stroke Patients

Abstract: INTRODUCTION-OBJECTIVE The risk of developing malignant brain edema is 10-15% in patients with acute ischemic stroke (AIS) followed up in the intensive care unit (1-2). Increased optic nerve sheath diameter (ONSC) may reflect an increase in intracranial pressure (ICP) in the early period (3-4). In this study, we aimed to investigate the relationship between optic nerve sheath diameter, measured after thrombectomy, and in-hospital mortality in AIS patients. Materials and Methods AII patients who underwent thrombectomy in January and February 2023 were included in the study. A total of 30 patients included in the study were divided into two groups as survivors (n=18) and non-survivors (n=12). ONSD was measured immediately after thrombectomy. In addition, patients' thrombolysis in cerebral infarction (TICI), Glasgow coma scale (GKS), National Institutes of Health Stroke Scale (NIHSS), Alberta Stroke program early CT scores (ASPECT), Acute physiology and chronic health evaluation 2 (Apache 2) values, needle puncture Time and demographic characteristics were recorded. RESULTS A significant correlation was found between in-hospital mortality and ONSC, NIHSS, GCS, Apache 2 ($p<0.005$). There was no significant difference between the groups in age, gender, TICI score, ASPECT, needle puncture time and number of intensive care days ($p>0.05$). DISCUSSION-CONCLUSION We think that increased ONSD is associated with an increased risk of death in patients with AIS in the intensive care unit.

Keywords: Optic Nerve Sheath Diameter, İn-Hospital Mortality, İschemic Stroke

Presentation ID / Sunum No: 179

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4759-4868

İskemik Ventriküler Taşikardi Hastalarında Yeniden Ablasyon Sonuçlarının Değerlendirilmesi: Tek Merkez Deneyimi

Uzman Dr. Metin Okşul[1], Prof.Dr. Hikmet Yorgun[1], Prof.Dr. Kudret Aytemir[1]
[1] Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kardiyoloji Anabilim Dalı

*Corresponding author: Metin Okşul

Özet: Giriş: Ventriküler aritmiler (VA) iskemik kardiyomiyopati hastalarında ani kardiyak ölümün önde gelen nedenidir. Bu hastalarda implante edilebilir kardiyoverter defibrilatörler (İCD) ventriküler taşikardi (VT) ve ventriküler fibrilasyon(VF) epizodlarını sonlandırarak ani kardiyak ölümün engellenmesi amacıyla kullanılan etkin bir tedavi yöntemidir. Ancak İCD şoklamaları mortaliteyi arttırır ve yaşam kalitesini ciddi oranda azaltır. Bununla beraber her zaman ani kardiyak ölümü engellemez. Bu hasta grubunda VT kateter ablasyonu önemli bir alternatiftir ve VT sıklığını anlamlı derecede azaltmaktadır. Buna rağmen ablasyon sonrası hastaların bir kısımında rekürrens gelişmektedir ve tekrar ablasyon ihtiyacı doğabilmektedir. Amaç: Bu çalışma ile amacımız merkezimizde iskemik kardiyomiyopati (İKMP) nedeni ile VT ablasyonu yapılan ve sonrasında rekürrens geliştiği için tekrar (re-do) ablasyon yapılan hastalar ile sadece 1 kez ablasyon yapılan hastaların klinik özelliklerinin ve sonlanımlarının değerlendirilmesidir. Yöntem: Çalışmaya merkezimizde 01.06.2014-30.11.2018 tarihleri arasında VT kateter ablasyonu yapılan iskemik KMP hastaları dahil edildi. Bu hastalar tek sefer ablasyon yapılan ve rekürrens nedeni ile en az 2 kez ablasyon yapılan hastalar olmak üzere 2 gruba ayrıldı. Hastaların bazal karakteristik özellikleri, işlem karakteristikleri ve sonlanımları karşılaştırıldı. Sonuçlar: Çalışmaya toplamda 128 hasta dahil edildi. Bunların 105'ine sadece 1 kere; 23'üne en az 2 kere ablasyon yapıldı. Tekrar ablasyon yapılanlarda yapılmayanlara kıyasla elektriksel fırtına olanların oranı yüksek saptandı (%65,2'ye karşı %35,2; p=0,010.Tekrar ablasyon yapılanlarda yatışta en az 2 antiaritmik ilaç kullanan hastaların oranı (%43,5 karşı %11,4; p=0,001) yüksek saptandı. Tekrar ablasyon yapılanlarda yapılmayanlara kıyasla sol ventrikül ejeksiyon fraksiyonu (EF) daha düşük saptandı (26,6±7,1 karşı 30,3±7,0; p=0,020). Tekrar ablasyon yapılan hastalarda yapılmayanlara göre ilk işlem sırasında klinik VT indüklenen hasta oranı (%52,2 karşı %29,5; p=0,050) daha yüksek saptandı, VT ile ilgili diğer bazal karakteristiklerin dağılımı anlamlı farklılık göstermedi. Tekrar ablasyon yapılan ve yapılmayan hastalarda mortalite dağılımları anlamlı farklılık göstermedi. Tartışma: İskemik KMP hastalarında ventriküler aritmiler ani kardiyak ölümün en sık nedenidir ve bu hastaları ani karidak ölümden korumanın en etkin yöntemlerinden biri İCD implantasyonudur. İCD şoklamaları ani kardiyak ölümü engellemekle beraber mortaliteyi arttırır ve bu şoklamalar ağrılı olduğu için hastaların yaşam kalitesinde ciddi azalmaya sebep olabilir. Antiaritmik ilaçlar hem yan etkileri nedeni ile hem de VT epizodlarını engellemedeki sınırlılıklıları nedeniyle bütün hastalarda etkin değildir. VT kateter ablasyonu bu hastalarda önemli bir alternatif tedavi modalitesidir. VT ablaysonu sonrası rekürrens nadir değildir ve tekrar ablasyon ihtiyacı doğabilmektedir. Bu hastalarda tekrar ablasyon güvenli bir yaklaşımdır ve rekürrens gelişen hastalarda düşünülebilir.

Anahtar Kelimeler: Ani Kardiyak Ölüm, Ablasyon, Ventriküler Aritmi, Rekürrens, Yeniden Ablasyon

Presentation ID / Sunum No: 69

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9014-2448

İzoproterenol ve L-Arginin Uygulamalarının Ratlarda Akciğer Dokusu Üzerine Etkileri

Dr. Öğretim Üyesi Sercan Kaya[1], Dr. Öğretim Üyesi Tuba Yalçın[1]
[1] Batman Üniversitesi

*Corresponding author: Sercan Kaya

Özet: Giriş: İzoproterenol (ISO), β-adrenerjik reseptörleri uyaran ve biyomedikal araştırmalarda yaygın olarak kullanılan sempatomimetik ilaç olarak kullanılan sentetik bir katekolamindir. Yarı esansiyel bir amino asit olan L-arginin (L-aR), alveolar makrofajlardan proinflamatuar sitokinlerin salınımını azaltarak ve peroksinitrit üretimini inhibe ederek akut akciğer hasarı riskini azaltabilir. Amaç: Bu çalışmanın amacı, deneysel miyokard enfarktüsü modelinde yaygın olarak kullanılan ISO'nun akciger dokusu üzerinde hasara sebep olup olmadığının belirlenmesidir. Ayrıca, L-aR'nin olası hasara karşı koruyucu etki gösterip göstermeyeceğinin değerlendirilmesidir. Yöntem: Çalışmada kullanılan 28 sıçan, rastgele 4 gruba ayrıldı; kontrol (n=7, uygulama yok), ISO (n=7, deri altı (s.c) 85 mg/kg ISO, 9. ve 10. günlerde), ISO+L -aR (n=7, 50 mg/kg L-aR deney boyunca intraperitoneal (i.p) ve 9. ve 10. günlerde s.c 85 mg/kg ISO) ve L-aR (n = 7, 50 mg/kg/gün i.p). Deney bitiminde (11. gün) sol akciğer dokuları hematoksilen eozin ile boyandı ve histopatolojik kriterlerin varlığına göre (0:yok, 1:hafif, 2:orta, 3:aşırı) histoskor hesaplandı. Bulgular: Akciğer dokularında; inflamatuar hücre infiltrasyonu (sırasıyla; 0,17±0,13; 0,37±0,17; 0,28±0,13; 0,18±0,09; p>0,05), bronşiyal epitel hasarı (sırasıyla; 0,18±0,12; 0,32±0,12; 0,27±0,09; 0,17±0,12; p >0,05), kanama (sırasıyla; 0,15±0, 09; 0,25±0,12; 0,24±0,09; 0,14±0,11; p>0,05) ve damar tıkanıklığı (sırasıyla; 0,12±0,12; 0,22±0,11; 0,21±0,10; 0,17±) 0.11; p>0.05) değerlendirildiğinde gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark görülmedi. Ödem, kontrol ve L-aR gruplarında (sırasıyla; 0,10±0,08; 0,11±0,08; p>0,05) benzer ancak ISO grubunda kontrol grubuna göre artmıştı (0,34±0,17; p=0,003). ISO grubu ile karşılaştırıldığında, ISO+L-aR grubunda göreceli bir azalma tespit edildi (0,25±0,09; p>0,05). Sonuç: Özellikle ISO'nun neden olduğu deneysel kalp hasarında, kardiyo-solunum etkileşimleri bütünleyici ve translasyonel olarak kısıtlı görünmektedir.

Anahtar Kelimeler: İzoproterenol; L-Arginin; Akciğer Hasarı; Histopatoloji.

Effects of Isoproterenol and L-Arginine Applications On Lung Tissue in Rats

Abstract: Introduction: Often employed in biomedical research, isoproterenol (ISO) is a synthetic catecholamine that acts as a sympathomimetic medication to excite b-adrenergic receptors. L-arginine (L-aR), a semi-essential amino acid, by reducing the release of pro-inflammatory cytokines from alveolar macrophages and inhibiting peroxynitrite production, can lessen the risk of acute lung damage. Aim: The purpose of this study is to examine the potential effects of ISO, a substance frequently employed in the experimental myocardial infarction model, on lung tissue. Also, whether L-aR will act as a preventative measure against potential harm is being assessed. Method: The 28 rats utilized in the study were split into 4 groups at random: control (n=7, no treatment), ISO (n=7, subcutaneous (s.c.) 85 mg/kg ISO on days 9 and 10), ISO+L-aR (n=7, 50 mg/kg L-aR intraperitoneally (i.p.) throughout the

experiment and s.c 85 mg/kg ISO on days 9 and 10), and L-aR (n=7, 50 mg/kg/day i.p). At the conclusion of the experiment (day 11), the left lung tissues were stained with hematoxylin and eosin, and a histoscore was calculated based on the presence of histopathological criteria (0: no, 1: mild, 2: moderate, 3: excessive). Results: In lung tissues; inflammatory cell infiltration (respectively; 0.17±0.13; 0.37±0.17; 0.28±0.13; 0.18±0.09; p>0.05), bronchial epithelial damage (respectively; 0.18±0.12; 0.32±0.12; 0.27±0.09; 0.17±0.12; p>0.05), hemorrhage (respectively; 0.15±0, 09; 0.25±0.12; 0.24±0.09; 0.14±0.11; p>0.05) and vascular congestion (respectively; 0.12±0.12; 0.22±0.11; 0.21±0.10; 0.17±0.11; p>0.05) were evaluated, the groups did not show a statistically significant difference. Edema was similar in the control and L-aR groups (respectively; 0.10±0.08; 0.11±0.08; p>0.05), but it increased in the ISO group as compared to the control group (0.34±0.17; p=0.003). In comparison to the ISO group, a relative decrease was found in the ISO+L-aR group (0.25±0.09; p>0.05). Conclusion: Especially in experimental heart damage caused by ISO, cardio-respiratory interactions seem integratively and translationally constrained.

Keywords: Isoproterenol; L-Arginine; Lung İnjury; Histopathology.

Presentation ID / Sunum No: 99

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000 0002 7262 2234

Kadın Doğum Hastalıkları ve Aromaterapi

Dr. Öğretim Üyesi Hayriye Alp[1], Dr. Mustafa Fatih Dündar[2], Araştırmacı Şerife Aydın[1]
[1] Necmettin Erbakan Üniversitesi Getat Merkezi
[2] Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Getat Merk.

*Corresponding author: Hayriye Alp

Özet: Giriş Aromaterapi bitkilerin etken maddelerinin distilasyon metodları ile elde edilmesi ve bunların hastaların burun kenarı, boyun el bileği, ya da hastalıklı bölgeye yakın cilt bölgelerine sürülmesi esasına dayanmaktadır. Metod Premenstrüel sendrom tedavisinde; 2-3 damla misk adaçayı yağı+2-3 damla ıtır+2-3 damla Hindistan cevizi sabit yağı karışımı alt batın bölgesine uygulanmakta ve spazm çözücü hormon düzenleyici etkilerinden yararlanılmaktadır. Genital siğil tedavisinde;3-4 damla frankinsen(günlük)+3-4 damla çay ağacı yağı+3-4 damla lavanta karışımı lezyon üzerine sürülebileceği gibi limon yağının da vücudu alkali yaparak antivirütük etkisi bulunmaktadır. Vajinal enfeksiyonsemptomlarında; 25 damla nioli veya çay ağacı yağı 1000ml distile su çözeltisi ile vajinal duş-sprey kullanılabilir. Hamilelik bulantılarında; nane yağı çoğunlukla önerilmekle birlikte 3.trimesterdan itibaren zencefil kullanılması önerilmektedir. Sistit enfeksiyonlarında; okaliptüs yağı+çağ ağacı yağı+ mandalina yağı+ lavanat yağı+ papatya yağı+nioli yağı+neroli yağı eşit oranda karışımı önerilmektedir. Amenore durumlarında; anason yağı+ rezene yağı+ adaçayı yağı+misk adaçayı yağı karışımı önerilmektedir. Histerik şikayetlerde; fesleğen yağı+neroli+biberiye+lavanat+kekik+melisa+misk adaçayı yağı karışımı uygulanmaktadır. Libido azalması durumunda; Hindistan cevizi yağı+ misk adaçayı+ ylang ylang+sandal ağacı yağı+yasemin+zencefil+gül yağı karışımı afrodizyak etki göstermektedir. Lohusalık döneminde süt akışı için; kişniş+anason+dereotu+rezene+kimyon yağı karışımı önerilmektedir. Endometriozis ağrıları için; 2-4 damla misk adaçayı+5ml Hindistan cevizi yağı karışımı ile alt batına masaj etkili olmaktadır. Gece idrar kaçırma(enürezis) için; 40 damla servi+20ml susam yağı/badem yağı çözeltisi uygulanmalıdır. Sarkık göğüs ve karın toparlayıcı olarak; 20 damla ylang ylang+20 damla ıtır+ 30mlı hodan yağı+ 20ml jojoba yağı ile masaj yapılmalıdır. Candidiazis şikayetleri için; 1 damla oregano yağı+ 2.5ml Hindistan cevizi yağı veya 5ml Hindistan cevizi yağı içine 1 damla oregano ya da 5ml Hindistan cevizi yağı içine 1-3 damla mür damlatılarak vajinal bölgede kullanılabilir. Osteoporoz döneminde; 20 damla ıtır/palmarosa+20 damla ölmez çiçek+10 damla servi+50ml badem sabit yağı karışımı masajı ile kemik yoğunluğu desteklenebilir. Sonuç Östrojen hormonunu uyaran aromaterapik yağlar; Hindistan cevizi yağı, ylang ylang, adaçayı, karanfil yağlarıdır. Afrodizyak etkili olanlar ise;ylang ylang, yasemin, gül, sandal ağacı, Hindistan cevizi sabit yağında çözünmelidir.

Anahtar Kelimeler: Aromaterapi,kadın,libido

Obstetrics and Gynecology and Aromatherapy

Abstract: Introductıon Aromatherapy is based on the principle of obtaining the active ingredients of plants by distillation methods and applying them to the nose, neck, wrist, or skin areas close to the

diseased area. Method In the treatment of premenstrual syndrome; A mixture of 2-3 drops of clary sage oil + 2-3 drops of geranium + 2-3 drops of coconut oil is applied to the lower abdomen and its antispasmodic hormone-regulating effects are used. In the treatment of genital warts; 3-4 drops of frankinsen (daily) + 3-4 drops of tea tree oil + 3-4 drops of lavender mixture can be applied on the lesion, and lemon oil has an antiviral effect by making the body alkaline. In the symptoms of vaginal infection; A vaginal douche-spray can be used with 25 drops of nioli or tea tree oil 1000ml distilled water solution. In pregnancy nausea; Peppermint oil is mostly recommended, but ginger is recommended from the 3rd trimester. In cystitis infections; It is recommended to mix eucalyptus oil + age tree oil + tangerine oil + lavender oil + chamomile oil + nioli oil + neroli oil in equal proportions. In cases of amenorrhea; A mixture of anise oil + fennel oil + sage oil + clary sage oil is recommended. In hysterical complaints; A mixture of basil oil + neroli + rosemary + lavender + thyme + lemon balm + clary sage oil is applied. In case of decreased libido; A mixture of coconut oil + clary sage + ylang ylang + sandalwood oil + jasmine + ginger + rose oil has an aphrodisiac effect.during puerperium; A mixture of coriander+anise+dill+fennel+cumin oil is recommended. Conclusion Aromatherapeutic oils that stimulate estrogen hormone; Coconut oil, ylang ylang, sage, clove oils. Those with aphrodisiac effects should be dissolved in ylang ylang, jasmine, rose, sandalwood coconut Keywords; aromatherapy, woman, libido.

Keywords: Aromatherapy, Woman, Libido.

Presentation ID / Sunum No: 284

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7626-4649

Kadınlarda Pelvik Kitlenin Nadir Bir Nedeni: Retroperitoneal Lipom

Dr. Adem Şentürk[1], Doktor Öğretim Üyesi Fuldem Mutlu[2]
[1] *Sakarya Eğitim Araştırma Hastanesi*
[2] *Sakarya Tıp Fakültesi Radyoloji Abd*

*Corresponding author: Adem Şentürk

Özet: Giriş: Vücutta yağ dokusu içeren tüm bölgelerde lipom gelişebilir. Lipomlar benin mezenkimal tümörlerdir. Retroperitoneal lipomlar nadir görülürler. Karın içi bir kitle ve buna bağlı çevre organlara bası bulguları ile belirti verirler. Olgu sunumu: 43 yaşında kadın hasta üç yıldır artarak devam eden pelvik bölgede ağrı, dolgunluk hissi, kabızlık şikayeti ile başvurdu. Yapılan fizik muayenede herhangi bir patolojik bulgu saptanmadı. Laboratuvar tetkikleri (Hemoglobin, WBC, CEA, CA 19-9 v.b.) normal sınırlardaydı. Kolonoskopi tetkikinde rektosigmoid bölgede dıştan bası olduğu tespit edildi. Bunun üzerine yapılan Pelvik MR ve Batın BT tetkikinde rektum sağ lateralinde retroperitoneal alandan kaynaklanan 10x10 cm boyutunda düzgün sınırlı yağ dokusu dansitesinde lezyon tespit edildi. Hastaya laparatomi yapıldı. Rektum sağ lateralinde retroperitoneal düzgün sınırlı, çevre dokudan kolaylıkla ayrıştırılabilen yumuşak kıvamda kitle rezeke edildi. Hasta postoperatif 5. Gün sorunsuz olarak taburcu edildi. Spesmenin histopatolojik incelemesinde lezyon "mitoz, nekroz, round cell komponent izlenmeyen atipik lipomatöz lezyon" olarak değerlendirildi. Postoperatif 1. Ay yapılan kontrol değerlendirmede, hastanın şikayetlerinin gerilediği ve herhangi bir sorunun olmadığı tespit edildi. Kontrol amaçlı yapılan PET-CT değerlendirmesinde de malignite lehine bulguya rastlanmadı. Tartışma: Pelvik retroperitoneal lipomlar litaratürde nadir olarak bildirilmektedir. Pelvik dolgunluk, kabızlık, dizüri gibi çevre yapılara baskı sonucu oluşan semptomlara neden olabilmektedir. Tanısı için kesitsel görüntüleme yöntemleri kullanılmakta olup, malingnite ekartasyonu ve semptomların neden olduğu klinik şikayetleri tedavi etmek amacıyla kitlenin rezeke edilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Pelvik Retroperitoneal Lipom, Batın İçi Kitle, Konstipasyon, Dizüri

Presentation ID / Sunum No: 7

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4469-5807

Kannabinoid Kullanım Bozukluğu Olanlarda COVİD-19 Pandemisinde Madde Aşerme, Belirsizliğe Tahammülsüzlük ve COVİD-19 Korkusu

Uzman Dr. Seda Yılmaz
Elazığ Fethi Sekin Şehir Hastanesi

Özet: Madde kullanım bozukluğu son yıllarda artış gösteren önemli bir toplumsal sorundur. Kannabinoid en çok kullanılan maddeler arasındadır. Madde aşerme bağımlılık için önemli bir kriterdir. Madde kullananlarda belirsizliğe tahammülsüzlük görülebilir. Bu çalışmada COVİD-19 pandemisinde (mart 2022- mayıs 2022) kannabinoid kullanım bozukluğu olanlarda madde aşerme düzeylerini araştırdık. Ayrıca belirsizliğe tahammülsüzlük ve COVİD-19 korkusunun madde aşerme düzeyleriyle ilişkisini araştırmayı amaçladık. Çalışmaya DSM-V tanı ölçütlerine göre kannabinoid kullanım bozukluğu tanısı olan 47 erkek hasta dahil edildi. Kontrol grubuna eksen I ve eksen II psikiyatrik tanısı olmayan 44 erkek gönüllü alındı. Bütün katılımcılara sosyodemografik veri formları, Belirsizliğe Tahammülsüzlük Ölçeği ve COVİD-19 Korkusu Ölçeği uygulandı. Ayrıca hastalara Madde Aşerme Ölçeği uygulandı. Hasta grubunda madde aşerme düzeyleri 16,68±6,15 idi. Hasta grubunda belirsizliğe tahammülsüzlük düzeyleri ($\bar{x}$=19,29) kontrol grubundan ($\bar{x}$=18,81) yüksekti (p=0.035). Hasta grubunda COVİD-19 korkusu düzeyleri ($\bar{x}$=12,42) kontrol grubundan ($\bar{x}$=11,43) yüksekti (p=0.002). Madde aşerme düzeyi ile belirsizliğe tahammülsüzlük arasında (r=0.572, p<0.001) ve madde aşerme düzeyi ile COVİD-19 korkusu arasında (r=0.601, p<0.001) pozitif korelasyon mevcuttu. Kannabinoid kullanım bozukluğu olanlarda stresli bir yaşama neden olan pandemi dönemlerinde madde aşerme açısından destek olunmalıdır. Ayrıca madde aşerme ile ilişkili olabilecek belirsizliğe tahammülsüzlük ve COVİD-19 korkusu açısından bu hastalar iyi gözlemlenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Kannabinoid, Covıd-19, Aşerme, Belirsizliğe Tahammülsüzlük, Korku

Substance Craving, Intolerance of Uncertainty, and Fear of COVID-19 During the COVID-19 Pandemic in Those With Cannabinoid Use Disorder

Abstract: Substance use disorder is an important social problem that has increased in recent years. Cannabinoids are among the most used substances. Substance craving is an important criterion for addiction. Intolerance of uncertainty can be seen in substance users. In this study, we investigated substance craving levels in patients with cannabinoid use disorder during the COVID-19 pandemic (March 2022-May 2022). We also aimed to investigate the relationship between intolerance of uncertainty and fear of COVID-19 with substance craving levels. 47 male patients diagnosed with cannabinoid use disorder according to DSM-V diagnostic criteria were included in the study. 44 male volunteers without axis I and axis II psychiatric diagnoses were included in the control group. Sociodemographic data forms, the Intolerance of Uncertainty Scale and the COVID-19 Fear Scale were administered to all participants. In addition, the Substance Craving Scale was administered to the patients. Substance craving levels in the patient group were 16.68±6.15. The levels of intolerance of uncertainty in the patient group ($\bar{x}$=19.29) were higher than the control group ($\bar{x}$=18.81) (p=0.035). The fear of COVID-19 in the patient group ($\bar{x}$=12.42) was higher than the control group ($\bar{x}$=11.43) (p=0.002).

There was a positive correlation between the level of substance craving and intolerance of uncertainty ($r=0.572$, $p<0.001$) and between the level of substance craving and fear of COVID-19 ($r=0.601$, $p<0.001$). Those with cannabinoid use disorder should be supported in terms of substance craving during pandemic periods that cause a stressful life. In addition, these patients should be well observed in terms of intolerance of uncertainty and fear of COVID-19, which may be associated with substance craving.

Keywords: Cannabinoid, Covıd-19, Craving, İntolerance of Uncertainty, Fear

Presentation ID / Sunum No: 203

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5216-008X

Kanser Hastalarında Katarakt Gelişiminin Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Sibel Özdoğan
Dr. Abdurrahman Yurtaslanonkoloji Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Gözhastalıklarıkliniği

Özet: Amaç: Katarakt saptanan kanser hastalarının demografik özelliklerini, katarakta eşlik eden sistemik hastalıklarını ve katarakt tipleri ile olan ilişkisini incelemeyi amaçladık. Gereç-yöntem: Katarakta bağlı az görme şikayeti olan 83 tane kanser hastası geriye dönük olarak araştırıldı. Olguların primer kanser tanısı, katarakt tipi, yaşı, cinsiyeti, eşlik eden sistemik hastalıkları incelendi. Katarakt tespit edilen ancak kanser tanısı olmayan bireyler kontrol grubu olarak değerlendirildi. Bulgular: Kanser tanısı olan 83 olgunun yaş ortalaması 62.28±10.23, kanser olmayan 101 olgunun yaş ortalaması 69.99±5.97 yıl olarak bulundu (p=0.00). Kanser hastalarının %20.48 (n=17) 55 yaş ve altında iken, kontrol grubunda 55 yaş altında hasta bulunmamaktaydı. Katarakt tiplerine göre gruplar incelendiğinde; kanserli grupta en sık posterior subkapsüler katarakt görülürken (n=44, %53), kanser olmayan grupta en sık nükleer katarakt görüldü (n=52, %51.5). Kanser hastaları içinde katarakt en sık malign melanomlu hastalarda tespit edilirken 2.sırada meme kanserli olgular vardı. Sonuç: Kanser olgularında katarakt gelişimi, kanser tanısı olmayan hastalara göre daha genç yaşlarda tespit edildi. Bu da kanser ve kataraktın ortak bir patofizyolojisi olabileceğini düşündürmektedir. Ayrıca kanserli olguların tedavilerinde kullanılan kemoterapotik ilaçlar, radyoterapi ve özellikle de oral kortikosteroidler katarakt gelişimini hızlandırmış olabilir.

Anahtar Kelimeler: Katarak, Steroid, Kanser, Malign Melanom

Presentation ID / Sunum No: 103

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6432-5432

Kansere Bağlı Üst Gastrointestinal Sistem Kanaması Sonuçlarının Etyolojide Yer Alan Diğer Hastalıklarla Karşılaştırılması

Uzman Dr. Ahmet Özveren
Özel İzmir Kent Hastanesi, Tıbbi Onkoloji

Özet: Giriş ve amaç Üst gastrointestinal sistem kanamalarının(GİS) demografik dağılımı, büyük oranda sosyoekonomik faktörlere bağlıdır. Lezyonların dağılımı dünyanın değişik yerlerinde ve değişik hasta toplumlarında farklılık gösterir. Veri kayıt sisteminin güçlü olduğu İngiltere 'de kanama sıklığı yılda 100.000 hastada 50-110 arasında değişmektedir. Üst GİS kanamalarının % 80-90 kadarının nedeni peptik ülser, mukozal lezyonlar (hemorajik/ eroziv gastrit ve duodenit) veya özefagus varisleridir. Kansere bağlı kanama üst GİS kanamalarının %2-5 nedenidir. Bu çalışmada kansere bağlı üst GİS kanaması sonuçlarının etyolojide yer alan diğer hastalıklarla karşılaştırılarak sonuçlara etkisi analiz edilmiştir. Materyel ve metod İzmir Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi etik kurulunun 12.10.2021/5 nolu onayı ile yapılan uzmanlık tezindeki verilerden elde olunmuştur. Kasım 2010 – Kasım 2011 tarihleri arasında Sağlık Bakanlığı İzmir Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesine üst GİS kanaması teşhisi ile yatırılarak endoskopisi yapılan ve tedavi edilen 475 hasta retrospektif olarak değerlendirilmiştir. Hastaların demografik verileri, hastalık kayıtları, hastane yatış süreleri, kan ürünleri transfüzyonlar incelenmiştir. İstatistiksel analiz için "SPSS 15.0" programı kullanıldı. Tanımlayıcı analizlerde kategorik değişkenler sayı ve yüzde, sayısal değişkenler ortalama, standart sapma, ortanca olarak sunuldu. Gruplar arası kategorik karşılaştırmalarda çapraz tablo istatistikleri verilerek pearson ki-kare testi ile anlamlılık düzeyleri incelendi. Sayısal karşılaştırmalarda normal dağılım koşulu sağlanamadığında bağımsız gruplar için Mann Whitney ve Kruskal-Wallis testi kullanıldı. İstatistiksel anlamlılık düzeyi p değerinin 0,05 ten küçük olması durumu olarak kabul edildi. Sonuçlar 2010-2011 yılları arasında 12 aylık periyotta verilerine ulaşılan 485 hasta retrospektif olarak değerlendirilmiştir. Hastaların %71.8'i erkek, %28.2 'si kadın olarak tespit edildi. Üst GİS kanaması tanısı alan kadınların %67.2'si (90 hasta) 65 yaş ve üzerinde iken erkeklerde ise bu oran %46.9 'du (160 hasta) (p= <0,001). Hastaların yaş ortalaması 63+/-17,2 olarak bulundu. Hastaların %5.7 (27)'sinde sebep özefagus veya mide kanseriydi. 65 yaş altı hastalarda etyolojide kanserin oranı %4 iken 65 yaş üstü hastalarda bu oran %7.7 idi (P=<0.001). Hastaların ortalama hastane kalış süresi 6.6 gün iken, kansere bağlı üst GİS kanaması olanlarda bu süre 7.8 gündü (p=0.047). Kansere bağlı üst GİS kanamada önceden kanser tanısı olanlar %22.2 (6) idi. %77.7 (21) hastada ise kanama sonrası kanser tanısı konuldu. Endoskopi sonucunda tespit edilen etyolojinin hastanın eritrosit süspansiyonu (ERT) ihtiyacı ile ilişkisi olduğu tespit edildi. En sık ERT ihtiyacı olan etiyoloji malignite (%85.2) iken, bunu özefagus varisi (%76.1) takip ediyordu. ERT ihtiyacı en az olanlar özefajit (%40) ve eroziv gastrit (%52,5) tanılı hastalardı p=<0.001) Etyolojiyle Taze donmuş plazma (TDP) ihtiyacı arasında ilişki olduğu tespit edildi. Özefagus varisi tespit edilenlerin %84.8'inde TDP verilmişken bunu %70.4 ile kanser tanılı hastalar izliyordu. Kanser dışı tanı alanlarda endoskopik müdahale ile kanama kontrolü oranı %42.7 iken, kanser tanısı alanlarda bu oran %7.4 'tü (p=0,014). Kansere bağlı üst GİS kanamada ortalama ERT replasmanı 4.1 ünite, ortalama TDP replasmanı 3.7 iken kanser dışı sebeplerde ortalama ERT replasmanı 3.8 ortalama TDP replasmanı 4.3 idi. Her iki grup değerlendirmesinde istatisitiksel anlamlı fark tespit edilmedi. Tartışma Kanser hastasında GI kanama (GIB) yaygın ve zorlu bir klinik problemdir. Çalışmamızda üst GİS kanaması etyolojisinde mide kanseri %5.7 olarak tespit edilmiş olup literatür ile uyumlu olarak bulundu. Malign lezyona bağlı GİS kanamasında tedavi seçenekleri girişimsel radyolog, radyasyon

onkoloğu veya cerrahın yanı sıra gastroenterolog tarafından belirlenebilir. Üst GİS kanamada endoskopik müdahaleler komplikasyonları, morbidite, cerrahi ihtiyacı ve mortaliteyi azaltırken bu müdahalenin kansere bağlı kanamada etkisi hakkında çok az şey bilinmektedir. Bununla birlikte, bu tür müdahaleler acil ameliyat ihtiyacını ortadan kaldırabilir veya hastaların kemoterapi ve radyoterapinin etkisini görebileceği süreyi kazanmasına yarayacak kadar azaltabilir. Çalışmamızda da kanser tanısı alan hastaların sadece %7.4 ünde endoskopik müdahale yapıldığı, diğer hastalarda destek tedaviler ile kanamanın spontan durması yada azalmasının beklendiği görülmüştür. Kanamanın kendiliğinden durması beklenmesinin sonucu olarak bu hasta grubunda özefagus varis kanamasında yapılan replasmandan daha fazla ERT replasmanı yapıldığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Kanser, Üst Gastrointestinal Sistem Kanaması, Etyoloji

Comparıson of Cancer Associated Upper Gastrointestınal System Bleedıng Results Wıth Other Dıseases Included in Etıology

Abstract: Introduction: The demographic distribution of upper gastrointestinal bleeding (GIS) is largely dependent on socioeconomic factors. The distribution of lesions varies in different parts of the world and in different patient populations. In England, where the data recording system is strong, the frequency of bleeding varies between 50-110 per 100,000 patients per year. The cause of 80-90% of upper GI bleeding is peptic ulcer, mucosal lesions (hemorrhagic/erosive gastritis and duodenitis) or esophageal varices. Cancer-related bleeding is the cause of 2-5% of upper GI bleeding. In this study, the results of upper GI bleeding due to cancer were compared with other diseases in the etiology and their effects on the results were analyzed. Material and method: The trial was obtained from the data in the specialty thesis made with the approval of the ethics committee of Izmir Tepecik Training and Research Hospital, numbered 12.10.2021/5. Between November 2010 and November 2011, 475 patients who were admitted to the Ministry of Health İzmir Tepecik Training and Research Hospital with the diagnosis of upper GIS bleeding, who underwent endoscopy and were treated, were evaluated retrospectively. Demographic data of the patients, disease records, length of hospital stay, blood product transfusions were examined. "SPSS 15.0" program was used for statistical analysis. In descriptive analyses, categorical variables were presented as number and percentage, numerical variables as mean, standard deviation, and median.Statistical significance level was accepted as p value less than 0.05.Results:Between 2010 and 2011, 485 patients whose data were accessed in a 12-month period were evaluated retrospectively. 71.8% of the patients were male and 28.2% were female. While 67.2% (90 patients) of women diagnosed with upper GI bleeding were 65 years or older, this rate was 46.9% (160 patients) in men (p= <0.001). The mean age of the patients was 63+/-17.2. The cause was esophageal or stomach cancer in 5.7% (27) of the patients. While the rate of cancer in etiology was 4% in patients under 65 years of age, this rate was 7.7% in patients over 65 years of age (P=<0.001). While the mean hospital stay of the patients was 6.6 days, it was 7.8 days in patients with cancer-related upper GI bleeding (p=0.047). Those with a previous diagnosis of cancer in upper GI bleeding due to cancer were 22.2% (6). Cancer was diagnosed after bleeding in 77.7% (21) patients.It was determined that the etiology determined as a result of endoscopy was related to the patient's need for erythrocyte suspension (ES). The most common etiology requiring ES was malignancy (85.2%), followed by esophageal varices (76.1%). Patients with the least need for ES were those with esophagitis (40%) and erosive gastritis (52.5%). Plasma was given in 84.8% of those with esophageal varices, followed by cancer patients with 70.4%. While the rate of bleeding control with endoscopic intervention was 42.7% in patients with non-cancer diagnosis, this rate was 7.4% in those diagnosed with cancer (p=0.014). The mean ES replacement in cancer-related upper GI bleeding was 4.1 units, the mean plasma replacement was 3.7, while the mean ES replacement in non-cancer causes was 3.8, the mean plasma replacement was 4.3. No statistically significant difference was detected in the evaluation of both groups.

Keywords: Cancer, Upper Gastrointestinal System Bleeding, Etiology

Presentation ID / Sunum No: 33

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3567-4262

Kardiyovasküler Hastalık Risk Değerlendirmesinde Yüksek Duyarlı C-Reaktif Protein Düzeylerinin Diğer Biyobelirteçlerle Karşılaştırılması

Uzman Dr. Sanem Karadağ Gencer[1], Doç.Dr. Kağan Huysal[2]

[1] *Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi Tıbbi Mikrobiyoloji*

[2] *Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi Tıbbi Biyokimya*

*Corresponding author: Sanem Karadağ Gencer

Özet: Bu çalışma, yüksek duyarlılığa sahip C-reaktif protein (hs-CRP) düzeylerinin kardiyovasküler hastalık (KVH) risk belirlemede kullanılan diğer biyobelirteçler ile ilişkisini araştırmayı amaçlamıştır. Gereç ve Yöntemler: İmmunonefelometri (Behring Nefelometre II, ABD) ile ölçülen hs-CRP seviyeleri, tam kan sayımı parametreleri ve biyokimyasal parametreler, tam otomatik hematoloji analiz cihazı ve otomatik biyokimyasal analiz cihazı (Becman Coulter, ABD) ile belirlendi. Bulgular: hs-CRP düzeyleri, en çok eritrosit sedimantasyon hızı (ESR) ve albümin düzeyleri ile koreleydi. hs-CRP düzeylerine göre KVH riski yüksek olan hastalarda, hemoglobin (HGB) ve hematokrit (HCT) düzeyleri anlamlı olarak düşük saptandı. Yüksek nötrofil ve düşük lenfosit düzeylerinin, KVH riski için toplam beyaz küre (WBC) düzeylerinden daha etkili olduğu bulundu. Kırmızı hücre dağılım genişliği (RDW) seviyeleri, yalnızca erkek hastalarda, yüksek hs-CRP KVH risk grubunda, düşük hs-CRP KVH risk grubuna göre anlamlı olarak daha yüksek bulundu. Düşük yoğunluklu lipoprotein (LDL), yüksek yoğunluklu lipoprotein (HDL) ve hs-CRP KVH risk değerleri arasında anlamlı bir ilişki yoktu. Bulgular: Sonuç olarak, çalışmamıza göre hs-CRP, diğer konvansiyonel biyobelirteçlerle birlikte KVH riskini değerlendirmede kullanılabilecek etkili bir biyobelirteçti. hs-CRP testine göre yüksek KVH risk grubu olarak tanımlanan hastalarda ESR, albümin, HGB, HCT, nötrofil, lenfosit ve RDW gibi hematolojik ve inflamatuar parametreler KVH risk değerlendirmesi için gösterge olarak kabul edilmelidir. LDL ve HDL, KVH riskini değerlendirmek için klasik biyobelirteçler olarak kabul edilmiş olsa da, KVH riskinin belirlenmesi için LDL ve HDL'den bağımsız yeni laboratuvar test parametrelerinin dikkate alınması gerekir.

Anahtar Kelimeler: Yüksek Duyarlı C-Reaktif Protein, Biyobelirteç, Kardiyovasküler Hastalıklar

Comparison of High Sensitive C-Reactive Protein Levels With Other Biomarkers in Cardiovascular Disease Risk Assessment

Abstract: This study aimed to investigate the correlation of high sensitive C-reactive protein (hs-CRP) levels with other biomarkers which were used for cardiovascular disease (CVD) risk determination. Materials and Methods: The hs-CRP levels measured by immunonephelometry (Behring Nephelometer II, U.S.A.). Complete blood count parameters and biochemical parameters were determined by a fully automated hematology analyzer and automatic biochemical analyzer (Becman Coulter, U.S.A.). Results: The hs-CRP levels were mostly correlated with erythrocyte sedimentation rate (ESR) and albumin levels. Significantly low hemoglobin (HGB) and hematocrit (HCT) levels were determined in patients

with high CVD risk according to hs-CRP levels. High-neutrophil and low-lymphocyte levels were found to be more effective than total white blood cell (WBC) levels for CVD risk. Red cell distribution width (RDW) levels were found significantly higher in the high hs-CRP CVD risk group than in the low hs-CRP CVD risk group in only male patients. There was no significant association between low-density lipoprotein (LDL), high-density lipoprotein (HDL) and hs-CRP CVD risk values. Results: According to our study, the hs-CRP was an effective biomarker that could be used to assess CVD risk with other conventional biomarkers. Hematologic and inflammatory parameters as ESR, albumin, HGB, HCT, neutrophil, lymphocyte and RDW should be accepted as indicative for CVD risk assessment in patients identified as high CVD risk group according to the hs-CRP test. Although LDL and HDL were accepted as classical biomarkers to evaluate CVD risk, new laboratory test parameters independent of LDL and HDL have to be taken into consideration for CVD risk determination.

Keywords: High Sensitive C-Reactive Protein, Biomarkers, Cardiovascular Diseases

Presentation ID / Sunum No: 82

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4419-3644

Karotis Arter Endarterektomi Sonrası Restenoz Gelişimi ve Risk Faktörlerinin Analizi

Dr. Evren Müge Taşdemir Mete[1], Doç.Dr. Murat Sargın[1], Prof.Dr. Erol Kurç[1], Prof.Dr. Gökçen Orhan[1], Prof.Dr. Serap Aykut Aka[1]

[1] Siyami Ersek Göğüs ve Kalp Damar Hastanesi

*Corresponding author: Evren Müge Taşdemir Mete

Özet: Amaç: Internal karotis arter (ICA) stenozu nedeniyle uygulanan karotis endarterektomi (CEA) sonrası restenoz, stroke gelişim riskine neden olmaktadır. Restenoz erken ve geç olmak üzere iki grup altında toplanabilir. Restenoz gelişimde hastaya bağlı faktörler ya da cerrahi prosedüre bağlı faktörler rol oynayabilir. Bu çalışmadaki amaç, CEA uygulanmış olan hastalarda, ICA'daki restenoz oranlarını değerlendirmek ve restenoz üzerine etkili olan faktörleri belirlemektir. Yöntem: Merkezimizde opere edilen ve verilerine ulaşılabilen 50 hasta çalışmaya dahil edildi. Hastaların demografik verileri, operasyon verileri değerlendirildi. Doppler usg ile CEA sonrası ICA hız hesaplamasına göre restenoz oranları değerlendirildi. Bulgular: Hastaların yaş ortalaması 66,46 ± 8,74 idi. Hastaların %24,5'i kadın, %75,5'i erkek idi. Hastaların takip süreleri 9 -48 ay idi. Hastaların %83'ünde HT, %40'sinde ise DM mevcuttu. Sigara kullanım hikayesi %52 iken, hastaların %68'sinde HL mevcut idi. Hastaların %86 kadarı CEA operasyonu sonrasında düzenli olarak statin tedavisi almaktaydı. Hastaların restenoz açısından risk faktörlerinin analizi yapıldığında yaş, takip süresi, kilo, HT, DM, sigara kullanımı, geçirilmiş operasyon öyküsü, PSV ICA, HL varlığı restenoz ile etkileşim gösteren risk faktörleri olarak saptanmadı. Kadın cinsiyet (p:0.01), EDV ICA (p:0.01) restenoz gelişimi ile, statin kullanımının ise restenoz gelişmemesi ile anlamlı korelasyonu (p:0,001) tespit edildi. Sonuç: CEA sonrası restenoz gelişiminin önlenmesinde statin kullanımı önemlidir. Kadınlarda restenoz daha fazla görülmektedir. Arter kapatma tekniğinin bunda etkisi olamamakla birlikte, kadınlardaki nativ damar çapının dar olması bir etken olabilir. HL, DM, HT, yaş gibi ateroskleroz risk faktörlerinin restenoz üzerine etkisi saptanmamış olup takip süresinin artırılarak bu etkenlerin araştırılması yararlı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Karotis Endarterektomi,restenoz,risk Faktörü

Development of Restenosis After Carotis Artery Endarterectomy and Analysis of Risk Factors

Abstract: Objective:Restenosis after carotid endarterectomy(CEA) performed for internal carotid artery(ICA) stenosis, causes the risk of stroke Restenosis can be grouped under two as early and late.Patient-related factors or procedure-related factors may play a role in the development of restenosis. The aim of this study is to evaluate the rates of restenosis in ICA and to determine the factors affecting restenosis in patients who have undergone CEA. Method:Fifty patients who were operated in our center and whose data could be accessed were included in the study. Demographic data and operation data of the patients were evaluated. Restenosis rates were evaluated according to ICA velocity calculation after CEA with Doppler usg. Results:The mean age of the patients was 66.46 ± 8.74 years. 24.5% of the patients were female and 75.5% were male.The follow-up period of the patients was 9 -48 months. 83%

had HT and 40% had DM. While the history of smoking was 52%, 68% of the patients had HL. Up to 86% of the patients were on regular statin therapy after CEA. Age, follow-up period, weight, HT, DM, smoking, previous operation history, PSV ICA, presence of HL were not found as risk factors interacting with restenosis.There was a significant correlation between female gender (p:0.01), EDVICA(p:0.01) with the development of restenosis, and the use of statins with the absence of restenosis (p:0.001). Conclusion:The use of statins is important in preventing the development of restenosis after CEA.Restenosis is more common in women. Although the arterial closure technique has no effect on this, the narrow native vessel diameter in women may be a factor.Atherosclerosis risk factors such as HL,DM,HT, age have not been found to have an effect on rescenosis, and it will be useful to investigate these factors by increasing the follow-up period.

Keywords: Carotid Endarterectomy, Restenosis, Risk Factor

Presentation ID / Sunum No: 189

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8761-6710

Karotis Arter Stenozlu Hastalarda Optik Koherens Tomografi Anjiyografi İle Ölçülen Retina ve Optik Sinir Başı Mikrovasküler Yapısındaki Değişiklikler

Uzman Dr. Ayşe Tüfekçi Balıkçı
SBÜ Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Amaç: Çalışmamızın amacı Karotis arter stenozu (KAS) olan hastalarda sağlıklı kontrollerle karşılaştırıldığında retina ve optik sinir başı (ONH) mikrovasküler yapısındaki değişimleri Optik Koherens Tomografi Anjiografi (OCTA) ile değerlendirmek Materyal ve Metod: Karotis arter stenozlu 24 hastanın 24 gözü (çalışma grubu) ile 23 sağlıklı gönüllünün 23 gözü (kontrol grubu) bu çalışmaya prospektif olarak dahil edildi. Makulanın yüzeyel (SCP) ve derin (DCP) kapiller damar yoğunluğu ile ONH'nın radyal peripapiller kapiller (RPC) damar yoğunluğu, foveal avasküler zon (FAZ), akış olmayan alan (NFA), koryokapiller akış (CCF) verileri ölçüldü ve iki grup arasında farklar analiz edildi. Karotis arter stenozu düzeyi orta (%40-%69 darlık) ve ileri (%70 ve üzeri) olarak ayrıldı ve bu iki grubun OCTA değerleri arasındaki fark karşılaştırıldı. Yaş, cinsiyet, KAS ve hipertansiyon varlığı ile OCTA verileri arasında korelasyonlar değerlendirildi. Sonuç: Ortalama yaş, çalışma grubunda 64,29±10,33, kontrol grubunda 61,78±10,97 idi (p=0,083). Çalışma grubunun %50'sinde, kontrol grubunun %13'ünde, ilaçla regüle olan ve retinopatiye neden olmamış hipertansiyon mevcuttu. Makülada DCP ve RPC'de peripapiller bölge damar yoğunluğu, FAZ ve NFA ölçümleri iki grup arasında anlamlı oranda farklı bulundu (p<0,05). Makülanın SCP tabakası ve optik disk içi damar yoğunluğu ile CCF verileri arasında anlamlı fark bulunmadı. Çalışma grubunun %45,8'inde orta düzeyde, %54,2'sinde ileri düzeyde darlık mevcuttu. Bu iki grubun OCTA verileri arasında anlamlı fark saptanmadı. Yaş ile SCP, DCP, RPC damar yoğunlukları ve CCF değerleri arasında ters yönde; KAS varlığı ile DCP ve RCP damar yoğunluğu ile aynı yönde FAZ ve NFA ile ters yönde; hipertansiyon varlığı ile SCP ve DCP damar yoğunluğu ile ters yönde NFA ile aynı yönde korelasyonlar tesbit edildi. Tartışma: Karotis arter stenozu olan hastalarda retinanın derin tabakalarında ve ONH çevresinde damar yoğunlunda azalma, FAZ'da genişleme ve NFA'da artış gözlenmiştir. OCTA, KAS'nun neden olduğu azalmış oküler perfüzyonu ve erken yapısal değişiklikleri saptayarak semptomatik oküler iskemik sendrom gelişmeden geri dönüşümsüz oküler komplikasyonları önlemede yararlı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Karotis Arter Stenozu, Optik Koherens Tomografi Anjiografi, Retina, Optik Sinir Başı

Changes in the microvascular Structure of the Retına and Optıc Nerve Head Measured by Optıcal Coherens Tomography Angıography in Patıents Wıth Carotıs Artery Stenosıs

Abstract: Objective: The aim of our study is to evaluate the changes in retina and optic nerve head (ONH) microvascular structure in patients with carotid artery stenosis (CAS) compared to healthy controls by Optical Coherence Tomography Angiography (OCTA). Materials and Methods: Twenty-four eyes (study group) of 24 patients with carotid artery stenosis and 23 eyes of 23 healthy volunteers (control group) were prospectively included in this study. Superficial (SCP) and deep (DCP) capillary

vessel density of the macula and radial peripapillary capillary (RPC) vessel density of ONH, foveal avascular zone (FAZ), non-flow area (NFA), choriocapillary flow (CCF) values were measured and the two groups differences were analyzed. The level of CAS was classified as moderate (40%-69% stenosis) and advanced (70% and above), and the difference between the OCTA values of these two groups was compared. Correlations between age, gender, presence of CAS, presence of hypertension and OCTA values were evaluated. Results: The mean age was 64.29±10.33 years in the study group and 61.78±10.97 years in the control group (p=0.083). 50% of the study group and 13% of the control group had drug-regulated hypertension that did not cause retinopathy. Macular DCP vessel density, and peripapillary vessel density in RPC, FAZ, and NFA measurements were significantly different between the two groups ($p<0.05$). There was no significant difference between the SCP and the intra-disc vessel density and CCF values. In the study group, 45.8% had moderate stenosis and 54.2% had advanced stenosis. There was a negative correlation between age and SCP, DCP, RPC vessel densities and CCF values. The presence of CAS was positively correlated with DCP and RCP vessel density, and negatively correlated with FAZ and NFA; The presence of hypertension was negatively correlated with SCP and DCP vessel density and positively correlated with NFA. Conclusion: In patients with carotid artery stenosis, a decrease in vascular density in the deep layers of the retina and around ONH, widening in FAZ and an increase in NFA were observed. OCTA may be useful in preventing irreversible ocular complications before symptomatic ocular ischemic syndrome develops by detecting decreased ocular perfusion and early structural changes caused by CAS

Keywords: Carotid Artery Stenosis, Optical Coherence Tomography Angiography, Retina, Optic Nerve Head

Presentation ID / Sunum No: 170

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6109-8425

Karpal Tünel Sendromu Nedeniyle Ameliyat Olan Geriatrik Hastaların Preoperatif Elektromiyografi Sonuçlarının Retrospektif Değerlendirilmesi

Dr. Fatih Uğur
Kastamonu Eğitim Araştırma Hastanesi Ortopedi ve Travmatoloji Kliniği

Özet: Dünya nüfusun da 25 yıl içinde 65 yaş üstü popülâsyonun iki katına çıkacağı, 2030 yılında ise 5 kişiden birinin 65 yaş üstü olacağı düşünülmektedir. Karpal tünel sendromu (KTS) toplum da en sık görülen tuzak nöropatilerin başındadır. KTS kadınlarda %3–3,4'ken erkeklerde %0,6–2,7 olarak bildirilmiştir. KTS en fazla görüldüğü yaşlar; kadınlarda 50-59, erkeklerde ise 50-59 ve 70-79 yaşlarıdır. El bilek seviyesinde median sinirin sıkışmasıyla meydana gelir. Hastalar median sinirin inerve ettiği 1,2,3 ve 4. parmak radial bölgesinde uyuşma karıncalanma ve ağrı şikâyetleri ile başvururlar. Tedavide hafif semptomatik olan ve kas atrofisinin olmadığı hastalarda konservatif tedavi planlanırken, geçmeyen ilerlemiş vakalarda cerrahi düşünülmelidir. Yaşlı ve genç hastalar arasındaki KTS'nin klinik özellikleri ve tedavi sonuçları arasındaki farklılıklar bildirilmiştir. Geriatrik hastalarda yapılan karpal tünel cerrahisinde başarısızlık ve hasta memnuniyetsizliği ile ilgili birçok çalışma mevcuttur. Yaşla birlikte karpal tünel cerrahisi sonrasında distal motor latans iyileşmesinde gecikme görüldüğü bilinmektedir. Bu çalışmayla, geriatrik hastalarda KTS'da gecikmiş tanı nedeniyle, ameliyatların ileri olgularda yapıldığın göstermeyi amaçladık. Retrospektif bu çalışmada karpal tünel sendromu nedeniyle Kastamonu eğitim Araştırma Hastanesinde mart 2017 ve şubat 2023 yılları arası klinik ve elektromiyografi (EMG) değerlendirmesi sonrası KTS tanısı alan ve ameliyat olan 65 yaş üstü hastaların arşiv taraması yapıldı. Travma ve kitle nedeniyle oluşan KTS çalışma dışı bırakıldı. 137 hastanın 98'i çalışmaya dahil edildi. Hastaların yaşları 65-93 arasındaydı (ortalama 71,3yaş). Bunların 64'ü kadın, 34'ü erkek. Hastaların EMG sonuçlarına göre; 59 i (%60) en az bir ektremite ağır KTS, 26'sı (%26,5) her iki ekstremite ağır KTS, 40 (%40,8) orta KTS olarak yorumlanmıştır. 98 hastanın 14 ünde(%14.2) polinöropati EMG bulguları saptandı. Bu çalışmamızda, geriatrik KTS nedeniyle ameliyat olan hastaların, %60'ının EMG sonuçlarına göre ağır olgular oldukları tespit edilmiştir. Ameliyat olan hiçbir hastada hafif EMG bulguları görülmemiştir. Geriatrik hastalarda, KTS tanısında subjektif semptomların, eşlik eden hastalıklar ve yaş nedenle geç bildirildiği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Karpal Tünel Sendromu, Geriatri, Elektromiyografi

Presentation ID / Sunum No: 321

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3520-5498

Kemoterapi ile İndüklenen Periferal Nöropati Tedavisinde Bir Seçenek: Magnezyum

Uzman Dr. Şeyma Ünüvar Gök[1], Uzman Dr. Gülseren Şahin[2], Uzman Dr. Ceren Kılcı[2]
[1] *Etlik Şehir Hastanesi*
[2] *Dr.Sami Ulus Eah*

*Corresponding author: Seyma Unuvar Gok

Özet: Kanser her yaş grubunda mortalite ve morbiditelere sebep olabilen ciddi bir halk sağlığı problemidir. Kanser oluşumu multifaktöriyeldir; genetik yatkınlık ile birlikte çevresel ve kimyasal etkenler tetik mekanizmalardır. Tedavide her geçen gün yeni bir başlık eklense de, kemoterapatiklerin kullanımı geçerliliğini korumaktadır ve ciddi yan etkiler ile karşılaşılmaktadır. Sinir sistemindeki patolojik değişiklik ve işlev kaybı anlamına gelen 'Periferal Nöropati' (PN), sık karşılaşılan bir yan etkidir. Hastalarda yaygın görülür, doz kısıtlayıcıdır. PN kemoterapi dışında diyabet, ilaç kullanımı gibi farklı nedenler ile de ortaya çıkabilir. Mevcut tüm nedenlerden kaynaklanan PN tedavilerinde bazı çalışmalar ümit verici olsa da henüz etkin bir tedavi söz konusu değildir. Akut ve kronik ağrılara karşı etkin analjezi arayışında magnezyum elementine yönelik veriler mevcuttur. Magnezyumun antinosiseptif etkisi doğrudan olmasa da NMDA antagonist etkisi ile kalsiyumun hücre içine girişi engellediği ve böylece analjezi sağladığı bilinmektedir. Dr. Sami ULUS Çocuk Hastanesi Çocuk Hematoloji ve Onkoloji Kliniğinde 2021-2022 tarihlerinde 'Lösemi' tanısı alarak takibine başlanan 20 hastamızın dosyasını nöropati açısından retrospektif olarak derledik. Hastalarımızın hepsinin nöropati sürecinde magnezyum değerinin düşük olduğu saptandı (referans aralığı 1,6-2,3 mg/dl). Hastalarımıza çocuk nöroloji ve algoloji bölümleri önerisi ile, 3'üne (%37,5) gabapentin, 4'üne (%50) magnezyum sitrat oral medikal tedavisi uygulandığı görüldü. 1 hastamız oral tedaviye uyum sağlamadığı için çocuk psikiyatri tarafından SSRI başlanmış idi. Hastalarımızın hepsinde tedavide gecikme yaşandı. Kronik nöropati gelişen vakamız olmadı. Kanser tedavisinde günümüzde her gün yenilikler yaşanmaktadır. Bu hastalarda yaşam kalitesinin arttırılması ve morbiditelerin önüne geçmek için uygulanacak yöntemler de aynı hızla geliştirilmelidir. Ancak henüz net bir tedavi yönteminden bahsedememekteyiz. Oldukça karmaşık bir patogenez ve tedavi şemasına sahip kanser hastalığında hedef tedavilerin analjezi üzerindeki direkt etkisine ek olarak, hastalık üzerindeki dolaylı etkilerine de dikkat edilmelidir. Sonuç olarak nöropatinin önlenmesi ve tedavisine yönelik hipotezler mevcut olsa da, detaylı çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Periferal Nöropati, Kanser, Magnezyum

Presentation ID / Sunum No: 323

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7601-1601

Kırım Kongo Kanamalı Ateş Vakalarının Retrospektif Olarak Değerlendirmesi

Dr. Sevda Onuk
Kayseri Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Giriş-amaç: Kırım-Kongo kanamalı ateşi (KKKA), KKKA virüsünün neden olduğu kene yoluyla bulaşan zoonotik bir enfeksiyondur. Hastalığın belirtileri yüksek ateş, baş ağrısı, yorgunluk, miyalji, karın ağrısı, bulantı, kusma, ishal ve mukozal hemorajik lezyonlardır. Makrofaj aktivasyonu ve hemofagositozun patolojik sürecin temeli olduğu bilinmesine rağmen, KKKA'nın patogenezi tam olarak anlaşılamamıştır. Bizim bu çalışmadaki amacımız KKKA tanısı ile yoğun bakımda yatan orta şiddetli ve ağır hastalar ile serviste yatan hafif hastaları klinik ve laboratuvar değerleri açısından karşılaştırmaktır. Gereç ve yöntem: Bu çalışma, retrospektif olarak kayseri şehir hastanesinde yapılmıştır. 18 yaş üstü yetişkin hastalar çalışmaya dahil edilmiştir. Hastalar serviste yatan hafif şiddetli ve yoğun bakımda yatan orta ve ağır şiddetli hastalar olarak iki gruba ayrılmış hastaların klinik ve laboratuvar bulguları karşılaştırılmıştır. Bulgular: Çalışmada serviste yatan 12 ve yoğun bakım ünitesinde 12 olmak üzere toplam 24 hasta yer almıştır. Yaş ortalaması serviste yatan hastalarda 52.7±10.2 ve yoğun bakım ünitesinde yatan hastalarda 52.2±14.6 yıldır. Grupların yaşları arasında istatistiksel olarak fark bulunmamaktadır. Gruplarda erkek hasta sayısı 10(83.3) ve kadın hasta sayısı 2'dir (%16.7). Grupların cinsiyet dağılımlarında fark yoktur. Birden fazla kanaması olan hasta sayısı yoğun bakım ünitesinde 6(%50.0) iken serviste yatanlarda birden fazla kanaması olan hasta mevcut değildir. Serviste yatan hastaların platelet ve platelet/MPV oranı değerleri yoğun bakım ünitesinde yatan hastalardan istatistiksel olarak yüksektir. Yoğun bakım hastalarının Total bilirubin, BUN, kreatinin, prokalsitonin ve aPTT değerleri servis hastalarından istatistiksel olarak yüksektir. Tartışma-Sonuç:Sonuç olarak yoğun bakımda yatan hastaların platelet ve platelet/MPV oranları servise göre daha düşük, bilirubin, BUN, kreatinin, prokalsitonin ve aPTT değerleri ise daha yüksek olarak bulunmuştur. Kırım-Kongo kanamalı ateşi olan hastalarda koagülopati parametreleri ve mortalite ile ilişkisini incelemek için yapılmış olan bir çalışmada trombosit sayısı, PT, aPTT, INR ve fibrinojen KKKA mortalitesi ile ilişkili prognostik faktörler olarak tesbit edilmiş, Koagülopatinin klasik parametrelerini (trombosit sayısı, PT, aPTT, INR ve fibrinojen) içeren laboratuvar testleri KKKA takibinde yeterli olduğu sonucuna ulaşılmıştır.(1)

Anahtar Kelimeler: Kırım-Kongo Kanamalı Ateşi, Yoğun Bakım, Trombosit

Presentation ID / Sunum No: 146

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4559-2735

Kırk Yıllık Gossypiboma

Uzman Dr. Ömer Faruk Bük
Samsun Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Giriş: Bu sunumunda kırk yıl önce hipersplenizm nedeni ile splenektomi ameliyatı olan ve bu sırada unutulan komprese bağlı gelişen dev kistik kitle olgusu sunulmuştur. Olgu: 52 yaşında kadın hasta. Karın ağrısı ve solunum sıkıntısı ile acil servise başvurdu. Hikayesinde 40 yıl önce splenektomi ameliyatı olduğu ve ameliyat sonrası karnında kompres unutulduğunu ve hasta ve yakınlarının bunu bildiği öğrenildi. FM de Sol üst kadranda ele gelen kitle ve hassasiyet saptandı. PAAC solda diyafragmayı eleve eden kitlesel imaj görünümü, USG de Dalak lojunda yaklaşık 18 cm boyutunda mide lojuna uzanım gösteren içerisinde kalsifkasyonlara ait gölgelenmelerin izlendiği yoğun içerikli semisolid oluşum ve TMG de Batın sol üst kadranda yaklaşık 18x14 cm boyutlarında kalın duvarlı mideyi, pankreas kuyruk-gövde kesimini sol lateralden, böbreği anteriordan basılayan ve deplase eden intramezenterik yerleşimli ağırlıklı olarak kistik ve içerisinde hiperdansitelerin ve duvarında yer yer kalsifikasyonların eşlik ettiği kistik kitle dikkati saptandı. Hasta ameliyata alındı. Sol üst kadran yerleşimli dev kistik kitle görüldü. Kistin ön duvarı açıldı kahverengi seropürülan mayi boşaltıldı. Kist içi komprese benzer yabancı cisim çıkartıldı. Kist duvarı çevre dokulardan totale yakın çıkartıldı. Sonuç: Gossipiboma terimi yabancı cisim reaksiyonu ile çevrili bir tekstil matrisini ifade eder. Gazlı bezler ve kompres laparatomilerden sonra en sık unutulan materyallerdir. Gossypiboma vakalarının gerçek insidansını bilmek çok zordur. Spancı veya kompresi unutan cerrahın bunu çıkardıktan sonra bildirmesi beklenilen bir durum değildir. Vakarlın çogu asemptomatik seyreder. Silva ve arkadaşları(1) Abdominal gossipiboma insidansını ve nedenlerini belirlemek, morbidite ve mortalitesini azaltmak ve önleyici tedbirleri araştırmak adına 10 yıllık bir sürede bildirilen gossipiboma vaklarını içeren bir literatür taraması yapmışlardır. Alemu ve arkadaşları(2) sezeryan sonrası unutulan ve batın içi abseye neden olan iki vaka bildirmişlerdir. Sun ve arkadaşları(3) akut üriner retansiyon nedeni ile acil servise getirilen ve 18 yıl önce uterin prolapsus nedeni ile vaginal histerektomi ameliyatı olan 92 yaşında bayan hastada pelvik boşlukta yabanci cisim içeren 16x16cm kistik kitle saptamışlardır. Bu olguda 12 yaşında geçirilen bir cerrahi sonrasında cerrahi alanda kalan geniş hacimli bir yabancı cismin olması, hastanın bu yabancı cisimle geçirdiği 2 gebelik ve sezeryan, 40 yıl geçen süreç ve en ilginci hasta ve yakınlarının bu durumdan haberdar olup semptomatik oluncaya kadar tedavi olmamaları anlaşılması güç bir durumdur. Cerrahi esnasında ve sonunda sıkı spanç ve kompres sayımı, radyoopak marker içeren spanç ve kompreslerin kullanılması bu riski azaltmanın en önemli yollarıdır.

Anahtar Kelimeler: Gossypiboma,

Presentation ID / Sunum No: 280

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8561-6706

Klinik Kimya Laboratuvarı İçin Süreç Yetenek Analizi

Assod. Prof.Dr. Leman Tomak[1], Prof.Dr. Birsen Bilgici[1], Ph.d.Cand. Mehmet Meşe[1]
[1] *Ondokuz Mayıs Üniversitesi*

*Corresponding author: Mehmet Meşe

Özet: Amaç: Süreç Yetenek Analizi (SYA), sürecin gözlenen davranışı ile müşteri isteklerini ilişkilendirir. SYA, özel tasarımlar ve yetenek indeksleri kullanarak sürecin değişkenliğini, sürecin yeteneği ile karşılaştırır. Bu çalışmanın amacı, birçok kimya analiz sürecini kullanan tıptaki laboratuvar teknikleri içine SYA'yı entegre etmektir. Metod: Bu çalışmada kullanılan veriler, klinik kimya laboratuvarında kullanılan CPK değerlerinden elde edilmiştir. Veriler, toplam yedi ay boyunca toplanan yüksek volumlü kalite kontrol maddesi olan CPK'ya ait değerlerdir. Süreç içindeki toplam veri sayısı 154'dür. Bu çalışmada süreci değerlendirmek için kullanılan süreç yetenek indeksleri Cp, Cpk, Pp ve Ppk 'dir. Bulgular: Bu çalışmada yetenek indeksleri sırasıyla Cp= 1.74 Cpk= 1.68 Pp= 1.39 ve Ppk = 1.38 şeklindedir. Bu çalışmada elde edilen değerlerden Cp - Cpk 1.33'den büyük ve Pp- Ppk 1.67'den küçüktü. Sonuç: Sonuç olarak SYA, medikal alanda kullanılabilir ve aynı zamanda süreç yeteneğinin, süreç yetenek prosedürü ya da diğer istatistiksel kalite kontrol indekslerine yabancı kişiler tarafından kolaylıkla anlaşılmasını sağlar.

Anahtar Kelimeler: Süreç Yetenek Analizi, Yetenek İndeksleri, Cp, Cpk, Pp ve Ppk

Process Capability Analysis for Clinical Chemistry Laboratory

Abstract: Objective: Process Capability Analysis (PCA) relates the customer specification to the observed behavior of the process. PCA compares the variability of process and the capability of process to use special designs and capability indices. The aim of this study is to integrate the PCA in the laboratory techniques in medicine which use many chemical analysis processes. Methods: The data used in this study were obtained from the CPK values used in the clinical chemistry laboratory. CPK values, which were collected for seven months, were evaluated as a high-volume control agent. Total 154 data were recorded within this process. Capability process indices which were Cp, Cpk, Pp and Ppk were used to assess the process capability. Results: In this study, capability indices (respectively Cp= 1.74 Cpk=1.68 Pp=1.39, Ppk = 1.38) were obtained. Cp and Cpk values obtained in this study were higher than 1.33. Pp and Ppk values were smaller than 1.67. Conclusion: As a result, PCA can be used in the medical field and also this tends to be more easily understood by lecturer or other related people who were unfamiliar with process capability procedure or other statistical quality control index expectations.

Keywords: Process Capability Analysis, Capability İndices, Cp, Cpk, Pp and Ppk

Presentation ID / Sunum No: 81

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2907-257X

Koagülaz Negatif Stafilokoklar (CoNS): Kan Dolaşımı Enfeksiyonlarında Kontaminant mi Etken mi ?

Uzman Dr. Ali Korhan Sığ
Balıkesir Atatürk Şehir Hastanesi

Özet: Amaç: Kan dolaşımı enfeskiyonları (KDE) etyolojisinde yakın zamanda epidemiyolojik değişimler gözlenmektedir ve kontaminasyon doğru tanıda ciddi bir sorundur. Bu çalışmanın amacı, üçüncü basamak bir hastanenin KDE'lerinde görülen kolagülaz negatif stafilokokların (CoNS) kontaminant ve etken oranlarını incelemektir. Gereç ve Yöntem: Balıkesir Atatürk Şehir Hastanesi'nde 2017-2022 yıllarında yatan tüm yaş gruplarındaki hastaların CoNS üremiş KDE'leri çalışmaya alınmıştır. Kan kültürleri (KK) için BacT/Alert® 3D (bioMérieux, Marcyl'Etoile, Fransa) ve Render BC128 Sistemi (Render Biotech Co. Ltd., Shenzhen, Çin) kullanılmıştır. Farklı KDE epizotlarının sadece ilk üremeleri araştırmaya dahil edilmiştir. Tanımlamada ve EUCAST'a uygun antimikrobiyal duyarlılık testlerinde geleneksel Yöntemler ve Phoenix 100 Sistemi (Becton Dickinson, MA, ABD) kullanılmıştır. Hastaların klinik durumları, tedavi geçmişleri ve epikrizleri incelenerek etken/kontaminant ayrımı yapılmıştır. Bulgular: Toplam 47618 KK setinden, 47217'inde (%99.1) bakteriyel, 401'inde (%0.9) fungal üreme tespit edilmiştir. 3872 vakada (%8.1) CoNS üremesi gözlenmiş, bu üremelerin 2231'inde (totalde %4.7; CoNS içinde %57.6) herhangi tedavi verilmediği ve kontaminant olarak değerlendirildiği, 938 (%2.0) vakada tekil CoNS üremesi olduğu ve mütekiben antibiyoterapi verildiği, 703 vakada ise (%1.5) var olan antibiyoterapiye ek kateter ilişkili enfeksiyon kabul edilerek kateter çekimi yapıldığı ve antibiyotrapiye devam edildiği görüldü. Etken kabul edilen CoNS (n=1641, %3.5) vakalarının %81.5'u (n=1338) kateter ilişkili enfeksiyondu ve çeşitli sebeplerle kateter takılmıştı (juguler venöz, subklavian vb). CoNS'ların %57.8'sinin Staphylococcus epidermidis, %29.7'sinin Staphylococcus hominis, %7.4'ünün Staphylococcus haemolyticus, %5.1'inin diğer stafilokok türleri olduğu tespit edildi. Etken CoNS'ların %81.3'ü metisiline direnç gösteriyordu. Vankomisin ve teikoplanin direnci gözlenmedi. Sonuçlar: CoNS etken olduğu KDE'ler nadir değildir ve klinisyenler bu tarz vakalar için dikkatli olmalıdır. Tür düzeyinde tanımlama, doğru klinik değerlendirme, kateter bakımı ve rehberlere uyum kritiktir. Yerel laboratuvarların veri paylaşımları ve sürveyansı ulusal verilere destek olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kontaminasyon, Bakteriyemi, Kateter, Staphylococcus, Cilt Florası

Coagulase Negative Staphylococci (CoNS): Contaminants Or Causatives in Bloodstream Infections ?

Abstract: Aim: Recently, bloodstream infections (BSIs) show an etiological epidemiologic shift and contamination is a serious problem in accurate diagnosis. The aim of this study is to evaluate isolated coagulase negative staphylococci (CoNS) whether they are causatives or cantaminants. Materials and Methods: CoNS-isolated BSIs between years of 2017-2022 in Balıkesir Atatürk City Hospital were included. BacT/Alert® 3D (bioMérieux, France) and Render BC128 System (Render Biotech Co. Ltd., China) were used for blood cultures (BCs). Only the first positive samples or the first isolates in different episodes of the same patients were investigated. Conventional methods and PhoenixTM 100 System (Becton Dickinson, USA) for identification and antimicrobial susceptibility testing according to

EUCAST guidelines. Clinical status, clinical records of patients were evaluated to discriminate cases. Results: In a total of 47618 BC sets, 47217 (99.15%) were positive for bacterial, 401 (0.85%) were positive for fungal growth. In 3872 cases (8.1%), CoNS growths were observed, and among these, in 2231 cases (in total 4.7%; in CoNS-positive cases 57.6%) isolates were interpreted as contaminants and left without treatment. In 938 cases (2.0%), CoNS growth was singularly detected and concordantly antibiotherapy was applied. In 703 cases (1.5%), a catheter-associated infection during an ongoing antibiotherapy was detected, catheters were removed and antibiotherapies were continued. 81.5% (n=1338) of causative-CoNS cases (n=1641, 3.5%) were catheter-associated infections with various catheter types (jugulary venous, subclavian, etc.). Species distribution of CoNS were as Staphylococcus epidermidis (57.8%), Staphylococcus hominis (29.7%), Staphylococcus haemolyticus (7.4%), other staphylococci (5.1%), respectively. 81.3% of CoNS were methicillin-resistant, and there was not any vancomycin and/or teicoplanin resistance. Conclusions: CoNS-caused BSIs are not uncommon and clinicians should be alerted for such cases. Species level identification, accurate clinical evaluation, good catheter care and congruity to management guidelines are crucial. Data sharing of local laboratories will contribute to consist a national data.

Keywords: Contamination, Bacteremia, Catheter, Staphylococcus, Skin Microbiota

Presentation ID / Sunum No: 246

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-00031754-9246

Kolon Tümörüne Bağlı İntestinal Obstrüksiyon Hastalarındaki Artışı Önlemek İçin Ne Yapmalıyız ?

Uzman Dr. Doğan Öztürk
Ankara Atatürk Sanatoryum Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Giriş-Amaç: Teknolojideki gelişmeler ve sağlık sistemindeki düzelmelere rağmen kolon tümörüne bağlı intestinal obstrüksiyon gelişen hasta insidansında hızlı artış görülmektedir. Bu nedenle kolon kanseri tarama programlarının yetersiz olduğunu düşünmekteyiz. Gereç ve Yöntem: Haziran 2018 -Haziran 2019 yıllında Keçiören Eğitim ve Araştırma Hastanesi Genel Cerrahi kliniğine yatırılan 635 hastanın % 18.58'inde (n=118) ileus ön tanısı tespit edildi. Kolon kanseri ön tanısı nedeniyle opere edilen hastalar değerlendirildi. Bulgular: İleus……..118 (%18.58) ; Medikal tedavi 21 (% 17.79) Brid ileus 23 (%19.49) Kolon tümörü 20 (%16.94) Divertikül perforasyonu 7 (%5.93) Meckel divertikülü 5 (%4.23) Mezenter iskemi 3 (%2.54) Strangüle herni 39 (33.05) 20 hasta (%16.94) Kolon tümörüne bağlı intestinal obstrüksiyon 12 erkek (% 60), 8 kadın (% 40). Ortalama yaş 62 (43-85) idi. Kolon tümörlerinin; 6 …….. % 30. ……Rektum 9 …….. % 45 …….Sigmoid 3 …… % 15 …….İnen kolon-splenik fleksura 2 …… % 10 ……..Transvers kolon Tartışma ve Sonuç: İleus vakalarının sadece % 10'unun kolonik kaynaklı olduğu(1) büyük çoğunluğunda kolon tümörüne bağlı intestinal obstrüksiyonlar sebeptir(1) son bir yıllık serimizde sadece kolon tümörüne bağlı intestinal obstrüksiyonları % 16.94 gibi yüksek oranda tespit ettik. Değişik serilerde kolon tümörlerinin % 7 ile 29'unun bağırsak tıkanıklığı ile prezente olduğu gösterilmiştir(2-3). Bir yıllık sürede toplam 88 kolon tümörlü hasta opere edildi. Bu hastaların 20'si (% 22.72) intestinal obstrüksiyon nedeniyle operasyona alındı. Bu oranın yüksek olması ülkemizde kolon kanseri tarama programlarının yetersiz olduğunun göstergesidir. Buradan yola çıkarak kolon kanseri tarama programlarının tüm ülke çapında geliştirilmesi gerektiğini öngörmekteyiz. (1) Timothy G. Price; Raymond J. Orthober, Tintinalli Emergency Medicine 9th Edition, Chapter 83: Bowel obstruction. (2) Deans GT, Krukowski ZH, Irwin ST: Malignant obstruction of the left colon. Br J Surg, 1994; 81(9): 1270–76. 3. Hsu TC.Comparison of one-stage resection and anastomosis of acute complete obstruction of left and right colon. Am.J.Surg. 2005 Apr;189(4):384-7.

Anahtar Kelimeler: Kolon Tümörleri,tarama Programları

Presentation ID / Sunum No: 315

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0280-1197

Kranial Manyetik Rezonans Görüntülemede Saptanan İnsidental Bulguların Prevalansı

Uzman Dr. Defne Gürbüz
Prof. Dr. Cemil Taşçıoğlu Şehir Hastanesi, Radyoloji Kliniği

Özet: Amaç: İnsidental bulgular herhangi bir nedenle çekilen radyolojik görüntülerde hastalıkla ilgisi olmayan, rastlantısal olarak saptanan, potansiyel klinik önemi olabilecek bulgulardır. Bu çalışmada kranial manyetik rezonans görüntülemede (MRG) saptanan insidental bulguların prevalansını, bu bulguların hastaların semptomları ile korelasyonunu ve klinik seyirlerini araştırmak amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem: Haziran 2021- Haziran 2022 tarihleri arasında hastanemizde çekilen 14141 kranial MRG retrospektif olarak tarandı ve içerisinde insidental bulgu saptanan 3252 kranial MRG çalışmaya dahil edildi. Bütün hastaların kranial MRG'leri, 3 Tesla Siemens Magnetom Vida MR cihazı, 1.5 Tesla Siemens Magnetom Altea ve Sola ile elde edilmişti. Hastaların bu MRG'lerde saptanan insidental bulgularının prevalansı tek bir radyolog tarafından değerlendirildi. Bulgular: Bu çalışmaya katılan hastaların %61'i kadın ve %39'u erkek idi. Hastaların ortalama yaşı 55 ve yaş aralığı ise [19- 96] idi. Hastaların %23'ünde kranial MRG'de insidental bulgular saptandı. En sık saptanan insidental bulguların prevalansı sırasıyla parsiyel empty sella/empty sella (621, %4), sinüzit (424, %3), mastoid hücre efüzyonu (283, %2), araknoid kist 254 (%2), ve diğer (%12) olarak bulunmuştur. Sonuç: Kranial MRG'de saptanan insidental bulgular genel popülasyonda sıklıkla görülmektedir ve radyolojik görüntülemenin gittikçe artan kullanımı nedeniyle insidental bulguların tespiti günümüzde giderek artmaktadır. İnsidental bulgular bana dokunma lezyonları olabileceği gibi patolojik lezyonlar da olabilir. Bu durum hastaları endişeli hale getirebilmekle birlikte, klinik önemi olan patolojik insidental bulguların belirlenmesi hastaların erken dönemde tedavi edilebilmelerine olanak sağladığından oldukça önemlidir.

Anahtar Kelimeler: İnsidental Bulgular, Manyetik Rezonans Görüntüleme, Nöroradyoloji

Prevalence of Incidental Findings Detected On Cranial Magnetic Resonance Imaging

Abstract: Purpose: Incidental findings are those that are unrelated to the disease and are detected unintentionally on radiological images taken for any other reason, and they may have potential clinical significance. This study aims to investigate the prevalence of incidental findings discovered on cranial magnetic resonance imaging (MRI), the correlation of these findings with the symptoms of the patients, and their clinical course. Materials and Methods: 14141 cranial MRIs taken in our hospital between June 2021 and June 2022 were retrospectively evaluated and 3252 cranial MRIs with incidental findings were included in the study. Cranial MRIs of all patients were obtained with 3 Tesla Siemens Magnetom Vida MR device, 1.5 Tesla Siemens Magnetom Altea and Sola MR devices. The prevalence of the patients' incidental findings detected on these MRIs was evaluated by one radiologist. Results: In our sample of 14141 patients, 61% were female and the age ranged from 19 to 96 with an average of 55 years. Incidental findings were encountered in 23% of these patients. The prevalance of the most commonly observed incidental findings are as follows: partial empty sella/empty sella (621, %4), sinusitis (424, %3), mastoid cell effusion (283, %2), arachnoid cyst (254, %2), and others (%12). Conclusion:

Incidental findings on cranial MRI are frequently seen in the general population, and the detection of such findings is more common recently, due to the increasing use of radiological imaging. Incidental findings may be ‘don’t touch’ lesions’ as well as pathological lesions. Although detection of findings unrelated to the disease may cause certain anxiety for the patients, the identification of clinically important pathological incidental findings is critical for patients `because it allows the treatment to start as early as possible.

Keywords: Incidental Findings, Magnetic Resonance Imaging, Neuroradiology

Presentation ID / Sunum No: 29

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:
0000-0003-2683-5076 / 0000-0002-5475-0363 / 0000-0002-5759-1767

Kronik Obstrüktif Akciğer Hastalığında Antioksidan Tedavinin Etkinliği

Dr. İlkay Keskinel[1], Prof. Dr. Tunç Demir[2], Prof. Dr. Nurhayat Yıldırım[2]
[1] İstanbul Sağlık ve Teknoloji Üniversitesi
[2]İstanbul Cerrahpaşa Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göğüs Hastalıkları

*Corresponding author: İlkay Keskinel

Özet: Dünyada önde gelen morbidite ve ölüm nedenlerinden biri olan kronik obstrüktif akciğer hastalığı (KOAH)'nın artmış oksidan stres ile ilişkili olabileceği düşünülmektedir. Mevcut çalışmada, KOAH'da standart tedaviye ek olarak verilen antioksidan tedavinin oksidan stres göstergelerinden olan plazma malondialdehit (MDA), antioksidan kapasitenin göstergelerinden olan eritrosit süperoksit dismutaz (SOD), kan glutatyon (GSH), ve plazma total antioksidan kapasite (TAK) ile nitrik oksit (NO) düzeyleri, ayrıca, solunum fonksiyonları ile arter kan gazları üzerine etkisi araştırılmıştır. Çalışmaya, İstanbul Üniversitesi, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Göğüs Hastalıkları Anabilim Dah'nda izlenen ve bilinen ek bir metabolik hastalığı olmayan 20 stabil KOAH'lı olgu alınmıştır. Solunum fonksiyon testleri, arter kan gazları, tam kan sayımı, sedimentasyon, periferik yayma incelemeleri ve MDA, SOD, GSH, TAK, NO analizleri için kan örnekleri alınmasını takiben, olgulara, almakta oldukları KOAH tedavisine ek olarak, 6 hafta boyunca oral kombine bir antioksidan preparatı (A, C, E vitaminleri, çinko, bakır, selenyum, manganez) verilmiştir. 6 haftalık süre içerisinde 5 olgu KOAH alevlenmesi nedeniyle, 1 olgu da demir eksikliği anemisi saptanarak tedavi başlanması üzerine çalışmadan çıkarılmıştır. Çalışmayı tamamlayan 14 olgu değerlendirildiğinde, 6. hafta sonundaki MDA düzeylerinin başlangıca göre azalmış ($p<0,01$), SOD ($p<0,05$) ve TAK ($p<0,001$) düzeylerinin artmış olduğu, GSH ve NO düzeylerinde belirgin bir değişiklik olmadığı görülmüştür. FVC, % FVC, FEV1, % FEV1 değerleri başlangıca göre artmış iken ($p<0,05$), diğer solunumsal parametrelerle arter kan gazları arasında başlangıca göre farklılık olmadığı saptanmıştır. Olguların solunum fonksiyonları ve arter kan gazları ile MDA, SOD, GSH, TAK, NO düzeyleri arasında korelasyon bulunamamıştır ($p>0,05$). Benzer şekilde, içilen sigara miktarı, sigarayı bırakma süresi ve hastalık süresi ile MDA, SOD, GSH, TAK, NO düzeyleri arasında korelasyon yoktur ($p>0,05$). Sonuç olarak, özellikle beslenmesi bozulmuş KOAH'lı olguların tedavilerine eklenecek olan antioksidanlann, KOAH'da oksidanlar lehine bozulmuş olan oksidan- antioksidan dengesinin düzeltilmesine yardımcı olabileceği düşünülebilir.

Anahtar Kelimeler: Koah, Antioksidan, Tedavi, Oksidan Stres, Süperoksit Dismutaz, Glutatyon, Total Antioksidan Kapasite, Nitrik Oksit, Malondialdehit

Antıoxıdant Therapy in Chronıc Obstructıve Pulmonary Dısease

Abstract: Chronic obstructive pulmonary disease (COPD), which is a prominent cause of morbidity and mortality in the world, is thought to be related to increased oxidative stress. Aims: We aimed to investigate the effect of antioxidant therapy combined with the standard therapy of COPD on plasma malondialdehyde (MDA) (a marker of oxidative stress); eryhtrocyte superoxide dismutase (SOD), glutathione (GSH) and plasma total antioxidant capacity (TAC)-these three being markers of antioxidant

capacity; nitric oxide (NO) levels as well as on pulmonary functions and arterial blood gases. Twenty stable COPD cases having no known additional metabolic disease and admitted to the COPD Clinic of Pulmonary Diseases Department of Cerrahpaşa Medical Faculty were recruited fort he study. Pulmonary function tests, arterial blood gases, total blood count, erythrocyte sedimentation rate, peripheral leukocyte formula analyses were performed and blood specimens were obtained from all patients for MDA, SOD, GSH, TAC and NO analyses. Patients were then given an antioxidant preparate consistent of vitamins A, C and E, as well as zinc, copper, selenium and manganese. Within the 6 week period during which the patients were followed up, 5 cases were excluded from the study because of COPD exacerbation and 1 case because of recently diagnosed iron deficiency anaemia requiring treatment. An evaluation of the 14 cases completing the study revealed decreased MDA ($p<0,01$), increased SOD ($p<0,05$) and TAC ($p<0,001$) levels compared to the initial while no significant difference existed in GSH and NO levels. FVC, FVC %, FEV1 and FEV1% had increased compared to the initial ($p<0,05$), while there was no significant difference in other functional parameters and arterial blood gases. No significant correlation existed between pulmonary functions or arterial blood gases and MDA, SOD, GSH, TAC and NO levels ($p>0,05$). Similarly, there was no correlation between smokşng history, quitting time or duration of symptoms and MDA, SOD, GSH, TAC and NO levels ($p>0,05$). We conclude that, adding antioxidants to standard treatment of COPD patients might help restore the normal oxidant-antioxidant balance which has been altered in favour of oxidants in COPD.

Keywords: Copd, Antioxidant, Therapy, Oxidant Stress, Superoxide Dismutase, Glutathione, Total Antioxidant Capacity, Nitric Oxide, Malondialdehyde

Presentation ID / Sunum No: 49

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000 0003 2326 4511

Kronik Öksürük Sendromunda Kulak Burun Boğaz Polikliniğinde Yaklaşım ve Tedavi Algoritması

Uzman Dr. Ahmet Mert Bilgili
Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi

Özet: Amaç: Kronik öksürük, erişkin hastalarda çok farklı nedenlerden kaynaklanabilen sıklıkla öksürük aşırı duyarlılığı olarak görülen bir sendromdur. Bu sendromun tedavisi zordur, çünkü birçok pulmoner ve ekstrapulmoner durum kronik öksürük ile birlikte bulunabilir. Öksürük, altta yatan herhangi bir tanımlanabilir neden olmadan da görülebilir veya ilişkili hastalığı iyileştiren tedavilere dirençli olabilir. Bu çalışmada kulak burun boğaz polikliniğine başvuran hastaların kronik öksürük nedenlerini saptamaya ve tedavi etmeye yönelik bir algoritma geliştirmeyi amaçlandı. Yöntem: 2018 Ocak ve 2022 Kasım tarihleri arasında Kulak Burun Boğaz polikliniğine, kronik öksürük yakınması ile başvuran 252 hastanın anamnezlerini alınıp tam detaylı endoskopik Kulak Burun Boğaz muayenesi yaparak altta yatan nedenleri araştırıldı. Gerekli gördüğümüz hastalarda Göğüs Hastalıkları ve Gastroenteroloji gibi branşlarından konsültasyon desteği istendi. Koyduğumuz tanılara yönelik tedavileri düzenlendi ve sınıflandırıldı. K.B.B. tanısı alan hastaların tedavisini planlandı. Diğer branşlara yönlendirdiğimiz hastaların tedavisini de ilgili branşa bırakıldı. Bulgular: 252 hastanın 133'u kadın 119'si erkekti. Allta yatan tanıya uygun tedavileri düzenlenip gereken süredee takip edildi. En sık karşılaşılan tanılar postenfeksiyöz öksürük, allerjik rinosinüzit ve larengofarengeal reflü idi. Bunlardan sonra görülenler daha az sıklıkta obstrüktif uyku apnesi, vokal kord parezileri, astım, kimyasal madde maruziyetleri ve ilaca bağlı öksürük idi. Sonuç: Hastalar öksürüğü tetiklenen tanıyı aldıktan sonra önceden uygulanmakta olan genel öksürük kesici tedaviler durduruldu. Altta yatan tanıya uygun tedaviler düzenlendikten sonra ile yüksek oranda belirgin düzelme sağlanmıştır. Tedavi oranları tanıya göre değişmekle birlikte ortalama %85'in üzerinde görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Kronik Öksürük, Tedavi Algoritması, Medikal Tedavi, Kulak Burun Boğaz

Approach and Treatment Protocol in the Otorhinolaryngology Polyclinic in Chronic Cough Syndrome

Abstract: Introduction: Chronic cough is a syndrome that is often seen as cough hypersensitivity in adult patients, which can be caused by many different causes. This syndrome is difficult to treat because many pulmonary and extrapulmonary conditions can coexist with chronic cough. Cough may occur without any underlying identifiable cause or may be resistant to treatments that ameliorate the associated disease. In this study, it was aimed to develop an algorithm to detect and treat the causes of chronic cough in patients who applied to the otolaryngology outpatient clinic. Matherial and Methods: Between January 2018 and November 2022, the anamnesis of 252 patients who applied to the otorhinolaryngology outpatient clinic with the complaint of chronic cough was taken, and the underlying causes were investigated by performing a full detailed endoscopic otolaryngological examination. Consultation support from branches such as Chest Diseases and Gastroenterology was requested for patients deemed necessary. The treatments for the diagnosed diagnoses were arranged and classified.

Treatment of patients diagnosed with otolaryngological diseases was planned. The treatment of patients who were referred to other branches was left to the relevant branch. Results: Of 252 patients, 133 were female and 119 were male. Treatments according to the underlying diagnosis were arranged and followed up in the required time. The most common diagnoses were postinfectious cough, allergic rhinosinusitis, and laryngopharyngeal reflux. Less frequent were obstructive sleep apnea, vocal cord paresis, asthma, chemical exposures, and drug-induced cough. Conclusion: After the patients were diagnosed with cough triggered, the previously applied general cough suppressant treatments were stopped. After arranging the appropriate treatments for the underlying diagnosis, a high rate of significant improvement was achieved. Although treatment rates vary according to the diagnosis, it was observed above 85% on average.

Keywords: Chronic Cough, Treatment Algorithm, Medical Treatment, Otolaryngology

Presentation ID / Sunum No: 345

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7013-7879

Kronik Osteomiyelite Bağlı Büyük Kemik Defektlerinin Masquelet Tekniği ile Rekonstrüksiyonu

Uzman Dr. Mehmet Kılıç
Konya Şehir Hastanesi

Özet: Amaç: Büyük kemik defektleri, ortopedik travma cerrahları için büyük bir zorluk oluşturmaktadır. Ateşli silah yaralanması sonrası kronik osteomiyelit olan hastaya masquelet tekniğinin ilk aşamasını uyguladık. Sement etrafında periost oluşumu sağlayarak defektin rekostrüksiyonunu planladık. Yöntem: 55 yaşında erkek sağ tibiada pürülan akıntı ve ağrı şikayetiyle başvurdu. Hastada tibiada ciltte kronik enfeksiyona bağlı fistül ağzı gözlendi. X ray grafisi ve çekilen Bt lerinde intramedüller çivi olan hastada sağ tibia proximal diafizer bölgede kronik osteomiyelite bağlı psödoartroz saptandı. Hasta bilgilendirilip onamı alındıktan sonra cerrahi planlandı. Tibia anteriordan 15 cm insize edildi. İntramedüller çivi çıkarıldıktan sonra osteomiyelit saptanan yaklaşık 12 cm enfekte kemik rezeke edildi. Etraf dokuların kanama sağlanana kadar radikal debridmanı yapıldı. Ardından tibiaya LRS eksternal fiksatör sistemi kuruldu. Tibiadaki 12 cm kemik defekti targocidli sement ile dolduruldu. Bulgular: Hastanın takiplerinde tibiada akıntı şikayetleri tamamen düzeldi. Enfeksiyon parametlerinde anlamlı düzelme gözlendi. 6 hafta sonra hasta ameliyata alındı. Longitudinal kesi ile girildi. Periost korunarak sement osteotom ile kırılarak çıkarıldı. 12 cm lik çıkarılan sementin etrafında periost doku gözlendi. Sonuç: Masquelet yöntemi büyük kemik defektlerinde iki aşamalı güvenilir bir yöntemdir. Bizim vakamızda ilk aşaması uygulandı ve çıkarılan defekt boyunca periost oluşumu gözlendi. Daha güvenilir sonuçlar için büyük vaka serilerine ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Masquelet, Kemik Defekt, Osteomiyelit, Periost

Presentation ID / Sunum No: 331

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5798-6750

Kronik Venöz Yetmezlik Etiyopatogenezinde Kronik Enflomasyonun Biyokimyasal Parametrelerle Ortaya Konması

Uzman Dr. Burcu Bıçakhan
Gaziosmanpaşa Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: KVY'yi oluşturan temel patoloji venöz basınçta artış, venoz hipertansiyondur. Bu hipertansiyon venlerdeki bulunan kapakların yetmezliği, venlerdeki tıkanıklık veya bunların kombinasyonundan oluşur. Ayakta durulduğunda ise venoz hipertansiyon özellikle daha da artmaktadır. KVY kliniği altta yatan faktörlere göre çok geniş spekruma sahiptir; basit telenjektazi veya retiküler venlerden hastalığın ileri aşamaları olan cilt değişiklikleri ve venöz ülserasyonlara kadar çeşitli evrelerde hasta kliniğe başvurabilir. Inflamasyon, zararlı kimyasallar, çevresel ajanlar, travma, aşırı kullanma veya bulaşıcı hastalıklara bağlı oluşan doku yanıtı olarak tanımlanır. Bu doku yanıtı yara iyileşmesi ve enfeksiyon hastalıklarının kontrolünün sağlanması adına önemli bir aşamadır. Kliniğimizde venöz yetmezlikli hastalarda eflamatuar parametreleri değerlendirerek yaptığımız çalışmada proçesin hastalığın etiyopatogenezinde önemli yer aldığı tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Venöz Yetmezlik, Enflomatuar Proçez

Presentation ID / Sunum No: 84

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9451-5715

Küçük Hücreli Olmayan Akciğer Kanseri Hücreleri Üzerinde Aloe Vera ve Cannabis Sativa Etanolik Ekstraktlarının Antiproliferatif ve Apoptotik Etkinliğinin Araştırılması

Dr. Öğretim Üyesi Tugba Kul Koprulu
Sağlık Bilimleri Üniversitesi

Özet: Küçük hücreli olmayan akciğer kanseri, hala kansere bağlı ölümlerin önde gelen nedenlerinden biridir. Kanser hücrelerini spesifik olarak hedefleyen ve normal sağlıklı hücreler için düşük toksisiteye sahip yenilikçi antikanser ilaçların geliştirilmesi, sürekli artan kanser ölüm yükü göz önüne alındığında, önemli bir çalışma alanı olmaya devam etmektedir. Kanser teşhis ve tedavisinin mortaliteyi azaltmada büyük ilerlemeler kaydetmesine rağmen, hala etkili tedaviler bulunmamaktadır. Kanser bozukluklarının tedavisi için yeni ilaçların çeşitli bitkiler kullanılarak geliştirilebileceği bilinmektedir. Bitkilerden elde edilen antikanser ajanların daha az yan etki ile antiproliferatif ve proapoptotik aktivitelere sahip olduğu gösterilmiştir. İlaç geliştirmedeki gelişmelere rağmen, bitkilerden yapılan yeni terapötik ilaçları aramaya hala ihtiyaç vardır. Bu çalışma, insan akciğer kanseri hücre dizisi A549'a karşı Aloe vera (AVE) ve Cannabis sativa'nın etanolik ekstraktının in vitro sitotoksisitesini değerlendirmeyi amaçladı. Hücre döngüsünün durdurulması, apoptoz ve otofaji, Aloe vera ekstraktının ve Cannabis sativa CBD'sinin kanser hücrelerinin çoğalmasını engelleyebileceği çeşitli yollardan sadece birkaçıdır. AVE'nin sitotoksik etkisi, xCELLigence RTCA Sistemi ve AnnexinV-FITC/PI Apoptosis Assay (Akış Sitometrisi Analizi) ile değerlendirildi. Mevcut araştırma, Aloe vera jel özü ve CBD'nin akciğer kanseri hücrelerinde, kanser olmayan hücrelere göre nispeten daha yüksek bir hücre ölümü oranını tetikleyebileceğini gösterdi.

Anahtar Kelimeler: Küçük Hücreleri Olmayan Akciğer Kanseri, Aloe Vera, Cannabis Sativa, Apoptosis, Xcelligence Rtca, Antikanser Aktivite

Investigation of Antiproliferative and Apoptotic Efficacy of Aloe Vera and Cannabis Sativa Ethanolic Extracts On Non-Small Cell Lung Cancer Cells

Abstract: Non-small cell lung cancer (NSCLC) still remains the leading cause of cancer-related death. The development of innovative anticancer medications with specific targeting for cancer cells and low toxicity for normal healthy cells continues to be a significant area of study given the continually rising burden of cancer death. There is still a lack of effective treatments, despite the fact that cancer diagnosis and therapy have made enormous strides in reducing mortality. It is known that novel drugs for the treatment of cancer disorders can be developed using a variety of plants. It has been demonstrated that the anticancer agents from plants have antiproliferative and proapoptotic activities with fewer side effects. Despite improvements in drug development, there is still a need to look for new therapeutic drugs made from plants. This study aimed to evaluate the in vitro cytotoxicity of ethanolic extract of Aloe vera (AVE) and Cannabis sativa against human lung cancer cell line A549. Cell cycle arrest, apoptosis, and autophagy are just a few of the several ways by which extract of Aloe vera and CBD of Cannabis sativa may inhibit the proliferation of cancer cells. The cytotoxic effect of AVE was evaluated

by xCELLigence RTCA System and AnnexinV-FITC/PI Apoptosis Assay (Flow Cytometry Analysis). The current research showed that Aloe vera gel extract and CBD can trigger a relatively higher rate of cell death in lung cancer cells than in non-cancer cells.

Keywords: Non-Small Cell Lung Cancer, Aloe Vera, Cannabis Sativa, Apoptosis, Xcelligence Rtca, Anticancer Activity

Presentation ID / Sunum No: 274

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4605-048X

Laparoskopik Kasık Fıtığı Cerrahisinde Kolay Bir Greft Serme Tekniği

Öğr. Gör. Dr Mehmet Ali Koç
Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Anabilim Dalı

Özet: GİRİŞ: Laparoskopik kasık fıtığı cerrahisi daha az ağrı, daha çabuk günlük işlere dönüş, çok daha iyi bir kozmezis sağlaması, daha kısa ameliyat süresi gibi avantajları sayesinde modern cerrahide yerini sağlamlaştırmıştır. Gün geçtikçe birçok cerrah tarafından tercih edilen metod haline gelmektedir. Bu kadar yaygın olan bu teknikte diseksiyon sonrası cerrahları zorlayan basamaklardan biri greftin serilmesi aşamasıdır. Özellikle total eksraperitoneal onarımda bu aşama bazen diseksiyon süresinden bile daha uzun sürebilmektedir. AMAÇ: Cerrahın kendi becerisi ile açtığı standart prolen mesh greftlere alternatif olarak hafızalı, sermeye hazır greftler üretilmiş ve kullanıma sunulmuştur. Fakat bunların maliyeti standart prolen greftlere göre çok daha yüksek olmaktadır. Bu nedenle standart prolen mesh grefti daha kolay serebilmeyi sağlayacak bir teknik maliyet ve ameliyat zamanını kısaltma açısından çok daha verimli olacaktır. METOD: Uyguladığımız greft serme tekniğinde, prolen mesh greft rulo şeklinde sarıldıktan sonra 2.0 veya 3.0 prolen sütür ile kontinyu şekilde bir uçtan diğer uca geçilerek rulonun açılması önlenmektedir. Bu şekilde preperitoneal alana atılan greft öncelikle medial kenarlarından tespit edildikten sonra prolen sütür çıkarılıp dışarı alınmakta ve prolen mesh greft rahatlıkla laterale doğru açılmaktadır. SONUÇ: Tarif ettiğimiz teknikle greft çok daha hızlı serilebilmektedir ve bu sayede hem cerrahın konforunu arttırmakta hem de ameliyat süresinde azalma sağlanabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Laparoskopi, Kasık Fıtığı, Tep, Greft

An Easy Mesh Layıng Technıque for Laparoscopıc Inguınal Hernıa Repaır

Abstract: INTRODUCTION: Laparoscopic inguinal hernia repair has strengthened its place in modern surgery thanks to its advantages such as less pain, earlier return to daily activities, better cosmesis, and shorter operation time. It is the preferred method for many surgeons nowadays. However, one of the most challenging steps for surgeons after dissection is laying down the mesh. Especially in total extraperitoneal repair, this process can sometimes takes longer time than the dissection takes. OBJECTIVE: As an alternative to the standard prolene mesh grafts, ready-to-lay grafts have been produced. However, their cost is much higher than standard prolene mesh grafts. Therefore, a technique that enables the standard prolene mesh graft to be laid down more easily could be much more efficient in terms of cost and shortening the operation time. METHOD: After the prolene mesh graft is wrapped like a roll, 2.0 or 3.0 prolene suture is placed starting from one end to the other in a continuous manner for preventing the mesh to unroll before laying down. Then, the graft is placed in the preperitoneal area, and firstly fixed from its medial edges. After that, the prolene suture is removed, and the prolene mesh graft is easily opened laterally. CONCLUSION: The graft may be laid much more quickly using the method we've just explained, improving the surgeon's comfort and shortening the duration of the procedure.

Keywords: Laparoscopy, İnguinal Hernia, Tep, Graft

Presentation ID / Sunum No: 74

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0293-7388

Lenfomada Gemsitabin ve Bendamustin Bazlı Tedavilerin Etkinliği

Uzman Dr. Birgül Avdan[1], Dr. Öğretim Üyesi Mustafa Merter[2]
[1] Fırat Üniversitesi Tıp Fakültesi İç Hastalıkları Abd
[2] Fırat Üniversitesi Tıp Fakültesi İç Hastalıkları Abd Hematoloji Bd

*Corresponding author: Mustafa Merter

Özet: Konu: Lenfomalar, lenfositlerin klonal proliferasyonundan kaynaklanan bir hastalık grubudur. Tüm dünyada insidansı artmaktadır. Hodgkin lenfoma (HL) ve non-Hodgkin lenfoma (NHL) olarak ikiye ayrılır. Gemsitabin, bir sitidin analoğudur. Relaps/refrakter HL ve NHL'de etkin bulunmuştur. Bendamustin, allkilleyici ajanlar grubunda yer alır. Kronik lenfositik lösemi, multipl miyelom, HL, diffüz büyük B hücreli lenfoma (DBBHL), foliküler lenfoma (FL), marjinal zon lenfomada (MZL) endikasyon almıştır. Amaç: Çalışmamızın amacı lenfoma tanılı hastalarda gemsitabin bazlı ve/veya bendamustin bazlı tedavi etkinliğini araştırmaktır. Yöntem: Çalışmaya, Fırat Üniversitesi Tıp Fakültesi Hematoloji Bilim Dalı'nda takip edilen gemsitabin bazlı ve/veya bendamustin bazlı tedavi alan lenfoma tanılı 44 hasta dahil edildi. Hastalar NHL ve HL olarak iki gruba ayrıldı. Verilen tedavilerin hangi grupta daha etkin olduğu, NHL tanılı hastaların indolent ya da agresif seyirli alt tipe sahip olmasının tedaviye yanıt durumunu nasıl değiştirdiği ve progresyonsuz sağkalıma olan etkisi retrospektif olarak araştırıldı. Verilerin analizinde ki-kare analizi (Pearson Chi-kare), Shapiro Wilk testi, student t testi, Kaplan-Meier analizi ve Log Rank (Mantel-Cox) analizi kullanıldı. Anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak alındı. Bulgular: Hastaların 15'i (%34,1) gemsitabin bazlı, 29'u (%65,9) bendamustin bazlı tedavi almıştı. Gemsitabin bazlı tedavi alanlarda toplam yanıt %20, bendamustin bazlı tedavi alanlarda toplam yanıt oranı %51,7 bulundu. Agresif NHL'de toplam yanıt %28 iken indolen NHL'de %53,8 idi. Çalışmamıza dahil edilen 44 hastanın 17'sinde progresyon görüldü ve 2 yıllık progresyonsuz sağkalım oranı %61,4 bulundu. Tüm hastalarda ortanca progresyonsuz sağkalım süresi 182,8 ay saptandı. HL tanılı hastalarda gemsitabin yanıt oranı daha iyiydi ($p=0,013$). NHL hastalarında agresif ya da indolent seyirli olmanın tedaviye yanıt açısından aralarında anlamlı farklılık görülmedi ($p=0,167$). Sonuç: Hem gemsitabin hem de bendamustin tedavi naif ve nüks/dirençli hastalarda kombinasyon ve monoterapi olarak etkin ilaçlardır.

Anahtar Kelimeler: Lenfoma, Gemsitabin, Bendamustin

Effectiveness of Gemsitabin and Bendamustin Based Treatments in Lymphoma

Abstract: Subject: Lymphomas are a group of diseases arising from the clonal proliferation of lymphocytes. Its incidence is increasing all over the world. It is divided into Hodgkin lymphoma (HL) and non-Hodgkin lymphoma (NHL). Gemcitabine is a cytidine analog. It has been found to be effective in relapsed/refractory HL and NHL. Bendamustine belongs to the group of alkylating agents. Aim: The aim of our study is to investigate the effectiveness of gemcitabine-based and/or bendamustine-based treatment in patients with lymphoma. Methods: Forty-four patients diagnosed with lymphoma who received gemcitabine-based and/or bendamustine-based therapy were included in the study. The patients were divided into two groups as NHL and HL. We investigated retrospectively in which group the given

treatments were more effective, how the indolent or aggressive subtype of patients with NHL changed the response to treatment, and its effect on progression-free survival. Chi-square analysis (Pearson Chi-square), Shapiro Wilk test, student t test, Kaplan-Meier analysis and Log Rank (Mantel-Cox) analysis were used in the analysis of the data. Significance level was taken as $p<0.05$. Results: Fifteen (34.1%) of the patients received gemcitabine-based treatment and 29 (65.9%) received bendamustine-based treatment. Overall response rate was found to be 20% in those receiving gemcitabine-based treatment, and 51.7% in those receiving bendamustine-based treatment. While the overall response was 28% in aggressive NHL, it was 53.8% in indolent NHL. Progression was observed in 17 of the 44 patients and 2-year progression-free survival rate was 61.4%. The median progression-free survival time was 182.8 months for all patients. Gemcitabine response rate was better in patients with HL ($p=0.013$). There was no significant difference between being aggressive or indolent in NHL patients in terms of response rate ($p=0.167$). Conclusion: Both gemcitabine and bendamustine are effective drugs as combination and monotherapy in treatment-naïve and relapse/resistant patients.

Keywords: Lymphoma, Gemcitabin, Bendamustin

Presentation ID / Sunum No: 53

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6373-4744

Major Depresif Bozukluğu Olan Hastalarda Corpus Striatum Yapı Hacimlerinin Stereolojik Yöntem ile Ölçülmesi

Dr. Öğretim Üyesi Emrah Özcan[1], Prof.Dr. İlter Kuş[1], Doç.Dr. Ömür Karaca[1], Dr. Öğretim Üyesi Burak Gülcen[1], Prof.Dr. Tunay Karlıdere[2], Prof.Dr. Bahar Yanık Keyik[3]

[1] Balıkesir Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Anatomi A.D.

[2] Balıkesir Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Ruh Sağlığı ve Hastalıkları A.D.

[3] Balıkesir Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Radyoloji A.D.

*Corresponding author: Emrah Özcan

Özet: Amaç: Bu çalışmada, Major Depresif Bozukluğu (MDB) olan bireylerin beyin manyetik rezonans (MR) görüntülerinde, nucleus (nuc.) caudatus, putamen ve globus pallidus hacminin üç farklı ölçüm yöntemi ile ölçülmesi amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem: Çalışmamıza Üniversite hastanesi Psikiyatri polikliniğine başvuran ve MDB tanısı almış olan 33 hasta (yaş ortalaması 44,30±13,98) ile 33 sağlıklı birey (yaş ortalaması 46,27±14,94) katıldı. Tüm katılımcılarından Hamilton Depresyon Derecelendirme Ölçeği (HAM-D) ve Hamilton Anksiyete Derecelendirme Ölçeği (HAM-A) skorları alındı. Üç boyutlu yapısal MR görüntüleri T1 ağırlıklı 1,5 Tesla MR cihazından elde edildi. Total beyin, sağ ve sol hemisfer, sağ ve sol nuc. caudatus, sağ ve sol putamen ve sağ ve sol globus pallidus hacimleri Cavalieri, Planimetri ve atlas temelli metot yöntemleri ile ölçüldü. Bulgular: Otomatik, yarı otomatik ve manuel yöntemlerle hesaplanan beyin ve bazal ganglion hacimleri kontrol grubu ile karşılaştırıldığında MDB tanılı hasta grubunda azalmanın olduğu ancak bu azalmanın istatistiksel olarak anlamlı olmadığı tespit edilmiştir ($p>0,05$). Yapılan korelasyon analizi sonucunda hem hasta hem de kontrol grubunda beyin ve bazal ganglion hacimleri ile yaş, HAM-A ve HAM-D skorları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir korelasyon tespit edilmemiştir ($p>0,05$) Sonuç: Bulgularımız sonucunda, MDB tanılı hastalarda beyinde oluşan yapısal değişikliklerin tanımlanması ile birlikte MDB'nin nörobiyolojik mekanizmasının açıklanabileceği ve MDB'nin etiyolojisini anlamayı amaçlayan araştırıcılara bu veriler doğrultusunda katkı sağlanabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Major Depresyon Bozukluğu, Stereoloji, Cavalieri Yöntemi, Corpus Striatum

Measurement of the Volume of Corpus Striatum Structures in Patients With Major Depressive Disorder by Stereological Method

Abstract: Objective: This study aims to measure the volumes of the caudate nucleus, the putamen and the globus pallidus from the brain magnetic resonance images (MRI) of patients with major depressive disorder (MDD) with three different measurement methods. Material and Method: Thirty-three patients (mean age 44.30±13.98) and 33 healthy individuals (mean age 46.27±14.94) who applied to the University Hospital Psychiatry outpatient clinic and were diagnosed with MDD were included in our study. Hamilton Depression Rating Scale (HAM-D) and Hamilton Anxiety Rating Scale (HAM-A) scores were obtained from all participants. Three-dimensional structural MR images were obtained from a T1 weighted 1.5 Tesla MR device. Total brain, right and left hemispheres, right and left caudate

nucleus, right and left putamen, and right and left globus pallidus volumes were measured by Cavalieri, Planimetry, and atlas-based method methods. Results: It was found that there was a decrease in the brain and basal ganglia volumes calculated by automatic, semi-automatic, and manual methods compared to the control group, but this decrease was not statistically significant ($p > 0.05$). As a result of the correlation analysis, no statistically significant correlation was found between the brain and basal ganglia volumes and age, HAM-A and HAM-D scores in both the patient and control groups ($p > 0.05$). Conclusion: As a result of our findings, it is thought that the neurobiological mechanism of MDD can be explained with the identification of the structural changes in the brain in patients with MDD, and researchers who aim to understand the etiology of MDD can contribute to these data.

Keywords: Corpus Striatum, Cavalieri Method, Major Depressive Disorder, Stereology

Presentation ID / Sunum No: 166

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8681-1565

Malign Meme Kitlelerinin Kaiser Skorlama Sistemi ile Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Ebru Yılmaz
Altunizade Acıbadem Hastanesi

Özet: Giriş-Amaç: Meme manyetik rezonans görüntüleme (MRG) meme kanseri tanısında en yüksek duyarlılığa sahip yöntemdir. Mamografi ve ultrason ile karar verilemeyen olgularda, memede malign kitle tanısı olan olgularda ek odak araştırmak için, malign aksiller LAP olup primer odak araştırmak için meme MRG yapılır. Giderek artan sayıda çekilen meme MRG'nin değerlendirmesi BI-RADS (Breast Imaging Reporting and Data System) sistemi ile yapılmaktadır. Ancak bu sistem klinisyen ile radyolog arasında ortak bir raporlama dili olması için geliştirilmiştir. Lezyon değerlendirmede birçok görüntünün birarada değerlendirilmesi prensibine dayanmakta değerlendirme için bir yol göstermemektedir. Bu amaçla 1980 yılında Sylvia Heywang-Köbrunner ve Werner Alois Kaiser tarafından Kaiser Skorlaması geliştirilmiştir. Çalışmamızda amacımız malign meme kitlelerinde Kaiser skorlamanın malign lezyonları saptama duyarlılığını tespit etmektir. Gereç-Yöntem: Mart 2018-Ekim 2021 tarihleri arasında meme MRG çekilmiş, biyopsi ile tanı almış malign kitlesi olan hastalar, bu MRG'leri raporlamayan, farklı bir meme radyoloğu (EY) tarafından Kaiser Skorlaması akış şemasına göre değerlendirildi. MRG öncesi biyopsi yapılan, opere olmuş hastalar çalışma dışı bırakılmıştır. Kaiser skorlamasına göre 1-11'i içeren puanlama yapılır. Bu puanlamaya göre 1-4 puan alanlar takip edilirken, 5-11 arası puan alanlara biyopsi önerilir. BI-RADS sınıflaması ile korele edildiğinde 1-4 alanlar BI-RADS 2/3'e, 5-7 puan alanlar BI-RADS 4'e, 8-11 puan alanlar BI-RADS 5'e denk gelmektedir. Bulgular: Çalışmaya dahil olan hastaların ortalama yaşı 51.08 (27-79)'dır. Toplam 40 hastada biyopsi ile tanı konmuş 42 malign meme lezyon değerlendirilmiştir. Bu lezyonların %91,5'i invaziv meme karsinomu, %8,4'i duktal karsinoma insitu'dur. 42 malign meme lezyonundan 2 tanesi hariç diğerleri 5-11 arası puan alarak konvansiyonel MRG değerlendirilmesi ile korele bulunmuştur (sensitivite %95.2). Tartışma-Sonuç: Kaiser Skorlaması Meme MRG değerlendirilmesinde yüksek duyarlılığa sahip bir yöntemdir. Çalışmamızda da literatür ile uyumlu olarak yüksek duyarlılıkla malign meme lezyonları saptanmıştır. Kaiser Skorlamasının bir akış şeması sunması açısından meme MRG değerlendirme tecrübesi az olan meme radyologları için faydalı olduğuna inanıyoruz.

Anahtar Kelimeler: Meme Mrg, Kaiser Skorlaması, Malign Meme Kitleleri

Presentation ID / Sunum No: 342

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: https://orcic.org/0000-0002-9296-9489

Mammografi Eşliğinde Tel İşaretlemede Önemli İp Uçları: İşlem Süresini Kısaltmak ve Tanı Doğruluğu Arttırmak Elimizde

Dr. Öğretim Üyesi Şule Özer
Çanakkale 18 Mart Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet: Mammografi eşliğinde tel lokalizasyonu, son yıllarda kontrastlı mammografi kullanımının da yaygınlaşması ile tekrar gündeme gelen, cerraha klavuzluk eden pratik bir yöntemdir. İşlem öncesi prosedürler doğru tamamlandığında, yerinde indikasyon ve tecrübe ile oldukça hızlı ve doğru yapılan bir işlemdir. Sonografik olarak tesbit edilemeyen ve mammografik olarak pozitif olan tüm BIRADS 4 ve 5 lezyonlarda güvenli bir şekilde kullanılabilir. Ülkemizde MR eşliğinde biyopsi olanaklarının yetersizliği ve pahalılığı nedeni ile mammografi ve kontrastlı mammografi pozitif hastalarda kullanımı daha yaygın hale gelmiştir. Ayrıca neoadjuvan öncesi yerleştirilen klipslerin lokalizasyonu için de etkin olarak kullanılır. Telin lezyona göre doğru lokalizasyonu en önemli aşama olmakla birlikte, telin cerraha doğru tarif edilmesi, tel lezyon ilişkisinin görüntü üzerinde işaretler ve notlar ile açık bir şekilde belirtilmesi de işaretleme kadar önemlidir. Tüm bu basamaklar kadar önemli olan diğer bir aşama da spesimen grafisi ve grafiye göre cerrahı yönlendirerek gerekli ise eksizyon alanının genişletilmesidir. Bunun yanı sıra spesimen üzerinde işaretleme yaparak patolog için de klavuz olmak işlemin diğer önemli bir basamağıdır. Büyük bir spesimende patolojik bulgunun işaretlenmesi patoloji laboratuarındaki prosedürleri de kısaltmaktadır. Bu yazının amacı mammografi eşliğinde tel lokalizasyonunun önemini, prosedürün ayrıntılarını vurgulamak ve bu alanda yapılacak yeni çalışmalara ışık tutmaktır.

Anahtar Kelimeler: Mammografi, Tel İşaretleme

İmportant Hints for Mammografi Guided Wire Localization : to Reduce Procedure Time and İncrease Accuracy

Abstract: Wire localization with mammography is a practical method that guides the surgeon, which has come to the fore again with the widespread use of contrast-enhanced mammography in recent years. When the preoperative procedures are completed correctly, it is a very fast and accurate procedure with appropriate indications and experience. It can be used safely in all BIRADS 4 and 5 lesions that are sonographically undetectable and mammographically positive. Due to the inadequacy and expensiveness of MR-guided biopsy opportunities in our country, mammography-guided wire localization has become more common in patients with positive mammography or contrast-enhanced mammography. It is also effectively used for the localization of the clips placed before neoadjuvant chemotherapy. Although the correct localization of the wire according to the lesion is the most important step, it is also important to describe the wire correctly to the surgeon and to clearly indicate the wire-lesion relationship with signs and notes on the image as well as marking. Another step, which is as important as all these steps, is specimen radiography. if necessary, according to the specimen radiography we have to alert the surgeon for further tissue excision to achieve tumor negative margins. In addition to this, being a guide for the pathologist by marking on the specimen is another important

step of the procedure. Marking the pathological finding in a large specimen also shortens the procedures in the pathology laboratory. The aim of this article is to emphasize the importance of wire localization with mammography, the details of the procedure and to shed light on new studies to be done in this area.

Keywords: Mammography, Wire Lokalization

Presentation ID / Sunum No: 119

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5282-2872

Manyetik Nanoparçacık-Kitosan Kompleksi Madde ve Termal Karakterizasyon Araştırması

Araştırmacı Elif Elçin Etli[1], Doç.Dr. Ayşegül Karadayı[1], Prof.Dr. Rahime Seda Tığlı Aydın[2]
[1] Ondokuz Mayıs Üniversitesi
[2] Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi

*Corresponding author: Elif Elçin Etli

Özet: Manyetik Nanopartiküller (MNP) saf metallerden veya metal-polimer karışımından oluşan nano boyuttaki malzemelerdir. Son yıllarda, MNP'lerin bir polimer ile kaplanmasıyla hipertermi uygulamaları, kanser tedavilerinde bir umut olarak görülmektedir. Bu çalışmada, sentezlenen C-MNP'nin madde karakterizasyonu ve sağlıklı meme ve tümör doku eşdeğeri üzerinde C-MNP'nin MW hipertermi ısıl etkinliği araştırılmıştır. Sentezlenen C-MNP'ler Dinamik Işık Saçılım Spektrometresi (DLS), ZetaSizer, Diferansiyel Taramalı Kalorimetre (DSC), Fourier Dönüşümlü Kızılötesi Spektroskopisi (FTIR), X-Işını Difraktometresi (XRD) ve Taramalı Elektron Mikroskopisi (SEM) ile karakterize edilmiştir. Termal karakterizasyon için, MW uygulaması termal kamera ile görüntülenmiş ve Pico TC-08 Thermocouple cihazı ile de sıcaklık kaydı yapılmıştır. Elde edilen sayısal veriler istatistiksel analiz ile değerlendirilmiştir. Gruplar, Sağlıklı Doku, Tümörlü Doku, Tümörlü Doku+MNP, Tümörlü Doku+C-MNP olarak oluşturulmuş ve aynı zaman süreci içerisinde MW'ya maruz bırakılmıştır. C-MNP'lerin boyut analizleri sonuçları SEM ile incelendiğinde, C-MNP'lerin boyutunun 24,87±11,5 nm olarak tespit edilmiştir. DLS sonuçlarına göre, Fe3O4 ve C-MNP nanopartiküllerinin boyutları sırasıyla, 571,5 ve 665,9 nm, Zeta potansiyelleri ise, 30,4 ve -15,6 mV olarak bulunmuştur. DSC analizi sonucunda, C-MNP'lerin, 97,14 °C'de erime noktasına karşılık gelen bir endotermik pik görülmüştür. C-MNP'lerin XRD analiz sonuçlarına göre, Fe3O4 nanopartiküllerine ait keskin pikler gözlenmemiştir. FTIR analizi sonuçlarına göre, yaklaşık 500-790 cm-1 civarında gözlemlenen pik Fe-O bağının titreşimine karşılık gelmektedir. Bu durum C-MNP'de Fe3O4 varlığını göstermektedir. Termal karakterizasyon sonuçlarına göre, Thermocouple cihazı ile yapılan sıcaklık ölçümlerindeki Sağlıklı Doku ve Tümörlü Doku ile diğer gruplar arasında yapılan karşılaştırmada istatistiksel anlamlılık bulunmuştur ($p=0.0015$; $p<0.0001$). Termal kamera sonuçlarında ise gruplar arasındaki karşılaştırmada istatistiksel anlamlılık olduğu görülmüştür ($p<0.0001$). Sonuç olarak C-MNP kompleksinin başarılı bir şekilde oluşturulduğu ve MW uygulamasıyla klinikte hipertermi tedavisi için uygun olduğu öngörülmüştür. Bu öngörünün desteklenmesi için hayvan çalışmalarına ihtiyaç duyulmaktadır. Bu çalışma Ondokuz Mayıs Üniversitesi tarafından PYO.TIP.1904.22.004 proje numarası ile desteklenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Manyetik Nanopartikül, Kitosan, Mikrodalga, Karakterizasyon

Presentation ID / Sunum No: 188

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1802-3844

Mediastinal Kitlelerde Kronik Öksürüğün Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Gülhan Ayhan Albayrak
Sarıyer Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Amaç: Mediastinal kitleler; benign lezyonlardan maligniteye kadar geniş bir histopatolojik spektrumu kapsar. Bu patolojilere kronik öksürük de eşlik edebilir. Bu çalışmanın amacı, daha önce mediastinal malignitesi olmayan hastalarda mediastinal kitlelerin ve kronik öksürüğün etiyolojisini ve oluşumunu aydınlatmaktır. Gereçler ve Yöntem: Bu araştırma kapsamında 01/01/2022 ile 31/12/2022 tarihleri arasında kurumumuza kronik öksürük şikayeti ile başvurmuş olan ve mediastinal kitle saptanan toplam 40 hasta Retrospektif olarak incelendi. Hastaların demografik ve klinik verileri kaydedildi. Bireyler yaş, cinsiyet ve sigara içme öyküsü, tanısal işlemler, tanıları, tedavileri ve izlem sonuçları yönünden değerlendirildi. Tanı için akciğer grafisi, bilgisayarlı tomografi bulguları (BT), F-18 florodeoksiglukoz (FDG) pozitron emisyon tomografisi-bilgisayarlı tomografi (PET – CT) bulguları ve histopatolojik veriler değerlendirildi. Bulgular: Hastalardan 1' nin patolojik verilerine ulaşılamadığından çalışmaya alınmadı Çalışmaya %56,4'ü (22) erkek ve %43,6'sı (17) kadın toplam 39 hasta dahil edilmiştir. Olguların yaş ortalaması 50±16 yıl olup yaş aralığı 20 ila 80 arasında idi. Olguların %92,3'ünde (36) öksürük ve %84,6'sında (33) sırt ağrısı şikayeti vardı. Akciğer grafisinde 25 hastada mediastinal genişleme, 7 hastada hiler dolgunluk saptandı. Toraks BT' de 26 olguda mediastinal lenfadenopati (LAP), 8 olguda timüs lezyonları saptandı. PET-CT' de; 2 olgunun timüs lezyonu FDG pozitif, 15 olgunun mediastinal LAP FDG pozitif iken diğerleri FDG tutulumu negatifti. Olguların %41'i (16) benign LAP, %25,6'sı (10) timoma, %12,8'i (5) sarkoidoz, %15,4'ü (6) kanser metastazı ve %2,6'sı (1) lenfoma ve lenfoid hiperplazi tanısı almıştır. Tanı alan hastalara uygulanan tedavi yöntemlerinin dağılımı incelendiğinde; %61,5'inin (24) takip edilmesi uygun görülürken, %7,7'sine (3) cerrahi tedavi, %12,8'ine (5) medikal tedavi ve %17,9'una (7) ise kemoterapi ve radyoterapi yapılması uygun görülmüştür. Sonuç: Mediastinal kitleler çoğu zaman tesadüfen radyografik incelemelerde saptanabilir. Trakea veya ana bronşlara bası veya invazyona bağlı olarak öksürük, sırt ağrısı ve nefes darlığı görülebilir. Bu nedenle klinisyenler öksürük şikayetlerinin ve mediastinal kitlelerin etyolojik araştırmasında ayırıcı tanı için radyolojik görüntüleri incelemeye zaman ayırmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Mediastinal Kitle, Öksürük, Lenfadenopati, Florodeoksiglukoz, Pozitron Emisyon Tomografisi-Bilgisayarlı Tomografi

Evaluatıon of Persıstent Cough in Medıastınal Masses

Abstract: Background: Mediastinal masses cover a wide histopathological spectrum from benign to malignant nature. Chronic cough may accompany these pathologies. The aim of this study was to elucidate the etiology and occurrence of mediastinal masses and chronic cough in patients who did not have any previous mediastinal malignancies. Materials & Method: A total of 39 patients who applied to our institution between 01/01/2022 and 31/12/2022 with an existing mediastinal mass in the mediastinum were retrospectively analyzed. Individuals were interpreted in terms of age, gender and smoking history. Chest X-ray, computerized tomography findings (CT), F-18 fluorodeoxyglucose

(FDG) positron emission tomography-computerized tomography (PET – CT) findings, and histopathological data were evaluated for diagnosis. Results: A total of 39 patients, 56.4% (22) male and cases was 50±16 years, 92.3% (36) of the cases had cough and 84.6% (33) had back pain. Chest X-ray; mediastinal enlargement in 25 patients and hilar fullness in 7 patients. In thorax CT, mediastinal lymphadenopathy (LAP) was detected in 26 cases and thymus lesions were detected in 8 cases. In PET-CT; The thymus lesion of 2 cases was FDG positive, 15 cases were mediastinal LAP FDG positive, 16 had benign LAP, 10 thymoma, 5 sarcoidosis, 6 cancer metastasis, and 1 were diagnosed with lymphoma and lymphoid hyperplasia. When the distribution of treatment methods applied to the diagnosed patients is examined; While 24 were found to be followed up, 3 had surgical treatment, 5 medical treatment and 7 chemotherapy and chemotherapy. Radiotherapy was considered appropriate Conclusion: Cough and shortness of breath may be seen due to compression or invasion of the trachea or main bronchi. Most of the time, mediastinal masses can be detected incidentally on radiographic examinations. Therefore, clinicians should spare some time to review the radiological images in the etiological investigation of cough complaints and mediastinal masses for differential diagnoses.

Keywords: Mediastinal Mass, Cough, Lymphadenopathy, Fluorodeoxyglucose, Positron Emission Tomography-Computerized Tomography

Presentation ID / Sunum No: 175

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7764-2958

Meloksikamın C6 Hücre Hattında Glutamat Kaynaklı Eksitotoksisiteye Karşı Etkisi

Araştırmacı Ayşe Nur Köse Kuzucuoğlu[1], Doç.Dr. Bilal Şahin[2]
[1] *Cumhuriyet Üniversitesi*
[2] *Cumhuriyet Üniversitesi*

*Corresponding author: Ayşe Nur Köse Kuzucuoğlu

Özet: Amaç: Merkezi sinir sisteminin en önemli eksitatör nörotransmitter maddesi olan glutamat sinaptik plastisite, öğrenme, hafıza ve diğer bilişsel işlevleri içeren çeşitli fizyolojik süreçlerde önemli rol oynamaktadır. Glutamat beyin fonksiyonlarında önemli rol oynamasına rağmen merkezi sinir sistemindeki yüksek konsantrasyonu glutamatın nörotoksik etkisinin ortaya çıkmasına neden olmaktadır. Meloksikam (MLX) klinik uygulamalarda romatoid artrit, osteo artrit ve miyalji gibi kas ve iskelet sistemine bağlı ağrı ve inflamasyonlu durumlarda tercih edilebilen bir non-streoidtır. MLX, standart enflamasyon modellerinde güçlü bir antienflamatuar etki göstermiştir. Ancak MLX'in glutamat eksitotoksisitesine karşı etkinliği henüz aydınlatılamamıştır. Bu çalışmanın amacı MLX'in C6 hücre hattında glutamat eksitotoksisite etkisini incelemektir. Metod: Bu çalışmada C6 glioma hücre hattı kullanıldı. MLX'in glutamat kaynaklı eksitotoksisite sonrası glial hücre ölümü üzerindeki etkisini değerlendirmek için hücreler dört gruba ayrıldı. Kontrol grubuna tedavi uygulanmadı, glutamat grubuna 10 mM glutamat uygulandı, MLX grubuna farklı konsantrasyonlarda (200,100 ve 50 nM) MLX uygulandı. MLX + glutamat grubuna hücrelere farklı konsantrasyonlarda (200,100 ve 50 nM) MLX ile muamele edilmesinden 1 saat sonra glutamat uygulandı. Grupların C6 hücrelerinde hücre canlılığı XTT testi kullanılarak incelendi. Elde edilen değerlerin hücre canlılığı kontrol grubu ile karşılaştırıldı. Verilerin istatistiksel değerlendirmesi One Way ANOVA ile yapıldı. 0.05'ten küçük P değerleri istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi. Bulgular : C6 hücrelerinin 24 saat 10 mM glutamat ile inkübasyonu, hücre canlılığını anlamlı şekilde azalttı ($P < 0,05$). Bununla birlikte, tüm konsantrasyonlarda 1 saatlik MLX'in ön tedavisi ve sonrasında glutamat ile 24 saat inkübasyon, tek başına glutamat uygulanan grupla karşılaştırıldığında hücre canlılığı üzerinde anlamlı bir değişikliğe neden olmadı ($P > 0,05$). Sonuç: Çalışmanın sonuçlarına göre Meloksikam'ın, C6 glioma hücrelerinde belirtilen dozlarda oluşturulan glutamat eksitotoksisitesine karşı koruyucu etkisi bulunamamıştır.

Anahtar Kelimeler: Glutamat, Eksitotoksisite, C6 Glioma Hücre Hattı, Meloksikam

Effect of Meloxıcam Agaınst Glutamat Induced Excıtotoxıcıty in C6 Cell Lıne

Abstract: Aim:Glutamate, the most important excitatory neurotransmitter of the central nervous system, plays an important role in various physiological processes including synaptic plasticity, learning, memory and other cognitive functions. Meloxicam (MLX) is a non-steroid that can be preferred in clinical applications in cases of pain and inflammation related to the musculoskeletal system.MLX showed a potent anti-inflammatory effect in standard inflammation models. However, the efficacy of MLX against glutamate excitotoxicity has not yet been clarified. The aim of this study is to examine the

glutamate excitotoxicity effect of MLX in C6 cell line.Method: In the current study, C6 glioma cell line was used to evaluate. To evaluate the effect of MLX on glial cell death after glutamate-induced excitotoxicity, cells were divided into four groups. No treatment was applied to the control group, 10 mM glutamate was applied to the glutamate group, MLX was applied at different concentrations (200, 100 and 50 nM) to the MLX group. Glutamate was administered to the MLX + glutamate group 1 hour after cells were treated with MLX at different concentrations (200, 100 and 50 nM). Cell viability in C6 cells of the groups was examined using the XTT test. The cell viability of the obtained values was compared with the control group. Statistical evaluation of the data was done with One Way ANOVA. P values less than 0.05 were considered statistically significant.Results: Incubation of C6 cells with 10 mM glutamate for 24 hours significantly reduced cell viability ($P < 0.05$). However, 1 hour pretreatment of Meloxicam at all concentrations followed by 24 hours incubation with glutamate did not significantly alter cell viability compared to the glutamate-administered group ($P > 0.05$).Conclusion: According to the results of the study, no protective effect of Meloxicam was found against glutamate excitotoxicity induced in C6 glioma cells at the indicated doses.

Keywords: C6 Glioma Cell, Glutamate, Excitotoxicity, Meloxicam

Presentation ID / Sunum No: 269

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000169156167

Meme Kanserinin Ekstraokuler Kaslara Metastazı: Olgu Serisi

Uzman Dr. Ayşenur Çelik
SBÜ Dr Abdurrahman Yurtaslan Onkoloji Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Giriş: Göz ve adnekslere olan metastazlar, oküler maligniteler içinde önemli bir yer işgal eder. Meme kanserleri göze en sık metastaz yapan primer tümörlerdir. Bu olgu serisinde ekstraokuler kaslara metastaz yapan meme kanseri tanısı olan hastaların klinik özellikleri ve tedavi stratejileri sunulmaktadır. Vaka sunumu: 4 meme kanseri tanısı olan olguda ektraokuler kaslara metastaz saptadık. Olguların hepsi 50 yaşın altındaydı. Olguların 3'ü metastazik meme kanseri, 1'ilokal meme kanseri tanısı mevcuttu. En yaygın şikayetler diplopi ve proptozisdi. 2 olguda sol gözde, 2 olguda bilateral ekstraokuler kas metastazı saptandı. 3 hastaya eşzamanlı kemoradyoterapi, 1 hastaya kemoterapi uygulandı. Olgular ekstraokuler kas metastazı saptandıktan, 1,3, 8, 22 ay sonra öldü. Tarışma:Ektraokuler kaslar, meme kanserinde nadir metastaz bölgelerindendir. Prognoz genellikle kötüdür ve tedavi genellikle palyatiftir.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri, Ekstraokuler Kas, Metastaz, Diplopi

Metastasis of Breast Cancers to Extraocular Muscles: Case Series

Abstract: Introduction: Metastases to the eye and adnexa have an important place among ocular malignancies.Breast cancers are the most common malignancies to metastasize to the eye. This case series presents the clinical course and treatment strategies of four breast cancer patients with metastasis to the orbit. Case presentation:We report four cases of discrete breast cancers metastasis to extraocular muscles. All the patients were aged <50 years. Three of the cases had metastatic breast cancer and 1 had local breast cancer. Diplopia, and proptosis were the most common presenting manifestations. Left eye in 2 cases and bilateral extraocular metastases in 2 cases were detected. Three patients underwent concurrent chemoradiotherapy, and one patient underwent chemotherapy. The time interval between the complaint of diplopia and the time of death in patients were 1,3, 8, 22 months. Conclusion: Extraocular muscles are rarely infiltrated by metastasis from distant sites. The treatment is generally palliative and the prognosis is generally poor.

Keywords: Breast Cancer, Extraocular Muscles, Metastasis, Diplopia

Presentation ID / Sunum No: 215

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6615-9714

Meme Radyoterapisi Alan Hastalarda Volumetrik Ark Tedavisi İle Yoğunluk Ayarlı Radyoterapi Tekniğinin Akciğer Dozları Açısından Karşılaştırılması

Uzman Dr. Sedef Gökhan Açıkgöz[1], Uzman Dr. Hatice Halis[2]
[1] *Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Radyasyon Onkolojisi Kliniği*
[2] *Sakarya Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Radyasyon Onkolojisi Kliniği*

*Corresponding author: Sedef Gökhan Açıkgöz

Özet: Meme kanseri tüm dünyada kadınlarda en sık görülen kanserdir. Meme kanserinde radyoterapi (RT), bölgesel nüksü ve mortaliteyi azaltmak için cerrahi sonrası seçilmiş olgularda uygulanır. Meme kanserinde RT için sıklıkla konvansiyonel iki alanlı tanjansiyel teknik kullanılır. Son yıllarda daha iyi dozimetrik sonuçlar elde etmek için, radyasyon homojenliğini iyileştirebilen yoğunluk ayarlı radyoterapi (IMRT) ve volumetrik ark tedavisi (VMAT) gibi modern radyasyon teknikleri geliştirilmiştir. VMAT tekniği IMRT'ye kıyasla kısalmış tedavi süresi gibi ek avantajlar sunar. Meme kanserinde adjuvan RT alan hastaların %5-15'inde radyasyona bağlı akciğer hasarı görülmektedir. Bu nedenle modern radyoterapi teknikleri ile akciğerlerin aldığı dozların bilinmesi önemlidir. Biz de çalışmamızda bu teknikleri, akciğer dozları açısından karşılaştırmayı amaçladık. Method: Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi Radyasyon Onkolojisi Kliniği'nde, meme veya göğüs duvarına RT uygulanmış 20 hasta rastgele seçildi. Hastaların tedavi planları VMAT ve IMRT tekniği ile tekrar yapıldı. Her bir hasta ve her bir plan için tedavi edilen taraftaki akciğer dozları ile karşı taraf akciğer dozları incelendi. Doz ve hacim istatistikleri açısından VMAT ve IMRT planları karşılaştırıldı. Sonuçlar: Her hasta için uygulanan doz 25 fraksiyonda 50 Gray şeklindeydi. Planların dozimetrik karşılaştırmasında aynı taraf akciğer için; VMAT ve IMRT planlarına göre sırasıyla (%) V20: 19,38±3,66 vs 19,85±2,80 (p=0,410); V10: 37,20±4,46 vs 36,45±5,69 (p=0,465); V5: 63,40±16,14 vs 66,49±7,25 (p=0,501) ve ortalama akciğer dozu 1233,84±116,69 vs 261,39±50,62 Gray (p=<0.001) şeklindeydi. Karşı akciğer için ise; V5: 8,32±6,56 vs 11,34±5,42 (p=0,089) ve ortalama akciğer dozu 265,50±48,46 vs 272,68±34,44 Gray (p=0,526) şeklindeydi. Sonuç: Meme kanseri için VMAT ve IMRT tekniklerinin akciğer dozları için karşılaştırılmasında aynı taraf akciğer için V5, V10 ve V20 değerlerinde anlamlı farklılık görülmezken, aynı taraf ortalama akciğer dozu IMRT tekniğinde VMAT tekniğine göre anlamlı derecede düşük bulundu. Karşı akciğer için iki plan arasında anlamlı fark bulunmadı. Meme radyoterapisinde VMAT yerine IMRT, ortalana akciğer dozu açısından avantaj sağlar ve tercih edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri, Radyoterapi Tekniği, Imrt, Vmat

Comparison of Volumetric-Modulated Arc Therapy and Intensity-Modulated Radiotherapy Technique in Terms of Lung Doses in Patients Who Received Breast Radiotherapy

Abstract: Breast cancer is the most common cancer in women worldwide. Radiotherapy (RT) for breast cancer is applied in selected cases after surgery. The conventional two-field tangential technique is often

used for RT in breast cancer. In recent years, modern radiation techniques such as intensity modulated radiotherapy (IMRT) and volumetric modulated arc therapy (VMAT) have been developed to achieve better radiation homogeneity and dosimetric results. The VMAT provides the additional advantage of shorter treatment time. Radiation-induced lung injury is seen 5-15% of patients who receiving breast radiotherapy. Therefore, it is important to know lung doses with modern RT techniques. In our study, we aimed to compare these techniques for lung doses. Method: 20 patients who received RT to the breast or chest wall in Sakarya University Training and Research Hospital were randomly selected. The treatment plans were made again with VMAT and IMRT technique. Ipsilateral and contralateral lung doses were examined. VMAT and IMRT plans were compared for dose and volume statistics. Results: The prescribed dose for each patient was 50 Gray in 25 fractions. For the ipsilateral lung in the dosimetric comparison of the VMAT and IMRT plans, respectively (%) V20: 19.38±3.66 vs 19.85±2.80 (p=0.410); V10: 37.20±4.46 vs 36.45±5.69 (p=0.465); V5: 63.40±16.14 vs 66.49±7.25 (p=0.501) and mean lung dose was 1233.84±116.69 vs. 261.39±50.62 Gray (p=<0.001). For the contralateral lung; V5: 8.32±6.56 vs 11.34±5.42 (p=0.089) and mean lung dose was 265.50±48.46 vs 272.68±34.44 Gray (p=0.526). Conclusion: In the comparison of VMAT and IMRT techniques for ipsilateral lung doses, there was no significant difference in V5, V10 and V20 values, but mean lung dose was found significantly lower in IMRT technique. For the contralateral lung, there was no significant difference between the two plans. For breast radiotherapy, IMRT provides an advantage in terms of mean lung dose and may be preferred

Keywords: Breast Cancer, Radiotherapy Technique, Imrt, Vmat

Presentation ID / Sunum No: 140

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5426-2351

Mezenterik Pannikülit: Nadir Bir Akut Batın Sebebi

Uzman Dr. Mustafa Kuşak
Samsun Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Giriş : Bu sunumda nadir görülen mezenterik pannikülite bağlı gelişen akut batın olgusu sunulmuştur. Olgu : 44 yaşında erkek hasta. Yaklaşık 3 gündür devam eden karın ağrısı, bulantı, kusma şikayetleri ile acil servise başvurdu. Fizik muayenede batın tüm kadranlarda hassasiyet, bilateral alt kadranlarda rebaund ve dafans mevcuttu. Özgeçmişinde geçirilmiş bir ameliyat öyküsü yok bilinen sistemik bir hastalığı bulunmamakta. TMG de İleal anslar arasında 5 cm çaplı kalın duvarlı çevresi enflame kistik solid kitlesel lezyon ve batında yaygın serbest sıvı izlenmiştir. Akut batın ön tanısı ile ameliyata alınan hastanın explorasyonunda batın tüm kadranlarda yaygın pürülan mayi ve treitz 40. Cm de yaklaşık 15 cm lik ince barsak segmentinde nekroza ve 0.5x0.5 cm lik perforasyona sebep olan mezenter yerleşimli 5x6 cm solid kitle gözlendi. Segmental ince bağırsak rezeksiyonu ve anastomoz yapıldı. Sonuç: Mezenterik pannikülit (MP) mezenterin yağlı dokusunu etkileyen non-spesifik inflamatuar bir hastalıktır(1). Görüntüleme yöntemlerinin daha yaygın kullanılmasına bağlı olarak MP'in insidansı %0,16-7,8 olarak bildirilmiştir(2). Erkeklerde 2 kat daha fazla görülür(3). MP de hastalar çoğunlukla asemptomatik olmakla beraber karın ağrısı, bulantı, kusma, ishal ya da kabızlık görülen başlıca semptomlardır(4). Ayırıcı tanıda crohn hastalığı, lipom, liposarkom, lenfoma, desmoid tümörler düşünülmelidir(5). Bu hastalık çoğunlukla iyi seyirlidir ve inflamatuar olay kendini sınırlar ve kendiliğinden geriler, agresif seyirli semptomatik olgularda terapötik yaklaşım gerekebilir(6-7). Cerrahi, bağırsak obstrüksiyonu veya iskemi gelişen vakalarda uygulanmaktadır. Bu olguda da akut batın tablosunun olması batında serbest sıvı varlığı nedeni ile acil cerrahi tedavi uygulanmıştır. Sonuç olarak MP nedeni net olarak bilinmeyen karın ağrısı sebebi olabilr. Genellikle iyi prognoza sahip olmakla beraber acil cerrahi gerektirecek iskemi batın içi sepsis gibi morbidite ve mortaliteyi artıracak patolojilere sebep olabilir.

Anahtar Kelimeler: Mezenterik Pannikülit, Akut Batın, İnflamatuvar Hastalık

Presentation ID / Sunum No: 243

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3723-1374

Migren Hastalarında D Vitamini ve Ferritin Düzeylerinin Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Tevfik Honca
Lokman Hekim Akay Hastanesi

Özet: Çalışmanın konusu: Migren dünyada başağrısı türlerinin en sık rastlanan bir formu olup etyolojisi arasında genetik ve çevresel faktörler kadar inflamasyonda yer almaktadır. Başağrısına bulantı, ışık hassasiyeti gibi otonom sinir sistemiyle ilgili semptomlar eşlik etmektedir. Demir eksikliği hücresel fonksiyonlar üzerinde önemli bir etkiye sahip olmakla birlikte serotonin, dopoamin ve norepinefrin sentezinde de etkilidir. Serotoninin migrende anahtar nörotransmitter olduğu bilinmektedir. Demir eksikliği anemisinin, serotonin düzeylerinde azalmaya neden olarak migren ataklarına neden olabileceği düşünülmektedir. Yapılan çalışmalarda D vitamin düzeylerinin de migren ataklarında önemi olabileceği belirtilmiştir. Migrenin nedenleri arasında inflamasyon ve baskılanmış immün sistemin rol oynadığı düşünülürse D vitamini düzeyi yüksek olan kişilerde migren atağı sıklığında azalma olabilir. Amaç: Bu çalışmanın amacı kadın migren hastalarında ferritin düzeyleri ve 25-OH-D vitamini düzeylerini kontrol grubuyla karşılaştırmak ve migren etyolojisinde anlamlı yeri olup olmadığını belirlemekti. Yöntem: Migren rahatsızlığı nedeniyle hastaneye başvuran 51 bayan migren hastası(Grup M) ve 40 kontrol bayan hastanın (Grup K) ferritin ve 25 OH-D vit düzeyleri karşılaştırıldı. Bulgular: Gruplar arasında demografik özellikler (yaş, boy, kg, BMI) bakımından bir farklılık gözlenmedi. 25-OH-D vitamini (ortalama ± SD) düzeyleri Grup K'da 25.09 ±16.84 pg/L(3.65-56.90), Grup M'de ise 20.5 ± 8.36 pg/L (5.86-36) olarak bulundu (P>0.05) Ferritin (ortalama ± SD) düzeyleri Grup K'da 104.96 ±132.92 ng/ml, Grup M'de ise 32.31±25.18 ng/ml olarak gözlendi(P<0.01). Sonuç: 25-OH-D vitamini düzeyleri migren hastalarında daha düşük olmasına rağmen kontrol grubuyla karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı bir fark gözlenmezken, ferritin düzeyleri migren hastalarında anlamlı olarak kontrol grubuna göre düşük olarak bulundu. Bayan migren hastalarında 25-OH-D vitamini ve ferritin düzeylerinin değerlendirilmesi ve etkili bir şekilde tedavi edilmesi migren tedavisinde etkili olabilir.

Anahtar Kelimeler: Kadın, Migren, 25-Oh-D, Ferritin

Presentation ID / Sunum No: 344

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5242-0275

Modifiye Stoppa Yaklaşım ile Her İki Kolon Asetabulum Kırığı Cerrahi Tedavisi

Dr. Ahmet Yurteri
Konya Şehir Hastanesi

Özet: Amaç: Her iki kolon asetabulum kırığı olan hastanın modifiye stoppa ile cerrahi tedavisini anlatmayı hedefledik. Yöntem: 50 yaşında yüksekten düşme sonrasında sol kalça ağrısı ile başvuran hastanın x ray grafi ve tomografi görüntülemelerinde her iki kolon asetabulumun ve iliak kanat kırık olduğu tespit edildi. Hasta ve yakınlarına gerekli bilgilendirmeler yapıldıktan sonrasında onamları alınarak ameliyata alındı. "Modifiye Stoppa" yaklaşım ile Rektus abdominus kasları dikey olarak ayrıldı ve pubik yapışma yerlerinden kesilerek serbestleştirildi. İyatrojenik yaralanmaları önlemek için mesane yumuşak kenarlı ekartörler ile korunarak proksimale itildi. Daha sonra korona mortis eksplore edilerek koterlendi. İliopektineal fasya, pelvik ark boyunca keskin diseksiyonla açıldıktan sonra kırık hattı tamamen ortaya çıkarıldı. İki adet 3,5 rekonstrüksiyon plağı ile asetabulumun her iki kolonunu reüksiyonu yapıldı. Daha sonra lateral iliak pencere ile de iliak kanat kırık redüksiyonu iki adet plak ile yapıldı. Bulgular: Rekonstrüksiyon plakları ile asetabulum kırığı redükte edildikten sonra her iki iliak kanat üzerinde kompresyon yapıldı ve kırığın stabilitesinde bozulma olmadığı görüldü. Ayrıca mesane diğer pelvis içi organların herhangi bir irritasyon olmadığı görüldü. Sonuç: Bizim bu vakadaki tecrübemiz ışığında her iki kolon asetabulum kırığında güvenilir bir yöntem olduğu yönündedir. Ancak daha ileri klinik çalışmalara da ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Asetabulum Kırık, Pelvis Yaralanma, Rekonstrüksiyon, Osteosentez

Surgical Treatment of Both Colon Acetabulum Fracture With Modified Stoppa Approach

Abstract: Objective: We aimed to describe the surgical treatment of a patient with acetabular fractures of both colons with a modified stoppa. Method: A 50-year-old patient who presented with left hip pain after falling from a height was found to have fractures of both colons, acetabulum and iliac wing, in x-ray and tomography imaging. After the necessary information was given to the patient and his relatives, their consent was taken and the operation was performed. With the "modified Stoppa" approach, the rectus abdominus muscles were separated vertically and freed by cutting from their pubic attachment points. To prevent iatrogenic injuries, the bladder was protected with soft-sided retractors and pushed proximally. Then, corona mortis was explored and cauterized. After the iliopectineal fascia was opened by sharp dissection along the pelvic arch, the fracture line was fully exposed. Reduction of both columns of the acetabulum was performed with two 3.5 reconstruction plates. Then, the lateral iliac window and iliac wing fracture reduction were performed with two plates. Results: After the acetabular fracture was reduced with reconstruction plates, compression was performed on both iliac wings and the stability of the fracture was not impaired. In addition, it was observed that there was no irritation of the bladder and other intrapelvic organs. Conclusion: In the light of our experience in this case, it is a reliable method for both colon acetabulum fractures. However, further clinical studies are needed.

Keywords: Acetabulum Fracture, Pelvis Injury, Reconstruction, Osteosynthesis

Presentation ID / Sunum No: 148

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6078-540X

Mrna Sars-Cov-2 Aşısının Nadir Bir Komplikasyonu : Akut Miyokardit

Uzman Dr. Akif Doğantekin[1], Prof.Dr. Ali Gürel[2], Doç.Dr. Esin Doğantekin[3]
[1] Özel Gaziantep Emek Hastanesi, İç Hastalıkları Kliniği
[2] Fırat Üniversitesi Tıp Fakültesi, İç Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Nefroloji Bilim Dalı
[3] 25 Aralık Devlet Hastanesi, Mikrobiyoloji Laboratuvarı

*Corresponding author: Akif Doğantekin

Özet: Giriş-Amaç: Miyokardit kalp kasının enfeksiyöz ya da otoimmün iltihabıdır. Enfeksiyöz etkenlerden en çok enteroviruslar, koksakivirus, ekovirus, parvovirus B19 (PVB19) sorumludur. Koronavirüsler (CoV), soğuk algınlığı gibi toplumda yaygın görülen, kendi kendini sınırlayan hafif enfeksiyon tablolarından, Akut Respiratuar Distres Sendromu (ARDS) gibi ölümcül durumlara neden olabilen bir virüs ailesidir. Bu virüs ailesinin neden olduğu pandemi 7 Ocak 2020' den itibaren tüm Dünya'yı etkisi altına almış ve hastalığın adı COVİD-19 ve virüsün adı SARS-CoV-2 belirlenmiştir. Bu pandemi için geliştirilen aşılar salgının kontrol altına alınmasında büyük başarı sağlamıştır. Olgu: On beş yaşında erkek hasta göğüs ağrısı, nefes darlığı, ateş, yaygın kas ağrısı ve halsizlik şikayetleriyle İç Hastalıkları Polikliniğimize başvurdu. Göğüs ağrısı eforla ilişkili olmayıp, istirahat halinde devam eden ve pozisyonel özelliği olmayan bir ağrıydı. Hastanın öyküsünde 3 gün önce yapılan mRNA SARS-CoV-2 aşısı vardı. Fizik muayenesinde nabız: 72/dk, solunum sayısı: 18/dk, ateş: 37.9 °C olarak tespit edildi. Elektrokardiyografisi normaldi. Akciğer grafisi normaldi. Laboratuvar bulgularında; Hemoglobin: 15,7 g/dL, Hemotokrit: %46 WBC: 7.500/mm3, Platelet: 244.000/mm3, CRP: 24 mg/L (N<5 mg/L), sedimentasyon: 7 mm/saat, nötrofil/lenfosit oranı: 4,57/1,75 (2,611), platelet/lenfosit oranı: 244/1,75 (139,42) ve ortalama trombosit hacmi (MPV): 10 fL (7,8-11,8 fL) idi. Kardiyak enzimlerden kütle CK-MB: 6,39 ng/ml (N: 0-5 ng/ml) ve troponin I HS: 1287,96 pg/ml (N: 0-47 pg/ml) olarak tespit edildi. Hasta bu aşamadan sonra miyokardit ön tanısı ile kardiyoloji kliniği olan bir merkeze sevkedildi. Bu merkezde yapılan transtorasik ekokardiyografisinde sol ventrikül boyutu ve duvar hareketleri normaldi, belirgin kapak patolojisi yoktu. Ejeksiyon fraksiyonu : % 65, kapak yapıları normal, efüzyon izlenmedi. Kardiyoloji kliniğinde miyokardit tanısı ile 6 gün takip edilen troponin I HS ve CK-MB değerleri normale gelen hasta taburcu edilmiştir. Tartışma ve Sonuç: Akut miyokardit genelde viral etkenlere bağlı oluşan bir patolojidir. Fakat son yıllarda COVİD-19 ve aşılarının hayatımıza girmesiyle beraber özellikle akut miyokardit etyolojisinde mRNA SARS-CoV-2 aşılarının da düşünülmesinde yarar vardır.

Anahtar Kelimeler: Akut Miyokardit, Covid-19, Sars-Cov-2.

Presentation ID / Sunum No: 80

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000- 0001-7247-6970

MS Hastalarında Gündüz Uykululuğı ve Serotonin Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Uzman Dr. Şaziye Melike Işık
Konya Numune Hastanesi

Özet: Multipl Skleroz (MS) hastalarında uyku bozukluklarının sağlıklı popülasyona göre daha sık olduğu bildirilmekte ve tüm hastaların yaklaşık yarısını etkileyebilmektedir. Hem uyku bozukluklarına sekonder hem de artan dizabilite ve yorgunluk semptomları sebebi ile bu hastalarda artan gündüz uykululuk düzeyleri saptanabilmektedir. Çalışmamızda MS hastaları ile sağlıklı kontrol grubun serotonin düzeyleri ve gündüz uykululuğu arasındaki ilişkiyi incelemeyi amaçladık. Çalışmamıza 85 MS hastası ve 41 sağlıklı gönüllü dahil edildi. Katılımcılara Epworth Uykululuk Ölçeği (EUS) uygulandı ve periferik kan örneklerinden serum serotonin düzeyleri çalışıldı. Hasta grubun serum serotonin ortanca değeri (48 (1,41 - 1415)), kontrol grubun serotonin ortanca değerine göre (64,5 (11,65 - 1095)) anlamlı düşük bulundu (p=0,012). Hasta grubunda EUS ortanca değeri 6 iken kontrol grubunda 5 olarak daha düşük elde edildi (p=0,032). EUS ile serotonin düzeyleri arasında istatistiksel açıdan anlamlı korelasyon saptanmadı (r=-0,112, p=0,211). Bulgularımız MS hastalarında artan gündüz uykululuğu ve azalan serum serotonin düzeylerini ortaya koyarak literatürü desteklemektedir.

Anahtar Kelimeler: Multipl Skleroz, Serotonin, Epworth

Presentation ID / Sunum No: 15

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6050-6765

Mukopolisakkaridoz Tip 1 (Hurler-Scheie Sendromu) Tanılı Hastanın Gebelik Süreci : Olgu Sunumu

Uzman Dr. Erol Karakaş[1], Uzman Dr. Enes Karaman[2]
[1] Kayseri Devlet Hastanesi
[2] Savur Prof. Dr. Aziz Sancar İlçe Devlet Hastanesi

*Corresponding author: Erol Karakaş

Özet: Mukopolisakkaridoz Tip 1 (MPS Tip 1), organ hasarına yol açan bu nedenle birçok vücut sistemini etkileyen nadir bir genetik hastalıktır. Alfa L-iduronidaz enziminin genetik değişikliğinden kaynaklanır. Bu enzim, hücrelerdeki kimyasal reaksiyonların yan ürünü glikozaminoglikanları (GAG) parçalamak için gereklidir. GAG'lar yıkılmazsa hücrelerde birikerek dokuların ve organların hasarına neden olur. MPS Tip 1, hastalığın şiddetine göre üç gruba ayrılır; Hurler, Hurler-Scheie ve Scheie. Çoğu genetik hastalık nesillerden nesillere görünür bir şekilde aktarılır ama bir kısım genetik hastalıklar ise bir bireydeki her iki genin etkilenmesiyle ortaya çıkar (gizli veya resesif). MPS Tip 1 Hastalığı, resesif bir genetik hastalıktır. MPS Tip 1 hasta çocuklu ailelerin çoğunda genetik bir problem yoktur. Enzimlerin geni anne ve babadan yüzde ellişer olmak üzere iki gen tarafından üretilir. Taşıyıcılarda olduğu gibi herhangi bir gen kusurlu olursa, vücut o genle ilişkili enzimin yüzde ellisini üretebilir. Taşıyıcı olan bir kişinin MPS Tip 1 hastalığına yakalanmasını önlemek için normal enzim seviyesinin yüzde ellisi yeterlidir. MPS Tip 1 belirtileri anneden ve babadan gelen her iki gende kusur var ise görülür. Bu nedenle MPS Tip 1 hastalığı genetik çekiniktir. Hem anne hem babada enzimi üreten genin normal bir kopyası ve enzimi normal bir şekilde üretemeyen genin kusurlu bir kopyası vardır. Taşıyıcı ebeveynlerde hastalık belirtisi olmamasını sağlayan genin normal bir kopyasının olmasıdır. MPS Tip 1 Scheie tanılı, 2. gebeliği olan 22 yaşındaki hasta 32+6 haftada servise 3-10 persentilde SGA (small for getational age), oligohidroamniyoz, gestasyonel diyabet, gestasyonel hipertansiyon tanıları ile servise yatırıldı. Hastadan istenen spot idrarında ve 24 saat idrarında protein negatif gelmiştir. Hastanın karaciğer fonksiyonları normal, böbrek fonksiyonları normal ve trombosit değeri de normaldi. Hasta Aldurazyme isimli ilaçı haftada bir kullanmaktadır. İlk gebeliği 18.hafta da abortus ile sonuçlanmış. Hastanın 2 kez karpal tünel sendromundan operasyon öyküsü var. Hastanın 2'li testi normal, 4'lü testinde ise Trizomi 18/13 riski 1/77 AFP:3,42 çıkmıştır. Gebenin 19+6 ıncı haftasında yapılan detaylı ultrasonunda herhangi bir patolojik bulguya rastlanılmamıştır. Yine 22+6 ıncı haftasında da gebeye yapılan obstetrik ultrasonun fetal kardiak ekosunda kardiak patoloji izlenmemiştir. Hastanın 37. haftaya kadar günlük NST takibi, günlük biyofizik profil takibi, günlük doppler takibi planlanıyordu. 36+1 inci haftaya kadar da herşey normal olarak seyretti, serviste yatarak takibi yapılan hastanın 36+1 de suyu geldi ve kord prolapsusu oldu. Acilen sezeryana alınan hastanın 1540 gram ağırlığında Apgarı 1.dak 8 / 5.dak 10 olan doğum esnasındaki kord pH sı 7,38 olan bir erkek çoçuğu doğdu. Pediatri doktorlarının yapılan muayene ve tetkikleri sonucunda MPS Tip 1 Hastalığı tanılı bebeklerde görülebilen kafa büyüklüğü, yüz hattının düz olması, göz yuvalarının sığ olması, dillerinin büyük ve geniş olması, burunlarının kısa olması gibi patolojik bir fizik muayene bulgusuna rastlanılmamıştır. MPS Tip 1 Hastalığı olan kişilere, gebe kaldıklarında yakın perinatal takip yapılmalı ve sağlıklı bebek sahibi olabilecekleriyle ilgili genetik danışmanlık verilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Mukopolisakkaridoz Tip 1, Hurler-Scheie Sendromu, Gebelik, Genetik

Pregnancy Process of a Patient Diagnosed Mucopolysaccharidosis Type 1 (Hurler-Scheie Syndrome) : A Case Report

Abstract: Mucopolysaccharidosis Type 1 (MPS Type 1) is a rare genetic disease that causes organ damage and therefore affects many body systems. It is caused by a genetic alteration of the alpha L-iduronidase enzyme. This enzyme is required to break down glycosaminoglycans (GAG), a byproduct of chemical reactions in cells. If GAGs are not destroyed, they accumulate in cells and cause damage to tissues and organs. MPS Type 1 is divided into three groups according to the severity of the disease; Hurler, Hurler-Scheie and Scheie. Most genetic diseases are visibly transmitted from generation to generation, but some genetic diseases are caused by both genes in an individual being affected (latent or recessive). MPS Type 1 Disease is a recessive genetic disease. Most families with children with MPS Type 1 do not have a genetic problem. Enzymes are produced by two genes, fifty percent each from the mother and father. If any gene is defective, as in carriers, the body can produce fifty percent of the enzyme associated with that gene. Fifty percent of the normal enzyme level is sufficient to prevent a carrier from contracting MPS Type 1. MPS Type 1 symptoms are seen when there are defects in both genes from the mother and father. Therefore, MPS Type 1 disease is genetically recessive. Both parents have a normal copy of the gene that produces the enzyme and a defective copy of the gene that does not produce the enzyme normally. It is the presence of a normal copy of the gene that ensures that the carrier parents do not show symptoms of the disease.People with MPS Type 1 Disease should have close perinatal follow-up when they become pregnant and genetic counseling should be given to ensure that they can have a healthy baby. 22 years old patient with MPS Type 1 Scheie diagnosis and second pregnancy was admitted to the service at 32+6 weeks with the diagnoses of 3-10th percentile SGA (small for getational age), oligohydramnios, gestational diabetes, and gestational hypertension. Protein was negative in the spot urine and 24-hour urine requested from the patient. The patient's liver functions were normal, kidney functions were normal, and platelet count was also normal. The patient uses a drug called Aldurazyme once a week. Her first pregnancy resulted in abortion at 18 weeks. The patient has a history of operations for carpal tunnel syndrome twice. The patient's double test was normal, and the risk of Trisomy 18/13 was 1/77 AFP:3,42 in the quadruple test. No pathological finding was found in the detailed ultrasound performed at 19+6 weeks of pregnancy. Again, no cardiac pathology was observed in the fetal cardiac echo of the obstetric ultrasound performed on the pregnant woman at 22+6 weeks. Daily NST follow-up, daily biophysical profile follow-up, and daily Doppler follow-up were planned for the patient until the 37th week. Everything proceeded normally until the 36+1 week. The patient, who was followed up in the ward, had water at 36+1 and had cord prolapse. A baby boy with a weight of 1540 grams, whose Apgar at 1st min 8/5 min 10, and cord pH 7,38 at the time of delivery, was born to the patient who was taken to an emergency cesarean section. As a result of the examinations and examinations performed by pediatricians, no pathological physical examination findings such as head size, flat facial line, shallow eye sockets, large and wide tongues, and short noses that can be seen in babies diagnosed with MPS Type 1 Disease were found. People with MPS Type 1 Disease should have close perinatal follow-up when they become pregnant and genetic counseling should be given to ensure that they can have a healthy baby.

Keywords: Mucopolysaccharidosis Type 1, Hurler-Scheie Syndrome, Pregnancy, Genetics

Presentation ID / Sunum No: 8

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1928-298X

Multifokal Mercek İmplantasyonu ile İlgili Türkçe Youtube Videolarının Hasta Eğitimi Açısından Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Gürcan Doğukan Arslan
İstanbul Atlas Üniversitesi Medicine Hospital

Özet: Giriş ve Amaç: Günümüzde internet hastaların bilgi almak için en sık kullandığı kaynak haline gelmiştir. Çalışma kapsamında multifokal mercek implantasyonu ile ilgili Türkçe YouTube videolarının içerik ve kalitesi değerlendirildi. Yöntem: YouTube'da "akıllı lens ameliyatı" anahtar kelimesini kullanılarak yapılan aramanın sonucunda ortaya çıkan ilk 50 Türkçe video değerlendirildi. Videolar "kullanışlı", "yanıltıcı bilgi içeren" ve "hasta deneyimi" olarak üç ayrı gruba ayrıldı. Değerlendirilebilir videolar, DISCERN (16-75), Journal of the American Medical Association score (JAMA; 0-4) ve Global Quality score (GQS;1–5) ölçeklerine göre puanlandı. Bulgular: Çalışma kapsamında değerlendirilen 50 videodan 18'i çalışma kapsamının dışında bırakıldı (3 konu ile ilişkisiz video, 8 sadece cerrahi prosedür içeren video, 6 klinik reklamı, 1 cihaz reklamı). Kalan 32 videodan 11'i yanıltıcı bilgi içeren, 4'ü hasta deneyimi, 17'si (%34) ise kullanışlı olarak sınıflandırıldı. 17 kullanışlı videonun ortalama DISCERN puanı 19, JAMA puanı 0.9, GQS'si ise 1.3 idi. Yanıltıcı bilgi içeren 11 videonun 8'inin (%73) hastanelerin yüklediği videolar olduğu, 17 kullanışlı videonun 10 tanesinin ise (%59) oftalmologlar tarafından yüklenen videolar olduğu görüldü. Ancak oftalmologların yüklediği videoların izlenme sayısının, 50 videonun toplam izlenme sayısının yalnızca %4'ü olduğu görüldü. Tartışma ve Sonuç: Çalışma sonuçları multifokal mercek implantasyonu ile ilgili Türkçe YouTube videolarının hasta eğitimi açısından oldukça yetersiz olduğunu ortaya koymuştur.

Anahtar Kelimeler: Multifokal Mercek İmplantasyonu, Youtube

Evaluation of Turkish Youtube Videos for Patient Education On Multifocal Lens Implantation

Abstract: Introduction and aim: The internet has become the most frequently used resource for patients to obtain information. Within the scope of the study, the content and quality of Turkish YouTube videos on multifocal lens implantation were evaluated. Methodology: The first 50 Turkish videos that emerged as a result of a YouTube search using the keyword "smart lens surgery" were evaluated. The videos were divided into three groups as "useful", "misleading" and "patient experience". Evaluable videos were scored according to DISCERN (16-75), Journal of the American Medical Association score (JAMA; 0-4) and Global Quality score (GQS;1-5). Results: Eighteen of the 50 videos evaluated were excluded from the study (3 unrelated videos, 8 videos containing only surgical procedures, 6 clinic advertisements, 1 device advertisement). Of the remaining 32 videos, 11 were classified as misleading, 4 as patient experience, and 17 (34%) as useful. The 17 useful videos had an average DISCERN score of 19, a JAMA score of 0.9, and a GQS of 1.3. It was seen that 8 (73%) of 11 videos containing misleading information were videos uploaded by hospitals, and 10 of 17 useful videos (59%) were videos uploaded by ophthalmologists. However, the number of views of the videos uploaded by the ophthalmologists was only 4% of the total number of views of the 50 videos. Discussion and conclusion: Turkish YouTube videos on multifocal lens implantation are quite inadequate for patient education.

Keywords: Multifocal Lens Implantation, Youtube

Presentation ID / Sunum No: 27

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Musculus Corrugator Supercilii'ye Yapılacak Botulinum Toksin Uygulamasında Anatomik Yaklaşım

Res.Ass.Dr. Ayse Gul Kabakcı[1], Dr. Emine Gizem Geylani[2], Prof.Dr. Memduha Gülhal Bozkır[1]
[1] Çukurova Üniversitesi
[2] Dr. Gizem Geylani Kliniği

*Corresponding author: Ayse Gul Kabakcı

Özet: Botulinum toksini, fokal idiyopatik hiperhidrozda köklü etkinlik ve güvenlik profiline sahip Clostridium Botulinum bakterisi tarafından üretilen bir nörotoksindir. Botulinum toksin tip A, glabellar dinamik kırışıklıklar için etkili bir tedavi yöntemidir. Glabella' nın kasılmasını sağlayan kas grubu kişiden kişiye değiştiğinden, bireyselleştirilmiş tedavi en iyi sonuçları sağlayabilir. Glabellar kırışıklıklar, kaş kemiği kompleksi olarak bilinen kaş çatma çizgilerini oluşturan kasları düzelterek tedavi edilebilir. Kaşların yatay ve dikey çizgileri, musculus corrugator supercilii'nin insertio liflerinin musculus orbicularis oculi ile kesişimininden oluşur. Bu nedenle botulinum toksini ile, corrugator supercilii, procerus ve frontalis kaslarına intramüsküler enjeksiyonlar yoluyla hem glabellar çizgileri hem de alın çizgilerini tedavi etmek için yaygın olarak kullanılır. Çalışmamızın botulinum toksini enjeksiyonunda, objektif bir kas tanımlamasına rehberlik ederek yüz kaslarının anatomik şeklinin ve yerleşiminin doğru bir şekilde bilinmesiyle daha etkili bir yaklaşım sağlanmasına katkı sağlayacağını düşünmekteyiz. Ayrıca botoks uygulamalarında glabellar bölgede oluşabilecek yan etkilerin en aza indirilmesine katkı sağlamayı da amaçladık. Bu nedenle PubMed veritabanında 2017-2021 yılları arasında, "corrugator supercilii type", "corrugator supercilii varyasyonları", "corrugator supercilii anatomik varyasyonları", "glabellar kas varyasyonları", "glabellar kasların anatomik varyasyonları", "anatomi", "corrugator supercilii", glabellar bölgenin anatomisi", "corrugator supercilii botulinum toksini" ve "glabellar botulinum toksini" anahtar kelimeleri kullanılarak literatür taraması yapılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Anatomi, Botulinum Toksini, Glabellar Kaslar, Musculus Corrugator Supercilii, Varyasyon

Anatomic Approach for Botulinum Toxin Application to Musculus Corrugator Supercilii

Abstract: Botulinum toxin is a superfamily of neurotoxins produced by the bacterium Clostridium Botulinum with well-established efficacy and safety profile in focal idiopathic hyperhidrosis. Botulinum toxin type A is an effective treatment for glabellar dynamic wrinkles. As the muscular group involved in the contraction of the glabella varies among people, individualized treatment can achieve optimal results. Wrinkles in the glabella can be treated by correcting the musculature producing the frown lines, known as the glabellar complex. Vertical parallel lines laterally above the brows indicate the intersection of the corrugator's tail fibers with the orbicularis. So botulinum toxin is commonly used to treat both glabellar lines and forehead lines, through intramuscular injections in the corrugator supercilii, procerus, and frontalis muscles. We think that our study will contribute to a more effective approach in botulinum toxin injection by guiding an objective muscle definition and knowing the anatomical shape and

placement of the facial muscles correctly. We also aimed that botox applications will contribute to minimizing the side effects that may occur in the glabellar region. Therefore, literature review was performed using PubMed database with the different keywords of “corrugator supercilii types”, “corrugator supercilii variations”, “anatomical variations of corrugator supercilii”, “glabellar muscles variations”, “anatomical variations of glabellar muscles”, “anatomy of corrugator supercilii”, anatomy of glabellar area”, “corrugator supercilii botulinum toxin” and “glabellar botulinum toxin” between 2017 and 2021 years.

Keywords: Anatomy, Botulinum Toxin, Glabellar Muscles, Musculus Corrugator Supercilii, Variation

Presentation ID / Sunum No: 214

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6215-6532

Myomektomi Seçenekleri ve Sonuçları, Tersiyer Merkez Deneyimi

Uzman Dr. Alev Esercan
Şanlıurfa Eğitim ve Araştırma Hastanesi Kadın Doğum

Özet: Hastanemiz Türkiye'nin en fazla doğum yapılan (36.000 doğum/yıl) ve aynı zamanda jinekolojik ameliyatların sıklıkla yapıldığı bir hastanedir. Sezaryen sonrası kadınların en sık yaptığı operasyon miyomektomi olup, hastanemizde ve literatürde laparotomi ile, laparoskopik, vajinal veya sezaryen sırasında yapılabilmektedir. Çalışmamızda kliniğimizde uygulanan myomektomi tipleri sonrası gebelik sonuçlarımızı değerlendirmeyi amaçladık. Miyomektomi operasyonunun detaylarını ve bu miyomektomi operasyonlarından sonra gebelik oluşmuş ise gebelik sonuçlarını retrospektif olarak kaydettik. Hastanemizde 2017-2022 yılları arasında toplam 297 myomektomi; 169 (%57) laparatomi, 123 (%41) sezaryen miyomektomi ve 5 (%2) vajinal yoldan gerçekleşmiştir. Hastaların yaş ortalaması 35.81± 0.42 yaştı. Miyomektomi işlemi sonrası 11 (%4) hasta gebe kaldı. 11 hastadan 6'sı sezaryen myomektomi sonrası gebelik geçirdi. Sezaryen ve laparatomi myomektomi sonrası gebe kalmaya göre istatistiksel olarak fark yoktu. Hastaların tamamı miyomektomi sonrası sezaryen ameliyatı oldu. Uterin rüptür izlenmedi. Doğumdan sonra herhangi bir komplikasyon gelişmedi. Sonuç olarak miyomektomi operasyonu sonrası gebelik sonuçları yüz güldürücüydü.

Anahtar Kelimeler: Miyomektomi, Laparoskopik, Sezaryen Miyomektomi, Uterin Rüptür

Optıons of Myomectomy and Results, Tertıary Center Experıence

Abstract: Our hospital is a hospital with the highest number of births in Turkey (36,000 births/year) and also where gynecological surgeries are performed frequently. The most common operation performed by women after cesarean section is myomectomy, and it can be performed in our hospital and in the literature during laparotomy, laparoscopic, vaginal or cesarean section. In our study we aimed to evaluate our pregnancy results after the types of myomectomy in our clinic. We recorded the details of myomectomy operation and the results of pregnancies after these myomectomy operations if the pregnancy occurred retrospectively. In our hospital between 2017-2022 total of 297 myomectomies; 169(57%) by laparatomy, 123(41%) cesarean myomectomy and 5(2%) vaginal. Mean age of the patients were 35.81± 0.42 years. 11 (4%) patients got pregnant after myomectomy procedure. 6 out of 11 patients had pregnancy after cesarean myomectomy. There was no statistical difference according to getting pregnant between after cesarean and laparatomy myomectomy. All of the patients had cesarean section after myomectomy. No uterine rupture was seen. No complication after birth was occurred. In conclusion, pregnancy results were satisfying after myomectomy operation.

Keywords: Myomectomy, Laparascopy, Cesarean Myomectomy, Uterine Rupture

Presentation ID / Sunum No: 204

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6243-7425

Nadir Bir Antite; Castleman Hastalığı

Uzman Dr. Uğraş Daban[1], Prof.Dr. Alper Parlakgümüş[1], Uzman Dr. Elife Aşut[1]
[1] Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Uğraş Daban

Özet: Amaç: Castleman hastalığı anjiyofoliküler lenf düğümü hiperplazisi veya dev lenf nodu hiperplazisi olarak da bilinen lenfoproliferatif bir hastalıktır. Tanımlanan iki klinik antite vardır. Birincisi tek bir anatomik lenf düğümü ile sınırlı hastalığı olan tek merkezli(soliter) Castleman hastalığı ve daha agresif ve progresif klinik seyir gösteren yaygın lenfadenopati ile karakterize çok merkezli(multisentrik) Castleman hastalığıdır. Bu yazımızda nadir görülen retroperitoneal tek odaklı Castleman hastalarındaki klinik yaklaşımların vurgulanması amaçlanmıştır.Gereç ve Yöntemler: Hastamıza yapılan radyolojik incelemelerde pelvik bölge sağ kesiminde aksiyel planda 40x22 mm ebatlı kitlesel lezyon olduğu, ana damar invazyonun olmadığı ve lezyon çevresinde sağ internal venle sınırlarının net tespit edilemediği rapor edildi. Hastaya spinal anestezi altında yapılan ameliyatta sağ kasık bölgesindeki kitleye yönelik eksizyonel biyopsi ameliyatı yapıldı. Bulgular: Histopatolojik değerlendirmede pelvisde sağ iliak kanat komşuluğunda 7x 4,5x 1,5 cm boyutlarında lenf nodu; Castleman hastalığı (hyalen vasküler tip) olarak rapor edildi. Sonuç: Tek merkezli lokalize Castleman hastalığı benign, ağrısız, yavaş büyüyen lenfadenopati şeklinde kendini gösterir ve tümörün cerrahi rezeksiyonu, tercih edilen küratif prosedürdür.

Anahtar Kelimeler: Castleman Hastalığı, Lenfoproliferatif Hastalık, Cerrahi Rezeksiyon

A Rare Entity; Castleman's Disease

Abstract: Background: Castleman disease is a lymphoproliferative disease, also known as angiofollicular lymph node hyperplasia or giant lymph node hyperplasia. There are two clinical entities described. The first is solitary Castleman disease with disease limited to a single anatomical lymph node, and multicentric Castleman disease, which is characterized by diffuse lymphadenopathy with a more aggressive and progressive clinical course. In this article, it is aimed to emphasize the clinical approaches in the rare retroperitoneal unifocal Castleman patients. Materials and Methods: In the radiological examination of our patient, it was reported that there was a 40x22 mm mass lesion in the axial plane in the right part of the pelvic region, there was no invasion of the main vessel, and the borders with the right internal vein around the lesion could not be clearly determined. In the operation performed under spinal anesthesia, excisional biopsy was performed for the mass in the right inguinal region. Results: In his histopathological evaluation, 7x 4,5x 1,5 cm lymph node in the pelvis adjacent to the right iliac wing; Reported as Castleman disease (hyaline vascular type). Conclusion: Single-center localized Castleman disease presents as benign, painless, slow-growing lymphadenopathy, and surgical resection of the tumor is the preferred curative procedure.

Keywords: Castleman Disease, Lymphoproliferative Disease,surgical Resection

Presentation ID / Sunum No: 256

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5366-1510

Nadir Bir İntrakardiyak Lipom Olgusu

Doç.Dr. Tuna Şahin
Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyoloji Anabilim Dalı

Özet: Giriş: Kardiyak lipomlar büyük boyutlarda olsalar dahi genellikle asemptomatiktir. Semptomatik olduğunda ise en sık semptom nefes darlığıdır. Ekokardiyografi (ECO) ile tümörler saptanabilir, ancak kardiyak lipomları diğer kardiyak tümörlerden ayırt edebilmek için kardiyak manyetik rezonans görüntüleme (CMR) veya kardiyak bilgisayarlı tomografi (CCT) kullanılabilir (1). Vaka sunumu: Bu çalışmada, hipertansiyon şikayeti ile kardiyoloji polikliniğe başvuran 73 yaşındaki bir erkek hastaya koroner arter hastalığı (CAD) ön tanısı ile CCT anjiyografi tetkiki yapıldı. Hastaya hafif düzey CAD ile birlikte sağ atrial lipom tanısı konuldu. Tartışma: Kalbin primer tümörleri oldukça nadir görülürler ve tüm kalp tümörlerinin %5'inden azını oluştururlar. Kalan %95'i ise kalbe metastaz yapan tümörlerdir. Erişkinlerde en sık görülen primer kalp tümörleri miksomalardır ve genellikle sol atriyumda görülür. Çocuklarda en sık görülen primer tümörler ise papiller fibroelastomalar ve rabdomiyomlardır (2). Otopsilerde primer kalp tümörlerinin insidansı <%0,2'dir (3). Kardiyak lipomlar, tüm iyi huylu kalp tümörleri arasında %2,9-8'lik bir insidans ile miksomalar ve papiller fibroelastomalardan sonra üçüncü sırada yer alan nadir antitelerdir (4). Literatürde özellikle büyük kardiyak lipomların ventriküler çıkış yolunu tıkayabileceği, iletim bozuklukları, emboli, perikardiyal efüzyon ve ani ölüme neden olabilecekleri bildirilmektedir. Tanıda ECO ve CMR dışında özellikle kitlenin yağ dansitesinde olduğunu göstermesi nedeniyle CCT, önemli bir görüntüleme yöntemidir (1). Sonuç: Kardiyak lipomlar, her yaşta ortaya çıkabilen, genellikle asemptomatik olan nadir oluşumlardır. Kalp tümörleri için en yararlı tanı yöntemi ECO'dir, ancak CCT ve CMR tümörlerin tipini ve özelliklerini de belirleyebilir. Semptomatik hastalarda tedavide cerrahi tercih edilir, ancak asemptomatik hastalarda risk-fayda oranı dikkate alınarak multidisipliner yaklaşım tercih edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Kardiyak Lipom, Cct, Cmr

A Rare Case of İntracardiac Lipoma

Abstract: Introduction: Cardiac lipomas are usually asymptomatic, even if they are large. When symptomatic, the most common symptom is shortness of breath. Tumors can be detected by echocardiography (ECO), but cardiac magnetic resonance imaging (CMR) or cardiac computed tomography (CCT) can be used to distinguish cardiac lipomas from other cardiac tumors (1). Case presentation: In this study, CCT angiography examination was performed with a preliminary diagnosis of coronary artery disease (CAD) in a 73-year-old male patient who applied to the cardiology outpatient clinic with the complaint of hypertension. The patient was diagnosed with right atrial lipoma with mild CAD. Discussion: Primary tumors of the heart are very rare and constitute less than 5% of all cardiac tumors. The remaining 95% are tumors that metastasize to the heart. The most common primary heart tumors in adults are myxomas and usually occur in the left atrium. The most common primary tumors in children are papillary fibroelastomas and rhabdomyomas (2). The incidence of primary heart tumors in autopsies is <0.2% (3). Cardiac lipomas are rare entities that rank third after myxomas and papillary

fibroelastomas with an incidence of 2.9-8% among all benign heart tumors (4). It has been reported in the literature that especially large cardiac lipomas may obstruct the ventricular outflow tract and cause conduction disorders, embolism, pericardial effusion and sudden death. Apart from ECO and CMR in diagnosis, CCT is an important imaging method because it shows that the mass is especially in fat density (1). Conclusion: Cardiac lipomas are rare formations that can occur at any age and are usually asymptomatic. ECO is the most useful diagnostic method for heart tumors, but CCT and CMR can also identify the type and characteristics of tumors. Surgery is preferred in the treatment of symptomatic patients, but a multidisciplinary approach should be preferred considering the risk-benefit ratio in asymptomatic patients.

Keywords: Cardiac Lipoma, Cct, Cmr

Presentation ID / Sunum No: 137

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3911-2686

Nadir Bir Olgu: Özefagus Perforasyonuyla Karışan Akut Gastrik Dilatasyona Bağlı Mide Parsiyel Nekrozu

Dr. Öğretim Üyesi Mehmet Alperen Avcı[1], Dr. Öğretim Üyesi Can Akgün[1]
[1] Samsun Üniversitesi

*Corresponding author: Mehmet Alperen Avcı

Özet: Gastrik dilatasyon mide nekrozuna sebep olan nadir bir durumdur. Patogenezi tartışmalı olmakla birlikte çoğunlukla şiddetli kusma, abdominal cerrahide postoperatif komplikasyon, anoreksiya ve bulimia nervoza, psikojenik polifaji, travma, diabetes mellitus gibi birçok hastalıkta karşımıza çıkmaktadır.Biz de akut mide dilatasyonuna bağlı mide nekrozu gelişip, perforasyon olmayan özefagus perforasyonu ile karışan 86 yaşında bir kadın hastayı literatür eşliğinde sunmak istedik. Şiddetli kusma atakları ve karın ağrısı şikayetiyle acil servisimize başvuran hastanın DM, HT, Parkinson ve kalp yetmezliği mevcut olup immobil hastanın genel durum orta kötü ateş yoktu. Batında hassasiyet mevcut olup, defans ve rebound yoktu. Wbc ve laktat yüksekliği mevcuttu. Görüntülemede özefagus distal kesimde ve midede fokal duvar bütünlük kayıpları ve intramural hava dansiteleri mevcuttu. İleri yaş, ek hastalıkları ve gd orta kötü olması sebebiyle ön tanıda özefagus perforasyonu düşünülüp yoğun bakım yatışı yapılarak konservatif yaklaşım takibi planlandı. Kontrol görüntülemede oral opak maddenin mediastene geçişi izlenmediği ve intramural havanın azaldığı görüldü. Hastanın üst GİS endoskopisinde özefagus salim, gastroözefageal bileşkeden fundusa doğru uzanan parsiyel nekroze alanlar görüldü. Fundusa wedge rezeksiyon yapıldı. Distal özefagusda herhangibir perforasyon alanı ve kirlilik görülmedi. Patoloji sonucu akut hemorajik nekroz olarak değerlendirien hastanın postop yoğun bakımda 2 gün takip edildikten sonra postop 6. Günde taburcu edildi. Akut gastrik dilatasyon midenin zengin damar ağı sebebiyle çok nadir olarak karşımıza çıkar. Klinik olarak olguların %90'nında kusma şikayeti olup, buna ek olarak epigastrik dolgunluk, karın ağrısı ve karında distansiyon mevcuttur. Üst GİS endoskopisi ile de dekompresyon ve mukozal değerlendirme yapılabilir. Peritonit ve endoskopide nekroz alanlarının olmadığı durumlarda medikal tedavi devamı uygundur. Mide nekrozu ve perforasyonu olan durumlarda cerrahi tedavi gerekir. Literatürdeki çoğu akut masif mide dilatasyonu olan olgu opere edilerek tedavi edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Akut Gastrik Dilatasyon, Mide Nekrozu, Özefagus Perforasyonu, Bulantı ve Kusma

A Rare Case: Gastric Partial Necrosis Due to Acute Gastric Dilatation Confused With Esophageal Perforation.

Abstract: Gastric dilation is a rare condition that causes gastric necrosis. It is mostly seen in severe vomiting, postoperative complications in abdominal surgery, anorexia and bulimia nervosa, psychogenic polyphagia, trauma, diabetes mellitus.We wanted to present an 86-year-old female patient with literature.The patient, who applied to our emergency department with the complaints of severe vomiting attacks and abdominal pain,had DM,HT,Parkinson's and heart failure,and the general condition

of the immobile patient was moderate to poor fever.There was tenderness in the abdomen and there was no defense or rebound.Wbc and lactate elevation were present.In the imaging,there were focal wall integrity losses and intramural air densities in the distal esophagus and stomach.Esophageal perforation was considered in the preliminary diagnosis due to advanced age,comorbidities and moderately poor general condition,and a conservative approach was planned by hospitalization in the intensive care unit.In the control imaging,it was observed that the passage of the oral opaque material into the mediastinum was not observed and the intramural air was reduced.In the upper GIS endoscopy of the patient,the esophagus was intact,and partial necrosis areas extending from the gastroesophageal junction to the fundus were observed.Wedge resection of the fundus was performed. perforation area or contamination wasn't observed in the distal esophagus.The patient, whose pathology result was considered as acute hemorrhagic necrosis, was discharged on the 6th day after being followed up in the postoperative intensive care unit for 2 days.Acute gastric dilatation is very rare due to the rich vascular network of the stomach.Vomiting is present in 90% of cases,and additionally epigastric fullness,abdominal pain and abdominal distension are present.Decompression and mucosal evaluation can be performed with endoscopy.Continuation of medical treatment is appropriate in cases of peritonitis and in the absence of areas of necrosis in endoscopy.Surgical treatment is required in necrosis and perforation.Most cases in the literature were treated by surgery.

Keywords: Acute Gastric Dilatation, Gastric Necrosis, Esophageal Perforation, Nausea and Vomiting

Presentation ID / Sunum No: 268

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7876-3353

Nadir Bir Safra Kesesi Ameliyat Bulgusu: Kolesisto- Duodenal Fistül

Uzman Dr. Bülent Öztürk[1], Uzman Dr. Doğan Öztürk[1]
[1] *Ankara Atatürk Sanatoryum Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

*Corresponding author: Bülent Öztürk

Özet: Amaç: Safra kesesi taşı günümüzde sık rastlanılan gastrointestinal rahatsızlıklarda birisidir. İnsidansın Batı toplumlarında %10-15, ülkemizde ise %6-7 civarında olduğu gösterilmiştir.Yaşla birlikte görülme sıklığı artarken, kadınlarda erkeklerden daha sık rastlanmaktadır. Komplike olduğunda ise yüksek morbidite ve mortaliteye yol açmaktadır. Yüksek maliyet oranlarına ve ciddi iş gücü kaybına yol açmaktadır. Akut kolesistit hali geliştiğinde ise komplikasyon oranları artar. Nadir görülen komplikasyonlardan birisi de, akut durum geçtikten sonra görülebilen kolesisto duodenal fistül gelişimidir. Biz de ameliyat sırasında fark edilen kolesisto-duodenal fistül olgumuzu sunmayı amaçladık. Olgu: 72 yaşında bayan hasta yaklaşık 4 ay önce akut kolesistit atağı nedeniyle acil servise başvurmuş.Beyaz küre 17.000, ALT ve AST normal sınırlarda GGT değeri de 2 kat civarında ve ALP değeri de minimal yüksekmiş. Batın tomografisinde safra kesesi duvarı ödemli ve duvar kalınlığı 10 mm ölçülmüş ve perikolesistik alanda sıvı izlenmiş. Medikal tedaviyle akut dönemin geçmesi beklenmiş. Yaklaşık 4 ay sonrada elektif operasyon için yatırılmış. Ameliyat sırasında duodenum 1. Kıtasının safra kesesi fundusuna yakın yapışmış olduğu gözlendi. Kolesisto-duodenal fistül olduğu gözlendi. Fistülize yapılar biribirnden ayrıldı. Duodenumdaki açıklık primer kapatıldı. Kolesistektomi sorunsuz bir şekilde tamamlandı.Loja bir adet dren yerleştirilip operasyon sonlandırıldı. Hastada postoperatif dönemde herhangi bir komplikasyon gelişmedi ve sorunsuz bir şekilde taburcu edildi. Tartışma ve Sonuç Biliyo enterik fistüller en sık safra kesesi veya koledoğun duodenum, kolon ve mideye fistülleşmesiyle oluşmaktadır. Kolesisto-duodenal fistüller en sık görülen gruptur ve bilioenterik fistüllerin %31-64' ünü oluşturmaktadır.Daha az sıklıkla görülen fistüller kolesistokolonik %7-17, koledokoduodenal %3-21 ve kolesisto gastrik fistüller %2-3 dir.Kolesisto duodenal fistüllerde mortalite oldukça yüksek olup %6-31 arasında bildirilmiştir. Safra taşı ileusu varlığında mortalite daha da artmaktadır. Bizim vakamızda fistülize bölge disseke edilerek açılıp duodenum primer olarak kapatıldı. Başka bir yöntem de fistülize alan ortaya konup, yapıları açmadan, duodenum 1 kıtasını daraltmamaya özen gösterilerek lineer stapler ile kapatılmasıdır.

Anahtar Kelimeler: Kolesisto Duodenal Fistül, Kolesistektomi

Presentation ID / Sunum No: 191

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9623-0083

Nadir Bir Vaka: Koroid Pleksusun Diffüz Villöz Hiperplazisi

Dr. Öğretim Üyesi Sefa Türkoğlu
Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyoloji Anabilim Dalı

Özet: Koroid pleksusun villöz hipertrofisi olarak da bilinen koroid pleksus hiperplazisi (CPH), kitle lezyonu olmaksızın her iki lateral ventrikülde koroid pleksusların diffüz genişlemesi ile karakterize benign bir durum olup nadir görülür. Bu durum, aşırı BOS üretimine ve kommunikan(tıkayıcı olmayan) hidrosefali gelişimine yol açabilir. Genellikle çocukluk çağında tanı konulur. Bizim olgumuzda olduğu gibi hidrosefali ile ilişkili semptomlar görülebileceği gibi asemptomatik de olabilir. Nadir görülüyor olması tanı konulmasında gecikmeye neden olabilmektedir. Tanı konulması uygun tedavi yaklaşımı için çok önemlidir. Çünkü bu hastalarda klasik V-P şant tedavisi yeteriz olup BOS üretimini azaltmayı amaçlayan tedaviler açısından değerlendirilmektedir. Bu yazıda baş ağrısı şikayeti ile başvuran, radyolojik tetkikleri koroid pleksusun diffüz villöz hiperplazisi ile uyumlu olan 10 yaşında bir erkek olgu sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Koroid Pleksusun Villöz Hipertrofisi, Mr, Radyoloji

Presentation ID / Sunum No: 12

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3560-5862

Nadir Görülen Bir Olgu Sunumu: Retrokaval Üreter

Uzman Dr. Kenan Yalçın
Tokat Medikal Park Hastanesi

Özet: On yedi yaşında erkek hasta sağ yan ağrısı ve sık tekrarlayan pyelonefrit atakları geçirme yakınması ile kliniğimize başvurdu. Hastanın fizik muayenesi ve laboratuar incelemesi normaldi. İntravenöz pyelografisinde sağ üreter proksimal bölümünde kinkleşme ve dilatasyon bunun distalinde de darlık saptandı. Sağ üreter üst uçta darlık şüphesi ile hastaya üreterorenoskopi (URS) yapıldı ve kinkleşmeye kadar ki üreter lümeni içerisinde patolojik bulguya rastlanmadı. Double J konulurak işleme son verildi. URS sonrası yapılan Kontrastlı Tomografi'de sağ böbrek pelvikalisiyel yapılarında grade 2-3 hidronefroz, sağ üreter proksimalinde dilatasyon, dilatasyonun distalinde darlık ve stentin retrokaval seyir izlediği gözlendi. Hastaya sağ retrokaval üreter tanısı konuldu. Sağ flank insizyon yapıldı. Üreterin vena cava inferior (VKİ) altında kalan segmenti kronik basıya bağlı incelmiş ve daralmıştı. Bu alan çıkartıldı, double J yerleştirilerek üreteroüreterostomi yapıldı. Ameliyat sonrası süreçte komplikasyon gelişmeyen hasta operasyondan 3 gün sonra taburcu edildi.

Anahtar Kelimeler: Üreter, Anomali, Retrokaval Üreter, Vena Kava

A Rare Case Report: Retrocaval Ureter

Abstract: 17 years old male patient applied to our clinic with complaints of right side pain and recurrent pyelonephritis attacks. Patient's physical examination and lab examination were normal. Encystation and dilation in proximal part of the right ureter and an stenosis in the distal of it were detected in the intravenous pyelography. Ureterorenoscopy (URS) was implemented to the patient on suspicion of stenosis in upper end of the right ureter and no pathological result was found in the lumen of the ureter up to the kinking. The procedure was terminated by placing the Double J. In Contrast-enhanced tomography after URS, it was observed that there was grade 2-3 hydronephrosis in right kidney pelvicalyceal structures, dilatation in proximal part of right ureter, stenosis in the distal of dilatation and the stent pursued a retrocaval course. The patient was diagnosed with right retrocaval ureter. Right flank incision was implemented. Segment of the uriter remained under the inferior vena cava was thinned and narrowed due to chronic compression. This area was removed and ureteroureterostomy was implemented by placing the double J. The patient who did not evolve complications in the post-operative period was discharged 3 days after the operation.

Keywords: Ureter, Anomaly, Retrocaval Ureter, Vena Cava

Presentation ID / Sunum No: 340

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5677-5532

Non-Kolonik Malignitelerde Positron Emisyon Tomografisinde (PET/BT) İnsidental Kolonik Tutulumun Önemi; Tetkik Edelim mi ?

Dr. Öğretim Üyesi Muhammed Fatih Karakaya
Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Gastroenteroloji Bilim Dalı

Özet: Amaç: Onkoloji alanında TNM sınıflamasının yapılmasında önemli bir araç olarak positron emisyon tomografisi (PET) kullanılmaktadır. Ancak kanser dışı bazı durumlarda da 18 FDG tutulumu olmakta ve bu durum hem klinisyenler hem de hasta için endişe verici olabilmektedir. Çalışmamızda non-kolonik kanserlerde insidental kolon tutulumunun önemi araştırılmıştır. Gereç-Yöntem: 2017-2022 ylları arasında Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Nükleer Tıp ABD'da non-kolonik maligniteler için yapılan 9800 PET tetkiki değerlendirildi. Kolonik 18-FDG tutulumu olup kolonoskopi ile de değerlendirilen 66 hasta çalışmaya dahil edildi. Bulgular: Tüm hastalar içinde (n=66); 31 (%47) hastada beningn patolojiler yada normal kolonoskopi bulguları mevcut iken 35 hastada (%53) premalign-malign bulgular saptandı. Beningn patoloji saptanan olguların büyük kısmında enfeksiyöz kolit saptandı. Kolon tutulumu olup premalign-malign patoloji saptanan hastalarda en sık saptanan kolonoskopik ve histopatolojik bulgu %57 oranında (n=20) adenomatöz polip olarak saptanmıştır. Ayrıca kolonoskopik değerlendirme ile 7 hastada displastik polip, 3 hastada insitu kanser patolojisi olan polip ve 5 hastada (%14) yeni tanı kolon kanseri tanısı konulmuştur. 18-FDG suvmax tutulumu değerlendirildiğinde;benign grupta ortalama suvmax 9,4 ± 3,5 iken kolon malign grubunda ise 13,7 ± 6 olarak hesaplanmış ve kolon premalign-malign grupta suvmax değerinin anlamlı olarak yüksek olduğu görülmüştür (p=0,034). Kolorektal tutulum olan bu hastalarada benign ve premalign-malign bulguların ayırımında suvmax cut-off değeri 9,7 olup ROC analizinde r=0,716 olarak hesaplandı. Sonuç: Kolon dışı malignitelerde yapılan 18-FDG PET tetkikinde insidental kolon tutulumu görülebilmektedir. Çalışmamız ile kolon tutulumu olan bu hastaların yarısında anlamlı premalign-malign hastalık saptanmaktadır. Bu nedenle insidental kolonik tutulumlarda bu hastalar mutlaka kolonoskopi ile değerlendirilmedir.

Anahtar Kelimeler: Positron Emisyon Tomografisi, Kolon, Polip

Presentation ID / Sunum No: 343

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Non-Obstrüktif Azospermi Hastalarında İlaç Yanıt Profilinin Biyoinformatik Yöntemlerle Belirlenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Duru Aras Tosun
Ankara Üniversitesi

Özet: Azospermi dünya çapında erkek popülasyonunun %1-2'sini etkileyen erkek kısırlığının ana nedenlerinden biridir. Çoğu vakada erkek genital yollarında var olan bir tıkanıklığa bağlı olarak ejekülatta sperm bulunmaz. Obstrüktif azospermi adını alan bu vakalar cerrahi olarak tedavi edilebilirken, non-obstrüktif azospermi (NOA) için tek tedavi seçeneği intrasitoplazmik sperm enjeksiyonu (ICSI) ile in vitro fertilizasyondur (IVF). Bu nedenle bu hastalarda spermatogenezin uyarılması, sperm elde etme verimini en üst düzeye çıkarmak için son derece önemlidir. Ancak henüz non-obstruktif vakaların tedavisinde kullanılmak üzere optimize edilmiş bir ilaç protokolü yoktur. Bu çalışmanın amacı, NOA hastalarının ilaç yanıt profilini genom çapında verileri analiz ederek ortaya koymaktır. Bu amaçla, Gene Expression Omnibus (GEO) veri tabanından hCG/rFSH tedavisi alan NOA'lı 6 hastanın ekspresyon verileri (GSE51111) seçildi. Hastalardan üçü ilaç tedavisine kötü yanıt verirken, üçü hormon tedavisine olumlu yanıt verdi. Diferansiyel olarak eksprese edilen genler (DEG'ler), GEO2R yazılımı aracılığıyla incelendi. Biyolojik yolaklar, Kyoto Genler ve Genomlar Ansiklopedisi (KEGG) aracılığıyla tanımlandı. Protein etkileşim ağında en çok etkileşime sahip başlıca genler, Cytoscape yazılımı (Cytoscape v3.9.2) aracılığıyla seçildi.İstatistiksel anlamlılık düzeyi $P<0.05$ olarak belirlendi. KEGG analizine göre, ilaç uygulamasına olumlu yanıt verenler hastalarda öne çıkan yolaklar i) metabolik yolaklar, ii) HIF-1 sinyal yoları iii) müsin tipi O-glikan biyosentezi iv) karbonhidrat sindirimi ve emilimi ve v) diğer O-glikan biyosentez yolakları olarak belirlendi. Artan ve azalan başlıca genler sırasıyla MRPS11, MRPL57, MRPS25, DAP3, MRPL9, MRPL34 ve RPS3A, RPL10, RPL19, PSMA3 olarak seçildi. MCODE analizine göre en yüksek puana sahip protein kümeleri ekspresyonu artan MRPS25, NDUFS3, MRPS11, UQCRC1, NDUFA13, APOBEC3G, MRPL9, MRPL57, MRPL34, DAP3 ve NDUFA9 olarak belirlendi. Sonuç olarak, tanımlanan genler azospermi tedavisi için potansiyel prognostik biyobelirteçler olarak önerilmekle birlikte, sunulan verilerin in vitro olarak doğrulanması gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Erkek İnfertilitesi, Azoospermi, Byioinformatik Analiz, Geo, Mikroarray

Estimation of Drug Response in Non-Obstructive Azoospermia Patients: A Bioinformatic Study

Abstract: Azoospermia is one of the main causes of male infertility, effecting % 1-2 of the male population worldwide. In most cases, the ejaculate is lack of sperm due to an obstruction. While obstructive azoospermia can be managed surgically, in vitro fertilization (IVF) with intracytoplasmic sperm injection (ICSI) is the only treatment option for non-obstructive azoospermia (NOA). Therefore, stimulation of spermatogenesis in these patients is extremely important to maximize the sperm retrieval yields, but an optimized drug protocol is not available yet. The aim of this study is to analyze genome-wide data for the prediction of drug response profile in NOA patients. For this purpose, expression data (GSE51111) of 6 patients with NOA who underwent hCG/rFSH therapy was selected from the Gene

Expression Omnibus (GEO) database. 3 patients were poor responders, while 3 of them have positively responded to hormonal therapy. The differentially expressed genes (DEGs) were examined via GEO2R software. Biological pathways were identified through Kyoto Encyclopedia of Genes and Genomes (KEGG). The hub genes with the most interactions in the protein interaction network were selected via Cytoscape software (Cytoscape v3.9.2). Significance was set to $P<0.05$. According to KEGG analysis the prominent pathways that were altered in positive responders to drug administration were i) metabolic pathways, ii) HIF-1signaling pathway iii) mucin type O-glycan biosynthesis, iv) carbohydrate digestion and absorption and v) other types of O-glycan biosynthesis pathways. Hub genes were selected as MRPS11, MRPL57, MRPS25, DAP3, MRPL9, MRPL34 and RPS3A, RPL10, RPL19, PSMA3 for increasing and decreasing profiles, respectively. Protein clusters with the highest score were MRPS25, NDUFS3, MRPS11, UQCRC1, NDUFA13, APOBEC3G, MRPL9, MRPL57, MRPL34, DAP3 and NDUFA9 with increasing expression according to MCODE analysis. In conclusion, identified genes are proposed as potential prognostic biomarkers for azoospermia treatment, although in vitro validation of the presented data is necessary.

Keywords: Male İnfertility, Non-Obstructive Azoospermia, Bioinformatic Analysis, Geo, Microarray

Presentation ID / Sunum No: 327

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5919-4944

Normal ve Yağlı Karaciğer Parankiminde Elastografi Bulgularının Laboratuvar Verileriyle Birlikte Değerlendirilmesi

Dr. Fatma Yılmaz
Irc Klinik

Özet: Karaciğer yağlanması (hepatosteatoz), karaciğer hücrelerinde aşırı miktarda yağ birikmesi sonucu gelişir. Genel olarak alkole bağlı ve daha sıklıkla nonalkolik hepatosteatoz olarak sınıflanmaktadır. Nonalkolik yağlı karaciğer hastalığına (NAYKH), zamanla iltihabi infiltrasyon (Steatohepatit) eşlik edebilir, karaciğerde fibrozis ve yetmezliğe dek ilerleyebilir. (1,2,3) Steatohepatit tanısında altın standart biopsidir. Ancak invaziv olması nedeniyle seçilmiş hastalarda uygulanmaktadır. NAYKH'nın sıklığı ve görüntüleme yöntemlerindeki ilerlemeler, hastalığın tanı ve takibinde radyolojinin önemini arttırmaktadır. Ultrasonografi ucuz, kolay ulaşılabilir ve noninaviz olması nedeniyle hepatosteatoz tanısında ve taramada en sık kullanılan yöntemdir. Genel olarak ekojenite artışı şeklinde nonspesifik bulgu izlenmektedir. (4) Ancak konvansiyonel USG'nin uygulayıcı bağımlı - subjektif bir yöntem olması ve kantitatif değer sağlayamaması dezavantajlarıdır. (3,4) Gelişen teknolojinin sağladığı Ultrason Elastografi (USE) tekniğiyle, parankimal organlarda geri dönüşsüz hasar oluşmadan önce doku elastisitesi kantitatif olarak değerlendirilebilmektedir (4). Kliniğimize rutin check-up kontrolü için başvuran 40 kadın ve 20 erkek kişiye ait veriler retrospektif olarak değerlendirilmiştir. Karaciğer parankiminin sonografik olarak yağlanma derecesi - shear-wave elastografi sonuçları ile laboratuar verileri arasındaki korelasyon araştırılmıştır. Elastografi yönteminin yaygınlaşması ve taramada kullanılması, NAYKH'nın erken tanısında yardımcı olabilir. Hastaların sonografi ve elastisite bulgularının, laboratuvar verileriyle birlikte yorumlanması etyolojinin aydınlatılmasına katkı sağlayarak hastalığın tedavi sürecini destekleyebilir ve yetmezliğe gidişi azaltabilir.

Anahtar Kelimeler: Elastografi, Sonografi, Yağlı Karaciğer Hastalığı

Evaluation of Elastography Findings in Normal and Fatty Liver Parenchyma With Laboratory Data

Abstract: Fatty liver (hepatosteatosis) develops as a result of excessive accumulation of fat in liver cells. It is generally classified as alcohol-related and more often nonalcoholic hepatosteatosis. Nonalcoholic fatty liver disease (NAFLD) may be accompanied by inflammatory infiltration (Steatohepatitis) over time and may progress to liver fibrosis and failure. (1,2,3) The gold standard in the diagnosis of steatohepatitis is biopsy. However, it is applied in selected patients due to its invasiveness. The frequency of NAFLD and advances in imaging methods increase the importance of radiology in the diagnosis and follow-up of the disease. Ultrasonography is the most commonly used method in the diagnosis and screening of hepatosteatosis because it is inexpensive, easily accessible and noninvasive. In general, nonspecific findings in the form of increased echogenicity are observed. (4) However, the disadvantages of conventional USG are that it is a practitioner-dependent - subjective method and cannot provide quantitative value. (3,4) With the Ultrasound Elastography (USE) technique provided by the developing technology, tissue elasticity can be evaluated quantitatively before

irreversible damage occurs in the parenchymal organs (4). The data of 40 women and 20 men who applied to our clinic for routine check-up control were evaluated retrospectively. The correlation between the degree of sonographic adiposity of the liver parenchyma - shear-wave elastography results and laboratory data was investigated. The widespread use of elastography and its use in screening may help in the early diagnosis of NAFLD. Interpreting the sonography and elasticity findings of the patients together with the laboratory data may contribute to the elucidation of the etiology, support the treatment process of the disease and reduce the course to failure.

Keywords: Elastography, Sonography, Fatty Liver Disease

Presentation ID / Sunum No: 111

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0786-0826

Nörogelişimsel Bozukluğu Olan Çocuk ve Ergenlerde Sosyodemografik Özellikler ile Prenatal ve Perinatal Risk Faktörlerinin İncelenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Hacer Gizem Gerçek
Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk ve Ergen Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı

Özet: Amaç: Nörogelişimsel bozukluklar yaşamın erken döneminde nöronal gelişimin farklılaşması ile ortaya çıkan farklı nörolojik ve psikiyatrik belirtilerle seyreden gelişimsel bozukluklardır. Nörogelişimsel bozuklukların etyopatogenezinde kalıtsal özellikler kadar doğum öncesi ve doğum sonrası erken yaşam maruziyetlerini içeren epigenetik faktörlere ilgi de artmaktadır. Bu çalışmada nörogelişimsel bozukluk tanılı çocuklarda prenatal ve perinatal özellikler geriye dönük taranarak olası çevresel ve gelişimsel risk faktörlerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Yöntem: AFSÜ çocuk psikiyatri polikliniğine Ocak 2021-Ocak 2022 tarihleri arasında başvuran, nörogelişimsel bozukluğu olan çocukların tıbbi kayıtları incelenmiştir. Hastaların sosyodemografik verileri, tıbbi öykü, aile öyküsü, prenatal, perinatal ve postnatal dönem bilgileri ve gelişim dönemlerine özgü bilgileri tanımlayıcı istatistikler kullanılarak sunulmuştur. Bulgular: Çalışmada 130'u (%76.9) erkek olmak üzere 169 olgu incelendi. Ortalama yaş 9.4 yıldı. Olguların %54.7'si Dikkat Eksikliği Hiperaktivite Bozukluğu (DEHB), %17.8'i Otizm Spektrum Bozukluğu (OSB), %10.7'si Zeka Geriliği (ZG) tanılarını almıştı. Olguların %56.8'inde eşlik eden psikiyatrik tanı varken, %17.2'sinde eşlik eden tıbbi bir hastalık vardı. En sık eşlik eden tıbbi hastalık epilepsiydi (%7.7). Katılımcıların 55.6'sında sezaryen doğum, %13.6'sında düşük doğum ağırlığı, %17.2'sinde preterm doğum, %20.7'sinde küvöz öyküsü, %13'ünde asfiksi/hipoksi öyküsü ve %8.3'ünde nöbet öyküsü vardı. Prenatal özellikler arasında; %7.1'sinde gebelikte sigara/ilaç kullanımı, %1.8'inde ruhsal bozukluk öyküsü ve %8.8'inde düşük tehdidi öyküsü saptandı. Gebelik yaşı ortalama 27.0 yıldı. Katılımcıların anne sütü alma süresi ortalama 11.7 aydı. Katılımcıların gelişim özellikleri incelendiğinde; tek kelimelerinin ortalama 18.4 ayda, iki kelimelik konuşmanın 34.1 ayda, yürümenin 15.7 ayda ve sfinkter kontrolünün 33.7 ayda kazanıldığı görülmüştür. OSB tanısı olanlarda konuşmanın ortalama 48.2±8.7 ay ve sfinkter kontrolünün 46.8±10.2 ayda, ZG tanısı olanlarda konuşmanın 46.0±14.4 ay, yürümenin 25.5±11.5 60 ay ve sfinkter kontrolünün 47.5±12.6 ayda kazanıldığı ve belirgin geciktiği görülmüştür. Tartışma ve Sonuç: Nörogelişimsel bozukluklarda prenatal, perinatal ve natal olası risk faktörlerinin değerlendirilmesi ve riskli grupların belirlenmesi erken tanı ve tedavi ile gerekli müdahalelerin yapılmasını sağlayacaktır. Bu bağlamda geniş örneklemli ileri epigenetik çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Nörogelişimsel Bozukluk, Prenatal Risk Faktörleri

Presentation ID / Sunum No: 293

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8234-3327

NOX-5 İzomerinin Pentilentetrazol ile İndüklenmiş SH-SY5Y Hücre Hattındaki Etkisi

Araştırmacı Çağrı Maraşlı[1], Öğr. Gör. Ayşegül Öztürk[1], Dr. Öğretim Üyesi Mesut Parlak[1]
[1] Sivas Cumhuriyet Üniversitesi

*Corresponding author: Çağrı Maraşlı

Özet: Amaç:Nöbet, kortikal nöronların aşırı ve anormal deşarjının neden olduğu beynin geçici bir işlev bozukluğudur. Ayrıca direkt olarak eksitasyon-inhibisyon dengesizliğine, dolaylı olarakta nöroinflamasyona neden olmaktadır. Bu çalışmada, önceki çalışmalarda nöbet indükleyicisi olarak kullanılan GABAA antagonisti pentilentetrazol (PTZ) kullanılmıştır. Amacımız PTZ ile indüklenen SH-SY5Y nöroblastoma hücre hattındaki nörotoksisitenin oluşma mekanizmasında nöroinflamasyon yolağı olan NOX-5'in olası etkisini araştırmaktır. Materyal ve metod: Gruplar kontrol ve PTZ olmak üzere ikiye ayrılmıştır. Kontrol grubuna herhangi bir işlem yapılmazken PTZ grubuna 60 mm konsantrasyonda PTZ verilmiştir. Hücre canlılığı tespiti için XTT deneyi yapılmıştır. Ardından nöroinflamasyon gelişiminde NOX-5'in etkisi Elisa kiti tespit edilmiştir. Bulgular: XTT hücre canlılığı sonuçları değerlendirildiğinde PTZ'nin hücrelerde %50 öldürücü etkisi saptanmıştır. Elisa sonuçlarında ise PTZ grubunda NOX-5'in azaldığı tespit edilmiştir. Sonuçlar ve Tartışma: Elde edilen veriler sonucunda GABA-A antagonisti PTZ, SH-SY5Y hücrelerinde nörotoksik özellik göstermiştir. Ancak bu etkide NOX-5'in nöroinflamasyonu indükleyici bir etkisi bulunmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Pentilentetrazol, SH-SY5Y Hücreleri, Nöroinflamasyon, NOX-5 İzomeri

Effect of NOX-5 Isomer in Pentylenetetrazole Induced SH-SY5Y Cell Line

Abstract: Objective: Seizure is a temporary dysfunction of the brain caused by excessive and abnormal discharge of cortical neurons. In addition, it directly causes excitation-inhibition imbalance and indirectly causes neuroinflammation. In this study, the GABAA antagonist pentylenetetrazole (PTZ), which was used as a seizure inducer in previous studies, was used. Our aim is to investigate the possible effect of NOX-5, a neuroinflammation pathway, on the mechanism of neurotoxicity in the SH-SY5Y neuroblastoma cell line induced by PTZ. Material and method: The groups were divided into two as control and PTZ. While no treatment was taken in the control group, PTZ was given to the PTZ group at a concentration of 60 mm. XTT assay was performed for cell viability determination. Then, the effect of NOX-5 on the development of neuroinflammation was determined with the Elisa kit. Results: When XTT cell viability results were evaluated, 50% lethal effect of PTZ was found on cells. In Elisa results, it was determined that NOX-5 decreased in the PTZ group. Results and Discussion: As a result of the data obtained, GABA-A antagonist PTZ showed neurotoxic properties in SH-SY5Y cells. However, no neuroinflammation-inducing effect of NOX-5 was found in this effect.

Keywords: Pentylenetetrazole, SH-SY5Y Cells, Neuroinflammation, NOX-5 İsomer

Presentation ID / Sunum No: 149

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6078-540X

Obez Hastalarda Plateletcrit Düzeylerinin Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Akif Doğantekin[1], Doç.Dr. Nevzat Gözel [2,] Prof.Dr. Ali Gürel[3]
[1] Özel Gaziantep Emek Hastanesi, İç Hastalıkları Kliniği
[2] Fırat Üniversitesi Tıp Fakültesi, İç Hastalıkları Ana Bilim Dalı
[3] Fırat Üniversitesi Tıp Fakültesi, İç Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Nefroloji Bilim Dalı

*Corresponding author Akif Doğantekin

Özet: Giriş-Amaç: Obezite insan vücudunda yaşam kalitesini bozacak şekilde aşırı yağ birikimi olarak tanımlanır. Obez hastalarda beden kitle indeksi (BKİ) ≥30 kg/m²' dir. Obezite Dünya' da en sık görülen ölüm nedeni olan koroner arter hastalığının en önemli risk faktörüdür. Trombosit aktivite ve fonksiyonlarını gösteren trombosit indekslerinden olan plateletcrit (PCT) kandaki trombosit yüzdesini gösterir. PCT aynı zamanda inflamasyon göstergesidir. Çalışmamızda her ikisi de inflamasyon ile yakından ilişkili obezite ve PCT düzeyleri arasındaki ilişkinin araştırılması amaçlanmıştır. Yöntem: Çalışmaya hastanemiz iç hastalıkları polikliniğine başvuran 40 obez hasta ve 40 sağlıklı olgu alınmış, vakaların BKİ ve PCT değerleri retrospektif olarak incelenmiştir. Bulgular: Obez hastaların BKİ düzeyleri 32,4 (30,6-33,1) kg/m², kontrol grubunun ise 22,2 (21,4-23,2) kg/m² olarak saptandı. Obez grubun PCT düzeyi 0,31±0,03 (%), kontrol grubun PCT düzeyi 0,20±0,02 (%) olarak saptanmıştır. Gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark mevcuttu ($p<0.05$). Sonuç: Obezite aterotrombotik olayların arttığı kronik inflamatuvar bir süreçtir. Obezitede kardiyovasküler hastalık insidansı artmıştır. Aynı zamanda inflamatuvar belirteçler olan C-Reaktif Protein (CRP), sedimantasyon, prokalsitonin ve PCT düzeyleri obezitede normal popülasyona göre artar. Bu çalışmamızda obez grupta PCT düzeyleri sağlıklı gruba göre artmış bulundu. Bu da bize obez hastalarda ve kardiyovasküler hastalık riski olan hastalarda PCT' in prediktif bir parametre olarak kullanılabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Obezite, Plateletcrit, İnflamasyon

Presentation ID / Sunum No: 233

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7775-2751; 0000-0002-1401-5727; 0000-0003-2432-0378; 0000-0001-8322-3514.

Obezite ile Kardiyak Elektrofizyolojik Denge İndeksi Arasındaki İlişki

Uzman Dr. Umut Uyan[1], Dr. Öğretim Üyesi Cihan Aydın[2], Dr. Öğretim Üyesi Muhammed Karadeniz[3], Dr. Öğretim Üyesi Aykut Demırkıran[2]

[1] İzmir Ödemiş Devlet Hastanesi

[2] Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi

[3] Kırıkkale Üniversitesi

*Corresponding author: Aykut Demırkıran

Özet: Amaç: Bu çalışmada ventriküler repolarizasyon parametreleri ile obezite arasındaki ilişkinin araştırılmıştır. Yöntemler: Çalışma popülasyonumuzda benzer klinik, biyokimyasal ve ekokardiyografik özellikleri olan iki grup (vücut kitle indeksi (VKİ) ≥30 kg/m2 olan Grup I ve BKİ <30 kg/m2 olan Grup II) oluşturuldu. İki grup arasında ventriküler repolarizasyon parametreleri karşılaştırıldı. Bulgular: Bu çalışmamıza 200 katılımcı dahil edildi. Grup I 100 hastayı (55,12 ± 9,0 yıl), Grup II 100 hastayı (54,13 ± 7,9 yıl) içeriyordu. Temel özellikler açısından, istatistiksel olarak anlamlı bir fark yoktu. QT intervali gruplar arasında benzerdi (p > 0.05). Ortalama kalp hızı, QRS süresi, QTc aralığı, Tp-e ve Tp-e/QTc oranı grup I'de daha fazlaydı (74,86 ±9,14 ve 72,26 ±8,06, p= 0,034; 90,43 ± 6,82 ve 81,48 ± 5,44, p < 0,001) ; 415,34 ±14,64 ve 407,67 ± 15,89, p < 0,001; 83,17 ± 7,77 ve 75,71 ± 3,51, p < 0,001; 0,19 ±0,01 ve 0,18 ±0,01, p < 0,001). iCEB ve iCEBc grup I'de daha yüksekti (4,60 ± 0,35 ve 4,12 ± 0,30, p < 0,001; 5,12 ± 0,37 ve 4,51 ± 0,33, p < 0,001). Sonuç: Çalışma sonuçlarımıza göre BMI ≥30 kg/m2 olan hastalarda iCEB, iCEBc ve ventriküler repolarizasyon parametrelerinin anlamlı olarak daha artmış saptandı.

Anahtar Kelimeler: Aritmiler: Ventriküler Taşikardi, Elektrokardiyografi, Ani Kardiyak Ölüm

Relationship Between Obesity and İndex of Cardiac Electrophysiological Balance

Abstract: Objective: This study aimed to investigate the relationship between ventricular repolarization parameters and obesity. Methods: Two groups with body mass index (BMI) ≥30 kg/m2 (Group I) and BMI <30 kg/m2 (Group II) were sampled from the study population with similar baseline characteristics, biochemical and echocardiographic features. Ventricular repolarization parameters were compared between the two groups. Results: This study included 200 participants. Group I included 100 patients (55.12 ± 9.0 years), and Group II included 100 patients (54.13 ± 7.9 years). Regarding fundamental characteristics, there was no statistically significant difference. The QT interval was similar between the groups (p > 0.05). Mean heart rate, QRS duration, QTc interval, Tp-e, and Tp-e / QTc ratio were greater in group I (74.86 ±9.14 and 72.26 ±8.06, p= 0.034; 90.43 ± 6.82 and 81.48 ± 5.44, p < 0.001; 415.34 ±14.64 and 407.67 ± 15.89, p < 0.001; 83.17 ± 7.77 and 75.71 ± 3.51, p < 0.001; 0.19 ±0.01 and 0.18 ±0.01, p < 0.001). iCEB and iCEBc were higher in group I (4.60 ± 0.35 and 4.12 ± 0.30, p < 0.001; 5.12 ± 0.37 and 4.51 ± 0.33, p < 0.001). Conclusion: Our study results showed that iCEB, iCEBc and ventricular repolarization parameters were significantly increased in patients with BMI ≥30 kg/m2.

Keywords: Arrhythmias: Ventricular Tachycardia, Electrocardiography, Sudden Cardiac Death

Presentation ID / Sunum No: 222

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8675-6770

Öğretmenlerin Dehb ve Tedavisi Hakkında Bilgi Düzeyleri ve Tutumları: Mardin İl Örneği

Uzman Dr. Esra Sizer
Mardin Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Çocuk ve Ergen Ruh Sağlığı ve Hastalıklar

Özet: Amaç: Dikkat eksikliği ve hiperaktivite bozukluğu (DEHB) tanısı konulabilmesi amacıyla öğretmenlerin semptomları yeteri kadar tanıması, çocukları tanımlayabilmesi ve gerektiği durumlarda doğru yönlendirebilmesi DEHB teşhis gecikmesini azaltabilir. Bizde bölgemizde çalışan öğretmenlerin DEHB ve DEHB tedavisi hakkında bilgi düzeylerini ve tutumlarını değerlendirmeyi amaçladık.Yöntem: Çalışmamıza 174 öğretmen katıldı. Öğretmenlere DEHB ve tedavisi hakkında bilgi düzeyleri ve tutumlarını ölçmek amacıyla hazırlanan anket uygulandı. Bulgular: Çalışmamıza 174 öğretmen katıldı. Katılımcıların %63.8'i kadın, %36.2'si erkekti. Çalışmaya 5-8. Sınıfa eğitim veren öğretmenler %41.4, 9-12. Sınıfa eğitim veren öğretmenler %32.2 ve 1-4. Sınıf eğitim veren öğretmenler %26.4 oranında katıldı. Çalışmaya katılanların yaş ortalaması 37,20±6,10 yıl ve öğretmen olarak ortalama çalışma süreleri 13,58±5,66 yıl idi. Katılımcıların %64.9'unun DEHB hakkında bilgi sahibi olduğu, %82'sinin mezuniyet öncesi DEHB hakkında eğitim almış olduğu, %72.4'ünün DEHB hakkında hizmet içi eğitim aldığı görüldü. Yaş, cinsiyet, medeni durum, çocuk sahibi olmak, mesleki yıl değişkenlerinin öğretmenlerin DEHB ve tedavisi hakkında bilgi düzeyi ve tutumlarını etkilediği izlendi.Sonuç: Öğretmenlerin DEHB ve tedavisi hakkında hala yeterli düzeyde doğru bilgilere ve yönlendirmelere sahip olmadıkları ve buna neden olan çok fazla değişkenin olduğu görüldü. Bu nedenle öğretmenlerin yetişirken aldıkları müfredatlar ve mezuniyet sonrası hizmet içi eğitimlerle DEHB ve tedavisi hakkında sürekli kendilerini güncellemeleri önerilir.

Anahtar Kelimeler: Dehb, Öğretmen, Tanı

Knowledge Levels and Attitudes of Teachers About Adhd and Its Treatment: the Case of Mardin

Abstract: Objective: In order to diagnose attention deficit and hyperactivity disorder (ADHD), teachers' recognizing the symptoms adequately, identifying children and guiding them correctly when necessary can reduce the delay in diagnosis of ADHD. We aimed to evaluate the knowledge and attitudes of teachers working in our region about ADHD and ADHD treatment. Method: 174 teachers participated in our study. The questionnaire, which was prepared to measure the knowledge levels and attitudes of teachers about ADHD and its treatment.Results: 174 teachers participated in our study. 63.8% of the participants were female and 36.2% were male. 5-8 to the study. Teachers teaching the class 41.4%, 9-12. Teachers teaching the class 32.2% and 1-4. Classroom teachers participated at the rate of 26.4%. The mean age of the participants in the study was 37.20±6.10 years and the average working time as a teacher was 13.58±5.66 years. It was seen that 64.9% of the participants had knowledge about ADHD, 82% had received training on ADHD before graduation, and 72.4% received in-service training about ADHD. It was observed that the variables of age, gender, marital status, having children, and professional years affected teachers' level of knowledge and attitudes about ADHD and its treatment.

Conclusion: It was seen that the teachers still do not have enough correct information and guidance about ADHD and its treatment, and there are too many variables that cause this. For this reason, it is recommended that teachers constantly update themselves about ADHD and its treatment through the curricula they receive while growing up and in-service training after graduation.

Keywords: Adhd, Teachers, Diagnose

Presentation ID / Sunum No: 30

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9176-326X

Oligozoospermide TAp73 Geninin Rolü

Dr. Öğretim Üyesi Fatma Uysal
Ankara Medipol Üniversitesi Tıp Fakültesi Histoloji ve Embriyoloji ABD

Özet: İnfertilite dünya üzerindeki çiftlerin %9'unu etkileyen bir üreme sağlığı problemidir ve erkeklerin infertiliteye katkısı %50'dir. Erkeklerde infertilite genetik, yaşam tarzı, obezite veya oligozoospermi gibi çeşitli hastalıklardan kaynaklanabilir. Erkek infertilitesinde en sık karşılaşılan hastalıklardan bir tanesi olan oligozoospermide, sperm konsantrasyonu düşüktür. Sağlıklı bireylerde 15 milyon/ml iken oligozoospermide 15 milyon/ml'den azdır ve konsantrasyonun düşüklüğüne göre orta, hafif ve ağır olarak derecelendirilir. P53 ailesi olarak bilinen p53, p63 ve p73 transkripsiyon faktörleri spermatogenezde önemli rol oynarlar. P53 ve p63 nakavt farelerde sperm sayısının artarken sperm morfolojilerindeki bozukluğun da artmış olduğu gösterilmiştir. P73'ün sadece transaktivatör domainini içeren izoformu TAp73 olarak isimlendirilir. Çalışmamızın çıkış noktası olan ve oldukça yeni yayınlanmış olan çalışmada TAp73 inhibisyonun oligoastenozoospermiye neden olduğu gösterilmiştir. Ancak erkek infertilitesinin önemli sebeplerinden biri olan oligozoospermide, TAp73 ekspresyonu ve TAp73'ün oligozoospermide bir etkisi olup olmadığı incelenmemiştir. Çalışmamızın amacı TAp73 geninin normal sperm gelişimi için önemli olup olmadığını kontrol ve oligozoospermi vakalarında göstermektir. Spermlerde TAp73 proteini immünohistokimya yöntemi ile değerlendirildi. Ayrıca TAp73 ekspresyonu Western Blot yöntemiyle kantitatif olarak incelendi. Elde edilen total ve hücresel veriler sayısallaştırılarak istatistiksel olarak değerlendirildi. Kontrol grubu ile oligozoospermi grubu karşılaştırıldığında Tap73 ekspresyonunun dramatik olarak düştüğünü analiz ettik. Çalışmamızın sonuçları Tap73 geninin oligozoospermideki rolünü ilk kez ortaya koyması bakımından literatür için öncül çalışma olup; daha kapsamlı ve moleküler çalışmaların temelini oluşturmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sperm, Oligozoospermi, TAp73, İnfertilite, P53

Presentation ID / Sunum No: 291

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1222-8091

Opioid Reseptörler

Dr. Öğretim Üyesi Akar Karakoç
Atatürk Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu

Özet: Mevcut araştırmanın amacı, güncel bilgiler ışığında, opioid reseptörler hakkında bilgi vermektir. Opioid reseptörler (OR), opioidlerden gelen sinyalleri ileten, bunların etkisine aracılık eden reseptörlerdir. Bu OR'ler, mu opioid reseptörü (MOR), kappa reseptörü (KOR), delta reseptörü (DOR), nosisepsiyon reseptörü (NOR) ve zeta reseptörü (ZOR) olmak üzere 5 çeşittir. Ancak bunların alt tipleri de mevcuttur. Opioid reseptörlere bağlanan iki çeşit ligand vardır: Endojen (endorfin, enkafalin, dinorfin vb) ve eksojen (morfin vb) opioidler. Opioid reseptörler, hücre içi G proteinlerine bağlanarak sinyal ileten ve membranı yedi kez kateden protein domeinleri içeren integral membran peptitleridir (G-protein-coupled reseptör= GPCR). Bu reseptörler aracılığıyla etkiler, bağımlılık, analjezi, ruh hali (anksiyete, stres ve depresyon) ve ödül, öfori, kabızlık, öksürme refleksi, sedasyon, solunum hızı, mide motilitesi, sindirim gibi durumlarla ilişkilidir.

Anahtar Kelimeler: Opioid Reseptörler, Endojen Opioidler, G-Protein-Coupled Reseptörler

Opioid Receptors

Abstract: The aim of the this research is to provide information about opioid receptors in the light of current information. Opioid receptors (ORs) are receptors that transmit signals from opioids and mediate their action. These ORs divide into five types: mu opioid receptor (MOR), kappa receptor (KOR), delta receptor (DOR), nociception receptor (NOR), and zeta receptor (ZOR). However, they also have subtypes. There are two types of ligands that bind to opioid receptors: Endogenous (endorphin, encephalin, dynorphin, etc.) and exogenous (morphine, etc.) opioids. Opioid receptors are integral membrane peptides that transmit signals by binding to intracellular G proteins (G-protein-coupled receptor = GPCR) and contain seven membrane-spanning helices. The effects of these receptors are associated with addiction, analgesia, mood (anxiety, stress, and depression) and reward, euphoria, constipation, cough reflex, sedation, rate of respiration, gastric motility, digestion.

Keywords: Opioid Receptors, Endogenous Opioids, G-Protein-Coupled Receptors

Presentation ID / Sunum No: 14

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0041-7378

Ortopedide Elektif İmplant Çıkarımı Gerekliliğinin Vaka Serisi Üzerinden Gözden Geçirilmesi

Uzman Dr. Batuhan Gencer[1], Dr. Melih Avcı[1], Doç.Dr. Özgür Doğan[1]
[1] *Ankara Bilkent Şehir Hastanesi*

*Corresponding author Batuhan Gencer

Özet: Giriş: Ortopedide, yüksek biyouyumluluk ve düşük antijenite özelliği taşıyan titanyum alaşımlı implantların geliştirilmesi ile elektif implant çıkarımı gerekliliği günümüzde gittikçe azalmaktadır. Kırık tedavisinde kullanılan plak/vida ve çivi sistemleri, günümüzde artık enfeksiyon, yoğun cilt irritasyonu, hasta isteği ve pediatrik popülasyonda büyüyen kemiğin canlılığının korunması gibi spesifik endikasyonlar dışında rutin olarak çıkarılmamaktadır. Öte yandan, literatürde implantların çıkarılmaması nedenli uzun dönemde beklenmedik komplikasyonlar ile karşılaşıldığını bildiren çalışmalar, klasikleşen bu "ömürlük" implantların çıkarılması gerekliliği ile ilgili görüşler bildirmektedir. Amaç: Kliniğimizde opere edilen ve implant çıkarımı yapılmaması nedenli beklenmedik komplikasyonları sunmak ve bu olgular üzerinden elektif implant çıkarımı gerekliliğini gözden geçirmektir. Vaka Serisi: İlk vakamız; 19 yaşında kadın hasta, patella alt polde eklem yüzünde fraktür nedenli operasyona alınıyor ve fragman başsız kompresyon vidaları ile fikse ediliyor. Hasta ameliyat sonrası ilk yıl düzenli takibe geliyor, son kontrolünde eklem hareket açıklığı tam olarak görülüyor. Ameliyat sonrası 5. yılda, dizde şişlik nedenli tarafımıza tekrar başvuran hastanın, grafisinde patelladaki vidalardan birinin eklem içinde serbest gezdiği, diğerinin ise femoral eklem yüzünde harabiyete neden olduğu tespit ediliyor. Bir diğer vakamız, 84 yaşında kadın hasta, humerus cisim kırığı nedeni ile şişirilebilir humerus çivisi ile tedavi edilmiş. İlk ameliyattan 10 yıl sonra, hasta dirsekte yara ve ele gelen implant şikayeti ile polikliniğimize başvuruyor. Yapılan değerlendirmede, humerus çivisinin dirsek eklemini ve üzerindeki cildi delip geçerek dışarı çıktığı tespit ediliyor. Son vakamız, 42 yaşında erkek hasta, 11 sene önce izole olekranon kırığı nedenli gergi bandı yöntemi ile tedavi ediliyor. İmplant çıkarımı yapılmayan hasta, önkolda ağrı ve şişlik nedeni ile polikliniğimize başvuruyor. Yapılan değerlendirmede, gergi bandında kullanılan kirschner telinin kırıldığı, vücut içinde migre olduğu, önkol distaline ilerlediği ve bu noktada lokal inflamasyona sebep olduğu tespit ediliyor. Sonuç: Elektif şartlarda implant çıkarımının gerekliliği değerlendirilirken oluşabilecek olası yıkıcı komplikasyonlar göz önünde bulundurulmalı ve hastalar gerektiği şekilde bilgilendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: İmplant Çıkarımı, Migrasyon, Titanyum, Komplikasyon, Kirschner Teli

Presentation ID / Sunum No: 147

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9404-2348

Osteoartritik Kondrositlerde Apoptoz ve Kollajen İfadesi Üzerine Dental Pulpa Kaynaklı Kök Hücre Sekretomunun Etkisi

Asst.Prof.Dr. Hasan Salkın
Beykent University, Vocational School, Department Of Medical Services And Techniques, Program Of Pathology Laboratory Techniques, Istanbul, Turkey.

Özet: Amaç: Osteoartrit (OA) yaygın bir şekilde görülen dejeneratif eklem bozukluğudur. Geleneksel tedavi yöntemlerinin günümüzde OA hastalığını kesin bir şekilde önleyemediği bilinmektedir. Bu nedenle hücresel ürün tedavi yöntemlerini geliştirmek OA klinik öyküsüne sahip hastalarda oldukça önemli bir yer tutabilir. Çalışmamız, in vitro ortamda OA kondrositlerin azalmış kollajen ifade yeteneklerini dental pulpa kaynaklı kök hücrelerden salınan faktörlerle (DPKH sekretomu) yeniden kazandırmayı ve OA kondrositlerdeki apoptoz oranını azaltmayı amaçlamıştır. Yöntem: OA kondrosit hücreleri düşük glukozlu DMEM ve %10 FBS içerisinde 37oC ve %5 CO2 içeren bir inkübatörde kültürlendi. Daha sonra, hücrelerdeki büyüme medyumları DPKH sekretomu ile değiştirildi. DPKH sekretomu ile 6 gün boyunca kültür edilen OA kondrositler üçüncü ve altıncı günlerde Sox9 ve Col2a1 antikoru ile immünofloresan boyandı ve konfokal mikroskopi ile gösterildi. Annexin-V apoptoz kiti (Muse, Millipore) ile DPKH sekretomu uygulanmış OA kondrositlerde apoptoz oranları "Muse Cell Analyzer" cihazında ölçüldü. İstatistiksel analizler GraphPad Prism (version 8.02) yazılımı aracılığıyla gerçekleştirildi. Bulgular: Üçüncü gündeki konfokal mikroskopi analizlerimiz, DPKH sekretomu uygulanan OA kondrositlerde SOX9 ekspresyonun kontrole kıyasla 1.9 kat arttığını (P=0.006), COL2A1 ekspresyonunun ise DPKH sekretomu uygulanan OA kondrositlerde 3.1 kat kat arttığını (P<0.001) gösterdi. Altıncı günde SOX9 ekspresyonu bakımından gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmadı. COL2A1 ekspresyonunun ise DPKH sekretomu uygulanan OA kondrositlerde 2.6 kat kat arttığı (P=0.003) bulundu. OA kondrositlere DPKH sekretomun uygulanması 4. 5. ve 6. günlerde apoptozu kontrole kıyasla kaydadeğer bir şekilde azalttı (P<0.05). Sonuç: Çalışmamız, DPKH'lerden salınan faktörlerin osteoartritik kondrositlerde tip 2 kollajen ifadelerini artırdığını ve bu hücrelerin apoptoz oranlarını azalttığını gösterdi. Bu nedenle DPKH sekretomu OA tedavisinde klinik öneme sahip olabilir. Gelecekteki in vivo çalışmalar OA tedavisinde DPKH sekretomunun etkinliğini dahada ileri seviyede ortaya koyabilir.

Anahtar Kelimeler: Osteoartrit, Dental Pulpa Kaynaklı Kök Hücre, Sekretom, Kollajen, Apoptoz.

Effect of Dental Pulp-Derived Stem Cell Secretome On Apoptosis and Collagen Expression in Osteoarthritic Chondrocytes

Abstract: Aim: Osteoarthritis (OA) is a common degenerative joint disorder. Traditional treatment methods cannot definitively prevent OA today. Developing cellular product treatment methods may have a very important place in patients with of OA. Our study aimed to restore the decreased collagen expression abilities of OA chondrocytes in vitro with factors released from dental pulp-derived stem cells (DPSC secretome) and to reduce the rate of apoptosis in OA chondrocytes. Method: The OA chondrocytes were cultured in low glucose DMEM and 10% FBS in an incubator containing 37oC and

5% CO2. OA chondrocytes cultured with DPSC secretome for6 days were immunofluorescent stained with Sox9 and Col2a1 antibodies on the third and sixth days and demonstrated by confocal microscopy. Apoptosis rates in OA-chondrocytes treated with DPSC secretome were measured with an Annexin-V apoptosis kit (Muse, Millipore) in the “Muse Cell Analyzer” device. Only OA chondrocytes grown in their own growth medium were used as the control group. Statistical analyzes were performed using GraphPad Prism. Results: Our confocal microscopy analysis on the third day showed that SOX9 expression increased 1.9-fold in OA chondrocytes treated with DPSC secretome (P=0.006). COL2A1 expression increased 3.1-fold in DPSC secretome group (P<0.001). Our confocal microscopy analysis on the sixth day showed no statistically significant difference between the groups in terms of SOX9 expression. In contrast, COL2A1 expression increased 2.6-fold (P=0.003) in OA chondrocytes treated with DPSC secretome. DPSC secretome reduced apoptosis at days 4, 5, and 6 (P<0.05). Conclusion: Our study showed that the factors released from DPSCs increase the expression of type 2 collagen in osteoarthritic chondrocytes and decrease the apoptosis rates of these cells, which are prone to apoptosis. DPSC secretome may have clinical importance in the treatment of OA. Future studies may further demonstrate the effectiveness of the DPSC secretome in the treatment of OA.

Keywords: Osteoarthritis, Dental Pulp Stem Cell, Secretome, Collagen, Apoptosis.

Presentation ID / Sunum No: 348

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7013-7879

Osteoporotik ve Yaşlı Hastalarda Sanders Tip 2 Kalkaneus Kırığında Sinüs Tarsi Yaklaşımı ile Plak Uygulaması

Uzman Dr. Mehmet Kılıç
Konya Şehir Hastanesi

Özet: Amaç: Kalkaneus eklem içi deplase kırıklarında genellikle cerrahi tedavi gerekmektedir. Lateral ekstansil yaklaşım ya da sinüs tarsi yaklaşımı cerrahın ve hastanın kliniğine göre tercih edilebilmektedir. Osteoporotik ve yaşlı hastalarda yara kompikasyon ve enfeksiyonlarla mücadele gerçekten zorlu bir süreçtir. Hasta ve hekim açısından en az komplike yöntem tercih edilmelidir. 70 yaşında bir hastada kalkaneus sanders tip 2 kırığında sinüs tarsi yaklaşımı ile plaklama sonucumuzu aktarmayı hedefledik. Yöntem: Düşme şikayeti sonrası 70 yaşındaki kadın hastada Sanders tip 2 kalkaneus kırığı saptandı. Hastanın yazılı onamı alındıktan sonra cerrahi planlandı. Hastanın ayak bileği lateralde şişlik ödem mevcuttu. Buruşukluk testini beklemeden Sinüs tarsi yaklaşımı ile kalkaneus posterior eklem yüzüne ulaşıldı. Deplase eklem yüzeyi redükte edildi. Hastanın kemik kalitesinin porotik olması sebebiyle lateral extansil yaklaşımda kullanılan kalkaneus plağının alt kısmı kesilerek sinüs tarsi plağı olarak kullanıldı. Bulgular:Hastanın postop yara iyileşmesinde sıkıntı yaşanmadı. Enfeksiyon ve akıntı gözlenmedi. Yara nekrozu gözlenmedi. Postop 4. ay takibinde hastanın ayak bileği hareketlerinde kısıtlılık gözlenmedi. Sonuç: Bizim vakamızdan edindiğimiz tecrübeyle osteoporotik ve yaşlı hastaların kalkaneus Sanders tip 2 kırıklarında sinüs tarsi yaklaşımı ile plaklama daha az invaziv bir seçenektir, ayrıca karşılaşılabilecek komplikasyonlar açısından daha güvenilir bir yaklaşımdır. Tedavi seçiminde doğru endikasyonlar için büyük vaka serilerinin takip ve tedavilerinin yapılması gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Sinüs Tarsi, Plak, Kalkaneus, Osteoporoz

Presentation ID / Sunum No: 116

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6139-8217

Papez Halkası ve Limbik Sistemin Tarihi, Anatomisi ve Yeni Araştırma Alanları

Dr. Görkem Yavaş
Kars Harakani Devlet Hastanesi

Özet: Limbik sistem 'Le Grand Lobe Limbique' ismiyle ilk olarak olfaktör özellikleri ile tanımlanmış olup sonrasında Brown ve Schafer (1888) ile sosyal ve davranışsal fonksiyonları, Bechterew (1900) ile hafıza fonksiyonları ve Cannon (1927) ile de duygusal fonksiyonları ile bilinmektedir. 1937'de ise James Papez tarafından duygusal fonksiyonları olduğu gösterilen hippokampus (subiculum), forniks, mamiller cisimler, mamilotalamik trakt, anterior talamik nükleus ve singulat korteks gibi bir dizi nöroanatomik yapıların olduğu gösterilmiş ve yapılar elektriksel olarak bir döngü oluşturduğu için Papez halkası olarak tanımlanmıştır. Hippokampus ve parahippokampus yapıları ile deklaratif ve uzaysal hafıza rolü, singulat korteks ile birimsellik ve fonksiyonel dikkat ve motivasyon, nükleus accumbens ile de ödül, davranış ve bağımlılıkla alakalı rolleri bulunmaktadır. Bu nöroanatomik bağlantılar ve birden fazla fonksiyona sahip limbik sistem lezyonlarında Korsakoff Sendromu, dikkat eksikliği, Alzheimer hastalığı, Klüver-Bucy sendromu gibi birçok hastalık görülmektedir. Bu çalışmada Papez halkasının tarihsel olarak tanımlandırılmasını ve daha sonrasında limbik sistem olarak isimlendirilen bu yapıların fonksiyonel anatomisi ve lezyonlarında görülen hastalıklarından bahsedilecektir.

Anahtar Kelimeler: Limbik Sistem, Papez Halkası, Nöroanatomi

History, Anatomy and New Research Areas of the Papez Circuit and Limbic System

Abstract: The limbic system was first described with the name 'Le Grand Lobe Limbique' with its olfactory features, and later on with its social and behavioral functions by Brown and Schafer (1888), memory functions by Bechterew (1900) and emotional functions by Cannon (1927). In 1937, it was shown by James Papez that there are a number of neuroanatomical structures such as the hippocampus (subiculum), fornix, mammillary bodies, mamilotalamic tract, anterior thalamic nucleus and cingulate cortex, which were shown to have emotional functions, and they were defined as the Papez circuit because the structures formed a loop. It has roles related to declarative and spatial memory with the hippocampus and parahippocampus structures, unitary and functional attention and motivation with the cingulate cortex, and roles related to reward, behavior and addiction with the nucleus accumbens. Many diseases such as Korsakoff Syndrome, attention deficit, Alzheimer's disease, Klüver-Bucy syndrome are seen in these neuroanatomical connections and limbic system lesions with multiple functions. In this study, the historical definition of the Papez circuit and the functional anatomy of these structures, which are later called the limbic system, and the diseases seen in their lesions will be discussed.

Keywords: Limbic System, Papez Circuit, Neuroanatomy

Presentation ID / Sunum No: 180

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7845-5169

Periampuller Bölge Kanserleri İçin Pankreatikoduodenektomi Operasyonu Yapılan Hastalarda Postoperatif Nozokomiyal Pnömoni

Dr. Öğretim Üyesi Mesut Yur
Fırat Üniversitesi Cerrahi Onkoloji Kliniği

Özet: Periampuller bölge kanserleri pankreas başı, distal koledok, ampullavater ve duodenum 2.kıta kanserlerinden oluşmaktadır. Bu hastalar genellikle sarılık şikayeti ile başvururlar ve çoğunda tanı anında hastalık ya uzak organ metastazı yapmıştır yada unrezektabledır. Periampuller bölge kanserlerinin bilinen en etkin tedavisi pankreatikoduodenektomidir. Pankreatikoduodenektomi major bir operasyondur ve postoperatif mortalitesi en iyi merkezlerde bile %6 civarındadır. Postoperatif pnömoni ciddi bir komplikasyondur ve mortalitesi yüksek seyredebilmektedir. Özellikle nozokomiyal pnömonilerin mortalitesi daha yüksek seyretmektedir. Ocak 2010-Aralık 2020 tarihleri arasında pankreatikoduodenektomi operasyonu uygulanan hastalar çalışmaya dahil edildi. Kanser olmayan hastalar ve immün süprese olan hastalar çalışmadan çıkarıldı. Hastalar operasyon sonrası 90 gün içinde kanser dışı nedenlerle ölen ve 90 gün ve üzerinde yaşayan diye iki gruba ayrıldı. Pankreatikoduodenektomi uygulanan 105 hastanın 17'si erken dönemde kanser dışı nedenlerle exitus oldu. Bu hastaların 7'si (%41.2) pnömoni nedeni ile exitus oldu. Hastalarda kültürde üreyen etkenler; Acinetobacter (n:3), Klepsiella(n:3), psödomonas(n:1) türleriydi. Diğer grupta 6 (%6.8) hastada pnömoni gelişti. Kültürlerinde üreyen etkenler; Klepsiella (n:5), Psödomonas (n:1) türleriydi. Her iki grup arasında anlamlı fark olduğu görüldü ($p < 0.001$). Gruplar arasında yaş, cinsiyet ve nötrofil-lenfosit oranı açısından anlamlı fark izlendi (sırası ile $p= 0.005$, $p= 0.022$, ve $p= 0.011$). ileri yaş, erkek cinsiyet ve yüksek nötrofil-lenfosit oranı erken mortalite grubunda izlemekteydi. Pnömoni olan hastalar ile olmayan hastalar arasında yaş, cinsiyet ve nötrofil-lenfosit oranı açısından anlamlı fark izlenmedi (sırasıyla $p= 0.546$, $p= 0.127$ ve $p= 0.558$). Periampuller bölge kanserleri için pankreatikoduodenektomi uygulanan hastalarda postoperatif nozokomiyal pnömoni erken mortalite için önemli bir faktördür. Yaşlı, erkek cinsiyet ve yüksek nötrofil-lenfosit oranı olan hastalarda nozokomiyal pnömoni daha mortal seyredebileceği için dikkatli olunmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Periampuller Kanser, Pnömoni, Nozokomiyal, Mortalite

Presentation ID / Sunum No: 198

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3628-8080

Periferik Damar Hastalığı Olan Hastalarda Koroner Arter Bypass Greft Sonuçları: Sistematik İnceleme ve Meta-Analiz

Uzman Dr. Zihni Mert Duman
Elazığ Fethi Sekin Şehir Hastanesi

Özet: Amaç: Periferik arter hastalığı (PAH) tüm nedenlere bağlı mortalite ve morbidite için önemli risk faktörüdür. İskemik kalp hastalığı olan hastalarda PAH prevalansı %40'tır. Bu çalışmanın amacı, PAH'li hastalarda koroner arter baypas greft (CABG) sonuçlarını meta-analiz teknikleri kullanarak incelemektir. Yöntem: Pubmed ve Cochrane Library, 20/03/2022 tarihinde [coronary artery bypass graft] and ["peripheral artery disease" or "peripheral arterial disease" or "peripheral vascular disease"] anahtar kelimeleri kullanılarak arandı. Arama sonuçları 2000 yılından sonra yayınlanan makalelerle sınırlandırırdı. İzole CABG operasyonu geçiren PAH olan ve olmayan hastaların postoperatif sonuçlarını içeren orijinal makaleler meta-analize dahil edildi. Küçük serilere sahip (<20 hasta) orijinal makaleler ve karotis arter patolojilerini PAH tanımına dahil eden makaleler çalışmadan dışlandı. Tüm meta-analiz istatistikleri, R programı sürüm 4.0.3 kullanılarak yapıldı. Bulgular: Bu meta-analizde toplam 2452 çalışma değerlendirirmiştir. Dört çalışma1-4 meta-analiz için uygun bulundu. PAH'lı 2543 hastanın 74'ünde ve PAH olmayan 11304 hastanın 119'unda hastane mortalitesi gelişmişti. Toplam 41-4 çalışmada 236 hastada postoperatif inme gelişti. 3 çalışmada1-3 187 hastada kanama veya tamponad nedeniyle eksplorasyon gerekti. Hastane mortalitesi (OR 3,32 [%95 GA, 1,72–6,39]; p: 0,0003), postoperatif inme (OR 1,81 [%95 GA, 1,36–2,41]; p: 0,0001) ve eksplorasyon ihtiyacı (OR 1,64 [95] % GA, 1,18–2,28]; p: 0,003) PAH'li hastalarda PAH olmayan hastalara göre istatistiksel olarak daha yüksektir. Sonuç: PAH'lı hastalar, PAH olmayan hastalara göre önemli ölçüde olumsuz cerrahi sonuçlara sahipti. PAH'lı hastalarda CABG sonrası hastane mortalitesi, PAH olmayan hastalara göre 3,32 kat daha fazladır.

Anahtar Kelimeler: Periferik Arter Hastalığı, Koroner Arter Baypas Greft, Meta-Analiz

Coronary Artery Bypass Graft Outcomes in Patients With Peripheral Arterial Disease: A Systematic Review and Meta-Analysis

Abstract: Aim: Peripheral arterial disease (PAD) is a significant risk factor for all-cause mortality and morbidity. The prevalence of PAD in patients with ischemic heart disease is 40%. The aim of this study is to examine coronary artery bypass graft (CABG) outcomes in patients with PAD using meta-analysis techniques. Methods: Pubmed and Cochrane Library were searched using the keywords [coronary artery bypass graft] and ["peripheral artery disease" or "peripheral arterial disease" or "peripheral vascular disease"] on 20/03/2022. Search results were limited to articles published after 2000. Original articles that included the postoperative results of patients with and without PAD who underwent isolated CABG operation were included in the meta-analysis. The original articles with small series (< 20 patients) and articles that included carotid artery pathologies in the definition of PAD were excluded. All meta-analysis statistics were performed using R version 4.0.3. Results: A total of 2452 studies were reached. Four studies1-4 were eligible for meta-analysis. Hospital mortality occurred in 74 of 2543 patients with

PAD and 119 of 11304 patients without PAD. Postoperative stroke developed in 236 patients in a total of 4 studies1-4. Among 13158 patients in 3 studies1-3, 187 patients needed re-exploration due to bleeding or cardiac tamponade. Hospital mortality (OR 3.32 [95% CI, 1.72–6.39]; p: 0.0003), postoperative stroke (OR 1.81 [95% CI, 1.36–2.41]; p: 0.0001) and need for re-exploration (OR 1.64 [95% CI, 1.18–2.28]; p: 0.003) are statistically higher in patients with PAD than in patients without PAD. Conclusion: Patients with PAD had significantly adverse surgical outcomes than patients without PAD. Hospital mortality after CABG in patients with PAD is 3.32 times higher than in patients without PAD.

Keywords: Peripheral Arterial Disease, Coronary Artery Bypass Graft, Meta-Analysis

Presentation ID / Sunum No: 139

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5429-1905

Plaj Futbolunda Maç Süresinin Yeniden Hesaplanması Gerekli Mi ?

Uzman Dr. Yavuz Lima
Balıkesir Atatürk Şehir Hastanesi

Özet: Amaç: Plaj futbolu maçı sırasında meydana gelen foul, serbest vuruş ve gol gibi olaylarda süre durdurulurken, taç, aut veya korner gibi olaylarda süre durdurulmaz. Maç süresi kaydındaki bu farklılık sürenin hiçbir zaman durdurulmadığı futbola kıyasla toplam oyun zamanında anlamlı farklılıklara neden olabilir. Bu da yaralanma insidansının olduğundan daha yüksek raporlanmasına yol açabilir. Ancak, bilgimiz dahilinde plaj futbolu toplam maç süresinin değerlendiren herhangi bir çalışma yoktur. Bu çalışmanın amacı, resmi süresi 36 dakika olan plaj futbolu maçlarının toplam oyun süresinin ne kadar olduğunu incelemektir. Yöntem: Plaj Futbolu 2021 Dünya Kupası maçlarının video kayıtları geriye dönük olarak analiz edildi. Topun oyun sınırları içerisinde olmadığı durumlar veya hakemin oyunu durdurduğu durumlar nedenleri ve süreleri ile kayıt edildi. Maç saati hesaplaması futbol klavuzuna göre yeniden yapıldı. Bulgular: Turnuva sırasında oynanan 32 maçın 31'ine ulaşıldı. Maş başı ortama 106.8 kez top oyun dışına çıktı. Bunların 78.1'inde süre durdurulmadı ve bu durumlar maç başı toplam 466.9 saniye (5.9 saniye/durum) sürdü. 28.7'sinde ise süre durduruldu ve bu durumlar maç başı toplam 1363.6 saniye (47.5 saniye/durum) sürdü. Futbol maç saati hesaplamasına göre yapılan plaj futbolu maçı ortalama 58 dakika 43 saniye sürdü (resmi maç süresinden %63 daha fazla). Bu durum plaj futbolu maç yaralanma insidansının 1.63 kat fazla raporlanmasına neden olmaktadır. Sonuç: Bu bilgiler plaj futbolu maç süresinin resmi maç süresinden %63 daha fazla olduğu ve yaralanma insidansının 1.63 kat fazla raporlandığını ortaya koymaktadır. Kanıta dayalı koruyucu önlemlerin alınabilmesi için öncelikle problemin boyutu doğru şekide tespit edilmelisi gerektiği göz önüne alındığında, plaj futbolu maç süresi hesaplaması yeniden gözden geçirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Plaj Futbolu, Maç Saati, Hesaplama, Süre

Is Match Time Recalculation Necessary in Beach Soccer ?

Abstract: Objective: The time is stopped in situations such as foul and free kick in a beach soccer match (BSm), whereas it is not stopped in situations such as throwing and corner kick. This difference in match time recording may result in significant differences in total match time compared to football where the time is not stopped in any situation. This may lead to overestimation of injury incidence. However, there is no study that evaluated the total match time of a BSm. The aim of this study is to examine the total match time of a BSm with an official duration of 36 minutes. Methods: Video recordings of Beach Soccer 2021 World Cup matches analyzed retrospectively. The situations that the ball is out of the boundaries or when the referee stops the game were recorded with their reasons and durations. Match time calculation was recalculated according to the football match time calculation. Results: Thirty-one of 32 matches played during the tournament were reached. The ball was not in play an average of 106.8 times per match. 78.1 of these, the time was not stopped and these situations lasted a total of 466.9 seconds (5.9 seconds/situation) per match, whereas, of 28.7 the time was stopped and these situations lasted a total of 1363.6 seconds (47.5 seconds/situation) per match. According to football match time

calculation, the BSm time was an average of 58 minutes 43 seconds (63% more than the official match time). This causes 1.63 times overestimation of the incidence of BSm injury. Conclusion: This information reveals that BSm time is 63% longer than the official match time and the injury incidence is reported 1.63 times higher. Considering that firstly, the extent of the problem must be determined correctly in order to take evidence-based preventive measures, the calculation of BSm time should be reconsidered.

Keywords: Beach Soccer, Match Time, Calculation, Duration

Presentation ID / Sunum No: 267

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7513-8205

Plasenta Perkreata Öntanısı İle Başvuran Plasenta Dekolmanı

Arş.Gör.Dr. Abdurrahman Sengi[1], Dr. Öğretim Üyesi Fatih Mehmet Fındık[1], Arş.Gör.Dr. Helin Aktaş[1]
[1] Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi

*Corresponding author: Abdurrahman Sengi

Özet: placental abruption; classically after 20 weeks of gestation and before the birth of the baby It is defined as the partial or complete separation of the placenta from the uterine wall. Placental abruption It is one of the most important determinants of maternal morbidity as well as perinatal morbidity and mortality.Early diagnosis of placental abruption is important in terms of both maternal and fetal morbidity and mortality. Its incidence is seen as 0.3-1%. While mild detachment cases can be easily overlooked, severe detachment cases progress with a noisy clinic. Failure to diagnose significantly increases maternal and perinatal mortality. According to the literature, while the perinatal mortality rate is 0.6% in the normal population, it varies between 3-12% in cases of abruptio placentae.

Anahtar Kelimeler: Plasenta Dekolmanı,plasenta Previa,anne Ölümü, Ölü Doğum

Placental Elementatıon Applyıng Wıth Predıagnose of Placenta Percreata

Abstract: placental abruption; classically after 20 weeks of gestation and before the birth of the baby It is defined as the partial or complete separation of the placenta from the uterine wall. Placental abruption It is one of the most important determinants of maternal morbidity as well as perinatal morbidity and mortality.Early diagnosis of placental abruption is important in terms of both maternal and fetal morbidity and mortality. Its incidence is seen as 0.3-1%. While mild detachment cases can be easily overlooked, severe detachment cases progress with a noisy clinic. Failure to diagnose significantly increases maternal and perinatal mortality. According to the literature, while the perinatal mortality rate is 0.6% in the normal population, it varies between 3-12% in cases of abruptio placentae.

Keywords: Placental Abruption, Placenta Previa, Maternal Death, Stillbirth

Presentation ID / Sunum No: 50

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0391-7848

Polikistik Over Sendromunda D Vitamini Düzeyinin Metabolik Parametrelerle İlişkisi

Dr. Öğretim Üyesi Işılay Kalan Sarı
Sağlık Bilimleri Üniversitesi Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Giriş ve Amaç: Polikistik over sendromu (PCOS) üreme çağındaki kadınları etkileyen ve sık görülen bir endokrin ve metabolik bozukluktur. Menstrual düzensizlik, hiperandrojenemi ve insülin direnci ile karakterizedir. Vitamin D eksikliğinin obezite, metabolik sendrom, diyabetes mellitus, hipertansiyon gibi bir çok metabolik hastalık ile ilişkili olduğu gösterilmiştir. Çalışmamızın amacı PCOS hastalarında D vitamini düzeyinin değerlendirilmesi ve metabolik parametreler ile ilişkisinin incelenmesidir. Yöntem: Bu retrospektif çalışmaya, 44 PCOS hastası ve 38 sağlıklı kontrol dahil edildi. Hastaların 25(OH)D düzeyleri ile birlikte, vücut kitle indeksi (VKI), açlık insülin ve glikoz değerleri ve lipid ölçümleri kaydedildi. 25(OH)D <20 ng/mL, D vitamini yetersizliği olarak kabul edildi. Hastaların ve kontrol grubunun D vitamini düzeyleri karşılaştırıldı ve metabolik risk faktörleri ile D vitamini arasında korelasyon olup olmadığı istatistiksel olarak değerlendirildi. Bulgular: Serum 25(OH)D düzeyi PCOS hastalarında kontrol grubuna göre anlamlı olarak daha düşüktü (sırasıyla 13.8 ± 7.1 ve 17.6 ± 8.2 µg/L; p:0.009). 25(OH)D eksikliği oranı PCOS hastalarında sağlıklı kontrole göre anlamlı olarak daha yüksekti (sırasıyla %49.4 ve %36.3; p:0.016). Serum 25(OH)D düzeyi ile vücut kitle indeksi (r:-0.541, p:0.024), açlık insülin (r:-0.647, p:0.036) homeostasis model assessment of insulin resistance (HOMA-IR)(r:-0.676, p:0.011), trigliserid (r:-489, p:0.033) ve LDL kolesterol (r:-0.487, p:0.042) düzeyi arasında anlamlı negatif korelasyon saptandı. 25(OH)D düzeyi ile total kolesterol (r:-0.312, p:0.271) ve HDL kolesterol (r:0.112, p:0.533) arasında ise anlamlı korelasyon saptanmadı. Sonuç: Sonuçlarımız, PCOS hastalarının, kontrol grubuna göre daha düşük D vitamini düzeylerine sahip olduğunu göstermektedir. Ayrıca D vitamini düzeyi PCOS hastalarında metobolik parametreler ile de ilişkili saptanmıştır. PCOS hastalarında D vitamini ve serum kalsiyum düzeylerinin taranması önerilir. Bu hasta grubunda D vitamini tedavisinin metabolik parametreler üzerine etkisini araştıran yeni büyük çaplı çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: D Vitamini, Polikistik Over Sendromu, İnsülin Direnci

The Relationship Between Vitamin D Level and Metabolic Parameters in Polycystic Over Syndrome

Abstract: Introduction and Aim: Polycystic ovary syndrome (PCOS) is a common endocrine and metabolic disorder affecting women of reproductive age. It is characterized by menstrual irregularities, hyperandrogenemia, and insulin resistance. Vitamin D deficiency has been shown to be associated with many metabolic diseases such as obesity, metabolic syndrome, diabetes mellitus and hypertension. The aim of our study is to determine vitamin D levels in patients with PCOS and to investigate its relationship with metabolic parameters. Methods: 44 patients with PCOS and 38 healthy controls were included in this retrospective study. Patients' 25(OH)D levels, body mass index (BMI), fasting insulin, glucose, and lipid levels were recorded. 25(OH)D <20 ng/mL was considered as vitamin D deficiency. The vitamin

D levels of the patients and the control group were compared. The correlation between metabolic risk factors and vitamin D was statistically evaluated. Results: Serum 25(OH)D level was significantly lower in PCOS patients than in the control group (13.8 ± 7.1 and 17.6 ± 8.2 µg/L, respectively; p:0.009). The rate of 25(OH)D deficiency was significantly higher in PCOS patients than in healthy controls (49.4% and 36.3%, respectively; p:0.016). Serum 25(OH)D level and BMI (r:-0.541, p:0.024), fasting insulin (r:-0.647, p:0.036) homeostasis model assessment of insulin resistance (HOMA-IR)(r:-0.676), p:0.011), triglyceride (r:-489, p:0.033) and LDL cholesterol (r:-0.487, p:0.042) levels were significantly negatively correlated. There was no significant correlation between 25(OH)D level and total cholesterol (r:-0.312, p:0.271) and HDL cholesterol (r:0.112, p:0.533). Conclusion: Our results show that PCOS patients have lower vitamin D levels than the control group. Moreover, vitamin D level was found to be related to metabolic parameters in PCOS patients. Screening of vitamin D and serum calcium levels is recommended in PCOS patients. There is a need for new large-scale studies investigating the effect of vitamin D treatment on metabolic parameters in this patient group.

Keywords: Vitamin D, Polycystic Ovary Syndrome, İnsulin Resistance

Presentation ID / Sunum No: 276

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2637-592X

Postmenapozal Hastada Lokal Eksizyon ve Radyoterapi İle Tedavi Edilen Derin Perineal Anjiyomiksoma – Vaka Takdimi

Uzman Dr. Gamze Kızıltan[1], Doç.Dr. Ebru Atasever Akkaş[2]
[1] Ankara Etlik Şehir Hastanesi
[2] Sbü Dr. Ay Ankara Onkoloji Eah

*Corresponding author: Gamze Kızıltan

Özet: Anjiyomiksoma yumuşak dokudan kaynaklanan nadir bir mezenkimal tümördür. Çoğu hastada doğurganlık döneminde ortaya çıkar ve en sık yerleşim yeri pelvistir. En sık tercih edilen tedavi yöntemi geniş eksizyonlardır. Bizim vakamız postmenapozal dönemde tespit edilmiş, rektovajinal bölge yerleşimli, sfinkter invazyonu şüphesi olan bir kitle şeklinde ortaya çıkmıştı. Sadece transperineal lokal eksizyon ve radyoterapi ile tedavi ettiğimiz hastamızın post-operatif 36. ayında lokal rekürrens gelişmedi. Bu çalışmada postmenapozal hastalarda nadir görülen bir tümör olan anjiomiksomanın hatırlanması ve uygulanan minimal invazif tedavi biçiminin sunulması amaçlanmıştır. Vaka özellikleri: 59 yaşında kadın hasta vajen kenarında ele gelen sertlik şikayeti ile jinekoloji polikliniğine başvurmuş. Yapılan MR incelemesinde sağ labium majustan başlayıp, rektovajinal alanda pelvise doğru ilerleyen, perianal sfinkter ile ara planı net olarak değerlendirilemeyen, iskioanal ve iskiorektal fossayı dolduran kitle tanımlanmış. Bu görüntüleme sonucunda tru-cut biyopsi uygulanmış. Patoloji sonucunda malign iğsi hücreler görülmüş. Bimanuel muayenede invazyon bulgusu tespit edilmemesi üzerine opere edilen hastada intraoperatif değerlendirmede invazyon bulgusu tespit edilmemesi üzerine kapsul bütünlüğü korunarak transvajinal enükleasyon uygulandı. Postoperatif lokal nüks ihtimalini azaltmak için RT (Radyoterapi) planlanan hastaya toplamda 10 haftada 64 Gy RT uygulandı. RT sürecinde 1-2. derece radyodermatit dışında komplikasyon gelişmedi. Tartışma: anjiomiksoma vakalarının büyük kısmı premenapozal dönemde ortaya çıkmaktadır. Bu hastaların tedavisinde en sık tercih edilen tedavi yöntemi geniş eksizyonlar olmakla birlikte morbiditeyi azaltabilmek adına parsiyel eksizyonlar da tercih edilebilmektedir. Lokal kontrol sağlanabilmesi adına farklı tedavi modaliteleri bildirilmiş olsa da vaka sayısındaki yetersizlik nedeni ile standart bir tedavi rejimi bulunmamaktadır. Vakamızda transperineal lokal enükleasyon sonrası RT ile tedavi sağlandı. Postoperatif takibinde 36. ayda halen ek komplikasyon ya da nüks bulgusu ortaya çıkmadı. Sonuç olarak; postmenapozal hasta grubunda da anjiyomiksoma ayırıcı tanıda akla gelmelidir. Özellikle kapsullü yapıda tümörlerde intraoperatif değerlendirme ile enükleasyon sağlanabiliyor ise adjuvan RT ile birlikte benzer tedavi rejimi tercih edilebilir. Bu sayede geniş eksizyona bağlı ortaya çıkacak morbiditelerden kaçınılması mümkün olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Anjiyomiksoma, Postmenapozal, Tedavi, Minimal İnvaziv Yaklaşım

Presentation ID / Sunum No: 44

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3737-7250

Postmenopozal Kadınlarda Saptanan Endometriyal Kalınlaşmanın Değerlendirilmesinde Ofis Histeroskopi ve Sonuçları

Uzman Dr. Elif Ganime Aygün[1], Prof.Dr. Talat Umut Kutlu Dilek [2]
[1] Acıbadem Atakent Hastanesi
[2] Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi

*Corresponding author: Elif Ganime Aygün

Özet: Amaç: Bu çalışmada hiç semptomu olmayan veya en az bir kez kanama şikayeti yaşamış postmenopozal hastaların klinik ve histopatolojik açıdan değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Gereç ve yöntem: Retrospektif olarak Özel Bağlar Hastanesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum kliniğine başvuran 99 adet kadın değerlendirilmeye alınmıştır. Bu hastaların hepsi en az 2 yıldır menopozda olup semptom olarak menopozal süreçte ya kanama yaşamamış veya en az bir kez kanama geçirip hastaneye başvurmuşlardı. Endometrial kalınlaşma 5 mm ve üzerinde endometrium dokusu olarak kabul edilmiştir. Biyopsi işlemi direkt kaviteyi görerek ofis histeroskopi eşliğinde soğuk mikro makas ve punch biyopsi aleti ile yapıldı. Bulgular: Yapılan histopatolojik değerlendirmede hastaların kanaması olmasa dahi kalın endometriumun değerlendirilmesinin önemli olduğu sonucuna varıldı. Kanamanın büyük bir bölümünü atrofik endometrium (n:46) oluşturup, kanaması olmayan kalın endometriumlu hastalar ağırlıklı olarak polip (n:19) histopatolojik tanısı almışlardı. Sonuç : Postmenopozal kanama ile başvuran kadınlarda endometrial atrofi başta gelen neden olsa da ihmal edilmeden histopatolojik tanıya gidilmelidir. Benzer şekilde asemptomatik kalın endometriumu olan kadınlarda da ofis histeroskopi ve histopatolojik tanıya gidilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Endometrial Biyopsi, Histeroskopi, Postmenopozal.

Office Hysteroscopy in the Evaluation of Endometrial Thickening Detected in Postmenopausal Women

Abstract: Objective: The aim of the study was to evaluate the clinical and histopathological aspects of postmenopausal patients who had no symptoms or bleeding at least once. Material and methods: The study designed retrospectively with 99 women who admitted the gynecology clinic in, Baglar Private Hospital. All of these patients admitted the hospital at a menopausal period in 2 years, and they have not had any bleeding or have had one time bleeding. Endometrial thickening was accepted as endometrium over 5 mm or more. A biopsy was performed by cold micro knife and punch biopsy instrument with office hysteroscopy. Results: It was concluded that the evaluation of the thick endometrium is important even if the patients do not bleed in the histopathological evaluation. Patients with thick endometrium who had no bleeding histopathologic results were atrophic endometrium (n:46) and polyps (n:19). Conclusion: Histopathological diagnosis should be made without neglecting postmenopausal hemorrhage even if atrophic compared to other studies. If the endometrium is thick in patients who do not have bleeding, they should be diagnosed.

Keywords: Endometrial Biopsy, Histeroscopy, Postmenopausal.

Presentation ID / Sunum No: 209

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3415-4959

Pre-Analitik Süreçte Sıcaklık ve Zamanın Anti-Echinococcus Granulosus Antikor Titreleri Üzerindeki Etkileri

Ma.St. Burcu Ağacıkoğulları[1], Doç.Dr. Özlem Miman[2]
[1] Dokuz Eylül Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü
[2] Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi

*Corresponding author: Burcu Ağacıkoğulları

Özet: Amaç: Bu çalışmada, Echinococcus granulosus (E.granulosus) ile enfekte hastalardan alınan serum örneklerinde anti-E.granulosus antikor titrelerinin sıcaklık ve zamana bağlı değişiminin belirlenmesi amaçlanmıştır. Yöntem: DEÜ Tıp Fakültesi Tıbbi Parazitoloji AD laboratuvarımızda, kistik ekinokokkozis yönünden IgG antikor pozitif, yetişkin 8 gönüllü kişinin 4 farklı koşulda (oda, buzdolabı, derin dondurucu, etüv) saklanan serum örneklerinde anti-E.granulosus IgG antikor düzeyleri ELISA ile çalışılmıştır. Bulgular: E.granulosus ile enfekte 8 gönüllünün oda sıcaklığı (20/25°C), buzdolabı (+4°C), derin dondurucu (-16/-20°C) ve etüvde (+37°C) saklanan serum örnekleri 0, 24, 48, 72. saatler ve 1-2-3. haftada ELISA testi ile çalışıldığında, saptanan anti-E.granulosus IgG antikor titrelerinde istatistiksel olarak anlamlı bir değişim bulunmamıştır (p>0,05). Sonuç: Numunelerin 3 haftaya kadar farklı ortam sıcaklıklarında bekletilmesi durumunda elde edilen test sonuçlarının klinik olarak anlamlı düzeyde etkilenmediği saptanmıştır. Örnek sayısı artırılarak daha geniş veriye ulaşılabilecektir.

Anahtar Kelimeler: Elısa, Kistik Ekinokokkozis, Preanalitik, Sıcaklık, Zaman.

The Effects of Temperature and Tıme On Antı-Echinococcus Granulosus Antıbody Tıters in the Preanalytıcal Process

Abstract: Objective: This study aimed to determine the temperature- and time-dependent variations in the anti-Echinococcus granulosus (E.granulosus) antibody titres in serum samples collected from E.granulosus-infected patients. Method: Anti-E.granulosus IgG antibody levels were studied by ELISA in serum samples of 8 adult volunteers with positive IgG antibodies for cystic echinococcosis, stored in 4 different conditions (room, refrigerator, freezer, oven) in our DEU Faculty of Medicine Medical Parasitology Department laboratory. Results: The serum samples of eight volunteers who were infected with E.granulosus that were stored at room temperature (20/25°C), in a refrigerator (+4°C), in a deep freezer (-16/-20°C) and in an incubator (+37°C) were tested with the ELISA test at 24, 48, 72 hours and 1-2-third weeks. No statistically significant difference was observed in the anti-E.granulosus IgG antibody titres (p>0.05). Conclusion: The results obtained from the patients infected with E.granulosus at different times and conditions of up to 3 weeks were not significantly affected clinically. Hence, more comprehensive data can be obtained by increasing the number of patients.

Keywords: Elısa, Cystic Echinococcosis, Preanalitycal, Temperature, Time

Presentation ID / Sunum No: 73

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6521-8313

Preoperatif Dönemde Yaşanan Vazovagal Senkop ve Entubasyon Güçlüğü

Uzman Dr. Harun Tolga Duran
Amasya Sabuncuoğlu Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Konu ve Amaç: Spinal anestezi öncesi vazovagal senkop geçiren morbid obez hastaya yaklaşım. Vaka sunumu: 45 yaş erkek hasta tibia fraktürü nedeniyle operasyon planlandı. Özgeçmişinde morbid obezite hipertansiyon ve diyabetes mellitus tanıları mevcut. Efor kapasitesi 2 met olarak tariflemekteydi. Preoperatif dönemde anestezi polikliniği tarafından değerlendirilen hasta asa 3 e riskle operasyon planlandı. Operasyon için rutin hazırlıkları yapılan hastaya iv yoldan hidrasyon ve premedikasyon amacıyla 1 mg midazolam iv uygulanarak ameliyat masasına alındı. Spinal anestezi uygulanmak amacıyla steril bir şekilde antiseptik solusyon ile spinal anestezi bölgesi temizlenen hasta cerrahi örtü örtüldükten ve henüz iğne ile temas etmeden vazovagal senkop geçirdi bilinç kaybı gelişti. Dakikada 30 a kadar düşen bradikardi olması üzerine 1 mg atropin iv uygulandı ve propofol ile sedasyon sağlandı. Maske ventilasyonu pozitif basınca rağmen yeterli olmadığı görülmesi üzerine entübasyon kararı alındı. Roküronyum ile kas gevşemesi sağlanan hasta endotrakeal entübasyon sırasında grade 4 zor entubasyon olarak değerlendirildi. Tecrübeli bir anestezi uzmanı tarafından ikinci denemede videolaringoskopi ile başarılı bir entübasyon sağlandı. Cerrahi operasyonu ve anestezi uygulaması sondarırıldı ve takibinde herhangibir komplikasyon gözlenmedi. Sonuç: vazovagal senkop hipotansiyon, bradikadri veya cerrahi sırasında sinir uyarısına bağlı olarak görülebilir. Anestezi sırasında en sık karşılaşılan nedenlerden birisi spinal anestezinin yarattığı anksiyete sayılabilir. Bu dönemi önlemede premedikasyonun önemi ortaya çıkmaktadır. Ayrıca vaka örneğinde görüldüğü gibi vazovagal senkop morbid obez hastalarda gelişmesi durumunda entübasyon güçlüğü beklenen bir durumdur. Entübasyon güçlüğünün yanında maske ile ventilasyonun zor olması, acil müdahale edilecek alanda zorluklara neden olmuştur. Komplike cerrahi olsun yada olmasın, yeterli bir preoperatif değerlendirme, premedikasyonun cerrahi sırasında geçirilebilecek komplikasyonları engellemekteki gücünü ortaya çıkartmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Spinal Anestezi Morbid Obezite Senkop

Presentation ID / Sunum No: 126

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2999-2141

Primer Torakal Eğriliklerde Postop Düzelme Oranları İle Omuz Dengesinin İlişkisi

Dr. Öğretim Üyesi Mehmet Sait Akar[1], Prof.Dr. Ömer Akçalı[2], Uzman Dr. Tolgahan Kara[3], Prof.Dr. Emin Alıcı[4]

[1] Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Ortopedi ve Travmatoloji Anabilim Dalı
[2] Dokuz Eylül Üniversitesi Ortopedi ve Travmatoloji Anabilim Dalı
[3] Bakırçay Üniversitesi, Çiğli Eğitim ve Araştırma Hastanesi Ortopedi ve Travmatoloji Anabilim Dalı
[4] Dokuz Eylül Üniversitesi Ortopedi ve Travmatoloji Anabilim Dalı (Emekli Öğretim Üyesi))

*Corresponding author: Mehmet Sait Akar

Özet: Amaç: Primer torakal eğriliklerde her segmentin vidalandığı ve bazı segmentlerin atlanarak vidalandığı hastalarda eğriliğin düzelme oranları ile postop omuz dengesi arasındaki ilişkiyi incelemektir. Materiyal-metod: Çalışmamızda 2004-2011 yılları arasında kliniğimizde cerrahi olarak tedavi edilmiş, primer torakal eğriliği olan adölesan idiyopatik skolyoz hastaları incelenmiştir. Hastalar her segmenti vidalanan ve atlanarak vidalanan olmak üzere iki grupta değerlendirildi. Her iki grupta preop dönem, postop erken dönem (ilk 8 hafta) ve postop orta dönem (ilk 24 ay) takip grafileri tam olan 42 hasta çalışmaya dahil edilmiştir. Olguların preop posterior-anterior (PA) grafilerinden; torakal Cobb açısı, lomber Cobb açısı, Sakrum Merkezli Vertikal Çizgi (SMVÇ) - C7 mesafesi, apikal vertebra, apikal vertebra rotasyonu ve apikal vertebra translasyonu, klavikula açısı, T1 tilt açısı, birinci kostaklaviküler açı; lateral grafilerinden torakal kifoz ve lomber lordoz; eğilme grafilerinden torakal ve lomber Cobb açıları ölçüldü. Hastaların erken ve orta dönem postop PA ve lateral grafilerinden preop ölçülen (eğilme grafilerinde ölçülen açılar dışında kalan) açılar ölçüldü. Gruplar arasındaki ölçümler istatiksel olarak karşılaştırıldı. Bulgular: Hastalar her segmenti vidalanan 29 olgu ve atlanarak vidalanan 13 olgu olmak üzere iki grupta değerlendirildi. Çalışmamızda her segmenti vidalanmış olgularda primer torakal eğrilikte anlamlı olarak daha fazla düzelme sağlandığı saptandı (p=0.001). Postop erken dönemde her segment vidalanmış olguların omuz dengesinin daha fazla düzelme gösterdiği; postop orta dönem sonuçları incelendiğinde ise her segment vidalanmış hastaların omuz dengesindeki düzelmenin bir miktar bozulduğu; atlanarak vidalanmış grupta ise düzelmenin her segmenti vidalanmış olan gruba yaklaşacak şekilde arttığı saptanmıştır. Sonuç: Çalışmamızda atlanarak vidalanmış olup eğriliği daha az düzeltilen olgularda postop erken dönemdeki omuz dengesinin, takip grafilerinde daha fazla düzelme eğiliminde olduğu saptanmıştır. Çalışmamızda dikkat çeken bir diğer bulgu ise atlanarak vidalanmış yani daha az düzeltilmiş olan olguların takip grafilerinde omuz dengesindeki düzelmeye paralel olarak lomber eğrilikte artma gözlenmiş olmasıdır.

Anahtar Kelimeler: Adölesan İdiyopatik Skolyoz, Düzelme Oranı, Omuz Dengesi, Torakal Eğrilik

Associatıon of Postoperatıve Correctıon Ratıos in Prımary Thoracıc Curve and Shoulder Balance

Abstract: Aim: The aim of this study is to examine the relationship between the recovery rates of the curvature and postoperative shoulder balance in all pedicle screw and selective segmented screw patients in primary thoracic curves. Material and Methods: Adolescent idiopathic scoliosis patients with primary thoracic curve treated between 2004-2011 were evaluated. Subjects were divided into two different groups as all-pedicle screwed (Group 1, n=29) and selective segmented screwed (Group 2, n=13). Preoperative posterior-anterior/lateral, right and left bending, postop early (first 8 weeks) and mid-stage (first 24 months) radiological images were evaluated. Thoracic and lumbar Cobb angles, sacral vertical line-C7 distance, apical vertebra, apical vertebra rotation and translation, clavicle angle, T1 tilt angle and first costoclavicular angle from pre-operation PA images were obtained. Kyphosis and lordosis angles from lateral images and thoracic and lumbar Cobb angles from bending images were also measured. Same measurements were obtained from early and mid-stage post operation images. Preop and postop measurements were compared between two groups. Friedman and Wilcoxon tests were used for statistical analysis. Results: All-pedicle screw patients showed significantly higher correction ratios of primary thoracic curve (p=0.001). Shoulder balance parameters did not reveal any significant difference between two groups. All-pedicle screw patients showed a better correction at early post-operation stage while their shoulder balances were mildly afflicted at mid post-operation stages. Conclusion: We observed that selective segmented screw patients with less correction at early post-op stage have a tendency of increased correction of shoulder balance in follow-up imaging analysis. In addition, we observed an increase in lumbar scoliosis in parallel to the correction observed in shoulder balance.

Keywords: Adolescent İdiopathic Scoliosis, Correction Ratio, Shoulder Balance, Thoracic Curve

Presentation ID / Sunum No: 227

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8624-3083

Proksimal Mide Kanserlerinde Proksimal Cerrahi Sınırın Nüks Üzerine Etkisi

Uzman Dr. Ozan Okyay[1], Dr. Öğretim Üyesi İskan Çallı[2]
[1] İstinye Üniversitesi Medikalpark Gaziosmanpaşa Hastanesi
[2] Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Ad

*Corresponding author: Ozan Okyay

Özet: Gastroözofageal bileşke adenokarsinomunun sıklığı Dünya genelinde artmaktadır. Kliniğimiz bünyesinde yapılmış proksimal mide kanserlerinde kullanılan total gastrektomi ile birlikte distal özofajektomi tekniğinin proksimal cerrahi sınırı araştırılarak nüks oranları değerlendirilmesi amaçlanmıştır Çalışmamıza; YYÜ Tıp Fakültesi Genel Cerrahi AD'nda 2010- 2020 yılları arasında proksimal mide adenokanseri sebebiyle ameliyat edilen 186 hasta dahil edilmiştir. 114(%61.3) erkek, 72(%38.7) kadın hasta, ortalama yaş 61(min:28, max:88). Çıkarılan özofageal segment ortalama uzunluğu 8.4cm (min: 5, max: 15) idi. Proksimal cerrahi sınır ortalama uzunluğu 2.5cm (min: 0, max:6) idi. Çalışmamızda minimum 2.5 cm lik mikroskopik cerrahi sınırın nüksü arttırmadığı gösterilmiştir. Sonuç olarak; İntraoperatif netleştirilmiş 2.5 cm lik proksimal cerrahi sınır proksimal mide adenokanserleri sebebiyle ameliyat edilen hastalarda tatmin edici sonuçlar vermektedir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Mide Kanseri, Gastroözofageal Birleşke Kanseri, Adenokarsinom

The Effect of Proxımal Surgıcal Border On Recurrence in Proxımal Stomach Cancers

Abstract: The cost of gastroesophageal junction adenocarcinoma is increasing Worldwide. Investigation of the proximal surgical margins of the distal esophagectomy technique together with total gastrectomy used in proximal gastric cancers performed in our clinic, and what should be considered according to the recurrence rates Our work; A total of 186 patients who underwent proximal gastric adenocarcinoma surgery at YYU Faculty of Medicine, Department of General Surgery between 2010 and 2020 were included. 114(61.3%) male, 72(38.7%) female patients, mean age 61(min:28, max:88). The mean length of the removed esophageal segment was 8.4cm (min: 5, max: 15). The mean length of the proximal surgical margin was 2.5cm (min: 0, max: 6). In our study, the region where the recurrence of a minimum 2.5 cm microscopic surgical margin did not increase. In conclusion; Intraoperative clarified 2.5 cm proximal surgical margin proximal gastric adenocarcinomas operation gives satisfactory results

Keywords: Proximal Gastric Cancer, Adenocarcinoma, Esophagogastric Junction

Presentation ID / Sunum No: 249

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5970-6452

Radyasyon Onkolojisi Polikliniklerine Başvuran Serviks Kanseri Hastalarında Farkındalık Düzeyi–çok Merkezli Araştırma

Uzman Dr. Pelin Altınok[1], Doç.Dr. Arzu Ergen[2], Uzman Dr. Zeliha Güzelöz Çapar[3], Doç.Dr. Emine Canyılmaz[4], Doç.Dr. Züleyha Akgün[5], Prof.Dr. Meltem Serin[6], Doç.Dr. Meryem Aktan[7], Doç.Dr. Eda Erdiş[8], Doç.Dr. Hilal Kızıltunç Özmen[9], Prof.Dr. Enis Özyar[10], Uzman Dr. Ahmet Çinkaya[11], Uzman Dr. Ahmetcan Çağlar[12], Uzman Dr. Filiz Munzuroğlu Ak[13], Uzman Dr. Mehmet Fatih Akyüz[14], Doç.Dr. Ayşe Altınok[15]

[1] Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2] Cerrahpaşa Tıp Fakültesi
[3] İzmir Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[4] Karadeniz Tıp Fakültesi
[5] Şişli Memorial Hastanesi
[6] Acıbadem Adana Hastanesi
[7] Necmettin Erbakan Üniversitesi
[8] Cumhuriyet Üniversitesi
[9] Atatürk Üniversitesi
[10] Acıbadem Maslak Hastanesi
[11] Hatay Defne Hastanesi
[12] Hatay Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[13] Mersin Şehir Hastanesi
[14] Şişli Kolan Hastanesi
[15] Medikal Park Göztepe Hastanesi

*Corresponding author: Pelin Altınok

Özet: Amaç:Serviks kanseri(ca) tanılı hastalar postoperatif yüksek tekrarlama riski veya lokal ileri evre hastalık varlığında radyoterapi(±kemoterapi) ile tedavi edilmektedirler.Bakanlığımız 30 yaşından itibaren her 5 yılda bir etken virüslerin tespitini ve sitolojik incelemeyi içeren ta-rama testlerini uygulamakta ve virüslere karşı geliştirilmiş aşının uygulanmasını destekle-mektedir.Çalışmamızda radyasyon onkolojisi kliniklerinde görüşülen serviks ca tanılı hasta-ların tarama/aşı bilgisini sorguladık.Gereç/Yöntem:Aralık 2021-Mayıs 2022 tarihleri ara-sında hastalara yüzyüze anket soruları yöneltildi.Bulgular:Onbeş merkezden(%23 dev-let,%49.3 üniversite,%27.7 özel) 300 hastanın verileri değerlendirildi.Yaş ortalaması 55.35±11.52 idi.Katılımcıların %18.7'si formal bir eğitim almamıştı.Anket sırasında %35.7'sinin eşi yoktu.Ortanca evlenme yaşı 20,ilk gebelik yaşı 21,gebelik sayısı 4,ilk doğum yaşı 21,doğum sayısı 3'tü.Tanıdan önceki son kontrolleri ortalama 54.41 ay(1-588) önce ya-pılmıştı;5'i hiç jinekoloğa gitmemişti.Katılımcıların %46.3'ünde tanı yaşı ≤50 idi,%67.3'ü tanı öncesi en az bir defa jinekolojik muayene,%39'u en az bir defa smear testi yaptırmış-tı;test yaptırmayanların %55.7'sinin testten haberi olmamıştı.Evresi bilinen 295 katılımcının %17.7'si evre-I,%34.7'si evre-II,%38.7'si evre-III ve %7.3'ü evre-IV idi.Devlet kurumunda tedavi olan,formal bir eğitim almayan;evlilik,ilk gebelik ve ilk doğum yaşı 18 yaş altı olan;>60 yaş tanı alan,tanı öncesi jinekolojik muayene ve smear yaptırmayan katılımcıların serviks kanseri tarama bilgisi ve farkındalık düzeyinin istatistiksel olarak anlamlı derecede daha düşük olduğu saptandı($p<0.05$).Benzer

şekilde,devlet kurumunda tedavi olan,formal bir eğitim almayan;evlilik,ilk gebelik ve doğum yaşı 18 altı olan,4'ten fazla gebelik ve doğumu olan;>60 yaş tanı alan,tanı öncesi jinekolojik muayene ve smear yaptırmayan katılımcıların HPV aşı bilgisi ve farkındalık düzeyinin istatistiksel olarak anlamlı derecede daha düşük olduğu saptandı($p<0.05$).Hastalık evresi bilinen 295 hastanın bilgi düzeylerine göre evre dağılımı incelendiğinde,evre III-IV hastalara göre evre I hastaların tarama/aşı bilgisinin 2.7(95%CI:1.27-5.79;$p=0.010$) kat daha fazla olduğu saptandı.Sonuç:Eğitim düzeyinin artması,üniversite hastanesinde takip edilmek,tarama ve aşı bilgisi olması tanının daha erken evrede olmasını sağlamaktadır.Ancak ülkemizde evlilik ve ilk gebeliğin erken yaşta olması nedeniyle tarama 18-25 yaşta başlatılabilir.Benzer veya daha kapsamlı bir anketin jinekoloji ve/veya kanser tarama kliniklerinde yapılması ulusal tarama programının gözden geçirilmesi açısından daha yön gösterici olabilir.

Anahtar Kelimeler: Serviks Kanseri, Smear Testi, Hpv Aşısı, Farkındalık

Awareness Levels of Patıents Wıth Servıcal Cancer Applyıng to Radıatıon Oncology Clınıcs-A Multıcenter Study

Abstract: Aim:Turkish Ministry of Health performs screening for cervical cancer(ca) every 5 years starting from the age of 30.Current study is questioning the screening/vaccine information of patients diagnosed with cervix ca who were interviewed in radiation oncology cli-nics.MM/Results:Face-to-face survey questions were asked between December 2021-May 2022.Threehundred patients from 15 clinics were evaluated.The mean age was 55;19% of the participants had not received any formal education.The median age at marriage was 20,first gestational age was 21,number of pregnancies was 4,age at first birth was 21,number of births was 3.The last check-ups before diagnosis were made an average of 54 months;5 had never been to a gynecologist.46% had a diagnosis age of ≤50;67% had at least one gynecolo-gical examination before diagnosis;39% had at least one smear test.Of the 295 participants whose stage was known were stage I-IV(18%,35%,39%,8%,respectively).The screening knowledge/awareness level of the participants whose age at marriage,first pregnancy and first birth were <18,who were diagnosed at >60 and who did not have a gynecological examination and smear before diagnosis were statistically significantly lower($p<0.05$).HPV vaccination knowledge/awareness level of the participants who were treated in a government institution,did not receive formal education,were <18 for marriage,first pregnancy and birth,≥4 pregnancies and birth,were diagnosed at >60,did not have a gyneco-logical examination and smear before the diagnosis was statistically significantly lower($p<0.05$).When the stage distribution according to the knowledge levels of 295 patients was examined,it was found that the screening/vaccine knowledge of stage-I patients was 2.7(95%CI:1.27-5.79;$p=0.01$)times higher than stage-III-IV patients.Conclusion:Increased education level,being followed in a university hospital,having screening/vaccination infor-mation enable the diagnosis to be at an earlier stage.However, since marriage and first preg-nancy are at an early age in our country,screening can be started at the age of 18-25.Conducting study in gynecology and/or cancer screening clinics may be more instructive in terms of reviewing the national screening program.

Keywords: Cervical Cancer, Smear Test, Hpv Vaccination, Awareness

Presentation ID / Sunum No: 60

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3560-5862

Ratlarda Böbrek İskemi-Reperfüzyon Hasarında Diosmin-Hesperidin'in Etkinliği: Deneysel Çalışma

Uzman Dr. Kenan Yalçın
Tokat Medikal Park Hastanesi

Özet: Amaç: Rat böbreğinde iskemi-reperfüzyon hasarında diosmin-hesperidin'in (DAFLON®) etkinliğini deneysel bir çalışma ile araştırmayı amaçladık. Gereç ve Yöntemler: 24 adet Wistar Rat deneysel çalışma için kullanıldı. Her grup 8 adet denekten oluşmaktaydı. Sham grubu (grup 1) histopatolojik inceleme için nefrektomi ve biyokimyasal analiz için kan alınan gruptu. Kontrol grubu (grup 2) 1 saat iskemi ve 24 saat reperfüzyon yapılıp sonrasında histopatolojik inceleme için nefrektomi ve biyokimyasal analiz izin kan alınan gruptu. Tedavi grubu (grup 3) ise 10 gün boyunca 80mg/kg/gün dozunda diosmin hesperidin (DAFLON®) verildikten sonra 1 saat iskemi ve 24 saat reperfüzyon yapılıp sonrasında histopatolojik inceleme için nefrektomi ve biyokimyasal analiz için kan alınan gruptu. Bulgular: Yapılan biyokimyasal analizler ve histopatolojik değerlendirmeler sonucunda tedavi grubunda diğer gruplara göre daha anlamlı sonuçlar elde edilmiştir. Serum üre değerleri istatistiksel olarak anlamlıdır($p<0.05$). Diğer biyokimyasal parametrelerden kreatinin değeri ise yapılan çalışmalarla doğru orantılı olarak kontrol grubu ve tedavi grubunda yüksek bulunmuştur. Süperoksit dismutaz ve Glutatyon peroksidaz enzim aktiviteleri de tedavi grubunda kontrol grubuyla karşılaştırıldığında anlamlı derecede düşük bulunmuştur. Histopatolojik değerlendirmeler sonucunda da gruplar karşılaştırıldığında hücre nekrozu ve iskemik değişiklikler istatistiksel olarak anlamlıdır. ($p<0.05$). Bütün parametreler incelendiğinde histopatolojik bozukluğu gösteren değerler tedavi grubunda en alt düzeydeydi. En fazla ise kontrol grubunda değişimler mevcuttu. Sonuç: İskemi reperfüzyon hasarında deneysel olarak kullanılan diosmin hesperidin (DAFLON®) etkinliği hem biyokimyasal hem de histopatolojik olarak değerlendirildi. Literatür gözden geçirildiğinde, iskemi- reperfüzyon hasarı sonrası diosmin hesperidin tedavisi ile oluşan hasarın engellenebileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Böbrek, İskemi-Reperfüzyon Hasarı, Diosmin-Hesperidin

Efficacy of Diosmin-Hesperidin in Renal Ischemia-Reperfusion Injury in Rats: Experimental Study

Abstract: Objective: The objective of this study was to investigate the effects of diosmin hesperidin (DAFLON®) on tissue damage in kidney after ischemia/reperfusion hindlimb, by assessing blood biochemical assay and histopathological analysis. Material and Methods: 24 Wistar rat was used for experimental studies. Each group was composed of 8 subjects. In Sham group (group 1) partial nephrectomy had applied for histopathological examination and blood had received for biochemical analysis. In Control group (grup 2), 1 h ischemia followed by 24 h reperfusion period was performed then partial nephrectomy had applied for histopathological examination and blood had received for biochemical analysis. The treatment group (Grup 3) were given diosmin hesperidin (DAFLON®) 80 mg kg-1 day-1 for 10 days then1 h ischemia followed by 24 h reperfusion period was performed then partial nephrectomy had applied for histopathological examination and blood had received for

biochemical analysis. Results: Biochemical analysis and histopathological assessments configured as a result of the treatment group than in the other groups were significant results. Serum produced statistically significant values are($P < 0.05$). Other biochemical parameters, creatinine value that is proportional to the work as a control group and treatment group were higher. Superoxide dismutase and Glutathione peroxidase enzyme activity in the treatment group compared to the control group were significantly low. Histopathological assessment results in the groups compared with cell necrosis and ischemic changes are statistically significant is($P < 0.05$). All parameters are examined, showing histopathological disorder values in the treatment group was minimal. Most changes were in the control group. Conclusion: The effects of diosmin hesperidin'in (DAFLON®) on tissue damage in kidney after ischemia/reperfusion hindlimb was evaluated as both biochemical and histopathological. The literature review, the ischemia-reperfusion damage after treatment with diosmin hesperidin is thought the damage may be prevented.

Keywords: Kidney, İschemia-Reperfusion Damage, Diosmin-Hesperidin

Presentation ID / Sunum No: 185

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2517-8457

Rektum Kanserinde Neoadjuvan Kemoradyoterapi Cevabına Etkili Prognostik Faktörler

Uzman Dr. Rashad Rzazade
Anadolu Sağlık Merkezi

Özet: Amaç: Bu çalışmada neoadjuvan kemoradyoterapi sonrası cerrahi uygulanan hastalarda tedavi cevabına etkili faktörlerin belirlenerek tedaviden daha iyi yarar görecek hasta grubunun tanımlanması amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem: Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyasyon Onkolojisi Anabilim Dalı'nda rektum kanseri tanısıyla Ocak 2005- Ocak 2015 tarihleri arasında preoperatif olarak tedavi görmüş toplam 122 hasta geriye dönük olarak incelendi. Hastaların tamamında tanı kolonoskopik biyopsi ile konmuştu. Tüm hastalarda radyoterapi öncesi tüm abdomen BT çekilmişken 67 (%54) hastada MRG ve 83 (%68) hastada ek olarak PET /BT yapılmıştı. Hastaların preoperatif klinik, demografik, radyolojik ve tedavi datalarının cerrahi sonrası patolojik tümör cevabına etkileri incelendi. Radyoterapi dozu 4500-5400 cGy (ortanca 4750 cGy) idi. Altmışbir hastada pelvise uygulanan medyan radyoterapi dozu 4500 cGy iken 61 hastada medyan 5040 cGy idi. Tüm hastalara eşzamanlı kemoterapi (Capestabine 625 mg /m2 BİD n=51; 5-FU 225 mg/m2 infüzyon, n=71) uygulanmıştı. Bulgular: Tek değişkenli analizde radyoterapi dozu, tam cevap ve tama yakın cevap olan hastalarda (p=0.012), downstaging'de (p=0.002) etkili iken, çok değişkenli analizlerde anlamlı çıkmatı. Çok değişkenli analizde tam cevap hastalarında RT öncesi magnetik rezonans görüntülemede (MRG) tümör çapı anlamlı (p=0.008), downstaging olan hastalarda kolonskopi'de tümör uzunluğu ve cN evresi anlamlı oldu. Sonuç: Neoadjuvan kemoradyoterapi sonrası cerrahi uygulanan hastalarda tümör dozu ve MRG'de tümör boyutunun tedavi yanıtını belirlemede anlamlı olduğu bulundu. Diğer klinik faktörlerin etkisini ortaya koymak için daha geniş sayıda hastalarla yapılacak çalışmalara ihtiyaç vardır. Ayrıca tedavi öncesi patolojik faktörlerin de incelenebilmesi için daha büyük biyopsi örnekleri gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Rektum Kanseri, Radyoterapi, Cevap Oranı

Prognostıc Factors Affectıng the Response to Neoadjuvant Chemoradıotherapy in Rectal Cancer

Abstract: Objective: This study aimed to define the patient group that will benefit better from the treatment by determining the factors affecting the treatment response in patients who underwent surgery after neoadjuvant chemoradiotherapy. Materials and Methods: A total of 122 patients treated preoperatively with rectal cancer diagnosis in Marmara University Faculty of Medicine, Department of Radiation Oncology, between January 2005 and January 2015 were analyzed retrospectively. All patients were diagnosed by colonoscopic biopsy. While CT of the entire abdomen was performed before radiotherapy in all patients, MRI was performed in 67 (54%) patients and PET/CT has performed additionally in 83 (68%) patients. The effects of the preoperative clinical, demographic, radiological, and treatment data of the patients on the pathological tumor response after surgery were examined. The radiotherapy dose was 4500-5400 cGy (median 4750 cGy). The median dose of radiotherapy applied to the pelvis was 4500 cGy in 61 patients, while the median dose was 5040 cGy in 61 patients. All patients received concomitant chemotherapy (Capecitabine 625 mg/m2 BID n=51; 5-FU 225 mg/m2 infusion,

n=71). Results: In univariate analysis, radiotherapy dose was effective in downstaging (p=0.002) in patients with a complete response and near complete response (p=0.012), but it was not significant in multivariate analyses.In multivariate analysis, tumor diameter was significant in pre-RT magnetic resonance imaging (MRI) in complete response patients (p=0.008), and tumor length and cN stage were significant in colonoscopy in patients with downstaging. Conclusion: Tumor dose and tumor size on MRI were found to be significant in determining treatment response in patients who underwent surgery after neoadjuvant chemoradiotherapy. Studies with larger numbers of patients are needed to reveal the effect of other clinical factors. In addition, larger biopsy samples are required to examine pathological factors before treatment.

Keywords: Rectum, Raditherapy, Response Rate

Presentation ID / Sunum No: 302

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Relapsing Remitting Multiple Skleroz Hastalarında Yüzey Tabanlı Morfometrik Değişiklikler

Uzman Dr. Barış Genç[1], Doç.Dr. Kerim Aslan[2]
[1] *Samsun Eğitim ve Araştırma Hastanesi*
[2] *Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi*

*Corresponding author: Barış Genç

Özet: Giriş: Multiple skleroz hastalarında beyin atrofisi önemli bir antitedir ve hastalığın tedavi takibinde, tedavi seçiminde önem arz etmektedir. Kortikal kalınlık azalması atrofinin önemli bir göstergesidir ve birçok nörodejeneratif hastalıkta kortikal kalınlık azalması saptanmıştır. Nitekim MS hastalarında yapılan çalışmalarda da kortikal kalınlık azalması saptanmış olup bu kortikal kalınlık azalması MS hastalarındaki disability ve kognitif azalma ile ilişkili bulunmuştur. Sulkal depth (SD) kortikal şekil değişikliklerin önemli bir göstergesidir. Kortikal atrofi geliştikçe giruslardaki hacim azalması ve beyin omurilik sıvısındaki (BOS) artış sulkal belirginleşmeye neden olacaktır. Nitekim yapılan çalışmalarda yaşlanma ile beraber, Alzheimer hastalığı gibi nörodejeneratif hastalıklarda da SD değişikliği olduğunu ortaya koydu. Lokal gyrafication indeksi (LGI) ise kortikal katlanmayı gösteren bir parametredir. Kortikal katlanma fetal ve erken postnatal dönemde nörogelişimsel süreç ile ilişkili bir parametredir. Nitekim nörogelişimsel birçok hastalıkta LGI bozuklukları saptanmıştır.MS hastalarında LGI ve sulkal depth değişikliklerini araştıran bilgimiz dahilinde bir çalışma yoktur. Bizim bu çalışmadaki amacaımız MS hastalarında kortikal kalınlıki LGI ve sulkal depth değişikliklerini arşatırmaktır. Materyal metot: Gözlemsel olarak tasarlanan bu çalışmada klinik ve MRG verileri retrospektif olarak değerlendirilmiştir. Çalışmaya 2017 McDonald tanı kriterlerine göre relapsing remitting multiple skleroz (RRMS) tanısı almış hastalar dahil edilmiştir. Haziran 2020-Ocak 2023 dönemleri arasında hastanemizde 3T MRG ile beyin MRG çekilen hastalar retrospektif olarak çalışma kapsamına alınmıştır. Çalışmaya 74 relapsing remitting multiple skleroz hastası ve 64 yaş ve cinsiyet uyumlu kontrol grubu dahil edilmiştir. Yüzey tabanlı morfometri verileri CAT12 ile elde edilmiş gruplar arası karşılaştırma general linear model ile yapılmıştır. Sonuç: RRMS hastalarında yaygın kortikal kalınlık azalması saptanırken, bu kortikal kalınlık azalması özellikle bilateral postsantral girusta, süperior frontal girusta, presanral girusta, perikalkarin alanda lingual girusta ve cuneusta, middle temporal, lateral oksipital giruslarda belirginleşmişti. RRMS hastalarında sağ hemisferde posterior singulat giruste ve parasantral girusta, sol hemisferde insulada, supramarjinal girusta, postsantral girusta, transvers temporal ve süperior temporal girusta lokal GI değerlerinde azalma saptandı ($p<0.05$ FWE).

Anahtar Kelimeler: Multiple Skleroz, Kortikal Kalınlık

Presentation ID / Sunum No: 28

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7730-1379

Renal Transplantasyon Sonrası Bronşektazi: Retrospektif Tek Merkez Çalışması

Öğr. Gör. Dr Berna Botan Yıldırım[1], Uzman Dr. Çağrı Kesim[1]
[1] Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi Konya Hastanesi

*Corresponding author: Berna Botan Yıldırım

Özet: Özet Bronşektazi, bronşların anormal, kalıcı ve geri dönüşümsüz genişlemesi ile karakterizedir. Birçok neden tanımlanmıştır, ancak bronşektazi ile böbrek transplantasyonu arasındaki ilişkiye ilişkin sınırlı veri mevcuttur. Bu çalışmanın amacı, böbrek transplantasyonundan sonra bronşektazi görülme sıklığını analiz etmek ve potansiyel ilişkileri değerlendirmektir.Yöntemler: Başkent Üniversitesi Konya Uygulama ve Araştırma Hastanesinde böbrek nakli yapılan hastaların verileri hastane elektronik bilgi sistemi ve e- nabız üzerinden retrospektif olarak tarandı. Operasyon öncesi ve sonrası demografik, klinik, laboratuar ve toraks BT'leri değerlendirildi. Sonuçlar: Çalışmaya yetmiş beş hasta dahil edildi (ortalama yaş 47.51 yıl, 24 kadın/ 54 erkek). Renal transplant sonrası hastaların kullandıkları immünsüpresif ilaç protokolü prednisolon, mikofenolik asit ve takrolimus idi. Yetmişbeş hastanın hiçbirinde nakil öncesi taramalarda bronşektazi yoktu. Sadece 2 hastada nakil tarihinden 20 ve 34 ay sonra bronşektazi tespit edildi (%2,66). Nakilli hastaların 8'i toplum kökenli pnömoni nedeniyle hastaneye yatırılmış ve balgam kültürü gönderilebilen 4 hastada Haemophilus influenzae, 1 hastada Streptoccus pneumonia, 1 hastada ESBL(+) Klebsiella tespit edilmişti. 7 hasta COVID-19'a bağlı exitus idi. Sonuç:Bronşektazi, primer veya sekonder immün yetmezlik nedeniyle gelişebilir. Transplantasyonu takiben ilaca bağlı immünosupresyon, tekrarlayan akciğer enfeksiyonlarına yatkınlık yaratır ve bronşektazi riskini artırır. Renal transplantasyon sonrası bronşektazinin altında yatan mekanizmaları daha net anlamak için daha fazla çalışmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Bronşektazi, Renal Transplantasyon, İmmünosupresyon

Bronchectasis After Renal Transplantation: A Retrospective Single Center Study

Abstract: Bronchiectasis is characterized by abnormal, persistent and irreversible enlargement of the bronchi. Many causes have been identified, but limited data are available on the relationship between bronchiectasis and kidney transplantation. The aim of this study is to analyze the incidence of bronchiectasis after kidney transplantation and to evaluate the potential relationships. Methods: The data of patients who underwent kidney transplantation in Başkent University Konya Practice and Research Hospital were retrospectively scanned through the hospital electronic information system and e-pulse. Demographic, clinical, laboratory and thoracic CT were evaluated before and after the operation. Results: Seventy-five patients were included in the study (mean age 47.51 years, 24 females/54 males). The immunosuppressive protocol used by patients after renal transplant was prednisolon, mycophenolic acid and tacrolimus. None of the 75 patients had bronchiectasis on pre-transplant scans. Bronchiectasis was detected in only 2 patients 20 and 34 months after the transplant date (2.66%). Eight of the transplant patients were hospitalized due to community-acquired pneumonia, and sputum culture was sent to 4

patients, Haemophilus influenzae was detected in 4, Streptoccus pneumonia in 1 patient, and ESBL(+) Klebsiella in 1 patient. 7 patients were dead due to COVID-19. Conclusion: Bronchiectasis may develop due to primary or secondary immunodeficiency. Drug-induced immunosuppression following transplantation predisposes to recurrent lung infections and increases the risk of bronchiectasis. More studies are needed to better understand the mechanisms underlying bronchiectasis after renal transplantation.

Keywords: Bronchiectasis, Renal Transplantation, İmmunosuppression

Presentation ID / Sunum No: 186

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5641-3697

Retrograd İntrarenal Cerrahi Sonrası Enfektif Komplikasyonları Öngören Perioperatif Risk Faktörleri

Dr. Sedat Yahşi[1], Dr. Kazım Ceviz
Ankara Şehir Hastanesi Üroloji Kliniği

Özet: Amaç: Bu çalışmada böbrek taşı hastalarında retrograd intrarenal cerrahi (RİRC) sonrası enfeksiyöz komplikasyonları öngören faktörleri araştırmayı amaçladık. Gereç ve Yöntem: Haziran 2020 ile Temmuz 2022 tarihleri arasında retrograd intrarenal cerrahi uygulanan hastalar retrospektif olarak incelendi. Hastalar postoperatif sistemik inflamatuar yanıt sendromu (SİYS) gelişen ve gelişmeyenler olarak gruplara ayrıldı. Tüm hastaların yaşı, cinsiyeti, ek hastalıkları vb. klinik verileri ve perioperatif risk faktörleri kaydedildi. Ayrıca preoperatif kan parametrelerinde inflamatuar belirteçler hesaplandı. SİYS gelişimini öngören bağımsız risk faktörleri çok değişkenli regresyon analizi ile belirlendi. Bulgular: Çalışma kriterlerine uyan 200 hasta retrospektif olarak değerlendirildi. Kırk hastada (%20) SİYS saptandı. SİYS gelişimi ile yaş, diyabet, taş boyutu, ameliyat süresi, geçirilmiş taş cerrahisi ve preoperatif idrar kültürü pozitifliği arasında anlamlı bir ilişki bulundu. Ayrıca SİYS gelişimi ile ameliyat öncesi nötrofil lenfosit oranı (NLO), lenfosit monosit oranı (LMO), trombosit lenfosit oranı (TLO) ve sistemik immün inflamasyon indeksi (Sİİ) değerleri arasında anlamlı korelasyon bulundu (her bir belirteç için $p<0,001$). ROC analizinde eğri altında kalan alanlar ölçüldüğünde NLO, LMO, TLO ve Sİİ'nin SİYS gelişimi için yüksek prediktif değerlere sahip olduğu bulundu (eğri altındaki alan değerleri sırasıyla; 0.8, 0.7, 0.71, 0.78). Multivaryant regresyon analizinde SİYS gelişimi için yaş, taş boyutu, preoperatif üriner sistem enfeksiyonu öyküsü, NLO ve TLO bağımsız risk faktörleri olarak bulundu. Sonuç: Bu çalışma yaş, taş yükü ve preoperatif idrar kültürü pozitifliğinin RİRC sonrası SİYS gelişimi için risk faktörleri olduğunu göstermiştir. Preoperatif NLO ve TLO, postoperatif SİYS gelişimi için iyi birer belirteç olarak hastalık yönetimine katkıda bulunabilir.

Anahtar Kelimeler: Belirteç, Böbrek Taşı, Komplikasyon, Sistemik İnflamatuar Yanıt Sendromu.

Perioperative Risk Factors Predicting Infective Complications After Retrograde Intrarenal Surgery

Abstract: Aim: In this study, we aimed to investigate the factors predicting infectious complications after retrograde intrarenal surgery in kidney stone patients. Material and Method: Patients who underwent retrograde intrarenal surgery from June 2020 to July 2022 were analyzed retrospectively. Postoperatively those who developed SIRS and those who did not develop SIRS were divided into groups. All patients' age, gender, comorbidity, etc. clinical data and perioperative risk factors were recorded. In addition, inflammatory markers were calculated in preoperative blood parameters. Independent risk factors predicting the development of SIRS were determined by multivariate regression analysis. Results: 200 patients who met the study criteria were evaluated retrospectively. SIRS was detected in 40 patients (20%). A significant correlation was found between the development of SIRS and age, diabetes, stone size, operation time, previous stone surgery, and preoperative urine culture positivity. In addition, a significant correlation was found between the development of SIRS and

preoperative neutrophil lymphocyte ratio (NLR), lymphocyte monocyte ratio (LMR), platelet lymphocyte ratio (PLR) and systemic immune inflammation index (SII) values ($p<0.001$ for each of the markers). When the areas under the curve were measured in the ROC analysis, NLR, LMR, PLR and SII were found to have high predictive values for the development of SIRS (area under the curve values, respectively; 0.8, 0.7, 0.71, 0.78). In the multivariate regression analysis, age, stone size, history of preoperative urinary tract infection, NLR and PLR were found to be independent risk factors for the development of SIRS. Conclusions: This study showed that age, stone burden, and preoperative urine culture positivity are risk factors for the development of SIRS after RIRS. Preoperative NLR and PLR may contribute to disease management as good predictors for the development of postoperative SIRS.

Keywords: Biomarkers, Complication, Kidney Stone, Systemic İnflammatory Response Syndrome.

Presentation ID / Sunum No: 194

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7366-2772

Retrospektif Bir Çalışma: Port Kateter Komplikasyonları ve Bunlara Karşı Çözümler

Uzman Dr. Ömer Yavuz
Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi

Özet: Amaç: Kemoterapi portu takılan hastalarda görülen intraoperatif ve postoperatif komplikasyonların tanınması ve bu komplikasyonlara yönelik çözümlerin irdelenmesi amaçlandı. Çalışma planı: Haziran 2022 ile Şubat 2023 tarihleri arasında kliniğimizde kemoterapi portu takılan hastalar retrospektif olarak incelendi. Hasta bilgilerine hastanenin elektronik veri tabanından ulaşıldı. Çalışmaya 18 yaş üstü olan ve malignite sebebiyle kemoterapi portu takılan veya mevcut port kateteri herhangi bir sebeple çıkarılan veya revize edilen hastalar dahil edildi. Bulgular: Çalışmada 123 hasta incelendi. Hastaların 110'una primer maligniteleri nedeniyle görüntüleme kullanılmaksızın kemoterapi portu takılırken, 13 hastanın çeşitli sebeplerle mevcut kemoterapi portu çıkarıldı veya revize edildi. Kemoterapi portu takılan hastaların ağırlıklı olarak gastrointestinal sistem tümörleri nedeniyle takipli olduğu tespit edilirken, portu çıkarılan hastalarda çıkarılma sebepleri arasında en sık tedavi rejiminin sona ermesi olduğu görüldü. Port kateter işleminin içerdiği olası akut komplikasyonlar arasında en sık olası intravenöz oklüzyon görülürken, ikinci sıklıkta pnömotoraks, sonrasında ise kateter ucunun yanlış yönlenmesi ve kanama izlendi. Takipte görülen komplikasyonlar arasında en sık ciltten protrüzyon izlendi. Sonuç: Kemoterapi portu takılması işlemi; yalnızca antropometrik noktaların rehberliği kullanılarak ve olası komplikasyonlar göz önünde bulundurulup bunlara hazırlıklı olunarak güvenle uygulanabilir bir prosedürdür.

Anahtar Kelimeler: Kemoterapi, Kemoterapi Portu, Port Kateter, Santral Venöz Port Kateter.

A Retrospective Study: Port Catheter Complications and Solutions Against Them

Abstract: Objective: It was aimed to identify the intraoperative and postoperative complications seen in patients who underwent chemotherapy port insertion and to examine the solutions for these complications. Methods: Patients who underwent chemotherapy port insertion in our clinic between June 2022 and February 2023 were analyzed retrospectively. Patient information was obtained from the hospital's electronic database. Patients who were over the age of 18 and had chemotherapy port inserted due to malignancy or whose existing port catheter was removed or revised for any reason were included in the study. Results: 123 patients were examined in the study. While chemotherapy ports were inserted in 110 of the patients without using intraoperative imaging due to their primary malignancies, the existing chemotherapy ports of 13 patients were removed or revised for various reasons. While it was determined that patients who underwent chemotherapy port insertion were followed up mainly due to gastrointestinal system tumors, in patients whose port was removed, the most common reason for removal was the termination of the treatment regimen. Among the possible acute complications of the port catheter procedure, possible intravenous occlusion was the most common, followed by pneumothorax, followed by misdirection of the catheter tip and bleeding. Among the complications observed in the follow-up, skin protrusion was the most common. Conclusion: Chemotherapy port

insertion is a safe procedure that can be performed using only the guidance of anthropometric points and by considering and being prepared for possible complications.

Keywords: Chemotherapy, Chemotherapy Port, Port Catheter, Central Venous Port Catheter.

Presentation ID / Sunum No: 90

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7673-7699

Rize İlinde Görülen Sifiliz Olgularının Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Serdar Karakullukçu
Karadeniz Teknik Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı Anabilim Dalı

Özet: Giriş-Amaç: Cinsel yolla bulaşan hastalık grubu içinde yer alan sifiliz, Dünya Sağlık Örgütü verilerine göre en sık görülen dört hastalıktan birisidir. Ülkemizde bildirimi zorunlu bir hastalık olan sifiliz, toplum sağlığını etkilemekte ve önemli bir hastalık yükü oluşturmaktadır. Bu çalışmada Rize ilinde 2017-2022 yılları arasında görülen sifiliz vakalarının değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı tipteki bu araştırmada 2017-2022 yılları arasında Rize İl Sağlık Müdürlüğü Halk Sağlığı Hizmetleri Başkanlığı Bulaşıcı Hastalıkları birimine bildirilen sifiliz vakaları incelenmiş olup; tespit edilen 92 vakanın yaşı, cinsiyeti, öğrenim durumu, herhangi bir işte çalışıp çalışmadığı, belirtileri, epidemiyolojik öyküsü, tedavi durumu gibi bilgiler kullanılmıştır. Bulgular: Hastaların 73'ü (%79,3) erkektir. Vakaların yaş ortalaması 44,8±15,5 (minimum 0 – maksimum 84) tir. Vakaların 61'i (%66,3) kesin, 24'ü (%26,1) olası ve 7'si (%7,6) şüpheli vaka tipidir. Olguların 17'si (%18,5) 2017, 25'i (%27,2) 2018, 15'i (%16,3) 2019, 12'si (%13,0) 2020, 11'i (%12,0) 2021 ve 12'si (%13,0) 2022 yılında tespit edilmiştir. Ayrıntılı epidemiyolojik öyküsüne ulaşılabilen 42 hastanın 15'i (%35,7) lise veya dengi okul, 12'si ise (%28,6) ilkokul mezunudur. Halen öğrenci olan sayısı 1'dir (%2,4). İş durumuna bakıldığında, 14'ü (%33,3) gelir getirici işte çalışmaktadır. Vakaların hiçbiri gebe değildir. Vakaların 8'i (%19,0) daha önce sifiliz tanısı almış, 26'sı (%61,9) ilk kez sifiliz tanısı almıştır. Olguların yaklaşık yarısında (%47,6) belirti ve semptom görülmezken, 9 kişide (%21,5) genital bölgede yara, lezyon, şankr; 6 kişide (%14,3) nörolojik semptomlar, 5 kişide (%11,9) deri döküntüleri mevcuttur. Vakaların yaklaşık yarısında (%52,4) şikayetlerinin başlamasından önce korunmasız cinsel ilişki öyküsü vardır. Korunmasız cinsel ilişkisi öyküsü olan hastaların (n=22) 10'unda (%45,5) cinsel partnerin sifiliz yönünden değerlendirilmesi yapılmıştır. Sonuç: Vaka sayıları artış eğiliminde olan sifiliz hastalığı, halk sağlığını tehdit eden önemli bir sorun olarak karşımıza çıkmaktadır. Enfeksiyonu önlemeye yönelik programlar yüksek riskli popülasyonlar arasında sürdürülmeli ve ulusal kampanyalarla desteklenmelidir

Anahtar Kelimeler: Sifiliz, Cinsel Yolla Bulaşan Hastalık, Rize, Türkiye

Presentation ID / Sunum No: 105

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3175-6751; 0000-0002-8295-9770

Sarkoidoz Hastalarında Dolaşımdaki Serum Kisspeptin-1 ve Clusterin Seviyeleri

Asst.Prof.Dr. Turan Akdağ[1], Assoc.prof.Dr. Celalettin Korkmaz[2]
[1] Meram Vocational School, Necmettin Erbakan University, Konya/
[2] Department Of Chest Diseases, Meram Faculty Of Medicine, Necmettin Erbakan University, Konya

*Corresponding author: Turan Akdağ

Özet: Sarkoidoz (Besnier-Boeck-Schaumann hastalığı olarak da bilinir) multisistem enflamatuar bir hastalık olarak insan vücudunun çeşitli bölgelerini etkileyebilir. Birkaç çalışma, sarkoidoz ve sitokinler arasında bir ilişki önermektedir. Bu nedenle sarkoidoz hastalığında serum kisspeptin-1 ve clusterin düzeylerini ölçmeyi amaçladık. Çalışmaya 36 sarkoidozlu hasta (12 erkek, 24 kadın) ve 36 sağlıklı kontrol (12 erkek, 24 kadın) olmak üzere toplam 72 katılımcı dahil edildi. Hastaların sosyal öyküsü, yaşı, başlangıç yaşı, süresi, lokalizasyonu ve cinsiyeti kaydedildi. Kisspeptin-1 ve clusterin seviyeleri ELISA (enzyme-linked immunosorbent assay) yöntemi kullanılarak belirlendi. Serum kisspeptin-1 düzeyi sarkoidozlu hastalarda olmayanlara göre daha yüksekti ancak bu fark istatistiksel olarak anlamlı değildi (sırasıyla 480,82±333,21 ve 403,71±213,14 ng/L, p=0,564). Serum klusterin düzeyleri sarkoidozlu hasta grubunda 87,12±39,73 ng/ml, sağlıklı kontrol grubunda 84,50±35,19 ng/ml olarak ölçüldü. Hasta grubunda klusterin düzeyleri açısından sağlıklı kontrollere göre anlamlı fark saptanmadı (p=0,894). Bu sonuçlar, kisspeptin-1 ve klusterinin sarkoidozda rol oynamadığını düşündürdü. Bildiğimiz kadarıyla henüz sarkoidozda serum kisspeptin-1 ve clusterin düzeyleri belirlenmemiştir. Bu nedenle kapsamlı ve ileri çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Sarkoidoz, Kisspeptin-1, Clusterin

Circulating Serum Levels of Kisspeptin-1 and Clusterin Levels in Sarcoidosis Patients

Abstract: As a multisystem inflammatory disorder, sarcoidosis (also known as Besnier-Boeck-Schaumann disease) can affect various parts of the human body. Several studies propose an association between sarcoidosis and cytokines. Therefore, we aimed to measure serum kisspeptin-1 and clusterin levels in sarcoidosis disease. A total of 72 participants, 36 patients with sarcoidosis (12 male and 24 female) and 36 healthy controls (12 male and 24 female) were included in the study. Social history, age, age of onset, duration, localization, and gender of the patients were recorded. Kisspeptin-1 and clusterin levels were determined by using ELISA (enzyme-linked immunosorbent assay) method. The serum kisspeptin-1 level was higher in the sarcoidosis patients than in those without, however these differences were not significant statistically (480.82±333.21 and 403.71±213.14 ng/L, p=0.564 respectively). The serum levels of clusterin were measured as 87.12±39.73 ng/ml in the sarcoidosis patients group and 84.50±35.19 ng/ml in the healthy controls. No significant differences were determined in terms of the clusterin levels in the patient's group, compared to the healthy controls (p=0.894). These results proposed that kisspeptin-1 and clusterin does not play a role in sarcoidosis. As far as we know, serum kisspeptin-1 and clusterin levels have not been determined in sarcoidosis. So, comprehensive and further studies are needed.

Keywords: Sarcoidosis, Kisspeptin-1, Clusterin

Presentation ID / Sunum No: 161

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2502-5234

Sarkoidoza Bağlı Bilateral Optik Perinöritin Uzun Dönem Takibi

Dr. Öğretim Üyesi Ahmet Ekizoğlu
Karabük Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı

Özet: Amaç: Sarkoidoz etiyolojisi bilinmeyen multisistem granülomatöz bir hastalıktır. Optik perinörit (OPN) spesifik hedef dokusu optik sinir kılıfı olan orbital inflamatuar hastalığın bir tipidir. Ben sarkoidoza bağlı bilateral optik perinöritli bir olgunun uzun dönem takibini sundum. Bulgular: 52 yaşında bayan hasta sarkoidoz tanısı konulduktan sonra göğüs hastalıklarından rutin göz muayenesi için kliniğimize sevk edildi. Herhangi bir şikayeti olmayan hastanın görme keskinliği bilateral 20/20 idi. Renkli görme testinde herhangi bir anormallik gözlenmedi. Rölatif afferent pupil defekti, proptozis ve enoftalmus yoktu. Göz hareketleri her yöne doğal ve ağrısızdı. Slit lamba muayenesinde ön kamarada inflamasyon ya da konjonktival hiperemi yoktu. Göz içi basıncı sağ gözde 18 mmHg, sol gözde 17 mmHg idi. Göz dilate edildikten sonra yapılan fundus muayenesinde sağ göz normal iken sol gözde optik disk sınırları silik ve kabarıktı. Kontrastlı MR incelemesinde beyin ve anterior görme yollarında anormal bir tutulum izlenmedi. Bu bulgularla hastaya sarkoidoza bağlı optik perinörit tanısı konulduktan sonra günde 60 mg oral prednizon tedavisi başlandı. Prednizona cevap alındıktan sonra prednizon tedavisi 2 ay içinde azaltılarak kesildi. Ancak, tedavi kesildikten 15 gün sonra hastanın sağ gözünde optik disk ödemi gelişti. Bu sefer günde 15 mg prednizon ve haftalık 7,5 mg metotreksat ile tekrar tedaviye başlanıldı. 2 hafta sonra yapılan muayenesinde optik disk ödemi düzelmişti. Daha sonra prednizon dozu günlük 10 mg'a azaltıldı ve metotreksat dozu haftalık 12,5 mg'a arttırıldı. Prednizon dozu 4 ay içinde azaltılarak kesildi. Hasta haftalık 12,5 mg metotreksatı 2 yıl boyunca kullandı. Bu sürede rekürrens görülmediği için 3 ay içinde metotreksat azaltılarak kesildi. Tedavisiz geçen 5 yıl içinde de hastada rekürrens izlenmedi. Sonuç: OPN nörosarkoidozun nadir bir formudur. OPN'li hastalarda MR görüntülemede optik sinir çevresinde tutulum görülmesine rağmen bizim olgumuzda olduğu gibi normal de görülebilir. Sarkoidoza bağlı OPN sadece tek taraflı değil bilateral de görülebilmektedir. Kortikosteroidler sarkoidoza bağlı OPN'lerde etkilidir, ancak azaltıldığına relapslar görülebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kortikosteroid, Optik Perinörit, Sarkoidoz

Long-Term Follow-Up of Bılateral Optıc Perıneurıtıs Due to Sarcoidosis

Abstract: Purpose: Sarcoidosis is a multisystem granulomatous disorder of unknown etiology. Optic perineuritis (OPN) is a type of orbital inflammatory disease, in which the specific target tissue is the optic nerve sheath. I presented the long-term follow-up of a case with bilateral optic perineuritis due to sarcoidosis. Results: A 52-year-old woman with sarcoidosis was referred to us by department of chest diseases for routine ophthalmologic examination. The results of fundus examination after pupillary dilation were normal in the right eye, but the left eye had a swollen optic nerve head. An MRI scan with contrast of the brain and anterior visual pathways revealed no abnormal enhancement. With these findings, the patient was diagnosed with OPN due to sarcoidosis and treatment was started with oral prednisone 60 mg daily. Once response to prednisone was obtained, the medication was gradually

tapered off over 2 months. However, optic nerve edema developed in the right eye of the patient after a period of 15 days without treatment. Treatment was started once again with oral prednisone 15 mg daily in addition to methotrexate 7.5 mg weekly. Fundus examination 2 weeks later revealed a normal optic disc with no edema. No recurrence was observed during the 5-years follow-up of the patient with systemic methotrexate treatment. Conclusions: OPN is a rare form of neurosarcoidosis. MRI in patient with OPN may show enhancement around the optic nerve but may also be normal, as in our case. OPN due to sarcoidosis may be seen not only unilateral, but also bilateral. Corticosteroid treatment is effective for OPN due to sarcoidosis, although tapering of treatment may cause relapse.

Keywords: Corticosteroids, Optic Perineuritis, Sarcoidosis

Presentation ID / Sunum No: 131

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0558-7296

Semptomatik ve Asemptomatik Hastada Operatif Histeroskopi Verilerimiz

Öğr. Gör. Dr Esra Özbaşlı
Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi

Özet: Amaç: Kliniğimizde yapılmış olan operatif histeroskopi vakalarının sonuçlarının değerlendirilmesi Metod: Temmuz 2022 ile Aralık 2022 tarihleri arasında Acıbadem Maslak Hastanesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği'nde operatif histeroskopi yapılmış olan 85 hastanın dosyası retrospektif olarak incelendi. Hastaların demografik, histeroskopik, klinik ve patolojik verileri değerlendirildi Bulgular: Araştırma kapsamında değerlendirilen 85 hastanın yaşı 41,47±7,99 yıl iken, BMI ortalaması 24,16±4,53 kg/m2 idi. Hastaların %77,6'sı (n=66) multipar iken, %11,8'i (n=10) menopoz döneminde idi ve %38,8'inde Cytotec kullanımı vardı. Menopoz olan hastaların menopoz süresi 5 (1-15) yıl idi. Servikal olgunlaşma için cytotec uygulama süresi preoperatif 2 (2-3) saat idi. Ultrasonda izlenen endometrial kalınlık ise 11 (4-22) mm idi. Cytotec kullanılan hastalarda 1 adet kullanılan hastaların %1,2'si, 2 adet alanlar %4,7'si ve 4 adet alanlar %30,6'sı idi. Hastaların %87,1'inin semptomatik iken, semptomatik hastaların %71,7'ünün ise anormal uterin kanama izlendi. Probe küretaj olanların oranı %52,9 iken, bu hastaların %98,8'inin patolojisi benign olarak geldi. Sadece 1 hastada (%1,2) polip zemininde atipik hiperplazi (EIN-endometrioid intraepitelyal neoplazi) izlendi. Histereskopik bulgulara bakıldığında; hastaların %72,9'unda polip, %12,9'unda myom, %7,1'inde sineşi ve %1,2'inde septum izlendi. Sadece 2 (% 2,2) hastada postoperatif komplikasyon izlendi. Bir hastada postoperatif erken dönemde hipervolemik hiponatremi izlenirken 1 hastada postoperatif 2. ayda intrauterin sineşiye bağlı amenore izlendi. Anormal uterin kanama tespit edilen 59 hastada histolojik değerlendirmede 47'sinde (%79,7) polip, 7'sinde (%11,9) myom, 4'ünde (%6,8) ise endometrial düzensizlik olduğu belirlendi. Sonuç: Operatif histeroskopi efektif, güvenli ve düşük komplikasyon oranlarına sahip minimal invaziv bir yaklaşımdır. Malignite potansiyeli de göz önüne alındığında kör olarak yapılan küretaj işlemi ile tanıda ve tedavide yetersiz kalınabilir. Histeroskopik yaklaşımın günlük pratiğimizde daha fazla yer alması bu olasılığı azaltabilir.

Anahtar Kelimeler: Operatif Histerektomi, Anormal Uterin Kanama, Endometrial Polip, Postmenapozal Endometrial Kalınlaşma

Presentation ID / Sunum No: 79

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3065-2419

Senkron Mide ve Kolon Kanseri

Dr. Enver Avcı
Konya Medova Hastanesi

Özet: Giriş İki veya daha fazla sindirim organında malignitelerin aynı anda ortaya çıkması sıra dışı bir durumdur. Çoklu primer tümörler, aynı hastada eş ya da farklı zamanda birbirinden ayrı gelişen tümörler olup; literatür de tüm karsinomların %0,7- 11,7'si oranında görülmektedir. Birden fazla primer tümörler iki gruba ayrılmaktadır: Senkron ve metakron. Eğer ikincil tümör aynı anda ya da 6 ay içinde saptanırsa senkron, ilk tümör tanısından 6 ay sonra tanı konulursa metakron tümör şekilnde tanımlanır. Burada demir eksikliği etyolojisi araştırmak amacı ile gastrointestinal tarama yapılan bir hastada saptanan senkron mide ve kolon kanserli olguyu sunmayı amaçladık. Olgu 85 yaşında erkek hasta son 1 aydır olan iştahsızlık, erken doyma, şişkinlik, aralıklı ishal ve crohn hastalığı nedeniyle immunsupresif tedavi almakta olan hastanın antiHBc IgG antikoru pozitiftir. hastanın tedavi süresince antiviral tedavi alması uygundur.-kilo kaybı şikayetleri ile tarafımıza başvurdu. Fizik muayenesinde patolojik bulgu yoktu. Demir eksikliği etyolojisine yönelik endoskopik gastrointestinal sistem taraması yapıldı. Özofagosgastroduodenoskopide piloru infiltre eden lezyon, kolonoskopide sigmoid kolonda lezyon izlendi. Alınan biyopsi sonuçları undiferansiye mide adenokarsinomu ve diferansiye kolon adenokarsinomu şeklindeydi. Tartışma Özellikle son yıllarda tarama tekniklerindeki iyileşme nedeniyle senkron ikinci birincil kanserlerin belirleme oranında bir artış olmuştur. Mide kanseri ile birlikte en sık görülen senkron kanser kolorektal kanserler iken aynı şekilde kolorektal kanserlerle birlikte en sık görülen senkron kanserde mide kanseridir. Senkron kanserlerin nasıl oluştuğu tam olarak bilinmemekle birlikte DNA hata onarım sistemindeki bir defektten kaynaklandığı düşünülmektedir. Gastrointestinal sistem incelemesinde riskli bir lezyon saptandığı takdirde geri kalan gastrointestinal traktın dikkatli şekilde incelenmesi önem arzeder. Böylece senkron tümörün erken tanısına bağlı olarak sağ kalımın azalması engellenebilecektir.

Anahtar Kelimeler: Mide Kanseri, Kolon Kanseri, Senkron Kanserler

Synchronous Gastric and Colonic Cancer

Abstract: Introduction The simultaneous occurrence of malignancies in two or more digestive organs is unusual. Multiple primary tumors are tumors that develop simultaneously or separately from each other in the same patient; In the literature, it is seen in 0.7-11.7% of all carcinomas. Multiple primary tumors are divided into two groups: Synchronous and metachronous. If the secondary tumor is detected at the same time or within 6 months, it is defined as a synchronous tumor; if the diagnosis is made 6 months after the initial tumor diagnosis, it is defined as a metachronous tumor. Here, we aimed to present a case of synchronous gastric and rectal cancer detected in a patient who underwent gastrointestinal screening to investigate the etiology of iron deficiency. Case An 85-year-old male patient applied to us with complaints of loss of appetite, early satiety, bloating, intermittent diarrhea and weight loss for the past 1 month. There was no pathological finding in his physical examination. Endoscopic gastrointestinal system screening was performed for the etiology of iron deficiency. A lesion infiltrating

the pylorus was observed in esophagosgastroduodenoscopy, and a lesion in the sigmoid colon was observed in colonoscopy. Biopsy results were undifferentiated gastric adenocarcinoma and differentiated colon adenocarcinoma. Discussion Especially in recent years, there has been an increase in the detection rate of synchronous second primary cancers due to the improvement in screening techniques. While colorectal cancer is the most common synchronous cancer with gastric cancer, gastric cancer is the most common synchronous cancer with colorectal cancers. Although it is not known exactly how synchronous cancers occur, it is thought to arise from a defect in the DNA error repair system. If a risky lesion is detected in the gastrointestinal tract examination, it is important to carefully examine the remaining gastrointestinal tract. Thus, the decrease in survival due to early diagnosis of synchronous tumor can be prevented.

Keywords: Gastric Carsinoma, Kolonic Carsinoma, Syncronous Cancers

Presentation ID / Sunum No: 322

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6084-2491

Senkron Triple Kolorektal Kanser İçin Laparoskopik Total Kolektomi: Bir Olgu Sunumu

Uzman Serdar Şenol
Samsun Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Birden çok malign kolorektal lezyonun ilk tanı anında tespit edilmesi, senkron kolorektal kanser olarak tanımlanır. Nadirdir ancak istisna değildir. Preoperatif dönemde bu nadir durumun tespiti, tekrarlayan ameliyat gereksinimini ortadan kaldırır. Burada 5 aydır devam eden karın ağrısı öyküsü ile hastanemize başvuran 62 yaşında bir erkek hastayı sunuyoruz. Hastanın ailesinde kanser öyküsü yoktu. Kolonoskopide anal vergeden 20 cm uzaklıkta yerleşimli bir tümör saptandı. Tümöre bağlı barsak obstrüksiyonu nedeniyle tüm kalın bağırsağın kolonoskopik incelemesi mümkün olmadı. Bilgisayarlı tomografide distal sigmoid kolon düzeyinde barsak duvar kalınlığında artış, mesenterde lenf nodları ile eş zamanlı olarak inen kolon proksimali düzeyinde 3 cm 'lik polipoid kitlesel lezyon izlendi. Hastaya laparoskopik total kolektomi ve ileorektal anastomoz uygulandı. Ameliyat sonrası patolojik incelemede, proksimal cerrahi sınır olarak tanımlanan ileal cerrahi sınıra 78, 111 ve 136 cm mesafelerde üç adet senkron invazif kolorektal kanser raporlandı. Senkron kolorektal kanserler ameliyat öncesi, palpasyonla ameliyat sırasında veya ameliyat sonrası kolonoskopi ile 6 aydan kısa sürede teşhis edilen tümörler olarak tanımlanır. Senkron kanserler, genel insidans oranı %4'ün altında olan görece nadir bir antitedir. Soliter kanserlerle karşılaştırıldığında, senkron kolorektal hastalık daha yüksek bir erkek / kadın oranı izlenir. İnflamatuar barsak hastalıkları, ailesel adenomatöz polipozis sendromları eşzamanlı kolorektal karsinom riskinin daha yüksek olduğu bildirilmiştir. Senkron kolorektal karsinom, soliter kanserlerden daha yüksek oranda MSI-pozitif kanserlere sahiptir. Sağ kolonda sola oranla daha sık izlenirler.

Anahtar Kelimeler: Koloreaktal Kanser, Laparoskopi

Presentation ID / Sunum No: 248

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000209850103

Sentrum Semiovale İnfarktlarının Klinik Spektrumu

Uzman Meltem Duraklı Ulukök
Özel Çankaya Tıp Merkezi

Özet: Sentrum semiovale infarktları tüm strokların yalnızca %1,2–2 si olup biribirlerinden klinik, radyolojik ve etyolojik özelliklerine göre iki farklı alt gruba ayrılabilir. 1)Geniş sentrum semiovale infarktı (maksimum çapı 1,5 cm 'den daha geniş) 2)Küçük sentrum semiovale infarktları (maksimum çapı 1,5 cm veya daha küçük). BULGULAR ve SONUÇLAR Bu çalışmaya fokal nörolojik defisiti olan, sentrum semiovale infarktı BBT veya MRI ile kanıtlanmışşen, 30'u erkek 34'ü kadın, toplam 64 hasta alındı. Görüntüleme yöntemlerine göre saptanan infarkt çapı 1.5 cm ve daha küçük olanlar küçük infarkt grubuna, maksimum infarkt çapı 1.5 cm'den geniş olanlar büyük infarkt grubuna alındı. Her iki grubın inme için risk faktörleri, klinik görünümleri, topografik özellikleri ve prognozları değerlendirildi. 64 hasta nın 8'inde (%28,1) küçük infarkt, 46'sında (%71,9) büyük infarkt saptandı. Tüm olguların 57'sinde (%89,1) hipertansiyonun en sık risk faktörüydü. Tüm grubun 44'ünde (%68,8) lökoaraiozis saptandı. Klinik tablolarına göre 4 sınıfa ayrıldı. Yüzdeki motor defisit (F), üst ekstremitelerdeki motor defisit (U), alt ekstremitelerdeki motor defisit de (L) olarak sembolize edildi. Sentrum semiovale infarktı olan hastaların tümüne bakıldığında en sık FUL hemiparezi ve kraniyal tutuluşla giden klinik tabloyla karşılaşıldı. TARTIŞMA Serebral hemisferlerin subkortikal bölgesi, iki farklı vasküler beslenme alanına sahiptir. Bunlardan biri sentrum semiovale olarak adlandırılan, orta serebral arterin süperfisiyel arterlerinden çıkan uzun medüler dallar ile beslenen süperfisiyel perfore arterlerin bölgesi, diğeri ise lentikülostriat, anterior koroidal ve talamoperforant arterlerin suladığı derin perfore arterlerin bölgesidir. Stephan J.Read ve arkadaşlarının yaptıkları bir çalışmada, strok birimlerine yapılan başvuruların %1,2 sini oluşturan akut sentrum semiovale infarktlarının, en az görünen inme alt türlerinden biri olduğu belirlenmiştir. FUL bölgelerini içeren saf motor felç en sık gözlenen klinik bulgudur. Sonuç olarak sentrum semiovale infarktları sık görülmeyen ancak oldukça farklı klinik çeşitlilik gösteren inme alt türleridir. İnmeden korunma predispozan çevre ve konak faktörlerinin anlaşılmasıyla daha kolay olur.

Anahtar Kelimeler: Sentrum Semiovale, Sentrum Ovale İnfarktları, İnme

Presentation ID / Sunum No: 61

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0865-1073

Servikal Özefagus Tabakası Kalınlıklarının Sonografik Ölçümünün Reflü Özefagit Tanısındaki Rolü

Uzman Ümit Derundere
Özel Karataş Hastanesi

Özet: Giriş: Gastroözofageal reflü hastalığı (GÖRH) tanısı klinik semptomlara dayanır. GERD ilerlediğinde, daha fazla tanısal çalışma gereklidir. GÖRH tanısında üst gastrointestinal endoskopi altın standarttır. Yemek borusu sonografisi bu organın konumu nedeniyle zordur, yemek borusunun sadece bir kısmı radyolog tarafından görülebilmektedir. Bu çalışmanın amacı, gastroözofageal reflü hastalarının özofagusunu ultrasonografi ile değerlendirmek ve mukoza, submukoza ve muskularis propria ölçümleri ile endoskopik ve klinik bulgular arasındaki ilişkileri araştırmaktır. Gereç ve Yöntemler: Çalışmaya endoskopik olarak kanıtlanmış reflü özofajiti olan ve ek patolojiler nedeniyle abdominal ultrasonografi yapılırken eş zamanlı olarak servikal özefagus ultrasonu yapılan 68 hasta dahil edilmiştir. Ek olarak reflü özefajiti olmayan ve yine ek patolojiler nedeniyle abdominal ultrasonografi yapılan ve yaş ve cinsiyet olarak eşleştirilmiş 68 sağlıklı hasta değerlendirilmiştir. Tüm hastalarda tiroid bezi seviyesinden servikal özofagus değerlendirildi ve mukoza, submukoza ve muskularis propria kalınlıklarına ilişkin ölçümler alındı. Hasta grubunun ultrasonografik değerlendirmesine ait veriler kontrol grubu ile karşılaştırıldı. Bu tabakaların kalınlıkları ile klinik semptomlar arasındaki korelasyonlar da değerlendirildi. Bu çalışmada tüm bilgiler retrospektif olarak toplanmıştır. Bulgular: Servikal özofagusun musküler, submukozal ve mukozal kalınlıkları, hasta ve kontrol grupları arasında önemli ölçüde farklılık gösterdi. Regresyon analizi, ağız kokusu, mide ekşimesi, disfaji ve regürjitasyon semptomları arasında ağız kokusu bağımsız olarak artmış kas kalınlığı ile ilişkiliyken, mide ekşimesi bağımsız olarak özofagusun azalmış mukozal ve submukozal kalınlığı ile ilişkili saptandı. Reflüye bağlı özofajit, özofagus yaralanması ile ilişkilidir. Endoskopi ana tanı aracıdır. GERD ile ilişkili hastalıklar için ayrıca bilgi verir. Öte yandan, sonografi ucuzdur, non-invaziv teşhis aracıdır ve yüksek çözünürlüklü görüntüler sağlar. Bu çalışmada kontrollere kıyasla üst özofagus mukozal, submukozal ve kas duvar kalınlıklarında farklılıklar saptandı. Bulgularımız, ultrasonografinin GÖRH tanısına yardımcı olabileceğini ve hastalığın klinik semptomları hakkında doğrulayıcı ipuçları sağlayabileceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Reflü, Özefajit, Usg

Presentation ID / Sunum No: 118

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5349-9699

Seyrek Blinen Bir Halitosis Sebebi Olarak: Allerjik Rinit

Dr. Öğretim Üyesi Eren Yılmaz[1], Uzman Dr. Mustafa Caner Kesimli[2]
[1] Gelişim Üniversitesi
[2] Özel Muayenehane

*Corresponding author: Eren Yılmaz

Özet: Giriş Halitosis vakalarının %80-90'ı ağız boşluğundan kaynaklanır. Oral kavite ile bağlantılı olarak nazal patolojiler de benzer sebebeplerle ağız kokusuna sebep olabilir Bu araştırmada alerjik rinit tanılı hastalar ile alerjik rinit tanısı olmayan hastaların oral volatil sülfür bileşikleri karşılaştırılacaktır. Materyal Metod Bu araştırmaya ağız kokusu şikayeti bulunan, alerjik rinit semptomları ve muayene bulguları gösteren 10 adet hasta ile, objektif ağız kokusu şikayeti olmayan 10 adet hasta alınmıştır. Katılımcıların hepsine OralChroma ile ölçüm yapılmıştır ve nefeste bulunan volatil sülfür bileşikleri (Metil Merkaptan,DiMetilSülfür,Hidrojen Sülfür) karşılaştırılmıştır. Bulgular Araştırma grubunun HS seviyesi 13,9, kontrol grubunun HS seviyesi ise 16,4 saptanmıştır (p:0,54). Araştırma grubunun MM seviyesi 109,2, kontrol grubunun MM seviyesi 9,5 saptanmıştır (p<0,001). Araştırma grubunun DMS seviyesi 5,2, kontrol grubunun DMS seviyesi 4,2 saptanmıştır (p:089). Sonuç Ağız kokusu ile başvuran hastalarda oral patolojilerin yanı sıra nazal patolojiler de iyi sorgulanmalıdır. Özellikle allerjik rinit artan mukus sekeresyonu ve bunun bakteriyel sindirimi sonucunda ağız kokusuna sebep olan önemli bir etmendir.

Anahtar Kelimeler: Halitosis, Allerjik Rinit, Oral Chroma

As a Rare Cause of Halitosis: Allergic Rhinitis

Abstract: Introduction 80-90% of halitosis cases originate from the oral cavity. In this study, oral volatile sulfur compounds of patients with a diagnosis of allergic rhinitis and those without a diagnosis of allergic rhinitis will be compared. Material Method Ten patients with halitosis, allergic rhinitis symptoms and examination findings, and 10 patients without objective halitosis were included in this study. All participants were measured with OralChroma and the volatile sulfur compounds in the breath (Methyl Mercaptan, DiMethyl Sulfur, Hydrogen Sulfide) were compared. Results The HS level of the research group was 13.9, and the HS level of the control group was 16.4 (p:0.54). The MM level of the research group was 109.2, and the MM level of the control group was 9.5 (p<0.001). The DMS level of the research group was 5.2, and the DMS level of the control group was 4.2 (p:089). Conclusion In addition to oral pathologies, nasal pathologies should also be questioned well in patients presenting with bad breath. Especially allergic rhinitis is an important factor that causes bad breath as a result of increased mucus secretion and its bacterial digestion.

Keywords: Halitosis, Allergic Rhinitis, Oral Chroma

Presentation ID / Sunum No: 219

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8581-6548

Sıçanlarda Deneysel Beyin İskemisinde 2 Haftalık Naringin Uygulamasının Serebellumda Apoptosize Etkisi

Ma.St. Zübeyde Dut[1], Arş.Gör.Dr. Gözde Acar [1,] Arş.Gör.Dr. Esen Yılmaz[1], Arş.Gör.Dr. Tuğçe Aladağ [1,] Prof.Dr. Rasim Moğulkoç[1], Prof.Dr. Abdülkerim Kasım Baltacı [1]

[1] Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi Fizyoloji Anabilim Dalı

*Corresponding author: Zübeyde Dut

Özet: Serebral iskemi sırasında beyin dokusu, iskemi ve reperfüzyon (I/R) olmak üzere birbirini takip eden iki aşamada hasara uğrar. İskemik fazda, beyin dokusu bozulmuş dolaşım sistemi (serebrovasküler) nedeniyle biyoenerjetik başarısızlığa uğrar, bu da O2-glikoz yoksunluğuna ve bunun sonucunda beyin hasarına neden olur. Çalışmanın amacı sıçanlarda oluşturulan deneysel beyin iskemi-reperfüzyonunda iki hafta süreli naringin uygulamasının serebellum dokusundaki apoptozise olan etkisinin belirlenmesiydi. Araştırma Selçuk Üniversitesi Deney Hayvanları Araştırma ve Uygulama Merkezinden temin edilen 8 haftalık Wistar tipi erkek 40 erkek rat üzerinde gerçekleştirildi. Ratlarda deneysel beyin iskemi-reperfüzyonu genel anestezi altında gerçekleştirildi (karotid arterler 30 dakika süre ile iskemiye maruz bırakıldı). Deney grupları şu şekilde oluşturuldu. 1) Kontrol grubu, 2) Sham, 3) Sham+ çözücü 4) İskemi-reperfüzyon, 5) İskemi-reperfüzyon + iki hafta süreyle Naringin takviyesi yapılan grup. Deneylerin bitiminde genel anestezi altındaki hayvanlarda öncelikle kalpten kan alındıktan sonra servikal dislokasyonla hayvanlar öldürülerek alınan serebellum dokusunda elisa yöntemi ile Kaspaz-3 seviyesi belirlendi. İskemi-reperfüzyon serebelluk kaspaz 3 değerlerinde artışa yol açarken 2 hafta süreli Naringin takviyesi iskemi-reperfüzyona bağlı artan kaspaz 3 aktivitesini önemli şekilde baskılamıştır. Çalışmanın sonuçları sıçanlarda beyin iskemi reperfüzyonuna bağlı artan apoptozisin naringin tedavisiyle düzeldiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Deneysel Beyin İskemi-Reperfüzyonu, Naringin, Kaspaz 3, Apoptosis, Sıçan

Effect of 2-Week Naringin Administration On Cerebellum Apoptosize in Experimental Brain Ischemia in Rats

Abstract: During cerebral ischemia, brain tissue is damaged in two successive stages: ischemia and reperfusion (I/R). In the ischemic phase, brain tissue undergoes bioenergetic failure due to impaired circulatory system (cerebrovascular) resulting in O2-glucose deprivation and consequent brain damage. The aim of the study was to determine the effect of two-week administration of naringin on apoptosis in the cerebellum tissue in experimental brain ischemia-reperfusion in rats. The research was carried out on 40 8-week-old Wistar type male rats obtained from the Experimental Animals Research and Application Center of Selçuk University. Experimental brain ischemia-reperfusion in rats was performed under general anesthesia (carotid arteries were exposed to ischemia for 30 minutes). Experimental groups were formed as follows.1) Control group, 2) Sham, 3) Sham + solvent 4) Ischemia-reperfusion, 5) Ischemia-reperfusion + Naringin supplemented group for two weeks.At the end of the experiments, the level of Caspase-3 was determined by elisa method in the cerebellum tissue taken by

killing the animals by cervical dislocation after blood was taken from the heart first of all in animals under general anesthesia. While ischemia-reperfusion led to an increase in cerebellar caspase 3 values, Naringin supplementation for 2 weeks significantly suppressed the increased caspase 3 activity due to ischemia-reperfusion. The results of the study show that increased apoptosis due to cerebral ischemia reperfusion in rats is improved by naringin treatment.

Keywords: Experimental Brain İschemia-Reperfusion, Naringin, Caspase 3, Apoptosis, Rat

Presentation ID / Sunum No: 320

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3445-3804; 0000-0001-9025-6605

Sınırlı Evre Küçük Hücreli Akciğer Karsinomlu Olguların Klinik, Patolojik ve Radyolojik Bulgularının Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Akın Öztürk[1], Uzman Dr. Murat Kavas[2]

[1] SBÜ Süreyyapaşa Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi Eğitim Araştırma Hastanesi Onkoloji

[2] SBÜ Süreyyapaşa Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi Eğitim Araştırma Hastanesi Göğüs Hastalıkları Kliniği

*Corresponding author: Murat Kavas

Özet: Giriş: Küçük hücreli akciğer kanseri (KHAK), tüm akciğer kanserlerinin yaklaşık %15'ini oluşturur ve yüksek proliferasyon hızı, erken metastaz yapma eğilimi ve kötü prognozu ile dikkat çeker. Hastalarin %90'indan fazlasi sigara içicisidir. KHAK, kemoterapi (KT) ve radyoterapiye (RT) oldukça duyarlı olmasına rağmen, çoğu hastada hızla nüksler görülmektedir. 5 yıllık sağ kalım oranı %10'dan azdır. KHAK, iki gruba ayrılmış olup, %65'ini yaygın evre (YE-KHAK) ve %35'ini ise sınırlı evre (SE-KHAK) hastalık oluşturmaktadır. Metod:Bu çalışmada, Süreyyapaşa Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi Eğitim Araştırma Hastanesi Onkoloji polikliniğinde takip ettiğmiz ve tedavi verdiğimiz sınırlı evre küçük hücreli akciğer karsinomlu olguların klinik, patolojik ve radyolojik bulgularını inceleyip, nüks gelişen ve gelişmeyenlerde özellikleri karşılaştırıp, Ki-67 değeri ile yaş, sigara paket /yıl, Tümör-SUV değeri ve tümör boyutu arasındaki korelasyonu incelemeyi amaçladık. Çalışma toplam 97 kişi üzerinden yapılmıştır. Araştırmaya katılanlarda nüks gelişenlerde ki-67 ortalaması 75,7±16,1, nüks gelişmeyenlerde ise 77,1±12,5 idi. Gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmadı (p:0,733) Ki-67 değeri ile yaş ve sigara kullanımı (paket /yıl) arasında negatif yönde orta düzeyde korelasyon saptandı. Yaş ve sigara kullanımı arttıkça, ki-67 değeri istatistiksel olarak anlamlı derecede azalmaktadır. Ki-67 ile tümör boyutu arasında ise pozitif yönde orta düzeyde korelasyon saptandı. Buna göre ki-67 değeri arttıkça tümör boyutunun da istatistiksel olarak anlamlı derecede arttığı saptandı. Ki-67 değeri ile nükse kadar geçen süre arasındaki korelasyon incelendiğinde ki-67 değeri arttıkça nükse kadar geçen süre düşmekteydi ancak bu korelasyonun istatistiksel olarak anlamlı olmadığı saptandı. Sonuç: Bu veriler ışığında; Primer Tümör çapının büyük olduğu hastalarda, ki-67 proliferasyon indeksinin fazla olduğu ve ki-67 proliferasyon indeksi fazla olan hastalarında tedavi modalitelerine daha duyarlı olma eğiliminde olduğunu (her ne kadar istatistlik anlamlılığa ulaşmasada) gözlemledik. Sonuçlarımızın istatistlik anlamlılık kazanabilmesi için daha büyük hasta örneklemleri ile çalışmanın yapılması gerektiğini düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Küçük Hücreli Akciğer Kanseri, Ki 67, Nüks, Sınırlı Hastalık, Sigara, Tümör Boyutu,

Presentation ID / Sunum No: 54

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Tıp Fakültesi Araştırma ve Uygulama Hastanesine Başvuran Hastalarda Latent Tüberküloz Tanısında İnterferon Gama Salınım Testi ve Tüberkülin Deri Testinin Karşılaştırılması

Araştırmacı Hamdi Karahan[1], Prof.Dr. Mustafa Zahir Bakıcı[2], Prof.Dr. Ömer Tamer Doğan[1], Prof.Dr. Ali Şahin[1], Dr. Öğretim Üyesi Mahmut Ekici[3]

[1] Sivas Cumhuriyet Üniversitesi

[2] Bht Clinic İstanbul Tema Hastanesi

[3] Sivas Medicana Hastanesi

*Corresponding author: Hamdi Karahan

Özet: Mycobacterium tuberculosis bakterisi hayat boyu bütün yaş gruplarında hastalık oluşturabilen hücre içi bir patojendir. Dünya nüfusunun üçte biri M. tuberculosis ile enfektedir. Latent tüberküloz enfeksiyonu yeni aktif tüberküloz enfeksiyonu için kaynak oluşturmaktadır. Günümüzde latent tüberküloz enfeksiyon tanısında altın standart niteliğinde bir test yoktur. Ancak Tüberkülin deri testi (TDT) bu amaç için uzun yıllardır kullanılmaktadır. Son yıllarda Tüberkülin deri testine alternatif olarak kandan çalışılan İnterferon Gamma Salınım testleri geliştirilmiştir. Çalışmamızda Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Göğüs Hastalıkları ve Tüberküloz, Romatoloji (Dahiliye) Bilim Dalı ve Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları polikliniklerine başvuran latent tüberküloz enfeksiyonu şüphesi olan hastalarda TDT ile Quantiferon TB-Gold In tube testinin tanısal değerinin karşılaştırması amaçlanmıştır. Bu amaç için latent tüberküloz enfeksiyonu şüphesi olan 60 hastada TDT ve Quantiferon TB- Gold In Tube testleri karşılıklı olarak çalışılmış ve sonuçları değerlendirilmiştir. Quantiferon-TB Gold In-Tube testi pozitif bulunan 23 bireyden beşinde TDT pozitif bulunurken, 18 birey negatif olarak bulunmuştur. TDT'nin negatif olduğu 37 bireyin 33'ünde Quantiferon-TB Gold In-Tube testi negatif bulunurken, 4 bireyde pozitif olarak bulunmuştur. Tüberkülin deri testinin duyarlılığı %85.7 olarak bulunmuştur. Quantiferon-TB Gold In-Tube testinin duyarlılığı %55.5, özgüllüğü %64.7, pozitif prediktif değeri %24.73, negatif prediktif değeri ise %89.18 olarak bulunmuştur. Çalışmamızda TDT ve Quantiferon-TB Gold In-Tube testlerinde düşük derecede uyum saptanmıştır. Latent tüberküloz tanısında Quantiferon-TB Gold In-Tube testinin TDT'ine göre daha duyarlı olduğu saptanmıştır. TDT ve Quantiferon-TB Gold In-Tube testinin avantajları ve dezavantajları dikkate alındığında yüz yıla yakın süredir toplumda tüberküloz taramasında kullanılan TDT'ine Quantiferon-TB Gold In-Tube testinin alternatif olarak önerilebileceği düşünülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Latent Tüberküloz, İnterferon Gama Salınım Testleri, Quantiferon-Tb Gold in Tube Testi, Tüberkülin Deri Testi.

Comparıson of Interferon Gama Release Test and Tuberculın Skın Test in the Dıagnosıs of Latent Tuberculosıs in Patıents Applıed to Sivas Cumhuriyet Unıversıty Medıcal Faculty Research and Applıcatıon Hospıtal

Abstract: Mycobacterium tuberculosis is an intracellular pathogen that can cause disease in all age groups throughout life. One-third of the world's population is infected with M. tuberculosis. Latent tuberculosis infection is the source of new active tuberculosis infection. Currently, there is no gold standard test for the diagnosis of latent tuberculosis infection. However, the Tuberculin Skin Test (TST) has been used for this purpose for many years. In recent years, Interferon Gamma Release tests from the blood have been developed as an alternative to the Tuberculin skin test. In our study, it was aimed to compare the diagnostic value of TST and Quantiferon TB-Gold In tube test in patients with suspected latent tuberculosis infection who applied to Sivas Cumhuriyet University Medical Faculty Hospital Chest Diseases and Tuberculosis, Rheumatology (Internal Medicine) Department and Pediatric Health and Diseases outpatient clinics. For this purpose, TST and Quantiferon TB-Gold In Tube tests were studied mutually in 60 patients with suspected latent tuberculosis infection and their results were evaluated. Five of 23 individuals with positive Quantiferon-TB Gold In-Tube test were found to be TST positive, while 18 individuals were found to be negative. Quantiferon-TB Gold In-Tube test was found to be negative in 33 of 37 individuals with negative TST, and positive in 4 individuals. The sensitivity of the tuberculin skin test was found to be 85.7%. The sensitivity of the Quantiferon-TB Gold In-Tube test was 55.5%, the specificity was 64.7%, the positive predictive value was 24.73%, and the negative predictive value was 89.18%. In our study, a low degree of agreement was found in the TST and Quantiferon-TB Gold In-Tube tests. Quantiferon-TB Gold In-Tube test was found to be more sensitive than TST in the diagnosis of latent tuberculosis. Considering the advantages and disadvantages of the TST and Quantiferon-TB Gold In-Tube test, it was thought that the Quantiferon-TB Gold In-Tube test could be recommended as an alternative to the TST, which has been used for tuberculosis screening in the community for nearly a century.

Keywords: Latent Tuberculosis, Interferon Gamma Release Tests, Quantiferon-Tb Gold in Tube Test, Tuberculin Skin Test.

Presentation ID / Sunum No: 142

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8538-3076

Şizofreni Hastalarında Kraniofasyal Değişiklikler

Dr. Öğretim Üyesi Asrın Nalbant
Bakırçay Üniversitesi

Özet: Giriş: Nörogelişimsel bozukluklar, çeşitli genetik anormalliklerin veya çevresel olumsuzlukların neden olabileceği erken beyin gelişiminin bozulmasından kaynaklanır. Neuregulin-1 (NRG1), çeşitli nörogelişimsel ve plastisite ile ilişkili geniş bir epidermal büyüme faktörleri ailesidir. NRG1 geni, psikotik hastalık riski ve psikozda yapısal ve fonksiyonel nörogörüntüleme anormallikleri ile replikasyonel olarak ilişkilendirilmiştir. Yüz ve beyin, gebeliğin 5. ila 13. haftalarında aynı ektodermal dokudan gelişmektedir. Bu haftalarda fetüsün nörolojik gelişiminde bir gelişim bozukluğu meydana gelirse, beynin etkilenen kısımlarının yanı sıra, kraniyal ve anterior yüz bölgelerinde fosil işareti olarak adlandırılan belirtiler gözlemlenmektedir. Yüz çaplarının ölçümüne dayalı kantitatif çalışmalarda şizofreni hastalarında nörogelişimsel bozukluklara dayalı dismorfolojinin genellikle kraniyofasiyal bölgede yoğunlaştığı bildirilmiştir. Çalışmamızda şizofreni hastalarında kraniyofasyal bölgede morfometrik ölçüm yapılmış makaleleri tarayarak bu hastalarda metrik ölçümlerlerden oluşan yapay zeka programı geliştirilerek tanıda kullanılabilirliğini sorgulamayı amaçladık. Materyal-Metod: Bu meta analiz çalışmasında Nisan 2022- Aralık 2022 tarihleri arasında pubmed ve google scholar arama motorlarında; 1994-2023 yıllarında yapılmış araştırma makaleleri taranmıştır. Çalışmamıza bu makalelerden kraniyofasyal bölgede morfometrik ölçüm yapmış olanlar dahil edilmiştir. Bulgular: Çalışmada şizofreni, kraniyofasyal ve dismorfoloji anahtar kelimeleri ile 130 makale tespit edilmiştir. Bu makalelerden 26 tanesi şizofreni hastalarında morfometrik ölçüm yaptığı bulunmuştur. Çalışmaya bu 26 makale dahil edilmiştir. Çalışmaların sonucunda şizofreni hastalarının geniş kafa tabanı, daha küçük alt yüz yüksekliği (glabella-subnazale), çıkıntılı kulaklar ve daha kısa, daha geniş damak yapısına sahip olduğu, baş çevresinin sağlıklı bireylere göre değiştiği, orta ve alt yüz yüksekliklerinin anlamlı olarak daha uzun, üst yüz ve alt yüz bölgesinin belirgin olarak uzamış olduğu, paranazal sinüs hacimlerinde azalma, frontonazal bölgenin şekil ve büyüklüğünün değiştiği tespit edilmiştir. Sonuç: Şizofreni üzerine yapılan morfometrik çalışma verilerinin değerlendirilmesinin sonucunda, şizofreni tanısının kraniyofasyal morfometrik ölçümlerin işlendiği bir algoritmanın yapay zeka teknolojisi ile şizofreni tanısında kullanılabileceğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Şizofreni, Kraniyosaiyal, Morfometri, Pskioz

Craniofacial Changes in Patients With Schizophrenia

Abstract: Introduction: Neurodevelopmental disorders result from disruption of early brain development, which various genetic abnormalities or environmental adversities may cause. The face and brain develop from the same ectodermal tissue during pregnancy's 5th to 13th weeks. Neuregulin-1 (NRG1) is a large family of epidermal growth factors associated with neurodevelopmental and plasticity. The NRG1 gene has been a replication ally related to the risk of psychotic illness and structural and functional neuroimaging abnormalities in psychosis. Suppose a developmental disorder occurs in the neurological development of the fetus during these weeks. In that case, fossil signs are observed in the

cranial and anterior facial regions and the affected parts of the brain. In quantitative studies based on measuring facial diameters, it has been reported that dysmorphology based on neurodevelopmental disorders is generally concentrated in the craniofacial region in patients with schizophrenia.In our study, we aimed to examine the usability of schizophrenia patients in diagnosis by developing an artificial intelligence program consisting of metric measurements by scanning the articles in which morphometric measurements were made in the craniofacial region. Material-Method: In this meta-analysis study, between April 2022 and December 2022, PubMed and Google scholar search engines; Research articles made in the years 1994-2023 were listed. Among these articles, those who made morphometric measurements in the craniofacial region were included in our study. Results: In the study, 130 articles were identified with the keywords schizophrenia, craniofacial, and dysmorphology. It was found that 26 of these articles made morphometric measurements in patients with schizophrenia. These 26 articles were included in the study. As a result of the studies, patients with schizophrenia had a broad skull base, smaller lower face height (glabella-subnasale), protruding ears, and a shorter, broader palate; head circumference was different compared to healthy individuals, middle and lower face heights were significantly longer, upper It was determined that the face and lower face regions were elongated considerably, the volume of the paranasal sinuses decreased, the shape and size of the frontonasal region changed. Conclusion: As a result of the evaluation of the morphometric study data on schizophrenia, we think that an algorithm in which craniofacial morphometric measurements of the diagnosis of schizophrenia can be used in the diagnosis of schizophrenia with artificial intelligence technology.

Keywords: Schizophrenia, Craniofacial, Morphometry, Psychosis

Presentation ID / Sunum No: 220

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1571-0254

Soliter Böbrekli Hastalarda 10 Yıllık Takipte Arteriyel Sertlikteki Değişikliğin Değerlendirilmesi: Laboratuvar ve Klinik Parametrelerdeki Değişim ile İlişkisi

Uzman Dr. Raziye Yazıcı[1], Prof.Dr. İbrahim Güney[2]

[1] *SBÜ Konya Beyhekim Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Nefroloji Bölümü, Konya, Türkiye, E-mail: drraziye42@hotmail.com*

[2] *Konya Şehir Hastanesi, Nefroloji Bölümü, Konya, Türkiye*

*Corresponding author: Raziye Yazıcı

Özet: Amaç: Nabız dalga hızı (PWV) ölçümü ile değerlendirilen arteriyel sertlik (AS), ateroskleroz ve kardiyovasküler riskin prediktörüdür ve kronik böbrek hastalığı olan hastalarda artmaktadır. Soliter böbrekli hastalarda AS ile ilgili sınırlı sayıda çalışma bulunmaktadır. Bu çalışmada soliter böbrekli hastalarda uzun dönem izlemde AS' deki değişimi ve bu değişimle ilişkili parametreleri araştırmayı amaçladık.

Yöntemler: Bu çalışmaya nefroloji polikliniğinde izlenen soliter böbrekli 47 hasta dahil edildi. Demografik ve klinik/laboratuar parametreler hasta kayıtlarından elde edildi. Başlangıç ve 10-yıllık takip PWV, Mobile-O-Graph NG arteriograf cihazı kullanılarak ölçüldü.

Bulgular: 47 hastanın 10' u çalışmaya katılmak istemedi; 9' una ulaşılamadı; 3 hastaya renal replasman tedavisi başlandı, ve son olarak 25 hastanın verileri incelendi (16 (%64), kadın; ortalama yaş:52±8 yıl; ortalama takip:10,8±0,5 yıl). Başlangıç değerleri ile karşılaştırıldığında, tahmini glomerüler filtrasyon hızında (eGFR) 30 ml/dk'lık bir azalma (p=0,000), sistolik kan basıncında (KB) 9,3 mmHg'lık bir artış (p=0,042), diyastolik KB'de 5,5 mmHg'lık bir artış (p=0,032), albüminde (p=0,003) ve hemoglobinde (p=0,042) artış, magnezyumda azalma (p=0,001) ve PWV'de 1,2±0,7m/sn'lik bir artış (p=0,000) vardı. Korelasyon analizinde PWV, yaş (r=0,655, p=0,001), sistolik KB (r=0,531, p=0,008), diyastolik KB (r=0,477, p=0,019) ile pozitif, eGFR ile negatif korelasyon gösterdi. (r=-0,470, p=0,032). Lineer regresyon analizinde, yaş (ß=0,460, p=0,003) ve sistolik KB değişimi (ß=0,575, p=0,000), PWV'deki bu artışla anlamlı olarak ilişkili faktörler olarak bulundu.

Sonuç: Bulgularımız, 10 yıllık takipte soliter böbrekli hastaların PWV ölçümlerinin 1,2±0,7m/sn arttığını ve PWV'deki bu değişikliğin yaşlanma ve sistolik BP değişimi ile ilişkili olduğunu gösterdi. Bu nedenle bu hastalarda kan basıncı kontrolüne yönelik önlemler ve aterosklerotik hastalıklar açısından yakın izlem önerilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Arteriyel Sertlik, Uzun Dönem Takip, Nabız Dalga Hızı, Soliter Böbrek

Evaluation of the Change in Arterial Stiffness During 10-Year Follow-Up in Patients With Solitary Kidney: Its Relationship With the Change in Clinical and Laboratory Parameters

Abstract: Objective: Arterial stiffness (AS), assessed by pulse wave velocity (PWV) measurement, is predictor of atherosclerosis and cardiovascular risk and it is increased in chronic kidney disease patients. There are limited number of studies about AS in patients with solitary kidney. In this study, we aimed to investigate the change in AS during long-term follow-up and the related parameters with this change in patients with solitary kidney.

Methods: In this study, 47 patients with solitary kidney followed up in nephrology outpatient clinic were included. Demographic and clinical/laboratory parameters were obtained from patient records. Baseline and 10-year follow-up PWV values were measured using Mobile-O-Graph NG arteriograph device.

Results: Of the 47 patients,10 didn't want to participate in the study; 9 were lost to follow-up; 3 underwent renal replacement therapy and finally, the data of 25 patients were analysed (16 (64%), female; mean age:52±8years; mean follow-up:10.8±0.5years). Compared with baseline values, there was a decrease of 30 ml/min in estimated glomerular filtration rate (eGFR) (p=0.000), an increase of 9.3mmHg in systolic blood pressure (BP) (p=0.042), an increase of 5.5mmHg in diastolic BP (p=0.032), an increase in albumin (p=0.003) and hemoglobin (p=0.042), a decrease in magnesium (p=0.001) and an increase of 1.2±0.7m/sec in PWV (p=0.000). In the correlation analysis, PWV was positively correlated with age (r=0.655, p=0.001), systolic BP (r=0.531, p=0.008), diastolic BP (r=0.477, p=0.019), and negatively correlated with eGFR (r=-0.470, p=0.032).In linear regression analysis, age (ß=0.460, p=0.003) and systolic BP change (ß=0.575, p=0.000) were found as the factors related with this increase in PWV, significantly.

Conclusion: Our findings showed that during 10-year follow-up, PWV of the patients with solitary kidney were increased by 1.2±0.7m/sec and this change in PWV was associated with ageing and systolic BP change. So, precautions for BP control and close monitoring for atherosclerotic diseases in these patients should be suggested.

Keywords: Arterial Stiffness, Long-Term Follow-Up, Pulse Wave Velocity, Solitary Kidney

Presentation ID / Sunum No: 136

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4828-7576

Son Dönem Böbrek Yetmezliği Nedeniyle Rutin Diyaliz Tedavisi Alan Bir Hastada Gelişen Valasiklovir İlişkili Nörotoksisite

Dr. Bişar Ergün

İç Hastalıkları ve Yoğun Bakım Uzmanı, Tekirdağ Dr. İsmail Fehmi Cumalioğlu Şehir Hastanesi, Tekirdağ, Türkiye

Özet: Giriş: Asiklovir ve valasiklovir kullanımından sonra özellikle böbrek yetmezliği olan hastalarda 9-karboksimetoksimetil guanin metabolitinin birikmesine bağlı olarak ensefalopati gelişebilir. Diyaliz tedavisi alan kronik böbrek yetmezliği olan bir hastada valasiklovir ilişkili nörotoksiteyi sunmayı amaçladık. Olgu sunumu: 67 yaşında son dönem böbrek hastalığı nedeniyle hemodiyalize giren hipertansif erkek hastada yüzünün sol tarafında herpes zoster gelişti. Tedavi için oral valasiklovir 500 mg/gün başlandı. Analjezik amaçlı gabapentin veya pregabalin kullanmadı. Günlük yaşam aktivitelerini bağımsız olarak yapabiliyorken ilk valasiklovir dozundan kısa bir süre sonra hastada konfüzyon ve dezoryantasyon gelişti. İkinci dozdan (ikinci gün) sonra, acil servise konuşma bozukluğu ve bilinç bulanıklığı (Glasgow Koma Skalası: E3, V2, M5) ile başvurdu. Hemodinamik olarak stabildi ve ateş yüksekliği yoktu. Beyin bilgisayarlı tomografi ve manyetik rezonans görüntülemede akut bir sorun saptanmadı. Lomber ponksiyon analiz sonuçları menenjit veya subaraknoid kanama ile uyumlu değildi. Beyin omurilik sıvısında herpes simplex ve varisella zoster virüsü PCR testleri negatifti. Yatışının ikinci gününde yapılan elektroensefalogram metabolik/toksik ensefalopati ile uyumlu olarak yorumlandı. Hasta yoğun bakıma kabul edildikten sonra daha da bozulan bilinç kaybı nedeniyle entübe edildi. Müdahaleler: Valasiklovir ile ilişkili nörotoksisiteden şüphelenildi ve ilaç kesildi. Hemodiyalize yattığı gün başlandı ve beş gün boyunca her gün tekrarlandı. Nörolojik belirti ve semptomlar günden güne düzeldi. Takiplerde dördüncü günde ekstübe edildi. Beşinci günde tam bir nörolojik iyileşme görüldü. Sonuçlar: Asiklovir/valasiklovir ile ilişkili ensefalopati, renal dozda verildiğinde bile ortaya çıkabilir. Diyaliz hastalarına asiklovir tedavisi verirken yakın takip etmek gerekir.

Anahtar Kelimeler: Asiklovir, Böbrek Yetmezliği, Hemodiyaliz, Nörotoksisite, Valasiklovir

Valacyclovir-Associated Neurotoxicity in a Patient With Dialysis Dependent End Stage Kidney Disease

Abstract: Introduction: After the use of acyclovir and valacyclovir, encephalopathy may develop due to the accumulation of the 9-carboxymethoxymethyl guanine metabolite, especially in patients with renal failure. We report a case of valacyclovir-associated neurotoxicity in a patient with dialysis-dependent end-stage kidney disease. Case presentation: In a 67-year-old male hypertensive patient with end-stage kidney disease receiving hemodialysis, herpes zoster developed on the left side of his face. He was treated with valacyclovir 500 mg /day per oral. Gabapentin or pregabalin for analgesic purposes was not administered. He was able to carry out activities of daily living independently. Shortly after the initial dose of valacyclovir, the patient developed confusion and disorientation. After the second dose (second day), he presented to the emergency department with predominant symptoms of speech disorder and progressive deterioration of consciousness (Glasgow Coma Scale score: E3, V2, M5). He was

hemodynamically stable and afebrile. An acute process was not detected in the computerized tomography and magnetic resonance imaging of the brain. Lumbar puncture was not consistent with meningitis or subarachnoid hemorrhage. Cerebrospinal fluid PCR tests were negative for herpes simplex and varicella zoster virus. Electroencephalogram performed on the second day of hospitalization was interpreted as metabolic/toxic encephalopathy. After the intensive care unit admission, he was intubated due to loss of consciousness. Interventions: Valacyclovir-associated neurotoxicity was suspected and the drug was discontinued. Hemodialysis was started on the day of admission and was repeated daily for five days. Neurological signs and symptoms improved day by day. He was extubated on day four. On day five, he eventually achieved a complete neurological recovery. Conclusion: Acyclovir/valacyclovir-associated encephalopathy may occur even when the dose is adjusted for renal function. Precautions should be taken during treatment with acyclovir in patients with dialysis-dependent kidney disease.

Keywords: Acyclovir, Adverse Effects, Hemodialysis, Neurotoxicity, Renal Failure, Valacyclovir

Presentation ID / Sunum No: 223

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3192-4719

Stabil Angina Pektoris Nedeniyle Koroner Anjiyografi Yapılan Hastalarda Sol Ventrikül Sistolik Disfonksiyonunu Yüksek Sensitivite ve Spesifiteyle Predikte Eden Yeni Elektrokardiyografik Skorlama Sistemi

Dr. Öğretim Üyesi Nadir Emlek[1], Dr. Öğretim Üyesi Elif Ergül[1], Dr. Öğretim Üyesi Hüseyin Durak[1], Arş.Gör.Dr. Muhammed Mürsel Öğütveren[1]

[1] *Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kardiyoloji*

*Corresponding author: Nadir Emlek

Özet: İskemik kalp hastalığı, sol ventrikül sistolik disfonksiyonunun (LVSD) yaygın bir nedenidir. LVSD fonksiyonel kapasiteyi, yaşam kalitesini ve prognozu önemli derecede etkiler. Biz daha önce LVSD ile ilişkisi gösterilmiş elektrokardiyografi (EKG) parametrelerinden elde edilecek bir skorlama sisteminin stabil anginalı hastalarda yüksek sensitivite ve spesifiteyle LVSD' yi predikte edebileceğini düşündük ve bu araştırmamızda bunu ortaya koymayı amaçladık. Araştırmaya stabil anjına pektoris (SAP) ön tanısıyla elektif koroner anjıografi yapılan 129 erkek, 48 bayan hasta dahil edilmiştir. Ejeksiyon fraksiyonu Simpson yöntemine göre ölçüldü.Transtorasik ekokardiyografi verilerine göre hastalar LVSD (-) (n=123) ve LVSD (+) (n=54) olmak üzere iki ana gruba ayrıldı. Backward logistic regresyon analizi sonucunda daha önce stent takılmış olması, fragmente QRS (fQRS), patolojik Q, R dalgası peak zamanı, frontal QRS T açısı (log) ve QRS süresinin LVSD'yi bağımsız predikte ettiği görüldü. ROC analizi aracılığıyla R dalgası peak zamanı, QRS süresi ve frontal QRS T açısı için sensitivite ve spesifiteler için koordinatlar belirlendi. En yüksek sensitivite ve spesifite değerleri cut off olarak belirlendi. Bu kesit değerin üstü ve her (+) fQRS ve de patolojik Q dalgası için skora 1 puan eklenerek tüm hastalar için yeniden bir skor elde edildi. Skor 3 ve üzeri olduğunda sensitivite %70 spesifite %100, pozitif prediktif düzey %100 ve negatif prediktif düzey ise %83 oldu. Bu sonuçlar bizi LVSD ile ilişkili EKG parametrelerinin tek tek kullanılması yerine birlikte kullanımının LVSD 'yi belirlemede daha etkin rol oynayabileceği ve iskemik koroner arter hastalığı olan hastalarda daha erken risk sınıflandırması sağlayabileceği sonucuna ulaştırdı.

Anahtar Kelimeler: Stabil Angina Pektrois, Ekg, Sol Ventrikül Sistolik Disfonksiyonu

New Electrocardiographic Scoring System Predicting Left Ventricular Systolic Dysfunction With High Sensitivity and Specificity in Patients Undergoing Coronary Angiography for Stable Angina Pectoris

Abstract: Ischemic heart disease is a common cause of left ventricular systolic dysfunction (LVSD). LVSD significantly affects functional capacity, quality of life, and prognosis. We thought that a scoring system to be obtained from electrocardiography (ECG) parameters previously associated with LVSD could predict LVSD with high sensitivity and specificity in patients with stable angina, and we aimed to demonstrate this in our study. 129 male and 48 female patients who underwent elective coronary angiography with the preliminary diagnosis of stable angina pectoris (SAP) were included in the study. Ejection fraction was measured according to Simpson's method. According to the transthoracic

echocardiography data, the patients were divided into two main groups as LVSD (-) (n=123) and LVSD (+) (n=54). As a result of the backward logistic regression analysis, it was observed that previous stent placement, fragmented QRS (fQRS), pathological Q, R wave peak time, frontal QRS T angle (log) and QRS duration independently predicted LVSD. Coordinates for sensitivity and specificity for R wave peak time, QRS duration, and frontal QRS T angle were determined through ROC analysis. The highest sensitivity and specificity values were determined as cut off. A new score was obtained for all patients by adding 1 point to the score above this cross-section value and for each (+) fQRS and pathological Q wave. When the score was 3 or higher, the sensitivity was 70%, the specificity was 100%, the positive predictive level was 100%, and the negative predictive level was 83%. These results led us to the conclusion that instead of using LVSD-related ECG parameters individually, their use together may play a more effective role in determining LVSD and provide earlier risk stratification in patients with ischemic coronary artery disease.

Keywords: Stable Angina Pectoris, Ecg, Left Ventricular Systolic Dysfunction

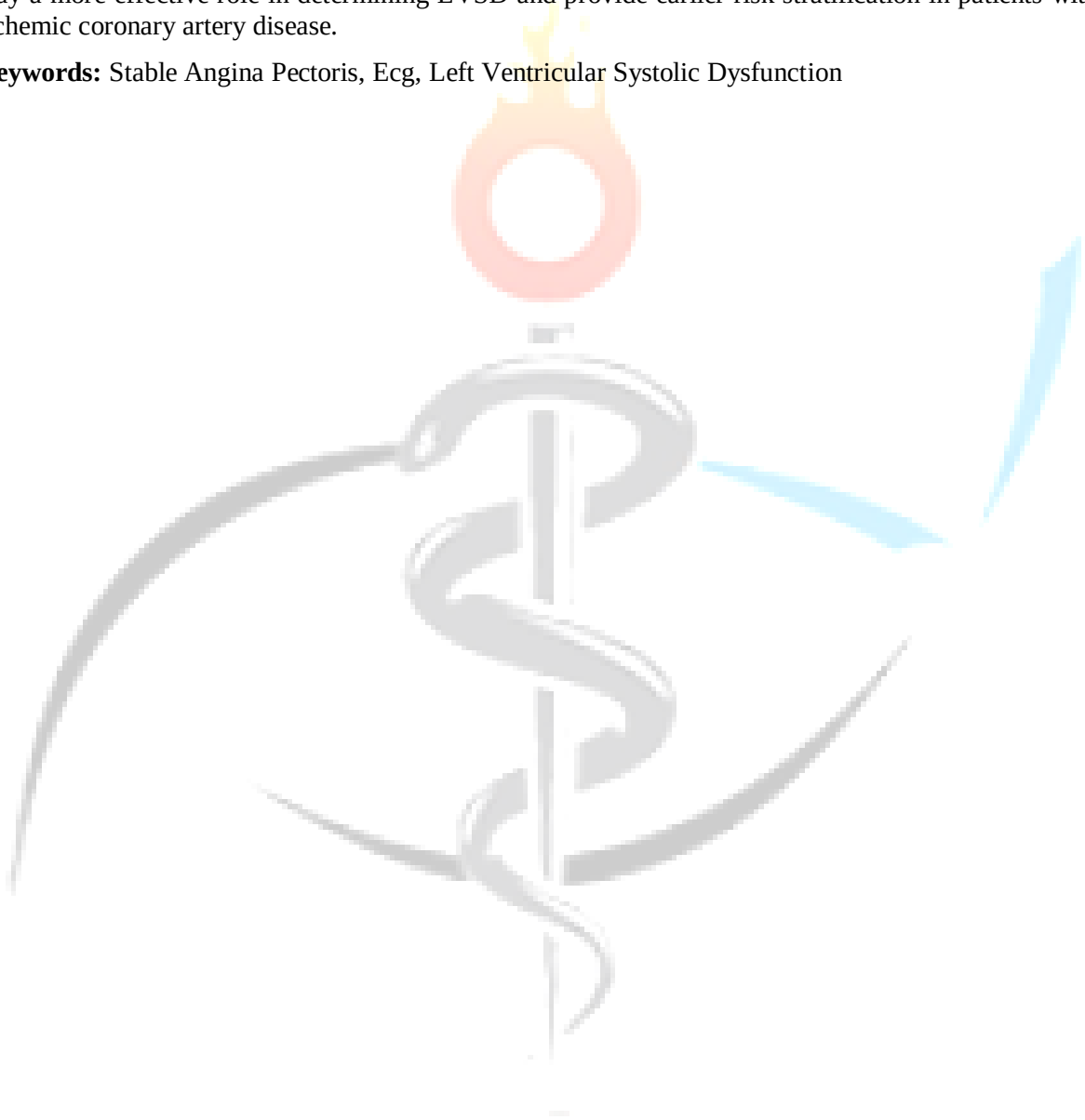

Presentation ID / Sunum No: 95

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5821-4560

Streptozotosin ile İndüklenen Diyabetik Nöropatide Sıyatik Sinir Hasarı Üzerine Hesperidin'in Etkisi : TRPM2 Kanalının Rolü

Arş.Gör. Mehmet Hafit Bayir[1], Dr. Öğretim Üyesi Kenan Yıldızhan[2], Dr. Öğretim Üyesi Fikret Altındağ[1]

[1] Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji ABD, Van, Türkiye

[2] Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Biyofizik ABD, Van, Türkiye

*Corresponding author: Mehmet Hafit Bayir

Özet: Diyabetik nöropati (DNP), diabetes mellitusun ciddi bir komplikasyonudur. Bu çalışmada, hesperidin'in (HES) DNP'yi zayıflatma potansiyelini ve TRPM2 iyon kanalının bu süreçteki rolü araştırıldı. Sıçanlarda diyabetik nöropatik ağrı oluşturmak için intraperitoneal olarak tek doz streptozotosin (STZ) 45 mg/kg enjeksiyonu yapıldı. Üçüncü gün sonunda DNP ve DNP+HES gruplarında diyabet gelişimi doğrulandıktan sonra, HES grupları 14 gün boyunca günlük 100 mg/kg ve intragastrik yolla tedavi edildi. Çalışma sonunda, diyabetik sıçanlarda HES tedavisinin STZ kaynaklı hiperglisemi ve termal hiperaljeziyi azalttığı belirlendi. Ayrıca siyatik sinirin histopatolojik incelemesinde HES tedavisi STZ kaynaklı hasarı azalttı. İmmünohistokimyasal analizler ile STZ kaynaklı artmış TRPM2 kanal ekspresyonu, Tip-4 kollajen ve fibrinojen immünreaktivitesinin HES tedavisi ile azaldığı gözlendi. Ayrıca ELISA yöntemi kullanılarak STZ uygulaması ile oluşturulan DNP modelinde, sıçanların siyatik sinir hasar mekanizmasında TRPM2 kanal aktivasyonunu araştırıldı. DNP model sıçanların siyatik sinirlerinde artan ROS, PARP1 ve TRPM2 kanal aktivasyonu üzerinde HES'in düzenleyici etkisi gözlemlendi. Bu bulgular, hesperidin tedavisinin TRPM2 kanal aktivasyonunu azaltarak diyabet kaynaklı DNP'yi hafifletebileceğini gösterdi.

Anahtar Kelimeler: Diyabetik nöropati, Siyatik sinir, Hesperidin, TRPM2 kanalı, Sıçan

Effect of Hesperidin on Sciatic Nerve Damage in STZ-induced Diabetic Neuropathy: Role of TRPM2 Channel

Abstract: Diabetic neuropathy (DNP) is a severe complication of diabetes mellitus. In this study, the potential of hesperidin (HES) to attenuate DNP and the role of the TRPM2 ion channel in this process were investigated. The rats were given a single injection of 45 mg/kg of streptozotocin (STZ) intraperitoneally to induce diabetic neuropathic pain. On the third day, we confirmed the development of diabetes in the DNP and DNP+HES groups. The HES groups were treated with 100 mg/kg and intragastric gavage daily for 14 days. The results showed that treatment with HES in diabetic rats decreased STZ-induced hyperglycemia and thermal hyperalgesia. Furthermore, in the histopathological examination of the sciatic nerve, HES treatment reduced STZ-induced damage. In the With immunohistochemical analyzes, it was observed that STZ-induced increased TRPM2 channel expression, Type-4 collagen and fibrinogen immunoreactivity were decreased with HES treatment. In addition, we investigated the TRPM2 channel activation in the sciatic nerve damage mechanism of DNP model rats created by STZ application using the ELISA method. We determined the regulatory effect of HES on increased ROS, PARP1 and TRPM2 channel activation in the sciatic nerves of DNP model rats.

These findings indicated that hesperidin treatment could attenuate diabetes-induced DNP by reducing TRPM2 channel activation.

Keywords: Diabetic neuropathy, Sciatic nerve, Hesperidin, TRPM2 channel, Rat

Presentation ID / Sunum No: 266

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3109-6773

Takotsubo Sendromu: Nadir Bir Olgu

Uzman Dr. Öner Avınca
S.B.Ü Gazi Yaşargil Eğitim Araştırma Hastanesi Acil Tıp Kliniği

Özet: ÖZET Giriş: Takotsubo kardiyomiyopatisi (TK) ani gelişen geçici akinezi veya sol ventrikülün genellikle apikal kısımlarının diskinezi ile birliktedir. Sıklıkla koroner arter stenozu olmaksızın, Akut Koroner sendrom bulguları ile benzerlik gösteren, ST-T segment anormallikleri ve kardiyak enzimlerin yüksekliği eşlik etmektedir. TK tanımı 1990 yılında Sato ve ark. tarafından kullanılmıştır. Olgu:Kırkbir yaşında erkek hasta acil servis kliniğimize göğüs ağrısı, nefes darlığı göğüste sıkışma şikâyetleri ile başvurdu. Alınan anamnezde hastanın öyküsünde herhangi bir patoloji bulunmamaktaydı. Hasta resüsitasyon odasına alındı zaman kaybetmeden EKG'si çekildi. Hastanın EKG'sinde DII, DIII, aVF' sinde elevasyon tespit edildi.Hastanın kardiyak enzim değerleri negatif saptandı. Hastanın diğer tetkiklerinde anlamlı bulguya rastlanmadı. Hastanın koroner anjiyografisinde CX-LAD'ın ayrı ostiumdan çıktığı görüldü. Koroner patolojiye rastlanmadı. Sonuç:Sonuç:Takotsubo sendromu (kardiyomyopatisi) çok sık görülmeyen bir sendromdur. Hastanelerin acil servislerinde çok sık tanı konulan bir sendrom değildir. Göğüs ağrısı ile gelen hastalarda unutulmaması gereken bir tanıdır. Bu vaka hasta takibi ve farklı tanı düğünme açısından önem arz emektedir.

Anahtar Kelimeler: Acil Servis, Takotsubo Sendromu, Akut Koroner Sendrom

Presentation ID / Sunum No: 21

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: acıbadem üniversitesi tıp fakültesi

Tamoksifen Kullanan Hastalarda Cerrahi Yöntemin Cinsel Fonksiyonlara Olan Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Selin Özaltın[1], Dr. Öğretim Üyesi Esra Özbaşlı [1]
[1] Acıbadem Üniversitesi Tıp Fakültesi

*Corresponding author: Selin Özaltın

Özet: Kadın meme kanseri (% 11.7) globocan 2020 verilerine göre yaklaşık 2.3 milyon yeni vaka ile akciğer kanserini(%11.4) geride bırakarak en çok tanı alan kanser türü olarak saptanmıştır. Kansere bağlı mortalite oranlarına bakıldığında ise yeni tanı ve tedavi yöntemlerinin gelişmesi sayesinde 5. Sırada (%6.9) yer almaktadır 1. mortalite oranlarının gitgide düşmesindeki en büyük etkenlerden biri de meme kanseri tarama programlarının oldukça yaygınlaşmasıdır. günümüzde şekillenen tedavi şekilleri başta cerrahi olmak üzere, kemoterapi, radyoterapi, hormonoterapiyi içere multimodal ve kişiselleştirilmiş tedavi planlamalarını içermektedir 2. Meme kanseri tedavisinde yıllar içerisinde oldukça düşen morbidite ve mortalite oranları sayesinde 3, meme kanser tedavisinin hastalarda yarattığı yaşam kalitesi (quality of life- QOL) de oldukça önem kazanmaktadır. meme kanseri tedavisinin yaşam kalitesi üzerindeki etkilerini araştırıren bunu sadece bir organ kaybı olarak görmemek gerekmektedir.Estetik ve duyusal olarak oldukça önemli olması sebebi ile meme kanseri tedavisi kadınların cinsel hayatlarını oldukça etkilemektedir 4. özellikle tedavi sırasında kullanılan cerrahi teknik hayat kalitesini cinsel yönden oldukça etkilemektedir. kanser cerrahisinde kullanılan teknikler olarak meme koruyucu cerrahi ve mastektomiyi karşılaştıran birçok çalışma bulunmaktadır5-6. Bu karşılaştırmalarda birçok farklı sonuç bulunabilmektedir. Bazı çalışmalar mkc ve mastektomi arasında herhangi bir fark saptamazken 7; bazı çalışmalar mkc yi mastektomiye göre qol açısından daha yüksek olarak saptamıştır 8. Hastaların sexual yaşam kalitesini etkileyen tek faktörün cerrahi olmadığını bilmek greklidir. Multimodal tedavi ihtiyacının olduğu hastalarda hormonoterapi, kemoterap, radyoterapi de kullanılan tedavi yöntemleri arasındandır ve bu modalitelerin herbirinin hastaların cinsel fonksiyonlarını olumsuz yönde etkilediğini gösteren çalışmalar gösterilmiştir

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri. Tamaoksifen. Cinsel Fonksiyon

Presentation ID / Sunum No: 317

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Tetik Parmağın Lokal Steroid Enjeksiyonları ile Tedavisi: Kapsamlı Bir Çalışma ve Meta-Analiz

Doç.Dr. Mehmet Akif Akçal[1], Uzman Dr. İbrahim Eke[1]
[1] Antalya Atatürk Devlet Hastanesi

*Corresponding author: İbrahim Eke

Özet: Giriş Parmağın fleksiyon veya ekstansiyon sırasında rahatsız edici bir şekilde takılması veya kilitlenmesi, tetik parmak olarak bilinen yaygın durumun tanımlayıcı bir özelliğidir. Tetik parmak için en sık kullanılan tedavilerden biri lokal steroid enjeksiyonlarıdır (LSE), ancak etkinliği konusunda tartışmalar devam etmektedir. LSE genel olarak güvenli ve minimal invaziv olarak kabul edilse de tendon kopması ve enfeksiyon gibi potansiyel yan etkiler bildirilmiştir. Tetik parmak tedavisinde LSE'nin etkinliğinin ve güvenliğinin kapsamlı şekilde değerlendirilmesi klinisyenler için yol gösterici olacaktır. Materyal-Metot Araştırma kapsamında Eylül 2021'e kadar PubMed, Embase, Cochrane Library ve Web of Science veri tabanları kullanılarak kapsamlı bir literatür taraması gerçekleştirilmiştir. Arama terimi olarak "lokal steroid enjeksiyonu", "tetik parmak", "fleksör tenosinovit", "enjeksiyon tedavisi" ve "kortikosteroidler" kullanılmıştır. Araştımaya tetik parmak tedavisinde LSE'nin etkinliğini ve güvenliğini değerlendiren randomize kontrollü çalışmalar dahil edilmiştir. Ana sonuç, ameliyat olmadan semptomlarda azalma yaşayan hastaların yüzdesi olarak hesaplanan LSE başarı oranıdır. Semptomların düzelme süresi, semptomların azalmasına kadar geçen süre ve yan etkiler ikincil sonuçlar olarak kabul edilmiştir. İki yazar, belirlenen makalelerin başlıklarını ve özetlerini bağımsız olarak taradıktan sonra dahil edilmeye uygun olabilecek çalışmaların tam metinlerini incelemişlerdir. Dahil edilen çalışmaların etkililiği, Cochrane Önyargı Riski Aracı kullanılarak değerlendirilmiştir. Birleştirilmiş etki büyüklüğü, rastgele etkiler meta-analizi kullanılarak hesaplanmıştır ve olası heterojenlik kaynaklarını araştırmak için alt grup analizleri kullanılmıştır. Bulgular: Literatür taramasında potansiyel 186 makale arasından, 713 hastayı içeren 10 RKÇ bu meta-analize dahil edilmiştir. Tetik parmak tedavisi başarı oranı kombine LSE için %69 olarak hesaplanmıştır. Dahil edilen çalışmalar önemli miktarda heterojenite göstermiştir. Üç ile 12 ay arasında değişen semptom hafifleme süresi, ortalama 6.7 ay olarak bulunmuştur. İstenmeyen etkilerin büyük bir kısmı küçüktür ve kendi kendini sınırlamıştır. Enjeksiyon yerinde ağrı ve diyabetik hastalarda geçici hiperglisemi en sık bildirilen yan etkilerdir ve hastaların %6.5'inde görülmüştür. Sonuç: %69'luk bir başarı oranı ve 6.7 aylık ortalama semptom düzelme süresi (4-13) ile LSE, tetik parmak için başarılı ve güvenli bir tedavi seçeneğidir. Cerrahiye aday olmayan hastalarda LSE, tetik parmağın birinci basamak tedavisinde iyi bir seçenek olarak karşımıza çıkmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Tetik Parmak, Lokal Steroid Enjeksiyonu, Randomize Kontrollü Çalışma

Treatment of Trigger Finger With Local Steroid İnjections: A Comprehensive Study and Meta-Analysis

Abstract: Introduction: An uncomfortable catching or locking of the finger during flexion or extension is a defining feature of the widespread condition known as trigger finger (TF). One of the most often utilized treatments for TF is local steroid injections (LSI), but there is ongoing debate over its effectiveness. Even while LSI is typically regarded as secure and minimally invasive, questions have been raised about its potential side effects, including tendon rupture and infection. A comprehensive evaluation of the efficacy and safety of LSE in the treatment of TF will guide clinicians. Methods: Within the scope of the research, a comprehensive literature search was carried out using PubMed, Embase, Cochrane Library and Web of Science databases until September 2021. The search terms "local steroid injection", "trigger finger", "flexor tenosynovitis", "injection therapy" and "corticosteroids" were used. Randomized controlled trials (RCTs) evaluating the efficacy and safety of LSE in the treatment of TF were included in the study. The main outcome is the LSE success rate, calculated as the percentage of patients who experience symptom reduction without surgery. Time to resolution of symptoms, time to symptom relief, and side effects were considered secondary outcomes. After independently scanning the titles and abstracts of the identified articles, the two authors reviewed the full texts of studies that might be eligible for inclusion. The effectiveness of the included studies was evaluated using the Cochrane Bias Risk Tool. The pooled effect size was calculated using a random-effects meta-analysis, and subgroup analyses were used to investigate possible sources of heterogeneity. Results: Among 186 potentially relevant papers that were found in the literature search, 10 RCTs involving 713 patients were included in this meta-analysis. The combined LSI for TF treatment success rate was 69%. The included studies showed a considerable amount of heterogeneity. A mean of 6.7 months was found for the duration of symptom alleviation, which varied from 3 to 12 months. The majority of adverse events were minor and self-limiting. Pain at the injection site and transitory hyperglycemia in diabetic patients were the most frequently reported adverse effects, which occurred in 6.5% of patients. Conclusion: With a success rate of 69% and a mean time for symptom relief of 6.7 months, LSI is a successful and secure therapy option for TF. In patients who are not candidates for surgery, LSI may be used as the first-line treatment for TF. These results need to be confirmed by additional research with bigger sample sizes and established techniques in order to uncover potential sources of variation.

Keywords: Trigger Finger, Local Steroid İnjection, Randomized Controlled Trial

Presentation ID / Sunum No: 65

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1401-5727

The Role of Multimerin-2, a Coronary Collateral Flow Marker, in Patients With Non-St Elevation Myocardial İnfarction.

Dr. Öğretim Üyesi Aykut Demirkıran[1], Doç.Dr. Cihan Aydın[1]
[1] Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi

*Corresponding author: Cihan Aydın

Abstract: Aim: During angiogenesis, Multimerin-2 serves as a substrate for adhesion between pericytes and the basal membrane. The current investigation examined the relationship between coronary collateral flow grade and serum Multimerin-2 in non-ST elevation myocardial infarction individuals. Materials And Method: One hundred patients who underwent coronary angiography with the diagnosis of non-st elevation myocardial infarction between May 2021 and June 2022 were included in the study. Patients between the ages of 18 and 80 who presented between 12 and 48 hours following the beginning of symptoms met the primary inclusion criteria. According to the Rentrop categorization, the patients were divided into the poor collateral group (Rentrop grade 0-1) and the good collateral group (Rentrop grade 2-3). Before coronary angiography, biochemical and hematological markers were assessed. Results: Serum multimerin-2 levels in the Rentrop 2-3 group were higher than in the Rentrop 0-1 group, and levels were determined to be significantly different between the two groups. (2890.5±1230.7 pg/ml and 726.7±149.7 pg/ml; $p<0.001$). According to a receiver operating characteristic curve study, the optimal cut-off value of 732 pg/ml exhibited a sensitivity of 88% and a specificity of 86% for predicting Rentrop grade 2-3 coronary flow, and the area under the curve was 0.892 ($p=0.001$). Those with inadequate collateralization had a considerably larger percentage of patients with low LVEF by echocardiography at 30 days. Conclusion: After myocardial infarction, individuals with Rentrop grade 2-3 coronary flow had greater multimerin-2 levels than those with Rentrop grade 0-1 coronary flow. We found a possible relationship between MMR-2 and healthy coronary collateral development.

Keywords: Multimerin-2, angiogenesis,myocardial İnfarction

Presentation ID / Sunum No: 341

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5242-0275

Tibia Eminensia Kırığının Double-Loop Endobutton ile Cerrahi Tedavisi

Dr. Ahmet Yurteri
Konya Şehir Hastanesi

Özet: Amaç: Tibia eminensia kırıkları,spora olan eğilim artması sonrası ortopedik travma yaralanmalarında daha sık olarak karşılaşılmaktadır. Bir vaka ile tibia eminensia kırıklarının double-loop endobutton ile cerrahi tedavisini aktarmayı hedefledik. Yöntem: 17 yaşında dizde burkulma sonrası diz ağrısı ile başvuran hastanın x ray grafi ve tomografi görüntülemelerinde Tip 2 Eminensia kırık olduğu tespit edildi. Hasta ve yakınlarına gerekli bilgilendirmeler yapıldıktan sonra onamları alınarak ameliyata alındı.Diz medial parapatellar yaklaşım ile artrotomi yapıldı. Daha sonra ön çapraz bağ yırtığı cerrahisinde kullanılan 55 derecelik C-kollu halka ile tibia emeinensia kırık redüksiyonu yapıldı. İlk olarak rehber kirschner teli daha sonra dril ile tibia proksimal metafizinden kırık fragmana doğru tünel açıldı. Açılan tünellerin giriş ve çıkış yerlerine endobutton sabitlenecek şekilde sıkıca bağlandı. Bulgular: Double-loop endobutton ile eminensia kırığı redükte edildikten sonra diz eklemi fleksiyon ve ekstansiyon hareketleri yapıldı ve kırığın stabilitesinde bozulma olmadığı görüldü. Ayrıca diz eklemi içinde ve kırık üzerinde bulunan endobutton hem kemik fragmanı hemde ön çapraz liflerini beraber kırık hattına doğru çektiği görüldü. Ayrıca bu endobutton'ın impingement yapmadığı da görüldü. Sonuç: Bizim bu vakadaki tecrübemiz ışığında double-loop endobutton tibia eminensia kırığında güvenilir bir yöntem olduğu yönündedir. Ancak daha ileri klinik çalışmalara da ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Tibia Eminensia Kırığı, Endobutton, Tightrope, Osteosentez

Surgical Treatment of Tibia Eminensia Fracture With Double-Loop Endobutton

Abstract: Objective: Tibia eminensia fractures are encountered more frequently in orthopedic trauma injuries after the increased tendency to sports. We aimed to report the surgical treatment of tibia eminensia fractures with a double-loop endobutton with a case report. Method: A 17-year-old patient who presented with knee pain after a knee sprain was found to have a Type 2 Eminensia fracture on x-ray and tomography imaging. After the necessary information was given to the patients and their relatives, their consent was obtained and the operation was performed. An arthrotomy was performed with a medial parapatellar approach to the knee. Then, tibia emeinensia fracture reduction was performed with a 55-degree C-arm ring used in anterior cruciate ligament tear surgery. First, the guide Kirschner wire and then the drill were tunneled from the proximal metaphysis of the tibia to the fractured fragment. The endobutton was firmly attached to the entrance and exit points of the opened tunnels. Results: After the eminensia fracture was reduced with a double-loop endobutton, flexion and extension movements of the knee joint were performed and it was observed that the stability of the fracture did not deteriorate. In addition, it was observed that the endobutton, located in the knee joint and on the fracture, pulled both the bone fragment and anterior cross fibers together towards the fracture line. It was also seen that this endobutton did not impingement. Conclusion: In the light of our experience in this case, it is a reliable method for double-loop endobutton tibia eminensia fracture. However, further clinical studies are needed.

Keywords: Tibia Eminensia Fracture, Endobutton, Tightrope, Osteosynthesis

Presentation ID / Sunum No: 229

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9692- 6403

Tip 1 Diyabetes Mellitus Tanılı Hastalarda Uyku Kalitesini Etkileyen Parametreler

Uzman Dr. Özge Polat Korkmaz
Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi, Endokrinoloji ve Metabolizma Bölümü

Özet: AMAÇ: Tip 1 Diyabetes Mellitus (Tip1 DM) tanılı hastalarda uyku kalitesini etkileyen parametreleri değerlendirmek. YÖNTEM: Çalışmaya, polikliniğimize başvuran Tip 1 DM dışında ek hastalığı olmayan hastalar dahil edildi. Hasta ve sağlıklı kontrol grubunun Pittsburgh Uyku İndeksi (PUKİ), yaşam kalite indeksi (SF-12), hastane anksiyete (HADS-A) ve depresyon ölçeği (HADS-D) formları doldurduldu. Her iki grubun uyku kalitesini etkileyebilecek yaş, cinsiyet, medeni hal, sigara kullanımı; Tip 1 DM hastalarının HbA1c, hastalık süresi, mikrovasküler komplikasyon, noktürnal hipoglisemi varlığı dökümante edildi. Değerlendirmede Student t test, Mann Whitney U test, Ki-kare test ve Lojistik Regresyon (LR) modeli kullanıldı. BULGULAR: 21 (%51,2) Tip 1 DM hastası, 20 (%48,5) sağlıklı bireyden oluşan kontrol grubu karşılaştırıldığında Tip1 DM grubunda PUKİ ortalama skoru(p=0,017) ve HAD-A ortalama skoru (p=0,028) istatiksel anlamlı olarak daha yüksekti. Tip 1 DM grubunda, SF-12'nin Fiziksel Komponent Skoru (FKS-12) ve Mental Komponent Skoru (MKS-12) istatiksel anlamlı olarak düşüktü (p=0,034, p=0,027). Tip 1 DM hastalarının ortalama diyabet süresi 9,19±5,17, ortalama HbA1c düzeyleri 8,37±1,19'du. %19 hastanın mikrovasküler komplikasyonu, %38,1 hastanın noktürnal hipoglisemisi vardı. Uyku problemi görülme oranı Tip 1 DM hastalarında (%38,1), kontrol grubuna göre istatiksel olarak anlamlı yüksekti (p=0,036). Uyku kalitesi bozuk olan bireylerde, FKS-12 ve MKS-12 skorları düşüktü (p<0,001, p<0,001). Tip 1DM hastalarında uyku sorununa etki eden faktörler değerlendirildiğinde; HbA1c düzeyi yüksekliği, sigara kullanımı ve depresyon varlığı uyku kalitesini bozan faktörlerdi (p<0,05). SONUÇ: Tip 1 DM, uyku kalitesini olumsuz yönde etkilemektedir. Uyku kalitesi bozuk olan hastalarda yaşam kalitesi de düşmektedir. Uyku kalitesinde düşüş hastaların diyabet kontrolü, depresyon varlığı ve sigara kullanımı ile ilişkilidir. Tip 1 DM tanılı hastalarda uyku bozukluğu, diyabetin kontrolünü olumsuz etkiliyor olabilir. Kötü kontrollü diyabeti olan Tip 1 DM tanılı hastalarda uyku problemlerinin varlığı da sorgulanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Tip 1 Dm, Uyku Kalitesi

Presentation ID / Sunum No: 37

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2893-692X

Tip 2 Diyabetli İnsülin ile Tedavi Edilen Hastalarda Karışım İnsülinlere Karşı İnsülin Glarjin U300'ün Etkinliği

Dr. Öğretim Üyesi Alpaslan Karabulut
Hitit Üniversitesi Tıp Fakültesi İç Hastalıkları Abd.

Özet: Amaç: Diyabetes mellitus dünyada ve ülkemizde prevelansı artan ve yüksek maliyet gerektiren bir metabolik hastalıktır. Glisemik kontrolle beraber hem akut komplikasyonların hem de kronik komplikasyonların önlenmesi amaçlanmaktadır. Sonuçta diyabetik hastalarda yaşam süresi ve kalitesinin artması istenmektedir. Bu çalışma prospektif olarak 1 yıllık süre içerisinde dahiliye polikliniklerine başvuran tip 2 diyabetik hastalardan oluşuyordu. Bu hastalardan karışım insulin kullanıp hipoglisemi gelişmiş olanlara karışım insulinler kesilip insulin glarjin u300 (IGlar300) insüline geçildi. Çalışmadaki amacımız IGlar300'e geçildiğinde kan şeker regülasyonunda etkilenme olup olmadığını ve hipoglisemi gelişip gelişmediğini tespit etmektir. Metod: Çalışmamıza 15'i kadın 15'i erkek olmak üzere toplam 30 tip 2 diyabetik hasta dahil edildi. Degludeg+aspart insulin hariç karışım insülinlerden herhangi birini kullanıp hipoglisemi (açlık kan şekeri (AKŞ)<70 mg/dl) gelişen hastalara IGlar300 geçildi. Karışım insulin yanında oral anti diyabetik ilaç kullanan hastalar IGlar300 geçildiğinde kullanmış oldukları oral antidiyabetik ilaçları aynen kullanmaya devam etti. Hastaların karışım insulin kullanırken AKŞ, HbA1c, üre ve kreatin değerleri ölçüldü. Karışım insülinden IGlar300 uygulandıktan 3 ay sonra yine AKŞ, HbA1c, üre ve kreatin değerleri ölçüldü. Bu değerler gruplar arasında karşılaştırıldı. Bulgular: Çalışmaya katılan hastaların yaşları 59.50±12.23 idi. Karışım insulin kullanan grup ile IGlar300 kullanan grup karşılaştırıldığında AKŞ, HbA1c, Üre ve kreatin ölçümleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark yok idi (p>0.05). IGlar300 grubunda hipoglisemiye rastlanmadı. Sonuç: İki grup arasında kan şekeri regülasyonu açısından istatistiksel olarak anlamlı fark bulunamamıştır. Buna rağmen diyabetin akut komplikasyonları arasında yer alan hipoglisemi IGlar300 grupta oluşmamıştır. Çalışmamız kan şeker regülasyonunda IGlar300'ün karışım insülinler kadar etkili olduğunu ve hipoglisemi oluşturmadığını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Diyabet; Hipoglisemi; İnsulin Glarjin

Efficacy of İnsulin Glargine 300 Units/ml Versus Mixed İnsulins in İnsulin-Treated Patients With Type 2 Diabetes

Abstract: Aim: Diabetes mellitus is a metabolic disease that has an increasing prevalence in the world and in our country and requires high costs. Along with glycemic control, it is aimed to prevent both acute and chronic complications. As a result, it is desired to increase the life expectancy and quality of diabetic patients. This prospective study consisted of type 2 diabetic patients admitted to internal medicine outpatient clinics over a 1-year period. Among these patients, those who used mixed insulin and developed hypoglycemia were discontinued from mixed insulin and switched to insulin glargine 300 Units/mL (IGlar300). Our aim was to determine whether glucose regulation was affected and whether hypoglycemia developed when insulin was switched to IGlar300. Methods: A total of 30 type 2 diabetic patients, 15 females and 15 males, were included this study. Patients who developed

hypoglycemia (fasting blood glucose (FBG) <70 mg/dl) using any of mixed insulins except Degludeg+aspart insulin were switched to IGlar300. Patients who were taking oral anti-diabetic drugs in addition to mixed insulin continued to use oral anti-diabetic drugs when switched to IGlar300. FBG, HbA1c, urea and creatinine values were measured during mixed insulin use. After 3 months of switching from mixed insulin to IGlar300, these values were measured again. These values were compared between groups. Results: The age of the patients was 59.50±12.23 years. There was no statistically significant difference between the mixed insulin and IGlar300 group in FBG, HbA1c, urea and creatinine measurements (p>0.05). Hypoglycemia was not observed in IGlar300. Conclusion: There was no statistically significant difference between two groups in terms of blood glucose regulation. However, hypoglycemia did not occur in IGlar300. Our study shows that IGlar300 is as effective as mixed insulins in blood glucose regulation and does not cause hypoglycemia.

Keywords: Diabetes; Hypoglycemia; İnsulin Glargine

Presentation ID / Sunum No: 216

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9102-7900

Tiroidektomi Sonrası Vokal Kord Fonksiyonlarının Değerlendirilmesinde Ultrasonografinin Rolü

Uzman Yasin Tosun
Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi

Özet: Amaç: Vokal kord (VC) paralizisini değerlendirmek için çeşitli yöntemler olmasına rağmen, ana modalite olarak direkt fleksibl laringoskopi (DFL) kullanılmaktadır. Son yıllarda, transkutanöz laringeal ultrasonografi (TLUSG), VC'leri değerlendirmek için alternatif bir yöntem olarak ortaya çıkmıştır. Tiroidektomi sonrası VC'lerin değerlendirilmesinde TLUSG'nin etkinliğini araştırmayı amaçladık. Yöntemler: Çalışmaya tiroid cerrahisi geçirmiş 93 hasta dahil edildi. Tüm hastalar, VC fonksiyonlarını değerlendirmek için ameliyattan 1-3 gün önce DFL kullanılarak incelendi. Postoperatif 7. günde DFL ve TLUS ile muayene edildi. Hastaların yaş, cinsiyet, tanı, cerrahi tipi, preoperatif DFL bulguları, postoperatif DFL ve TLUSG bulguları kaydedildi. Bulgular: Duyarlılık, özgüllük, pozitif öngörü değeri (PPV) ve negatif öngörü (NPV) değerleri sırasıyla %75 (6/8), %98,66 (74/75), %85,71 (6/7) ve %97,36 (74/76) idi. TLUS'un tanısal doğruluğu %97.96 idi. ROC eğrisinin altında kalan alan 0,869, (p<0,0001), %95 GA (0,75-1,00) idi. Sonuç: TLUSG'nin tiroidektomi sonrası hastalarda VC fonksiyonlarını değerlendirmek için ek bir tanı aracı olduğuna ve aerosol üretmediği için devam eden COVID-19 pandemisi sırasında güvenli bir alternatif olarak kullanılabileceğine inanıyoruz.

Anahtar Kelimeler: Ultrasonografi, Tiroidektomi, Vokal Kord Paralizisi

The Role of Ultrasonography in Evaluating Vocal Cord Functions After Thyroidectomy

Abstract:

Abstract: Objective: Direct flexible laryngoscopy (DFL) is used as the main modality to evaluate vocal cord (VC) paralysis. In recent years, transcutaneous laryngeal ultrasonography (TLUSG) has emerged as an alternative method to evaluate VCs. We aimed to investigate the efficiency of TLUSG in the evaluation of VCs after thyroidectomy. Material-Methods: The study included 93 patients who had undergone thyroid surgery. All patients were examined using DFL 1-3 days before surgery to evaluate their VC functions. Patients were examined using DFL and TLUS on postoperative day 7. Patients' age, gender, diagnosis, type of surgery, preoperative DFL findings, postoperative DFL and TLUSG findings were recorded. Results: Sensitivity, specificity, positive predictive value (PPV) and negative predictive (NPV) values were 75% (6/8), 98.66% (74/75), 85.71% (6/7) and 97.36% (74/76) respectively. The diagnostic accuracy of TLUS was 97.96%. The area under the ROC curve was 0.869, p value –<0.0001), 95% CI (0.75-1.00), which indicate that TLUSG is a good tool for identification of vocal cord palsy in post- thyroidectomy patients Conclusion: We believe that TLUSG is a reliable diagnostic tool to evaluate VC functions in patients after thyroidectomy and can be used as a safer alternative during the ongoing COVID-19 pandemic because it does not produce aerosols.

Keywords: Ultrasonography, Thyroidectomy, Vocal Cord, Cord Paralysis

Presentation ID / Sunum No: 167

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3117-2449

Total Diz Protezi Uygulanan Kadın Hastalarda Navikülar Düşme Testi ve Ayak Postür İndeksinin Değerlendirilmesi

Dt Ahmet Serhat Genç[1], Uzman Dr. Nizamettin Güzel[1]
[1] Samsun Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Ahmet Serhat Genç

Özet: Öz: Total Diz Protez (TDP) ameliyatı konservatif tedavi yönteminin yetersiz kaldığı hastalarda, kronik artropatinin sebep olduğu ağrıyı gidermek ve dizin fonksiyonel bir şekilde kullanılması amacı ile yapılmaktadır. Ayrıca ayak postüründe meydana gelen bozulma subtalar eklemdeki artışla birlikte diz ağrısına sebep olabilir. Araştırmanın amacı TDP uygulanmış kadın hastaların navikular düşme testi ve ayak postür indekslerini (APİ) opere ve nonopere taraflarda karşılaştırmaktır. Araştırmaya 56-62 yaş aralığında TDP uygulaması sonrası en az 6 ay geçmiş 10 kadın hasta dahil edilmiştir. Hastaların opere ve nonopere taraflarından navikülar düşme testi ve 6 farklı pozisyonda 1) Talus başı palpasyonu, 2) Lateral malleolun altındaki ve üstündeki eğrilik, 3) Os calcaneus'un inversiyon ve eversiyonu, 4) Talonavikular eklem bölgesindeki çıkıntı, 5) Medial longitudinal arkın uyumu, 6) Ön ayak bölümünün ard ayak bölümüne göre abdüksiyon ve addüksiyonu ve toplam APİ skorları değerlendirmeye alınmıştır. Ayrıca hastaların klinik değerlendirilmesinde Oxford Diz Skoru (ODS) ve KOOS (Diz Yaralanma ve Osteoartrit Sonuç Skoru) kullanılmıştır. Hastaların bulguları opere ve nonoepere taraflar arasında istatistiksel açıdan değerlendirildiğinde navikülar düşme testinde anlamlılık bulunamadı ($p>0.05$). APİ'ler açısından değerlendirildiğinde ise talus başı palpasyonu hariç diğer parametrelerde fark görülse de istatistiksel açıdan anlamlı bir fark bulunamamıştır ($p>0.05$). ODS ve KOOS opere nonopere taraf değerlendirmesinde ise anlamlılık görülmüştür ($p<0.05$). Sonuç olarak, Hastalarda TDP uygulaması 6. Ay post operative bulgularının navikular düşme testi ve APİ skorlarında opere ve nonopere taraflar arasında benzer bulgular ortaya çıkarması 6 aylık sürecin bu parametrelerde farklılık göstermediğini ortaya koydu. Bu sonuçlar TDP uygulaması sonrası 6 aylık sürecin navikular düşme ve APİ'ler açısından nonopere tarafın nonopere tarafla benzer duruma geldiğini gösterdi. ODS ve KOOS değerlendirmelerinde ise nonopere taraf opere tarafa göre daha düşük skorlar ortaya koymuştur.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Navikular Düşme, Total Diz Protezi, Ayak Postür İndeksi

Evaluatıon of the Navıcular Drop Test and Foot Posture Index in Female Patıents Applıed Wıth Total Knee Prosthesıs

Abstract: Abstract: Total Knee Prosthesis (TDP) surgery is performed with the aim of relieving pain caused by chronic arthropathy and using the knee in a functional way in patients for whom conservative treatment method is insufficient. In addition, deterioration in foot posture may cause knee pain with an increase in the subtalar joint. The aim of the study is to compare the navicular drop test and foot posture index (API) of female patients who underwent FFP on the operated and non-operated sides. Ten female patients aged between 56 and 62 years, at least 6 months after FFP application, were included in the study. Navicular drop test from the operated and non-operated sides of the patients and in 6 different

positions 1) Talus head palpation, 2) Supra and infra lateral malleolar curvature, 3) Inversion and eversion of the os calcaneus, 4) Bulging in the region of the talo-navicular joint, 5) Height and congruence of the medial longitudinal arch, 6) Abduction and adduction of the forefoot section relative to the hindfoot section and total API scores were evaluated. In addition, the Oxford Knee Score (ODS) and KOOS (Knee Injury and Osteoarthritis Outcome Score) were used in the clinical evaluation of the patients. When the findings of the patients were evaluated statistically between the operated and nonoperated parties, no significant difference was found in the navicular drop test ($p>0.05$). When evaluated in terms of APIs, although there was a difference in other parameters except talus head palpation, no statistically significant difference was found ($p>0.05$). ODS and KOOS were significant in the evaluation of the operated nonoperated side ($p<0.05$). As a result, the 6-month post-operative findings of FFP application in patients revealed similar findings in the navicular drop test and API scores between the operated and non-operated parties, revealing that the 6-month period did not differ in these parameters. These results showed that the nonoperated side became similar to the nonoperated side in terms of navicular fall and APIs in the 6-month period after TDP application. In ODS and KOOS evaluations, the nonoperated side showed lower scores than the operate

Keywords: Navicular Drop, Total Knee Replacement, Foot Posture İndex

Presentation ID / Sunum No: 278

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6947-391X

Trametinib & Dabrafenib'in Oküler Yan Etkileri – Olgu Sunumu

Dr. Meltem Kılıç[1], Dr. Bilge Tarım[1]
[1] *Ankara Şehir Hastanesi Göz Hastalıkları*

*Corresponding author: Meltem Kılıç

Özet: Dayanak: Akciğer kanseri, dünya çapında en yaygın malign tümörler arasındadır. Küçük hücreli dışı akciğer karsinomu (KHDAK), tüm akciğer kanserlerinin %85'ini oluşturur. Genellikle malign melanom tedavisinde tercih edilen MEK inhibitörleri ve BRAF inhibitörleri bu hastada onkolog tarafından KHDAK için tercih etmiştir. Bu vakada, evre 4 küçük hücreli dışı akciğer kanseri için Dabrafenib – Trametinib kombinasyonu ile tedavi edilen ve ilaçların oküler toksisiteleri sonucu bilateral kistoid makula ödemi, üveit ve seröz retina dekolmanı gelişen bir hastayı sunulmuştur. Olgu: Dabrafenib – Trametinib kemoterapi kombinasyonu ile tedavi edilen, evre 4 küçük hücreli dışı akciğer kanseri olan 53 yaşında erkek hasta, bilateral görme keskinliğinde azalma ile başvurdu. Biyo-mikroskopide bilateral arka sineşi, granülomatöz keratik çökeltiler ve ön kamarada +4 hücre saptandı. Optik koherens tomografide kistoid makula ödemi ve retina altı sıvı birikimi görüldü. Dabrafenib ve Trametinib tedavileri kesildi ve sistemik metilprednizolon, topikal kortikosteroid ve topikal siklopentolat başlandı. Düzeltilmiş görme keskinliği bilateral parmak saymadan 2 metreden 0.9'a yükseldi ve sistemik ve topikal kortikosteroid tedavisi sonucunda kistoid makula ödemi ve seröz retina dekolmanı tamamen geriledi. Sonuç: MAPK yolağı inhibitörlerinin kullanımı sırasında üveit, seröz retina dekolmanı, makula ödemi ve santral retinal ven tıkanıklığı gibi yan etkiler nedeniyle hastalar düzenli olarak göz doktoru tarafından izlenmelidir. Çeşitli sistemik hastalıklar ve romatolojik hastalıklar üveite neden olabilir ancak bazı ilaçların oküler toksisitesi sonucu üveit gelişebileceği akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Trametinib, Dabrafenib, Üveit, Kistoid Makula Ödemi, Seröz Retina Dekolmanı

Ocular Sıde Effects of Trametınıb & Dabrafenıb – a Case Report

Abstract: Background: Lung cancer is among the most common malignant tumors worldwide. Non-small cell lung carcinoma (NSCLC) accounts for 85% of all lung cancers. MEK inhibitors and BRAF inhibitors are generally used in the treatment of malignant melanoma, however, in this patient, the oncologist preferred them for NSCLC. Here, we report a patient who was treated with a Dabrafenib – Trametinib combination for stage 4 non-small cell lung cancer and developed bilateral cystoid macular edema, uveitis, and serous retinal detachment as a result of ocular toxicities of the drugs. Case: A 53-year-old male with stage 4 non-small cell lung cancer whose treated with Dabrafenib – Trametinib combination chemotherapy; presented with decreased bilateral visual acuity. Bilateral posterior synechiae, granulomatous keratic precipitates, and +4 cells in the anterior chamber were detected in slit lamp bio-microscopy. Cystoid macular edema and subretinal fluid accumulation were revealed in optical coherence tomography. Dabrafenib and Trametinib treatments were discontinued and systemic methylprednisolone, topical corticosteroid, and topical cyclopentolate were initiated. The corrected visual acuity has enhanced from counting fingers from 2 meters to 0.9 bilaterally and cystoid macular

edema and serous retinal detachment were completely regressed as a result of systemic and topical corticosteroid treatment. Conclusion: Patients should be regularly monitored by an ophthalmologist during the use of MAPK pathway inhibitors due to side effects such as uveitis, serous retinal detachment, macular edema, and central retinal vein occlusion. Various systemic diseases and rheumatological diseases can cause uveitis, but it should be kept in mind that uveitis may develop as a result of the ocular toxicity of some drugs.

Keywords: Trametinib, Dabrafenib, Uveitis, Cystoid Macular Edema, Serous Retinal Detachment

Presentation ID / Sunum No: 330

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0007-4735-4091

Transfüzyon Merkezi İşleyişinin Düzenlenmesi

Uzman Dr. Naile misırlıoğlu
Gaziosmanpaşa Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Transfüzyon Merkezi tanım olarak acil durumlar dışında kan alma yetkisi olmayan, kan ve bileşenlerini bulunduğu ildeki Kızılay BKM'den temin ederek, transfüzyon için çapraz karşılaştırma ve gerek duyulan diğer testleri yaparak hastalar için kullanıma hazırlayan birimdir. Tanımının kısaca bu kadar basit olmasının yanı sıra işleyişi çok komplikedir. Kan bileşenlerinin kullanımının usul ve esaslarının düzenlenmesi için 02/05/2007 tarihli Resmi Gazetede yayınlanmış 5624 Sayılı Kan ve Kan Ürünleri Kanunu mevcuttur. Hastanemizde işleyiş bu kanun çerçevesinde yürütülmektedir. İSM yılda bir kez Başkanlık tarafından altı ay aralıklarla yılda iki kez denetimler yapılmaktadır. Hastanemiz yönetimi ve Transfüzyon Merkezimizin ortak iyileştirme programlarıyla güvenli transfüzyon konusu, verimli kan kullanımı konusu ve çalışanlarımızın eğitimleri/sertifikalandırılmaları hususlarına ağırlık verilmektedir. Eğitimler, günlük kullanımların izlemleri sürekli kayıt altına alınarak işleyiş iyileştirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Transfüzyomn Merkezi İşleyiş, Güvenli Transfüzyon, Kan Kullanımı Verimliliği

Presentation ID / Sunum No: 218

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6752-1941

Transkateter Aort Kapak İmplantasyonu Sonrası Akut Böbrek Hasarı Gelişmesi ve Prognozu Belirleyen Bağımsız Risk Faktörlerinin Retrospektif Olarak Değerlendirilmesi

Dr. Selahattin Türen[1], Prof.Dr. Nevzat Uslu[1]
[1] *İstanbul Mehmet Akif Ersoy Göğüs Kalp ve Damar Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

*Corresponding author: Selahattin Türen

Özet: Giriş: Semptomatik ciddi aort darlığında cerrahi tedavinin yüksek riskli olduğu durumlarda daha az invaziv bir tedavi yöntemi olan transkateter aort kapak implantasyonu (TAVİ) etkin ve güvenli bir alternatif tedavi yöntemi oluşturmaktadır. TAVİ sonrası birçok komplikasyon ortaya çıkabilmekte ve morbidite ve mortalite de artışa neden olabilmektedir. Bu çalışma TAVİ sonrası akut böbrek hasarı (ABH) gelişmesi ve 30-günlük mortaliteyi etkileyen bağımsız risk faktörlerini araştırmak amacıyla yapılmıştır. Yöntem ve Gereçler: Ekim 2010-Temmuz 2012 tarihleri arasında İstanbul Mehmet Akif Ersoy Göğüs Kalp ve Damar Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde TAVİ uygulanan 49 ardışık hasta taranmış ve 42 hasta uygun bulunarak çalışmaya alınmıştır. Hastaların TAVİ öncesi bazal, perioperatif ve postoperatif klinik, ekokardiyografik ve laboratuvar özelliklerinin, ABH gelişmesi ve 30 günlük mortalite üzerine etkili bağımsız risk faktörleri olup olmadıklarını değerlendirmek amacıyla tek değişkenli ve çok değişkenli analizlerle incelendi. Bulgular: Hastalardan 27 (%64,3)'si kadın ve ortalama yaş 77,7±6,3 olarak saptandı. 14 (%33,3) hastada ABH gelişti ve 2 (%14,3) hastada geçici hemodiyaliz gerekli oldu. Bazal kreatinin düzeyleri karşılaştırıldığında, ABH gelişen (ABH+) ve gelişmeyen (ABH-) iki grup arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmadı. Otuz günlük izlem süresinde 5 (%11,9) hasta öldü. ABH+ hastalarda mortalite oranı anlamlı olarak daha yüksekti (%28,6 ve %3,6, $p<0.05$). Çok değişkenli analizlerde postoperatif 3. gün lökosit sayısında artış [Odds Ratio (OR): 6.52 (% 95 GA: 1,51-22,94 $p<0,05$)] ve perioperatif kan transfüzyonu [OR: 1,90 (% 95 GA:1,07-3,39 $p<0,05$)] TAVİ sonrası 30 günlük mortalite üzerine etkili bağımsız risk faktörleri olarak saptandı. ABH gelişmesi bağımsız risk faktörü olarak saptanmadı [OR: 1,84 % 95 GA: 0,38-89,70 $p=0,75$)]. Sonuç: Post-prosedürel lökosit sayısında artış ve perioperatif kan transfüzyonu 30 günlük mortalitenin bağımsız öngördürücüleri olarak saptandı.

Anahtar Kelimeler: Aort Stenozu, Transkateter Aort Kapak İmplantsayonu, Akut Böbrek Hasarı, Prognoz

Retrospective Evaluation of Acute Kidney Injury Development and Independent Risk Factors Determining Prognosis After Transcatheter Aortic Valve Implantation

Abstract: Introduction: Transcatheter aortic valve implantation (TAVI) is a less invasive, effective, and safe alternative treatment method for symptomatic severe aortic stenosis where surgical treatment is high-risk. Many complications may occur after TAVI and cause an increase in morbidity and mortality. This study was conducted to investigate the development of acute kidney injury (AKI) and the

independent risk factors affecting the 30-day mortality after TAVI. Methods and Materials: Forty-nine consecutive patients who underwent TAVI between October 2010 and July 2012 at the Istanbul Mehmet Akif Ersoy Thoracic and Cardiovascular Surgery Training and Research Hospital were screened, and 42 patients were included in the study. The patients' baseline, perioperative, and postoperative clinical, echocardiographic, and laboratory characteristics before TAVI were analyzed with univariate and multivariate analyses to evaluate the development of AKI and determine whether they were independent risk factors for the 30-day mortality. Results: 27 (64.3%) of the patients were female, and the mean age was 77.7±6.3 years. AKI developed in 14 (33.3%) patients, and temporary hemodialysis was required in 2 (14.3%) patients. When basal creatinine levels were compared, no statistically significant difference was found between the two groups that developed AKI (AKI+) and those that did not develop AKI (AKI-). Five (11.9%) patients died during the 30-day follow-up period. The mortality rate was significantly higher in AKI+ patients (28.6% vs. 3.6%, p<.05). In multivariate analyses, an increase in leukocyte count on postoperative day 3 [Odds Ratio (OR): 6.52, 95% CI:1.51-22.94, p<0.05] and perioperative blood transfusion [OR: 1.90, 95% CI: 1.07-3.39, p< 0.05] were found to be independent risk factors for 30-day mortality after TAVI. Development of AKI was not an independent risk factor [OR: 1.84, 95% CI: 0.38-89.70, p=0.75]. Conclusion: Increased post-procedural leukocyte count and perioperative blood transfusion were found to be independent predictors of 30-day mortality.

Keywords: Aortic Stenosis, Transcatheter Aortic Valve İmplantation, Acute Kidney İnjury, Prognosis.

Presentation ID / Sunum No: 48

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8582-8533

Travmatik Beyin Hasarını Takiben Bilateral Heterotopik Ossifikasyon Olgusu

Uzman Dr. Türkan Akın

Özet: Heterotopik Ossifikasyon (HO) kemikler etrafındaki yumuşak dokuda oluşan ektopik, patolojik kalsifikasyonlardır. Travmatik beyin hasarı, omurilik yaralanmaları ve inme sonrası görülen nörojenik HO; kemik veya eklemlerin kırık, çıkık gibi travmaları ve aşırı egzersiz sonrası travmatik HO; kalıtsal olan myositis ossifikans progresiva olarak üç grup tanımlanmaktadır. Çevresinde oluştuğu eklemin hareket açıklığını kısıtlaması açısından rehabilitasyonu önemlidir. Bu yazıda travmatik beyin hasarını takiben kalça çevresinde gelişen HO olgusu ve tedavisi sunulmuştur. 59 yaşında erkek hastada travmayı takiben sol frontotemporal subdural hematom gelişmiş ve cerrahi tedavisi yapıldıktan sonra sağ hemipleji kliniğinin rehabilitasyonu amaçlanmıştır. Nörolojik değerlendirmesinde Brunnstrom evrelemesi el 5, üst ekstremite 5, alt ekstremite 3 idi. Hasta destekle ayakta durabiliyor ancak yürüyemiyordu. Spastisite saptanmadı. Sağ alt ekstremitede yer çekimini yenebilecek kadar kas aktivitesi vardı. Fizik tedavi kliniğinde rehabilitasyon süreci devam ederken travma sonrası yaklaşık 2 ay sonra sağ kalça ağrısı başlayan hastanın kalça hareketlerinde de kısıtlanma gözlenmiştir. Yapılan tetkiklerinde pelvis grafisi bilateral olmakla beraber sağ kalça etrafında daha belirgin yumuşak doku içinde kalsifikasyonu düşündüren görüntüler sergilemiştir. Koksofemoral eklem aralıkları normal olarak değerlendirilmiş olup herhangi bir kırık hattı da gözlenmemiştir. 3 fazlı kemik sintigrafisi ve MRI ile ileri görüntüleme yapılmış olup sonuçlar sağ ağırlıklı bilateral HO tanısını desteklemiştir. Bunların yanısıra pelvik organ patolojileri ve enfeksiyon açısından yapılan kan ve idrar örneklerinde patoloji saptanmamıştır. Tedavi aşamasında sağ kalçaya yoğunlaştırılmış EHA egzersizleri, medikal tedavi olarak indometasin başlanmıştır. 3 haftalık tedavi sonrası hastanın kalça hareketlerindeki kısıtlılık ve ağrının devam etmesi sebebiyle radyoterapi yapılmıştır. Hasta tedaviden fayda görmüş ve kalça EHA artışı sağlanmıştır. Hemipleji rehabilitasyonu sonrası üst ekstremiteyi günlük aktiviteler ve kendine bakımda kullanabiliyor, desteksiz ayağa kalkabiliyor, düz zeminlerde desteksiz yürüyebiliyordu.

Anahtar Kelimeler: Beyin Hasarıı Heterotopik Ossifikasyon

Bilateral Heterotophic Ossification After Traumatic Brain Injury

Abstract: Heterotopic ossification (HO) is a condition where ectopic pathological calcification occurs in the soft tissue around the bone defined as neurogenic HO seen after traumatic brain injury (TBI), spinal cord injury or stroke; traumatic HO following fracture, vigorous exercise or trauma of bone and joints; progressive myositis ossificans is the hereditary form. Its rehabilitation has an important role due to restriction of joints associated. A case of HO is presented in this article which was occured around hip after TBI. Surgically treated posttraumatic subdural hematoma of frontotemporal brain in a 59 years old male rehabilitation of right hemiplegia has intended. After neurological examination his Brunnstrom stages were recorded as 5 for hand, 5 for upper extremity and 3 for lower extremity. He could stand up with support but couldn't walk. He had no spasticity. There was enough activity against gravity in right lower extremity muscles. During rehabilitation period in physical medicine clinic nearly after 2 months from trauma he had onset of pain at right hip additional joint movement limitation. Investigated pelvic

X-ray showed soft tissue calcifications over bilateral but mostly on right hip. Coxofemoral joint spaces were normal and there wasn't any fracture line. Further imaging was done with MRI and 3-phase-bone scintigraphy supporting bilateral HO diagnose. Besides any pathology wasn't detected about pelvic organs or infectious disease via blood and urine samples. Medically indomethasine was medicated as well as continuing physical therapy was concentrated on right hip exercises. Since 3 weeks therapy he had no progression as regards of joint movement and pain, radiotherapy was planned and applied. Patient had benefit from thr radiotherapy and achieved range of motion. Result of stroke rehabilitation he was able to use upper extremity in Daily activities and self care, stand up without support, walk without support on flat ground.

Keywords: Brain İnjury, Heterotopic Ossification

Presentation ID / Sunum No: 121

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1647-9979

Tromboze Hemoroid İçin Tedavi Seçimi

Dr. Bahadır Kartal
Hitit Üniversitesi Erol Olçok Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Giriş-Amaç: Hemoroidal hastalık toplumda yaşayan bireylerin hayatının bir döneminde %50 ihtimalle karşılaşabileceği medikal bir hastalıktır. Anatomik olarak 3 yastık şeklinde bulunur ve kontinensten sorumludur. Damarsal yapıların içinde pıhtılaşma olması durumunda tromboz gelişir ve akut ağrı ile prezente olan "Tromboze hemoroidal hastalık" oluşur. Eğer tedavi edilmez ise ülserasyon ve gangrene sebep olabilir. Tedavisi tartışmalı olan bu proktolojik acil durumununda doğru ve etkili tedavi seçeneğini araştırmayı amaçladıkMateryal-Metod: Son 1 yıl içersinde Hitit Üniversitesi Erol Olçok eğitim ve araştırma hastanesi polikliniğin "tromboze hemoroidal hastalık" tanısı konan 56 hasta çalışmaya dahil edildi. Hastalar Dosya numaralarına göre 3 farklı tedavi seçeneğine göre tedavi edildi. Hastalar demografik olarak kaydedildi. Hastalar grupta incelendi; konservatif tedavi alanlar (Grup I), klasik trombektomi (Grup II) ve tromboze olan pakenin eksizyonu (Grup III) şeklinde tedavi olanlar. Tüm hastalara lifli beslenme, yürüyüş, tuvalet eğitimi ve sıçak banyo önerildi. Konservatif tedavi için günde 3 defa 1000 mg mikronize flavonoid 7 gün kullanıldı. Cerrahi işlem ve diğer tedaviler öncesi VAS skorları ile işlem sonrası VAS skorları kaydedildi. Birinci hafta,1. ay kontrollerinde VAS skorları ve nüks oranları sorgulandı. Tüm hastalardan işlem öncesi onamlar alındı. Bulgular: Hastaların %35,7 (20 hasta) kadın,%64,3 (36 hasta) erkekti. 16 hastaya konservatif tedavi (Grup I),20 hastaya trombektomi (Grup II), 20 hastaya eksizyon (Grup III) uygulanmıştı. Kanama ve ağrı ameliyat edilen grupta daha fazla olarak bulundu.Preop VAS skorları açısından Grup II ve III arasında anlamlı bir fark bulunmazken (p:0,379), Postop 24.Saat VAS skorlarında Grup III'e göre Grup II de ağrı daha fazlaydı (p<0,001).Kanama açısından istatistiksel bir fark bulunamadı.1. Ay kontrollerinde rekürrens insidansı Grup I de 5 hasta, Grup II'de 4 hasta ve Grup III de 1 hastada görüldü. Sonuç: Tromboze hemoroid tedavisi tartışmalı bir durumdur. Bu makalemizde tedavi seçeneklerimizi karşılaştırdık. Cerrahi rezeksiyonda kanama ve postop ağrı değerleri yüksek olarak görünse de nüks açısından en iyi sonuç olarak karşımıza çıkmaktadır. Çalışmamız devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hemoroid, Tromboze, Tedavi

ORCID ID: 0000-0003-1769-331X; 0000-0002-5053-4276

Türkiye'de Nozokomiyal Enfeksiyon Etkeni Olarak Myroides Odoratimimus: İdentifikasyon Yöntemlerinin Karşılaştırılması

Dr. Öğretim Üyesi Aydın Aydınlı[1], Arş.Gör.Dr. Mine Aydın Kurç[2]
[1] *İstanbul Okan Üniversitesi*
[2] *Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi*

*Corresponding author: Aydın Aydınlı

Özet: Amaç: Myroides suşları, insanlarda, çoğunlukla bağışıklığı baskılanmış bireylerde nozokomiyal enfeksiyonlara neden olur ve düşük dereceli fırsatçı patojenler olarak kabul edilir. Bununla birlikte, Myroides odoratimimus enfeksiyonlarının prevalansında artış vardır. Bu çalışmanın amacı, İstanbul'da lokal bir hastaneden toplanan M. odoratimimus suşlarının tanımlanması için biyokimyasal testlere dayalı tanımlama yöntemlerini değerlendirerek, bu sonuçları moleküler test sonuçları ile karşılaştırmaktır. Yöntem: Yoğun bakım ünitesindeki hastaların kan, idrar ve yara örneklerinden izole edilen toplam 20 Myroides spp. çalışmaya alındı. Tanımlama için iki otomatize tanı sistemi (VITEK® 2 sistemi ve Matrix-Assisted Laser Desorpsiyon İyonizasyon-Uçuş Süresi Kütle Spektrometresi (MALDI-TOF MS) ve 16S rDNA gen dizileme verileri kullanıldı. Elde edilen sekans verileri, BLAST algoritması kullanılarak NCBI (Ulusal Biyoteknoloji Bilgi Merkezi) GenBank verileri ile karşılaştırılarak, filogenetik ilişkileri incelendi. Bulgular: VITEK® 2 sistemi tüm izolatları Myroides sp. olarak tanımladı, ancak bakterileri tür düzeyinde ayırt edemedi. MALDI-TOF MS ve 16S rDNA dizilimi kullanılarak tüm izolatlar M. odoratimimus olarak tanımlandı. Tüm izolatların 16S rDNA dizileri, BLAST programı ile veri tabanı aramaları kullanılarak çok yüksek skorlarla (%98.78-99.79) M. odoratimimus ile eşleşti. Sonuç: Bağışıklığı baskılanmış hastalarda fırsatçı enfeksiyona neden olan Myroides türleri, çoğunlukla çoklu ilaca direnç gösterdiğinden tedavi seçenekleri sınırlanmakta; hızlı ve güvenilir tanımlama da önem kazanmaktadır. MALDI-TOF MS ve 16S rDNA dizileme yöntemi ile izolatların tür düzeyinde doğru tanımlandığı bu çalışmada elde edilen veriler umut verici olup, hekimlerin en iyi tedavi rejimini hızla seçmelerini sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Myroides Odoratimimus, İdentifikasyon, Vıtek 2, Maldı-Tof, 16s Rdna Sekans Analizi

Myroides Odoratimimus As a Cause of Nosocomial Infection in Turkey: Comparison of Identification Methods

Abstract: Objective: Myroides strains are the causes of nosocomial infections in humans, mostly in immunocompromised individuals and considered as low-grade opportunistic pathogens. However, there is an increased prevalence of Myroides odoratimimus infections.The purpose of the present study was to evaluate the identification methods based on biochemical tests and compare these results with molecular tests for identification M. odoratimimus strains, collected from a local hospital in İstanbul, Turkey. Methods: A total of 20 Myroides spp. that were isolated from blood, urine and wound specimens of patients in the intensive care unit were studied. For identification, two automated diagnostic systems

(VITEK® 2 system and Matrix-Assisted Laser Desorption Ionization-Time of Flight Mass Spectrometry (MALDI-TOF MS) and 16S rDNA gene sequencing data were used. The sequence data was interpreted by comparing with the NCBI (National Center for Biotechnology Information) GenBank data using the BLAST algorithm, and their phylogenetic relationships were examined. Results: The VITEK® 2 system identified all isolates as Myroides spp., but it could not distinguish the bacteria to species level. By using MALDI-TOF MS and 16S rDNA sequencing all isolates were identified as M. odoratimimus. The 16S rDNA sequences of all isolates had matched M. odoratimimus with very high scores (98.78-99.79%) by use of database searches with the BLAST program. Conclusions: Myroides spp. can cause opportunistic infectious in immunocompromised patients, and most strains are multidrug resistant limiting treatment options; so fast and reliable identification is important. Results obtained in this study, defining the isolates correctly to species level, by MALDI-TOF MS and 16S rDNA sequencing methos is promising, which will lead the physicians to choose the best treatment regimen rapidly.

Keywords: Myroides Odoratimimus, İdentification, Vıtek 2, Maldı-Tof, 16s Rdna Sequencing

Presentation ID / Sunum No: 108

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6780-9301

Türkiye'de Sinema Terapi Alanında Yapılan Klinik Araştırmalar ve İçerik Analizi

Uzman Dr. Ayşe Erdoğan Kaya
Hitit Üniversitesi Erol Olçok Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Pisikiyatri Kliniği

Özet: Giriş: Sinema terapi, hastanın ya da danışanın kendisine terapist tarafından önerilen bir filmi yalnız ya da terapistle izlemesi sonrası terapi süresince filmin üzerinden duygu ve düşüncelerin ortaya çıkarılması ve terapötik müdahaleye şans vermesi açısından önemlidir. Sinematerapinin vakalar üzerinde duygusal iyileşme, içgörü, özdeşleşme ve katarsis sağlanmasına yardımcı olduğu bilinmektedir. Ülkemizde ve dünyada bu konuda yapılan araştırma sayısı oldukça sınırlı olup bu araştırmaların içeriklerinin analiz edilmesi ve genişletilmesinin gerekliliği amaçlanmıştır. Metod: 04/03/2023 tarihinde Web Of Science veri tabanı üzerinden "cinema-therapy OR cinetherapy OR cinematherapy" kelimeleri ile topic sekmesi seçilerek arama yapılmış ve ülke olarak Türkiye seçilerek ulaşılan makalelerin içerikleri incelenmiştir. Bulgular: Yapılan arama sonucunda 3 araştırmaya ulaşılmıştır. 2010, 2014 ve 2017 yıllarında yapılan bu araştırmaların içerikleri incelenmiştir. Klinik araştırmalara bakıldığında en fazla hasta ile yapılan araştırmanın 2014 yılında E.Yazıcı ve arkadaşları tarafından yatarak tedavi gören 500 psikiyatri hastası ile yapıldığı görülmüştür. Bu çalışma sinema terapinin özellikle kısa sahneler kullanılarak uygulandığında hastaları psikososyal açıdan aktive ettiği, kendileri ifade etme konusunda teşvik ettiği ve olumlu/üretken bir tedavi şekli olduğunu ortaya koymuştur. 2017 yılında yapılan araştırma 6 katılımcıya 28 seans terapi uygulanması sonucunda uygulamanın bireylerin problem çözümüne katkı sağladığını tespit etmiştir. 2010 yılında yapılan araştırmada ise 34 üniversite öğrencisi dahil edilmiş ve sinemanın mükemmeliyetçilik şeması üzerindeki etkisi araştırılmıştır. Sonuç: Sinema terapinin psikiyatrik belirtiler üzerinde denemesi yoluyla yapılan araştırmalar sonucunda olumlu etkilerinin ortaya konduğu tespit edilmiş fakat bu konuda yeterli sayıda araştırmanın olmadığı gözlenmiştir. Yaptığımız analiz sonucunda ülkemizde de bu konuda özellikle klinik araştırma ihtiyacının mevcut olduğu tespit edilmiş, yapılacak çalışmaların psikiyatri hastalarının tedavi seçeneğini artıracağı ve psikiyatristlerin bu konudaki bilgi birikimine katkı sağlayacağı düşünülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Sinema Terapi, Psikiyatri, Psikososyal, Duygusal, İçgörü

Presentation ID / Sunum No: 287

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3332-6771

Üçüncü Basamak Çocuk Acile Başvuran Adli Olguların Demografik Özelliklerinin Değerlendirilmesi

Arş.Gör.Dr. Sevgi Akova
Sağlık Bilimleri Üniversitesi Ümraniye Eğitim Araştırma Hastanesi Çocuk-Acil Yandalı

Özet: Amaç: Çocuk acile başvuran hastalar içinde adli olgular halen önemli bir yer tutmaktadır. Adli olaylar, zehirlenme, travma, yanık, cinsel ve fiziksel ihmal ile istismar, darp cebir raporları, iş kazası, intihar gibi tanılarla gelen olguları kapsamaktadır. Bizim çalışmamız ile adli vakaların özelliklerine dikkat çekerek farkındalık yaratmak istedik. Gereç ve Yöntemler: Hastalar, yaş grupları, cinsiyet, acile başvuru nedeni, acildeki sonlanım (gözlem, yatış yoğun bakım, sevk) durumuna göre sınıflandırıldı. Ayrıca çalışmada elde edilen verilerin istatistiksel analizinde, Statistical Package for Social Sciences (SPSS) V.22.0 paket programı kullanıldı. Verilerin tanımlayıcı istatistiklerinde sıklık ve oran değerleri kullanıldı. Bulgular: Çalışmada 117 kız (%44,1) 148 erkek (%55,9) olmak üzere 265 hasta değerlendirildi. Olgular yanık 86 (%32.4), darp cebir ile adli muayeneler 64(%24.1), iş kazası 1(%0.3), zehirlenmeler103(%38.8), intihar girişimi 11(%4.7) tespit edildi 0-3yaş 50 (%18.9),3-6 yaş70(%26.4), 6-18yaş(%54.7) bulundu. Olgulardan 65 tanesinin yatışı olmuştur. Bunlar çocuk cerrahisi 41(%63), yanık ünitesi 12(%18.7),çocuk servisi 9(%13.8) üroloji (%1.5), beyin cerrahisi (%1.5) ve ortopedi servisi(%1.5) birer hasta olarak şeklindedir. Tartışma: Adli vakalar, adli raporları tutulması gereken olgulardır Pediatride adli vakalar içinde yanık ve zehirlenmeler çok büyük oran teşkil etmekte ve sağlık çalışanları tarafından halen adli vaka olduğu ile bilgi eksikliği bulunmaktadır. Ayrıca koruyucu hekimlik açısından da zehirlenme ve yanıkla alakalı sosyal eğitimler verilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, Çocuk Acil, Adli Vaka

Evaluatıon of the Demographıc Characterıstıcs of the Thırd Stage Chıld Emergency Applıcant Forensıc Facts

Abstract: Objective: Forensic cases still have an essential place among the patients admitted to the pediatric emergency department. It includes cases with diagnoses such as forensic incidents, poisoning, trauma, burns, sexual and physical neglect and abuse, reports of assault, work accident, and suicide. With our study, we wanted to raise awareness by drawing attention to the characteristics of forensic cases. Material and Methods: Patients were classified according to age groups, gender, the reason for admission to the emergency department, and outcome in the emergency department (observation, hospitalization, intensive care, referral). In addition, Statistical Package for Social Sciences (SPSS) V.22.0 package program was used in the statistical analysis of the data obtained in the study. Frequency and ratio values were used in the descriptive statistics of the data. Results: In the study, 265 patients, 117 girls (44.1%) and 148 boys (55.9%), were evaluated. Burns were detected in 86 (32.4%) cases, forensic examinations with assault and force 64 (24.1%), work accident 1 (0.3%), poisoning103 (38.8%), suicide attempt 11 (4.7%) 0-3 years old 50 (18.9%),3-6 years70(26.4%), 6-18(54.7%) were found. 65 of the cases were hospitalized. These are pediatric surgery 41 (63%), burn unit 12 (18.7%), pediatric service 9 (13.8%), urology (1.5%), neurosurgery (1.5%), and orthopedics service (1.5%) as

one patient each. Discussion: Forensic cases are cases whose forensic reports should be kept. Burns and poisonings constitute a very high rate among forensic cases in pediatrics, and there is a lack of information by healthcare professionals that there are still forensic cases. In addition, social education about poisoning and burns should be given in terms of preventive medicine.

Keywords: Child, Child Emergency, Forensic Case

Presentation ID / Sunum No: 228

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7115-8516

Ultrasonografik Endometrium Kalınlığı İle Histopatolojik Materyal Sonucu Arasındaki İlişkinin Araştırılması

Uzman Dr. Tuba Yangılar Okyay
Van S.B.Übölge Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Amaç: Endometrial biyopsi işlemlerinde TVUSG bulguları ile histopatolojik sonuçları karşılaştırarak TVUSG nin endometrial patolojileri saptamadaki etkinliğini araştırmak Gereç ve Yöntemler: Nisan 2022 ve Şubat 2023 arasında Van S.B.Ü BEAH KHD polikliniğimize anormal uterin kanama şikayeti ile başvuran 60 hastanın TVUSG ile ölçülen endometrial kalınlık değerleri ve endometrial biyopsilerinin sonuçları karşılaştırıldı Bulgular: Hastaların %6.6' sında ca, %28.33' ünde polip, %31.6' sında sekretuar /proliferatif endometrium, %11.6' sında atrofi ve %13.3' ünde yetersiz materyal, %8.3'ünde endometrial hiperplazi saptandı Sonuç: Endometrium kalınlığı ≤ 6mm olan hastalarda endometrial patoloji olma ihtimali düşüktür. TVUSG invaziv incelemeler açısından öncü bir tarama metodu olarak kullanılabilir. Histopatolojik incelemenin kanser tanısı açısından altın standart tanı metodu olduğu unutulmamalıdır. Anahtar kelimeler: Endometrial biyopsi, endometrial kalınlık, TVUSG UZM. DR TUBA YANGILAR OKYAY

Anahtar Kelimeler: Endometrial Biyopsi, Endometrial Kalınlık, Tvusg

Investıgatıon of the Relatıonshıp Between Ultrasonographıc Endometrıum Thıckness and the Result of Hıstopatologıcal Materıal

Abstract: Aim: To investigate the effectiveness of TVUSG in detecting endometrial pathologies by comparing TVUSG findings and histopathological results in endometrial biopsy procedures. Material and methods: Between April 2022 and February 2023, the endometrial thickness values measured by TVUSG and the results of endometrial biopsies of 60 patients who applied to our Van S.B.U SRST outpatient clinic with the complaint of abnormal uterine bleeding were compared. Results: ca in 6.6%, polyps in 28.33%, secretory/proliferative endometrium in 31.6%, atrophy in 11.6%, insufficient material in 13.3%, endometrial hyperplasia in 8.3% of patients. Conclusion: : The possibility of endometrial pathology is low in patients with endometrial thickness ≤ 6mm. TVUSG can be used as a pioneering screening method in terms of invasive examinations. It should not be forgotten that histopathological examination is the gold standard diagnostic method for cancer diagnosis. Key words: endometrial biopsy, endometrial thickness, TVUSG UZM. DR TUBA YANGILAR OKYAY

Keywords: Endometrial Biopsy, Endometrial Thickness, Tvusg

Presentation ID / Sunum No: 286

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1738-4800

Üremik Pruritiste Karaciğer Hasar ve Fonksiyonların Muhtemel Etkisi

Asst.Prof.Dr. Saime Özbek Şebin[1], Dr. Zeynep Utlu[2]
[1] Department Of Physiology, Faculty Of Medicine, Ataturk University, Erzurum, Turkey
[2] Department Of Dermatology And Venereology, The Republic Of Turkey, Health Sciences University Erzurum Regional Training And Research Hospital

*Corresponding author: Saime Özbek Şebin

Özet: Giriş: Hemodiyalizin (HD) enfeksiyonlardan malignitelere kadar mukokutanöz semptomlar geliştirdiği bilinmektedir. Üremik kaşıntı (UP), immün yanıt, opioid sistemlerdeki değişiklikler, metabolik bozukluklar, üremik toksin birikimi ve nöropati gibi çok faktörlü faktörler öne sürülmüştür. Amaç: Bu çalışmanın amacı, HD hastalarında kaşıntının kronik böbrek yetmezliği (KBY) etiyolojisi, yaş, hemogram ve biyokimya parametreleri ile ilişkisini araştırmaktır. Gereç ve Yöntem: Çalışmamızda Erzurum Şehir Hastanesi Diyaliz Merkezi ve Erzurum'daki diğer Diyaliz Merkezlerinde diyaliz seansı sırasında HD uygulanan hastaların ayrıntılı anamnezleri ve mevcut cilt hastalıkları incelendi. Dermatolojik bulgular ve laboratuvar bulguları kaydedildi. Kaşıntılı hastalar ile kaşıntısı olmayanhastaların hemogram parametreleri, biyokimyasal parametreler ve inflamasyon biyobelirteçleri karşılaştırıldı. Bulgular: Katılımcıların %42'si erkek, %57'si kadındı. Araştırma grubunda %33 kaşıntı vardı; Olmayanların %66'sını oluşturmaktadır. Ancak örneklem grubunda kronik böbrek yetmezliği nedeni %33 diabetes mellitus ve %40 hipertansiyon idi. Analiz sonuçlarına göre gruplar arasında ALT ve total protein değerleri açısından istatistiksel olarak anlamlı fark bulunurken ($p<0,05$), diğer değişkenler açısından istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmadı ($p>0,05$). Kaşıntılı diyaliz hastalarında ALT değerleri düşüktü, toplam protein düzeyleri yüksek bulundu. Sonuç: Çalışmamız üremik kaşıntı ile ALT ve total protein arasında anlamlı bir ilişki olduğunu gösterdi. KBY'de hiperürisemiye sekonder metabolik sendrom geliştiği ve karaciğer hasarı riskini arttırdığı belirlenmiş olup, beta2 mikroglobulin gibi proteinlerin yetersiz sentezi hastalarda üremik kaşıntı gelişimini engelleyebileceğini düşündürmektedir. Üremik kaşıntıda karaciğer hasarı ve fonksiyonları arasındaki ilişkiyi değerlendirmek için daha kapsamlı çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Üremik Pruritis, Alt, Total Protein, Karaciğer

Possıble Effects of Lıver Damage and Functıons in Uremıc Prurıtıs

Abstract: Introduction: It is known that hemodialysis (HD) develops mucocutaneous symptoms ranging from infections to malignancies. Uremic pruritis (UP), multifactorial factors such as immune response, changes in opioid systems, metabolic disorders, uremic toxin accumulation, and neuropathy have been suggested. Objective: The aim of this study is to investigate the relationship of pruritis in HD patients with the etiology of chronic renal failure (CRF), age, urea, hemogram, and biochemistry parameters. Materials and Methods: In our study, the detailed anamnesis and current skin diseases of the patients who underwent HD at Erzurum City Hospital Dialysis Center and the other Dialysis Centers at Erzurum during the dialysis session. Dermatological findings and laboratory findings were recorded. Patients with pruritus and patients without pruritus, hemogram parameters, biochemical parameters, and

inflammation biomarkers were compared. Results: 42% of the participants were male and 57% were female. The research group had 33% pruritus; It consists of 66% of those who are not. However, the cause of chronic renal failure in the sample group was 33% diabetes mellitus and 40% hypertension. According to the results of the analysis, there was a statistically significant difference in terms of ALT and total protein values between groups ($p<0.05$), while there was no statistically significant difference in terms of other variables ($p>0.05$). ALT values were low in dialysis patients with pruritus., total protein levels were found to be high. Conclusion: Our study showed a significant relationship between uremic pruritis and ALT and total protein. It has been determined that metabolic syndrome secondary to hyperuricemia develops in CRF and increases the risk of liver damage, and insufficient synthesis of proteins such as beta2 microglobulin suggests that it may prevent the development of uremic pruritis in patients. More comprehensive studies are needed to evaluate the relationship between liver damage and functions in uremic pruritis.

Keywords: Uremic Pruritis, Alt, Total Protein, Liver

Presentation ID / Sunum No: 2

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0201-4468

Üretral Organik Yabancı Cisim: Kadın Üretrasında Böcek Olgusu

Dr. Leyla Öztürk Sönmez
Konya Beyhekim Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: GİRİŞ: Literatürde üretrada çok sayıda yabancı cisim vakası bildirilmiştir. Yabancı cismin karakterindeki çeşitlilik nedeniyle, bu cisimler çıkarılırken dikkatli olunmalıdır. Bu sunumda kadın üretrasında yabancı cisim olarak böcek saptanan, bilinen ilk vakayı sunuyoruz. OLGU : 28 yaşında kadın hasta 2 gündür mevcut olan idrar yaparken yanma, üretra da batma hissi, perineal ağrı ve şişkinlik hissi olması üzerine öncelikle self-kontrolü sırasında üretradan kıl görünümünde böceğin ayaklarını gördüğünü bunun üzerine böceği cımbız yardımı ile dışarı aldığını tariflemektedir. Böceğe ait görüntüler figüre 1' de mevcuttur. Hastanın kırsalda yaşama öyküsü yoktur. Anamnezde şüpheli olan iç çamaşırlarının dışarıda kurutulmasıdır. Laboratuar ve radyoloji: Bu nedenle yapılan biyokimya ve hemogram tetkilerinde anormallik saptanmazken, tam idrar tahlilinde mikroskopik hematüri saptanmıştır. Tarama amaçlı çekilen abdominal tomografide(BT) üriner yada jinekolijk anlamlı bir patoloji saptanmamıştır. Hastanın mesane ve üretra bölgesini gösteren BT görüntüleri figure 2' de mevcuttur. ABDOMİNAL BT DETAYLI RAPORU: Karaciğer kontur, büyüklüğü normaldir.Safra kesesi, intrahepatik, ekstahepatik safra yolları normaldir. Dalak, pankreas, her iki adrenal bez normaldir. Sağ böbrek orta polde birkaç adet kristal görülmektedir. Bunun dışında böbrekler normaldir. Bilateral toplayıcı sisteminde taşı düşündürür görünüm ve ektazi saptanmamıştır. Mesane dolumu inceleme için yeterli değildir.Uterus ve her iki adneksiyal lojda patolojik görünüm dikkati çekmemiştir. İntraabdominal patolojik boyut ve konfigürasyonda lenf nodu saptanmamıştır. Batın içi serbest sıvı izlenmemiştir. Sistoskopi: Lokal anestezi altında rijit sistoskop eşliğinde yapılan tanısal sistoskopide üretrada darlık izlenmedi. Üretrada hafif hiperemi izlendi. Bu durum dışında mesanede herhangi bir patolojik oluşum izlenmedi. İşlem komplikasyonsuz sonlandırıldı. SONUÇ: Hastanın yapılan tetkiklerinde hadisenin üriner sistem kaynaklı olmadığına karar verilmiştir. Bu durumun hastanın çamaşırlarının dışarıda kurutulması sırasında, böceğin çamaşıra yerleşmesi sonrasında üretraya invaze olduğu düşünülmüştür.Hastaya enfeksiyon açısından profilaktik tedavi verilerek hasta takibe alınmıştır. Bilindiği kadarıyla, üretra sfinktere sahip olması nedeniyle dışarıdan geçişe izin veren bir yapı değildir. Bu olgu kadın üretrasında dış kaynaklı böcek saptanan ilk olgudur.

Anahtar Kelimeler: Yabancı Cisim, Üretra, Böcek

Urethral Organıc Foreıgn Body: A Case of Insect in the Female Urethra

Abstract: INTRODUCTION: Many cases of foreign bodies in the urethra have been reported in the literature. In this presentation, we present the first known case in which an insect was detected as a foreign body in the female urethra.CASE: A 28-year-old female patient, who had burning sensation during urination, stinging sensation in the urethra, perineal pain and swelling sensation for 2 days, firstly described seeing the feet of the insect in the appearance of hair from the urethra during her self-control, and then removing the insect with the help of tweezers. Image of the insect is available in figure 1. The patient has no history of living in the countryside. What is suspicious in the anamnesis is outdoor drying

of underwear. Laboratory and radiology: No abnormality was detected in the biochemistry and hemogram tests conducted due to the complatint of the patient but microscopic hematuria was detected in the complete urinalysis. No significant urinary or gynecological pathology was detected in the abdominal tomography (CT) obtained for screening internal origin of the complaint. CT images showing the bladder and urethra region of the patient are available in figure 2. Cystoscopy: The patient underwent a diagnostic cystoscopy. No stenosis was observed in the urethra in diagnostic cystoscopy performed under local anesthesia with a rigid cystoscope. Mild hyperemia was observed in the urethra.The procedure was terminated without complications. CONCLUSION: In the examinations of the patient, it was decided that the incident was not caused by the urinary system. It was thought that the insect settled on the underwear during the drying at outdoor and then entered to urethra. As far as is known, the urethra does not allow passage from the outside, since it has a sphincter. This is the first case in which an exogenous insect was detected in the female urethra.

Keywords: Foreign Body, Urethra, İnsect

Presentation ID / Sunum No: 67

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9593-7992

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi 1. Sınıf Öğrencilerinde Fiziksel Aktivitenin Gövde İle Yüze Ait Antropometrik Değerler Üzerine Etkilerinin Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Necat Koyun[1], Araştırmacı Abdullah Şevki Coşkun[1]
[1] Yüzüncü Yıl Üniversitesi

*Corresponding author: Abdullah Şevki Coşkun

Özet: Antropometri genellikle antropolojide kullanılan, insan vücuduna ait çeşitli özelliklerin standardını ortaya koyan bir yöntemdir. İnsan sağlığı ile ilgili birçok alanda antropoloji kullanılmaktadır. Bu çalışma fiziksel aktivitenin yüz ile gövdeye ait antropometrik standartlara olan etkilerin tespiti amacıyla yapıldı. Fiziksel aktivitesi yüksek beden eğitimi öğrencileri ve sedanter yaşam süren tıp fakültesi öğrencileri seçildi. Gönüllülük esasına dayalı olarak ölçümler gerçekleştirildi. Spor geçmişine sahip, ölçüm günü okula gelmeyen ve fiziksel problemi bulunan öğrencilerde ölçümler yapılmadı. İlk aşamada öğrencilerin kilo ve boyları ölçüldü ardından esnek olmayan mezura ile göğüs çevresi ölçümleri yapıldı. Yüz bölgesinden alınan antropometrik ölçümler; göğüs çevre ölçümü, burun genişliği ve yüksekliği, göz fissur uzunluğu, interkantal genişlik, bioküler genişlik ve ağız genişliğidir. Yüz bölgesinden antropometrik verileri toplarken araştırmacıdan kaynaklanabilecek ölçüm hatalarını en aza indirgemek için dijital ortamda ölçümler yapıldı. Yüzü dijital ortama aktarmak için 1,5 metre mesafeden yüzlerin fotoğrafları çekildi. Çekilen fotoğraflarda ölçüm yapabilmek için Rhinobase 1.1 sürümü kullanıldı. Elde edilen antropometrik verileristatistikî analizlere tabi tutuldu. İstatiksel analizlerde her değişken için Power (Testin Gücü) en az %80 ve Tip-1 hata %5 alınarak belirlendi. Çalışmadaki sürekli ölçümlerin normal dağılıp dağılmadığına Kolmogorov-Smirnov (n>50) ve Skewness-Kurtosis testleri ile bakıldı ve ölçümler normal dağıldığından dolayı Parametrik testler uygulandı. Gruplara göre sürekli ölçümlerin karşılaştırılmasında "Bağımsız T-testi" hesaplandı. Hesaplamalarda istatistik anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak alınmış ve analizler için SPSS (IBM SPSS for Windows, ver.26) istatistik paket programı kullanıldı. İstatistiki sonuç olarak her iki cinsiyette de fiziksel aktivitenin burun genişliği ve yüksekliği, göz fissur uzunluğu, göz iç kantal mesafe, bioküler genişlik ve ağız genişliğini artırdığı istatistiksel olarak anlamlı bulundu. Fakat her iki cinsiyette de göğüs çevresinde istatistiki olarak anlamlı bir fark bulunmadığı tespit edildi. Bu değerlerin artışlarının ortalaması erkeklerde %13, kadınlarda ise %18 olarak tespit edilmiştir. Fiziksel aktivitenin göğüs çevresine etkisi olmadığı, göz, ağız ve buruna ait antropometrik değerleri ise artırdığı sonucuna ulaşıldı.

Anahtar Kelimeler: Antropometri, Fiziksel Aktivite, Anatomi.

Evaluatıon of the Effects of Physıcal Actıvıty On Body and Face Anthropometrıc Values in Van Yüzüncü Yıl Unıversıty 1st Grade Students

Abstract: Anthropometry is a method generally used in anthropology, which sets the standard for various features of the human body. Anthropology is used in many fields related to human health. This study was carried out to determine the effects of physical activity on anthropometric standards of the

face and trunk. Physical education students with high physical activity and medical school students who lead a sedentary life were selected. Measurements were made on a voluntary basis. Measurements were not made in students with a sports background, who did not come to school on the measurement day, and who had physical problems. In the first stage, the weight and height of the students were measured, then chest circumference measurements were made with an inflexible tape measure. Anthropometric measurements taken from the face area are chest circumference measurement, nose width and height, eye fissure length, intercanthal width, biocular width, mouth width. While collecting anthropometric data from the face area, measurements were made in the digital environment to minimize the measurement errors that may arise from the researcher. Photographs of faces were taken from a distance of 1.5 meters to digitize the face. Rhinobase version 1.1 was used to measure the photographs taken. Obtained anthropometric data were subjected to statistical analysis. In statistical analyzes, Power was determined by taking at least 80% and Type-1 error was determined as 5% for each variable. Kolmogorov-Smirnov (n>50) and Skewness-Kurtosis tests were used to check whether the continuous measurements in the study were normally distributed, and because the measurements were normally distributed, Parametric tests were applied. The "Independent T-test" was calculated for the comparison of continuous measurements according to the groups. Statistical significance level was taken as $p<0.05$ in calculations and SPSS (IBM SPSS for Windows, ver.26) statistical package program was used for analysis. As a statistical result, it was found that physical activity increased nasal width and height, eye fissure length, intraocular canthal distance, biocular width, mouth width in both genders. However, it was determined that there was no statistically significant difference in chest circumference in both genders. The average increase in these values was determined as 13% in men and 18% in women. It was concluded that physical activity had no effect on the chest circumference, but increased the anthropometric values of the eyes, mouth, nose.

Keywords: Anthropometry, Physical Activity, Anatomy.

Presentation ID / Sunum No: 247

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6386-9991

Vena Cavaya İnfiltre Leiomyosarkom: Vaka Sunumu

Doç.Dr. Şener Gezer[1], Prof.Dr. Oğuz Omay[2]
[1] Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Jinekolojik Onkoloji Cerrahisi Bilimdalı
[2] Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Kalp Damar Cerrahisi Anabilimdalı

*Corresponding author: Şener Gezer

Özet: Amaç: Nadir bir Vena Cavaya infiltre Leiomyosarkomun cerrahi tedavisini tartışmak. Yöntem: Vaka takdimi. Bulgular: 48 yaşında kadın hasta 10 ay önce dış merkezde myoma uteri ön tanısı ile Total Abdominal Histerektomi ve Bilateral salphingoooferektomi operasonu yapılmıştı. Hatanın preoperatif smear ve endometrial biyopsi sonuçları normaldi. İntraoperatif uterus kaynaklı kitlenin sağ pelvik duvardan retroperitona devamlılığı olduğu izlenmesi üzerine kitlenin retroperitondaki kısmı eksize edilememişti. Kesin patoloji sonucu Leiomyosarkom gelmesi üzerine hasta multidisipliner tümör konseyinde değerlendirilmiş ve kalp damar cerrahisi tarafından kitlenin vena cavaya infiltre olduğu gerekçesi ile kemoterapi kararı alınmıştı. 6 kür kemoterapi (Doxorubicin) alan hasta kontrol batın tomografisinde vajen cuff sağ yarımından L2-L3 vertebra düzeyine kadar intraperitoneal uzanım gösteren 17x4x4 cm kistik ve solid kitle görülmüştür (Şekil 1). Lezyon çekum ve apendiks ile temas halinde ve vena cavaya infiltre görünümde idi (Şekil 2). Hastanın ilk operasyonu sonrası yapılan görüntülemesine göre kitlenin boyutları kemoterapiye rağmen artmıştır. Yapılan Pozitif Emisyon Tomografi sonucunda kitlenin artmış FDG tutulumu gösterdiği saptandı (Suv max: 3.4) ve diğer inceleme alanlarında metastaz şüpheli lezyon saptanmadı. Tekrar multidisipliner tümör konseyinde değerlendirilen hastaya cerrahi ile kitlenin eksizyonu kararı verildi. Midline laparotomi ile batına girildi ve çekum ve apendiks ile olan yapışıklıklar disseke edilerek retroperitona ulaşıldı, dikkatli disseksiyonlar ile kitle vena cava ve üreterden izole edildi ancak kranial uçta renal ven altında kitlenin vena cavaya invaze olduğu saptandı (Şekil 3). Kross klemp yardımı ile kitle eksize edilerek vena cava primer onarıldı (Şekil 4). Nüks kitle patoloji sonucu Leiomyosarkom uyumlu gelen hasta adjuvan kemaoterapisine devam etti. Postoperatif 6. ayda yapılan görüntülemesi normal saptanan hastanın ve sorunsuz olarak devam etmektedir (Şekil 5). Sonuç: Leiomyosarkomlar nadiren ana venöz sistemi infiltre edebilir ve bu tümörlerde cerrahi ile komplet rezeksiyon kemoterapiden daha öncelikli bir tedavi seçeneğidir.

Anahtar Kelimeler: Leiomyosarkom, Vena Cava, Cerrahi

Leiomyosarcoma Infiltrating Vena Cava: A Case Report

Abstract: Objective: To discuss the surgical treatment of Vena Cava infiltrating Leiomyosarcoma. Method: A case report. Results: A 48-year-old female patient had undergone a TAH-BSO operation with a preliminary diagnosis of uterine myoma at the external center 10 months ago. Preoperative smear and endometrial biopsy results were normal. Intraoperatively it was observed that the uterine mass was continuous from the right pelvic wall to the retroperitoneum, and could not be excised. After the definitive pathology result of leiomyosarcoma, the patient was evaluated by the multidisciplinary tumor

council and chemotherapy was decided because of the cardiovascular surgery decision of infiltrated vena cava. After 6 cycles of chemotherapy (Doxorubicin) a 17x4x4 cm cystic and solid mass showing intraperitoneal extension from the right half of the vaginal cuff to the L2-L3 vertebra level was observed in the control abdominal tomography (Figure 1). The lesion was infiltrating the vena cava (Figure 2). Compared to the imaging performed after the patient's first operation, the size of the mass was increased despite chemotherapy. No metastasis was suspected by PET/CT. The abdomen was entered by midline laparotomy and the adhesions with the cecum and appendix were dissected and the retroperitoneum was reached, the mass was isolated from the vena cava and ureter by careful dissections, but it was found that the mass was invasive to the vena cava under the renal vein at the cranial end (Figure 3). The vena cava was repaired primarily after excising the mass with the help of a cross clamp (Figure 4). After the pathology report was compatible with leiomyosarcoma the patient continued adjuvant chemotherapy. Imaging at Postoperative 6. months was found to be normal and continued uneventfully (Figure 5). Conclusion: Leiomyosarcomas could rarely infiltrate the main venous system, and complete resection with surgery is a priority treatment option than chemotherapy.

Keywords: Leiomyosarcoma, Vena Cava, Surgery

Presentation ID / Sunum No: 333

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5798-6750

Venöz Yetmezlikli Hastalarda Yetmezliğin Derecesiyle Ağrı Arasındaki Korelasyonnun Anlamlı Olup Olmadığının Araştırılması

Uzman Dr. Burcu Bıçakhan[1], Araştırmacı Cihan Öneryıldız[1]
[1] *Gaziosmanpaşa Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

*Corresponding author: Burcu Bıçakhan

Özet: Kronik venöz yetmezlik (KVY) alt ekstremitelerde venöz sistemi etkileyen, ağrı, kramp, bacaklarda huzursuzluk, ödem, kaşıntı, deri değişiklikleri gibi çeşitli semptomlarla kendini gösteren yaygın bir durum olarak tanımlanmaktadır. KVY hastanın yaşam kalitesi ve şeklini olumsuz etkileyen kronik bir hastalıktır. Yaşam kalitesi seviyesinin ölçümü hastalığın etkisini daha iyi anlamayı sağlaması açısından önem taşımaktadır (10). Venöz hastalıklar yüksek prevalansa sahip olmalarına rağmen, günlük fonksiyonlara ve yaşam kalitesine etkisi, yaşam kalitesini ölçen çalışmaların sayısının kısıtlı olması nedeni ile yeterince araştırılmamıştır. KVY ağrı, fiziksel fonksiyon ve mobiliteye bağlı olarak yaşam kalitesini azaltmaktadır. Günümüzde ağrı değerlendirilmesinde tek ve çok boyutlu ölçekler kullanılmaktadır. Venöz yetmezlikli hastaların klinik takiplerinde ve progresinde ağrının önemli bir yeri olduğu ve şiddetine bağlı olarak hastalığın sürecini büyük etki ettiği yaptığımız çalışmayla ortaya konmuştur.

Anahtar Kelimeler: Venöz Yetmezlik, Ağrı

Presentation ID / Sunum No: 40

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0620-1500

Vulva Kanserinde V/Y Flap Tekniği

Uzman Dr. Serkan Akış
Marmara Üniversites Pendik Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Vulva kanserlerinde tümör çıkarıldıktan sonra geride kalan defektin primer kapatılmasında çeşitli zorluklar ve bunların sonucunda bir takım komplikasyonlar görülmektedir. Bunların başında yara dehisensi ve enfeksiyon gelmektedir. Bunları önlemek için uygulaması zor çeşitli flep teknikleri uygulanmaktadır. V-Y fasyakutanöz flep ise vulva rekonstrüksiyonunda kullanılan, uygulaması nispeten kolay bir yöntemdir. Eksizyon yapılan alana bitişik cilt ve cilt altı dokuyu mobilize etmeyi sağlayan lokal bir fleptir. V harfi primer vulvar defekt üzerinde hareket ettirilen bitişik cilt ve cilt altı dokusu boyunca oluşturulan ilk V şeklindeki insizyonu; Y harfi ise geride kalan cildin nasıl kapatıldığını temsil eder. Primer tümör boyutu ve oluşan defekte göre tek veya iki taraflı olarak uygulanabilir. Olgumuzda V-Y fasyakutanöz flep uygulaması iki taraflı olarak uygulandı. Operasyon yalnızca jinekoloji onkoloji ekibi tarafından gerçekleştirildi. Hastanın iyileşme döneminde herhangi bir komplikasyon görülmedi. Sonuç olarak V-Y flep; daha kolay uygulanabilen ve daha az komplikasyon görülen bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Enfeksiyon, Flep, Vulva Kanseri, Vulvektomi, V-Y Flep

The V/Y Flap Technique in Vulvar Cancer

Abstract: In vulvar cancers, there are various difficulties in achieving primary closure of the defect left after the tumor is removed, and as a result, some complications can be seen. These include wound dehiscence and infection. To prevent these, various difficult-to-apply flap techniques and plastic surgery consultation may be required. The V-Y fasciocutaneous flap is a relatively easy method used in vulvar reconstruction. It is a local flap that provides mobilization of the skin and subcutaneous tissue adjacent to the excised area. The letter V represents the first V-shaped incision made along the adjacent skin and subcutaneous tissue, which is moved over the primary vulvar defect; the letter Y represents how the remaining skin is closed. It can be applied unilaterally or bilaterally, depending on the size of the primary tumor and the defect formed. In our case, the V-Y fasciocutaneous flap was applied bilaterally. The operation was performed only by the gynecologic oncology team. No complications were observed during the recovery period of the patient. As a result, the V-Y flap is a method that can be applied more easily and with fewer complications.

Keywords: Infection, Flap, Vulvar Cancer, Vulvectomy, V-Y Flap

Presentation ID / Sunum No: 151

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0004-6996-9482

Willis Poligonu Varyasyonlarının Bt Anjiografi İle Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Gökhan Duygulu
İzmir Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Amaç: Willis poligonu (CW), fonksiyonu beyni iskemiden korumak olan, karotis ve vertebo-baziler sistemi birbirine bağlayan önemli bir anastomotik arteryel çokgendir. Bireyler arasında CW anatomisinde geniş bir varyasyon mevcuttur. Bu çalışmanın amacı, üçüncü basamak sağlık hizmeti veren hastanemizin Radyoloji kliniğine beyin bilgisayarlı tomografi anjiyografisi (BTA) için sevk edilen hastalarda CW varyasyonlarının tespit edilmesidir. Bu çalışma,literatürde erişkin Türk toplumuna ait CW varyasyonları ile ilgili en fazla sayıda vakanın incelendiği çalışmadır. Gereç ve yöntem: 2019-2022 yılları arasında kliniğimizde BTA tetkiki gerçekleştirilen 4650 hastanın görüntüleri retrospektif incelenerek gerçekleştirilmiş kesitsel tanımlayıcı bir çalışmadır.Vasküler anatomi ve varyasyonların tanısı için ham görüntüler,MİP (mean intensity projection) ve MPR (multiplanar reformat) görüntüler incelenmiştir.Arterin izlenmeyişi aplazi,1 mm'den ince olması hipoplazi olarak kabul edilmiştir. Bulgular: Varyasonlar CW posteriorunda daha sık saptanmıştır. En sık görülen varyasyon hipoplazi olup en sık posterior komunikan arterde gözlenmiştir (%34). İkinci sıklıkta görülen varyasyon aplazi olup yine en sık posterior komunikan arterde saptanmıştır(%23). Anterior bölümde görülen en sık varyasyon, anterior komunikan arter hipoplazisidir (%24). Anterior komunikan arter,posterior komunikan arterden sonra hipoplazinin en sık saptandığı arterdir (%24). Aplazi olmayan poligonal yapı sıklığı %56,hipoplazi olan poligonal yapı sıklığı %43,aplazi olan (atipik) poligonal yapı sıklığı %44 olarak bulunmuştur. Sonuç: Erişkin Türk toplumunda yapmış olduğumuz çalışmamızda en sık rastlanan varyasyon hipoplazi varlığıdır.BTA vasküler anatomiyi ve varyasyonları değerlendirmede kullanılan önemli bir tanı aracı olup, CW konfigürasyonunun sınıflandırmasında standart bir yöntem yoktur.Bu nedenle, CW ile ilgili gelecekteki benzer çalışmalar arasında karşılaştırma kolaylığı için nöroanatomistler, nörologlar, beyin cerrahları ve nöroradyologlar arasında fikir birliği oluşturulmasına ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Bilgisayarlı Tomografi Anjiografi,willis Poligonu,anatomik Varyasyon

Presentation ID / Sunum No: 235

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Yeni Tanı Tip 2 Diyabetes Mellitus'lu Hastalarda Erektil Disfonksiyon

Dr. Ömer İnceçayır[1], Dr. Tuğçe Cansu Kaya[2], Dr. Arzu Or Koca[1], Dr. Özgür Kara[2]

[1] *Sağlık Bilimleri Üniversitesi Dr. Abdurrahman Yurtaslan Ankara Onkoloji Eğitim ve Araştırma Hastanesi Endokrinoloji ve Metabolizma Hastalıkları*

[2] *Sağlık Bilimleri Üniversitesi Dr. Abdurrahman Yurtaslan Ankara Onkoloji Eğitim ve Araştırma Hastanesi İç Hastalıkları*

*Corresponding author: Ömer İnceçayır

Özet: Amaç: Bu çalışma ile yeni tanı Tip 2 Diyabetes Mellitus'lu (T2D) hastalarda ilk tanıdan sonraki 6 aylık süreçte erektil fonksiyondaki değişimi araştırmak amaçlandı. Yöntem: Çalışmaya 54 yeni tanı alan T2D hastası dahil edildi. Hastaların tanı anındaki yaş, HbA1c, açlık plazma glukozu değerleri kaydedildi. Tüm hastalara tanı anında ve ilk tanıdan sonraki 6. ayda Uluslararası Erektil Fonksiyon İndeksi-5 (IIEF-5) anketi uygulanarak erektil fonksiyon değerlendirildi. Bulgular: Çalışmaya dahil edilen hastalardan 26 katılımcı sadece metformin 2x1000 mg/gün tedavisi ve yaşam tarzı değişikliği ile takipli iken, 28 katılımcı ilaçsız izlem (sadece yaşam tarzı değişikliği) ile takipli idi. Metformin ile tedavi ilen hastaların yaş ortalaması 42, ilaçsız izlem ile takip edilen hastaların yaş ortalaması 45 idi ($p=0.203$). Başlangıç açlık plazma glukozu düzeyi Metformin tedavisi alan grupta daha yüksek idi ($p<0.01$). Başlangıçta erektil fonksiyon ve cinsel memnuniyet alt grup skorları Metformin tedavisi alan hastalarda daha yüksek bulundu (sırasıyla $p=0.022$, $p=0.013$). 6. ayda ise IIEF-5 toplam skoru, erektil fonksiyon skoru ve cinsel istek alt grup skoru Metformin tedavisi alan hastalarda daha yüksek bulundu (sırasıyla $p=0.017$, $p=0.020$ ve $p<0.01$). Erektil disfonksiyon (ED) varlığına göre gruplar karşılaştırıldığında başlangıçta ve 6. ayda ED sıklığı açısından anlamlı farklılık saptanmadı. Metformin tedavisi alan grupta IIEF-5 toplam skoru (<0.01), erektil fonksiyon (<0.001), cinsel istek ($p<0.001$) ve cinsel memnuniyet ($p<0.001$) alt grup skorları 6. ayda başlangıca göre anlamlı olarak daha düşük bulundu. İlaçsız izlem grubunda IIEF-5 toplam skoru ($p<0.001$), erektil fonksiyon ($p<0.01$), cinsel istek (<0.001) ve genel memnuniyet ($p<0.001$) alt grup skorları 6. ayda başlangıca göre daha düşük bulundu ($p<0.05$). Sonuç: ED, T2D'li hastalarda tanı anında bile görülebilen ve yaşam kalitesini bozan bir komplikasyondur. Yeni tanı T2D'li hastalarda, başlanan birinci basamak medikal tedavilerden olan Metformin monoterapisinden bağımsız olarak 6 aylık süreçte; erektil fonksiyonda azalma, cinsel istek ve cinsel memnuniyette düşüş görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Erektil Disfonksiyon, Metformin, Tip 2 Diyabetes Mellitus

Presentation ID / Sunum No: 113

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2677-7662

Yinelemiş Glioblastoma Multiforme Tanılı Hastalarda Bevacizumab Tedavisinin Sağkalıma Katkısı

Uzman Dr. Mehmet Doğu Canoğlu[1], Uzman Dr. Rashad Rzazade[1], Uzman Dr. Menekşe Turna[1]
[1] Anadolu Saglik Merkezi Hastanesi

*Corresponding author: Mehmet Doğu Canoğlu

Özet: Glioblastome Multiforme, beyin tümörleri arasında en sık görülendir. Primer tedavi mümkün olabilen en geniş cerrahi ardından uygulanan adjuvan kemoradyoterapiyi içerir. Bu tedavilere rağmen GBM'li hastaların çoğunda prognoz kötüdür. Hastalık kısa zamanda tekrar edip, ölüme yol açmaktadır.Glioblastomalar, anjiyojenezin baskın mediatörü olan vasküler endotelial büyüme faktörünün (VEGF) artmış ekspresyonu ile karakterize, ileri derecede damarlanma gösteren kanserlerdir. Bevacizumab, rekombinant monoklonal bir antikor olup, selektif olarak yüksek affinite ile VEGF'ye bağlanır. Bevacizumab'ın diğer kanser türlerinde pozitif sonuçlar vermesi ve yinelemiş GBM tedavisinde alternatif tedavilere ihtiyaç duyulması nedeniyle ilgi çekmiştir. Bu çalışmada Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyasyon Onkoloji kliniğinde yineleme GBM tanısıyla Bevacizumab tedavisi uygulanan hastalar, tedavi etkinliği ve sağ kalım açısından değerlendirildi.

Anahtar Kelimeler: Glioblastoma Multiforme,bevacizumab

The İmpact of Bevacizumab Treatment On Survival in Patients With Recurrent Glioblastoma

Abstract: Glioblastoma multiforme is the most frequent type of brain tumors. Primary treatment includes extensive possible surgery followed by adjuvant chemoradiotherapy. Despite these treatments, most patients with GBM have a poor prognosis. The disease will soon relapse and leads to death.Glioblastomas are characterized by increased expression of the predominant mediator of angiogenesis called vascular endothelial growth factor (VEGF) and showing advanced vascularity.Bevacizumab, recombinant monoclonal antibody is selectively connected to VEGF with high affinity. Bevacizumab yielded positive results in other cancer types and has attracted attention because of the need for alternative therapies in the treatment of relapsing GBM.In this study treatment efficacy and survival rates were evaluated in patients with the diagnosis of recurrence GBM and undergoing bevacizumab treatment at Kocaeli University Faculty of Medicine, Radiation Oncology clinic.

Keywords: Glioblastoma Multiforme,bevacizumab

Presentation ID / Sunum No: 206

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7979-6993

Yoğun Bakımda COVID-19 ve Gebelik: Üç Olgu Sunumu

Uzman Dr. Gökhan Kılınç
Balıkesir Atatürk Şehir Hastanesi

Özet: Tüm dünyada önemli bir toplum sağlığı problemi olan COVID-19 pandemisi; gebeliğe bağlı ortaya çıkan kardiyorespiratuar ve immün sistem değişiklikleri nedeniyle hamile kadınlar için daha yüksek bir risk oluşturabilmektedir. Bizde gebelik döneminde COVID-19 enfeksiyonu geçiren üç olguyu sunmayı amaçladık. Olgu1: 26 yaşında 25 haftalık gebeliği olan hastaya 10 gün önce COVID-19 tanısı konulan hastanın yoğun bakıma kabulünde hastanın spo2:88, nb:104 ateş:37o C idi. 11.gün fetüse ait kalp atımı olmaması üzerine 790 gr 34 cm olan bebek eksitus olarak sezaryen ile çıkartıldı. 13. Günde hastada kardiyopulmoner arrest gelişti ve hasta eksitus oldu. Olgu 2: COVID-19 tanılı 26 yaş 30 haftalık gebe hastaya yoğun bakım yatışından sonra yüksek akışlı oksijen tedavisi başlandı. Takiplerinde dispnesi azalan, taşikardisi düzelen nazal kanül ile spo2:96 olan hasta takip edilmek üzere covid servisine gönderildi. 3 gün de serviste takip edilen hasta evine taburcu edildi. 38. Haftada miadında sağlıklı term bebek sorunsuz bir şekilde doğumu gerçekleşti. Olgu 3: 29 yaş 33 hafta gebe COVID-19 tanısı konuldu. Servise yatışından bir gün sonra ise hasta yoğun bakım ihtiyacı nedeniyle yoğun bakıma yatırılıyor. Yoğun bakım yatışının 1. gününde hasta entübe edilip mekanik ventilatöre bağlandı. Yatışının 3. Gününde kadın doğum hekimleri tarafından sezaryene alınıp ve 33 hafta 1810 gr 46 cm sağlıklı doğum gerçekleşiyor. 23.günde hasta eksitus oldu. Sonuç: COVID-19 tanılı gebelerin yoğun bakım yönetimi standart olgulardan farklılık gösterdiği için tedavi yaklaşımı hastalığın şiddeti, hipokseminin ciddiyeti, gebelik haftası, maternal komorbidite, obstetrik geçmiş ve fetusün durumu göz önünde bulundurularak kişiselleştirilmelidir

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Gebelik, Yoğun Bakım

COVID-19 and Pregnancy in İntensive Care: Three Case Reports

Abstract: The COVID-19 pandemic, which is an important public health problem all over the world, may pose a higher risk for pregnant women due to pregnancy-related cardiorespiratory and immune system changes. Here, we aimed to present three cases of COVID-19 infection during pregnancy. Case1: A 26-year-old patient with 25 weeks of pregnancy was diagnosed with COVID-19 10 days ago and the patient's Spo2:88, nb:104 temperature:37o C at the time of admission to the intensive care unit. On the 11th day, there was no fetal heartbeat and the 790 g 34 cm baby was excised by caesarean section. On the 13th day, cardiopulmonary arrest developed and the patient died. Case 2: A 26-year-old, 30-week pregnant patient who has a diagnosis of COVID-19, was started on high-flow oxygen therapy after intensive care unit admission. The patient whose dyspnoea decreased, tachycardia improved and spo2:96 with nasal cannula was sent to the service. After 3 days of follow-up in the ward, the patient was discharged home. At 38 weeks, a healthy term baby was delivered without any problems. Case 3: 29 years and 33 weeks pregnant COVID-19 is diagnosed. One day after admission to the ward, the patient was admitted to the intensive care unit due to the need for intensive care. On the 1st day of intensive care unit admission, the patient was intubated and connected to mechanical ventilator. On the

3rd day of hospitalisation, the patient was taken to caesarean section by gynaecologists and 33 weeks 1810 g 46 cm healthy delivery was performed. On the 23rd day, the patient's died. Conclusion: Since the intensive care management of pregnant women with COVID-19 differs from standard cases, the treatment approach should be individualised considering the severity of the disease, severity of hypoxaemia, gestational week, maternal comorbidity, obstetric history and fetal status.

Keywords: COVID-19, Pregnancy, İntensive Care Unit

Presentation ID / Sunum No: 124

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2143-2545

Ankara İlindeki Berber, Kuaför ve Güzellik Salonları Çalışanlarında COVİD-19 PCR Taraması

Uz. Dr. Çiğdem Torun Edis[1,2], Dr. Selmur Topal[1], Uzm. Dr. Fehminaz Temel[1] Doç. Dr. Sabahat Çeken[1,2], Prof. Dr. Sedat Kaygusuz[1]

[1]T.C. Sağlık Bakanlığı Halk Sağlığı Genel Müdürlüğü,
[2]T.C. Sağlık Bakanlığı Dr. Abdurrahman Yurtaslan Ankara Onkoloji Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Enfeksiyon Hastalıkları Kliniği

*Corresponding author: Çiğdem Hatice Torun Edis

Özet: Giriş ve Amaç: COVİD-19 damlacık yoluyla bulaşan bir viral enfeksiyon olup; toplumda bazı meslek gruplarında kapalı, sıkışık çalışma ortamlarında kişilerle temas nedeniyle hızlı yayılabilmektedir. Başta sağlık çalışanları olmak üzere toplum hizmeti veren meslekler kendileri ve hizmet verdikleri insanlar için risk grubunda kabul edilmektedir. Bu çalışma berber, kuaför ve güzellik salonlarında çalışanların mevcut durumunu ortaya koymak üzere yapılmıştır. Gereç ve Yöntemler: Kesitsel prevalans çalışması olarak Ankara merkez ilçelerinde yer alan 6095 salondan %95 GA'nda, %2 prevalans, %1,5 hata payı ile 605 salondan 1003 çalışana 12 sorudan oluşan anket formu uygulanmış ve COVİD-19 PCR çalışılmak üzere sürüntü örneği alınmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde SPSS 23.0 istatistiksel paket programı kullanılmıştır. Sonuç ve Öneriler: Katılımcıların %70,2'si erkek, %92'si 50 yaş altındaydı. Kişilerin %65,2'si lise altı öğrenim durumuna sahip olup hanede yaşayan kişi sayısı ortalama 3,7±1,4 kişi ve günlük müşteri sayısı da ortalama 7,2±4,8 kişiydi. Eski ve yeni COVİD-19 PCR pozitifliği %6,3 iken yeni PCR pozitiflik %0,7 bulunmuştur. Yapılan istatistiksel analizlerde yeni PCR pozitifliği saptananlarda saptanmayanlara göre anlamlı düzeyde koku kaybı (p:0,027) ve boğaz ağrısı (p:0,047) olduğu; geçirilmiş ya da yeni PCR pozitif olanlarda ise negatif olanlara göre istatistiksel olarak anlamlı yükseklikte öksürük (p:0,027), koku kaybı (p:0,001) ve temaslı izolasyonuna alınma durumu (p:0,001) olduğu tespit edilmiştir. Eski PCR pozitifliği (geçirilmiş COVİD-19)) olanlarda ise olmayanlara göre öksürük (p:0,017) ve koku kaybı (p:0,019) istatistiksel olarak anlamlı yüksek bulunmuştur. Ayrıca geçirilmiş ya da yeni PCR sonuçları negatif olanların sigara içiciliği durumunun pozitif olanlara göre istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek olduğu saptanmıştır(p:0.003). Tüm çalışanlarının yaş/müşteri sayısı arasında tersine lineer ilişki olup; yaş azaldıkça müşteri sayısı artmaktadır (p:0,0001). Sonuç olarak kuaför/güzellik ve berber salonu gibi riskli meslek grubu çalışanlarında COVİD-19'a karşı riskleri ve risklerin azaltılmasını araştırmak hizmet sektörü çalışanları için faydalı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Riskli Meslek, Kuaför/berber/güzellik Salonu

Presentation ID / Sunum No: 289

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3659-5646

Çocukluk Çağı High Grade Glial Neoplazi

Uzman Dr. Mahmut Sertdemir[1], Dr. Öğretim Üyesi Mehmet Kenan[2]
[1] Konya Şehir Hastanesi Beyin ve Sinir Cerrahi
[2] Neü Meram Tıp Fakültesi Beyin ve Sinir Cerrahi A.B.D

*Corresponding author: Mahmut Sertdemir

Özet: Giriş ve amaç: Yüksek dereceli gliomalar (HGG), erişkinlerde karşılaşılan en yaygın merkezi sinir sistemi (CNS) tümörlerinden biridir, ancak pediatrik CNS tümörlerinin yalnızca %8-12'sini oluştururlar(1). Daha çok serebral hemisferde yerleşirken nadir olarak talamus, hipotalamus, üçüncü ventrikül ve bazal ganglionlarda yerleşebilir. Nadir rastlanan bu tümörün demonstratif bir örneğini sunmak istedik. Olgu: 6 yaş, erkek hasta, yürüme güçlüğü ve konuşma bozukluğu şikayeti ile başvurdu. Geliş muayenesinde sağ 3/5 hemiparazi ve konuşma bozukluğu vardı. Resim 1:Kontrastlı T1 sekans MR, insular kortexte düzgün sınırlı solid kitle, Resim 2: Kontrastlı T1 sekans MR, sol talamus ve bazal ganglionları invaze eden, kontrast tutmayan kitle. Hasta opere edilerek sol insular kortex üzerine yerleşimli kontrast tutan solid kitle çıkartıldı. Postoperatif nörolojik defisit artışı olmadı. Patoloji High Grade Glial neoplazi olarak belirlendi.Postoperatif dönemde kemoterapi ve radyoterapi uygulanan hasta 5 ay sonra hayatını kaybetti. Tartışma: Yeni gelişen HGG tedavisinde ilk seçenek güvenli maximal cerrahi yaklaşımdır. Çıkartılan kitle büyüklüğünün prognostik önemi vardır (2). Çok sayıda tedavi yaklaşımına rağmen, çoğu seride %15 ila %35 arasında değişen 5 yıllık sağkalım görülmektedir (3). 1. Fangusaro J. Pediatric high grade glioma: A Review And Update On Tumor Clinical Characteristics And Biology. Frontiers İn Oncology. August 2012, volüme 2, article 105. 2. Finlay JL, Boyett JM, Yates AJ, Wisoff JH, Milstein JM, Geyer JR, Bertolone SJ, McGuire P, Cherlow JM, Tefft M. Randomized phase III trial in childhood high-grade astrocytoma comparing vincristine, lomustine, and prednisone with the eightdrugs- in-1-day regimen. Childrens Cancer Group. J. Clin. Oncol. 13, 112–123. 3. Broniscer, A., and Gajjar, A. (2004). Supratentorial high-grade astrocytoma and diffuse brainstem glioma: two challenges for the pediatric oncologist. Oncologist 9, 197–206.

Anahtar Kelimeler: Çocukluk Çağı, Glial, Tümör

Presentation ID / Sunum No: 239

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4596-962X

Gürültüye Bağlı İşitme Kaybı

Araştırmacı Elif Kelebek[1], Dr. Öğretim Üyesi Bahriye Horasanlı[1]
[1] Kto Karatay Üniversitesi

*Corresponding author: Elif Kelebek

Özet: Gürültüye bağlı işitme kaybı, bir tür sensörinöral işitme kaybıdır ve yetişkinler arasında meslek hastalıklarının önde gelen nedenlerinden biridir. Yüksek seviyeli gürültüye bir kerelik maruz kalma veya sürekli gürültülü ortam maruziyetinden kaynaklanır. Bu maruziyetler sonucunda dış tüy hücrelerinin, iç tüy hücrelerinin, spiral ganglion nöronlarının ve merkezi işitme sistemine yansıyan işitme siniri liflerinin ölümü ile karakterize sensörinöral işitme kaybı meydana gelir. Yani sensörinöral işitme kaybı, koklea içindeki tüylü hücre hasarı ve bunların afferent innervasyonunun dejenerasyonu ile ilişkilidir. Yapılan çalışmalar, gürültüye maruz kalmanın, iç tüylü hücreler ve spiral ganglion aksonları arasındaki sinapsların kaybına atıfta bulunan koklear sinaptopatiye yol açabileceğini göstermiştir. Koklear sinaptopati, mutlak odyometrik hassasiyette geçici kaymalara eşlik eder ancak kalıcı algısal eksikliklere sahip olabilir ve karmaşık seslerin zamansal kodlamasını etkilediği varsayılır. Odyolojik olarak gürültüye bağlı işitme kaybını belirlemek için 3 ve 6 kHz arasındaki eşikleri bu bölgenin dışındaki eşiklerle karşılaştırır. 3 ve 6 kHz arasındaki eşikler, dış kulağın rezonans özellikleri ve kokleanın doğrusal olmaması nedeniyle gürültüden diğer frekanslara göre daha fazla zarar görür. Bu frekans aralığının dışındaki eşikler, işitme kaybının yaşa bağlı bileşenini tahmin etmek için kullanılır. Araştırmalar, gürültüye maruz kalmanın yüksek frekanslar üzerindeki etkisini desteklemiştir. Gürültüye bağlı işitme kaybının önlenmesi veya hafifletilmesi için bilinen hiçbir farmakolojik tedavi mevcut değildir. Bu durum duyusal tüy hücresi ölüm yollarının karmaşıklığından ve potansiyel moleküler hedeflerin belirsizliğinden kaynaklanmaktadır. Bilinen farmakolojik tedavi olmadığı için kişiler kulak sağlıklarını gürültüden korumalıdır. Yaygın olarak kullanılan köpük kulak tıkaçları 33 desibele kadar koruma sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Işitme Kaybı, Gürültü, Sensörinöral, Odyoloji

Noise-Induced Hearing Loss

Abstract: Noise-induced hearing loss is a kind of sensorinoral hearing loss and is one of the leading causes of occupational diseases among adults. It is caused by one time exposure to high level noise or continuous noisy environment exposure. As a result of these exposures, sensorineural hearing loss occurs, which is characterized by the death of outer hair cells, inner hair cells, spiral ganglion neurons, and auditory nerve fibers that project into the central auditory system. That is sensorinoral hearing loss is associated with the furry cell damage in the cochlea and the degeneration of their apferant innervation. Studies have shown that exposure to noise can lead to cochlear synaptopathy referring to the loss of synapses between internal hairy cells and spiral ganglion axons. Cochlear synaptopathy accompanies temporary shifts of absolute audiometric sensitivity, but may have perceived perceptual deficiencies and assumed that complex sounds affect the temporal coding. Audiologically compares the thresholds

between 3 and 6 KHz to determine noise -induced hearing loss with the thresholds outside of this region. The thresholds between 3 and 6 kHz are more damaged than other frequencies due to the resonance properties of the outer ear and the cochlea is not linear. The thresholds other than this frequency range are used to estimate the age -dependent component of hearing loss. Research supported the effect of exposure to noise on high frequencies. No known pharmacological treatments exist for the prevention or alleviation of noise-induced hearing loss. This is due to the complexity of sensory hair cell death pathways and the uncertainty of potential molecular targets. Since there is no known pharmacological treatment, people should protect their ear health from noise. Commonly used foam earplugs provide protection up to 33 decibel.

Keywords: Hearing Loss, Noise, Sensorineural, Audiology

Presentation ID / Sunum No: 288

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3659-5646

Lomber İntradural Metastatik Kitle

Uzman Dr. Mahmut Sertdemir[1], Dr. Öğretim Üyesi Mehmet Kenan[2]
[1] Konya Şehir Hastanesi Beyin ve Sinir Cerrahi
[2] Neü Meram Tıp Fakültesi Beyin ve Sinir Cerrahi A.B.D

*Corresponding author: Mahmut Sertdemir

Özet: Giriş ve amaç: Spinal kanala intradural olarak metastaz yapan kanserler nadirdir ve tüm spinal metastazların %6'sını oluşturur. Lomber bölgede yaygın intradural böbrek tümörü metastazı ise literatürde çok daha nadir olarak bulunmuştur (1). Olgu: 57 yaş, erkek hasta, bel ağrısı, yürüme güçlüğü şikayeti ile başvurdu. Geliş muayenesinde 3/5 paraparazi, idrar gaita inkontinans vardı. Ek hastalık olarak oksijen konsantratörü kullanmayı gerektiren kronik obstrüktif akciğer hastalığı vardı. Resim 1:Kontrastlı T1 sekans MR, Resim 2: T2 sekans MR: Conus medullaris bölgesinden başlayarak Cauda equina liflerini içine alan yaygın metastatik kitle, Hastaya L4 total laminektomi uygulandı. İntradural alanda Cauda Equina liflerinin etrafını saran yaygın solid kitle görüldü ve patoloji alındı. Postoperatif nörolojik defisit artışı olmadı. Patoloji renal kaynaklı tümör metastazı olarak belirlendi. Hasta postoperatif dönemde yoğun bakım takibinde pulmoner emboli nedeni ile hayatını kaybetti. Tartışma: Renal kökenli bir tümörün intradural boşluğa metastazı için en uygun teori Batsons pleksusları aracılığı ile venöz yoldur (2). Hastanın spinal ve kranial görüntülemelerinde başka bir santral sinir sistemi tümörünün olmaması bu hipotezi güçlendirmektedir. Anahtar kelimeler: renal, tümör, metastaz, intradural 1. Amin MB, Amin MB, Tamboli P, et al. Prognostic impact of histologic subtyping of adult renal epithelial neoplasms: an experience of 405 cases. Am J Surg Pathol 2002;26:281-91. 2. Alfieri A, Mazzoleni G, Schwarz A, Campello M, Broger M, Vitale M, Vigl EE. Renal Cell Carcinoma and Intradural Spinal Metastasis With Cauda Equina Infiltration: Case Report—Part II. Spine 30(2):p 260-262, January 15, 2005.

Anahtar Kelimeler: Renal, Tümör, Metastaz, İntradural

Presentation ID / Sunum No: 115

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9589-3571

Mps Iıı-B (Mukopolisakkaridoz Tip 3-B) Hastalarında Kemik Döngüsü İle İlgili Bazı Biyokimyasal Parametrelerin Değerlendirilmesi ve Genotip İle İlişkilendirilmesi

Araştırmacı Seda Gokkurt[1], Dr. Öğretim Üyesi İrem Peker Eyuboglu[1], Prof.Dr. Mustafa Akkıprık[1]

[1] Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü Tıbbi Biyoloji Genetik

*Corresponding author: Seda Gokkurt

Özet: Amaç: İskelet displazileri grubunda yer alan MPS hastalık grubundan Sanfilippo tip B hastalarında genotip ve fenotip korelasyonunun kemik yapım/yıkım parametreleri yönünden incelenmesi ve osteoporoza eşlik edecek biyomarkerların salınımı/inhibisyonunun belirlenmesi amaçlanmıştır. Bu incelemenin metabolik hastalık sonucu ortaya çıkan osteoporozun ortak sorumlu moleküler mekanizmaların tespiti ile patofizyolojiyle uyumlu olabilen osteoporoz ilaçların hedefe yönelik kullanılması için yol gösterici olacağı düşünülmektedir Gereç ve Yöntem: MPSIIIB hastalarından ELISA yöntemiyle plazma kemik yapım/yıkım döngüsüyle ilişkili olarak Osteoprotegerin, Matriks metalloproteinazlar (MMP2, MMP9), TIMP-1,TIMP-2, BALP, Cathepsin K ve TRACP-5b değerleri incelenmiştir. Aynı zamanda bu hastalığa neden olan gendeki (NAGLU) mutasyonlar tüm ekzon sekanslama ile tespit edilerek biyokimyasal parametrelerle korelasyonu incelenmiştir. Bulgular: Çalışmalar, kemik kaybının ve kırık riskinin tahmininde kemik döngüsüne ait biyokimyasal parametrelerin, kemik mineral dansitesi (KMD) ölçümlerine göre daha faydalı bilgiler verdiğini göstermektedir. MMP-9, TIMP1, TIMP-2, MMP-2 seviyeleri kontrol grubunda anlamlı olarak düşük, Katepsin-K ise yüksek bulunmuştur. Hastalarda NAGLU genindeki p.Arg737Gly ve p.Trp103Cys değişimleri tespit edilmiştir. Sonuçlar: Çalışma sonucunda, hastalarda daha önce patojenik olarak tanımlanmış değişikliklerin yanı sıra yeni değişikliklerin de tespit edildiği ve bu değişikliklerin enzim aktivitesini etkileyebileceği gözlemlenmiştir. Ayrıca, MMP sentezi ve aktivitesinin de hastalıkta önemli bir rol oynayabileceği belirtilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Sözcükler: Mps Iıı, Osteoprotegerin, Katepsin K, Matriks Metalloproteinaz, Naglu Geni

The Evaluatıon of Certaın Bıochemıcal Parameters Regardıng Bone Turnover and the Assocıatıon of These Parameters Wıth Genotype in Patıents Wıth Mps Iııb

Abstract: Objective: It was aimed to examine the genotype phenotype correlation in terms of bone formation/resorption parameters and to determine the release/inhibition of biomarkers that will accompany osteoporosis in Sanfilippo type B patients from the MPS disease group in the skeletal dysplasia group. It is thought that it will be a guide for the targeted use of osteoporosis drugs that can be compatible with the pathophysiology with the determination of the molecular mechanisms responsible for osteoporosis resulting from metabolic disease. Materials and Methods: Enzyme analysis, immunoassay, DNA isolation, amplicon sequencing was performed in the Next Generation Sequencing

(NGS) system. Osteoprotegerin, Matrix metalloproteinases (MMP2, MMP9), TIMP-1, TIMP-2, BALP, Cathepsin K and TRACP-5b values were investigated in relation to the plasma bone formation/destruction cycle in MPSIIIB patients using the ELISA method. At the same time, mutations in the gene causing this disease (NAGLU) were detected by whole exon sequencing and their correlation with biochemical parameters was examined. Results: Studies show that biochemical parameters of bone turnover provide more useful information than bone mineral density (BMD) measurements in the estimation of bone loss and fracture risk (p. Arg737Gly and p.Trp103Cys) changes were detected in patients. MMP-9, TIMP1, TIMP-2, MMP-2 levels were found to be significantly lower in the control group, while Cathepsin-K was found to be high. Conclusions: As a result of the analysis, it was observed that in addition to the previously identified pathogenic changes, new changes were also detected in the patients and that these changes could affect the enzyme activity. In addition, it has been stated that MMP synthesis and activity may play an important role in the disease.

Keywords: Mps Iıı, Osteoprotegerin, Cathepsin K, Matrix Metalloproteinases, Naglu Gene

Presentation ID / Sunum No: 122

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2143-2545

Muş İlinde Şebeke Suyu Kaynaklı Akut Gastroenterit Salgını, Ağustos 2022

Uz.Dr. Çiğdem Torun Edis[1],[2], Uz. Dr. Gülser Doğan Türkçelik[1], Dr. Mahmut Akdağ[1], Dr. Mehmet Bingöl[1], Mümin Yaşar Bozkurt[3], Dr. Yasemin Demirbilek[1], Uzm. Dr. Fehminaz Temel[1], Doç. Dr. Sabahat Çeken[1],[2], Prof. Dr. Sedat Kaygusuz[1]

[1]T.C. Sağlık Bakanlığı Halk Sağlığı Genel Müdürlüğü,

[2]T.C. Sağlık Bakanlığı Dr. Abdurrahman Yurtaslan Ankara Onkoloji Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Enfeksiyon Hastalıkları Kliniği,

[3]T.C. Sağlık Bakanlığı Muş İl Sağlık Müdürlüğü

*Corresponding author: Çiğdem Torun Edis

Özet: Giriş-Amaç: Sağlık Bakanlığı HSGM Bulaşıcı Hastalıklar ve Erken Uyarı Dairesi Başkanlığı'nca izlenen İZCİ sendromik sürveyans verilerinde Muş merkezinde 06.08.2022 tarihinden itibaren sinyal artışlarının değerlendirilmesinde bulantı-kusma, karın ağrısı ve ishal şikâyetleriyle hastanelere 1714 başvuru yapıldığı, 0-14 yaş grubununun çoğunlukta olduğu öğrenilmiş ve salgının kaynak/bulaş yolunu tespit etmek; kontrol önlemlerinin alınmasını sağlamak ve tekrarlamasını önlemek amacıyla araştırılmıştır. Gereç-Yöntem: Vaka kontrol araştırmasında şüpheli vaka: Muş'ta 1-10.08.2022 tarihleri arasında A09/ R11/K52 ICD tanı kodlarıyla hastanelere başvuranlar; olası vakalarsa şüpheli vaka tanımına uyan, atak hızı yüksek beş mahalleden ishal ve/veya kusma şikayetiyle başvuranlar olarak tanımlanmıştır. Olası vaka tanımına uyan 191 kişiyle kontrolleri içme suyu maruziyeti açısından değerlendirilmiştir. Beş hastadan gaita numunesiyle incelenen su depoları, kaynaklar ve şebeke sisteminden su örnekleri alınmıştır. Bulgular: Salgın süresince toplam vaka sayısı 13461 kişi olup; atak hızı %6,8, hastanede yatış hızı %1,5 olup; vakaların %56,7'si ve yatanların %81,7'si 0-14 yaş grubundadır. Olası vakalarda en sık semptomlar ishal(%95,3), karın ağrısı(%78,0) ve kusmadır(%78,0). Olası vakalarda sadece musluk suyu içme %83,5, musluk suyu ve damacana suyu içme %8,5, sadece damacana suyu içme %7,9 düzeyinde bulunmuştur(p:0,013). Sadece damacana suyu içme referans alındığında; vakalarda kontrollere göre sadece musluk suyu içmek 2,4 kat, musluk suyu ve damacana suyunu birlikte içmekse 1,4 kattır. Su numunelerinde Koliform, Escherichia coli ve Enterococcus ve klor seviyelerinde %43,4 uygunsuzluk tespit edilmiştir. Su numunelerinin kültüründe üreme olmazken, moleküler testlerinde rotavirüs tespit edilmiştir. Vakalara ait 4 numunede Shigella sonnei, Shigella boydii tip2 ve Enteroagregatif Escherichia coli tespit edilmiştir. Sonuç-Öneriler: Salgının, şebeke suyu kaynaklı çoklu etkene bağlı olduğu düşünülmüştür. Klorlamanın yetersizliği, kaynakların mevzuata uygun olmayan şekilde şebekeye bağlanması ve su kesintilerinin olması kontaminasyon riskini arttırmıştır; şebekenin kontamine olduğu nokta net belirlenememiştir. Sağlıklı su tüketimi ve hijyen kuralları konusunda halk bilgilendirilmiş, klorlama ve uygunsuz kaynaklar konusunda İl Sağlık Müdürlüğü, Belediye Başkanlığı ve İl Valiliğine önerilerde bulunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Vaka Kontrol Çalışması, Çoklu Etken, Akut Gastroenterit, Salgın

Presentation ID / Sunum No: 296

Poster Sunum

ORCID ID:

Nadir Bir Serebral Enfeksiyon Etkeni: Streptococcus Constellatus

Res.Ass.Dr. Ezgi Kartal[1], Res.Ass.Dr. Zeynep Kıyak[1], Doç.Dr. Çiğdem Arabacı[1]
[1] Prof. Dr. Cemil Taşcıoğlu Şehir Hastanesi

*Corresponding author: Ezgi Kartal

Özet: Giriş Streptococcus constellatus,oral,gastrointestinal ve genitoüriner sistemin normal florasının bir üyesidir ve S.constellatus kaynaklı beyin absesi nadir görülmektedir.Literatürde bildirilen S.constellatus'a bağlı serebral enfeksiyon vakalarında genellikle predispozan faktörler vardır.Bu çalışmada,S.constellatus'un neden olduğu beyin absesi vakası sunulmuştur. Olgu Kronik hastalık öyküsü olmayan 31yaş kadın hasta,bir hafta önce başlayıp artan baş ağrısı ve son iki gündür gelişen konuşma bozukluğu ile acil servise başvurdu.Hikayesinde ilaç kullanımı ve travma bulunmuyordu.Hastanın acil serviste kan basıncı;90/50mmHg,ateş;37.3°C olarak saptandı.Muayenesinde bilinci açık,oryantasyon ve kooperasyonu kısıtlıydı.GKS: 12(E4V2M6),pupiller izokorik,DIR +/+ IDIR +/+,glob hareketleri her yöne doğal,dört ekstremite spontan hareketli,sağ üst extremite motor kuvveti 3/5 olarak değerlendirildi.Laboratuvar incelemesinde glukoz:147mg/dL, CRP:374.1mg/L, prokalsitonin:1.68µg/L, üre:24mg/dL, kreatinin:0.55mg/dL, eGFR:125mL/dk/1.73m², LDH:203U/L, K:3.79mmol/L, Na:139mmol/L,HGB:101g/L,WBC:11.750/uL,NEU:10.460/uL,PLT:208.000/uL saptandı.Beyin tomografisinde sol parietal bölgede 7mm orta hat shiftine sebebiyet veren 12mm boyutunda kronik subdural koleksiyon alanı izlenmesi üzerine hasta,kronik subdural hematom ön tanısıyla acil operasyona alındı.Operasyonda sol frontotemporal bölgede hematom yerine ampiyem gözlenmesi üzerine drene edildi.Hastaya subdural ampiyem ön tanısıyla meropenem3x2gr/gün ve vankomisin2x1gr/gün başlandı.Klinik kötüleşmesi devam eden ve arrest olan hastanın mevcut tedavisine metronidazol4x500mg/gün eklendi.İntraoperatif alınan iki farklı ampiyem örneği kültür ve mikroskopik incelemeye gönderildi.Gram boyamada az yoğun lökositler ve gram pozitif koklar görüldü.Hastanın meropenem3x2gr/gün,vankomisin2x1gr/gün ve metronidazol4x500mg/gün tedavisi devam ederken,üçüncü ampiyem örneği laboratuvara gönderildi.Kültür plakları değerlendirildiğinde,her üç örnekte de koyun kanlı agar besiyerinde beta hemoliz oluşturan,küçük beyaz koloniler görüldü.VITEK®MS (bioMérieux,Fransa) ile S.constellatus olarak tanımlandı.MICROGEN®Strep,streptokok gruplandırma kiti kullanıldığında C grubu ile pozitif reaksiyon verdi.VITEK®2 (bioMérieux,Fransa) ve streptokok kartı ile antibiyotik duyarlılık çalışıldı.Penisilin MİK≤0,06µg/ml ile duyarlıydı.Ayrıca ampisilin,klindamisin,vankomisin,sefriakson ve sefotaksim duyarlı olarak belirlendi. Sonuç Olgumuz Streptococcus constellatus'un neden olduğu ampiyem görülen nadir ve komplike bir vakadır.Bakteriyel olası etkenler oldukça fazla olmasına rağmen gram pozitif koklar önde gelmektedir,ampirik antibiyotik seçiminde mutlaka aklımızda olmalıdır.Literatürde bildirilen S.constellatus serebral enfeksiyon vakalarından,predispozan faktör olmaması, genç ve ek hastalığı olmayan bir hasta olması yönüyle ayrılmaktadır.Altta yatan sebep araştırılmaya devam ederken hastamız beşinci gününde kaybedilmiştir.Vücutta normal flora elemanı olarak bulunan mikroorganizmaların mortal seyredebilecek kadar ciddi enfeksiyonlara yol açabileceği unutulmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Streptococcus Constellatus, Santral Sinir Sistemi Enfeksiyonu, Ampiyem, Beyin Absesi

Presentation ID / Sunum No: 134

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6977-5117

Omental Enfarkt

Uzman Dr. İsmet Kızılkaya
Van Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İç Hastalıkları Kliniği, Van, Türkiye

Özet: Özet Giriş: Omental enfarkt, klinik bulgularıyla akut karın tablosuna benzeyen, omentum majusun perfüzyonunda bozulma ile oluşan nadir görülen bir patolojidir. En sık dördüncü-beşinci dekadlarda görülürken erkek-kadın oranı 2:1 olarak saptanmıştır. Ayırıcı tanısında akut apandisit, akut kolesisit, renal kolik, akut divertikülit, kolon perforasyonu gibi acil cerrahi girişim gerektirebilecek durumlar yer almaktadır. Omental enfarktın karakteristik bilgisayarlı tomografi (BT) bulguları literatürde net olarak tanımlanmış ve BT ile kolayca tanısı konabilmektedir. Olguların çoğu konservatif tedavi ile düzeldiğinden omental enfarkt tanısının görüntüleme yöntemleri ile ameliyat öncesi kesinleştirilmesi gereksiz cerrahi girişimleri engelleyebilmektedir. Biz de kliniğimizde konservatif tedavi ile düzelen omental enfarkt hastamızı sunduk. Vaka: 49 yaşında erkek hasta 2 gündür var olan karın ağrısı şikayeti ile acil servisimize başvurmuş, ağrısı epigastrik bölgede ve sağ kadrana lokalizeymiş. Ağrısı hareketle artan vasıftaymış. Muayenesinde batın sağ kadran ve orta hatta hassasiyeti mevcuttu, defans ve rebaund yoktu, vital bulguları normaldi. Özgeçmişi ve soygeçmişinde patoloji yoktu. Yapılan kan tetkiklerinde WBC : 9,85x103 u/L (3,7- 10,4 103 u/L), C-reaktif protein:55 mg/dl (0-3,5 mg/ dL), alanin aminotransferaz:39 U/L (0-40 U/L), aspartat aminotransferaz: 20 U/L (0-37 U/L), alkalen fosfataz:107 U/L (0-107 U/L), total bilürubin:1.3 mg/dl (0,2-1,1 mg/dl), direkt bilürubin: 0,44 mg/dl (0-0,3 mg/dl) idi. Hastaya çekilen abdomen tomografisinde sağ alt kadranda periintestinal enflamasyonla ayrımı yapılamayan 35x33 mm ebatta heterojen dansite (Omental Enfarkt?) dendi. Bunun üzerine hasta omental enfakt nedeniyle iç hastalıkları kliniğimize interne edildi. Hastaya tek doz enoksaparin 6000 İÜ subkutan yapıldı. Hastaya konservatif tedavi olarak hidrasyon ve seftriakson 2 x1 gr antibiyoterapi başlandı. Takiplerinde 5.günde karın ağrısı düzeldi, enfektif parametreleri geriledi. Hasta operasyon gereksinimi olmadan konservatif tedavi sonrası poliklinik kontrol önerilerek taburcu edildi. Tartışma: Omental enfarkt genellikle kendi kendini sınırlayabilen ve nadir görülen bir akut karın nedeni olarak ayırıcı tanıda düşünülmelidir. Çoğu konservatif olarak tedavi edilebildiğinden cerrahi girişimlere gerek kalmamaktadır Anahtar kelimeler: Omental enfarkt, Karın ağrısı

Anahtar Kelimeler: Omental Enfarkt, Karın Ağrısı

Presentation ID / Sunum No: 75

Poster Sunum

ORCID ID:

Ordu İli Ünye İlçesinde Akut Gastro Enterit Vaka Artışı İncelemesi, Eylül-Ekim 2022, Bir Vaka-Kontrol Çalışması

Dr. Zekiye Çipil[1], Dr. Nurhayat Gürbüz Adem[1], Dr. Mediha Karaarslan[1], Uzman Dr. Volkan Karabacak[1], Uzman Dr. Fatih Aydın[1], Dr. Selmur Topal[1], Uzman Dr. Fehminaz Temel[1], Doç. Dr Sabahat Çeken[1], Prof. Dr. Sedat Kaygusuz [1]

[1] Sağlık Bakanlığı Halk Sağlığı Genel Müdürlüğü

*Corresponding author: Zekiye Çipil

Özet: Amaç: Ünye ilçesi halk sağlığı yetkilileri 26.09.2022 tarihi itibariyle 400 kişinin Akut Gastro Enterit şikayetleri ile ilçedeki hastanelere başvurduklarını rapor etmişlerdir. İnceleme, salgının nedenini saptamak, bulaş yolunu belirlemek ve kontrol önlemlerini uygulamak amacıyla yapılmıştır. Yöntem: Bu vaka-kontrol çalışmasında 23-27 Eylül 2022 tarihleri arasında A09, R10, R11, K52 ICD-10 tanı kodlu, kusma veya ishali olan, basit rastgele yöntemle seçilen 141 olası vaka ve kontrolü incelenmiştir. Kontroller, vakalarla aynı mahallede yaşayan komşularından herhangi bir gastrointestinal şikâyeti olmayan kişiler arasından seçilmiştir. Klinik örnekler ve şebeke suyu örnekleri incelenmiştir. Bulgular: Atak hızı %4,7 olup vakalar tüm ilçeye yayılmıştır. Başlıca şikâyetler kusma (%83,7), ishal (%80,9), bulantı (%80,9) ve karın ağrısıdır (%74,5). Vakalar yoğun yağmur yağışından 3 gün sonra artmaya başlamış ve salgın eğrisinde ani bir pik saptanmıştır. Vakaların %69,5'i, kontrollerin ise %29,8'i musluk (şebeke) suyu içmiş olup musluk suyu tüketimi vakalarda kontrollere göre 5,3 kattır (%95 GA= 3,2-8,9; p<0,001). Tartışma ve Sonuç: Vaka ve kontrollerde içme suyu olarak kullanılan farklı sular değerlendirilmiştir. Vakalarda kontrollere göre sadece musluk suyu tüketimi 5,6 kat (%95 GA= 3,1-10,3; p<0,001); musluk suyu ile birlikte diğer suların tüketimi ise 5 kat (%95 GA= 2,2-11,9; p<0,001) riskli bulunmuştur. Ünye İlçesinde ortaya çıkan akut gastroenterit enfeksiyonu salgınına, hangi noktada ve nasıl kontamine olduğu net olmamakla birlikte musluk sularının sebep olduğu bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Akut Gastro Enterit, Salgın, Vaka Kontrol Çalışması

Presentation ID / Sunum No: 133

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6977-5117

Oto-Immünhipoparatiroidi ve Çölyak Hastalığı Birlikteliği

Uzman Dr. İsmet Kızılkaya
Van Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İç Hastalıkları Kliniği, Van, Türkiye

Özet: Giriş: Çölyak hastalığı, genetik olarak yatkın olan kişilerde tahıl ve ürünlerinde bulunan glutene karşı duyarlılık sonucu gelişen genellikle malabsorbsiyonla seyreden ince barsakta karakteristik lezyonlar yapan, glutensiz diyetle klinik düzelme gösteren otoimmun, familyal özellikli bir hastalıktır. Hayatın ilk yıllarında ortaya çıkabilmekte olup sıklıkla 3. ve 4. dekatta karşımıza çıkmaktadır. Hastalar asemptomatik olabildiği gibi, karın ağrısı, şişkinlik, kilo kaybı, ishal gibi malabsorbisyon semptomları ile prezente olabilir. Hastalığa demir eksikliği anemisi, karaciğer enzim yüksekliği, tip1 diyabet, otoimmüntiroidit, otoimmünhipoparatiroidi, sjögren sendromu gibi otoimmun hastalıklar, osteopeni, osteoporoz, down, turner sendromu gibi genetik hastalıklar eşlik edebilir. Biz çölyak hastalığı ve otoimmünhipoparatiroidisi olan vakamızı sunduk. Vaka: 30 yaşında bayan hasta karın ağrısı, şişkinlik, halsizlik şikayetlerinin olması üzerine kliniğimize yönlendirilmiş. Hikayesinde zaman zaman dispeptik şikayetleri için ilaç kullandığı ancak rahatlama olmadığı bilgisi alındı. Özgeçmişinde hipoparatiroidisi mevcuttu, operasyon öyküsü yoktu. Soygeçmişinde anne baba ve kardeşlerinde hastalık yoktu. Hastanın muayenesinde genel durumu iyi, rengi soluk görünümlüydü. Vital bulguları, solunum ve kalp sesleri normaldi. Batında hassasiyet, organomegali yoktu. Hasta kalsiyum replasman tedavisi almaktaydı. Hastanın eski labaratuvar değerleri incelendiğinde sık sık demir eksikliği anemisi B12 vitamini ve folik asit eksikliklerinin olduğu görüldü. Tedaviye rağmen bu değerlerde düzelmelerin olmadığı saptandı. Otoimmünite öyküsü olan hastadan çölyak oto-antikorları istendi. Hastada anti-gliadin IG-A ve IG-G antikorları pozitif saptanması üzerine hastaya gastroskopi yapıldı, duodenumdan biyopsi alındı. Biyopsi sonucu çölyak hastalığı ile uyumlu saptandı. Hasta glütensiz diyet planlanması için diyetisyene yönlendirildi. Demir eksikliği anemisi ve vitamin eksiklikleri için replasman tedavileri verildi ve kontrole çağrıldı. 3 ay sonra poliklinik kontrolüne gelen hastanın şikâyetlerinin gerilediği, anemisinin ve vitamin eksikliğinin düzeldiği görüldü. Tartışma: Oto-immün hastalık öyküsü olan bireylerde semptomlarına ilişkin olarak olası diğer otoimmün hastalıkların birlikte olabileceği akılda tutulmalıdır. Hastalara gerektiğinde buna uygun olarak testler yapılmalıdır. Anahtar kelimeler: Oto-immünite, Hipoparatiroidi, Çölyak

Anahtar Kelimeler: Oto-Immünite, Hipoparatiroidi, Çölyak

Presentation ID / Sunum No: 132

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5184-8990

Ribosiklib Tedavisi Almakta Olan Bir Olguda Sbrt Sonrası Gelişen Asemptomatik Miyozit: Olgu Sunumu

Uzman Dr. Osman Burak Can[1], Uzman Dr. Ahmet Özveren[2], Uzman Dr. Seray Akçalar[3], Doç.Dr. Emine Acar Akkaya[4], Prof.Dr. Yasemin Başbınar[5]

[1] Radyasyon Onkolojisi, Kent Hastanesi, İzmir
[2] Tıbbi Onkoloji, Kent Hastanesi, İzmir
[3] Radyoloji, Kent Hastanesi, İzmir
[4] Nükleer Tıp, Kent Hastanesi, İzmir
[5] Dokuz Eylül Üniversitesi, Onkoloji Enstitüsü, Translasyonel Onkoloji Ad, İzmir

*Corresponding author: Osman Burak Can

Özet: Stereotaktik beden radyoterapisi(SBRT) oligometastatik meme kanserlerinin tedavisinde uygulanabilmektedir. Bir CDK 4/6 inhibitörü olan Ribosiklib, hormon reseptörü pozitif ve HER2 negatif metastatik meme kanserlerinin birinci hat tedavisinde kullanılmaktadır. Burada ribosiklib tedavisi almakta iken kemik metastazlarına yönelik uygulanan SBRT sonrası asemptomatik miyozit gelişen bir olgu sunulmuştur. 45 yaşında kadın olgu, T1N1M1 oligometastatik meme kanseri tanısı almıştır. Sağ memeye yönelik cerrahi uygulanmış ve patoloji raporunda östrojen ve progesteron reseptörleri %100 pozitif, CerbB2 negatif, ki67 düzeyi %35 olan invaziv duktal karsinom saptanmıştır. Olgu adjuvan kemoterapi sonrası endokrin tedavi (tamoksifen 20 mg/gün, löprolid asetat 3.75 mg) ve denosumab 120 mg ile takibe alınmıştır. Takipte CA 15-3 yüksekliği olması üzerine yapılan PET/BT incelemesinde L1-2 vertebralarda, sağ pubiste ve sol asetabulum düzeyinde kemik metastazları saptanmıştır. Hastaya zoledronik asit 4 mg, ikinci hat endokrin tedavi olarak goserelin asetat 3.6 mg, letrozol 2.5 mg/gün başlanmış ve tedaviye ribosiklib 600 mg 21/28 gün eklenmiştir. Olgunun yeni gelişen vertebra metastazlarına yönelik 4x6Gy, sağ pubis ve sol asetabulum metastazlarına yönelik 3x8Gy dozlarında SBRT uygulanmıştır. SBRT öncesinde ribosiklib tedavisi almakta olan olgu, SBRT sonrasında da ribosiklib kullanmaya devam etmiştir. Radyoterapiyi takiben üçüncü ayda yapılan PET/BT de kemik metastazlarında tam yanıt izlenirken, MRG incelemesinde radyoterapi uygulanan bölgelerdeki kaslarda miyozit ile uyumlu bulgular saptanmıştır. Olgu ikinci hat endokrin tedavi ve ribosiklib ile 32 aydır tam yanıtlı olarak takip edilmekte olup miyozit açısından asemptomatiktir. Ribosiklib kullanan hastalarda radyoterapi sonrası derece 3-5 yan etkiler bildirilmiştir ancak bazı retrospektif analizlerde CDK 4/6 inhibitörlerinin radyoterapi ile birlikte uygulanmasının yan etkileri artırmadığı ileri sürülmüştür. SBRT uygulanan hastalarda miyozit riski %1'in altındadır. Ancak SBRT ile eş zamanlı veya sonrasında Ribosiklib kullanan hastalarda bu oran bilinmemektedir. Ribosiklib kullanan hastalarda SBRT'nin miyozit ve diğer yan etkiler açısından güvenilirliğine dair geniş hasta serilerine ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sbrt, Ribosiklib, Cdk 4/6 İnhibitörü

Presentation ID / Sunum No: 39

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7228-7459

Tedaviye Dirençli Bipolar Bozuklukta Klozapin Kullanımı: Bir Olgu Sunumu

Uzman Dr. Nülüfer Kılıç
Elazığ Ruh Sağlığı Hastalıkları Hastanesi Elazığ/

Özet: Bipolar bozuklukta tedavide birçok seçenek olmasına rağmen, atak tedavisi sırasında veya idame tedavisinde yeterli yanıt alınamayan bazı vakalar vardır. Klozapin çok yaygın olarak kullanılmasa da, tedaviye yetersiz yanıt alınan vakalarda uygun bir seçenek olarak görülmektedir. Otuz iki yaşında erkek hasta, yaklaşık 15 yıldır, bipolar affektif bozukluk ile hastanemizde takip edilmektedir. Hasta, bu süre içinde hastanemizde 10 defadan fazla yatarak tedavi görmüştür. En son altı ay önce hastanede 30 gün yatırılarak tedavi uygulanmıştır. İlaçlarını düzenli almasına rağmen şikayetlerinde belirgin bir azalma olmamış, hastada tam iyilik hali gelişmemiştir. Hastaya, valproik asit 1200 mg/G, lityum 900mg/G, risperidon 4 mg/G, ketiapin 100 mg/G, zuklopentiksol dekanoat 200mg/intramüsküler (IM) 15 günde bir uygulanıyordu. Fakat son 2 aydır hastanın düşünce içeriği düzelmediği için tedaviye haloperidol 10 mg/G IM eklendi. Bu tedaviden beş gün sonra, hastanın karaciğer enzimleri yükseldi. Bu nedenle zuklopentiksol kesilerek, paliperidon palmitat tedavisine geçildi. Tedavideki değişikliğe rağmen, hastanın şikayetleri ve ilaç yan etkileri devam etti. Hastanın dördüncü paliperidon dozu yapılmadı, risperidon dozu 2 mg azaltıldı ve ketiapin tedavisi kesildi. Tedaviye klozapin 25 mg/G eklendi ve hasta gün aşırı ayaktan takip edildi. Klozapin dozu tedrici olarak 100 mg/G doza çıkıldı. Hastanın şikayetleri, klozapin eklenmesinden dört gün sonra ailesinin de fark edeceği şekilde azaldı. Son olarak, hasta lityum, valproik asit ve klozapin tedavisi ile izlenmektedir. Klozapin, tedaviye dirençli bipolar hastalığı olan vakalarda güvenle kullanılabileceğini düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Bipolar Bozukluk, Tedaviye Direnç, Atipik Antipsikotikler, Klozapin

Use of Clozapine for Treatment-Resistant Bipolar Disorder: A Case Report

Abstract: Although there are many options for the treatment of bipolar disorder, there are some patients that do not respond adequately during the treatment of the attack or in the maintenance treatment. Clozapine is not widely used, it is seen as a suitable option in cases with inadequate response to treatment. A 32-year-old male patient has been followed in our hospital for about 15 years with bipolar affective disorder. During this period, the patient was hospitalized more than 10 times in our hospital. Finally, the patient was hospitalized for 30 days before six months. Despite his taking medications regularly, his complaints did not decrease significantly, and in the patient did not develop a full well-being. The patient was administered valproic acid 1200 mg/G, lithium 900mg/G, risperidone 4 mg/G, quetiapine 100 mg/G, zuclopenthixol decanoate 200 mg/intramuscular (IM) every 15 days. However, haloperidol 10 mg/G IM was added to the treatment because the patient's thought content did not improve in the last 2 months. Five days after this treatment, the patient's liver enzymes were elevated. Therefore, zuclopenthixol was discontinued and paliperidone palmitate treatment was started. Despite the change in treatment, the patient's complaints and drug side effects have continued. Therefore, the patient's fourth dose of paliperidone was not administered, the risperidone dose was reduced by 2 mg

and quetiapine treatment was discontinued. In addition, clozapine 25 mg/G was added to the treatment and the patient was followed the policlinic up every other day. The clozapine dose was gradually increased to 100 mg/G. The patient's complaints decreased four days after the addition of clozapine, as his family noticed. Finally, the patient is followed up with lithium, valproic acid, and clozapine therapy. We think that clozapine can be used safely in patients with treatment-resistant bipolar disease.

Keywords: Bipolar Disorder, Treatment Resistance, Atypical Antipsychotics, Clozapine

Presentation ID / Sunum No: 257

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8400-293X

Türkiye'de 2015-2020 Yılları Arasındaki Geriatrik Ölümlerin Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Uğur Ata[1], Uzman Dr. Cemil Çelik[1], Dr. Öğretim Üyesi Naile Esra Saka[2]
[1] Adli Tıp Kurumu
[2] Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi Tıp Fakültesi Adli Tıp Anabilim Dalı

*Corresponding author: Uğur Ata

Özet: Sağlık hizmetlerinin sunumunda iyileşme ve tıp alanındaki bilimsel gelişmelere bağlı yaşam beklentisi artmakta ve buna bağlı geriatrik ölüm nedenleri zaman içerisinde değişmektedir. Bu tanımlayıcı çalışmada; veriler Türkiye İstatistik Kurumu'nun (TÜİK) web sitesinde bulunan 2015-2020 yılları arasındaki ölüm ve nüfus istatistiklerinden elde edildi. Her yıla özgü geriatrik ölüm nedenleri ile ilgili yıldaki nüfus büyüklüğü değerlendirildi ve 1000 kişi üzerinden hızı hesaplandı. Geriatrik yaş grubunda en sık ölüm nedeni dolaşım sistemi hastalıkları iken bunu tümörlerin ve solunum sistemi hastalıklarının takip ettiği görülmektedir. Adli ölümler olarak kabul edilebilecek olan dışsal yaralanma ve zehirlenmelere bağlı ölümlerin hızında yıllar içerisinde ılımlı bir azalma izlenmektedir. Kaba ölüm hızı 2015 yılından itibaren dalgalı ve nispeten yatay bir seyir izlerken 2020 yılında binde 5'lik bir artış göstermiştir. Bu artışın COVİD 19 pandemisinden kaynaklandığı anlaşılmaktadır. Maligniteye bağlı ölüm hızının muhtemelen bu alanda yeni tedavi protokollerinin gelişmesine sekonder nispeten azaldığı izlenirken solunum sistemi hastalıklarına bağlı ölüm hızının yıllar içerisinde arttığı görülmektedir. Pnömokok ve influenza aşısı uygulamalarının solunum sistemi hastalıklarına karşı hassas olan bu gruptaki önemi bir kez daha ortaya çıkmaktadır. Yaşlı ölümlerinin doğal ölümler olduğu ön yargısından kurtulmak ve ölüm incelemesinin standart bir şekilde yapılmasını sağlamak gerekmektedir. Bu yaş grubunda otopsi oranları artırılarak doğal olmayan ölümlerin atlanılmaması, doğal ölüm ise de ölümün meydana geliş mekanizmalarının değerlendirilmesi ile sağlık hizmetinin, yaşam süresini ve kalitesini artıracak biçimde şekillenmesi amaçlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Geriatri; Ölüm Nedeni; Ölüm Hızı.

Evaluatıon of Gerıatrıc Deaths Between 2015-2020 in Turkey

Abstract: Life expectancy is increasing due to the improvement in the health services and scientific developments in the field of medicine, and the causes of geriatric death due to this change over time. In this descriptive study; The data were obtained from the death and population statistics for the years 2015-2020 on the website of the Turkish Statistical Institute (TUIK). The causes of geriatric deaths in each year and the population size in the relevant year were evaluated and the rate was calculated over 1000 people. The most common cause of death in the geriatric age group is circulatory system diseases, followed by tumors and respiratory system diseases. Over the years, a moderate decrease is observed in the rate of deaths due to external injuries and poisonings, which can be considered as judicial deaths. Crude death rate, following a fluctuating and relatively flat course since 2015, increased by 5 per thousand in 2020. It is understood that this increase is due to the COVID 19 pandemic. It is observed

that the death rate due to malignancy has decreased relatively, probably secondary to the development of new treatment protocols, while the death rate due to respiratory system diseases has increased over the years. The importance of pneumococcal and influenza vaccine applications in this group, which is sensitive to respiratory system diseases, is emerging once again. It is necessary to get rid of the prejudice that elderly deaths are natural deaths and to ensure that death examination is carried out in a standard way. In this age group, it should be aimed to increase autopsy rates, not to miss unnatural deaths, and to evaluate the mechanisms of death, even if it is natural death, and to shape health care system in a way that will increase life expectancy and quality.

Keywords: Geriatrics; Cause of Death; Death Rate.

Presentation ID / Sunum No: 78

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2758-5945

Comparison of the Effectiveness of Different Dna İsolation Methods and Methodological Modifications in Molted Feathers of Pigeons and Nightingales

Res.Asst. Nursen Senturk[1], Prof.Dr. Ozden Cobanoglu[1], Res.Asst. Sebahat Dilara Taşkın[1], Assoc.prof.Dr. Sena Ardicli[1]

[1] Bursa Uludag University, Faculty Of Veterinary Medicine, Department Of Genetics

*Corresponding author: Sena Ardıçlı

Abstract: Non-invasive sampling methods are major constituents for the genetic analysis of birds. Thus, molted feathers are a precious source of DNA. For successful genetic assessments, obtaining high-quantity and -quality DNA samples plays a vital role. Therefore, this study aimed to compare different DNA extraction methods to achieve higher amounts and purity levels from molted feathers of pigeons (Columba livia f. domestica) and nightingales (Luscinia megarhynchos). We evaluated 55 animals consisting of 52 pigeons and three nightingales. We performed three commercially available DNA extraction kits and a rapid alkaline extraction method. We next compared the combination of simple alterations comprised of increased or decreased incubation time, different parts of the feathers, and modification of temperature and volume of lysis buffer to increase DNA yield and quality. DNA concentration (ng/mL) and absorbance ratio at 260/280 were measured using a Nanodrop spectrophotometer. Kruskal-Wallis or the Mann-Whitney U tests were performed for the statistical comparisons. The duration of lysis with the proteinase K incubation, including overnight or 3h, did not affect the yield and quality. The anatomical regions for the cross-sections through the feather significantly impacted the DNA absorbance ratio ($P<0.05$). In this context, the feather samples from only the calamus, including the superior and inferior umbilicus, exhibited better results than those with barbs. The samples with only the calamus had higher DNA yield than those with the inferior rachis (without vanes) ($P<0.05$). The DNA quality was much better in commercial kits compared to the alkaline extraction method. DNA kit brand influenced the yield ($P<0.05$) but not quality ($P>0.05$). Anatomical differences in birds' feathers from different species cause differences in sample preparation before the lysis step. The modifications reported in this study may be helpful for the DNA extraction from the feather samples collected non-invasively in the field for genetic analysis in birds.

Keywords: Feather, Dna Extraction, Pigeon, Nightingale, Spectrophotometer

Presentation ID / Sunum No: 336

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Evaluation of the Antiparasitic Activity of Medicinal Plant Extracts (Azadirachta İndica and Cnidoscolus Angustidens) On Equines

Researcher Abdelfattah Z.M. Salem[1], Researcher Díaz-Alvarado T[1], Researcher Elghandour M.M.M.y[1], Researcher Alcalá Canto Y[2]

[1] *Universidad Autónoma Del Estado De México, Facultad De Medicina Veterinaria Y Zootecnia, Toluca, México.*

[2] *Universidad Nacional Autónoma De México, Facultad De Medicina Veterinaria Y Zootecnia, Mexico City, Mexico.*

*Corresponding author: Abdelfattah Z.M. Salem

Özet: Equines are susceptible to parasitic diseases that are often treated with synthetic drugs that if not rotated can generate resistance in the parasites. That is why it is important to look for alternatives, one of them is the use of medicinal plant extracts with antiparasitic potential. Azadirachta indica also called "neem", "paradise tree" or "margosa" has antimicrobial, antioxidant, anti-inflammatory and antiparasitic properties. The plant Cnidoscolus angustidens also called "caribe", "nettle" or "bad woman" grows in semi-arid and dry subtropical environments, and although little research has been done so far on this plant, the inhabitants of the Sierra de Guerrero, Mexico, have used it for antimicrobial and antiparasitic purposes. Given the above, the present work focuses on the antiparasitic potential of the plants A. indica and C. angustidens as an ethnoveterinary alternative for the prevention and treatment of endoparasites in equines. Therefore, the general objective of the present work was to evaluate the antiparasitic activity of aqueous extracts of the medicinal plants A. indica and C. angustidens on intestinal parasites that cause diseases in equines. Three aqueous extracts were made: the first was of A. indica, the second of C. angustidens and a third extract was made with a 1:1 ratio of each plant. The effect of each antiparasitic extract was evaluated at different concentrations of 150, 300, 600 and 1200 µg/mL. Parasite inhibition was found in the three extracts after seven days at concentrations of 600 and 1200 µg/mL for A. indica showed an inhibition of 33% against eggs and 50% in larvae, in the case of C. angustidens 30% in eggs and 41% in larvae, for the third extract 43.3% in eggs and 63.3% in larvae. Finally, it is proposed that the extracts evaluated in this study were effective between 30-63% of inhibition against equine endoparasites, so it can be used as an alternative in equine deworming programs.

Anahtar Kelimeler: Antiparasitic, Aqueous Extract, Equine, Azadirachta İndica, Cnidoscolus Angustidens.

Presentation ID / Sunum No: 230

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6423-7985

Zoonoz Hastalıklarda Tek Sağlık Yaklaşımı

Dr. Zeynep Küçük Baykan
Pendik Veteriner Kontrol Enstitüsü

Özet: Çevre ve ekoloji düzeninde insanların neden oldukları zorunlu değişimler, eski ve yeni hastalıkların kontrolünde güçlüklere neden olmaktadır. Bilim dünyasında yaygın olarak kabul gören ortak görüş, gelecekte daha fazla ve yeni zoonozların ortaya çıkacağı ve bu duruma şimdiden hazırlıklı olmanın gerektiği yönündedir. Yakın dönemde yaşadığımız Kuş gribi ve Covid19 gibi zoonoz hastalıklara tüm Dünya hazırlıksız yakalanmıştır. Yaşanan son salgın, yeni bir bulaşıcı hastalığın modern toplumda ne kadar hızlı yayılabileceği konusunda önemli bir ders niteliğindedir. Bir sonraki zoonoz hastalığın ne zaman, nerede olacağı konusunda varsayımda bulunmak oldukça zordur. Bunun yanında yaşadığımız Covid19 Pandemisinden sonra eğitim sistemi, çalışma modelleri gibi günlük hayatın hemen her alanında önemli değişiklikler olmuştur. Globalleşen Dünya'da insan, hayvan ve çevrenin optimum sağlık koşulları içinde olması için farklı disiplinlerin işbirliği faaliyetlerinin tek bir çatı altında toplanması gündeme gelmiştir. Bu kararla birlikte Tek Sağlık Yaklaşımı doğmuştur. Tek Sağlık Yaklaşımı, disiplinler arası alanların ve meslek gruplarının birlikte çalışması açısından önemlidir. Bu bildirinin amacı; Dünya'da zoonoz hastalıklara karşı oluşturulan bir politika olan Tek Sağlık Yaklaşımı hakkında bilgi vermektir. Bu amaçla multidisipliner yaklaşımın önemi örneklerle vurgulanacak, son yıllarda yaşanan küresel sağlık krizinin sebepleri ve çözümleri ile alınacak tedbirlerde Tek Sağlık uygulamalarının önemi tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Tek Sağlık, Kovid 19, Zoonoz Hastalık

One Health Approach in Zoonosis Diseases

Abstract: Mandatory changes in the environment and ecology, caused by humans, cause difficulties in the control of old and new diseases. The common belief accepted in the scientists is that new and more zoonoses will emerge in the future and it is necessary to be prepared for this situation from now. The whole world has faced unexpectedly with zoonotic diseases such as Avian Influenza and Covid19 that we have experienced recently. The lastest pandemic is like a very important lecture that how can a new epidemic diease spreate so quickly in modern world. It is really hard to predict about where or when the next epidemic disease will show up. In addition, there have been vital changes in almost every part of our rutin life, such as education system and labor models after Covid 19 Pandemic. In the globalizing world, it has come to the fore to gather the cooperation activities of different disciplines under a roof in order for humans, animals and the environment to be in optimum health conditions. With this decision, the One Health Approach was born. One Health Approach is important for interdisciplinary fields and professional groups to work together. The purpose of this study; It is to give information about the One Health Approach, which is a policy created against zoonotic diseases in the world. For this purpose, the importance of the multidisciplinary approach will be emphasized with examples, the causes and solutions of the global health crisis experienced in recent years and the importance of One Health practices in the action to be taken will be discussed.

Keywords: One Health, Covid 19, Zoonosis Disease

Presentation ID / Sunum No: 292

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Böbrek Nakli Sonrası Oluşan Gebeliklerde: Maternal ve Graft Fonksiyonları

Dr. Öğretim Üyesi Eda Altun
Bahçeşehir Üniversitesi Tıp Fakültesi, Nefroloji Bölümü

Özet: Amaç: Son dönem böbrek yetmezliği ile takipli kadınlarda azalmış olan üreme fonksiyonlarında nakil sonrası hızlı bi düzelme görülmesine rağmen gebelik oranları,olası risk nedeniyle sağlıklı kadınlara göre daha düşüktür. Burada böbrek nakli yapılan kadınlarda gebeliğin maternal, fetal riskleri, greft fonksiyonu üzerine etkisini araştırmak amaçlandı.
Yöntemler: Bu çalışma, 2002-2020 yılları arasında 32 böbrek nakli alıcısındaki 54 gebeliğin değerlendirildiği retrospektif gözlemsel bir çalışmadır. Bu analiz için her gebelik bir olay olarak kabul edildi.
Bulgular: Gebelik öncesi ortalama serum kreatinin düzeyi 0,91±3,4 (min-max. 0,67-2,72) mg/dl; doğumdan 12 ay sonra 1,16 mg/dl (min-max 0,78-3,86) idi. Gebelikte 8 hastada (%15.1) böbrek greft fonksiyonunda > 10 ml/dk bozulma gelişti. Transplantasyondan gebeliğe kadar geçen ortalama süre 63.7 aydı. Ortalama gebelik yaşı 33,13±8,537 hafta (dağılım 7-40 hafta) idi. Doğumdan sonraki 12 ay içinde1 hastada akut rejeksiyon saptandı. Dört gebelikte preeklampsi gelişti. Sezaryen oranı %66.03 idi. Toplam 39 canlı doğum, 9 (%16,9) düşük, 2 (%3,77) ölü doğum saptandı. 16 (%30.18) gebelikte 37 haftadan önce sonlandı. Bebeklerin ortalama doğum ağırlıkları 2660 mg olarak gözlendi. (IQR 1100-3110 mg).
Sonuç: Böbrek nakli sonrasında başarılı gebelik oranı yüksektir ancak prematürite, düşük doğum ağırlığı ve greft disfonksiyonu riskleri mevcuttur. Gebelikten önce düşük bir glomeruler filtrasyon hızı ve komorbiditeler, kötü maternal ve fetal sonuçlarla ilişkilendirildi.

Anahtar Kelimeler: böbrek nakli, gebelik, graft fonksiyonu, maternal sonuçlar

Pregnancy After Kidney Transplantation: Impact on Maternal and Graft Function

Abstract: Aim: Women with end stage kidney disease have improved reproductive function after kidney transplantation; however pregnancy rates in women who is kidney transplant recipients appear to be lower than healty women due to the risk of adverse clinical outcomes. In this study, we aimed to evaluate pregnancy on maternal, fetal risks, graft function and outcomes during pregnancy in kidney transplanted women.
Methods: This study is a retrospective observational study of evaluated that 54 pregnancies in 32 kidney transplant recipients between 2002 and 2020. For this analysis, each pregnancy was considered an event.
Results: The mean serum creatinine level was 0.91±3.4 (range 0.67-2.72) mg/dl pre-pregnancy period; 12 months after delivery, it was 1.16 mg/dl (range 0.78- 3.86). 8 patients (15.1%) developed deterioration of kidney graft function> 10 ml/min during pregnancy. The mean time from transplantation to pregancies occured was 63.7 months. Mean pregnancy age was was 33.13±8.537 weeks (range 7-40 weeks). One rejection occured in the 12 months after delivery. Preeclampsia was developed in 4 pregnancies. The rate of ceaserean section was %66.03. Fetal outcomes included 39 live births, 9 (%16.9) abortions, 2 (%3.77) stillbirths. Sixteen (%30.18) pregnancies had preterm deliveried at <37 gestational age. The infants birth weights were 2660 mg in median (IQR 1100-3110 mg).

Conclusion: A successful post-transplant pregnancy is possible in transplant recipients, but the the risks of prematurity, low birth weight, and graft dysfunction. A lower GFR before pregnancy and co-morbidities were associated with poorer maternal and fetal outcomes.

Keywords: pregnancy, kidney transplantation, graft function, maternal outcomes

Presentation ID / Sunum No: 351

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

COVID-19 Salgını Önlemlerinin Rotator Manşet Açık Cerrahisi Sonrası Rehabilitasyona Etkisi ve Klinik Sonuçları

Dr. Öğretim Üyesi Mehmet Sait Akar
Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Ortopedi ve Travmatoloji Anabilim Dalı

Özet: Amaç: Covid-19 salgını nedeniyle ülkemizde bir takım kısıtlamalar uygulanmıştır. Özellikle 65 yaş üstü hastalar gerek sokağa çıkma kısıtlamaları gerekse de sağlık sorunları nedeniyle dışarı çıkamamışlardır. Bu çalışmada kısıtlamalardan önceki 3 ay içinde rotator cuff tamiri yapılmış olan hastaların erken dönemde rehabilitasyon süreçlerindeki aksaklıkların klinik bulgular üzerine etkisi araştırılmıştır.
Yöntem: Aralık 2019 -Şubat 2020 tarihleri arasında tam kat supraspinatus tendon yırtığı nedeniyle açık rotator manşet tamiri uygulanan 11(7 kadın ve 4 erkek) hastanın sonuçları incelenmiştir. Hastalara genel anestezi altında şezlong pozisyonunda, sütür ankor kullanılarak tek ya da çift sıra tamir uygulanmıştır. Tarafımızca yapılan tedavi protokolünde; hastalara operasyon sonrası ilk iki hafta sadece omuz abdüksiyon ortezi, 2-4. hafta arası omuz abdüksiyon ortezi ile birlikte pasif eklem hareket açıklığı (EHA) egzersizleri uygulanmakta, 4-6. haftadan itibaren fizik tedavi polikliniğine yönlendirilmektedir. Hastalar kısıtlamalar kaldırıldıktan sonraki ilk poliklinik kontrollerinde nötral sıfır metoduna göre omuz abdüksiyon, dış rotasyon ve iç rotasyon EHA açıları ölçüldü ve vizüel analog skoru (VAS) kullanılarak ağrıları kaydedildi. Hastalardan uygun rehabilitasyon programı alan 6 hasta (grup 1) ve rehabilitasyon programı almayan 5 hasta (grup 2) şeklinde iki gruba ayrılarak sonuçları karşılaştırıldı. İstatistik verileri IBM SPSS sürüm 22.0 programında Student-t testi ve Ki-kare / Fischer's exact test kullanılarak elde edildi.
Bulgular: Hasta yaş ortalamaları 61.09 yıl (52-68) ve takip süresi 4.68 ay (3,5-6) idi. Grup 1 yaş ortalaması 58,1yıl, grup 2 yaş ortalaması 64.6 yıl idi. Grup 1'deki hastaların EHA ölçümleri abdüksiyon 113.3(± 23.3), dış rotasyon 53.3 (±10.3) ve iç rotasyon 50.8 (±6.6) derece olarak ölçüldü. Grup 2'de ise abdüksiyon 70 (±36.7), dış rotasyon 40 (±17.3) ve iç rotasyon 45 (±6.1) derece olarak ölçüldü. EHA ölçümlerinde abdüksiyon ortalamaları arasında anlamlı fark saptandı (p:0.041). VAS skoru grup 1'de 4,5 ve grup 2'de 6 olarak saptandı (p=0.267). Grup 2'de 3 hastada omuz sertliği gelişti.
Çıkarımlar: Rotator manşet yırtıklarında tedavi sonrası rehabilitasyon protokolleri konusunda tartışmalar vardır. Covid 19 salgını nedeniyle salgın öncesindeki 3 ayda açık rotator manşet tamiri yapılan hastalardan (65 yaş üstü hastalar) rehabilitasyon almayan grupta eklem hareket açıklıkları azalmış ve ağrı skorları artmış olarak bulunmuştur. Cerrahi tedavi sonrası rehabilitasyon alamayan 3 hastada eklem sertliği saptanması ameliyat sonrası ilk 3 aylık dönemin rehabilitasyon için önemini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19 Kısıtlamaları, Rotatar manşet yırtıkları, Supraspinatus tamiri, Rehabilitasyon

Effects Of COVID-19 Pandemic Restrictions On Rehabilitation After Rotator Cuff Open Surgery And Clinical Outcomes

Abstract: Aim: Due to the Covid-19 epidemic, some restrictions have been applied in our country. Especially patients over the age of 65 could not go out due to both curfew restrictions and health

problems. In this study, the effect of the disruptions in the early rehabilitation processes on the clinical findings of patients who had rotator cuff repair in the 3 months before the restrictions were investigated.
Method: The results of 11 (7 female and 4 male) patients who underwent open rotator cuff repair due to full-thickness supraspinatus tendon rupture between December 2019 and February 2020 were analyzed. Under general anesthesia, single or double row repair was performed using suture anchors in the chaise lounge position. The postoperative rehabilitation protocol we applied; only shoulder abduction orthosis is applied to the patients for the first two weeks after the operation. Passive range of motion (ROM) exercises are performed with shoulder abduction orthosis for 2-4 weeks, and patients are referred to the physical therapy outpatient clinic in 4-6 weeks. In the first outpatient controls after restrictions were eased, shoulder abduction, external rotation and internal rotation ROM angles were measured according to the neutral zero method, and pain was recorded using the visual analog score (VAS). The results were compared by dividing the patients into two groups: 6 patients who received an appropriate rehabilitation program (group 1) and 5 patients who did not receive a rehabilitation program (group 2). Statistical data were obtained by using Student-t test and Chi-square / Fischer's exact test in IBM SPSS version 22.0 program.
Results: The mean age of the patients was 61.09 years (52-68), and the follow-up period was 4.68 months (3.5-6). Group 1 mean age was 58.1 years, group 2 mean age was 64.6 years. The ROM of the patients in Group 1 was 113.3 (± 23.3) degrees of abduction, 53.3 (±10.3) degrees of external rotation, and 50.8 (±6.6) degrees of internal rotation. In group 2, abduction was measured as 70 (±36.7), external rotation 40 (±17.3) and internal rotation 45 (±6.1) degrees. A significant difference was found between the abduction averages in ROM measurements (p:0.041). The VAS score was 4.5 in group 1 and 6 in group 2 (p=0.267). Shoulder stiffness developed in 3 patients in group 2.
Conclusion: There is controversy about post-treatment rehabilitation protocols for rotator cuff tears. Among the patients who underwent open rotator cuff repair in the 3 months before the Covid 19 epidemic (patients over 65), the joint range of motion was decreased and pain scores increased in the group who did not receive rehabilitation. The determination of joint stiffness in 3 patients who could not receive rehabilitation after surgical treatment shows the importance of the first 3 months after surgery for rehabilitation.

Keywords: Covid-19 Restrictions, Rotator cuff tears, Supraspinatus repair, Rehabilitation